

GOVERNMENT OF INDIA
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY
CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY

CLASS _____

CALL No. BPa3 Khu-Kas

D.G.A 79.

Nīlandā-Devanāgari-Pāli-Series

THE CULLANIDDESA

[KHUDDAKANIKAĀYA Vol. IV, Part II]

General Editor
BHIKKHU J. KASHYAP

MUNSHI RAM MANOHAR LAL
ORIENTAL & FOREIGN BOOKSELLERS & PUBLISHERS
Post Box 1165, Nai Sarak, DELHI-6.

PĀLI PUBLICATION BOARD
(BIHAR GOVERNMENT)

B. E. 2503

V. E. 2016

1959

CENTRAL ARCHÆOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.

Acc. No 10477 .....

Date 28.1.61 .....

Call No .... B.P.3 f. Khu, Key

GENERAL PREFACE

The teaching of the prophets is generally distorted by the beliefs of the world and the interpretations of the priests. If we wish to ascertain what the founders of great religions taught, we have to get back to the original sources.

Buddhism in all its forms goes back to the life and teaching of the Buddha. While the austerities practised by him till he attained enlightenment appeal to the Hinayāna, the Pāli, or the Southern school, his life of service and compassion for 45 years after the attainment of enlightenment is the authority for the Mahāyāna, the Sanskrit or the Northern school.

The religious quest springs from the consciousness of the imperfection and suffering of the world. The questions which worried Tolstoy in the fiftieth year of his life disturb all thinking men. "What is life ? Why should I live ? Why should I do anything ? Is there any meaning in life that can overcome inevitable death ?" Nijinzky summed up the whole problem in his *Diary* when he wrote : "The whole life of my wife and all of mankind is death." How can we be saved from the body of this death ? This is the problem of religion.

The Buddha traces suffering to selfish desire. Suffering is the result of tension between a living creature's essential impulse to try to make itself into the centre of the universe and its essential dependence on the rest of creation. Craving is that which binds the individual to the creative process. The individual with selfish desire becomes the slave of the universe. We can overcome suffering only if we get rid of *trṣṇā* or *tanhā*. To attempt to get rid of suffering through the various devices of self-deception is not to cease to suffer but to suffer in a different way.

The Buddha formulates the eight-fold path of morality which helps us to eliminate selfish desire and overcome suffer-

ing. When the Upaniṣads declare, “That thou art”, *tat tvam asi*, it is not a mere statement of fact. It is a call to action. Make thyself that which thou know thou canst be. Whereas the Hindu mind believes in a permanent element in the individual which can stand firm and unshaken in the midst of change, the Buddhist stresses the dynamic character of the self. No change is possible with an unchanging consciousness. We can achieve the possibilities in us by the exertion of the will rather than by the play of the intellect. Religion is not a creed, but a vital process. It is no use railing against God or destiny when we are ourselves the authors of our disgrace. If few are chosen, it is because few choose to be chosen. The Buddha laid stress on the creative freedom of man. The Buddha did not encourage dependence on the supernatural. He could not conceive of a being capable of creating a world for the express purpose of its creatures praising him. The ten veramaṇis or prohibitions or abstinences called *daśaśīla* or *daśaśikṣāpada* which the novices in the path of Buddhism utter are given in these words : “I take upon myself the abstinence, (1) from destroying life, (2) from taking what is not given, (3) from leading an unchaste life, (4) from speaking untruth, (5) from giving myself to intoxicating drugs, (6) from eating at irregular hours, (7) from seeing musical and dancing performances and other shows and pageants, (8) from wearing garlands, perfumes, unguents and other bodily decorations, (9) from using high couches and seats, (10) from accepting gifts of gold and silver.” The first five are the Buddhist *pañcasīla*.

Pāṇītipātā veramaṇi sikkhāpadam samādiyāmi
 Adinnādānā veramaṇi sikkhāpadam samādiyāmi
 Kāmesu micchācārā veramaṇi sikkhāpadam samādiyāmi
 Musāvādā veramaṇi sikkhāpadam samādiyāmi
 Surā-merayamajja-pamādatṭhānā
 veramaṇi sikkhāpadam samādiyāmi

Conflicts in the world are conflicts in the human soul enlarged. If men were at peace within themselves, the outer conflicts between nations would inevitably cease. By practising the Buddha’s *pañcasīla* we will develop patience, courage, love

and unselfishness. The Buddha teaches us that even in an age of anxiety and violence, it is possible to gain and maintain inner harmony, which is not at the mercy of outward circumstance.

Nirvāṇam paramam sukham : Nirvāṇa is the highest bliss. It is not a negative state of annihilation but a positive state of joy, consciousness grown from an unhappy to a beatific one. The Buddha does not tell us that man is but a bubble on the turbulent surface of nature and that he has no destiny save to undergo dissolution. The Hindu affirms that man can realise his identity with Brahman, the ground of all being; the Buddhist says that man can live in a transfigured world where *samsāra* and *nirvāṇa* are one. In *Mahā-saccaka Sutta*, the Buddha himself is reported to have described the supreme triumph of reaching the goal of his quest as follows :

"When this knowledge, this insight had arisen within me, my heart was set free from intoxication of lusts, set free from the intoxication of becomings, set free from the intoxication of ignorance. In me, thus emancipated, there arose the certainty of that emancipation. And I came to know : "Rebirth is at an end. The higher life has been fulfilled. What had to be done has been accomplished. After this present life there is no further for this or that. This last insight did I attain to in the last watch of the night. Ignorance was beaten down, insight arose, darkness was destroyed, the light came, inasmuch as I was there strenuous, earnest, master of myself". Thus ended the struggle of six long years.

The Buddha is said to be a physician. Even as the physician strives to restore to health a sick man, the Buddha tries to restore us to our normal condition. If our leaders become normal, we may be able to replace the present social order in which division, falsehood and violence prevail, by a new one in which humanity, truth and brotherhood will reign.

On the occasion of the 2,500th anniversary of the Buddha's parinirvāṇa, the Government of India decided to publish standard versions in Devanāgarī script of the complete Pali

and the Sanskrit texts of the two schools, Southern and Northern, in the hope that some of the readers of these books may be impelled to love the good, to practise altruism and hold their spirit aloof from the desires and ambitions of the world.

S. Radhakrishnan

INTRODUCTION

1. The Pāli Tipitaka

After the passing away of the Buddha at Kusinārā, the disciples had assembled to pay their last homage to him. The Venerable Mahā Kassapa, the chief of the congregation, was delivering words of consolation to the bereaved assembly, reminding them of the declaration of the Buddha :—“It is the very nature of all things near and dear to us that we must divide ourselves from them.” Subhadra, a monk who had received ordination in an advanced age, however, did not look gloomy. He took a perverted view of the situation and spoke :—“Do not grieve, brothers, for now we are definitely released from the restraint of the Great Teacher and his too rigid discipline. While the Teacher lived, we were constantly rebuked for failing to observe the hard rules; but now we are at liberty to do as we please; therefore, do not grieve.” These words sounded a note of warning against the future possible distortion of the Dhamma at the hands of faithless members of a similar category. The Venerable Mahā Kassapa felt an urgent need for convening a Grand Council of the leading Elders of the Saṅgha to make a full collection of the teachings, and also to adopt means for their right preservation and transmission to posterity. He addressed the Bhikkhus thus :—“Come, friends, let us chant together the Dhamma and the Vinaya....” The Venerable Mahā Kassapa drew a list of five hundred names of the topmost disciples to be appointed as members of the Council. At first, the name of the Venerable Ānanda was left out in view of the fact that he had not attained Arhathood till then. But, as no one else in the Saṅgha had the privilege of listening to the Teacher so very closely and for such a long period of time, his participation was deemed necessary and important. He was, consequently, asked to go to a suitable abode and develop insight, so as to become an Arhat and be able in time to join the Council. King Ajātasattu made necessary arrangements for the accommodation

and convenience of the convention at Rājagaha, a favourite resort of the Teacher himself. A spacious beautiful pavilion was raised for the meeting at the entrance of the Sattapaññi cave, on the northern side of the Vebhāra Hill.

Venerable Ānanda made the best efforts to train himself in developing insight. He kept walking up and down for the whole night absorbed in deep meditation; and, early in the morning, as he was going to stretch himself on the bed, his feet had left the ground and the head had not reached the pillow, at that moment, as if by a flash of light, darkness was dispelled and the sublime light of sainthood dawned upon him. And, through his miraculous superhuman power of an Arhat, he appeared all of a sudden on his appointed seat in the hall, as if emerging out of the ground, exactly as the proceedings were going to be started.

With the permission of the Saṅgha, Venerable Mahā Kassapa asked Upāli questions on Vinaya, relating to the different monastic transgressions; the matter, the occasion, the individuals concerned, the principal rules (*paññatti*), the amended rules (*anupaññatti*) and all other details about them. In this, the Vinaya text was agreed upon and settled. Then, again, with the permission of the Saṅgha, he asked Ānanda questions on the Dhamma; the occasion of a sermon and the person or persons with reference to whom it was preached¹.

The commentary, *Aṭṭhakathā*, of a much later date, assumes that the Abhidhamma Piṭaka was also included in the collection of the Dhamma, and that the Tipiṭaka, as it is available to us, was finalised at this very stage.²

A century after the passing away of the Buddha, a great controversy arose in the Saṅgha concerning the interpretation of some Vinaya rules. This necessitated the holding of the Second Council at Vesālī. Seven hundred leading Elders

---

1. *Cullavagga*, Chapter XI.   2. *Sumaṅgalavilāsinī*,
Nidānakathā.

from distant parts of the country assembled to take part in it; and they had drawn up a new edition of the Scripture, resulting in the fixing up of the Piṭakas, Nikāyas, Aṅgas and Dhammadhikāras.¹

A century after, when King Asoka embraced Buddhism and gave patronage to its propagation, the richly furnished monasteries became centres of attraction even for the members of other sects. They donned the yellow robe, either by proper ordination or stealthily, and went about as Bhikkhus enjoying the privileges and honour given to them. They could not, however, leave their own inclinations behind, and began to twist and distort the Doctrine in their own ways. This led to a state of confusion, and it became difficult to distinguish the true principles from the coloured ones. The Elders felt the necessity of safeguarding the purity of the Dhamma by affecting a total purge of the alien elements in the philosophical life of the Saṅgha. This task was entrusted to the Venerable Moggaliputta Tissa, a saint, a thinker and a writer. He compiled a book called the Kathavatthu, refuting all the foreign theories, which was adopted as a book of the Tipiṭaka at the Third Council held at Pāṭaliputra under his presidentship. After the council, Asoka despatched missionaries to the then civilised parts of the world for a wide propagation of the Dhamma.²

Prince Mahinda and Princess Saṅghamittā renounced the world and joined the Order to lead a mission to Sihaladipa (Ceylon). Since then, the island became a stronghold of Buddhism, and, even up to this day, has maintained the tradition of Pāli Tipiṭaka with all religious zeal.³

Up till then, the Tipiṭaka was traditionally handed down orally from teachers to pupils. The complete Scripture was compiled in the form of books for the first time in Ceylon in 29 B. C., under the patronage of king Vaṭṭagāmani Abhaya, with all the detailed classifications that are now obtained in the Pāli Tipiṭaka of the Theravāda School. This was done

---

1. *Cullavagga*, Chapter XI. 2. *Mahāvamsa*, Chapter V.

3. *Mahāvamsa*, op. cit.

at the Council convened for the purpose, known as the Fourth Great Council.¹

The Fifth Council, according to orthodox tradition, was held at Mandlay, Upper Burma, in 1871, under the patronage of King Mindon. In this Council, the entire Pāli Tipiṭaka was revised, re-edited and finally engraved on 729 marble slabs as follows²:—

Vinaya :	111 slabs	.
Sutta :	410 slabs	
Abhidhamma :	208 slabs	

Now, in this present age, there was the necessity of bringing out an up-to-date edition of the Tipiṭaka, printed on modern machines. This task was taken up by the Burmese Chaṭṭha Saṅgāyana, the Sixth Great Council, held in Rangoon, which opened on the 17th May 1954 in the artificially built Rock Cave, specially constructed for this purpose, at a little distance from the city. Two thousand and five hundred of the most erudite Bhikkhus, from all parts of the world, participated in chanting the Tipiṭaka together. A modern printing press was installed in a separate building, and there the texts were printed as soon as they received the sanction of the Saṅgāyana. The Council kept functioning for two years, and concluded on the fullmoon day, May 1956, synchronising with the 2500th Jayantī of the Buddha.

In Ceylon, Burma, Thailand and Cambodia the principal religion of the people is Theravāda Buddhism, that adheres to Pāli Tipiṭaka as its Scripture. There, they have been having editions of it in their own scripts. Pali Text Society, London, has been able to complete the publication of a major portion of it in Roman characters. But, as yet, it is not fully available in any script of India.

It is with a view to removing this want that the Government of India and the State Government of Bihar have jointly

---

1. *Mahāvamsa*, Chapter X – XXIII. 2. बौद्ध धर्म के २५०० वर्ष, १९५६, p. 35.

sanctioned a scheme of editing and publishing the entire Pāli Tipiṭaka in Devanāgarī, which will be complete in 40 volumes of about 400 pages each. This task has been entrusted to the Devanāgarī Tripiṭaka Publication Department, Nalanda. It aims at presenting a co-ordinated edition of the text based on the printed books in Roman, Sinhalese, Burmese and Siamese scripts.

The following chart will show the distribution of books in the literature :—

TIPITAKA

Vinaya Piṭaka	Sutta Piṭaka	Abhidhamma Piṭaka
1. Mahāvagga 2. Cullavagga 3. Pācittiya 4. Pārājika 5. Parivāra	1. Dighanikāya 2. Majjhimanikāya 3. Saṃyuttanikāya 4. Aṅguttaranikāya 5. Khuddakanikāya, which contains the following fifteen books :— i. Khuddakapāṭha ii. Dhammapada iii. Udāna iv. Itivuttaka v. Suttanipāta vi. Vimānavatthu vii. Petavatthu viii. Theragāthā ix. Therigāthā x. Jātaka xi. Niddesa xii. Paṭisambhidāmagga xiii. Apadāna xiv. Buddhavaṃsa & xv. Cariyāpiṭaka	1. Dhammasaṅgaṇi 2. Vibhaṅga 3. Dhātukathā 4. Puggalapaññatti 5. Kathāvatthu 6. Yamaka 7. Paṭṭhāna

2. The Present Volume

The two volumes—the Mahā Niddesa and the Culla Niddesa—are very much different in contents and style from the other books of the Tipiṭaka. In reality, they belong to the class of Commentary Literature, the Aṭṭhakathā, and not to that of the texts, the Pāli, inasmuch as they are nothing but full-fledged commentary on the last two chapters of the Suttanipāta, the Aṭṭhaka Vagga and the Pārāyana Vagga. The text of the entire Vagga is quoted in the beginning of the book. And then, following the traditional style of the Aṭṭhakathā, stanza by stanza has been taken up and commented upon. For the convenience of the reader, the extracts quoted from the text of the stanzas, ending with ‘ti’, have been printed in black. This will help in avoiding the confusion that is likely to be caused due to their being mixed up with the body of the commentary.

3. The Present Edition

The present edition has been prepared co-ordinating the following texts :—

Burmese — Chatṭhasaṅgāyana publication, 1956.

Siamese — Mahāmakuṭa Government publication 1926.

For preparing our MSS, we have adopted the Chatṭhasaṅgāyana edition as our basic text, an edition that has been brought out by the efforts and sanction of an international Saṅgha constituting of the zealous holders of the orthodox Theravāda tradition.

The Roman edition of the book is so very technically sketchy that it was difficult, and also not necessary, to give their page-reference in the margin.

As regards the other details of preparing the edition,

the same principles have been followed as in the other previous Volumes.

×   ×   ×   ×

Shri Lakshmi Narayan Tiwari, M. A., Editor, has finalised the Press Copy of this volume, and has vigilently supervised the work of Printing.

•
Varanasi
29th August, 1959.

Bhikkhu J. Kashyap.

आमुख

१. पालि तिपिटक

कुशीनगर में बुद्ध के निर्वाण के पश्चात् उनके शिष्यगण एकत्रित हों अपनी-अपनी धर्दा-ज्जलि अपित कर रहे थे। उस समय सङ्घानायक आयुष्मान् 'महाकस्सप' सभी को साम्बन्धना देते हुए बुद्ध के उपदेश का स्मरण दिला रहे थे—“सभी वस्तुये अनित्य हैं और उनसे विद्योग होना अवश्यम्भावी है”। उस परिषद् में 'सुभद्र' नामक एक वृद्ध प्रत्रजित भिक्षु भी था, जो दुःखी होने के स्थान पर बुद्ध के निर्वाण पर प्रसन्नता प्रकट करते हुए कह रहा था—“भिक्षुओं, दुःखी मत हो। अब हम उस महाश्रमण के कठिन नियन्त्रण से मुक्त हो गये। वह वरावर कहता रहता था—‘यह करना तुम्हें विहित है और यह नहीं’। अब हम स्वेच्छा से जो चाहेंगे करेंगे और जो नहीं चाहेंगे नहीं करेंगे। अतः आप लोग दुःखी न हों”। 'सुभद्र' के इन शब्दों से चेतावनी सी मिली और आयुष्मान् 'महाकस्सप' ने इस आवश्यकता का अनुभव किया कि प्रमुख भिक्षुओं की एक बैठक का आयोजन हो, जिसमें बुद्ध-वचन का प्रामाणिक संग्रह कर लिया जाय, जिससे धर्म की सुरक्षा हो सके और आगामी पीड़ियों में उसकी परम्परा अवाधगति से चल सके। अतः उन्होंने भिक्षुओं को सम्बोधित किया—“आवुसो, हम लोग ‘धर्म’ और ‘विनय’ का सङ्खायन करें”। उन्होंने उक्त बैठक में भाग लेने के लिये सुयोग भिक्षुओं की एक नामावली तैयार की। पहले तो उन्होंने आयुष्मान् आनन्द का नाम उसमें सम्मिलित नहीं किया; क्योंकि तब तक वे अर्हत्-पद को प्राप्त न कर सके थे। परन्तु सम्पूर्ण सङ्घ में भगवान् के निकटतम सम्पर्क में रहकर उनके वचन श्वरण करने का सौभाग्य आयुष्मान् आनन्द के अतिरिक्त और किसी को नहीं प्राप्त हुआ था। अतः इन्हंने आयुष्मान् 'महाकस्सप' को उनका भी नाम सम्मिलित करना पड़ा। आयुष्मान् आनन्द भी पूरी श्रद्धा और वीर्य से ध्यानान्ध्यास में तल्लीन हो गये, जिससे वे बैठक की तिथि के पूर्व ही अर्हत्-पद की प्राप्ति करने में समर्थ हो सके।

तत्कालीन मगध-स-ग्राट अजातशत्रु ने राजगढ़ के 'वेभार' पर्वत के उत्तर-पादवर्ष में स्थित 'मत्तपणी' गुहा के द्वार पर एक विस्तृत रम्य मण्डप का निर्माण कराया, जिसमें भिक्षुओं की उक्त बैठक प्रारम्भ हुई।

उधर आयुष्मान् आनन्द को भी अपने प्रयत्न में सिद्धि-लाभ हुआ। सारी रात वे ध्यान-मग्न हो चक्रमण करते रहे। प्रातःकाल जैसे ही वे शय्या पर लेटने के लिये बैठे, उनके पैर भूमि से उठ चुके थे और उनका सिर तकिये तक पहुँचा भी न था कि इसी बीच उनका अज्ञानात्मकार नष्ट हो गया और उनमें परम ज्ञान की ज्योति का प्रादुर्भाव हुआ। उन्होंने अर्हत्-पद को प्राप्त

कर लिया। अपनी दिव्य शक्ति से वे बैठक प्रारम्भ होने के क्षण ही मण्डप में अपने लिये निर्धारित आसन पर ऐसे विराजमान हुए, मानों वे पृथ्वी के गर्भ से उद्भूत हुये हों।

सङ्घ की अनुमति लेकर आयुष्मान् 'महाकस्सप' ने उपालि से विनय के नियम पूछे और आयुष्मान् उपालि ने भी सङ्घ को उन प्रश्नों का सविस्तार उत्तर दिया। फिर उसी प्रकार आयुष्मान् 'महाकस्सप' ने आनन्द से भगवान् बुद्ध के उपदिष्ट धर्म पर प्रश्न किये, जिनका उन्होंने पूर्णरूपेण उत्तर दिया। इस प्रकार इसमें 'विनय' और 'धर्म' दोनों का संग्रह किया गया।^१ पर इस सङ्घीति के कई शताब्दी पश्चात् लिखे गये 'अट्टकथा-साहित्य' में यह अल्लेख मिलता है कि इसी पहली बैठक में ही 'अभिधर्मपिटक' का भी संग्रह हो गया था और जिस रूप में आज हमें 'तिपिटक' साहित्य मिलता है, उसी रूप में उमका उसी समय निर्माण हुआ था।^२

बौद्ध-निर्वाण के एक शताब्दी पश्चात् विनय के नियमों को लेकर एक बड़ा विवाद खड़ा हुआ, जिस पर निर्णय करने के लिये वैशाली में एक दूसरी बैठक बुलाई गई। इसमें देश के सुदूर प्रान्तों के चुने हुये विष्यात सात सौ भिक्षु मम्मिलित हुये। इसी कारण यह द्वितीय सङ्घीति 'मप्तशतिका' नाम से प्रसिद्ध है।^३

इसके एक सौ वर्ष बाद जब सम्भाद् अशोक ने बौद्ध-धर्म प्रहण किया और उसके प्रचार को राज्याश्रय प्राप्त हुआ, तब लाभ देखकर अन्य मतावलम्बी भी बौद्ध-विहारों की ओर आकृष्ट हुये। विधिवत् प्रवर्जया प्रहण करके अथवा चुपचाप ही पीले वस्त्र धारण कर वे अपने को बौद्ध-भिक्षु घोषित करके विहारों में रहने लगे। किन्तु उनके लिये अपने पुराने संस्कार और विचार छोड़ना सरल नहीं था। अतः उन्होंने अपनी-अपनी तरह से धर्म की उलट-पलट व्याख्या करनी प्रारम्भ कर दी। कल्त: भिक्षु-सङ्घ के बीदिक जीवन में एक उच्छृङ्खलता प्रकट हुई और धर्म के वास्तविक स्वरूप का निर्णय करना कठिन हो गया। धर्म के नायक स्यविर भिक्षुओं ने धर्म की शुद्धता को चिरस्थायी रखने के लिये तथा उसे विरोधी तत्त्वों से मुक्त रखने के लिये एक तीसरी मङ्गीति की आवश्यकता समझी। सम्भाद् अशोक के गुरु आयुष्मान् 'मोगलिपुत्त तिस्स' के नेतृत्व में पाटलिगुत्र के 'अगोकाराम' नामक विहार में इस मङ्गीति की बैठक हुई। आयुष्मान् 'तिस्स' ने अगुद मनों का स्वेदन करने हुए और मौलिक परम्परा से मान्य शुद्ध 'स्यविरवाद' नामक धर्म के स्वरूप का प्रतिपादन करने हुए 'कथावत्य' नामक एक ग्रन्थ की रचना की, जिसे मङ्ग ने तीसरी मङ्गीति में बुद्ध-वचन का ही गोरव प्रदान किया। आज भी यह 'तिपिटक-माहित्य' का एक अमूल्य ग्रन्थ माना जाता है। इस मङ्गीति के पश्चात् अशोक ने सुदूर देशों में प्रचार करने के निमित्त धर्मदूतों को भेजा।^४

१. चुल्लबग, ग्यारहवी 'स्वन्धक'।
२. सुभद्रानविलासिनी, निवान कथा।
३. चुल्लबग, बारहवी 'स्वन्धक'।
४. महाबंस, पाँचवी अध्याय।

राजकुमार 'महिन्द्र' और राजकुमारी 'मङ्गलिता' ने गृह त्याग कर भिक्षु-मङ्ग में प्रवर्ज्या ग्रहण की। उन लोगों ने दक्षिण में सुदूर लङ्घादीप की यात्रा की और वहाँ वे धर्म की स्थापना करने में सफल हुये। आज तक बौद्ध 'पाणि-निपिटक' की परम्परा लङ्घा में अनुप्राणिन हो रही है।^१

इसी पूर्व २९ में राजा 'वट्टगामिनी अभय' के सरक्षण में एक चौथी मङ्गीनि की बैठक हुई, जिसमें सम्पूर्ण 'तिपिटक' लिपिबद्ध कर लिया गया।^२ फिर स्वविरचाद की मान्यता के अनुमार वर्मा देश के माण्डले नामक नगर में १८३१ ई० में राजा मिण्डन के संरक्षण में पाँचवी मङ्गीनि का आयोजन हुआ, जिसमें सारे 'तिपिटक' का संशोधन और सम्पादन किया गया और उन्हें मङ्गमंडर की पट्टियों पर इस प्रकार उत्कीर्ण कर दिया गया।—

विनय	१११ पट्टियाँ
मृत्त	६१० पट्टियाँ
अभिव्यक्ति	२०८ पट्टियाँ

लोग इस आवश्यकता का अनुभव कर रहे थे कि अब इस युग में आधुनिकतम यन्त्रों पर 'निपिटक' का मुन्दर में मुन्दर मस्करण प्रकाशित किया जाय। वर्मा में होने वाले 'लङ्घ मङ्गायन' में इस अभाव की पूर्ति करने का निश्चय किया गया। राजधानी गङ्गून में कुछ ही दूर मुन्दर निर्मित पापाण-गृहों में १३ मई, १९५६ को मङ्गायन की बैठक प्रारम्भ हुई। मंसार के विभिन्न देशों से आमन्त्रित ढाई महस्त विद्वान् भिक्षुओं ने मङ्गायन में भाग लिया। मङ्गायन द्वारा स्वीकृत मूल 'निपिटक' वही अपने मुद्रालिप्य में मद्रित कर लिया गया। १९५६ ई० की पञ्चवीं ग्रन्थी बुद्ध-जयन्ती के दिन मङ्गायन की बैठक पूरी हुई।

लङ्घा, वर्मा, थाईलैण्ड और कम्बोडिया आदि में गण्डधर्म बोद्ध-स्वविरचाद है, जिसका मवं मान्य ग्रन्थ है।—'पाणि-निपिटक'। उन देशों में उनकी अपनी-अपनी लिपियों में समय-समय पर 'निपिटक' के मुन्दर में मुन्दर मस्करण प्रकाशित होते रहे हैं। लन्दन की 'पालि ट्रेस्ट बोगा-यटी' ने भी 'निपिटक' के अधिकांश का प्रकाशन गोपन लिपि में किया है। किन्तु वर्मी नक भारतवर्ष को किसी लिपि में यह अमूल्य माहित्य उपलब्ध नहीं है।

- १. महावंस, वही।
- २. महावंस, अध्याय १०-२३।
- ३. बोद्धधर्म के २५०० वर्त, १९५६, पृ० ३५।

इस अभाव की पूर्ति के उद्देश्य से केन्द्रीय तथा बिहार सरकार के संयुक्त प्रयत्न से सम्पूर्ण 'पालि-तिपिटक' को देवनागरी लिपि में सम्पादित तथा मुद्रित करने की योजना स्वीकृत की गई। प्रायः चार-चार सौ पृष्ठों वाले चालीस खण्डों में यह प्रकाशन समाप्त होगा। इसे पूर्ण करने का भार नालन्दा के 'देवनागरी तिपिटक प्रकाशन विभाग' को सौंपा गया है। इस प्रकाशन का मुख्य उद्देश्य रोमन, सिहली, बर्मी तथा स्थामी लिपियों में मुद्रित ग्रन्थों के आधार पर एक प्रामाणिक देवनागरी-संस्करण उपस्थित करना है।

'तिपिटक' के ग्रन्थों का विभाजन किस प्रकार है, यह निम्न तालिका से प्रकट होगा :—

तिपिटक		
वित्तयपिटक	सुत्तपिटक	अभिधम्मपिटक
१. महावग्ग	१. दीघनिकाय	१. धम्मसङ्ख्यणि
२. चुल्लवग्ग	२. मञ्जिहमनिकाय	२. विभङ्ग
३. पाराजिक	३. संयुत्तनिकाय	३. धातुकथा
४. पाचित्तिय	४. अड्गुत्तरनिकाय	४. पुग्गलपञ्चत्ति
५. परिवार	५. खुद्दकनिकाय	५. कथावत्यु
	(१) खुद्दकपाठ	६. यमक
	(२) धम्मपद	(७) पट्टान
	(३) उदान	
	(४) इतिवुत्तक	
	(५) सुत्तनिपात	
	(६) विमानवत्यु	
	(७) पेतवत्यु	
	(८) थेराया	
	(९) थेरीगाथा	
	(१०) जातक	
	(११) निदेस	
	(१२) पटिसम्भदामग	
	(१३) अपदान	
	(१४) वुद्धवंस	
	(१५) चरियापिटक	

२. प्रस्तुत ग्रन्थ

'निहेस' के दो भाग — महा और चुल्ल— तिपिटक के दूसरे ग्रन्थों से मूलतः भिन्न हैं। सत्रमुच, इनकी गिनती अटुकथा-साहित्य के साथ होनी चाहिये, न कि मूल पालि-साहित्य के साथ, क्योंकि वे सुत्त-निपात के अन्तिम दो वर्गों—अटुकवग्म और पारायनवग्म— के भाष्य मात्र हैं। पुस्तक के प्रारम्भ में ही पूरे वर्ग का मूल पाठ अवतरित कर दिया गया है। फिर अटुकथा की पारम्परिक शैली के अनुसार एक एक गाथा लेकर उसकी पूरी व्याख्या की गई है। पाठक की सुविधा के लिये मूल पाठ के प्रतीकों को काले अक्षरों में छाप दिया गया है ताकि वे व्याख्यांश से मिल जा कर कोई ऋग पैदा न कर सकें।

३. प्रस्तुत संस्करण

प्रस्तुत संस्करण निम्नलिखित ग्रन्थों के पाठों के आधार पर तैयार किया गया है:—

वर्मी-संस्करण—छटु-संगायन प्रकाशन, १९५६

स्थामी-संस्करण—महामकुट राजविद्यालय प्रकाशन, १९२६

स्थविरवाद परम्परा के चुने हुये प्रतिनिधियों के अन्तर्राष्ट्रीय सङ्घ के सोत्साह मिमिलिन प्रयत्न से तैयार किये गये 'छटु-संगायन संस्करण' को हमने अपनी पहली पाण्डुलिपि तैयार करने के लिये आधार-स्वरूप ग्रहण किया है।

ग्रन्थ का रोमन संस्करण इतना सांकेतिक और अस्पष्ट है कि पाश्व में उसकी पृष्ठ-मरणों का उल्लेख करना कठिन — और अनावश्यक भी — जान पड़ा।

इसके सम्पादन के आधारभूत मिद्रान्त हमारे अन्य ग्रन्थों के समान ही रहे हैं।

×

×

×

ग्रन्थ की पाण्डुलिपि को योग्यता से तैयार करने और अवधि के भीतर छपाई पूर्ण कर देने का श्रेय हमारे विद्वान् सम्पादक श्री लक्ष्मीनारायण तिवारी, एम० ए० तथा उनकी मण्डली को है।

वाराणसी
२९-८-५०

भिक्षु जगदीश काश्यप

THE PALI ALPHABET IN DEVANĀGARĪ AND ROMAN CHARACTERS

VOWELS

ਅ a ਆ ā ਇ i ਈ ī ਉ u ਊ ū ਏ e ਓ o

CONSONANTS WITH VOWEL "A"

ক ka	খ kha	গ ga	ঘ gha	ঙ় ḡna
চ ca	ছ cha	জ ja	ঝ jha	ঞ় ḡña
ট ṭa	ঢ় ṭha	ঢ় da	ঢ় dha	ণ় ḡna
ত ta	থ tha	দ da	ধ dha	ন na
প pa	ফ pha	ব ba	ভ bha	ম ma
য ya	ৰ ra	ল la	ৱ va	স sa
		হ ha	ঢ় la	অ় am

VOWELS IN COMBINATION

क ka का kā कि ki की ki कु ku कू kū के ke को ko
 ख kha खा khā खि khi खी khī खु khu खू khū खे khe खो kho

CONJUNCT-CONSONANTS

क्क kka	च्च ŋcha	द्व dva	म्ब mba
क्ख kkha	च्छ ŋcha	ध्य dhya	म्भ mbha
क्य kya	ज्ज ŋja	ध्व dhva	म्म mma
क्षि kri	ज्ञ, ज्फ ŋjha	न्त nta	म्य mya
क्ल kla	ट्ट̄ t̄ta	न्त्र ntva	म्ह mha
क्व kva	ट्ट̄ t̄tha	न्थ nthva	य्य yya
ख्य khya	ड्ड̄ d̄da	न्द nda	य्ह yha
ख्व khva	ड्ड̄ d̄dha	न्द्र ndra	ल्ल lla
ग्ग gga	ण्ण n̄ta	न्ध ndha	ल्य lya
ग्घ ggha	ण्ण n̄tha	न्न nna	ल्ह lha
ग्य gya	एं n̄da	न्य nya	व्ह vha
ग्र gra	एं n̄na	न्ह nha	स्त sta
ङ्क ŋka	एं n̄ha	प्प ppa	स्त्र stra
ङ्ख ŋkha	त्त̄ tta	प्फ ppha	स्न sna
ङ्ग ŋga	त्य ttha	प्य pya	स्य sya
ङ्घ ŋgha	त्व tva	प्ल pla	स्स ssa
च्च cca	त्य tya	ब्ब bba	स्म sma
च्छ ccha	त्र tra	ब्भ bbha	स्व sva
ज्ज jja	इ, इं dda	ब्य bya	ह्म hma
ज्ञ, ज्फ jjha	ड्ड̄ ddha	ब्र bra	ह्व hva
ज्ञा ŋña	य्य dya	म्प mpa	ਿਹ lha
ज्ञह ŋha	ਿਦ dra	ਮਫ mpha	

। = ā;   ॥ = ī;   ॥ = ī;   ॥ = u;   ॥ = ū;   ॥ = e;   ॥ = o
 ?   २   ३   ४   ५, ५   ६   ७   ८   ९   ०
 ।   2   3   4   5   6   7   8   9   0

चुल्लनिहेसपालि

सूची

	पिट्ठज्ञा	पिट्ठज्ञा
१. पारायनवग्गो	३	२. तिस्समेत्यमाणवपुच्छा-
(क) वत्थुगाथा	३	निहेसो ४३
१. अजितमाणवपुच्छा	८	३. पुण्णकमाणवपुच्छानिहेसो ४९
२. तिस्समेत्यमाणवपुच्छा	८	४. मेत्तगूमाणवपुच्छानिहेसो ६६
३. पुण्णकमाणवपुच्छा	९	५. धोतकमाणवपुच्छानिहेसो ९५
४. मेत्तगूमाणवपुच्छा	१०	६. उपसीवमाणवपुच्छा-
५. धोतकमाणवपुच्छा	१२	निहेसो १०८
६. उपसीवमाणवपुच्छा	१३	७. नन्दमाणवपुच्छानिहेसो ११९
७. नन्दमाणवपुच्छा	१५	८. हेमकमाणवपुच्छानिहेसो १३२
८. हेमकमाणवपुच्छा	१६	९. तोदेयमाणवपुच्छा-
९. तोदेयमाणवपुच्छा	१७	निहेसो १३७
१०. कप्पमाणवपुच्छा	१७	१०. कप्पमाणवपुच्छानिहेसो १४२
११. जतुकण्णमाणवपुच्छा	१८	११. जतुकण्णमाणवपुच्छा-
१२. भद्रावुधमाणवपुच्छा	१८	निहेसो १४९
१३. उदयमाणवपुच्छा	१९	१२. भद्रावुधमाणवपुच्छा-
१४. पोसालमाणवपुच्छा	२०	निहेसो १५६
१५. मोघराजमाणवपुच्छा	२०	१३. उदयमाणवपुच्छा-
१६. पिङ्ग्यमाणवपुच्छा	२१	निहेसो १६२
१७. पारायनतथुतिगाथा	२२	१४. पोसालमाणवपुच्छा-
१८. पारायनानुगीतिगाथा	२३	निहेसो १७२
१. पारायनवग्गनिहेसो	२६	१५. मोघराजमाणवपुच्छा-
१. अजितमाणवपुच्छानिहेसो	२६	निहेसो १८२

पिट्ठङ्का		पिट्ठङ्का
१६. पिङ्गियमाणवपुच्छा-		३. खगविसाणसुत्तनिद्वेसो
निद्वेसो	१९९	पठमो वग्गो
१७. पारायनत्थुतिगाथा-		दुतियो वग्गो
निद्वेसो	२०६	ततियो वग्गो
१८. पारायनानुगीतिगाथा-		चतुर्थो वग्गो
निद्वेसो	२१३	

मुत्तपिटके
खुदकनिकाये
चुल्लनिहेसो

तमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

चुल्लनिदेसपालि

१. पारायनवग्गी

क. वत्थुगाथा

१. कोसलानं पुरा रम्मा, अगमा दक्खिणापथं ।
आकिञ्चञ्जं पथ्यथानो, ब्राह्मणो मन्तपारग् ॥
२. सो अस्सकस्स विसये, मळकस्स^१ समासने ।
वसि गोधावरीकूले, उञ्छेन च फलेन च ॥
३. तस्सेव उपनिस्साय, गामो च विपुलो अहु ।
ततो जातेन आयेन, महायञ्जमकप्पयि ॥
४. महायञ्जं यजित्वान, पुन पाविसि अस्समं ।
तस्मिं टिपविदुम्हि, अञ्जो आगञ्ज्छ ब्राह्मणो ॥
५. उग्घटपादो तसितो, पङ्कदन्तो रजस्सिरो ।
सो च नं उपसङ्कम्म, सतानि पञ्च याचति ॥
६. तमेन वावरी दिस्वा, आसनेन निमन्तयि ।
सुखं च कुसलं पुच्छि, इदं वचनमब्रवि ॥
७. “यं खो मम देय्यधम्मं, सब्बं विसज्जितं मया ।
अनुजानाहि मे ब्रह्मे, नत्थि पञ्चसतानि मे” ॥
८. “सचे मे याचमानस्स, भवं नानुपदस्सति ।
सत्तमे दिवसे तुय्हं, मुद्धा फलतु सत्तधा” ॥

B. 1

5

10

15 B. 2

१. मुळकस्स – स्याऽ ।

९. अभिसङ्खरित्वा कुहको, भेरवं सो अकित्तयि ।
तस्स तं वचनं सुत्वा, बावरी दुक्षितो अहु ॥
१०. उस्सुस्सति अनाहारो, सोकसल्लसमप्पितो ।
अथो पि एवं चित्तस्स, भाने न रमती मनो ॥
- ५ ११. उत्रस्तं दुक्षितं दिस्वा, देवता अत्थकामिनी ।
बावरि उपसङ्क्षम्म, इदं वचनमन्नवि ॥
१२. “न सो मुद्धं पजानाति, कुहको सो धनत्थिको ।
मुद्धनि मुद्धाधिपाते॑ वा, जाणं तस्स न विज्जति” ॥
१३. “भोती॑ चरहि जानाति, तं मे अक्खाहि पुच्छिता ।
१० मुद्धं मुद्धाधिपातं च, तं सुणोम वचो तव” ॥
१४. “अहम्पेतं न जानामि, जाणं मेत्थ न विज्जति ।
मुद्धनि॑ मुद्धाधिपाते॑ च, जिनानं हेत्थ॑ दस्सनं” ॥
१५. “अथ को चरहि जानाति, अस्मि॑ पथविमण्डले॑ ।
मुद्धं मुद्धाधिपातं च, तं मे अक्खाहि देवते” ॥
१६. “पुरा कपिलवत्थुम्हा, निकखन्तो लोकनायको ।
अपच्चो ओक्काकराजस्स, सक्यपुत्तो पभङ्गरो ॥
१७. “सो हि ब्राह्मण सम्बुद्धो, सब्बधम्मान भारगू ।
सब्बाभिच्छावलप्पत्तो, सब्बधम्मेसु चक्खुमा ।
सब्बकम्मक्खयं॑ पत्तो, विमुत्तो उपधिक्खये ॥
- २० १८. “दुद्धो सो भगवा लोके, धम्मं देसेति चक्खुमा ।
तं त्वं गन्त्वान पुच्छस्सु, सो ते तं व्याकरिस्सति” ॥
१९. ‘सम्बुद्धो ति वचो सुत्वा, उदग्गो बावरी अहु ।
सोकस्स तनुको आसि, पीति॑ च विपुलं लभि ॥
- B. 3 २५ २०. सो बावरी अत्तमनो उदग्गो,
तं देवतं पुच्छति वेदजातो ।

१. मुद्धाने – म० । २. पहोती – स्या० । ३-३. मुद्धं मुद्धाधिपातो – स्या० ।
४. हेत – स्या० । ५. पुयविमण्डले – मी० ; पठविमण्डले – स्या० । ६. सब्बधम्मक्खय – स्या० ।

‘कतमम्हि गामे निगमम्हि वा पन,
कतमम्हि वा जनपदे लोकनाथो ।
यथं गन्त्वान् पस्सेमु’, सम्बुद्धं द्विपदुत्तमं” ॥

२१. “सावत्थियं कोसलमन्दिरे जिनो,
पहूतपञ्जो वरभूरिमेधसो ।
सो सक्यपुत्तो विधुरो अनासवो,
मुद्धाधिपातस्स विदू नरासभो” ॥
२२. ततो आमन्तयी सिस्से, ब्राह्मणे मन्तपारगृ ।
“एथ माणवा अक्खिवसं, सुणाथं वचनं मम ॥
२३. “यस्सेसो दुल्लभो लोके, पातुभावो अभिष्णहसो ।
स्वाज्ज लोकम्हि उप्पन्नो, सम्बुद्धो इति विस्मुतो ।
खिपं गन्त्वान सावत्थिं, पस्सब्बो द्विपदुत्तमं” ॥
२४. “कथं चरहि जानेमु, दिस्वा बुद्धो ति ब्राह्मण ।
अजानतं नो पब्रूहि, यथा जानेमु तं मयं” ॥
२५. “आगतानि हि मन्तेसु, महापुरिसलक्खणा ।
द्रष्टिंसानि” च व्याक्खाता, समत्ता अनुपुब्बसो ॥
२६. “यस्सेते होन्ति गत्तेसु, महापुरिसलक्खणा ।
द्वेयेवं तस्स गतियो, तत्तिया हि न विजज्ञति ॥
२७. “सचे अगारं आवसति, विजेय्य पथविं इमं ।
अदण्डेन असत्थेन, धम्मेन अनुसासति ॥
२८. “सचे च सो पब्बजति, अगारा अनगारियं ।
विवट्टच्छदो सम्बुद्धो, अरहा भवति अनुत्तरो ॥
२९. “जातिं गोत्तं च लक्खणं, मन्ते सिस्से पुनापरे ।
मुद्धं मुद्धाधिपातं च, मनसायेव पुच्छथ ॥
३०. “अनावरणदस्सावी, यदि बुद्धो भविस्सति ।
मनसा पुच्छते पञ्चे, वाचाय विसज्जिजस्सति” ॥

१-१. गन्त्वा नमस्सेमु – स्याऽ । २. द्विपदुत्तमं – स्याऽ । ३. मन्तपारगे – स्याऽ ।
४. सुणाथ – स्याऽ । ५. द्रष्टिमा – स्याऽ । ६. दुवेव – स्याऽ । ७. विस्मज्जेस्मति – स्याऽ ।

B. 4

३१. बावरिस्स वचो सूत्वा, सिस्सा सोळस ब्राह्मणा ।
अजितो तिस्समेतेयो, पुण्णको अथ मेत्तगृ ॥
३२. धोतको उपसीवो च, नन्दो च अथ हेमको ।
तोदेय्यकप्पा दुभयो, जतुकण्णी च पण्डितो ॥
- ५ ३३. भद्रावुधो उदयो च, पोसालो चा पि ब्राह्मणो ।
मोधराजा च मेधावी, पिङ्गियो च महाइसि ॥
३४. पञ्चेकगणिनो सब्बे, सब्बलोकस्स विस्सुता ।
झायी झानरता धीरा, पुब्बवासनवासिता ॥
३५. बावरि अभिवादेत्वा, कत्वा च नं पदविखणं ।
जटाजिनधरा सब्बे, पक्कामुं उत्तरामुखा ॥
- १० ३६. मर्ककस्स पतिट्टानं, पुरमाहिस्सतिं तदा ।
उज्जेनिं चा पि गोनद्धं, वेदिसं वनसब्बयं ॥
३७. कोसम्बिं चा पि साकेतं, सावस्थिं च पुरुत्तमं ।
सेतब्यं कपिलवत्थं, कुसिनारं च मन्दिरं ॥
- १५ ३८. पावं च भोगनगरं, वेसालिं मागधं पुरं ।
पासाणकं चेतियं च, रमणीयं मनोरमं ॥
३९. तसितोवुदकं सीतं, महालाभं व वाणिजो ।
छायं घम्माभितत्तो व, तुरिता पब्बतमारुहुं ॥
४०. भगवा॑ तम्हि समये, भिक्खुसङ्घपुरक्खतो ।
भिक्खूनं धम्मं देसेति, सीहो व नदती वने ॥
- २० ४१. अजितो अद्दस बुद्धं॑, पीतरसिं व भाणुमं ।
चन्दं यथा पन्नरसे, परिपूरं॒ उपागतं ॥
४२. अथस्स गन्ते दिस्वान, परिपूरं च व्यञ्जनं ।
एकमन्तं ठितो हट्टो, मनोपञ्चे अपुच्छथ ॥
४३. २५ “आदिस्म जम्मनं ब्रूहि, गोत्तं ब्रूहि सलक्खणं ।
मन्तेसु पारमिं ब्रूहि, कति वाचेति ब्राह्मणो” ॥

१. पुरिमं माहिस्मानि - स्याऽ । २. भगवा च - स्याऽ । ३. सम्बुद्धं - स्याऽ ।
४. वीतरामि - सी०, स्याऽ । ५. पार्गिष्वार - स्याऽ ।

४४. “बीसं वस्ससतं आयु, सो च गोत्तेन बावरी ।
तीणिस्स’ लक्खणा गते, तिणं वेदान पारगू ॥
४५. “लक्खणे इतिहासे च, सनिघण्डुसकेटुभे ।
पञ्चसतानि वाचेति, सधम्मे पारमिं गतो” ॥
४६. “लक्खणानं पविचयं, बावरिस्स नरुत्तम ।
तण्छच्छिद पकासेहि, मा नो कह्वायितं अहु” ॥
४७. “मुखं जिव्हाय छादेति, उण्णस्स भमुकन्तरे ।
कोसोहितं वथगुय्यं, एवं जानाहि माणव” ॥
४८. पुच्छच्छिं हृ किञ्चिच्च’ असुणन्तो, सुत्वा पञ्हे वियाकते ।
विचिन्तेति जनो सब्बो, वेदजातो कतञ्जली” ॥
४९. “को नु देवो वा” ब्रह्मा वा, इन्दो वा पि सुजम्पति ।
मनसा पुच्छिते पञ्हे, कमेतं पटिभासति ॥
५०. “मुद्धं मुद्धाधिपातं च, बावरी परिपुच्छति ।
तं ब्याकरोहि भगवा, कह्वं विनय नो इसे” ॥
५१. “अविज्ञा मुद्धा ति जानाहि, विज्ञा मुद्धाधिपातिनी ।
सद्धासतिसमाधीहि, छन्दविरियेन॑ संयुता” ॥
५२. ततो वेदेन महता, सन्थम्भेत्वान॑ माणवो ।
एकंसं अजिनं कत्वा, पादेसु सिरसा पति ॥
५३. “बावरी ब्राह्मणो भोतो, सह सिस्सेहि मारिस ।
उदग्गचित्तो सुमनो, पादे वन्दति चक्कुम” ॥
५४. “सुखितो बावरी होतु, सह सिस्सेहि ब्राह्मणो ।
त्वं चा पि सुखितो होहि, चिरं जीवाहि माणव ॥
५५. “बावरिस्स च तुय्यं वा, सब्बेसं सब्बसंसयं ।
कतावकासा पुच्छब्बो, यं किञ्चिच्च मनसिच्छथ” ॥
५६. सम्बुद्धेन कतोकासो, निसीदित्वान पञ्जली ।
अजितो पठमं पञ्हं, तत्थ पुच्छि तथागतं ॥
- वत्थुगाथा निष्ठिता ।

१. तीणस्स – स्या० । २. पुच्छं हि – स्या० । ३. किञ्चिच्च – स्या० । ४. तकञ्जलि – स्या० । ५. व – स्या० । ६. छन्दवीरियेन – म० । ७. सन्थम्भेत्वान – स्या० ।

१. अजितमाणवपुच्छा

B. 6

५७. “केनस्सु निवुतो लोको, (इच्चायस्मा अजितो)
केनस्सु नप्पकासति ।

किसाभिलेपनं ब्रूसि॑, किसु तस्स महब्भयं” ॥

५८. “अविज्जाय निवुतो लोको, (अजिता ति भगवा)
वेविच्छा पमादा नप्पकासति ।

जप्पाभिलेपनं ब्रूमि, दुक्खमस्स महब्भयं” ॥

५९. “सवन्ति सब्बधि सोता, (इच्चायस्मा अजितो)
सोतानं किं निवारणं ।

सोतानं संवरं ब्रूहि, केन सोता पिधिय्यरे” ॥

10

६०. “यानि सोतानि लोकस्मि, (अजिता ति भगवा)
सति तेसं निवारणं ।

सोतानं संवरं ब्रूमि, पञ्जायेते पिधिय्यरे” ॥

६१. “पञ्जा चेव सति चा पि, (इच्चायस्मा अजितो)
नामरूपं च मारिसि ।

15

एतं मे पुटो पब्रूहि, कत्थेतं उपरुज्भति” ॥

६२. “यमेतं पञ्हं अपुच्छि, अजित तं वदामि ते ।

यत्थ नामं च रूपं च, असेसं उपरुज्भति ।

विज्ञाणस्स निरोधेन, एत्थेतं उपरुज्भति” ॥

20

६३. “ये च सङ्घातधम्मासे, ये च सेखा॑ पुथू इध ।

तेसं मे निपको इरियं, पुटो पब्रूहि मारिसि” ॥

६४. “कामेसु नाभिगिज्भेय्य, मनसानाविलो सिया ।
कुमलो सब्बधम्मानं, सतो भिकवु परिव्वजे” ति ॥

अजितमाणवपुच्छा पठमा ।

२. तिस्समेत्तेयमाणवपुच्छा

B. 7

६५. “कोध सन्तुसितो लोके, (इच्चायस्मा तिस्समेत्तेय्यो)
कस्स नो सन्ति इञ्जिता ।

१. ब्रूहि—स्या० । २. पिधिय्यरे—स्या० । ३. मेक्षा—स्या० ।

को उभन्तमभिज्ञाय,
मज्जे मन्ता न लिप्पति^१।
कं ब्रूसि महापुरिसो ति,
को इध सिद्धिनिमच्चगा^२" ति ॥

६६. "कामेसु ब्रह्मचरियवा, (मेत्येया ति भगवा) ५
वीततण्हो सदा सतो ।

सञ्चाय निव्वतो भिक्खु, तस्स नो सन्ति इच्छिता ॥

६७. "सो उभन्तमभिज्ञाय, मज्जे मन्ता न लिप्पति ।
तं ब्रूमि महापुरिसो ति, सो इध सिद्धिनिमच्चगा" ति ॥
निम्नमेत्येयमाणवपुच्छा दुनिया ।

३. पुण्णकमाणवपुच्छा

६८. "अनेजं मूलदस्माविं, (इच्चायस्मा पुण्णको) १०
अत्थि पञ्चेन आगमं ।

किं निस्सिता इसयो मनुजा,
खन्तिया ब्राह्मणा देवतानं ।
यञ्जमकप्पयिंसु^३ पुथूध लोके,
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं" ॥ १५

६९. "ये केचिमे इसयो मनुजा, (पुण्णका ति भगवा)
खन्तिया ब्राह्मणा देवतानं ।
यञ्जमकप्पयिंसु पुथूध लोके,
आसीसमाना पुण्णक इन्थनं ।
जरं मिता यञ्जमकप्पयिंसु" ॥ २०

७०. "ये केचिमे इसयो मनुजा, (इच्चायस्मा पुण्णको)
खन्तिया ब्राह्मणा देवतानं ।
यञ्जमकप्पयिंसु पुथूध लोके,
कच्चिसु ते भगवा यञ्जपथे अप्पमन्ता ।

१. लिप्पति – स्याऽ; एवमुपरिपि । २. मिद्धिनिमच्चगा – स्याऽ । ३. यञ्जमकप्पयिंसु – स्याऽ; एवमुपरि पि । ४. आसीसमाना – स्याऽ ।

अतारुं जातिं च जरं च मारिस,
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ॥

७१. “आसीसन्ति थोमयन्ति, अभिजप्पन्ति जुहन्ति ।
(पुणका ति भगवा)

५

कामाभिजप्पन्ति पठिच्च लाभं,
ते याजयोगा भवरागरता ।
नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमि” ॥

७२. “ते चे नातरिंसु याजयोगा, (इच्चायस्मा पुणको)
यञ्जेहि जातिं च जरं च मारिस ।

१०

अथ को चरहि देवमनुस्मलोके,
अतारि जातिं च जरं च मारिस ।
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ॥

७३. “सङ्घाय लोकस्मि परोपरानि, (पुणका ति भगवा)
यस्सिञ्जितं नस्थि कुहिञ्च लोके ।

१५

सन्तो विधूमो अनीषो^१ निरासो,
अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमी” ति ॥

पुणकमाणवपुच्छा ततिया ।

४. मेत्तगूमाणवपुच्छा

७४. “पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं, (इच्चायस्मा मेत्तगू)
मञ्जामि तं वेदगुं भाविततं ।

२०

कुतो नु दुक्खा समुदागता^२ इमे^३,
ये केचि लोकस्मिमनेकरूपा” ॥

B. 9

७५. “दुक्खस्स वे मं पभवं अपुच्छसि, (मेत्तगू ति भगवा)
तं ते पवक्खामि यथा पजानं ।
उपधिनिदाना पभवन्ति दुक्खा,
ये केचि लोकस्मिमनेकरूपा ॥

१. अनिषो – स्याऽ । २-२. समुपागतामे – स्याऽ ।

७६. “यो वं अविद्वा उपधिं करोति,
पुनप्पुनं दुक्खमुपेति मन्दो ।
तस्मा पजानं उपधिं न कयिरा,
दुक्खस्स जातिप्पभवानुपस्सी” ॥

७७. “यं तं अपुच्छिम्ह अकित्तयी नो,
अञ्जं तं पुच्छाम तदिद्वृत्तं ब्रूहि ।
'कथं नु धीरा वितरन्ति ओघं,
जातिं जरं सोकपरिद्वं च' ।
तं मे मुनि साधु वियाकरोहि,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो” ॥

७८. “कित्तयिस्सामि ते धम्मं, (मेत्तगू ति भगवा)
दिट्ठे धम्मे अनीतिहं ।
यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं” ॥

७९. “तं चाहं अभिनन्दामि, महेसि धम्ममुत्तमं ।
यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं” ॥

८०. “यं किञ्चिच सम्पजानासि, (मेत्तगू ति भगवा)
उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्जे ।
एतेसु नन्दिं च निवेसनं च,
पनुज्ज विज्ञाणं भवे न तिष्ठे ॥

८१. “एवंविहारी सतो अप्पमत्तो,
भिक्कु चरं हित्वा ममायितानि ।
जातिं जरं सोकपरिद्वं च,
इधेव विद्वा पजहेय्य दुक्खं” ॥

८२. “एताभिनन्दामि वचो महेमिनो,
मुकित्तिं गोतमनृपधीकं ।
अद्वा हि भगवा पहामि दुक्खं,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो ॥

5

10

15

20

B. 10

25

८३. “ते चा पि नूनप्पजहेयु दुक्खं,
ये त्वं मुनि अट्ठितं ओवदेय ।
तं तं नमस्सामि समेच्च नाग्,
अपेव मं भगवा अट्ठितं ओवदेय” ॥

८४. “यं ब्राह्मणं वेदगुमाभिजञ्जा,
अकिञ्चनं कामभवे असतं ।
अद्वा हि सो ओघमिमं अतारि,
तिण्णो च पारं अखिलो अकङ्क्षो ॥

१० ८५. “विद्वा च यो वेदगू नरो इध,
भवाभवे सङ्गमिमं विसज्ज ।
सो वीततण्हो अनीघो निरासो,
अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमी” ति ॥

मेत्तगूमाणवपुच्छा चतुर्थी ।

५. धोतकमाणवपुच्छा

८६. “पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं, (इच्चायस्मा धोतको)
वाचाभिकङ्क्षामि महेसि तुर्हं ।
१५ तव सुत्वान निघोसं, सिक्खे निब्बानमत्तनो” ॥

८७. “तेनहातप्पं करोहि, (धोतका ति भगवा)
इधेव निपको सतो ।
इतो सुत्वान निघोसं, सिक्खे निब्बानमत्तनो” ॥

२० ८८. “पस्सामहं देवमनुस्सलोके,
अकिञ्चनं ब्राह्मणमिरियमानं ।
तं तं नमस्सामि समन्तचक्कु,
पमुञ्च मं सक्क कथंकथाहि” ॥

B. ११ ८९. “नाहं सहिस्सामि^१ पमोचनाय,
कथंकथिं धोतक कञ्च लोके ।

१. नागं – स्याऽ । २. समिस्सामि – स्याऽ ।

धम्मं च सेद्गुं अभिजानमानो॑,
एवं तुवं ओघमिमं तरेसि” ॥

९०. “अनुसास ब्रह्मे करुणायमानो,
विवेकधम्मं यमहं विजञ्जं ।
यथाहं आकासो वै अब्याप्जजमानो॑,
इधेव सन्तो असितो चरेय्यं” ॥

५

९१. “कित्तयिस्सामि ते सन्ति, (धोतका ति भगवा)
दिट्ठे धम्मे अनीतिहं ।
यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिं” ॥

९२. “तं चाहं अभिनन्दामि, महेसि सन्तिमुत्तमं ।
यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिं” ॥

10

९३. “यं किञ्चिच सम्पजानासि, (धोतका ति भगवा)
उद्गुं अधो तिरियं चा पि मज्जे ।
एतं विदित्वा सङ्गो ति लोके,
भवाभवाय माकासि तण्हं” ति ॥

15

धोतकमाणवपुच्छा पञ्चमी ।

६. उपसीवमाणवपुच्छा

९४. “एको अहं सक्क महन्तमोघं, (इच्चायस्मा उपसीवो)
अनिस्सितो नो विसहामि तारितुं ।
आरम्मणं ब्रूहि समन्तचक्षु,
यं निस्सितो ओघमिमं तरेय्यं” ॥

९५. “आकिञ्चञ्जं पेक्खमानो सतिमा, (उपसीवा ति भगवा) २०
नथी ति निस्साय तरस्तु ओघं ।
कामे पहाय विरतो कथाहि,
तण्हक्षयं नत्तमहाभिपस्त्” ॥

B. 12

१. आजानमानो – स्याऽ । २. च – स्याऽ । ३. अब्याप्जजमानो – स्याऽ ।
४. रत्तमहा० – स्याऽ ।

९६. “सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो, (इच्चायस्मा उपसीवो)
आकिञ्चञ्जं निस्सितो हित्वा मञ्जं।
सञ्जाविमोक्षे परमे^१ विमुत्तो,
तिद्वे नु सो तथ अनानुयायी”॥
९७. “सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो, (उपसीवा ति भगवा)
आकिञ्चञ्जं निस्सितो हित्वा मञ्जं।
सञ्जाविमोक्षे परमे विमुत्तो,
तिद्वेष्य सो तथ अनानुयायी”॥
९८. “तिद्वे चे सो तथ अनानुयायी,
पूर्णं पि वस्सानं समन्तचक्खु।
तत्थेव सो सीतिसिया विमुत्तो,
चवेष्य विज्ञाणं तथाविधस्स”॥
९९. “अच्च यथा वातवेगेन खित्ता^२, (उपसीवा ति भगवा)
अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं।
एवं मुनी नामकाया विमुत्तो,
अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं”॥
१००. “अत्थङ्गतो सो उद वा सो नत्थि,
उदाहु वे सस्सतिया अरोगो।
तं मे मुनी साधु वियाकरोहि,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो”॥
१०१. “अत्थङ्गतस्स न पमाणमत्थि, (उपसीवा ति भगवा)
येन नं वज्जु^३ तं तस्स नत्थि।
सब्बेसु धम्मेसु समूहतेसु,
समूहता वादपथा पि सब्बे” ति॥
- उपसीवमाणवपुच्छा छट्टी ।

७. नन्दमाणवपुच्छा

- B. 13 २६ १०२. “सन्ति लोके मुनयो, (इच्चायस्मा नन्दो)
जना वदन्ति तयिदं कथंसु।

१-१. परमेधिमुत्तो – स्या० । २. भवेष – स्या० । ३. खित्तं – स्या० । ४. वज्जु – स्या० ।

ब्राणूपपन्नं मुनि नो वदन्ति,
उदाहु वे जीवितेनूपपन्नं” ॥

१०३. “न दिट्ठिया न सुतिया न ज्ञाणेन,
मुनीध नन्द कुसला वदन्ति।
विसेनिकत्वा अनीधा निरासा,
चरन्ति ये ते मुनयो ति ब्रूमि” ॥

१०४. “ये केचिमे समणब्राह्मणासे, (इच्चायस्मा नन्दो)
दिट्ठस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं।
सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं,
अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं।

5

कच्चिस्सु ते भगवा तत्थ यता चरन्ता,
अतारु जाति च जरं च मारिस।
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ॥

10

१०५. “ये केचिमे समणब्राह्मणासे, (नन्दा ति भगवा)
दिट्ठस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं।
सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं.
अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं।
किं चा पि ते तत्थ यता चरन्ति,
नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमि” ॥

15

१०६. “ये केचिमे समणब्राह्मणासे, (इच्चायस्मा नन्दो)
दिट्ठस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं।
सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं,
अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं।
ते चे मुनि ब्रूसि अनोघतिणे,
अथ को चरहि देवमनुस्सलोके।
अतारि जाति च जरं च मारिस,
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ॥

25

१०७. “नाहं सब्बे समणब्राह्मणासे, (नन्दा ति भगवा)
जातिजराय निवुता ति ब्रूमि।

B. 14

१. जीविकेनूपपन्नं ति – स्याऽ। २. दिट्ठसुतेना – स्याऽ।

ये सीध दिटुं व सुतं मुतं वा,
सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं ।
अनेकरूपं पि पहाय सब्बं,
तण्हं परिज्ञाय अनासवासे' ।
ते वे नरा ओघतिण्णा ति ब्रूमि'' ॥

१०८. “एताभिनन्दामि वचो महेसिनो,
सुकितितं गोतमनूपधीकं ।
ये सीध दिटुं व सुतं मुतं वा,
सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं ।
अनेकरूपं पि पहाय सब्बं,
तण्हं परिज्ञाय अनासवासे ।
अहं पि ते ओघतिण्णा ति ब्रूमी” ति ॥

नन्दमाणवपुच्छा सत्तमा ।

८. हेमकमाणवपुच्छा

१०९. “ये मे पुब्बे वियाकंसु, (इच्चायस्मा हेमको)
हुरं गोतमसासना ।
इच्चासि इति भविस्सति, सब्बं तं इतिहीतिहं ।
सब्बं तं तक्कवङ्गुनं, नाहं तत्थ अभिरमिं ॥
११०. “त्वं च मे धम्ममक्खाहि, तण्हानिग्धातनं मुनि ।
यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं” ॥
१११. “इध दिटुसुतमुतविज्ञातेसु, पियरूपेसु हेमक ।
छन्दरागविनोदनं, निब्बानपदमच्चुतं ॥
११२. “एतदञ्जाय ये सता, दिटुधम्माभिनिबुता ।
उपसन्ता च ते सदा, तिण्णा लोके विसत्तिकं” ति ॥
हेमकमाणवपुच्छा अट्टमा ।

१. अनासवाये—स्थाऽ; एवमुपरि पि ।

९. तोदेय्यमाणवपुच्छा

B. 15

११३. “यस्मिं कामा न वसन्ति, (इच्चायस्मा तोदेयो)
तण्हा यस्स न विज्जति।
कथंकथा च यो तिष्णो, विमोक्खो तस्स कीदिसो”॥

११४. “यस्मिं कामा न वसन्ति, (तोदेय्या ति भगवा)
तण्हा यस्स न विज्जति।
कथंकथा च यो तिष्णो, विमोक्खो तस्स नापरो”॥⁵

११५. “निराससो सो उद आससानो,
पञ्जाणवा सो उद पञ्जकप्पी।
मुनिं अहं सक्क यथा विजञ्जं,
तं मे वियाच्चिक्ख समन्तचक्खु”॥¹⁰

११६. “निराससो सो न च आससानो,
पञ्जाणवा सो न च पञ्जकप्पी।
एवं पि तोदेय्य मुनिं विजान,
अकिञ्चनं कामभवे असत्तं” ति॥

तोदेय्यमाणवपुच्छा नवमा।

---

१०. कर्पमाणवपुच्छा

११७. “मज्झे सरस्मिं तिटृतं, (इच्चायस्मा कप्पो)
ओघे जाते महब्ये।
जरामच्चुपरेतानं, दीपं पब्रूहि मारिस।
त्वं च मे दीपमक्खाहि, यथायिदं नापरं सिया”॥

११८. “मज्झे सरस्मिं तिटृतं, (कर्पा ति भगवा)
ओघे जाते महब्ये।
जरामच्चुपरेतानं, दीपं पब्रूमि कप्प ते॥²⁰

११९. “अकिञ्चनं अनादानं, एतं दीपं अनापरं।
निवानं इति नं ब्रूमि, जरामच्चुपरिक्खयं॥

B. 16

१२०. “एतदञ्जाय ये सता, दिट्ठधम्माभिनिष्पुत्ता ।
न ते मारवसानुगा, न ते मारस्स पट्टू” ति ॥

कप्पमाणवपुच्छा दसमा ।

११. जतुकण्णमाणवपुच्छा

१२१. “सुत्वानहं वीरमकामकामि, (इच्चायस्मा जतुकण्ण)
ओघातिगं पुट्ठुमकाममागमं ।

५ सन्तिपदं ब्रूहि सहजनेत्,
यथातच्छं भगवा ब्रूहि मेतं ॥

१२२. “भगवा हि कामे अभिभुय्य इरियति,
आदिच्छो व पथविं तेजी तेजसा ।
परित्पञ्जस्स मे भूरिपञ्जं,
आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं ।
१० जातिजराय इध विष्पहानं” ॥

१२३. “कामेसु विनय गेधं, (जतुकण्णी ति भगवा)
नेकखम्मं दट्ठु खेमतो ।

उग्गहितं निरतं वा, मा ते विजिज्ञथ किञ्चनं ॥

१२४. “यं पुब्बे तं विसोसेहि, पञ्चा ते माहु किञ्चनं ।
मज्झे चे नो गहेस्मसि, उपसन्तो चरिस्ससि ॥

१२५. “सव्वसो नामरूपस्मिं, वीतगेधस्स ब्राह्मण ।
आसवास्स” न विजजन्ति, येहि मच्चुवसं वजे” ति ॥

जतुकण्णमाणवपुच्छा एकादसमा ।

१२. भद्रावुधमाणवपुच्छा

B. 17 १२६. “ओकञ्जहं तण्हच्छिदं अनेजं, (इच्चायस्मा भद्रावुधो)
२० नन्दिङ्जहं ओघतिणं विमुतं ।
कप्पञ्जहं अभियाचे सुमेधं,
सुत्वान नागस्स अपनमिस्सन्ति इतो ॥

१. जतुकण्णी – स्याऽ । २. सहजनेत् – स्याऽ । ३. पठवि – स्याऽ । ४. भूरि-
पञ्जो – स्याऽ । ५. आसवस्स – स्याऽ ।

१२७. “नानाजना जनपदेहि सङ्गता,
तव वीर वाक्यं अभिकह्वामाना ।
तेसं तुवं साधु वियाकरोहि,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो” ॥

१२८. “आदानतण्हं विनयेथ सब्बं, (भद्रावुधा ति भगवा) १०
उद्धं अधो तिरियं चां पि मज्फे ।
यं यं हि लोकस्मिमुपादियन्ति,
तेनेव मारो अन्वेति जन्तु ॥

१२९. “तस्मा पजानं न उपादियेथ,
भिक्खु सतो किञ्चनं सब्बलोके । १०
आदानसत्ते इति पेक्खमानो,
पजं इमं मच्चुधेये विसत्तं” ति ॥

भद्रावुधमाणवपुच्छा द्वादसमा ।

१३. उदयमाणवपुच्छा

१३०. “भायिं विरजमासीनं, (इच्चायस्मा उदयो)
कतकिच्चं अनासवं ।

पारगुं सब्बधम्मानं, अत्थि पञ्चेन आगमं । १५
अञ्जाविमोक्षं पद्मूहिै, अविज्जाय पभेदनं” ॥

१३१. “पहानं कामच्छन्दानं, (उदया ति भगवा)
दोमनस्सान चूभयं ।

थिनस्स च पनूदनं, कुकुच्चानं निवारणं ॥

१३२. “उपेक्खासतिसंसुद्धं, धम्मतक्कपुरेजवं । २० B. 18
अञ्जाविमोक्षं पद्मूमिै, अविज्जाय पभेदनं” ॥

१३३. “किंसु संयोजनो लोको, किंसु तस्स विचारणं ।
किस्सस्स विष्पहानेन, निव्वानं इति वुच्चति” ॥

१३४. “नन्दिसंयोजनो लोको, वितक्कस्स विचारणं” ।
तण्हाय विष्पहानेन, निव्वानं इति वुच्चति” ॥ २५

१-१. वापि - स्याऽ । २. मञ्चूहि - स्याऽ । ३. मञ्चूमि - स्याऽ । ४. विचारणा - स्याऽ ।

१३५. “कथं सतस्स चरतो, विज्ञाणं उपरुज्भति ।
भगवन्तं पुट्ठुमागम्म”, तं सुणोम वचो तव” ॥

१३६. “अज्भत्तं च बहिद्वा च, वेदनं नाभिनन्दतो ।
एवं सतस्स चरतो, विज्ञाणं उपरुज्भती” ति ॥
उदयमाणवपुच्छा तेरसमा ।

१४. पोसालमाणवपुच्छा

५ १३७. “यो अतीतं यादिसति, (इच्चायस्मा पोसालो)
अनेजो छिन्नसंसयो ।

पारगुं^१ सब्बधम्मानं, अतिथ पञ्चेन आगमं ॥

१३८. “विभूतरूपसञ्जिस्स, सब्बकायप्पहायिनो ।
अज्भत्तं च बहिद्वा च, नत्थि किञ्ची ति पस्सतो ।
१० जाणं सक्कानुपुच्छामि, कथं नेय्यो तथाविधो” ॥

१३९. “विज्ञाणटुतियो सब्बा, (पोसाला ति भगवा)
अभिजानं तथागतो ।
तिटुन्तमेनं जानाति, विमुत्तं तप्परायणं^२ ॥

१४०. “आकिञ्चञ्जसम्भवं ब्रत्वा, नन्दी संयोजनं इति ।
१५ एवमेतं अभिज्ञाय, ततो तथ विपस्सति ।
एतं जाणं तथं तस्स, ब्रह्मणस्स वुसीमतो” ति ॥

पोसालमाणवपुच्छा चतुर्दसमा ।

१५. मोघराजमाणवपुच्छा

B. 19 १४१. “द्वाहं सक्कं^३ अपुच्छिस्सं, (इच्चायस्मा मोघराजा)
न मे व्याकासि चक्खुमा ।

यावततियं च देवीसि”, व्याकरोती ति मे सुतं ॥

२० १४२. “अयं लोको परो लोको, ब्रह्मलोको सदेवको ।
दिट्ठिं ते नाभिजानाति, गोतमस्स यसस्सिनो ॥

१. पुट्ठुमागम्हा – स्याऽ । २. पारगू – स्याऽ । ३. तप्परायणं – स्याऽ । ४. सक्क –
स्याऽ । ५. देविमि – स्याऽ ।

१४३. “एवं अभिककन्तदस्साविं, अतिथि पञ्चेन आगमं ।
कथं लोकं अवेक्खन्तं, मच्चुराजा न पस्सति” ॥

१४४. “सुञ्जतो लोकं अवेक्खस्सु, मोघराज सदा सतो ।
अत्तानुदिट्ठिं ऊहच्च, एवं मच्चुतरो^१ सिया ।
एवं लोकं अवेक्खन्तं, मच्चुराजा न पस्सती” ति ॥ ५
मोघराजमाणवपुच्छा पन्नरसमा ।

१६. पिङ्गियमाणवपुच्छा

१४५. “जिणोहमस्मि^२ अबलो वीतवण्णो^३, (इच्चायस्मा पिङ्गियो)
नेत्ता न सुद्धा सवनं न फासु ।
माहं^४ नस्सं^५ मोमुहो अन्तरा^६ व^७,
आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं ।
जातिजराय इधं विष्पहान” ॥

10

१४६. “दिस्वान रूपेसु विहञ्जमाने, (पिङ्गिया ति भगवा)
रुप्पन्ति रूपेसु जना पमत्ता ।
तस्मा तुवं पिङ्गिय अप्पमत्तो,
जहस्सु रूपं अपुनबभवाय” ॥

१४७. “दिसा चतस्सो विदिसा चतस्सो,
उद्धं अधो दस दिसा इमायो ।
न तुय्हं अदिट्ठं असुतं^८ अमुतं^९,
अथो अविञ्जातं किञ्चनमत्थि^{१०} लोके ।
आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं,
जातिजराय इधं विष्पहान” ॥

15 B. 20

20

१४८. “तण्हाधिपन्ने मनुजे पेक्खमानो, (पिङ्गिया ति भगवा)
सन्तापजाते जरमा परेते ।

१. मच्चुतरो – स्याऽ । २. जिणोहमस्मी – स्याऽ । ३. विवण्णो – स्याऽ । ४-५.
माहम्पनस्सं – स्याऽ । ५-५. अन्तराय – स्याऽ । ६-६. अमुतामुतं वा – स्याऽ । ७. किञ्चिं
नमत्थि – स्याऽ ।

तस्मा तुवं पिङ्गिय अप्पमत्तो,
जहस्सु तण्हं अपुनवभवाया' ति ॥

पिङ्गियमाणवपुच्छा सोळसमा ।

१७. पारायनतथुतिगाथा

B. 21

इदमवोच भगवा मगधेसु विहरन्तो पासाणके चेतिये,
परिचारकसोळसानं^१ ब्राह्मणानं अजिभट्टो पुट्टो पुट्टो पञ्चं व्याकासि ।
५ एकमेकस्स चे पि पञ्चस्स अत्थमञ्जाय धम्ममञ्जाय धम्मानुधम्मं
पटिपञ्जेय्य, गच्छेय्येव जरामरणस्स पारं । “पारञ्जमनीया इमे
धम्मा” ति – तस्मा इमस्स धम्मपरियायस्स पारायनन्तेव अधिवचनं ।

१४९. अजितो तिस्समेत्तेय्यो, पुण्णको अथ मेत्तगू ।
धोतको उपसीवो च, नन्दो च अथ हेमको ॥
१५०. १५०. तोदेय्यकप्पा दुभयो, जतुकण्णी च पण्डितो ।
भद्रावुधो उदयो च, पोसालो चा पि ब्राह्मणो ।
मोघराजा च मेधावी, पिङ्गियो च महाइसि ॥
१५१. १५१. एते बुद्धं उपागच्छु^२, सम्पन्नचरणं इसिं ।
पुच्छन्ता निपुणे पञ्चे, बुद्धसेद्दुं उपागमुं ॥
१५२. १५२. तेसं बुद्धो पव्याकासि^३, पञ्चे^४ पुट्टो यथातथं ।
पञ्चानं वेय्याकरणेन, तोसेसि ब्राह्मणे मुनि ॥
१५३. १५३. ते तोसिता चकखुमता, बुद्धेनादिच्चबन्धुना ।
ब्रह्मचरियमचरिसु, वरपञ्चस्स सन्तिके ॥
१५४. १५४. एकमेकस्स पञ्चस्स, यथा बुद्धेन देसितं ।
२० तथा यो पटिपञ्जेय्य, गच्छे पारं अपारतो ॥
१५५. १५५. अपारा पारं गच्छेय्य, भावेन्तो मग्गमुत्तमं ।
मग्गो सो पारं गमनाय, तस्मा पारायनं इति ॥

१. परिचारिकसोळसनं – स्याऽ । २. उपागच्छु – स्याऽ । ३. व्याकासि – स्याऽ ।

४. पञ्चं – स्याऽ ।

१८. पारायनानुगीतिगाथा

१५६. “पारायनमनुगायिस्सं, (इच्चायस्मा पिङ्गियो)
यथाद्विक्ष तथाक्खासि, विमलो भूरिमेधसो ।
निक्कामो निब्बनो नागो, किस्स हेतु मुसा भणे ॥
१५७. “पहीनमलमोहस्स, मानमक्खप्पहायिनो ।
हन्दाहं कित्तयिस्साभि, गिरं वण्णूपसञ्ज्ञितं ॥
१५८. “तमोनुदो बुद्धो समन्तचक्खु,
लोकन्तगू सब्बभवातिवत्तो ।
अनासवो सब्बदुक्खपहीनो,
सच्चव्ययो ब्रह्मे उपासितो मे ॥
१५९. “दिजो यथा कुब्बनकं पहाय,
बहुप्फलं काननमावसेय्य ।
एवम्पहं^१ अप्पदस्से पहाय,
महोदधिं हंसोरिव^२ अज्भपत्तो^३ ॥
१६०. “येमे पुब्बे वियाकंसु, हुरं गोतमसासना ।
इच्चासि इति भविस्सति ।
सब्बं तं इतिहीतिहं, सब्बं तं तक्कवड्हनं ॥
१६१. “एको तमनुदासिनो, जुतिमा सो पभङ्गरो ।
गोतमो भूरिपञ्जाणो, गोतमो भूरिमेधसो ॥
१६२. “यो मे धम्ममदेसेसि, सन्दिट्कमकालिकं ।
तण्हक्खयमनीतिकं, यस्स नत्थि उपमा क्वचि” ॥
१६३. “किं नु तम्हा विप्पवससि, मुहुत्तमपि पिङ्गिय ।
गोतमा भूरिपञ्जाणा, गोतमा भूरिमेधसा ॥
१६४. “यो ते धम्ममदेसेसि, सन्दिट्कमकालिकं ।
तण्हक्खयमनीतिकं, यस्स नत्थि उपमा क्वचि” ॥
१६५. “नाहं तम्हा विप्पवसाभि, मुहुत्तमपि ब्राह्मण ।
गोतमा भूरिपञ्जाणा, गोतमा भूरिमेधसा ॥

B. 22

5

10

15

20

25

१६६. “यो मे धम्ममदेसेसि, सन्दिट्कमकालिकं ।
तण्वक्तव्यमनीतिकं, यस्स नत्थि उपमा क्वचि ॥

१६७. “पत्सामि नं मनसा चक्रवृना व,
रत्तिन्दिवं ब्राह्मण अप्पमत्तो ।
५ नमस्समानो विवसेमि^१ रत्तिं,
तेनेव मञ्जामि अविष्पवासं ॥

B. 23

१६८. “सद्वा च पीति च मनो सति च,
नापेन्तिमे^२ गोतमसासनम्हा ।
१० यं यं दिसं वज्जति^३ भूरिपञ्जो,
स तेन तेनेव नतोहमस्मि ॥

१६९. “जिण्णस्स मे दुब्बलथामकस्स,
तेनेव कायो न पलेति तत्थ ।
सङ्क्लिप्यन्ताय वजामि निच्चं,
मनो हि मे ब्राह्मण तेन युक्तो ॥

१७०. “पङ्के सयानो परिफन्दमानो, दीपा दीपं उपल्लविं ।
अथद्वासासिं सम्बुद्धं, ओघतिण्णमनासवं ॥

१७१. “यथा अहू वक्कलि मुत्तसद्धो,
भद्रावुधो आल्वि गोतमो च ।
२० एवमेव त्वं पि पमुञ्चस्सु सद्धं,
गमिस्ससि त्वं पिङ्ग्रिय मच्चवुधेय्यस्स पारं” ॥

१७२. “एम भिय्यो पसीदामि, सुत्वान मुनिनो वचो ।
विवट्टच्छदो सम्बुद्धो, अखिलो पटिभानवा^४” ॥

१७३. “अधिदेवे अभिञ्जाय, सब्बं वेदि परो परं” ।
पञ्चानन्तकरो सत्था, कञ्चीनं पटिजानतं ॥

१. विवसामि—स्या० । २. नामेन्तिमे—स्या० । ३. वज्जति—स्या० । ४. पटि-
भानवा—स्या० । ५. परं—स्या० ।

१७४. “असंहीरं” असंकुप्पं, यस्स नत्थ उपमा क्वचि ।
 अद्वा गमिस्सामि न मेत्थ कङ्गा,
 एवं मं धारेहि अधिमुत्तचित्तं” ति ॥

पारायनानुगीतिगाथा निट्ठिता ।

२. पारायनवग्गनिदेशो

१. अजितमाणवपुच्छानिदेशो

१. केनस्सु निवुतो लोको, (इच्चायस्मा अजितो)
केनस्सु नप्पकासति ।

किस्साभिलेपनं ब्रूसि', किंसु तस्स महब्भयं ॥

केनस्सु निवुतो लोको ति । लोकोऽ ति॑ । निरयलोको,

५ तिरच्छानलोको, पेत्तिविसयलोको॑, मनुस्सलोको, देवलोको खन्धलोको,
धातुलोको, आयतनलोको, अयं लोको, परो लोको, ब्रह्मलोको,
देवलोको॒—अयं वुच्चति लोको । अयं लोको केन आवुतो निवुतो
ओवुतो॑ पिहितो पटिच्छन्नो पटिकुजिज्ञतो ति — केनस्सु निवुतो लोको॑ ?

इच्चायस्मा अजितो ति । इच्चा ति — पदसन्धि पदसंसग्गो

१० पदपारिपूरी अक्खरसमवायो व्यञ्जनसिलिटुता पदानुपुव्वतापेतं॑
इच्चा ति । आयस्मा ति — पियवचनं गरुवचनं सगारवसप्पतिस्साधि-
वचनमेतं आयस्मा ति । अजितो ति — तस्स ब्राह्मणस्स नामं सङ्घा
समञ्जा पञ्जति वोहारो नामं नामकम्मं नामधेयं निरुत्ति व्यञ्जनं
अभिलापो ति — इच्चायस्मा अजितो ।

१५ केनस्सु नप्पकासती ति । केन लोको नप्पकासति न भासति
न तपति न विरोचति न आयति॑ न पञ्जायती ति — केनस्सु नप्पकासति ।

किस्साभिलेपनं ब्रूसी ति — किं लोकस्स लेपनं लग्गनं बन्धनं
उपकिलेसो । केन लोको लित्तो संलित्तो उपलित्तो किलिट्टो
संकिलिट्टो मक्षितो संसट्टो लग्गो लग्गितो पलिबुद्धो, ब्रूसि आचि-
२० क्खसि॑ देसेसि पञ्जपेसि पटुपेसि विवरसि विभजसि उत्तानीकरोसि
पकासेसी ति — किस्साभिलेपनं ब्रूसि ।

---

१. ब्रूहि—स्याऽ; एवमुपरि पि । २-२. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ३. पित्तिविसयलोको —
स्याऽ; एवमुपरि पि । ४. सदेवलोको — स्याऽ । ५. ओफुटो — स्याऽ । ६. पदानुपुव्वताभेतं
— स्याऽ; एवमुपरि पि । ७. सञ्जायति — स्याऽ । ८. आचिक्खाहि — स्याऽ; एवमुपरि पि ।

किंसु तस्स महब्भयं ति – किं' लोकस्स भयं महब्भयं पीछनं
घट्टनं उपद्रवो उपसग्गो ति – किंसु तस्स महब्भयं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

B. 25

‘केनस्सु निवुतो लोको, (इच्चायस्मा अजितो)

केनस्सु नप्पकासति ।

किसाभिलेपनं ब्रूसि, किंसु तस्स महब्भयं’ ति ॥ ५

२. अविज्ञाय निवुतो लोको, (अजिता ति भगवा)

वेविच्छा पमादा नप्पकासति ।

जप्पाभिलेपनं ब्रूभि, दुक्खमस्स महब्भयं ॥

अविज्ञाय निवुतो लोको ति । अविज्ञा ति । दुक्खे अञ्जाणं^३
दुक्खसमुदये अञ्जाणं दुक्खनिरोधे अञ्जाणं दुक्खनिरोधगमिनिया^{१०}
पटिपदाय अञ्जाणं, पुव्वन्ते अञ्जाणं अपरन्ते अञ्जाणं पुव्वन्तापरन्ते
अञ्जाणं, इदप्पच्चयतापटिच्चसमुप्पन्नेसु धम्मेसु अञ्जाणं, यं एवरूपं
अञ्जाणं अदस्सनं अनभिसमयो अननुबोधो असम्बोधो अप्पटिवेधो
असंगाहना अपरियोगाहना असमपेक्खना अपच्चवेक्खणा^४ अपच्च-
वेक्खणकम्म^५ दुम्मेजभं बाल्यं असम्पजञ्जं मोहो^६ पमोहो सम्मोहो^५
अविज्ञा^७ अविज्ञोधो अविज्ञायोगो अविज्ञानुसयो अविज्ञापरियुद्धानं
अविज्ञालङ्घी^८ मोहो अकुसलमूलं, अयं वुच्चति – अविज्ञा ।

लोको ति । निरयलोको तिरच्छानलोको पेत्तिविसयलोको
मनुस्सलोको देवलोको खन्धलोको धातुलोको आयतनलोको अयं
लोको परो लोको ब्रह्मलोको देवलोको – अयं वुच्चति लोको । अयं^{२०}
लोको हमाय अविज्ञाय आवुतो निवुतो ओवुतो^९ पिहितो पटिच्छन्नो
पटिकुजिज्ञतो ति – अविज्ञाय निवुतो लोको ।

अजिता ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा
ति – गारवाधिवचनं^{१०} । अपि च, भग्गरागो ति भगवा; भग्गदोसो ति
भगवा; भग्गमोहो ति भगवा; भग्गमानो ति भगवा; भग्गदिट्टी ति^{२५}
भगवा; भग्गकण्टको ति भगवा; भग्गकिलेसो ति भगवा; भजि

B. 26

१. कि तस्म – स्या० । २. अञ्जाण – स्या०; एवमुपरि पि । ३. अपच्चवेक्खना –
स्या० । ४. अपच्चक्खकम्म – स्या० । ५-५. पमोहो सम्मोहो – स्या० । ६. अविज्ञाजालं
– स्या० । ७. ओफुटो – स्या०; एवमुपरि पि । ८. गारवाधिवचनमेतं – स्या० ।

विभजि पविभजि' धम्मरतनं ति भगवा; भवानं अन्तकरो ति भगवा; भावितकायो भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्चो ति भगवा; भजि वा भगवा अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि अप्पसदानि अप्पनिग्दोसानि विजनवातानि मनुस्सराहस्सेय्यकानि^१ पटिसल्लान-
 ५ सारुप्यानी^२ ति भगवा; भागी वा भगवा चीवरपिण्डपातसेनासनगिलान-पञ्चयभेसज्जपरिक्खारानं ति भगवा; भागी वा भगवा अत्थरसस्सधम्मरसस्स विमुत्तिरसस्स अधिसीलस्स अधिचित्तस्स अधिपञ्जाया ति भगवा; भागी वा भगवा चतुन्नं भानानं चतुन्नं अप्पमञ्जानं चतुन्नं अरूपसमापत्तीनं ति भगवा; भागी वा भगवा अटुन्नं विमोक्खानं
 10 अटुन्नं अभिभायतनानं नवन्नं अनुपुब्वसमापत्तीनं^३ ति भगवा; भागी वा भगवा दसन्नं सञ्जाभावनानं कसिणममापत्तीनं आनापानस्सति-समाधिस्स असुभसमापत्तिया ति भगवा; भागी वा भगवा चतुन्नं सतिपट्टानानं चतुन्नं सम्मप्पधानानं चतुन्नं इद्विपादानं पञ्चन्नं इन्द्रियानं पञ्चन्नं बलानं सत्तन्नं बोजभङ्गानं अरियस्स अटुज्ञिकस्स
 15 मग्गस्सा ति भगवा; भागी वा भगवा दसन्नं तथागतबलानं चतुन्नं वेसारज्जानं चतुन्नं पटिसम्भिदानं छन्नं अभिज्ञानं छन्नं बुद्धधम्मानं ति भगवा; भगवा ति नेतं नामं मातरा कतं न पितरा कतं न भातरा कतं न भणिनिया कतं न मित्तामच्चेहि कतं न जातिसालो-हितेहि कतं न समणब्राह्मणेहि कतं न देवताहि कतं। विमोक्खन्तिकमेतं
 20 बुद्धानं भगवन्तानं बोधिया मूले सह सब्बञ्जुतज्ञाणस्स पटिलाभा सच्छिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति – अजिता ति भगवा।

वेविच्छा पमादा नप्पकासती ति। वेविच्छं वुच्चति^४ पञ्च मच्छरियानि – आवासमच्छरियं, कुलमच्छरियं, लाभमच्छरियं, वण्णमच्छरियं, धम्ममच्छरियं। यं एवरूपं मच्छेरं^५ मच्छरायना मच्छ-रायिततं वेविच्छं कदरियं कटुकञ्चुकता^६ अगगहिततं चित्तस्स – इदं वुच्चति मच्छरियं। अपि च खन्धमच्छरियं पि मच्छरियं, धातुमच्छरियं पि मच्छरियं, आयतनमच्छरियं पि मच्छरियं, गाहो वुच्चति

१. पटिविभजि – स्या०। २. मनुस्सराहमेय्यकानि – स्या०; एवमुपरि पि। ३. पटिसल्लानसारुप्यानी – स्या०। ४. अनुपुब्वविहारममापत्तीनं – स्या०। ५. वुच्चन्ति – स्या०। ६. मच्छरियं – स्या०। ७. कटुकञ्चुकता – स्या०।

मच्छरियं। पमादो वत्तब्बो – कायदुच्चरिते वा वचीदुच्चरिते वा मनोदुच्चरिते वा पञ्चसु कामगुणेसु वा चित्तस्स वोसगो^१ वोसगा-नुप्पदानं कुसलानं धम्मानं भावनाय असक्कच्चकिरियता असातच्चकिरियता अनट्रितकिरियता^२ ओलीनवुत्तिता निकिखत्तच्छन्दता निकिखत्तधुरता अनासेवना अभावना अबहूलीकम्मं अनधिट्टानं अननुयोगो^५ पमादो। यो एवरूपो पमादो पमज्जना पमज्जतत्तं – अयं वुच्चति पमादो। वेविच्छा पमादा नप्पकासती ति। इमिना च^३ मच्छरियेन इमिना च पमादेन लोको नप्पकासति न भासति न तपति न विरोचति न जायति न पञ्चायती ति – वेविच्छा पमादा नप्पकासति।

जप्पाभिलेपनं ब्रूमी ति। जप्पा वुच्चति तण्हा। यो रागो^{१०} सारागो अनुनयो अनुरोधो नन्दी^४ नन्दिरागो चित्तस्स सारागो इच्छामुच्छा अजभोसानं गेधो पलिगेधो सङ्घो पङ्क्षो एजा माया जनिका सञ्जननी सिद्धिनी जालिनी सरिता विसत्तिका सुत्तं^५ विसटा^६ आयूहनी दुतिया पणिधि भवनेति वनं वनथो सन्थवो सिनेहो अपेक्खा पटिबन्धु^७ आसा आसीसना आसीसितत्तं रूपासा सद्वासा गन्धासा^{१५} रसासा फोटुब्बासा लाभासा धनासा पुत्तासा जीवितासा जप्पा पजप्पा अभिजप्पा जप्पना जप्पितत्तं लोलुप्पं^८ लोलुप्पायना लोलुप्पायितत्तं पुच्छन्निजकता^९ साधुकम्यता अधम्मरागो विसमलोभो निकन्ति निकामना पत्थना पिहना सम्पत्थना कामतण्हा भवतण्हा विभवतण्हा रूपतण्हा अरूपतण्हा निरोधतण्हा रूपतण्हा^{२०} सद्वतण्हा गन्धतण्हा रसतण्हा फोटुब्बतण्हा धम्मतण्हा ओघो योगो गन्थो उपादानं आवरणं नीवरणं छदनं वन्धनं उपकिलेसो अनुसयो परियुट्टानं लता वेविच्छं दुक्खमूलं दुक्खनिदानं दुक्खप्पभवो मारपासो मारबलिसं मारामिसं^{१०} मारविसयो मारनिवासो^{११} मारगोचरो मारबन्धनं तण्हानदी तण्हाजालं तण्हागद्दुलं^{१२} तण्हासमुद्दो^{१३} अभिजभा लोभो अकुसलमूलं – अयं वुच्चति जप्पा। लोकस्स लेपनं लग्ननं वन्धनं उपकिलेसो इमाय जप्पाय लोको लित्तो

१. वोसगो – स्याऽ; एवपसुपरि पि। २. अनट्रितता – स्याऽ। ३. स्याऽ पोत्थके नत्थि। ४. नन्दि – स्याऽ। ५-६. सोत्त विमता – स्याऽ। ६. पटिबद्धा – स्याऽ। ७. लोलुप्पा – स्याऽ। ८. पुच्छन्निवत्ता – स्याऽ। ९. स्याऽ पोत्थके नत्थि। १०. स्याऽ पोत्थके नत्थि। ११. तण्हागद्दुलं – स्याऽ।

संलित्तो' उपलित्तो' किलिट्टो संकिलिट्टो मक्षिकतो संसट्टो लग्गो लग्गितो
पलिबुद्धो ति ब्रूमि आचिक्खामि देसेमि पञ्जपेमि पठपेमि विवरामि
विभजामि उत्तानीकरोमि पकासेमी ति – जप्पाभिलेपनं ब्रूमि ।

B. 28

दुक्खमस्स महब्भयं ति । दुक्खं ति । जातिदुक्खं जरादुक्खं
 ५ व्याधिदुक्खं मरणदुक्खं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासदुक्खं नेरयिकं
दुक्खं तिरच्छानयोनिकं दुक्खं पेत्तिविसयिकं दुक्खं मानुसिकं दुक्खं
गव्भोक्कन्तिमूलकं दुक्खं गव्भेट्टिमूलकं^१ दुक्खं गव्भवुट्टानमूलकं
दुक्खं जातस्सूपनिवन्धकं दुक्खं जातस्स पराधेय्यकं दुक्खं अत्तूपक्कम-
दुक्खं परूपक्कमदुक्खं सङ्घारदुक्खं^२ विपरिणामदुक्खं चक्खुरोगो
 10 सोतरोगो घानरोगो जिव्हारोगो कायरोगो सीसरोगो कण्णरोगो
मुखरोगो दन्तरोगो कासो सासो पिनासो डाहो^३ जरो कुच्छिरोगो
मुच्छा पक्खन्दिका सूला विसूचिका कुट्टं गण्डो किलासो सोसो
अपमारो दद्दु कण्डु कच्छु रखसा वितच्छिका लोहितपित्तं मधुमेहो
 15 अंसा पिठिका भग्नदला पित्तसमुट्टाना आबाधा सेम्हसमुट्टाना आबाधा
वातसमुट्टाना आबाधा सन्निपातिका आबाधा उतुपरिणामजा आबाधा
विसमपरिहारजा आबाधा ओपक्कमिका आबाधा कम्मविपाकजा
आबाधा सीतं उण्हं जिघच्छा पिपासा उच्चारो पस्सावो डंसमकस-
वातातपसरीसपसम्फस्सं दुक्खं^४ मातुमरणं दुक्खं पितुमरणं दुक्खं
भातुमरणं दुक्खं भगिनीमरणं^५ दुक्खं पुत्तमरणं दुक्खं धीतुमरणं दुक्खं
 20 जातिब्यसनं दुक्खं रोगब्यसनं दुक्खं भोगब्यसनं दुक्खं सीलब्यसनं
दुक्खं दिट्टिब्यसनं दुक्खं येसं धम्मानं आदितो समुदागमनं पञ्जायति
अत्थङ्गमतो निरोधो पञ्जायति कम्मसन्निस्सितो विपाको विपाक-
सन्निस्सितं कम्मं नामसन्निस्सितं रूपं रूपसन्निस्सितं नामं जातिया
अनुगतं जराय अनुसटं व्याधिना अभिभूतं मरणेन अव्भाहतं दुक्खे
 25 पतिट्टितं अताणं अलेणं अमरणं असरणीभूतं – इदं वुच्चति दुक्खं ।
इदं^६ दुक्खं लोकस्स भयं महाभयं^७ पीठनं घट्टनं उपहृवो उपसग्गो
ति – दुक्खमस्स महब्भयं । तेनाह भगवा –

१-१. पलित्तो – स्याऽ । २. गव्भेट्टिमूलकं – स्याऽ । ३. संसारदुक्खं – स्याऽ ।
 ४. डहो – स्याऽ : एवमुरि पि । ५-५. ० मिर्मपमम्फस्सदुक्खं – स्याऽ ; एवमुपरि पि । ६.
भगिनीमरणं – स्याऽ । ७-७. अस्म लोकस्स दुक्खं महब्भयं – स्याऽ ।

“अविज्जाय निवुतो लोको, (अजिता ति भगवा)
वेविच्छा पमादा नप्पकासति ।
जप्पामिलेपनं ब्रूमि, दुक्खमस्स महब्यं” ति ॥

३. सवन्ति सब्बधि सोता, (इच्चायस्मा अजितो)
सोतानं किं निवारणं ।
सोतानं संवरं ब्रूहि, केन सोता पिधीयरे’ ॥

B. 29

५

सवन्ति सब्बधि सोता ति । सोता ति । तण्हासोतो दिट्ठिसोतो
किलेससोतो दुच्चरितसोतो अविज्जासोतो । सब्बधि ति – सब्बेसु
आयतनेसु । सवन्ती ति – सवन्ति आसवन्ति सन्दन्ति पवत्तन्ति ।
चक्खुतो रूपे सवन्ति आसवन्ति सन्दन्ति पवत्तन्ति । सोततो सद्दे
सवन्ति ... धानतो गन्धे सवन्ति ... जिव्हातो रसे सवन्ति ... कायतो
फोटुब्बे सवन्ति ... मनतो धम्मे सवन्ति आसवन्ति सन्दन्ति पवत्तन्ति ।
चक्खुतो रूपतण्हा सवन्ति आसवन्ति सन्दन्ति पवत्तन्ति । सोततो
सद्वतण्हा सवन्ति आसवन्ति सन्दन्ति पवत्तन्ति । धानतो गन्धतण्हा
सवन्ति ... जिव्हातो रसतण्हा सवन्ति ... कायतो फोटुब्बतण्हा सवन्ति ... १६
मनतो धम्मतण्हा सवन्ति आसवन्ति सन्दन्ति पवत्तन्ती ति – सवन्ति
सब्बधि सोता ।

इच्चायस्मा अजितो ति । इच्चा ति – पदसन्धि ... पे०...
पदानुपुब्बतापेतं इच्चा ति ... पे०... इच्चायस्मा अजितो ।

सोतानं किं निवारणं ति । सोतानं किं आवरणं नीवरणं २०
संवरणं रक्खनं गोपनं ति – सोतानं किं निवारणं ।

सोतानं संवरं ब्रूही ति । सोतानं आवरणं नीवरणं संवरणं
रक्खनं गोपनं ब्रूहि आचिक्ख^१ देसेहि पञ्चपेहि पटुपेहि विवराहि
विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही ति – सोतानं संवरं ब्रूहि ।

केन सोता पिधीयरे ति । केन सोता पिधीयन्ति पच्छिज्जन्ति २५
न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ती ति – केन सोता
पिधीयरे । तेनाह सो ब्राह्मणो –

१. पिथिय्यरे – स्याऽ । २. आचिक्खाहि – स्याऽ ।

“सवन्ति सब्बधि सोता, (इच्चायस्मा अजितो)
सोतानं किं निवारणं।
सोतानं संवरं ब्रूहि, केन सोता पिधीयरे” ॥

B. 30

४. यानि सोतानि लोकस्मिं, (अजिता ति भगवा)
५ सति तेसं निवारणं।
सोतानं संवरं ब्रूमि, पञ्जायेते पिधीयरे ॥

यानि सोतानि लोकस्मिं ति । यानि एतानि सोतानि मया
कित्तितानि पकित्तितानि’ आचिक्षितानि देसितानि पञ्जपितानि
पटुपितानि विवरितानि विभजितानि उत्तानीकतानि पकासितानि,
१० सेय्यथिदं^१ – तण्ट्रासोतो दिदुसोतो किलेससोतो दुच्चरितसोतो अविज्ञा-
सोतो । लोकस्मिं ति । अपायलोके मनुस्सलोके देवलोके खन्धलोके
धातुलोके आयतनलोके ति – यानि सोतानि लोकस्मिं । अजिता ति ।
भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति ।

सति तेसं निवारणं ति । सती ति । या सति अनुस्सति
१५ पटिस्सति मति सरणता धारणता अपिलापनता असम्मुस्सनता सति
सतिन्द्रियं सतिवर्ल^२ सम्मासति^३ सतिसम्बोजभङ्गो एकायनमग्गो – अयं
वुच्चति सति । निवारणं ति । आवरणं नीवरणं संवरणं रक्खनं
गोपनं ति – सति तेसं निवारणं ।

२० सोतानं संवरं ब्रूमी ति । सोतानं आवरणं नीवरणं संवरणं
रक्खनं गोपनं ब्रूमि आचिक्षामि ...पे०... उत्तानीकरोमि पकासेमी
ति – सोतानं संवरं ब्रूमि ।

पञ्जायेते पिधीयरे ति । पञ्जा ति । या पञ्जा पजानना
... पे०... अमोहो धम्मविच्चयो सम्मादिद्वि । पञ्जायेते पिधीयरे ति –
पञ्जायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिजजन्ति न सवन्ति न आसवन्ति
२५ न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति । “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा” ति जानतो
पस्सतो पञ्जायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिजजन्ति न सवन्ति न
आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति । “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. मेय्यथीदं – स्या०; एवमुपरि पि । ३-३. स्या० पोत्थके
नत्थि ।

जानतो पस्सतो पञ्जायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिंजजन्ति न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति। “सब्बे सङ्खारा^१ अनत्ता” ति जानतो पस्सतो पञ्जायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिंजजन्ति न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति। “अविज्जापच्चया सङ्खारा” ति जानतो पस्सतो पञ्जायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिंजजन्ति ५ ति ... “सङ्खारपच्चया विञ्चाणं” ति ... “विञ्जाणपच्चया नामरूपं” ति ... “नामरूपपच्चया सळायतनं” ति ... “सळायतनपच्चया फस्सो” ति ... “फस्सपच्चया वेदना” ति ... “वेदनापच्चया तण्हा” ति ... “तण्हापच्चया उपादानं” ति ... “उपादानपच्चया भवो” ति ... “भवपच्चया जाती” ति ... १० “जातिपच्चया जरामरणं” ति जानतो पस्सतो पञ्जायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिंजजन्ति न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति। “अविज्जानिरोधा सङ्खारनिरोधो” ति ... “सङ्खारनिरोधा विञ्चाणनिरोधो” ति ... “विञ्चाणनिरोधा नामरूपनिरोधो” ति ... “नामरूपनिरोधा सळायतननिरोधो” ति ... “सळायतननिरोधा फस्स- १५ निरोधो ति ... “फस्सनिरोधा वेदनानिरोधो” ति ... “वेदनानिरोधा तण्हानिरोधो” ति ... “तण्हानिरोधा उपादाननिरोधो” ति ... “उपादान- निरोधा भवनिरोधो” ति ... “भवनिरोधा जातिनिरोधो” ति ... “जातिनिरोधा जरामरणनिरोधो” ति जानतो पस्सतो पञ्जायेते २० सोता पिधीयन्ति पच्छिंजजन्ति न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति। “इदं दुक्खं” ति ... “अयं दुक्खसमुदयो” ति ... “अयं दुक्खनिरोधो” ति ... “अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा” ति जानतो पस्सतो पञ्जायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिंजजन्ति न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति। “इमे धम्मा^२ आसवा” ति ... “अयं आसवसमुदयो” ति ... “अयं आसवनिरोधो” ति ... “अयं आसव- २५ निरोधगामिनी पटिपदा” ति जानतो पस्सतो पञ्जायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिंजजन्ति न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति। “इमे धम्मा अभिज्ञेया” ति ... “इमे धम्मा परिज्ञेया” ति ... “इमे धम्मा पहातब्बा” ति ... “इमे धम्मा भावेतब्बा” ति ... “इमे

१. धम्मा - स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि ।

- धम्मा सच्छिकातब्बा” ति जानतो पस्सतो पञ्चायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिज्जन्ति न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति । छन्नं फस्सायतनानं समुदयं च अथङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च जानतो पस्सतो पञ्चायेते सोता पिधीयन्ति पच्छिज्जन्ति
- ५ न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति । पञ्चन्नं उपादान-क्खन्धानं समुदयं च अथङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च जानतो पस्सतो ... चतुन्नं महाभूतानं समुदयं च अथङ्गमं च अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च जानतो पस्सतो ... यं किञ्च समुदयधम्मं सबं तं निरोधधम्मं ति जानतो पस्सतो पञ्चायेते
- B. 32 १० सोता पिधीयन्ति पच्छिज्जन्ति न सवन्ति न आसवन्ति न सन्दन्ति नप्पवत्तन्ति ति – पञ्चायेते पिधीयरे । तेनाह भगवा –

“यानि सोतानि लोकस्मिं, (अजिता ति भगवा)
सति तेसं निवारणं ।

सोतानं संवरं ब्रूमि, पञ्चायेते पिधीयरे” ति ॥

- १५ ५. पञ्चा चेव सति चा पि, (इच्चायस्मा अजितो)
नामरूपं च मारिस ।

एतं मे पुद्दो पब्रूहि, कत्थेतं उपरूज्भति ॥

- पञ्चा चेव सति चा पी ति । पञ्चा ति । या पञ्चा पजानना विचयो पविचयो धम्मविचयो^१ सल्लक्खणा उपलक्खणा पच्चुपलक्खणा
- २० पण्डिच्चं कोसल्लं नेपुञ्जं वेभव्या चिन्ता उपपरिक्खा भूरी मेधा परिणायिका विपस्सना सम्पजञ्जं पतोदो पञ्चा पञ्जन्द्रियं पञ्चाबलं पञ्चासत्यं पञ्चापासादो पञ्चाआलोको पञ्चाओभासो पञ्चापञ्जोतो पञ्चारतनं अमोहो धम्मविचयो सम्मादिद्वि । सती ति । या सति अनुस्मिति ... पे० ... सम्मासती ति – पञ्चा चेव सति चा पि, इच्चायस्मा
- २५ अजितो ।

नामरूपं च मारिसा ति । नामं ति – चत्तारो अरूपिनो खन्धा । रूपं ति – चत्तारो च महाभूता चतुन्नं च महाभूतानं उपादाय-रूपं । मारिसा ति – पियवचनं गस्वचनं सगारवसप्पतिसाधिवचनमेतं मारिसा ति – नामरूपं च मारिस ।

१. सोता पिधीयरे – स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि ।

एतं मे पुटो पब्रूही ति । एतं मे ति । यं पुच्छामि यं याचामि
यं अज्भेसामि यं पसादेमि । पुटो ति । पुच्छितो याचितो अज्भेसितो
पसादितो । पब्रूही ति । ब्रूहि आचिक्खाहि देसेहि पञ्जपेहि पट्टपेहि
विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही ति – एतं मे पुटो
पब्रूहि ।

5

कथेतं उपरुज्भती ति । कथेतं निरुज्भति वूपसम्मति अत्थं
गच्छति पटिप्पसम्भती ति । कथेतं उपरुज्भति । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“पञ्जा चेव सति चा पि, (इच्चायस्मा अजितो)
नामरूपं च मारिसि ।

B. 33

एवं मे पुटो पब्रूहि, कथेतं उपरुज्भती” ति ॥ 10

६. यमेतं पञ्हं अपुच्छि, अजित तं वदामि ते ।
यत्थ नामं च रूपं च, असेसं उपरुज्भति ।
विज्ञाणस्स निरोधेन, एत्थेतं उपरुज्भति ॥

यमेतं पञ्हं अपुच्छी ति । यमेतं ति । पञ्जं च सतिं च
नामरूपं च । अपुच्छी ति । अपुच्छसि' याचसि' अज्भेसति पसादेसी
ति – यमेतं पञ्हं अपुच्छि ।

15

अजित तं वदामि ते ति । अजिता ति । भगवा तं ब्राह्मणं
नामेन आलपति । तं ति । पञ्जं च सतिं च नामरूपं च । वदामी
ति । वदामि' आचिक्खामि देसेमि पञ्जपेमि पट्टपेमि विवरामि
विभजामि उत्तानीकरोमि पकासेमी ति । अजित तं वदामि ते ।

20

यत्थ नामं च रूपं च, असेसं उपरुज्भती ति । नामं
ति । चत्तारो अरूपिनो खन्धा । रूपं ति । चत्तारो च महाभूता चतुर्नं
च महाभूतानं उपादायरूपं । असेसं ति । सब्बेन सब्बं सब्बथा सब्बं
असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं^१ असेसं ति । उपरुज्भती ति । यत्थ नामं
च रूपं च असेसं उपरुज्भति ।

25

विज्ञाणस्स निरोधेन, एत्थेतं उपरुज्भती ति । सोतापत्ति-
मग्गाणेन अभिसङ्घारविज्ञाणस्स निरोधेन सत्त भवे ठपेत्वा

१-१. अपुच्छसि आयाचमि – स्या० । २. तं वदामि – स्या० । ३. परियादायवचन-
मेतं – स्या० ।

अनमतगे संसारे ये उप्पज्जेय्युं नामं च रूपं च, एत्थेते निरुजभन्ति वूपसम्मन्ति^१ अत्थं गच्छन्ति पटिप्पस्सम्भन्ति । सकदागामिमगग्नाणेन अभिसङ्घारविज्ञाणस्स निरोधेन द्वे भवे ठपेत्वा पञ्चसु भवेसु ये उप्पज्जेय्युं नामं च रूपं च, एत्थेते निरुजभन्ति वूपसम्मन्ति अत्थं ५ गच्छन्ति पटिप्पस्सम्भन्ति । अनागामिमगग्नाणेन अभिसङ्घारविज्ञाणस्स निरोधेन एकं भवं ठपेत्वा रूपधातुया^२ वा अरूपधातुया वा ये उप्पज्जेय्युं नामं च रूपं च, एत्थेते निरुजभन्ति वूपसम्मन्ति अत्थं गच्छन्ति पटिप्पस्सम्भन्ति । अरहत्तमगग्नाणेन अभिसङ्घारविज्ञाणस्स निरोधेन ये उप्पज्जेय्युं नामं च रूपं च, एत्थेते निरुजभन्ति वूपसम्मन्ति १० अत्थं गच्छन्ति पटिप्पस्सम्भन्ति । अरहतो अनुपादिसेसाय निवान-धातुया^३ परिनिव्वायन्तस्स चरिमविज्ञाणस्स^४ निरोधेन पञ्चा च सति च नामं च रूपं च, एत्थेते निरुजभन्ति वूपसम्मन्ति अत्थं गच्छन्ति पटिप्पस्सम्भन्ती ति – विज्ञाणस्स निरोधेन एत्थेतं उप-रुज्भति । तेनाह भगवा –

“यमेतं पञ्चं अपुच्छि, अजित तं वदामि ते ।
यथ नामं च रूपं च, असेसं उपरुज्भति ।
विज्ञाणस्स निरोधेन, एथेतं उपरुज्भती” ति ॥

७. ये च सङ्घातधम्मासे, ये च सेखा^५ पुथू इध ।
तेसं मे निपको इरियं, पुट्टो पब्रौहि मारिस ॥

२० ये च सङ्घातधम्मासे ति । सङ्घातधम्मा वुच्चन्ति अरहन्तो खीणासवा । किकारणा सङ्घातधम्मा वुच्चन्ति अरहन्तो खीणासवा ? ते सङ्घातधम्मा जातधम्मा तुलितधम्मा तीरितधम्मा^६ विभूतधम्मा विभावितधम्मा । “सब्वे सङ्घारा अनिच्चा” ति सङ्घातधम्मा जातधम्मा तुलितधम्मा तीरितधम्मा विभूतधम्मा विभावितधम्मा । २५ “सब्वे सङ्घारा दुक्खा” ति सङ्घातधम्मा ... पे०... “सब्वे धम्मा अनत्ता” ति सङ्घातधम्मा ... “अविज्ञापच्चया सङ्घारा” ति सङ्घात-धम्मा ... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं ति” सङ्घात-

१. वूपसमन्ति – स्या०; एवमुपरि पि । २. कामधातुया वा रूपधातुया – स्या० ।
३. परिनिव्वानधातुया – स्या० । ४. पुरिमविज्ञाणस्स – स्या० । ५. सेखा – स्या०;
एवमुपरि पि । ६. तिरितधम्मा – स्या०; एवमुपरि पि ।

धर्मा ब्रातधर्मा तुलितधर्मा तीरितधर्मा विभूतधर्मा विभावितधर्मा । अथ वा – तेसं खन्धा सङ्घाता धातुयो सङ्घाता आयतनानि सङ्घाता^१ गतियो सङ्घाता उपपत्तियो सङ्घाता पटिसन्धि^२ सङ्घाता भवा सङ्घाता संसारा सङ्घाता वट्टा सङ्घाता । अथ वा – ते खन्धपरियन्ते ठिता धातुपरियन्ते ठिता आयतनपरियन्ते ठिता गतिपरियन्ते ठिता उपपत्तिपरियन्ते ठिता पटिसन्धिपरियन्ते ठिता भवपरियन्ते ठिता संसारपरियन्ते ठिता वट्टपरियन्ते ठिता अन्तिमे भवे ठिना अन्तिमे समुस्सये ठिता अन्तिमदेहधरा अरहन्तो ।

तेसं चायं पच्छिमको, चरिमोयं समुस्सयो ।

जातिमरणसंसारो, नत्थ नेसं पुनब्बवो ति ॥

10

तंकारणा सङ्घातधर्मा वुच्चन्ति अरहन्तो खीणासवा ति । ये च सङ्घातधर्मासे, ये च सेखा पुथू इधा ति । सेखा ति । किंकारणा वुच्चन्ति सेखा ? सिक्खन्ती ति सेखा । किं च सिक्खन्ति ? अधिसीलं पि सिक्खन्ति, अधिचित्तं पि सिक्खन्ति, अधिपञ्जं पि सिक्खन्ति । कतमा^३ अधिसीलसिक्खा ? इध भिक्खु सीलवा होति 15 पातिमोक्खसंवरसंवुतो विहरति आचारगोचरसम्पन्नो अणुमत्तेसु वज्जेसु भयदस्सावी, समादाय सिक्खति सिक्खापदेसु । खुद्धको^४ सीलक्खन्धो महन्तो^५ सीलक्खन्धो सीलं पतिट्ठा आदि चरणं संयमो संवरो मुखं पमुखं कुसलानं धर्मानं समापत्तिया – अयं अधिसील-सिक्खा ।

B. 35

20

कतमा अधिचित्तसिक्खा ? इध भिक्खु विविच्चेव कामेहि... पे०... पठमं भानं ... द्वितियं भानं ... ततियं भानं ... चतुर्थं भानं उपसम्पञ्ज विहरति – अयं अधिचित्तसिक्खा ।

कतमा अधिपञ्जा सिक्खा ? इध भिक्खु पञ्जवा होति 25 उदयत्थगामिनिया पञ्चाय समन्बागतो अरियाय निवेदिकाय सम्मा दुक्खवक्षयगामिनिया । सो “इदं दुक्खं” ति यथाभूतं पजानाति, “अयं दुक्खसमुदयो” ति ... “अयं दुक्खनिरोधो” ति ... “अयं दुक्खनिरोध-

१. मङ्घातानि – स्याऽ । २. पटिसन्धियो – स्याऽ । ३. कतमा च – स्याऽ । ४. खुद्धको पि – स्याऽ । ५. महन्तो पि – स्याऽ ।

- गामिनी पटिपदा” ति यथाभूतं पजानाति। “इमे आसवा” ति, “अयं आसवसमुदयो” ति, “अयं आसवनिरोधो” ति, “अयं आसवनिरोधगामिनी पटिपदा” ति यथाभूतं पजानाति। “अयं अधिपञ्चा सिक्खा”...“इमा तिस्सो सिक्खायो” आवज्जन्ता^१ सिक्खन्ति
- ५ जानन्ता सिक्खन्ति पस्सन्ता^२ सिक्खन्ति^३ चित्तं अधिदृहन्ता सिक्खन्ति सति सद्वाय अधिमुच्चन्ता सिक्खन्ति विरियं पगण्हन्ता सिक्खन्ति सति उपटुपेन्ता सिक्खन्ति चित्तं समादहन्ता सिक्खन्ति पञ्चाय पजानन्ता सिक्खन्ति अभिज्ञेयं अभिजानन्ता सिक्खन्ति परिज्ञेयं परिजानन्ता सिक्खन्ति पहातब्बं पजहन्ता सिक्खन्ति भावेतब्बं भावेन्ता सिक्खन्ति
- १० सच्छकातब्बं सच्छकरोन्ता सिक्खन्ति आचरन्ति^४ समाचरन्ति समादाय वत्तन्ति। तंकारणा वृच्चन्ति – सेखा। पुथू ति – बहुका। एते सेखा सोतापन्ना च पटिपन्ना च सकदागामिनो च पटिपन्ना च अनागामिनो च पटिपन्ना च अरहन्तो^५ च पटिपन्ना च। इधा ति। इमिस्सा दिट्ठिया इमिस्सा खन्तिया इमिस्सा सूचिया इमस्मिं आदाये
- १५ इमस्मिं धम्मे इमस्मिं विनये इमस्मिं धम्मविनये इमस्मिं पावचने इमस्मिं ब्रह्मचरिये इमस्मिं सत्थुसासने इमस्मिं अत्तभावे इमस्मिं मनुस्सलोके ति – ये च सेखा पुथू इध।

B. 36

- तेसं मे निपको इरियं, पुट्टो पब्रूहि मारिसा ति। त्वं पि निपको पण्डितो पञ्चवा बुद्धिमा जाणी मेधावी। तेसं सङ्घातधम्मानं च सेक्खानं च इरियं चरियं वुत्ति^६ पवत्ति^७ आचरं^८ गोचरं विहारं पटिपदं। पुट्टो ति – पुच्छितो^९ याचितो अज्ञेसितो पसादितो। पब्रूहि ति – ब्रूहि आचिक्खाहि देसेहि पञ्चपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उनानीकरोहि पकासेहि। मारिसा ति – पियवचनं गरुवचनं सगारवसप्पतिसाधिवचनमेतं मारिसा ति – तेमं मे निपको इरियं, २५ पुट्टो पब्रूहि मारिय। तेनाह् सो ब्राह्मणो –

“ये च सङ्घातधम्मासे, ये च सेखा पुथू इध।

तेमं मे निपको इरियं, पुट्टो पब्रूहि मारिसा” ति ॥

१-१. सिक्खा आवजेन्ता – स्या०। २-२. स्या० पोत्थके नत्थि। ३. चरन्ति आचरन्ति – स्या०। ४. अरहन्ता – स्या०। ५. विभावी मेधावी – स्या०। ६. वुत्ति – स्या०। ७. स्या० पोत्थके नत्थि। ८. आचारं – स्या०। ९. पुट्टो पुच्छितो – स्या०।

८. कामेसु नाभिगिज्ञभेद्य, मनसानाविलो सिथा।
कुसलो सब्बधम्मानं, सतो भिक्खु परिब्बजे ॥

कामेसु नाभिगिज्ञभेद्या ति । कामा ति । उद्धानतो द्वे कामा – वत्थुकामा च किलेसकामा च । कतमे वत्थुकामा ? मनापिका रूपा मनापिका सदा मनापिका गन्धा मनापिका रसा मनापिका ५ फोटुब्बा, अत्थरणा पावुरणा' दासिदासा' अजेळका कुकुटसूकरा हृत्थिगवास्सवळवा खेतं वत्थु हिरञ्जं सुवण्णं गामनिगमराजधानियो रटुं च जनपदो च कोसो च कोट्टागारं च – यं किञ्चिच रजनीयवत्थु वत्थुकामा । अपि च अतीता कामा अनागता कामा पच्चुप्पन्ना कामा १० अजभत्ता कामा बहिद्वा कामा अजभत्तबहिद्वा कामा, हीना कामा मजिभमा कामा पणीता कामा, आपायिका कामा मानुसिका कामा दिव्बा कामा, पच्चुपट्टिता कामा, निम्मिता कामा परनिम्मिता कामा, परिग्रहिता कामा अपरिग्रहिता कामा, ममायिता कामा अममायिता कामा, सब्बे पि कामावचरा धम्मा, सब्बे पि रूपावचरा धम्मा, सब्बे पि अरूपावचरा धम्मा, तण्हावत्थुका तण्हारम्मणा, १५ कामनीयटुन रजनीयटुन मदनीयटुन रमणीयटुन कामा । इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा ।

कतमे किलेसकामा ? छन्दो कामो रागो कामो छन्दरागो कामो सङ्क्षिप्तो कामो रागो कामो सङ्क्षिप्परागो कामो, यो कामेसु कामच्छन्दो कामरागो कामनन्दी' कामतण्हा कामसिनेहो कामपिपासा २० B. 37 कामपरिळाहो कामगेघो काममुच्छा कामज्ञोसानं कामोघो कामयोगो कामुपादानं कामच्छन्दनीवरणं –

अद्वसं काम ते मूलं, सङ्क्षिप्ता काम जायसि ।
न तं सङ्क्षिप्यिस्सामि, एवं काम न हेत्सी ति ॥

इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । गेघो वुच्चति तण्हा, यो रागो २५ सारागो ...पे०... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । कामेसु नाभिगिज्ञभेद्या ति । किलेसकामेन॑ वत्थुकामेसु नाभिगिज्ञभेद्य न पलिबुन्धेय्य॑

१-१. पापुरणा दासीदासा – स्या०; एवमुपरि पि । २. कामनन्दि – स्या० । ३. किलेसकामेसु – स्या० । ४. पलिबुन्धेय्य – स्या० ।

अगिद्वो अस्स^१ अगधितो अमुच्छितो अनजभापन्नो^२ वीतगेधो विगत-
गेधो^३ चत्तगेधो वन्तगेधो मुत्तगेधो पहीनगेधो पटिनिस्सटुगेधो
वीतरागो विगतरागो^४ चत्तरागो वन्तरागो मुत्तरागो पहीनरागो
पटिनिस्सटुरागो निच्छातो निब्बुतो सीतिभूतो सुखप्पटिसंवेदी^५

६ ब्रह्मभूतेन अत्तना विहरेय्या ति – कामेसु नाभिगिजभेय्य ।

मनसानाविलो सिया ति । मनो ति । यं चित्तं मनो मानसं
हृदयं पण्डरं मनो^६ मनायतनं मनिन्द्रियं विज्ञाणं विज्ञाणक्षन्धो
तज्जा^७ मनोविज्ञाणधातु । कायदुच्चरितेन चित्तं आविलं होति
लुळितं एरितं घट्टितं चलितं भन्तं अवूपसन्तं । वचीदुच्चरितेन ...
१० मनोदुच्चरितेन ... रागेन ... दोसेन ... मोहेन ... कोधेन ... उपनाहेन ...
मक्खेन ... पल्लासेन ... इस्साय ... मच्छरियेन ... मायाय ... साठेयेन
... थम्भेन ... सारम्भेन ... मानेन ... अतिमानेन ... मदेन ... पमादेन
... सब्बकिलेसेहि ... सब्बदुच्चरितेहि ... सब्बडाहेहि^८ ... सब्बपरिल्लाहेहि
... सब्बसन्तापेहि ... सब्बाकुसलाभिसङ्घारेहि चित्तं आविलं होत्ति
१५ लुळितं एरितं घट्टितं चलितं भन्तं अवूपसन्तं । मनसानाविलो सिया
ति । चित्तेन अनाविलो सिया – अलुळितो अनेरितो अघट्टितो अचलितो
अभन्तो वूपसन्तो आविलकरे किलेसे जहेय्य पजहेय्य विनोदेय्य
व्यन्तीकरेय्य अनभावं गमेय्य, आविलकरेहि किलेसेहि च आरतो
विरतो पटिविरतो निक्खन्तो निस्सटो^९ विप्पमुत्तो विसञ्जुत्तो
२० विमरियादिकतेन चेतसा विहरेय्या ति – मनसानाविलो सिया ।

B. 38

कुसलो सब्बधम्मानं ति । “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा” ति
कुसलो सब्बधम्मानं, “सब्बे सङ्घारा दुव्वखा” ति कुसलो सब्बधम्मानं,
“सब्बे धम्मा अनत्ता” ति कुसलो सब्बधम्मानं, “अविज्जापच्चया
सङ्घारा” ति कुसलो सब्बधम्मानं ... पे०... “यं किञ्चिं समुदयधम्मं
२५ सब्बं तं निरोधधम्मं” ति कुसलो सब्बधम्मानं । एवं पि कुसलो
सब्बधम्मानं ।

अथ वा, अनिच्चतो कुसलो सब्बधम्मानं, दुव्वखतो ... रोगतो

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. अनज्जोपन्नो – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नत्थि । ४.
सुखपटिसंवेदी – स्या० । ५. स्या० पोत्थके नत्थि । ६. स्या० पोत्थके नत्थि । ७. सब्बदरशेहि
– स्या० । ८. निस्सटो वूपसन्तो – स्या०; एवमृपरि पि ।

... गण्डतो ... सल्लतो ... अघतो ... आबाधतो ... परतो ... पलोकतो...
 ईतितो ... उपहृतो ... भयतो^१ ... उपसगगतो... चलतो ... पभङ्गतो...
 अदधुक्तो ... अताणतो ... अलेणतो ... असरणतो ... असरणीभूततो ...
 रित्ततो ... तुच्छतो ... सुञ्जतो ... अनत्ततो ... आदीनवतो ... विपरिणाम-
 धम्मतो ... असारकतो ... अघमूलतो ... वधकतो ... विभवतो ... ^५
 सासवतो ... सङ्घ्रिततो ... मारामिसतो ... जातिधम्मतो ... जराधम्मतो
 ... ब्याधिधम्मतो ... मरणधम्मतो ... सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायास-
 धम्मतो ... संकिलेसिकधम्मतो^२... समुदयतो ... अथङ्गमतो...अस्सादतो^३
 ... आदीनवतो ... निस्सरणतो^४ कुसलो सब्बधम्मानं । एवं पि
 कुसलो सब्बधम्मानं । ¹⁰

अथ वा, खन्धकुसलो धातुकुसलो आयतनकुसलो पटिच्च-
 समुप्पादकुसलो सतिपट्टानकुसलो सम्मप्पधानकुसलो इद्विपादकुसलो^५
 इन्द्रियकुसलो बलकुसलो बोजभङ्गकुसलो मग्गकुसलो फलकुसलो
 निब्बानकुसलो । एवं पि कुसलो सब्बधम्मानं ।

अथ वा, सब्बधम्मा वुच्चन्ति द्वादसायतनानि – चक्खु चेव ¹⁵
 रूपा च, सोतं च सदा च, धानं च गन्धा च, जिह्वा च रसा च,
 कायो च फोटुब्बा च, मनो च धम्मा च । यतो च अजभत्तिक-
 बाहिरेसु आयतनेसु छन्दरागो पहीनो होति उच्छिन्नमूलो ताला-
 वत्थुक्तो अनभावकंतो आयतिं अनुप्पादधम्मो, एत्तावता पि कुसलो
 सब्बधम्मानं ति – कुसलो सब्बधम्मानं । ²⁰

सतो भिक्खु परिब्बजे ति । सतो ति । चतूर्हि कारणेहि
 सतो – काये कायानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो, वेदनासु
 वेदनानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो, चित्ते चित्तानुपस्सनासतिपट्टानं ^{B. 39}
 भावेन्तो सतो, धम्मेसु धम्मानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो ।

अपरेहि पि चतूर्हि कारणेहि सतो – असतिपरिवज्जनाय सतो,
 सतिकरणीयानं धम्मानं कतत्ता सतो, सतिपरिवन्धानं^६ धम्मानं हृतत्ता
 सतो, सतिनिमित्तानं धम्मानं असम्मुद्दत्ता^७ सतो । ²⁵

१. असाततो भयतो – स्याऽ । २. संकिलेसधम्मतो – स्याऽ । ३. अनस्सादतो –
 स्याऽ । ४. अनिस्सरणतो – स्याऽ । ५. इद्विपादकुसलो – स्याऽ । ६. सतिपटिपक्षानं –
 स्याऽ । ७. अप्पमुद्दत्ता – स्याऽ ।

अपरेहि पि चतूहि कारणेहि सतो – सतिया समन्वागतत्ता सतो, सतिया वसितत्ता सतो, सतिया पागुञ्जेन^१ समन्वागतत्ता^२ सतो, सतिया अपञ्चोरोहणताय सतो ।

अपरेहि पि चतूहि कारणेहि सतो – सतिया^३ समन्वागतत्ता^४

- ५ सतो, सन्तत्ता सतो, समितत्ता सतो, सन्तधम्मसमन्वागतत्ता सतो । बुद्धानुस्सतिया सतो, धम्मानुस्सतिया सतो, सङ्घानुस्सतिया सतो, सीलानुस्सतिया सतो, चागानुस्सतिया सतो, देवतानुस्सतिया सतो, आनापानस्सतिया सतो, मरणस्सतिया^५ सतो, कायगतास्तिया सतो, उपसमानुस्सतिया सतो । या सति अनुस्सति ...पे०... सम्मासति
- १० सतिसम्बोजभङ्गो एकायनमग्नो, अयं वुच्चति सति । इमाय सतिया उपेतो होति समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो समुपपन्नो समन्वागतो, सो वुच्चति सतो । भिक्खु ति । सत्तन्नं धम्मानं भिन्नता भिक्खु – सक्कायदिटि भिन्ना होति, विचिकिच्छा भिन्ना होति, सीलव्वतपरामासो भिन्नो होति, रागो भिन्नो होति, दोसो भिन्नो होति, मोहो भिन्नो होति, मानो भिन्नो होति । भिन्ना^६ होन्ति पापका अकुसला धम्मा संकिलेसिका पोनोभविका^७ सदरा दुक्खविपाका आयति जातिजरामरणिया ।
- १५

पज्जेन कतेन अत्तना, (सभिया ति भगवा)
परिनिव्वानगतो वितिष्णकङ्गो ।

- २० विभवं च भवं च विष्पहाय,
वुसितवा खीणपुनव्वभवो स भिक्खु ति ॥

B. 40

- सतो भिक्खु परिब्बजे ति । सतो भिक्खु परिब्बजे, सतो गच्छेय्य, सतो तिद्वेय्य, सतो निसीदेय्य, सतो सेय्यं कप्पेय्य, सतो अभिकमेय्य, सतो पटिकमेय्य, सतो आलोकेय्य, सतो विलोकेय्य,
- २५ सतो समिञ्जेय्य^८, सतो पसारेय्य, सतो सङ्घाटिपत्तचीवरं धारेय्य, सतो चरेय्य विहरेय्य इरियेय्य वत्तेय्य पालेय्य यपेय्य यापेय्या ति – सतो भिक्खु परिब्बजे । तेनाह भगवा –

१. पागुञ्जताय – स्या० । २. स्या० पीथके नत्थि । ३-३. सतत्ता – स्या० । ४. मरणानुस्मतिया – स्या० । ५. भिन्नस्म – स्या० । ६. पोनोभविका – स्यां०; एवमुपरि पि । ७. समिञ्जेय्य – स्या० ।

“कामेसु नाभिगिजभेय्य, मनसानाविलो सिया ।
कुसलो सब्बधम्मानं, सतो भिक्खु परिब्बजे” ति ॥

सह गाथापरियोसाना ये' ते' ब्राह्मणेन सद्विं एकच्छन्दा
एकपयोगा^१ एकाधिप्पाया एकवासनवासिता, तेसं अनेकपाणसहस्रानं
विरजं वीतमलं धम्मचक्रखुं उदपादि – “यं किञ्च समुदयधम्मं सब्बं
तं निरोधधम्मं” ति । तस्स^२ ब्राह्मणस्स अनुपादाय आसवेहि चित्तं
विमुच्चि । सह अरहत्तप्त्ता अजिनजटावाकचीरतिदण्डकमण्डलुकेसा^३
च मस्सू च अन्तरहिता, भण्डकासायवत्थवसनो^४ सङ्घाटिपत्तचीवरधरो
अन्वत्थपटिपत्तिया^५ पञ्जलिको भगवन्तं नमस्समानो निसिन्नो
होति – “सत्था मे भन्ते भगवा, सावकोहमस्मी” ति । ५

अजितमाणवपुच्छानिदेसो पठमो ।

२. तिस्समेत्तेयमाणवपुच्छानिदेसो

९. कोध सन्तुसितो लोके, (इच्चायस्मा तिस्समेत्तेयो)

कस्स नो सन्ति इञ्जिता ।

को उभन्तमभिज्ञाय, मज्जे मन्ता न लिप्पति^६ ।

कं ब्रूसि महापुरिसो ति, को इध सिब्बिनिमच्चगा ॥

कोध सन्तुसितो लोके ति । को^७ लोके तुट्टो^८ सन्तुट्टी १५
अत्तमनो परिपुण्णसङ्क्लप्पो ति – कोध सन्तुसितो लोके ।

इच्चायस्मा तिस्समेत्तेयो ति । इच्चा ति । पदसन्धि
पदसंसग्गो पदपारिपूरी अक्खरसमवायो व्यञ्जनसिलिट्टुता पदानु-
पुब्बतापेतं – इच्चा ति । आयस्मा ति । पियवच्चनं गरुवच्चनं सगारव-
सप्पतिसाधिवच्चनमेतं – आयस्मा ति । तिस्सो^९ ति – तस्स ब्राह्मणस्स
नामं सङ्घा समञ्जा पञ्जति वोहारो नामं नामकम्मं नामधेयं
निरुत्ति व्यञ्जनं अभिलापो । मेत्तेयो^{१०} ति । तस्स ब्राह्मणस्स गोत्तं
सङ्घा समञ्जा पञ्जति वोहारो ति – इच्चायस्मा तिस्समेत्तेयो ।

१-१. तेन – स्या० । २. एकपयोगा – स्या० । ३. तस्म च – स्या० । ४. अजिन-
जटावाकचीरदण्डकमण्डलुकेसा – स्या० । ५. भण्डकासाय० – स्या० । ६. भिक्खु अन्वत्थ० –
स्या० । ७. लिप्पति – स्या० । ८-८. स्या० पोत्थके नत्थि । ९. तिस्मा – स्या० । १०.
मेत्तेया – स्या० ।

कस्स नो सन्ति इञ्जिता ति – तण्हञ्जितं दिट्ठञ्जितं
मानिञ्जितं किलेसिञ्जितं कामिञ्जितं’। कस्समे इञ्जिता नथि
न सन्ति न संविज्जन्ति नुपलब्धन्ति पहीना समुच्छन्ना वूपसन्ता
पटिपस्सद्वा^१ अभब्बुप्तिका जाणगिना दड्वा ति – कस्स नो सन्ति
५ इञ्जिता ।

को उभन्तमभिज्जाया ति । को उभो अन्ते अभिज्जाय
जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – को
उभन्तमभिज्जाया ।

मज्जे मन्ता न लिष्पती ति । मज्जे मन्ताय न लिष्पति,
१० अलित्तो अनुपलित्तो निक्खन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो
विमरियादिकतेन चेतसा विहरती ति – मज्जे मन्ता न लिष्पति ।

कं ब्रूसि महापुरिसो ति । महापुरिसो अग्गपुरिसो सेट्पुरिसो
विसेट्पुरिसो पामोक्खपुरिसो उत्तमपुरिसो पधानपुरिसो^२ पवरपुरिसो
ति । कं ब्रूसि कं कथेसि कं मञ्जसि कं भणसि कं पस्सति कं
१५ वोहरसी^३ ति – कं ब्रूसि महापुरिसो ति ।

को इध सिब्बनिमच्चगा^४ ति । को इध सिब्बनिं तण्हं
अज्झगा^५ उपच्चगा अतिककन्तो समतिककन्तो वीतिवत्तो ति – को
इध सिब्बनिमच्चगा । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“कोध सन्तुसितो लोके, (इच्चायस्मा तिस्सामेत्तेय्यो)
२० कस्स नो सन्ति इञ्जिता ।

को उभन्तमभिज्जाय, मज्जे मन्ता न लिष्पति ।

कं ब्रूसि महापुरिसो ति, को इध सिब्बनिमच्चगा” ति ॥

B. 42

१०. कामेसु ब्रह्मचरियवा, (मेत्तेय्या ति भगवा)

वीततण्हो सदा सतो ।

२५ सञ्चाय निब्बुतो भिक्खु, तस्स नो सन्ति इञ्जिता ॥

कामेसु ब्रह्मचरियवा ति । कामा ति । उद्दानतो द्वे कामा –
वत्थुकामा च किलेसकामा च...पे०...इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा...पे०...

१. कम्मिञ्जितं – स्या० । २. पटिपस्सद्वा – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नथि ।
४. वोहरेसी – स्या० । ५. सिब्बनिमच्चगा – स्या०; एवमुपरि पि । ६. अच्चगा – स्या० ।

इमे वुच्चति किलेसकामा । ब्रह्मचरियं वुच्चति असद्व्याप्तिया
आरति विरति पटिविरति वेरमणी अकिरिया अकरणं अनजभापत्ति
वेलाअनतिक्कमो । अपि च, निष्परियायेन ब्रह्मचरियं वुच्चति अरियो
अटुङ्गिको मग्गो, सेय्यथिदं – सम्मादिटि, सम्मासङ्क्षिप्तो, सम्मावाचा,
सम्माकम्मन्तो, सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मा- 5
समाधि । यो इमिना अरियेन अटुङ्गिकेन मग्गेन उपेतो समुपेतो
उपागतो समुपागतो उपपन्नो समुपपन्नो समन्नागतो, सो वुच्चति
ब्रह्मचरियवा । यथा च धनेन धनवा ति वुच्चति, भोगेन भोगवा ति
वुच्चति, यसेन यसवा ति वुच्चति, सिष्पेन सिष्पवा ति वुच्चति,
सीलेन सीलवा ति वुच्चति, वीरियेन वीरियवा ति वुच्चति, पञ्जाय 10
पञ्जवा ति वुच्चति, विज्जाय विज्जवा ति वुच्चति – एवमेव यो
इमिना अरियेन अटुङ्गिकेन मग्गेन उपेतो समुपेतो उपागतो समुपागतो
उपपन्नो समुपपन्नो समन्नागतो, सो वुच्चति ब्रह्मचरियवा ति – कामेसु
ब्रह्मचरियवा ।

मेत्येया ति । भगवा तं ब्राह्मणं गोत्तेन आलपति । भगवा ति । 15
गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति –
मेत्येया ति भगवा ।

वीततण्हो सदा सतो ति । तण्हा ति । रूपतण्हा ...पे०...
धम्मतण्हा । यस्सेसा तण्हा पहीना समुच्छिन्ना वृपसन्ता पटिपसद्वा
अभबुप्तिका जाणगिना दड्हा, सो वुच्चति वीततण्हो चत्ततण्हो 20
वन्ततण्हो मुत्ततण्हो पहीनतण्हो पटिनिस्सदृतण्हो वीतरागो चत्तरागो
वन्तरागो मुत्तरागो पहीनरागो पटिनिस्सदृरागो निच्छातो निब्बुतो
सीतिभूतो सुखप्पटिसंवेदी^१ ब्रह्मभूतेन अत्तना विहरति । सदा ति । सदा
सब्बदा सब्बकालं निच्चकालं धुवकालं सततं समितं अब्बोकिणं
पोऽनुपोऽनु^२ उदकूमिकजातं^३ अवीचिसन्ततिसहितं^४ फस्सितं^५ पुरेभतं
पञ्चाभतं पुरिमयामं मज्जिमयामं पञ्चिमयामं काळे जुण्हे वस्से 25
हेमन्ते गिम्हे पुरिमे वयोखन्धे मज्जिमे वयोखन्धे पञ्चिमे वयोखन्धे ।
B. 43

१. सुखपटिमंवेदी – स्या० । २. पोवानपोवं – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नत्थि ।
४-५. अविचिममज्जिसहितं फुसितं – स्या० ।

सतो ति । चतूहि कारणेहि सतो – काये कायानुपस्सनासतिपटानं^१ भावेन्तो^२ सतो, वेदनासु वेदनानुपस्सनासतिपटानं भावेन्तो सतो, चित्ते चित्तानुपस्सनासतिपटानं भावेन्तो सतो, धर्मेसु धर्मानुपस्सनासति-पटानं भावेन्तो सतो ...पे०... सो वुच्चति सतो ति – वीततण्हो
५ सदा सतो ।

सङ्ख्याय निब्बुतो भिक्खू ति । सङ्ख्या वुच्चति जाणं । या पञ्चा पजानना विर्यो पविच्यो ...पे०... अमोहो धर्मविच्यो समादिट्ठि । सङ्ख्याय ति । सङ्ख्याय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा, “सब्बे सङ्ख्यारा अनिच्चा” ति सङ्ख्याय
१० जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा, “सब्बे सङ्ख्यारा दुक्खा” ति ...“सब्बे धर्मा अनत्ता” ति ...“अविज्जापच्चया सङ्ख्यारा” ति ...“यं किञ्चिच समुदयधर्मं सब्बं तं निरोधधर्मं” ति सङ्ख्याय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ।

अथ वा, अनिच्चतो सङ्ख्याय जानित्वा ... दुक्खतो ... रोगतो ...
१५ गण्डतो ... सल्लतो ...पे०... निस्सरणतो सङ्ख्याय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । निब्बुतो ति । रागस्स निब्बापितत्ता निब्बुतो, दोसस्स निब्बापितत्ता निब्बुतो, मोहस्स निब्बापितत्ता निब्बुतो, कोधस्स ... उपनाहस्स ... मक्खस्स ... पळासस्स ... इस्साय ... मच्छरियस्स ... मायाय ... साठेयस्स ... थम्भस्स ... सार-
२० मभस्स ... मानस्स ... अतिमानस्स ... मदस्स ... पमादस्स ... सब्बकिलेसानं ... सब्बदुच्चरितानं ... सब्बदरथानं ... सब्बपरिळाहानं ... सब्बसन्तापानं ... सब्बाकुसलाभिसङ्ख्यारानं निब्बापितत्ता निब्बुतो । भिक्खू ति । सत्तनं धर्मानं भिन्नता भिक्खु ...पे०... वुसित्वा खीणपुनव्यभवो स भिक्खु ति – सङ्ख्याय निब्बुतो भिक्खु ।

२५ तस्स नो सन्ति इञ्जिता ति । तस्सा ति । अरहतो खीण-सवस्स । इञ्जिता ति । तण्हिञ्जितं दिट्ठिञ्जितं मानिञ्जितं किले-सिञ्जितं कामिञ्जितं । तस्सिमे इञ्जिता नत्थि न सन्ति न संविज्जन्ति नुपलब्धन्ति पहीना समुच्छिन्ना वूपसन्ता पटिपस्सद्वा अभब्बुप्पत्तिका जाणगिना दड्हा ति – तस्स नो सन्ति इञ्जिता । तेनाह भगवा –

१-१. कायानुपस्सनामतिपटानानं भावितता – स्या०; एवमुपरि पि ।

“कामेसु ब्रह्मचरियवा, (मेत्येया ति भगवा)
वीततण्हो सदा सतो ।
सञ्चाय निब्बुतो भिक्खु, तस्स नो सन्ति इच्छिता” ति ॥

११. सो उभन्तमभिज्ञाय, मज्जे मन्ता न लिप्पति ।
तं ब्रूमि महापुरिसो ति, सो इधं सिद्धिनिमच्चगा ॥

5

सो उभन्तमभिज्ञाय, मज्जे मन्ता न लिप्पती ति । अन्ता^१ ति ।
फस्सो एको अन्तो, फस्ससमुदयो दुतियो अन्तो, फस्सनिरोधो
मज्जे; अतीतं एको अन्तो, अनागतं दुतियो अन्तो, पच्चुपन्नं मज्जे; सुखा
वेदना एको अन्तो, दुखा वेदना दुतियो अन्तो, अदुक्खममुखा
वेदना मज्जे; नामं एको अन्तो, रूपं दुतियो अन्तो, विज्ञाणं
मज्जे; छ अजभत्तिकानि आयतनानि एको अन्तो, छ वाहिरानि
आयतनानि दुतियो अन्तो, विज्ञाणं मज्जे; सक्कायो एको अन्तो,
सक्कायसमुदयो दुतियो अन्तो, सक्कायनिरोधो मज्जे । मन्ता
वुच्चति पञ्चा, या पञ्चा पजानना...पे०... अमोहो धम्मविचयो
सम्मादिट्ठि ।

10

15

लेपा ति । द्वे लेपा – तण्हालेपो च दिट्ठिलेपो च । कतमो
तण्हालेपो? यावता तण्हासञ्चातेन सीमकतं ओधिकतं^२ परियन्तकतं^३
परिगमहितं ममायितं – “इदं मम, एतं मम, एत्तकं मम, एत्तावता मम
रूपा सदा गन्धा रसा फोट्टबा अत्थरणा पावुरणा^४ दासिदासा^५
अजेठका कुक्कुटसूकरा हस्तिगवाससवठवा खेतं वथु हिरञ्जं
सुवण्णं गामनिगमराजधानियो रहुं च जनपदो च कोसो च कोट्टागारं
च” । केवलं पि महापथविं तण्हावसेन ममायति । यावता अट्टसत-
तण्हाविचरितं^६ – अयं तण्हालेपो ।

20

कतमो दिट्ठिलेपो? वीसतिवथुका सक्कायदिट्ठि, दसवत्थुका
मिच्छादिट्ठि, दसवत्थुका अन्तगाहिका दिट्ठि, या एवरूपा दिट्ठि
दिट्ठिगतं दिट्ठिगहनं दिट्ठिकन्तारो दिट्ठिविसूकायिकं दिट्ठिविष्फन्दितं
दिट्ठिसंयोजनं गाहो पटिगाहो अभिनिवेसो परामासो कुम्मगगो

B. 45

25

१. अन्तो – स्या० । २. मरियादिकतं ओधिकतं – स्या० । ३. परियन्तकतं – स्या० ।
४-५. पापुरणा दासीदासा – स्या० । ६. अट्टसततण्हाविपरीतं – स्या० ।

मिच्छापथो मिच्छतं तिथायतनं विपरियासग्गाहो^१ विपरीतग्गाहो विपल्लासग्गाहो मिच्छाग्गाहो अयाथावकस्मिं याथावकं ति ग्गाहो, यावता द्वासद्वि दिट्ठिगतानि – अयं दिट्ठिलेपो ।

सो उभन्तमभिज्ञाय, मज्जे मन्ता न लिप्पती ति । सो उभो

- ^५ च अन्ते मज्जे च मन्ताय अभिज्ञाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा न लिप्पति न पलिप्पति^२ न उपलिप्पति, अलित्तो असंलित्तो अनुपलित्तो निकखन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो विमरियादिकतेन चेतसा विहरती ति – सो उभन्त-मभिज्ञाय मज्जे मन्ता न लिप्पति ।

- ^{१०} तं ब्रूमि महापुरिसो ति । महापुरिसो अग्गपुरिसो सेट्टपुरिसो विसेट्टपुरिसो पामोक्खपुरिसो उत्तमपुरिसो पवरपुरिसो, तं ब्रूमि तं कथेमि^३ तं भणामि तं दीपेमि तं वोहरामि ।

- आयस्मा सारिपुत्तो भगवन्तं एतदबोच – “महापुरिसो महापुरिसो” ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, महापुरिसो होती” ति ?

- “विमुत्तचित्तता ख्वाहं, सारिपुत्त, महापुरिसो ति वदामि, अविमुत्तचित्तता^४ नो महापुरिसो ति वदामि । कथं च, सारिपुत्त, विमुत्तचित्तो होति ? इध, सारिपुत्त, भिक्खु अज्जक्तं काये कायानु-पस्सी विहरति आतापी सम्पजानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्ञा-दोमनस्सं । तस्स काये कायानुपस्सिनो विहरतो चित्तं विरज्जति विमुच्चति अनुपादाय आसवेहि । वेदनासु ... चित्ते ... धम्मेसु धम्मानु-पस्सी विहरति आतापी सम्पजानो सतिमा विनेय्य लोके अभिज्ञा-दोमनस्सं । तस्स धम्मेसु धम्मानुपस्सिनो विहरतो चित्तं विरज्जति विमुच्चति अनुपादाय आसवेहि । एवं खो, सारिपुत्त, भिक्खु विमुत्तचित्तो होति । विमुत्तचित्तता ख्वाहं, सारिपुत्त, महापुरिसो ति वदामि, अविमुत्तचित्तता नो महापुरिसो ति वदामी” ति – तं ब्रूमि महापुरिसो ति ।

१. विपरिये सग्गाहो – स्याऽ । २-२. स्याऽ पोत्थके नत्यि । ३. कथेमि तं मञ्जामि – स्याऽ । ४. अविमुत्तचित्ता – स्याऽ ।

सो इधं सिद्धिनिमच्चगा ति । सिद्धिनी वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ...पे०... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं, यस्सेसा सिद्धिनी तण्हा पहीना समुच्छिन्ना बूपसन्ता पटिपसद्वा अभब्बुप्तिका ब्राणगिना दड्वा । सो सिद्धिनिं तण्हं अच्चगा उपच्चगा अतिकक्न्तो समतिकक्न्तो वीतिवत्तो ति – सो इधं सिद्धिनिमच्चगा । तेनाहं भगवा – ५

“सो उभन्तमभिज्ञाय, मज्भे मन्ता न लिप्पति ।

तं व्रूमि महापुरिसो ति, सो इधं सिद्धिनिमच्चगा” ति ॥

सह गाथापरियोसाना ये' ते' ब्राह्मणेन सद्विं एकच्छन्दा एकपयोगा एकाधिप्पाया एकवासनवासिता, तेसं अनेकपाणसहस्रानं विरजं वीतमलं धम्मचक्रवृं उदपादि – “यं किञ्च समुदयधम्मं सव्वं तं निरोधधम्मं” ति । तस्से' ब्राह्मणस्स अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्च । सह अरहत्तपत्ता अजिनजटावाकचीरतिदण्डकमण्डलुकेसा च मस्सू च अन्तरहिता । भण्डुकासायवत्थवसनोऽ सङ्घाटिपत्तचीवरधरो अन्वत्थपटिपत्तिया पञ्जलिको भगवन्तं नमस्समानो निसिन्नो होति – “सत्था मे भन्ते भगवा, सावकोहमस्मी” ति । १०

तिस्समेत्तेयमाणवपुच्छानिदेसो दुतियो । १५

३. पुण्णकमाणवपुच्छानिदेसो

१२. अनेजं मूलदस्साविं, (इच्चायस्मा पुण्णको)
अतिथ पञ्जहेन आगमं ।

किं निस्सिता इसयो मनुजा,
खत्तिया ब्राह्मणा देवतानं ।
यञ्जमकप्पयिंसुऽ पुथूध लोके,
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ॥

20

अनेजं मूलदस्साविं ति । एजा वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ...पे०... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं । सा एजा तण्हा बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुक्ता अनभावंकता^१ आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो अनेजो । एजाय पहीनता अनेजो । भगवा लाभे पि न इञ्जति, अलाभे पि न इञ्जति, यसे पि न २५

B. 47

१-१. तेन-स्या० । २. तस्स च-स्या० । ३. भण्डकाय०-स्या० । ४. यञ्ज-
मकर्पिमु-स्या० । ५. अनभावज्ञता-स्या० ।
चू० नि०-७

इञ्जति, अयसे पि न इञ्जति, पसंसाय पि न इञ्जति, निन्दाय पि न इञ्जति, सुखे पि न इञ्जति, दुक्खे पि न इञ्जति न चलति न वेधति नप्पवेधती ति – अनेजं ।

मूलदस्साविं ति । भगवा मूलदस्सावी हेतुदस्सावी निदान-
८ दस्सावी सम्भवदस्सावी पभवदस्सावी^१ समुद्गानदस्सावी आहार-
दस्सावी आरम्मणदस्सावी पञ्चयदस्सावी समुदयदस्सावी ।

तीणि अकुसलमूलानि – लोभो अकुसलमूलं, दोसो अकुसलमूलं,
मोहो अकुसलमूलं ।

वुत्तं हेतं भगवता – “तीणिमानि, भिक्खवे, निदानानि कम्मानं
१० समुदयाय । कतमानि तीणि ? लोभो निदानं कम्मानं समुदयाय,
दोसो निदानं कम्मानं समुदयाय, मोहो निदानं कम्मानं समुदयाय ।
न, भिक्खवे, लोभजेन कम्मेन दोसजेन कम्मेन मोहजेन कम्मेन
देवा पञ्चायन्ति, मनुस्सा पञ्चायन्ति, या वा पनञ्चा पि काचि
सुगतियो । अथ खो, भिक्खवे, लोभजेन कम्मेन दोसजेन कम्मेन
१५ मोहजेन कम्मेन निरयो पञ्चायति, तिरच्छानयोनि पञ्चायति,
पेत्तिविसयो^२ पञ्चायति, या वा पनञ्चा पि काचि दुग्गतियो निरये
तिरच्छानयोनिया^३ पेत्तिविसये अत्तभावाभिनिब्बत्तिया” । इमानि
तीणि अकुसलमूलानी ति भगवा जानाति पस्सति । एवं पि भगवा
मूलदस्सावी ...पे०... समुदयदस्सावी ।

२० तीणि कुसलमूलानि – अलोभो कुसलमूलं, अदोसो कुसलमूलं,
अमोहो कुसलमूलं । वुत्तं हेतं भगवता – “तीणिमानि ... पे० ... न,
भिक्खवे, अलोभजेन कम्मेन अदोसजेन कम्मेन अमोहजेन कम्मेन
निरयो पञ्चायति, तिरच्छानयोनि पञ्चायति, पेत्तिविसयो पञ्चायति,
या वा पनञ्चा पि काचि दुग्गतियो । अथ खो, भिक्खवे, अलोभजेन
२५ कम्मेन अदोसजेन कम्मेन अमोहजेन कम्मेन देवा पञ्चायन्ति, मनुस्सा
पञ्चायन्ति, या वा पनञ्चा पि काचि सुगतियो देवे च मनुस्से च
अत्तभावाभिनिब्बत्तिया” । इमानि तीणि कुसलमूलानी ति भगवा
जानाति पस्सति । एवं पि भगवा मूलदस्सावी ... पे० ... समुदयदस्सावी ।

१. स्या० पोत्थके नत्यि । २. पित्तिविसयो – स्या०; एवमुपरि पि । ३. तिरच्छान-
योनियं – स्या०।

वुतं हेतं भगवता – “ये केचि, भिक्खवे, धम्मा अकुसला
अकुसलभागिया अकुसलपविखका सब्बे ते अविज्जामूलका अविज्जा-
समोसरणा अविज्जासमुग्रधाता” । सब्बे ते समुग्रधातं गच्छन्ती ति भगवा
जानाति पस्सति । एवं पि भगवा मूलदस्सावी ... पे० ... समुदयदस्सावी ।

B. 48

वुतं हेतं भगवता – “ये केचि, भिक्खवे, धम्मा कुसला^५
कुसलभागिया कुसलपविखका, सब्बे ते अप्पमादमूलका अप्पमाद-
समोसरणा । अप्पमादो तेसं धम्मानं अगगमविखायती ति भगवा
जानाति पस्सति । एवं पि भगवा मूलदस्सावी ... पे० ... समुदयदस्सावी ।

अथ वा, भगवा जानाति पस्सति । “अविज्जा मूलं सङ्घारानं,
सङ्घारा मूलं विज्ञाणस्स, विज्ञाणं मूलं नामरूपस्स, नामरूपं मूलं^{१०}
सळायतनस्स, सळायतनं मूलं फस्सस्स, फस्सो मूलं वेदनाय, वेदना
मूलं तण्हाय, तण्हा मूलं उपादानस्स, उपादानं मूलं भवस्स, भवो
मूलं जातिया, जाति मूलं जरामरणस्सा” ति – भगवा जानाति
पस्सति । एवं पि भगवा मूलदस्सावी ... पे० ... समुदयदस्सावी ।

अथ वा, भगवा जानाति पस्सति । “चक्खु मूलं चक्खुरोगानं,^{१५}
सोतं मूलं सोतरोगानं, धानं मूलं धानरोगानं, जिव्हा मूलं जिव्हा-
रोगानं, कायो मूलं कायरोगानं, मनो मूलं चेतसिकानं दुर्बिखानं”
ति – भगवा जानाति पस्सति । एवं पि भगवा मूलदस्सावी हेतुदस्सावी
निदानदस्सावी सम्भवदस्सावी पभवदस्सावी समुट्टानदस्सावी
आहारदस्सावी आरम्मणदस्सावी पच्चयदस्सावी समुदयदस्सावी^{२०}
ति – अनेजं मूलदस्सावी’ ।

इच्चायस्मा पुण्णको ति । इच्चा ति । पदसन्धि ... पे० ...
आयस्मा पुण्णको ।

अतिथ पञ्चेन आगमं ति । पञ्चेन अतिथिको आगतोम्हि,
पञ्चं पुच्छितुकामो आगतोम्हि, पञ्चं सोतुकामो आगतोम्ही ति – एवं^{२५}
पि अतिथ पञ्चेन आगमं ।

अथ वा, पञ्चतिथिकानं पञ्चं पुच्छितुकामानं पञ्चं सोतुकामानं
आगमने^१ अभिक्कमनं उपसङ्कमनं पयिरुपासनं अथी ति – एवं पि

१. मूलदस्सावी – स्या० । २. आगमं – स्या० ।

अतिथि पञ्चेन आगमं । अथ वा, पञ्चागमो तुयहं अतिथि, त्वं पि पहुं
विसवी अलमत्तो । मया पुच्छितं कथेतुं विसज्जेतुं वहस्सेते' भारं
ति – एवं पि अतिथि पञ्चेन आगमं ।

B. 49

किं निस्सिता इसयो मनुजा ति । किं निस्सिता आसिता

- ५ अल्लीना उपगता अजभोसिता अधिमुत्ता । इसयो ति । इसिनामका
ये केचि इसिपब्बजं पब्बजिता आजीवका निगण्ठा^१ जटिला तापसा ।
मनुजा ति । मनुस्सा वुच्चन्ती ति – किं निस्सिता इसयो मनुजा ।

खत्तिया ब्राह्मणा देवतानं ति । खत्तिया ति । ये केचि
खत्तियजातिका । ब्राह्मणा ति । ये केचि भोवादिका । देवतानं ति ।

- १० आजीवकसावकानं आजीवका देवता, निगण्ठसावकानं निगण्ठा देवता,
जटिलसावकानं जटिला देवता, परिब्बाजकसावकानं परिब्बाजका
देवता, अविरुद्धकसावकानं^२ अविरुद्धका^३ देवता, हृत्थिवतिकानं
हृथी देवता, अस्सवतिकानं अस्सा देवता, गोवतिकानं गावो देवता,
कुकुरवतिकानं कुकुरा देवता, काकवतिकानं काका देवता,
१५ वासुदेववतिकानं वासुदेवो देवता, बलदेववतिकानं बलदेवो देवता,
पुण्णभद्रवतिकानं पुण्णभद्रो देवता, मणिभद्रवतिकानं मणिभद्रो देवता,
अग्निवतिकानं अग्नि देवता, नागवतिकानं नागा देवता, सुपष्ण-
वतिकानं सुपष्णा देवता, यक्खवतिकानं यक्खा देवता, असुरवतिकानं
असुरा देवता, गन्धब्बवतिकानं गन्धब्बा देवता, महाराजवतिकानं
२० महाराजानो^४ देवता, चन्द्रवतिकानं चन्दो देवता, सूरियवतिकानं^५
“सूरियो” देवता, इन्द्रवतिकानं इन्दो देवता, ब्रह्मवतिकानं ब्रह्मा
देवता, देववतिकानं देवो देवता, दिसावतिकानं दिसा देवता, ये
येसं दक्षिखणेय्या ते तेसं देवता ति – खत्तियब्राह्मणा देवतानं ।

यञ्जमकप्पयिंसु पुथूध लोके ति । यञ्जं^६ वुच्चति देय्यधम्मो

- २५ चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसउजपरिखवारं अन्नं पानं वत्थं
यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेयं । यञ्जमकप्पयिंसू ति ।
ये पि यञ्जं एसन्ति गवेमन्ति परियेसन्ति चीवरपिण्डपातसेनासन-

१-२. सन्दस्सेतुं भणितुं – स्याऽ । २. निगन्था – स्याऽ; एवमुपरि पि । ३-४.
अवरुद्धकसावकानं अवरुद्धका – स्याऽ । ४. महाराजा – स्याऽ । ५-६. सुरियवतिकानं सुरियो –
स्याऽ । ६. यञ्जो – स्याऽ ।

गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारं अन्नं पानं वत्थं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदीपेय्यं, ते पि यज्जं कप्पेन्ति । ये पि यज्जं अभिसङ्घरोन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारं अन्नं पानं ... पे० ... सेय्यावसथपदीपेय्यं, ते पि यज्जं कप्पेन्ति । ये पि यज्जं देन्ति यजन्ति परिच्चजन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्ज-⁵ परिक्खारं अन्नं पानं ... पे० ... सेय्यावसथपदीपेय्यं, ते पि यज्जं कप्पेन्ति । पुथू ति । यज्जा वा एते पुथू, यज्जयाजका¹ वा एते पुथू, दक्खिणेय्या वा एते पुथू । कथं यज्जा वा एते पुथू? बहुकानं एते यज्जा चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारा अन्नं पानं वत्थं यानं मालं गन्धं विलेपनं सेय्यावसथपदीपेय्यं – एवं यज्जा वा एते पुथू । ¹⁰

कथं यज्जयाजका वा एते पुथू? बहुका एते यज्जयाजका खत्तिया च ब्राह्मणा च वेस्सा च सुद्धा च गहटा च पब्वजिता च देवा च मनुस्सा च – एवं यज्जयाजका वा एते पुथू ।

कथं दक्खिणेय्या वा एते पुथू? बहुका एते दक्खिणेय्या पुथू समणब्राह्मणा कपणद्विकवनिब्बकयाचका² – एवं दक्खिणेय्या वा एते पुथू । इधं लोके ति । मनुस्सलोके ति यज्जमकप्पयिंसु – पुथूधं लोके । ¹⁵

पुच्छामि तं भगवा बूहि मेतं ति । पुच्छा ति । तिस्सो पुच्छा – अदिट्ठुजोतना पुच्छा, दिट्ठुसंसन्दना पुच्छा, विमतिच्छेदना पुच्छा । कतमा अदिट्ठुजोतना पुच्छा? पक्तिया लक्खणं अज्ञातं होति अदिट्ठुं अतुलितं अतीरितं³ अविभूतं अविभावितं, तस्स जाणाय दस्सनाय तुलनाय तीरणाय विभूतत्थाय विभावनत्थाय पञ्चं पुच्छति – अयं अदिट्ठुजोतना पुच्छा । ²⁰

कतमा दिट्ठुसंसन्दना पुच्छा? पक्तिया लक्खणं जातं होति दिट्ठुं तुलितं तीरितं विभूतं विभावितं । अञ्च्रेहि पण्डितेहि सद्धिं संसन्दनत्थाय पञ्चं पुच्छति – अयं दिट्ठुसंसन्दना पुच्छा । ²⁵

कतमा विमतिच्छेदना पुच्छा? पक्तिया संसयपक्खन्दो होति विमतिपक्खन्दो द्वेष्टकजातो – “एवं नु खो, ननु खो, किं नु खो,

B. 50

१. यज्जयाजका – स्या० । २. याचकवणिब्बकसावका – स्या० । ३. अतीरितं – स्या० ।

कथं नु खो' ति ! सो विमतिच्छेदनत्थाय पञ्हं पुच्छति – अयं विमतिच्छेदना पुच्छा । इमा तिस्सो पुच्छा ।

अपरा पि तिस्सो पुच्छा – मनुस्सपुच्छा, अमनुस्सपुच्छा, निम्मितपुच्छा । कतमा मनुस्सपुच्छा ? मनुस्सा बुद्धं भगवन्तं
 ५ उपसङ्क्रमित्वा पुच्छन्ति', भिक्खू पुच्छन्ति, भिक्खुनियो पुच्छन्ति,
 B. 51 उपासका पुच्छन्ति, उपासिकायो पुच्छन्ति, राजानो पुच्छन्ति,
 खत्तिया पुच्छन्ति, ब्राह्मणा पुच्छन्ति, वेस्सा पुच्छन्ति, सुद्धा पुच्छन्ति
 गहट्टा पुच्छन्ति, पब्बजिता पुच्छन्ति – अयं मनुस्सपुच्छा ।

कतमा अमनुस्सपुच्छा ? अमनुस्सा बुद्धं भगवन्तं उपसङ्क्रमित्वा
 10 पञ्हं पुच्छन्ति, नागा पुच्छन्ति, सुपण्णा पुच्छन्ति, यक्खा पुच्छन्ति,
 असुरा पुच्छन्ति, गन्धब्बा पुच्छन्ति, महाराजानो पुच्छन्ति, इन्दा
 पुच्छन्ति, ब्रह्मानो पुच्छन्ति, देवतायो पुच्छन्ति – अयं अमनुस्सपुच्छा ।

कतमा निम्मितपुच्छा ? यं भगवा रूपं अभिनिम्मिनाति
 मनोमयं सब्बङ्गपच्चवङ्गं अहीनिन्द्रियं, सो निम्मितो बुद्धं भगवन्तं
 15 उपसङ्क्रमित्वा पञ्हं पुच्छति; भगवा विसज्जेति – अयं निम्मितपुच्छा ।
 इमा तिस्सो पुच्छा ।

अपरा पि तिस्सो पुच्छा – अत्तथपुच्छा, परत्थपुच्छा,
 उभयत्थपुच्छा । अपरा पि तिस्सो पुच्छा – दिट्ठधम्मिकत्थपुच्छा,
 सम्परायिकत्थपुच्छा, परमत्थपुच्छा । अपरा पि तिस्सो पुच्छा –
 20 अनवज्जत्थपुच्छा, निविकलेसत्थपुच्छा, वोदानत्थपुच्छा । अपरा पि
 तिस्सो पुच्छा – अतीतपुच्छा, अनागतपुच्छा, पच्चुप्पन्नपुच्छा । अपरा
 पि तिस्सो पुच्छा – अज्भक्तपुच्छा, वहिद्वापुच्छा, अज्भक्तवहिद्वापुच्छा ।
 अपरा पि तिस्सो पुच्छा – कुसलपुच्छा, अकुसलपुच्छा, अव्याकतपुच्छा ।
 अपरा पि तिस्सो पुच्छा – खन्धपुच्छा, धातुपुच्छा, आयतनपुच्छा ।
 25 अपरा पि तिस्सो पुच्छा – सतिपट्टानपुच्छा, सम्मप्पधानपुच्छा, इद्धिपाद-
 पुच्छा । अपरा पि तिस्सो पुच्छा – इन्द्रियपुच्छा, वलपुच्छा, बोजभङ्ग-
 पुच्छा । अपरा पि तिस्सो पुच्छा – मग्गपुच्छा, फलपुच्छा, निब्बानपुच्छा ।
 पुच्छामि तं ति । पुच्छामि तं याचामि तं अज्भेसामि तं पसादेमि

तं – “कथयस्सु’ मे” ति – पुच्छामि तं । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं...
सच्छिका पञ्चति – यदिदं भगवा ति । ब्रूहि मेतं ति । ब्रूहि आचि-
क्खाहि देसेहि पञ्चपेहि पट्टपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि
पकासेही ति – पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“अनेजं मूलदस्साविं, (इच्चायस्मा पुण्णको)

६

अतिथ पञ्चेन आगमं ।

किं निस्सिता इसयो मनुजा,
खत्तिया ब्राह्मणा देवतानं ।
यञ्जमकप्पयिंसु पुथूध लोके,
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ति ॥

10

१३. ये केचिमे इसयो मनुजा, (पुण्णका ति भगवा)

B. 52

खत्तिया ब्राह्मणा देवतानं ।
यञ्जमकप्पयिंसु पुथूध लोके,
आसीसमाना^१ पुण्णक इत्थत्तं^२ ।
जरं सिता यञ्जमकप्पयिंसु ॥

15

ये केचिमे इसयो मनुजा ति । ये केची^३ ति । सब्बेन सब्बं
सब्बथा सब्बं असेसं निसेसं परियादियनवचनमेतं^४ – ये केची ति ।
इसयो ति । इसिनामका ये केचि इसिपब्बजं पब्बजिता आजीवका
निगण्ठा जटिला तापसा । मनुजा ति । मनुस्सा वुच्चत्ती ति – ये केचिमे
इसयो मनुजा पुण्णका ति भगवा ।

20

खत्तिया ब्राह्मणा देवतानं ति । खत्तिया ति । ये केचि
खत्तियजातिका । ब्राह्मणा ति । ये केचि भोवादिका । देवतानं ति ।
आजीवकसावकानं आजीवका देवता ...पे०... दिसावतिकानं दिसा
देवता । ये येसं दक्षिखणेय्या, ते तेसं देवता ति – खत्तिया ब्राह्मणा
देवतानं ।

25

यञ्जमकप्पयिंसु पुथूध लोके ति । यञ्जं^५ वुच्चति देयधम्मो ।
चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिखखारं अन्नं पानं ...पे०...

१. कथस्सु – स्या० । २. आसीसमाना – स्या०; एवमुपरि पि । ३. इत्थतं – स्या० ।

४. केचि मे – स्या०; एवमुपरि पि । ५. परियादायवचनमेतं – स्या० । ६. यञ्जो – स्या० ।

सेय्यावसथपदीपेयं । यञ्जमकप्पयिंसु ति । ये पि यञ्जं एसन्ति
गवेसन्ति परियेसन्ति ...पे०... सेय्यावसथपदीपेयं, ते पि यञ्जं
कप्पेन्ति । पुथू ति । यञ्जा वा एते पुथू, यञ्जयाजका वा एते पुथू,
दक्खिणेय्या वा एते पुथू ...पे०... एवं दक्खिणेय्या वा एते पुथू । इधं
5 लोके ति । मनुस्सलोके ति – यञ्जमकप्पयिंसु पुथूध लोके ।

आसीसमाना पुण्णक इत्थत्तं ति । आसीसमाना ति ।
रूपपटिलाभं आसीसमाना, सद्पटिलाभं आसीसमाना, गन्धपटिलाभं
आसीसमाना, रसपटिलाभं आसीसमाना, फोटुब्बपटिलाभं आसीसमाना,
पुत्तपटिलाभं आसीसमाना, दारपटिलाभं आसीसमाना, धनपटिलाभं
10 आसीसमाना, यसपटिलाभं आसीसमाना, इस्सरियपटिलाभं आसीस-
माना, खत्तियमहासालकुले अत्तभावपटिलाभं आसीसमाना, ब्राह्मण-
महासालकुले अत्तभावपटिलाभं आसीसमाना, गहपतिमहासालकुले
अत्तभावपटिलाभं आसीसमाना, चातुमहाराजिकेसु^१ देवेसु अत्तभाव-
पटिलाभं आसीसमाना, तावतिंसेसु देवेसु यामेसु देवेसु तुसितेसु
15 देवेसु निम्मानरतीसु देवेसु परनिम्मितवसवतीसु देवेसु ब्रह्मकायिकेसु
देवेसु अत्तभावपटिलाभं आसीसमाना इच्छयमाना^२ सादियमाना
पत्थयमाना पिहयमाना अभिजप्पमाना ति – आसीसमाना ।

पुण्णक इत्थत्तं ति । एत्थ अत्तभावाभिनिब्बत्तिं आसीसमाना
एत्थ खत्तियमहासालकुले अत्तभावाभिनिब्बत्तिं आसीसमाना ...पे०...
20 एत्थ ब्रह्मकायिकेसु देवेसु अत्तभावाभिनिब्बत्तिं आसीसमाना इच्छयमाना
सादियमाना पत्थयमाना पिहयमाना अभिजप्पमाना ति – आसीसमाना
पुण्णक इत्थत्तं ।

जरं सिता यञ्जमकप्पयिंसु ति । जरानिस्सिता व्याधिनिस्सिता
मरणनिस्सिता सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासनिस्सिता । यदेव ते
25 जातिनिस्सिता तदेव ते जरानिस्सिता । यदेव ते जरानिस्सिता तदेव
ते व्याधिनिस्सिता । यदेव ते व्याधिनिस्सिता तदेव ते मरणनिस्सिता ।
यदेव ते मरणनिस्सिता तदेव ते सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायास-
निस्सिता । यदेव ते सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासनिस्सिता तदेव
ते गतिनिस्सिता । यदेव ते गतिनिस्सिता तदेव ते उपपत्तिनिस्सिता ।

१. चातुम्महाराजिकेसु – स्या० । २. इच्छमाना – स्या०; एवमुपरि पि ।

यदेव ते उपपत्तिनिस्सिता तदेव ते पटिसन्धिनिस्सिता । यदेव ते पटिसन्धिनिस्सिता तदेव ते भवनिस्सिता । यदेव ते भवनिस्सिता तदेव ते संसारनिस्सिता । यदेव ते संसारनिस्सिता तदेव ते वद्वनिस्सिता अल्लीना उपगता अज्ञभोसिता अधिमुत्ता ति – जरं सिता यञ्जमकप्पयिंसु । तेनाह भगवा –

६

“ये केचिमे इसयो मनुजा, (पुण्णका ति भगवा)
खत्तिया ब्राह्मणा देवतानं ।
यञ्जमकप्पयिंसु पुथूध लोके,
आसीसमाना पुण्णक इत्थत्तं ।
जरं सिता यञ्जमकप्पयिंसु” ति ॥

10

१४. ये केचिमे इसयो मनुजा, (इच्चायस्मा पुण्णको)
खत्तिया ब्रह्मणा देवतानं ।
यञ्जमकप्पयिंसु पुथूध लोके,
कच्चिसु^१ ते भगवा यञ्जपथे अप्पमत्ता ।
अताह^२ जातिं च जरं च मारिस,
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ॥

B. 54

ये केचिमे इसयो मनुजा ति । ये केची ति ... पे० ... ।

कच्चिसु ते भगवा यञ्जपथे अप्पमत्ता ति । कच्चिसु ति । संसयपुच्छा विमतिपुच्छा डेळहकपुच्छा अनेकंसपुच्छा – “एवं नु खो, ननु खो, किं नु खो, कथं नु खो” ति – कच्चिसु । ते ति । यञ्जयाजका वुच्चन्ति^३ । भगवा ति । गारवाधिवचनं ... पे० ... सच्छिका पञ्जत्ति, यदिदं भगवा ति – कच्चिसु ते भगवा । यञ्जपथे अप्पमत्ता ति । यञ्जोयेव वुच्चति यञ्जपथो । यथा अरियमग्गो अरियपथो देवमग्गो देवपथो ब्रह्ममग्गो ब्रह्मपथो, एवमेव यञ्जोयेव वुच्चति यञ्जपथो । अप्पमत्ता ति । यञ्जपथे अप्पमत्ता सक्कच्चकारिनो सातच्चकारिनो अट्टितकारिनो अनोलीनवुत्तिनो अनिक्षिवत्तच्छन्दा अनिक्षिवत्तधुरा तच्चरिता तब्बहुला तगरुका तनिन्ना तप्पोणा तप्पवभारा तदधिमुत्ता तदधिपतेय्या^४ ति – ते पि यञ्जपथे अप्पमत्ता । ये पि यञ्जं एसन्ति 25

१. कच्चिसु – स्या० ; एवमुपरि पि । २. अताह – स्या० । ३. स्या० पोत्यके नस्यि ।

४. तदधिपतेय्या – स्या० ; एवमुपरि पि ।

गवेसन्ति परियेसन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्ज-
परिख्वारं अन्नं पानं ... पे० ... सेय्यावसथपदीपेय्यं सककच्चकारिनो
... पे० ... तदधिपतेय्या, ते पि यञ्जपथे अप्पमत्ता । ये पि यञ्जं अभि-
सङ्घरोन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिख्वारं अन्नं
५ पानं ... पे० ... सेय्यावसथपदीपेय्यं सककच्चकारिनो ... पे० ... तदधि-
पतेय्या, ते पि यञ्जपथे अप्पमत्ता । ये पि यञ्जं देन्ति यजन्ति परिच्च-
जन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिख्वारं अन्नं पानं
... पे० ... सेय्यावसथपदीपेय्यं सककच्चकारिनो ... पे० ... तदधिपतेय्या,
ते पि यञ्जपथे अप्पमत्ता ति – कच्चिसु ते भगवा यञ्जपथे अप्पमत्ता ।

१० अतारु जातिं च जरं च मारिसा ति । जरामरणं^१ अतरिंसु^२
उत्तरिंसु पतरिंसु समतिक्कमिंसु वीतिवर्त्तिसु । मारिसा ति । पियवच्चनं
गरुवच्चनं सगारवसप्पतिस्साधिवच्चनमेतं मारिसा ति – अतारु जातिं
च जरं च मारिस ।

B. 55

१५ पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ति । पुच्छामि तं ति । पुच्छामि
तं याचामि तं अजभेयामि तं पसादेमि तं कथयस्सु^३ मे ति – पुच्छामि
तं । भगवा ति । गारवाधिवच्चनं ... पे० ... सच्छिका पञ्जति – यदिदं
भगवा ति । ब्रूहि मेतं ति । ब्रूहि आचिक्खाहि देसेहि पञ्जपेहि पट्टपेहि
विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही ति – पुच्छामि तं भगवा
ब्रूहि मेतं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

२० “ये केचिमे इसयो मनुजा, (इच्चायस्मा पुण्णको)
खत्तिया ब्राह्मणा^४ देवतानं ।
यञ्जमकप्पयिसु पुथूध लोके,
कच्चिसु ते भगवा यञ्जपथे अप्पमत्ता ।
अतारु जातिं च जरं च मारिस,
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ति ॥

२५ १५. आसीसन्ति^५ थोमयन्ति, अभिजप्पन्ति जुहन्ति ।
(पुण्णका ति भगवा)
कामाभिजप्पन्ति पठिच्च लाभं,

१-१. जातिजगमग्न अनांग्मु – स्या० । २. कथस्मु – स्या० । ३. ब्रह्मणा – म० ।
४. आमिसन्ति – स्या०; एवमुपरि पि ।

ते याजयोगा भवरागरत्ता ।
नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमि ॥

आसीसन्ति थोमयन्ति अभिजप्पन्ति जुहन्ती ति । आसीसन्ती ति । रूपपटिलाभं आसीसन्ति, सद्वपटिलाभं आसीसन्ति, गन्धपटिलाभं आसीसन्ति, रसपटिलाभं आसीसन्ति, फोटुब्बपटिलाभं आसीसन्ति, ५ पुत्तपटिलाभं आसीसन्ति, दारपटिलाभं आसीसन्ति, धनपटिलाभं आसीसन्ति, यसपटिलाभं आसीसन्ति, इस्सरियपटिलाभं आसीसन्ति, खत्तियमहासालकुले अत्तभावपटिलाभं आसीसन्ति, ब्राह्मणमहा-सालकुले ... गहपतिमहासालकुले अत्तभावपटिलाभं' आसीसन्ति', चातु-महाराजिकेसु देवेसु ... पे० ... ब्रह्मकायिकेसु देवेसु अत्तभावपटिलाभं १० आसीसन्ति इच्छन्ति' सादियन्ति पत्थयन्ति पिहयन्ती ति – आसीसन्ति ।

थोमयन्ती ति । यञ्जं वा थोमेन्ति फलं वा थोमेन्ति दक्षिखणेये' वा थोमेन्ति । कथं यञ्जं थोमेन्ति ? सुचिं दिन्नं, मनापं दिन्नं, पणीतं दिन्नं, कालेन' दिन्नं, कपियं दिन्नं, विचेय्य दिन्नं, अनवज्जं दिन्नं, अभिष्ठं दिन्नं ददं चित्तं पसादितं ति – थोमेन्ति १५ कित्तेन्ति वणेन्ति पसंसन्ति । एवं यञ्जं थोमेन्ति ।

कथं फलं थोमेन्ति ? इतो निदानं रूपपटिलाभो भविस्सति ... पे० ... ब्रह्मकायिकेसु देवेसु अत्तभावपटिलाभो भविस्सती ति – थोमेन्ति कित्तेन्ति वणेन्ति पसंसन्ति । एवं फलं थोमेन्ति ।

कथं दक्षिखणेये थोमेन्ति ? दक्षिखणेया जातिसम्पन्ना २० गोत्तसम्पन्ना अज्भायका मन्तव्यरा तिष्णं वेदानं पारगू सनिघण्डु-केटुभानं' साक्षरप्पभेदानं' इतिहासपञ्चमानं पदका वेय्याकरणा लोकायतमहापुरिसलखणेसु' अनवया ति, वीतरागा वा' रागविनयाय वा पटिपन्ना, वीतदोसा वा दोसविनयाय वा पटिपन्ना, वीतमोहा वा मोहविनयाय वा पटिपन्ना, सद्वासम्पन्ना, सीलसम्पन्ना, समाधि-सम्पन्ना, पञ्चासम्पन्ना, विमुत्तिसम्पन्ना, विमुत्तिजाणदस्सनसम्पन्ना २५

B. 56

१-१. स्या० पोत्थके न दिस्मति । २. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. दक्षिखणेयं – स्या० ।
४. पिय – स्या० । ५-५. स्या० पोत्थके नत्थि । ६-६. सनिघण्डुकेतुभानं अक्षरप्पभेदानं – स्या० । ७. लोकायतनमहा० – स्या० । ८. स्या० पोत्थके नत्थि ।

ति – थोमेन्ति कित्तेन्ति वण्णेन्ति पसंसन्ति । एवं दक्षिखणेये थोमेन्ती
ति – आसीसन्ति थोमयन्ति ।

अभिजप्पन्ती ति । रूपपटिलाभं अभिजप्पन्ति, सद्वपटिलाभं
अभिजप्पन्ति, गन्धपटिलाभं अभिजप्पन्ति, रसपटिलाभं अभिजप्पन्ति
५ ... पे०... ब्रह्मकायिकेसु देवेसु अत्तभावभटिलाभं अभिजप्पन्ती ति–
आसीसन्ति थोमयन्ति अभिजप्पन्ति । जुहन्ती ति । जुहन्ति देन्ति
यजन्ति परिच्चजन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिला॑नपच्चयभेसज्ज-
परिक्खारं अन्नं पानं वर्त्थं यानं मालागन्धविलेपनं सेय्यावसथपदी-
पेय्यं ति – आसीसन्ति थोमयन्ति अभिजप्पन्ति जुहन्ति पुण्णका ति
१० भगवा* ।

कामाभिजप्पन्ति पटिच्च लाभं ति । रूपपटिलाभं पटिच्च
कामे अभिजप्पन्ति, सद्वपटिलाभं पटिच्च कामे अभिजप्पन्ति ...पे०...
ब्रह्मकायिकेसु देवेसु अत्तभावपटिलाभं पटिच्च कामे अभिजप्पन्ति
पजप्पन्ती^१ ति – कामाभिजप्पन्ति पटिच्च लाभं ।

१५ ते याजयोगा भवरागरत्ता नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमी ति ।
ते ति । यञ्जयाजका वुच्चन्ति । याजयोगे॒सु युत्ता पयुत्ता^२
आयुत्ता समायुत्ता तच्चरिता तब्बहुला तग्गरुका तन्निन्ना तप्पोणा
तप्पब्भारा तदधिमुत्ता तदधिपतेय्या ति – ते याजयोगा । भवरागरत्ता
२० ति । भवरागो वुच्चति^३ यो भवेसु भवच्छन्दो भवरागो भवनन्दी
भवतण्हा भवसिनेहो भवपरिळाहो^४ भवमुच्छा भवजभोसानं । भवरागेन
भवेसु रत्ता गिद्वा^५ गधिता मुच्छिता अजभोसन्ना^६ लग्गा लग्गिता
पलिबुद्धा ति – ते याजयोगा भवरागरत्ता ।

नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमी ति । ते याजयोगा भवरागरत्ता
जातिजरामरणं नातरिंसु न उत्तरिंसु न पतरिंसु न समतिक्कमिंसु
२५ न वीतिवत्तिंसु, जातिजरामरणा अनिक्यन्ता अनिस्सटा^७ अनतिक्कन्ता
असमतिक्कन्ता अवीतिवत्ता अन्तोजातिजरामरणे परिवत्तन्ति

*. 'ति पुण्णका ति भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आल्पति भगवा ति गारवाधिवचनमेतं
...पे०...यदिदं भगवा ति पुण्णका ति भगवा' इति स्या० पोत्थके अधिको पाठो दिस्सति ।
१. जप्पन्ति पजप्पन्ती – स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. वुच्चति तण्हा – स्या० ।
४. भवपिपासा भवपरिळाहो – स्या० । ५. स्या० पोत्थके नत्थि । ६. अज्ञोपन्ना – स्या०;
एवमुपरि पि । ७. अनिस्सटा – स्या० ।

अन्तोसंसारपथे परिवत्तन्ति । जातिया अनुगता जराय अनुसटा
व्याधिना अभिभूता मरणेन अव्भाहता अताणा अलेणा असरणा
असरणीभूता ति ; ब्रूमि आचिकखामि देसेमि पञ्चपेमि पट्टपेमि विवरामि
विभजामि उत्तानीकरोमि पकासेमी ति – ते याजयोगा भवरागरत्ता
नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमि । तेनाह भगवा –

5

“आसीसन्ति थोमयन्ति, अभिजप्पन्ति जुहन्ति ।
(पुण्णका ति भगवा)

कामाभिजप्पन्ति पठिच्च लाभं,
ते याजयोगा भवरागरत्ता ।
नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमी” ति ॥

10

१६. ते चे नातरिंसु याजयोगा, (इच्चायस्मा पुण्णको)
यञ्जेहि जातिं च जरं च मारिस ।
अथ को चरहि देवमनुस्सलोके,
अतारि जातिं च जरं च मारिस ।
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ॥

15

ते चे नातरिंसु याजयोगा ति । ते यञ्जयाजका याजयोगा
भवरागरत्ता जातिजरामरणं नातरिंसु न उत्तरिंसु न पतरिंसु न
समतिकक्षिमिंसु न वीतिवत्तिंसु, जातिजरामरणा अनिक्खन्ता अनिस्सटा
अनतिकक्षता असमतिकक्षता अवीतिवत्ता अन्तोजातिजरामरणे
परिवत्तन्ति अन्तोसंसारपथे परिवत्तन्ति । जातिया अनुगता जराय 20
अनुसटा व्याधिना अभिभूता मरणेन अव्भाहता अताणा अलेणा
असरणा असरणीभूता ति – ते चे नातरिंसु याजयोगा ।

इच्चायस्मा पुण्णको ति । इच्चा ति । पदमन्थि ...पे०...
आयस्मा पुण्णको ।

यञ्जेहि जातिं च जरं च मारिसा ति । यञ्जेही ति । 25 B. 58
यञ्जेहि पहृतेहि यञ्जेहि विविधेहि यञ्जेहि पुथूहि । मारिसा ति ।
पियवचनं गरुवचनं सगारवसप्पतिसाधिवचनमेतं मारिसा ति –
यञ्जेहि जातिं च जरं च मारिस ।

अथ को चरहि देवमनुस्सलोके अतारि जातिं च जरं च मारिसा
ति । अथ को एसो सदेवके लोके समारके सब्रह्मके सस्समणब्राह्मणिया 30

पजाय सदेवमनुस्साय जातिजरामरणं अतरि॑ उत्तरि पतरि समतिक्कमि वीतिवत्तयि । मारिसा ति । पियवचनं गरुवचनं सगारवसप्तिसाधि-वचनमेतं मारिसा ति – अथ को चरहि देवमनुस्सलोके अतारि जातिं च जरं च मारिस ।

- ५ पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ति । पुच्छामि तं ति ।
पुच्छामि तं याचामि तं अजभेसामि तं पसादेमि तं कथयस्तु॑ मेतं ति॑ – पुच्छामि तं । भगवा ति । गारवाधिवचनं ... पे० ... सच्छिका पञ्जति – यदिदं भगवा ति । ब्रूहि मेतं ति । ब्रूहि आचिक्खाहि देसेहि पञ्जपेहि पट्टपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेहि १० ति – पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

‘ते चे नातरिंसु याजयोगा, (इच्चायस्मा पुण्णको)

यञ्जेहि जातिं च जरं च मारिस ।

अथ को चरहि देवमनुस्सलोके,

अतारि जातिं च जरं च मारिस ।

- १५ पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ति ॥

१७. सङ्घाय लोकस्मि॑ परोपरानि, (पुण्णका ति भगवा)

यस्सिञ्जितं नत्थ कुहिञ्जित्त लोके ।

सन्तो विधूमो अनीधो॑ निरासो,

अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमि ॥

- २० सङ्घाय लोकस्मि परोपरानी ति । सङ्घा वुच्चति जाणं । या पञ्जा पजानना ... पे० ... अमोहो धम्मविच्यो सम्मादिट्टि । परोपरानी ति । ओरं॑ वुच्चति सकत्तभावो॑; परं वुच्चति परत्तभावो । ओरं वुच्चति सकरूपवेदनासञ्जासङ्घारविञ्जाणं; परं वुच्चति पररूप-वेदनासञ्जासङ्घारविञ्जाणं । ओरं वुच्चति छ अजभत्तिकानि

B. 59

- २५ आयतनानि, परं वुच्चति छ वाहिरानि आयतनानि । ओरं वुच्चति॑ मनुस्सलोको, परं॑ वुच्चति देवलोको । ओरं वुच्चति कामधातु, परं वुच्चति रूपधातु अरूपधातु । ओरं वुच्चति कामधातु रूपधातु, परं

१. अतारि-स्या० । २-२. कथस्मु मेति-स्या० । ३. लोकस्मि-स्या० । ४. अनीधो-स्या० । ५. ओपार-स्या०; एवमुपरि पि । ६-६. स्या० पोत्थके न दिस्सनि । ७. पारं-स्या०; एवमुपरि पि ।

वुच्चति अरूपधातु । सङ्घाय लोकस्मि परोपरानी ति । परोपरानि अनिच्चतो सङ्घाय दुक्खतो रोगतो गण्डतो ... पे० ... निस्सरणतो^१ सङ्घाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – सङ्घाय लोकस्मि परोपरानि । पुण्णका ति भगवा ति । पुण्णका ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा ति । गारवाधि- ५ वचनमेतं ... पे० ... यदिदं भगवा ति – पुण्णका ति भगवा ।

यस्सिञ्जितं नत्थ कुहिञ्चित्त लोके ति । यस्सा ति । अरहतो खीणासवस्स । इञ्जितं ति । तण्हिञ्जितं दिट्ठिञ्जितं मानिञ्जितं किलेसिञ्जितं कामिञ्जितं । यस्समे इञ्जिता नत्थ न सन्ति न संविजजन्ति नुपलब्धन्ति, पहीना समुच्छन्ना वूपसन्ता पटिपस्सद्वा १० अभव्युप्तिका ब्राणगिना दड्हा । कुहिञ्ची ति । कुहिञ्चित्त किस्मिञ्चित्त कथचि अजभत्तं वा बहिद्वा वा अजभत्तबहिद्वा वा । लोके ति । अपायलोके ... पे० ... आयतनलोके ति – यस्सिञ्जितं नत्थ कुहिञ्चित्त लोके ।

सन्तो विधूमो अनीधो निरासो अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमी ति । सन्तो ति । रागस्स सन्तत्ता सन्तो, दोसस्स ... मोहस्स... १५ कोधस्स ... उपनाहस्स ... मक्खस्स... सब्बाकुसलाभिसङ्घारानं सन्तत्ता समितत्ता वूपसमितत्ता विजभातत्ता निव्वुतत्ता विगतत्ता पटिपस्सद्वत्ता सन्तो उपसन्तो वूपसन्तो निब्बुतो पटिपस्सद्वो ति सन्तो । विधूमो ति । कायदुच्चरितं विधूमितं विधमितं सोसितं विसोसितं व्यन्तीकतं, वचीदुच्चरितं... मनोदुच्चरितं विधूमितं विधमितं सोसितं विसोसितं २० व्यन्तीकतं, रागो...दोसो... मोहो विधूमितो विधमितो सोसितो विसोसितो व्यन्तीकतो, कोधो...उपनाहो ...मक्खो ... पळासो ... इस्सा...मच्छरियं... माया ... साठेयं ... थम्भो ... सारम्भो ... मानो ... अतिमानो...मदो... पमादो ...सब्बे किलेसा सब्बे दुच्चरिता सब्बे दरथा सब्बे परिळाहा सब्बे सन्तापा सब्बाकुसलाभिसङ्घारा विधूमिता विधमिता सोसिता २५ विसोसिता व्यन्तीकता ।

अथ वा, कोधो वुच्चति धूमो –

मानो हि ते ब्राह्मण खासिभारो,

कोधो धूमो भस्मनि^२ मोसवज्जं ।

B. 60

१. अनिस्सरणतो – स्या० । २. किम्हिचि – स्या० । ३. गम्मनि – स्या० ।

जिव्हा सुजा हृदयं जोतिद्वानं,
अत्ता सुदन्तो पुरिसस्स जोति॑ ॥

अपि च, दसहाकारेहि कोधो जायति – अनत्थं मे अचरी ति
कोधो जायति, अनत्थं मे चरती ति कोधो जायति, अनत्थं मे
५ चरिस्सती ति कोधो जायति, पियस्स मे मनापस्स अनत्थं अचरि,
अनत्थं चरति, अनत्थं चरिस्सती ति कोधो जायति, अप्पियस्स मे
अमनापस्स अत्थं अचरि, अत्थं चरति, अत्थं चरिस्सती ति कोधो
जायति, अद्वाने वा पन कोधो जायति। यो एवरूपो चित्तस्स
आघातो पटिघातो पटिघं॑ पटिविरोधो कोपो पकोपो सम्पकोपो
१० दोसो पदोसो सम्पदोसो चित्तस्स व्यापत्ति मनोपदोसो कोधो कुञ्जभना
कुञ्जिकतत्तं दोसो दुस्सना दुस्सतत्तं व्यापत्ति व्यापञ्जना व्यापजिजतत्तं
विरोधो पटिविरोधो चण्डकं असुरोपो॑ अनत्तमनता चित्तस्स – अयं
वुच्चति कोधो ।

अपि च, कोधस्स अधिमत्तपरित्तता वेदितव्वा । अत्थि कञ्चि

१५ कालं कोधो चित्ताविलकरणमत्तो होति, न च ताव मुखकुलान-
विकुलानो होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो मुखकुलानविकुलानमत्तो
होति, न च ताव हनुसञ्चोपनो होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो
हनुसञ्चोपनमत्तो होति, न च ताव फरसवाचं निच्छारणो होति ।
अत्थि कञ्चि कालं कोधो फरसवाचं निच्छारणमत्तो होति, न च
२० ताव दिसाविदिसानुविलोकनो होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो
दिसाविदिसानुविलोकनमत्तो होति, न च ताव दण्डसत्थपरामसनो
होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो दण्डसत्थअभुकिकरणो होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो
दण्डसत्थअभुकिकरणमत्तो होति, न च ताव दण्डसत्थअभिनिपातनो
२५ होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो दण्डसत्थअभिनिपातनमत्तो होति,
न च ताव छिन्नविच्छिन्नकरणो॑ होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो
छिन्नविच्छिन्नकरणमत्तो होति, न च ताव सम्भञ्जनपलिभञ्जनो॑
होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो सम्भञ्जनपलिभञ्जनमत्तो होति,

न च ताव अङ्गमङ्गअपकद्धनो होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो अङ्गमङ्गअपकद्धनमत्तो होति, न च ताव जीवितावोरोपनो^१ होति । अत्थि कञ्चि कालं कोधो जीवितावोरोपनमत्तो होति, न च ताव सब्बचागपरिच्चागाय सण्ठितो होति । यतो कोधो परं पुगलं घातेत्वा अत्तानं घातेति, एत्तावता कोधो परमुस्सदगतो परम-^५ वेपुल्लपत्तो^२ होति । यस्स^३ सो^४ होति कोधो पहीनो समुच्छन्नो वूपसन्तो पटिपस्सद्वो अभब्बुप्पत्तिको जाणगिना दड्हो, सो वुच्चति – विधूमो ।

कोधस्स पहीनत्ता विधूमो, कोधवत्थुस्स परिज्ञातत्ता विधूमो, कोधहेतुस्स^५ परिज्ञातत्ता विधूमो^६, कोधहेतुस्स उपच्छन्नत्ता^७, विधूमो । अनीधो ति । रागो नीधो, दोसो नीधो, मोहो नीधो, कोधो नीधो, उपनाहो नीधो ...पे०... सब्बाकुसलाभिसङ्घारा नीधा । यस्सेते नीधा पहीना समुच्छन्ना वूपसन्ता पटिपस्सद्वा अभब्बु-¹⁰ प्पत्तिका जाणगिना दड्हा, सो वुच्चति – अनीधो ।

निरासो ति । आसा वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ...पे०... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । यस्सेसा आसा तण्हा पहीना समुच्छन्ना वूपसन्ता पटिपस्सद्वा अभब्बुप्पत्तिका जाणगिना दड्हा, सो वुच्चति निरासो । जाती ति । या तेसं तेसं सत्तानं तम्हि तम्हि सत्तनिकाये जाति सञ्जाति ओककन्ति अभिनिव्वत्ति^८ खन्धानं पातुभावो आयतनानं पटिलभो । जरा ति । या तेसं तेसं सत्तानं तम्हि तम्हि सत्तनिकाये जरा जीरणता खण्डिच्चं पालिच्चं वलित्तचता आयुनो संहानि इन्द्रियानं परिपाको । सन्तो विधूमो अनीधो निरासो अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमी ति । यो सन्तो च विधूमो च अनीधो च निरासो च, सो जातिजरामरणं अतारि उत्तरि पतरि समतिकक्षि वीतिवत्तयी ति ब्रूमि आचिक्खामि देसेमि पञ्जपेमि पट्टपेमि विवरामि विभजामि उत्तानीकरोमि पकासेमी ति – सन्तो विधूमो अनीधो निरासो, अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमि । तेनाह भगवा –²⁰

१. जीवितपनासनो – स्या०; एवमुपरि पि । २. परमवेपुल्लपत्तो – स्या० । ३-३. यस्सेसो – स्या० । ४-४. स्या० पोत्थके नत्थि । ५. उच्छन्नत्ता – स्या० । ६. निव्वत्ति अभिनिव्वत्ति – स्या० ।

B. 62

“सह्वाय लोकस्मि परोपरानि, (पुणका ति भगवा)
 यस्सञ्जितं नत्थ कुहिञ्च लोके।
 सन्तो विधूमो अनीधो निरासो,
 अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमी” ति ॥

५   सह गाथापरियोसाना ...पे० ... पञ्जलिको भगवन्तं नमस्समानो
 निसिन्नो होति – “सत्था मे भन्ते भगवा, सावकोहमस्मी” ति ।
 पुणकमाणवपुच्छानिहेसो ततियो ।

४. मेत्तगूमाणवपुच्छानिहेसो

१८. पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं, (इच्चायस्मा मेत्तगू)
 मञ्जामि तं वेदगू^१ भावितत्तं ।
 कुतो नु दुख्खा समुदागता^२ इमे,
 १०   ये केचि लोकस्मिनेकरूपा ॥

पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ति । पुच्छामी^३ ति । तिस्सो
 पुच्छा – अदिटुजोतना पुच्छा, दिटुसंसन्दना पुच्छा, विमतिच्छेदना
 पुच्छा । कतमा अदिटुजोतना पुच्छा ? पक्तिया लक्खणं अञ्जातं
 होति अदिटुं अतुलितं अतीरितं अविभूतं अविभावितं । तस्स जाणाय
 १५   दस्सनाय तुलनाय तीरणाय विभूतत्थाय विभावनत्थाय पञ्चं
 पुच्छति – अयं अदिटुजोतना पुच्छा ।

कतमा दिटुसंसन्दना पुच्छा ? पक्तिया लक्खणं जातं होति
 दिटुं तुलितं तीरितं विभूतं विभावितं । अञ्जेहि पण्डितेहि सद्धिं
 संसन्दनत्थाय पञ्चं पुच्छति – अयं दिटुसंसन्दना पुच्छा ।

२०   कतमा विमतिच्छेदना पुच्छा ? पक्तिया संसयपक्वन्दो
 होति विमतिपक्वन्दो द्वेळहकजातो – “एवं नु खो, ननु खो, किं नु
 खो, कथं नु खो” ति ? सो विमतिच्छेदनत्थाय पञ्चं पुच्छति – अयं
 विमतिच्छेदना पुच्छा । इमा तिस्सो पुच्छा ।

अपरा पि तिस्सो पुच्छा – मनुस्सपुच्छा, अमनुस्सपुच्छा,
 २५   निम्मितपुच्छा । कतमा मनुस्सपुच्छा ? मनुस्सा बुद्धं भगवन्तं

१. वेदगू – स्या० । २. समुपगता – स्या० । ३. पुच्छा – स्या० ।

उपसङ्कमित्वा पञ्चं पुच्छन्ति । भिक्खूं पुच्छन्ति भिक्खुनियो
पुच्छन्ति उपासका पुच्छन्ति उपासिकायो पुच्छन्ति राजानो पुच्छन्ति
खत्तिया पुच्छन्ति ब्राह्मणा पुच्छन्ति वेस्सा पुच्छन्ति सुदा पुच्छन्ति
गहटा पुच्छन्ति पब्बजिता पुच्छन्ति – अयं मनुस्सपुच्छा ।

B. 63

कतमा अमनुस्सपुच्छा ? अमनुस्सा बुद्धं भगवन्तं उपसङ्कमित्वा
पञ्चं पुच्छन्ति । नागा पुच्छन्ति सुपण्णा पुच्छन्ति यक्खा पुच्छन्ति
असुरा पुच्छन्ति गन्धब्बा पुच्छन्ति महाराजानो पुच्छन्ति इन्दा
पुच्छन्ति ब्रह्मा^१ पुच्छन्ति देवा^२ पुच्छन्ति – अयं अमनुस्सपुच्छा ।

कतमा निम्मितपुच्छा ? भगवा^३ रूपं अभिनिम्मिनाति
मनोमयं सब्बज्ञपच्चज्ञं अहीनिन्द्रियं^४ । सो निम्मितो बुद्धं भगवन्तं
उपसङ्कमित्वा पञ्चं पुच्छति । भगवा विसज्जेति । अयं निम्मित-
पुच्छा । इमा तिस्सो पुच्छा ।

अपरा पि तिस्सो पुच्छा – अत्तत्थपुच्छा, परत्थपुच्छा,
उभयत्थपुच्छा । ... अपरा पि तिस्सो पुच्छा – दिट्ठधम्मिकत्थपुच्छा,
सम्परायिकत्थपुच्छा, परमत्थपुच्छा । ... अपरा पि तिस्सो पुच्छा –
अनवज्जत्थपुच्छा, निकिलेसत्थपुच्छा, वोदानत्थपुच्छा । ... अपरा पि
तिस्सो पुच्छा – अतीतपुच्छा, अनागतपुच्छा, पञ्चुप्पन्नपुच्छा । ...
अपरा पि तिस्सो पुच्छा – अजमत्तपुच्छा, बहिद्वापुच्छा, अजमत्तबहिद्वा-
पुच्छा । ... अपरा पि तिस्सो पुच्छा – कुसलपुच्छा, अकुसलपुच्छा,
अव्याकतपुच्छा । ... अपरा पि तिस्सो पुच्छा – खन्धपुच्छा, धातुपुच्छा
आयतनपुच्छा । ... अपरा पि तिस्सो पुच्छा – सतिपट्टानपुच्छा, सम्म-
प्पधानपुच्छा, इद्विपादपुच्छा । ... अपरा पि तिस्सो पुच्छा – इन्द्रियपुच्छा,
बलपुच्छा, बोजभज्ञपुच्छा । ... अपरा पि तिस्सो पुच्छा – मग्गपुच्छा,
फलपुच्छा, निब्बानपुच्छा ।

पुच्छामि तं ति । पुच्छामि तं याचामि तं अजमेसामि तं
पसादेमि तं कथयस्तु मे ति – पुच्छामि तं । भगवा ति । गारवाधि-
वचनमेतं ... पे० ... सच्छिका पञ्चत्ति – यदिदं भगवा ति । ब्रूहि मेतं

१. ब्रह्मानो – स्या० । २. देवतायो – स्या० । ३. यं भगवा – स्या० । ४. अहि-
निन्द्रियं – स्या० ।

ति । ब्रूहि आचिकवाहि देसेहि पञ्जपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही ति - पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ।

इच्चायस्मा मेत्तगू ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे०... इच्चायस्मा मेत्तगू ।

B. 64

- ५ मञ्जामि तं वेदगू भावितत्तं ति । वेदगू ति तं मञ्जामि, भावितत्तो ति तं मञ्जामि, एवं जानामि, एवं आजानामि^१ एवं पटिजानामि^२ एवं पटिविजभामि । वेदगू भावितत्तो ति । कथं च भगवा वेदगू ? वेदा वुच्चन्ति चतूर्सु मग्गेसु जाणं पञ्जा पञ्जिन्द्रियं पञ्जावलं ...पे०... धम्मविचयसम्बोजभङ्गो वीमंसा विपस्सना सम्मा-
- १० दिट्ठि । भगवा तेहि वेदेहि जातिजरामरणस्स अन्तगतो अन्तप्पत्तो कोटिगतो कोटिप्पत्तो परियन्तगतो परियन्तप्पत्तो वोसानगतो वोसानप्पत्तो ताणगतो ताणप्पत्तो लेणगतो लेणप्पत्तो सरणगतो सरणप्पत्तो अभयगतो अभयप्पत्तो अच्चुतगतो अच्चुतप्पत्तो अमतगतो अमतप्पत्तो निब्बानगतो निब्बानप्पत्तो । वेदानं वा अन्तगतो ति
- १५ वेदगू । वेदेहि वा अन्तगतो ति वेदगू । सत्तन्नं वा धम्मानं विदितत्ता वेदगू । सक्कायदिट्ठि विदिता होति, विचिकिच्छा विदिता होति, सीलब्बतपरामासो विदितो होति, रागो दोसो मोहो मानो विदितो होति, विदितास्स^३ होन्ति पापका अकुसला धम्मा संकिलेसिका पोनोभविका सदरा दुक्खविपाका आयतिं जातिजरामरणिया ।
- २० वेदानि विचेय्य केवलानि, (सभिया ति भगवा)
समणानं यानीधत्थि^४ ब्राह्मणानं ।
सब्बवेदनासु वीतरागो ।
सब्बं वेदमतिच्च वेदगू सो ति ॥
- एवं^५ भगवा वेदगू^६ ।

- २५ कथं भगवा भावितत्तो ? भगवा भावितकायो भावितसीलो भावितचित्तो भावितपञ्जो भावितसतिपट्टानो भावितसम्मप्पधानो भावितइद्विपादो भावितइन्द्रियो भावितबलो भावितबोजभङ्गो भावितमग्गो, पहीनकिलेसो पटिविद्वाकुप्पो सच्छकतनिरोधो । दुक्खं

१. 'एवं विजानामि' इनि स्यां पोत्थके अधिको पाठो दिस्मति । २. पटिविजानामि - स्यां । ३. विदितस्म - स्यां । ४. यानीधत्थि - स्यां । ५-६. स्यां पोत्थके नत्थि ।

तस्स परिज्ञातं, समुदयो पहीनो, मग्गो भावितो, निरोधो सच्छिकतो, अभिज्ञेयं अभिज्ञातं, परिज्ञेयं परिज्ञातं, पहातब्बं पहीनं भावेतब्बं भावितं, सच्छिकातब्बं सच्छिकतं, अपरित्तो महन्तो गम्भीरो अप्पमेय्यो दुष्परियोगाव्यहो बहुरतनो सागरूपमो छलङ्गगु-पेक्खाय समन्नागतो होति ।

5

चक्खुना रूपं दिस्वा नेव सुमनो होति न दुम्मनो । उपेक्खको विहरति सतो सम्पजानो । सोतेन सद्वं सुत्वा, धानेन गन्धं धायित्वा, जिव्हाय रसं सायित्वा, कायेन फोटुब्बं फुसित्वा, मनसा धम्मं विज्ञाय नेव सुमनो होति न दुम्मनो; उपेक्खको विहरति सतो सम्पजानो ।

B. 65

चक्खुना रूपं दिस्वा मनापं रूपं^१ नाभिगिज्ञति नाभिहंसति^२ 10 न रागं जनेति । तस्स ठितो व कायो होति, ठितं चित्तं अज्ञत्तं सुसण्ठितं सुविमुत्तं । चक्खुना खो पनेव^३ रूपं दिस्वा अमनापं न मङ्कु होति अप्पतिट्टितचित्तो अलीनमनसो^४ अव्यापन्नचेतसो । तस्स ठितो व कायो होति ठितं चित्तं अज्ञत्तं सुसण्ठितं सुविमुत्तं । सोतेन सद्वं सुत्वा ... धानेन गन्धं धायित्वा ... जिव्हाय रसं सायित्वा ... कायेन फोटुब्बं फुसित्वा ... मनसा धम्मं विज्ञाय मनापं नाभिगिज्ञति नाभिहंसति न रागं जनेति । तस्स ठितो व कायो होति ठितं चित्तं अज्ञत्तं सुसण्ठितं सुविमुत्तं । मनसायेव^५ खो पन^६ धम्मं विज्ञाय अमनापं न मङ्कु होति । अप्पतिट्टितचित्तो अलीनमनसो अव्यापन्नचेतसो तस्स ठितो व कायो होति ठितं चित्तं अज्ञत्तं सुसण्ठितं 20 सुविमुत्तं ।

15

चक्खुना रूपं दिस्वा मनापामनापेसु रूपेसु ठितो व कायो होति ठितं चित्तं अज्ञत्तं सुसण्ठितं सुविमुत्तं । सोतेन सद्वं सुत्वा ... पे०... मनसा धम्मं विज्ञाय मनापामनापेसु धम्मेसु ठितो व कायो होति ठितं चित्तं अज्ञत्तं सुसण्ठितं सुविमुत्तं ।

25

चक्खुना रूपं दिस्वा रजनीये न रज्जति, दुस्सनीये^७ न दुस्सति, मोहनीये न मुहृति, कोपनीये न कुप्पति, मदनीये न

१. स्या० पोत्थके नस्थि । २. नाभिपिहयति - स्या० । ३. पनेतं - स्या० । ४-४. अप्पतिट्टीनचित्तो आदिनमनसो - स्या० । ५. मनसा - स्या० । ६. पनेतं - स्या० । ७. दोसनीये - स्या० ।

मज्जति, किलेसनीये न किलिस्सति । सोतेन सदं सुत्वा ...पे०... मनसा धर्मं विच्छाय रजनीये न रज्जति, दुस्सनीये न दुस्सति, मोहनीये न मुहृति, कोपनीये न कुप्पति, मदनीये न मज्जति, किलेसनीये न किलिस्सति ।

- 5 दिट्ठे दिट्ठमत्तो, सुते सुतमत्तो, मुते मुतमत्तो, विच्छाते विच्छातमत्तो । दिट्ठे न लिष्पति, सुते न लिष्पति, मुते न लिष्पति, विच्छाते न लिष्पति । दिट्ठे अनूपयो^१ अनपायो^२ अनिस्सितो अप्पटिबद्धो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो विमरियादिकतेन चेतसा विहरति ।
- B. 66 10 सुते ... मुते ... विच्छाते अनूपयो अनपायो अनिस्सितो अप्पटिबद्धो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो विमरियादिकतेन चेतसा विहरति ।

- संविज्जति भगवतो चक्रवृ । पस्सति भगवा चक्रवृना रूपं । छन्दरागो भगवतो नत्थि । सुविमुत्तचित्तो भगवा । संविज्जति भगवतो सोतं । सुणाति भगवा सोतेन सदं । छन्दरागो भगवतो नत्थि । सुविमुत्तचित्तो भगवा । संविज्जति भगवतो धानं । धायति 15 भगवा धानेन गन्धं । छन्दरागो भगवतो नत्थि । सुविमुत्तचित्तो भगवा । संविज्जति भगवतो जिव्हा । सायति भगवा जिव्हाय रसं । छन्दरागो भगवतो नत्थि । सुविमुत्तचित्तो भगवा । संविज्जति भगवतो कायो । फुसति भगवा कायेन फोटुब्बं । छन्दरागो भगवतो नत्थि । सुविमुत्तचित्तो भगवा । संविज्जति भगवतो मनो । विजानाति 20 भगवा मनसा धर्मं । छन्दरागो भगवतो नत्थि । सुविमुत्तचित्तो भगवा ।

- चक्रवृ रूपारामं रूपरतं रूपसम्मुदितं । तं^३ भगवतो^४ दन्तं गुत्तं रक्खितं संवुतं; तस्स च संवराय धर्मं देसेति । सोतं सद्वारामं सद्वरतं ... धानं गन्धारामं गन्धरतं ... जिव्हा रसारामा रसरता रस-25 सम्मुदिता । सा^५ भगवतो दन्ता गुत्ता रक्खिता संवुता; तस्स च संवराय धर्मं देसेति । कायो फोटुब्बारामो फोटुब्बरतो फोटुब्ब-सम्मुदितो ... मनो धर्मारामो धर्मरतो धर्मसम्मुदितो । सो भगवतो दन्तो गुत्तो रक्खितो संवुतो; तस्स च संवराय धर्मं देसेति -

१. अनूपयो - स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि; एवमुपरि पि । ३-३. भगवता - स्या० । ४. स्या० पोत्थके नत्थि ।

“दन्तं नयन्ति समितिं, दन्तं राजाभिरूहति ।
दन्तो सेद्गो मनुस्सेसु, योतिवाक्यं तितिक्खति ॥

“वरमस्सतरा दन्ता, आजानीया’ च’ सिन्धवा ।
कुञ्जरा च’ महानागा, अत्तदन्तो ततो वरं ॥

“न हि एतेहि यानेहि, गच्छेय्य अगतं दिसं ।
यथात्तना सुदन्तेन, दन्तो दन्तेन गच्छति ॥

“विधासु न विकम्पन्ति, विष्पमुत्ता पुनब्भवा ।
दन्तभूमिं अनुप्पत्ता, ते लोके विजिताविनो ॥

“यस्सन्द्रियानि भावितानि,
अजभत्तं च बहिद्वा च सब्बलोके ।
निब्बिज्ञ इमं परं च लोकं,
कालं कह्वंति भावितो स’ दन्तो” ति ॥

एवं भगवा भावितत्तो ति ।

मञ्जामि तं वेदगृ भावितत्तं कुतो नु दुक्खा समुदागता इमे ति ।

कुतो नु ति । संसयपुच्छा विमतिपुच्छा ढेळहकपुच्छा अनेकंसपुच्छा –
“एवं नु खो, ननु खो, किं नु खो, कथं नु खो” ति – कुतो 15
नु । दुक्खा ति । जातिदुखं, जरादुखं, व्याधिदुखं, मरणदुखं,
सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासदुखं, व्यसनं दुखं, नेरयिकं दुखं,
तिरच्छानयोनिकं दुखं, पेत्तिविसयिकं दुखं, मानुसिकं दुखं,
गव्योक्तन्तिमूलकं दुखं, गव्यटितिमूलकं^१ दुखं, गव्यवुट्टानमूलकं^२
दुखं, जातस्सूपनिबन्धकं दुखं, जातस्स पराधेय्यकं दुखं, अत्तूपक्कमं^३
दुखं, परूपक्कमं^४ दुखं, दुखदुखं, सङ्घारदुखं^५, विपरिणामदुखं,
चक्खुरोगो सोतरोगो धानरोगो जिव्हारोगो कायरोगो सीसरोगो
कण्णरोगो मुखरोगो दन्तरोगो कासो सासो पिनासो डाहो^६ जरो
कुच्छिरोगो मुच्छा पक्खन्दिका सूला विसूचिका कुट्ठं गण्डो किलासो^७
सोसो अपमारो दद्दु कण्डु कच्छु रखसा वितच्छिका लोहितपित्तं^८

१-१. आजानीया व – स्या० । २. व – स्या० । ३-३. मुदन्तो – स्या० । ४-४. स्या०
पोत्यके नत्यि । ५. गव्येठितिमूलकं – स्या० । ६. अत्तूपक्कमं – स्या० । ७. परूपक्कमं –
स्या० । ८. संसारदुखं – स्या० । ९. डाहो – स्या०; एवमुपरि पि ।

मधुमेहो अंसा पिळका भगन्दला पित्तसमुद्गाना आबाधा सेम्हसमुद्गाना
आबाधा वातसमुद्गाना आबाधा सन्निपातिका आबाधा उत्तुपरिणामजा
आबाधा विसमपरिहारजा आबाधा ओपक्कमिका आबाधा कम्म-
विपाकजा आबाधा सीतं उष्णं जिघच्छा पिपासा उच्चारो पस्सावो

५ डंसमकसवातातपसरीसपसम्फस्सं दुक्खं, मातुमरणं दुक्खं, पितुमरणं
दुक्खं, भातुमरणं दुक्खं, भगिनिमरणं दुक्खं, पुत्तमरणं दुक्खं,
धीतुमरणं दुक्खं, जातिब्यसनं दुक्खं, रोगब्यसनं दुक्खं, भोगब्यसनं
दुक्खं, सीलब्यसनं दुक्खं, दिट्ठब्यसनं दुक्खं; येसं धम्मानं आदितो
१० समुदागमनं पञ्चायति, अथङ्गमतो निरोधो पञ्चायति, कम्मसन्नि-
स्सितो विपाको, विपाकसन्निस्सितं कम्मं, नामसन्निस्सितं रूपं,
रूपसन्निस्सितं नामं, जातिया अनुगतं, जराय अनुसटं, ब्याधिना
अभिभूतं, मरणेन अब्भाहतं, दुक्खे पतिद्वितं, अताणं अलेणं असरणं
असरणीभूतं – इमे वुच्चन्ति दुक्खा। इमे दुक्खा कुतो समुदागता कुतो
जाता कुतो सञ्जाता कुतो निब्बत्ता कुतो अभिनिब्बत्ता कुतो

१५ पातुभूता किंनिदाना किंसमुदया किंजातिका किंभवा ति, इमेसं
दुक्खानं मूलं पुच्छति हेतुं पुच्छति निदानं पुच्छति सम्भवं पुच्छति
पभवं पुच्छति समुद्गानं पुच्छति आहारं पुच्छति आरम्मणं पुच्छति
पच्चयं पुच्छति समुदयं पुच्छति पुच्छति' याचति अज्ञेसति
पसादेती ति – कुतो नु दुक्खा समुदागता इमे।

२० ये केचि लोकस्मिमनेकरूपा ति। ये केची ति। सब्बेन
सब्बं सब्बथा सब्बं असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं – ये केची
ति। लोकर्स्मि ति। अपायलोके मनुस्सलोके देवलोके खन्धलोके
धातुलोके आयतनलोके। अनेकरूपा ति। अनेकविधा नानाष्पकारा
दुक्खा ति – ये केचि लोकस्मिमनेकरूपा। तेनाह सो ब्राह्मणो –

२५ “पुच्छामि तं भगवा व्रूहि मेतं, (इच्चायस्मा मेत्तगू)
मञ्चामि तं वेदगू भावितत्तं।
कुतो नु दुक्खा समुदागता इमे,
ये केचि लोकस्मिमनेकरूपा” ति॥

१९. दुक्खस्स वे मं पभवं अपुच्छसि, (मेत्तगू ति भगवा)
 तं ते पवक्खामि यथा पजानं।
 उपधिनिदाना पभवन्ति दुक्खा,
 ये केचि लोकस्मिमनेकरूपा ॥

दुक्खस्स वे मं पभवं अपुच्छसी ति । दुक्खस्सा ति । जाति- ५
 दुक्खस्स जरादुक्खस्स व्याधिदुक्खस्स मरणदुक्खस्स सोकपरिदेवदुक्ख-
 दोमनस्सुपायासदुक्खस्स । पभवं' अपुच्छसी ति । दुक्खस्स मूलं
 पुच्छसि हेतुं पुच्छसि निदानं पुच्छसि सम्भवं पुच्छसि पभवं पुच्छसि
 समुद्गानं पुच्छसि आहारं पुच्छसि आरम्मणं पुच्छसि पच्चयं पुच्छसि
 समुदयं पुच्छसि याचसि अज्भेससि पसादेसी ति – दुक्खस्स वे मं १०
 पभवं अपुच्छसि । मेत्तगू ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति ।
 भगवा ति गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्जत्ति, यदिदं
 भगवा ति – मेत्तगू ति भगवा ।

तं ते पवक्खामि यथा पजानं ति । तं ति । दुक्खस्स मूलं
 पवक्खामि हेतुं पवक्खामि निदानं पवक्खामि सम्भवं पवक्खामि
 पभवं पवक्खामि समुद्गानं पवक्खामि आहारं पवक्खामि आरम्मणं
 पवक्खामि पच्चयं पवक्खामि समुदयं पवक्खामि आचिक्षिस्सामि
 देसेस्सामि' पञ्जपेस्सामि पट्टपेस्सामि विवरिस्सामि विभजिस्सामि
 उत्तानीकरिस्सामि पकासेस्साम । ति – तं ते पवक्खामि । यथा पजानं
 ति । यथा पजानन्तो आजानन्तो विजानन्तो पटिविजानन्तो पटि- २०
 विजभन्तो । न इतिहीतिहं३ न इतिकिराय न परम्पराय न पिटक-
 सम्पदाय न तक्कहेतु न नयहेतु न आकारपरिवितक्केन न दिट्ठि-
 निजभानक्खन्तिया सामं सयमभिज्ञातं अत्तपच्चक्खधम्मं तं४ कथ-
 यिस्सामी ति – तं५ ते पवक्खामि' यथा पजानं ।

उपधिनिदाना पभवन्ति दुक्खा ति । उपधी ति । दस २५
 उपधी – तण्हूपधि, दिट्ठूपधि, किलेसूपधि, कम्मूपधि, दुच्चरितूपधि,
 आहारूपधि, पटिघूपधि, चतस्सो उपादिन्नधातुयो उपधी, छ

१. वे मं पभवं – स्या० । २. देसिस्सामि – स्या० । ३. इतिहीतिहं – स्या० । ४.

स्या० पोत्थके नत्थि । ५-५. स्या० पोत्थके नत्थि ।

चू० नि०-१०

- अजभत्तिकानि आयतनानि उपधी, छ विज्ञाणकाया उपधी, सब्बं पि
दुक्खं दुक्खमनटुने^१ उपधि। इमे वुच्चन्ति दस उपधी। दुक्खा ति।
जातिदुक्खं जरादुक्खं व्याधिदुक्खं मरणदुक्खं सोकपरिदेवदुक्खदोमन-
स्सुपायासदुक्खं नेरयिकं दुक्खं ...पे०... दिट्ठिव्यसनं दुक्खं। येसं
५ धम्मानं आदितो समुदागमनं पञ्जायति, अत्थङ्गमतो निरोधो
पञ्जायति, कम्मसन्निस्सितो विपाको, विपाकसन्निस्सितं कम्मं,
नामसन्निस्सितं रूपं, रूपसन्निस्सितं नामं, जातिया अनुगतं, जराय
अनुसुटं, व्याधिना अभिभूतं, मरणेन अव्भाहतं, दुक्खे पतिष्ठितं,
अताणं अलेण असरणं असरणीभूतं – इमे वुच्चन्ति दुक्खा। इमे
१० दुक्खा उपधिनिदाना उपधिहेतुका उपधिपच्चया उपधिकारणा होन्ति
पभवन्ति सम्भवन्ति जायन्ति सञ्जायन्ति निब्बत्तन्ति पातुभवन्ती ति –
उपधिनिदाना पभवन्ति दुक्खा।

- ये केचि लोकस्मिमनेकरूपा ति। ये केची ति। सब्बेन सब्बं
सब्बथा सब्बं असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं – ये केची ति।
१५ B. 70 लोकस्मिं ति। अपायलोके मनुस्सलोके देवलोके खन्धलोके धातुलोके
आयतनलोके। अनेकरूपा ति। अनेकविधा नानप्पकारा दुक्खा
ति – ये केचि लोकस्मिमनेकरूपा। तेनाह भगवा –

- “दुक्खस्स वे मं पभवं अपुच्छसि, (मेत्तगू ति भगवा)
तं ते पवक्खामि यथा पजानं।
२० उपधिनिदाना पभवन्ति दुक्खा,
ये केचि लोकस्मिमनेकरूपा” ति ॥

२०. यो वे अविद्वा उपधिं करोति,
पुनप्पुनं दुक्खभुपेति मन्दो।
तस्मा पजानं उपधिं न कथिरा,
२५ दुक्खस्स जातिप्पभवानुपस्सी ॥

यो वे अविद्वा उपधिं करोती ति। यो ति। यो यादिसो
यथायुतो यथाविहितो यथापकारो यंठानप्पत्तो यंधम्मसमन्नागतो
खत्तियो वा ब्राह्मणो वा वेस्सो वा सुद्दो वा गहड्डो वा पब्बजितो

१. दुक्खटुन – स्याऽ ।

वा देवो वा मनुस्सो वा । अविद्वा ति । अविज्ञागतो^१ अञ्जाणी अविभावी दुप्पञ्जो । उपधिं करोती ति । तण्हूपधिं करोति, दिट्ठूपधिं करोति, किलेसूपधिं करोति, कम्मूपधिं करोति, दुच्चरितूपधिं करोति, आहारूपधिं करोति, पटिघूपधिं करोति, चतस्सो उपादिन्नधातुयो उपधी करोति, छ अजभक्तिकानि आयतनानि उपधी करोति, छ विञ्जाणकाये उपधी करोति जनेति सञ्जनेति निब्बत्तेति ५ अभिनिब्बत्तेती ति – अविद्वा उपधिं करोति ।

पुनप्पुनं दुखमुपेति मन्दो ति । पुनप्पुनं जातिदुखवं जरादुखवं व्याधिदुखवं मरणदुखवं सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासदुखवं एति समुपेति^२ उपगच्छति गण्हाति परामसति अभिनिविसती ति – पुनप्पुनं १० दुखमुपेति । मन्दो ति । मन्दो मौमुहो^३ अविद्वा अविज्ञागतो अञ्जाणी अविभावी दुप्पञ्जो ति – पुनप्पुनं दुखमुपेति मन्दो ।

तस्मा पजानं उपधिं न कयिरा ति । तस्मा ति । तंकारणा^४ तंहेतु तप्पच्चया तंनिदाना एतं आदीनवं सम्पस्समानो उपधीसू ति तस्मा । पजानं ति । पजानन्तो आजानन्तो विजानन्तो पटिविज्ञन्तो पटिविज्ञन्तो, “सब्बे सङ्खारा अनिच्चा” ति पजानन्तो आजानन्तो विजानन्तो पटिविज्ञन्तो पटिविज्ञन्तो, “सब्बे सङ्खारा दुख्वा ति ...पे०... “सब्बे धम्मा अनत्ता” ति ...पे०... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति पजानन्तो आजानन्तो विजानन्तो पटिविज्ञन्तो पटिविज्ञन्तो । उपधिं न कयिरा ति । तण्हूपधिं न २० करेय्य, दिट्ठूपधिं न करेय्य, किलेसूपधिं न करेय्य*, दुच्चरितूपधिं न करेय्य, आहारूपधिं न करेय्य, पटिघूपधिं न करेय्य, चतस्सो उपादिन्नधातुयो उपधी न करेय्य, छ अजभक्तिकानि आयतनानि उपधी न करेय्य, छ विञ्जाणकाये उपधी न करेय्य^५, न जनेय्य न सञ्जनेय्य न निब्बत्तेय्य नाभिनिब्बत्तेय्या ति – तस्मा पजानं उपधिं न कयिरा । २५

दुखस्सा ति । जातिदुखस्स जरादुखस्स व्याधिदुखस्स मरणदुखस्स सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासदुखस्स । पभवानुपस्सी

१. अविद्वा अविज्ञागतो – स्या० । २. उपेति – स्या० । ३. मूळहो – स्या० । ४. तस्मा तंकारणा – स्या० । *.^५ ‘कम्मूपधिं न करेय्य’ इति स्या० पोत्थके अधिको पाठो दिस्सति । ५-५. स्या० पोत्थके नतिथि ।

ति । दुक्खस्स मूलानुपस्सी हेतानुपस्सी निदानानुपस्सी सम्भवानुपस्सी पभवानुपस्सी समुद्वानानुपस्सी आहारानुपस्सी आरम्मणानुपस्सी पच्चयानुपस्सी समुदयानुपस्सी । अनुपस्सना वुच्चति जाणं । या पञ्चा पजानना ...पे०... अमोहो धम्मविचयो सम्मादिट्ठि । इमाय
५ अनुपस्सनाय पञ्चाय उपेतो होति समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो समुपन्नो समन्नागतो । सो वुच्चति अनुपस्सी ति - दुक्खस्स जातिष्पभवानुपस्सी । तेनाह भगवा -

10

“यो वे अविद्वा उपधिं करोति,
पुनप्पुनं दुक्खमुपेति मन्दो ।
तस्मा पजानं उपधिं न कयिरा,
दुक्खस्स जातिष्पभवानुपस्सी” ति ॥

15

२१. यं तं अपुच्छिम्ह अकित्तयो नो,
अञ्जं तं पुच्छाम तदिङ्गं ब्रूहि ।
कथं नु धीरा वितरन्ति ओघं,
जातिं जरं सोकपरिद्वं च ।
तं मे मुनी साधु वियाकरोहि,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो ॥

B. 72

यं तं अपुच्छिम्ह अकित्तयो नो ति । यं तं अपुच्छिम्ह अयाच्चिम्ह अज्ज्ञेसिम्ह पसादिम्ह । अकित्तयो नो ति । कित्तिं
२० पकित्तिं^३ आचिक्खितं^४ देसितं^५ पञ्जपितं पट्टपितं विवरितं विभत्तं उत्तानीकतं पकासितं ति - यं तं अपुच्छिम्ह अकित्तयो नो ।

अञ्जं तं पुच्छाम तदिङ्गं ब्रूही ति । अञ्जं तं पुच्छाम, अञ्जं तं याचाम, अञ्जं तं अज्ञेसाम, अञ्जं तं पसादेम, उत्तरि तं पुच्छाम । तदिङ्गं ब्रूही ति । इङ्गं ब्रूहि आचिक्खाहि देसेहि पञ्जपेहि
२५ पट्टपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही ति - अञ्जं तं पुच्छाम तदिङ्गं ब्रूहि ।

कथं नु धीरा वितरन्ति ओघं जातिं जरं सोकपरिद्वं चा ति । कथं नु ति । संसयपुच्छा विमतिपुच्छा द्वेलहकपुच्छा अनेकंस-

१. पञ्चा - स्याऽ । २-२. नो अकित्ति - स्याऽ । ३-३. तं आचिक्खितं देसेसि - स्याऽ ।

पुच्छा – “एवं नु खो, ननु खो, किं नु खो, कथं नु खो” ति – कथं नु। धीरा ति। धीरा पण्डिता पञ्चवन्तो बुद्धिमत्तो जाणिनो विभाविनो मेधाविनो। ओघं ति। कामोघं भवोघं दिद्वोघं अविज्जोघं। जाती ति। या तेसं तेसं सत्तानं तम्हि तम्हि सत्तनिकाये जाति सञ्जाति ओक्कन्ति निब्बत्ति अभिनिब्बत्ति खन्धानं पातुभावो ५ आयतनानं पठिलाभो। जरा ति। या तेसं तेसं सत्तानं तम्हि तम्हि सत्तनिकाये जरा जीरणता खण्डच्चं पालिच्चं बलित्तचता आयुनो संहानि इन्द्रियानं परिपाको। सोको ति। जातिब्यसनेन वा फुटुस्स भोगब्यसनेन वा फुटुस्स रोगब्यसनेन वा फुटुस्स सीलब्यसनेन वा १० फुटुस्स दिट्ठिब्यसनेन वा फुटुस्स अञ्जतरञ्जतरेन ब्यसनेन वा समन्नागतस्स अञ्जतरञ्जतरेन दुक्खधम्मेन वा फुटुस्स सोको सोचना सोचिततं अन्तोसोको अन्तोपरिसोको अन्तोडाहो अन्तोपरिडाहो चेतसो परिज्ञायना दोमनस्सं सोकसल्लं। परिदेवो ति। जातिब्यसनेन वा फुटुस्स भोगब्यसनेन वा फुटुस्स रोगब्यसनेन वा फुटुस्स सील- १५ ब्यसनेन वा फुटुस्स दिट्ठिब्यसनेन वा फुटुस्स अञ्जतरञ्जतरेन ब्यसनेन वा समन्नागतस्स अञ्जतरञ्जतरेन दुक्खधम्मेन वा फुटुस्स आदेवो परिदेवो आदेवना परिदेवना आदेविततं परिदेविततं वाचा’ पलापो’ विष्पलापो लालप्पो लालप्पना’ लालप्पिततं३।

कथं नु धीरा वितरन्ति ओघं जातिं जरं सोकपरिद्वं चा २० ति। धीरा कथं ओघं च जातिं च जरं च सोकं च परिदेवं च तरन्ति उत्तरन्ति पतरन्ति समतिकक्मन्ति वीतिवत्तन्ती ति – कथं नु धीरा वितरन्ति ओघं जातिं जरं सोकपरिद्वं च।

तं मे मुनी साधु वियाकरोही ति। तं ति। यं पुच्छामि २५ यं याचामि यं अज्जेसामि यं पसादेमि। मुनो ति। मोनं वुच्चति आणं। या पञ्चा पजानना ...पे०... अमोहो धम्मविचयो सम्मादिट्ठि। भगवा तेन जाणेन समन्नागतो मुनि मोनप्पत्तो। तीणि मोनेय्यानि – कायमोनेयं वचीमोनेयं मनोमोनेयं।

कतमं कायमोनेयं? तिविधानं कायदुच्चरितानं पहानं कायमोनेयं। तिविधं कायसुचरितं कायमोनेयं। कायारम्मणे ब्राणं

१-१. लापो पलापो – स्था०। २. लालप्पायना – स्था०। ३. लालप्पायिततं – स्था०।

कायमोनेयं । कायपरिज्ञा कायमोनेयं । परिज्ञासहगतो मग्गो
कायमोनेयं । काये छन्दरागस्स पहानं कायमोनेयं । कायसङ्घार-
निरोधो चतुर्थज्ञानसमाप्ति कायमोनेयं । इदं कायमोनेयं ।

कतमं वचीमोनेयं ? चतुर्बिधानं वचीदुच्चरितानं पहानं
५ वचीमोनेयं । चतुर्बिधं वचीसुचरितं वचीमोनेयं । वाचारम्मणे जाणं
वचीमोनेयं । वाचापरिज्ञा वचीमोनेयं । परिज्ञासहगतो मग्गो
वचीमोनेयं । वाचाय छन्दरागस्स पहानं वचीमोनेयं । वचीसङ्घार-
निरोधो द्रुतियज्ञानसमाप्ति वचीमोनेयं । इदं वचीमोनेयं ।

कतमं मनोमोनेयं ? तिविधानं मनोदुच्चरितानं पहानं
१० मनोमोनेयं । तिविधं मनोसुचरितं मनोमोनेयं । चित्तारम्मणे
जाणं मनोमोनेयं । चित्तपरिज्ञा मनोमोनेयं । परिज्ञासहगतो
मग्गो मनोमोनेयं । चित्ते छन्दरागस्स पहानं मनोमोनेयं ।
चित्तसङ्घारनिरोधो सञ्ज्ञावेदयितनिरोधसमाप्ति मनोमोनेयं । इदं
मनोमोनेयं ।

१५   कायमुनिं वचीमुनिं', मनोमुनिमनासवं ।
                      मुनिं मोनेयसम्पन्नं, आहु सब्बप्पहायिनं ॥
                      कायमुनिं वचीमुनिं', मनोमुनिमनासवं ।
                      मुनिं मोनेयसम्पन्नं, आहु निन्हातपापकं ति ॥

B. 74

इमेहि तीहि मोनेयेहि धम्मेहि समन्वागता । छ मुनिनो –
२० अगारमुनिनो, अनगारमुनिनो, सेखमुनिनो, असेखमुनिनो, पच्चेकमुनिनो
मुनिमुनिनो ति । कतमे अगारमुनिनो ? ये ते आगारिका' दिट्टपदा
विज्ञातसासना – इमे अगारमुनिनो । ...पे०... कतमे अनगारमुनिनो ?
ये ते सेखजिता दिट्टपदा विज्ञातसासना – इमे अनगारमुनिनो ।
सत्त सेखा सेखमुनिनो । अरहन्तो असेखमुनिनो । पच्चेकसम्बुद्धा
२० पच्चेकमुनिनो । तथागता अरहन्तो सम्मासम्बुद्धा मुनिमुनिनो ।

न मोनेन मुनी होति, मूळहरूपो अविद्सु ।
यो च तुलं व पग्यह, वरमादाय पण्डितो ॥

पापानि परिवज्जेति, स मुनी तेन सो मुनि ।
 यो मुनाति उभो लोके, मुनि तेन पवुच्चति ॥
 असतं च सतं च ब्रत्वा धर्मं,
 अज्ञत्तं बहिद्वा च सब्बलोके ।
 देवमनुस्सेहि पूजनीयो^३,
 सङ्गजालमतिच्च^४ सो मुनी ति ॥

५

साधु वियाकरोही ति । तं^५ साधु आचिकवाहि देसेहि
 पञ्जपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही
 ति – तं मे मुनी साधु वियाकरोहि । तथा हि ते विदितो एस धर्मो
 ति । तथा हि ते विदितो तुलितो^६ तीरितो विभूतो विभावितो एस १०
 धर्मो ति – तथा हि ते विदितो एस धर्मो । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“यं तं अपुच्छिम्ह अकित्तयी नो,
 अञ्जं तं पुच्छाम तदिङ्ग्न ब्रूहि ।
 कथं नु धीरा वितरन्ति ओघं,
 जातिं जरं सोकपरिद्वं च ।
 तं मे मुनी साधु वियाकरोहि,
 तथा हि ते विदितो एस धर्मो” ति ॥

१५

२२. कित्तयिस्सामि ते धर्मं, (मेत्तगू ति भगवा)

B. 75

दिट्ठे धर्मे अनीतिहं ।

यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसर्तिकं ॥

२०

कित्तयिस्सामि ते धर्मं ति । धर्मं ति । आदिकल्याणं
 मञ्जभेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्यञ्जनं केवलपरिपुण्णं
 परिसुद्धं ब्रह्मचरियं, चत्तारो सतिपटाने, चत्तारो सम्मप्पधाने,
 चत्तारो इद्विपादे, पञ्चन्द्रियानि, पञ्च बलानि, सत्त बोजभङ्गे,
 अरियं अटुङ्गिकं मग्गं, निब्बानं च, निब्बानगामिनिं च पटिपदं २५
 कित्तयिस्सामि आचिकिखस्सामि^७ देसेस्सामि पञ्जपेस्सामि पटुपेस्सामि
 विवरिस्सामि विभजिस्सामि उत्तानीकरिस्सामि पकासिस्सामी

१. अज्ञत्तं च – स्या० । २. पूजितो – स्या० । ३. यो सो सङ्गजालमतिच्च – स्या० ।
 ४. स्या० पोत्थके नत्यि । ५. ब्रातो तुलितो – स्या० । ६. स्या० पोत्थके नत्यि ।

ति – कित्तयिस्सामि ते धम्मं। मेत्तगृति। भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति।

दिट्ठे धम्मे अनीतिहं ति। दिट्ठे धम्मे जाते धम्मे तुलिते धम्मे तीरिते धम्मे विभूते धम्मे विभाविते धम्मे ५ सब्बे सङ्घारा अनिच्चा ति ...पे०... यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं ति दिट्ठे धम्मे जाते धम्मे तुलिते धम्मे तीरिते धम्मे विभूते धम्मे विभाविते धम्मे ति – एवं पि दिट्ठे धम्मे कथयिस्सामि।

अथ वा, दुक्खे दिट्ठे दुक्खं कथयिस्सामि, समुदये दिट्ठे समुदयं कथयिस्सामि, मग्गे दिट्ठे मग्गं कथयिस्सामि, निरोधे दिट्ठे १० निरोधं कथयिस्सामी ति – एवं पि दिट्ठे धम्मे कथयिस्सामि।

अथ वा, दिट्ठे धम्मे सन्दिट्ठिकं अकालिकं एहिपस्सिकं ओपनेयिकं^१ पञ्चतं वेदितब्बं विज्ञूही ति – एवं पि दिट्ठे धम्मे कथयिस्सामी ति दिट्ठे धम्मे। अनीतिहं ति। न इतिहीतिहं^२ न इतिकिराय न परम्पराय न पिटकसम्पदाय न तक्कहेतु न नयहेतु १५ न आकारपरिवितकेन न दिट्ठिनिजभानक्खन्तिया, सामं सयम-भिज्ञातं अत्तपञ्चक्खधम्मं, तं कथयिस्सामी ति – दिट्ठे धम्मे अनीतिहं।

यं विदित्वा सतो चरं ति। यं विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा, “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा” ति विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा, २० “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा अनत्ता” ति ...पे०... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा। सतो ति। चतूहि कारणेहि सतो – काये कायानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो ...पे०... सो वुच्चति सतो। चरं ति। चरन्तो विहरन्तो^३ इरियन्तो २५ वत्तेन्तो पालेन्तो यपेन्तो यापेन्तो ति – यं विदित्वा सतो चरं।

तरे लोके विसत्तिकं ति। विसत्तिका वुच्चति तण्हा। यो रागो सारागो ...पे०... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं। विसत्तिका ति। केनद्वेन^४ विसत्तिका? विसता ति विसत्तिका, विसाला ति विसत्तिका,

१. ओपनयिकं – स्या०। २. इतिहं – स्या०। ३. विचरन्तो – स्या०। ४. केनत्येन – स्या०।

विसटा ति विसत्तिका, विसमा^१ ति विसत्तिका^२, विसकक्ती ति विसत्तिका, विसंहरती ति विसत्तिका, विसंवादिका ति विसत्तिका, विसमूला ति विसत्तिका, विसफला ति विसत्तिका, विसपरिभोगा ति विसत्तिका, विसाला वा पन सा तण्हा रूपे सद्वे गन्धे रसे फोट्रुव्वे कुले गणे आवासे लाभे यसे पसंसाय^३ सुखे चीवरे पिण्डपाते सेनासने ५ गिलानपञ्चयभेसज्जपरिक्खारे कामधातुया रूपधातुया अरूपधातुया कामभवे रूपभवे अरूपभवे सञ्जाभवे असञ्जाभवे नेवसञ्जाना-सञ्जाभवे एकवोकारभवे चतुवोकारभवे पञ्चवोकारभवे अतीते अनागते पञ्चुप्पन्ने दिट्टसुतमुतविञ्चातव्वेसु धम्मेसु विसटा विद्यता ति विसत्तिका। लोके ति। अपायलोके मनुस्सलोके देवलोके खन्धलोके धातुलोके आयतनलोके। तरे लोके विसत्तिकं ति। लोके^४ वेसा^५ विसत्तिका, लोके वेतं^६ विसत्तिकं सतो तरेय्य उत्तरेय्य पतरेय्य समतिकमेय्य वीतिवत्तेय्या ति – तरे लोके विसत्तिकं। तेनाह भगवा – १०

“कित्तयिस्सामि ते धम्मं, (मेत्तगू ति भगवा)

दिट्टे धम्मे अनीतिहं।

यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं” ति॥

२३. तं चाहं अभिनन्दामि, महेसि धम्ममुत्तमं।

यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं॥

तञ्चाहं अभिनन्दामी ति। तं ति। तुय्हं वचनं व्यप्पथं^७ २० देसनं अनुसासनं^८ अनुसिद्धुं^९। नन्दामी^{१०} ति। अभिनन्दामि मोदामि अनुमोदामि इच्छामि सादियामि याचामि पत्थयामि पिहयामि अभिजप्पामी ति – तञ्चाहं अभिनन्दामि।

महेसि धम्ममुत्तमं ति। महेसी ति। कि^{११} महेसि भगवा, महत्तं सीलक्खन्धं एसी^{१२} गवेसी^{१३} परियेसी ति महेसि, महत्तं २५ समाधिक्खन्धं ... महत्तं पञ्जाक्खन्धं ... महत्तं विमुत्तिक्खन्धं ... महत्तं

१-१. स्याऽ पोथके नत्थि। २. पसंसे – स्याऽ। ३. या सा लोके – स्याऽ। ४. स्याऽ पोथके नत्थि। ५. स्याऽ पोथके नत्थि। ६. व्यप्पथं – स्याऽ। ७. स्याऽ पोथके नत्थि। ८. अनुमन्ति – स्याऽ। ९-१. अभिनन्दामी ति नन्दामि – स्याऽ। १०. केनत्थेन – स्याऽ। ११-११. एसि गवेसि – स्याऽ; एवमुपरि पि।

- विमुत्तिजाणदस्सनक्खन्धं एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो^१
तमोकायस्स पदालनं एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो
विपल्लासस्स पभेदनं एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो
तण्हासल्लस्स अब्बहनं^२ एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो
५ दिट्टिसंघातस्स विनिवेठनं^३ एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो
मानधजस्स^४ पातनं एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो अभि-
सङ्घारस्स वूपसमं एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो ओघस्स
नित्थरणं एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो भारस्स निक्खेपनं
एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो संसारवट्टस्स उपच्छेदं^५
१० एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो सन्तापस्स निब्बापनं
एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो परिळाहस्स पटिप्पस्सद्धं
एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महतो धम्मधजस्स उसापनं एसी
गवेसी परियेसी ति महेसि, महन्ते सतिपट्टाने ... महन्ते सम्मप्पधाने ...
महन्ते इद्धिपादे ... महन्तानि इन्द्रियानि ... महन्तानि बलानि ... महन्ते
१५ बोज्झङ्गे ... महन्तं अरियं अटुङ्गिकं मग्गं ... महन्तं परमत्थं अमतं
निब्बानं एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महेसक्खेहि^६ सत्तेहि एसितो
गवेसितो परियेसितो – “कहं बुद्धो, कहं भगवा, कहं देवदेवो, कहं
नरासभो” ति महेसि। धम्ममुत्तमं ति। धम्ममुत्तमं वुच्चति अमतं
निब्बानं। यो सो सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हक्खयो
२० विरागो निरोधो निब्बानं। उत्तमं ति। अग्गं सेटुं विसेटुं पामोक्खं
उत्तमं पवरं धम्मं ति – महेसि धम्ममुत्तमं।

यं विदित्वा सतो चरं ति। विदितं कत्वा तुलयित्वा
तीरयित्वा^७ विभावयित्वा विभूतं कत्वा, “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा”
ति विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा,
२५ “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा अनन्ता” ति ...पे०... “यं
किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति विदितं कत्वा
तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा। सतो ति। चतूहि
कारणेहि सतो – काये कायानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो,

१. महतो वा – स्यां०। २. अब्बहनं – स्यां०। ३. विनिब्बेधनं – स्यां०। ४.
मानद्धजस्स – स्यां०। ५. उच्छेदं – स्यां०। ६. महेसक्खेहि वा – स्यां०। ७. तिरयित्वा –
स्यां०; एवमुपरि पि।

वेदनासु ... चित्ते ... धर्मेसु ... धर्मानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो ... पे०... सो वुच्चति सतो । चरं ति । चरन्तो विहरन्तो इरियन्तो वत्तेन्तो पालेन्तो यपेन्तो यापेन्तो ति – यं विदित्वा सतो चरं ।

तरे लोके विसत्तिकं ति । विसत्तिका वुच्चति तष्ठा । यो रागो सारागो ...पे०... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं । विसत्तिका ति । केनद्वेन विसत्तिका ...पे०... विसटा वित्थता ति विसत्तिका । लोके ति । अपायलोके ...पे०... आयतनलोके । तरे लोके विसत्तिकं ति । लोके वेसा विसत्तिका, लोके वेतं विसत्तिकं सतो तरेय्य उत्तरेय्य पतरेय्य समतिक्कमेय्य वीतिवत्तेय्या ति – तरे लोके विसत्तिकं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

५

10

“तञ्चाहं अभिनन्दामि, महेसि धर्ममुत्तमं ।

यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं” ति ॥

२४. यं किञ्चिच सम्पजानासि, (मेत्तगू ति भगवा)

उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्ज्हे ।

एतेसु नन्दिं च निवेसनं च,

पनुज्ज विज्ञाणं भवे न तिष्ठे ॥

15

यं किञ्चिच सम्पजानासी ति । यं किञ्चिच पजानासि आजानासि विजानासि पटिविजानासि पटिविज्भसी ति – यं किञ्चिच सम्पजानासि । मेत्तगू ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति – मेत्तगू ति । भगवा ।

20

उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्ज्हे ति । उद्धं ति – अनागतं^१ । अधो ति – अतीतं । तिरियं चा पि मज्ज्हे ति – पञ्चुप्पन्नं । उद्धं ति – देवलोको । अधो ति – निरयलोको । तिरियं चा पि मज्ज्हे ति – मनुस्सलोको । अथ^२ वा^३, उद्धं ति – कुसला धर्मा । अधो ति – अकुसला धर्मा । तिरियं चा पि मज्ज्हे ति – अब्याकता धर्मा । उद्धं ति – अरूपधातु । अधो ति – कामधातु । तिरियं चा पि मज्ज्हे ति – रूपधातु । उद्धं ति – सुखा वेदना । अधो ति – दुक्खा वेदना । तिरियं चा पि

25

१. उच्चति अनागतं दया० । २-२ स्यात् पोत्थके नत्थि ।

B. 79

मज्जे ति – अदुक्खमसुखा वेदना । उद्धं ति – उद्धं पादतला । अधो ति – अधो केसमत्थका । तिरियं चा पि मज्जे ति – वेमज्जे ति – उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्जे ।

एतेसु नन्दिं च निवेसनं च पनुज्ज विज्ञाणं भवे न तिष्ठे ति ।

- ५ एतेसु ति । आचिक्षितेसु देसितेसु पञ्जपितेसु पट्टपितेसु विवरितेसु विभजितेसु उत्तानीकतेसु पकासितेसु । नन्दी वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ...पे०... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं । निवेसनं ति । द्वे निवेसना – तण्हानिवेसना च दिट्टनिवेसना च । कतमा तण्हा निवेसना ? यावता तण्हासङ्घातेन ...पे०... अयं तण्हानिवेसना । १० कतमा दिट्टनिवेसना ? वीसतिवत्थुका सक्कायदिट्टि ...पे०... अयं दिट्टनिवेसना ।

पनुज्ज विज्ञाणं ति । पुञ्जाभिसङ्घारसहगतं विज्ञाणं,

अपुञ्जाभिसङ्घारसहगतं विज्ञाणं, आनेञ्जाभिसङ्घारसहगतं विज्ञाणं ।

- १५ एतेसु नन्दिं च निवेसनं च अभिसङ्घारसहगतं च विज्ञाणं नुज्ज पनुज्ज नुद पनुद जह पजह विनोदेहि ब्यन्तीकरोहि अनभावं गमेही ति – एतेसु नन्दिं च निवेसनं च पनुज्ज विज्ञाणं ।

भवे न तिष्ठे ति । भवा ति । द्वे भवा – कम्मभवो च

पटिसन्धिको च पुनब्भवो । कतमो कम्मभवो ? पुञ्जाभिसङ्घारो

अपुञ्जाभिसङ्घारो आनेञ्जाभिसङ्घारो – अयं कम्मभवो । कतमो

- २० पटिसन्धिको पुनब्भवो ? पटिसन्धिका रूपं वेदना सञ्जा सङ्घारा विज्ञाणं – अयं पटिसन्धिको पुनब्भवो । भवे न तिष्ठे ति । नन्दिं च निवेसनं च अभिसङ्घारसहगतं विज्ञाणं च कम्मभवं च पटिसन्धिकं च पुनब्भवं पजहन्तो विनोदेन्तो ब्यन्तीकरोन्तो अनभावं गमेन्तो कम्मभवे न तिष्ठेय पटिसन्धिके पुनब्भवे न तिष्ठेय न सन्तिष्ठेय्या
- २५ ति – पनुज्ज विज्ञाणं भवे न तिष्ठे । तेनाह भगवा –

“यं किञ्च सम्पज्जानासि, (मेत्तगू ति भगवा)

उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्जे ।

एतेसु नन्दिं च निवेसनं च,

पनुज्ज विज्ञाणं भवे न तिष्ठे” ति ॥

२५. एवंविहारी सतो अप्पमत्तो,
भिक्खु चरं हित्वा ममायितानि ।
जातिं जरं सोकपरिद्वं च,
इधेव विद्वा पजहेय्य दुक्खं ॥

एवंविहारी सतो अप्पमत्तो ति । एवंविहारी ति । नन्दं च ५

निवेसनं च अभिसङ्घारसहगतविज्ञाणं च कम्मभवं च पटिसन्धिकं
च पुनर्भवं पजहन्तो विनोदेन्तो व्यन्तीकरोन्तो अनभावं गमेन्तो ति –
एवंविहारी । सतो ति । चतूहि कारणेहि सतो – काये कायानुपस्सना-
सतिपट्टानं भावेन्तो...पे०... सो वुच्चति सतो । अप्पमत्तो ति ।

सक्वचकारी सातच्चकारी अट्टिकारी अनोलीनवृत्ती अनिकित्त-
च्छन्दो अनिकित्तधुरो अप्पमत्तो कुसलेसु धम्मेसु – “कथाहं^१
अपरिपूरं वा सीलक्खन्धं परिपूरेय्य, परिपूरं वा सीलक्खन्धं तथं^२
तथं पञ्जाय अनुगग्नेयं” ति यो तत्थ छन्दो च वायामो च
उस्साहो च उस्सोळ्ही च अप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जं च
आतप्पं पधानं अधिट्टानं अनुयोगो अप्पमत्तो अप्पमादो कुसलेसु १५
धम्मेसु । कथाहं अपरिपूरं वा समाधिक्खन्धं ... पञ्जाक्खन्धं ... विमुत्ति-
क्खन्धं ... विमुत्तिज्ञाणदस्सनक्खन्धं परिपूरेय्यं परिपूरं वा विमुत्ति-
ज्ञाणदस्सनक्खन्धं तथं तथं पञ्जाय अनुगग्नेयं ति यो तत्थ छन्दो
च वायामो च उस्साहो च उस्सोळ्ही च अप्पटिवानी च सति च २०
सम्पजञ्जं च आतप्पं पधानं अधिट्टानं अनुयोगो अप्पमत्तो अप्पमादो
कुसलेसु धम्मेसु । “कथाहं अपरिज्ञातं वा दुक्खं परिजानेय्य,
अप्पहीने वा किलेसे पजहेय्य, अभावितं वा मग्गं भावेय्य, असच्छिकतं
वा निरोधं सच्छिकरेय्यं” ति यो तत्थ छन्दो च वायामो च उस्साहो
च उस्सोळ्ही च अप्पटिवानी च सति च सम्पजञ्जं च आतप्पं
पधानं अधिट्टानं अनुयोगो अप्पमत्तो अप्पमादो कुसलेसु धम्मेसु २५
ति – एवंविहारी सतो अप्पमत्तो ।

भिक्खु चरं हित्वा ममायितानी ति । भिक्खू ति । पथुज्जन-
कल्याणको वा भिक्खु सेक्खो वा भिक्खु । चरं ति । चरन्तो विहरन्तो
इरियन्तो वत्तेन्तो पालेन्तो यपेन्तो यापेन्तो । ममता ति । द्वे ममता –

१. कदाहं – स्याऽ । २. स्याऽ पोत्यके नत्य; एवमुपरि पि ।

तण्हाममत्तं च दिट्ठिममत्तं च ...पे०... इदं तण्हाममत्तं... पे०... इदं
दिट्ठिममत्तं ... तण्हाममत्तं पहाय दिट्ठिममत्तं पटिनिस्सज्जित्वा ममते
जहित्वा' चजित्वा' पजहित्वा' विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं
गमेत्वा ति - भिक्खु चरं हित्वा ममायितानि ।

B. 81 ५ जातिं जरं सोकपरिद्वं च इधेव विद्वा पजहेय्य दुक्खं
ति । जाती ति । या तेसं तेसं सत्तानं ...पे०... । जरं ति । या तेसं
तेसं सत्तानं ...पे०... । सोका ति । ब्रातिब्यसनेन वा फुटुस्स ...पे०... ।
परिदेवो ति । ब्रातिब्यसनेन वा फुटुस्स ...पे०... । इधा ति । इमिस्सा
दिट्ठिया ...पे०... इमस्मिं मनुस्सलोके । विद्वा ति । विज्जागतो जाणी
१० विभावी मेधावी । दुक्खं ति । जातिदुक्खं ...पे०... दोमनस्सुपायास-
दुक्खं । जातिं जरं सोकपरिद्वं च इधेव विद्वा पजहेय्य दुक्खं ति ।
विज्जागतो जाणी विभावी मेधावी इधेव जातिं च जरं च सोकपरिद्वं
च दुक्खं च पजहेय्य विनोदेय्य व्यन्तीकरेय्य अनभावं गमेय्या ति -
जातिं जरं सोकपरिद्वं च इधेव विद्वा पजहेय्य दुक्खं । तेनाह
१५ भगवा -

“एवंविहारी सतो अप्पमत्तो,
भिक्खु चरं हित्वा ममायितानि ।
जातिं जरं सोकपरिद्वं च,
इधेव विद्वा पजहेय्य दुक्खं” ति ॥

२६. २६. एताभिनन्दामि वचो महेसिनो,
सुकित्तिं गोतमनूपधीकं ।
अद्वा हि भगवा पहासि दुक्खं,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो ॥

एताभिनन्दामि वचो महेसिनो ति । एतं ति । तुय्यं वचनं
२५ व्यप्पथं देसनं अनुसासनं अनुसिद्धं नन्दामि अभिनन्दामि मोदामि
अनुमोदामि इच्छामि सादियामि पत्थयामि^१ पिहयामि अभिजप्पामि ।
महेसिनो ति । किं^२ महेसि^३ भगवा ? महन्तं सीलक्ष्वन्धं एसी गवेसी

१-१. हित्वा - स्या० । २. परिच्छजित्वा - स्या० । ३. याचामि पत्थयामि - स्या० ।
४-४. स्या० पोत्थके नत्थि ।

परियेसी ति महेसि ...पे०... कहं नरासभो ति महेसी ति - एताभि-
नन्दामि वचो महेसिनो ।

सुकित्तिं गोतमनूपधीकं ति । सुकित्तिं ति । सुकित्तिं
सुआचिक्षितं सुदेसितं सुपञ्जपितं सुपट्टुपितं सुविवरितं सुविभजितं
सुउत्तानीकतं सुपकासितं ति - सुकित्तिं । गोतमनूपधीकं ति । उपधी ५
वुच्चन्ति किलेसा च खन्धा च अभिसङ्घारा च । उपधिपहानं
उपधिवृप्तसमं उपधिपटिनिस्सगं उपधिपटिप्ससङ्कं अमतं निब्रानं
ति - सुकित्तिं गोतमनूपधीकं ।

अद्वा हि भगवा पहासि दुक्खं ति । अद्वा ति । एकंसवचनं
निस्संसयवचनं निककङ्गवचनं अद्वेजभवचनं अद्वेळहकवचनं निरोध- १०
वचनं^३ अप्यणकवचनं अवत्थापनवचनमेतं - अद्वा ति । भगवा ति ।
गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति ।
पहासि दुक्खं ति । जातिदुक्खं जरादुक्खं व्याधिदुक्खं मरणदुक्खं सोक-
परिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासदुक्खं पहासि पजहि विनोदेसि व्यन्तीकरोसि
अनभावं गमेसी ति - अद्वा हि भगवा पहासि दुक्खं । १५

तथा हि ते विदितो एस धम्मो ति । तथा हि ते विदितो
तुलितो तीरितो विभूतो विभावितो एस धम्मो ति - तथा हि ते
विदितो एस धम्मो । तेनाह सो ब्राह्मणो -

“एताभिनन्दामि वचो महेसिनो,
सुकित्तिं गोतमनूपधीकं ।
अद्वा हि भगवा पहासि दुक्खं,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो” ति ॥

२७. ते चा पि नूनप्पजहेयु दुक्खं,
ये त्वं मुनी अट्ठितं ओवदेय ।
तं तं नमस्सामि समेच्च नागं,
अप्पेव मं भगवा अट्ठितं ओवदेय ॥

ते चा पि नूनप्पजहेयु दुक्खं ति । ते चा पी ति । खत्तिया
च ब्राह्मणा च वेस्सा च सुद्धा च गहद्वा च पब्बजिता च देवा च

१. उपधिपहानं - स्याऽ । २. निव्यानवचनं - स्याऽ ।

मनुस्सा च । पजहेयुः दुक्खं ति । जातिदुक्खं जरादुक्खं व्याधिदुक्खं
मरणदुक्खं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासदुक्खं पजहेयुं विनोदेयुं
व्यन्तीकरेयुं अनभावं गमेयुं ति – ते चा पि नूनप्पजहेयु दुक्खं ।

ये त्वं मुनी अट्ठिं ओवदेया ति । ये ति । खत्तिये च

५ ब्राह्मणे च वेस्से च सुदे च गह्टे च पव्वजिते च देवे च मनुस्से
च । त्वं ति । भगवन्तं भणति । मुनी ति । मोनं वुच्चति बाणं
...पे०... सङ्घजालमतिच्च सो मुनि । अट्ठिं ओवदेया ति । अट्ठिं
ओवदेय्यै सककच्चं ओवदेय्य अभिष्णुं ओवदेय्य पुनप्पुनं ओवदेय्य
अनुसासेया ति – ये त्वं मुनी अट्ठिं ओवदेय्य ।

१० तं तं नमस्सामि समेच्च नागं ति । तं ति । भगवन्तं भणति ।

B. ४३

नमस्सामी ति । कायेन वा नमस्सामि, वाचायै वा नमस्सामि॑,
चित्तेन वा नमस्सामि, अन्वत्थपटिपत्तिया वा नमस्सामि, धम्मानु-
धम्मपटिपत्तिया वा नमस्सामि, सक्करोमि गरुं करोमि मानेमि
पूजेमि । समेच्चा ति । समेच्च अभिसमेच्च समागन्त्वा अभिसमागन्त्वा
१५ सम्मुखा तं नमस्सामि । नागं ति । नागो चै भगवा आगुं न करोती
ति – नागो, न गच्छती ति – नागो, न आगच्छती ति – नागो । कथं
भगवा आगुं न करोती ति – नागो ? आगु वुच्चति॑ पापका अकुसला
धम्मा संकिलेसिका पोनोभविका॑ सदरा दुक्खविपाका आयर्ति॑
जातिजरामरणिया ।

२० आगुं न करोति किञ्चित्त लोके, (सभिया ति भगवा॑)

सब्बसंयोगे विसज्ज वन्धनानि ।

सब्बत्थ न सज्जती विमुत्तो,

नागो तादि पवुच्चते तथत्ता ति ॥

एवं भगवा आगुं न करोती ति – नागो ।

२५ कथं भगवा न गच्छती ति – नागो ? भगवा न छन्दागति॑
गच्छति, न दोसागति॑ गच्छति, न मोहागति॑ गच्छति, न भयागति॑
गच्छति, न रागवसेन गच्छति, न दोसवसेन गच्छति, न मोहवसेन

१. पजहेयुं – स्या० । २-२. स्या० पोत्थके नत्थि । ३-३. स्या० पोत्थके नत्थि । ४.
स्या० पोत्थके नत्थि । ५. वुच्चन्ति – स्या० । ६. पोनोभविका – स्या० । ७. स्या० पोत्थके
नत्थि ।

गच्छति, न मानवसेन गच्छति, न दिट्ठिवसेन गच्छति, न उद्धच्चवसेन गच्छति, न विचिकिच्छावसेन गच्छति, न अनुसयवसेन गच्छति, न वग्गेहि धम्मेहि यायति नीयति^१ वुङ्हति संहरीयति। एवं भगवा न गच्छती ति – नागो।

कथं भगवा न आगच्छती ति – नागो? सोतापत्तिमग्गेन ५ ये किलेसा पहीना ते किलेसे न पुनेति न पच्चेति न पच्चागच्छति। सकदागामिमग्गेन ... अनागामिमग्गेन ... अरहत्तमग्गेन ये किलेसा पहीना ते किलेसे न पुनेति न पच्चेति न पच्चागच्छति। एवं भगवा न आगच्छती ति नागो ति – तं तं नमस्सामि समेच्च नागं।

अप्पेव मं भगवा अट्ठितं ओवदेय्या ति। अप्पेव मं भगवा १० अट्ठितं ओवदेय्य सककच्चं ओवदेय्य अभिष्ठं ओवदेय्य पुनप्पुनं ओवदेय्य अनुसासेय्या ति – अप्पेव मं भगवा अट्ठितं ओवदेय्य। तेनाह सो ब्राह्मणो –

“ते चा पि नूनप्पजहेयु दुक्खं,
ये त्वं मुनी अट्ठितं ओवदेय्य ।
तं तं नमस्सामि समेच्च नागं,
अप्पेव मं भगवा अट्ठितं ओवदेय्या” ति ॥

B. 84

15

२८. यं ब्राह्मणं वेदगुमाभिजञ्जा,
अकिञ्चनं कामभवे असतं ।
अद्धा हि सो ओघमिमं अतारि,
तिणो च पारं अखिलो अकङ्गो ॥

20

यं ब्राह्मणं वेदगुमाभिजञ्जा ति। ब्राह्मणो^२ ति। सत्तन्वं धम्मानं वाहितत्ता ब्राह्मणो। सक्कायदिट्ठि वाहिता होति, विचिकिच्छा वाहिता होति, सीलब्बतपरामासो बाहितो होति, रागो बाहितो होति, दोसो बाहितो होति, मोहो बाहितो होति, मानो बाहितो होति। बाहितास्स^३ होन्ति पापका अकुसला धम्मा संकिलेसिका पोनोभविका सदरा दुक्खविपाका आयतिं जातिजरामरणिया।

१. निय्यति – स्याऽ। २. ब्राह्मणं – स्याऽ। ३. बाहितास्स – स्याऽ।

चु० नि०-१२

बाहित्वा^१ सब्बपापकानि, (सभिया ति भगवा)
 विमलो^२ साधुसमाहितो ठित्तो ।
 संसारमतिच्च केवली सो,
 असितो^३ तादि पवुच्चते स^४ ब्रह्मा ॥

५ वेदगू ति । वेदो वुच्चति चतूसु मग्गेसु जाण...पे०...
 सब्ब वेदमतिच्च वेदगू सो ति । । अभिजञ्जा ति । अभिजानेय्य
 आजानेय्य विजानेय्य पटिविजानेय्य पटिविजभेय्या ति – यं ब्राह्मणं
 वेदगुमाभिजञ्जा ।

१० अकिञ्चनं कामभवे असत्तं ति । अकिञ्चनं ति । राग-
 किञ्चनं दोसकिञ्चनं मोहकिञ्चनं मानकिञ्चनं दिट्टिकिञ्चनं
 किलेसकिञ्चनं दुच्चरितकिञ्चनं । यस्सेते किञ्चना पहीना समु-
 च्छिन्ना वूपसन्ता पटिपस्सद्वा अभव्युप्पत्तिका ज्ञाणगिना दड्डा, सो
 वुच्चति अकिञ्चनो । कामा ति । उद्दानतो द्वे कामा – वत्थुकामा च
 किलेसकामा च । ...पे०... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा । ...पे०... इमे
 १५ वुच्चन्ति किलेसकामा । भवा ति । द्वे भवा – कम्मभवो च पटिसन्धिको
 च पुनब्भवो । ...पे०... अयं पटिसन्धिको पुनब्भवो । अकिञ्चनं
 कामभवे असत्तं ति । अकिञ्चनं पुगलं^५ कामभवे च असत्तं अलगं
 अलगितं अपलिबुद्धं निक्खन्तं निस्सटं विष्पमुतं विसञ्जुतं
 विमरियादिकतेन चेतसा विहरन्तं ति – अकिञ्चनं कामभवे असत्तं ।

B. 85

२० अद्वा हि सो ओघमिमं अतारी ति । अद्वा ति । एकंसवचनं
 ...पे०... अवत्थापनवचनमेतं^६ – अद्वा ति । ओघं ति । कामोघं भवोघं
 दिट्टोघं अविज्जोघं । अतारी ति । उत्तरि^७ पतरि समतिककमि
 वीतिवत्तयी ति – अद्वा हि सो ओघमिमं अतारि ।

२५ तिणो च पारं अखिलो अकङ्क्षो ति । तिणो ति ।
 कामोघं तिणो, भवोघं तिणो, दिट्टोघं तिणो, अविज्जोघं तिणो,
 संसारपथं^८ तिणो^९ उत्तिणो नित्यिणो^{१०} अतिककन्तो समतिककन्तो^{११}

१. बाहेत्वा – स्या० । २. भगवा विमलो – स्या० । ३. अनिस्मिति – स्या० । ४.
 स्या० पोथके नत्यि । ५. स्या० पोत्थके नत्यि । ६. अवत्थानवचनमेतं – स्या० । ७. अतारि
 उत्तरि – स्या० । ८-८. स्या० पोत्थके नत्यि । ९. नित्यिणो – स्या० । १०. स्या० पोत्थके
 नत्यि ।

वीतिवत्तो । सो वृत्थवासो^१ चिण्णचरणो गतद्वो गतदिसो गत-
कोटिको पालितब्रह्मचरियो उत्तमदिट्टिप्पत्तो भावितमग्गो, पहीनकिलेसो
पटिविद्धाकुप्पो सच्छिकतनिरोधो । दुक्खं तस्स परिज्ञातं, समुदयो
पहीनो, मग्गो भावितो, निरोधो सच्छिकतो, अभिज्ञेयं अभिज्ञातं,
परिज्ञेयं परिज्ञातं, पहातब्बं पहीनं, भावेतब्बं भावितं, सच्छि- ५
कातब्बं सच्छिकतं । सो उक्षित्तपलिघो संकिण्णपरिक्खो अब्बु-
ळहेसिको निरग्गठो अरियो पश्चद्वजो पश्चभारो विसञ्जुत्तो^२ पञ्चञ्ज-
विप्पहीनो छळञ्जसमन्नागतो एकारक्खो चतुरापस्सेनो पनुण्ण-
पच्चेकसच्चो समवयसद्वेसनो अनाविलसञ्ज्ञप्पो पस्सद्वकायसञ्चारो
सुविमुत्तचित्तो सुविमुत्तपञ्जो केवली वुसितवा उत्तमपुरिसो परम- १०
पुरिसो परमपत्तिप्पत्तो । सो नेव आचिनाति न अपचिनाति,
अपचिनित्वा ठितो । नेव पजहति न उपादियति, पजहित्वा ठितो ।
नेव विसिनेति न उस्सिनेति, विसिनेत्वा ठितो । नेव विधूपेति न
सन्धूपेति, विधूपेत्वा^३ ठितो । असेक्खेन सीलक्खन्धेन समन्नागतता
ठितो । असेक्खेन समाधिक्खन्धेन ... पञ्जाक्खन्धेन ... विमुत्तिक्खन्धेन ... १५
विमुत्तिजाणदस्सनक्खन्धेन समन्नागतता ठितो । सच्च^४ सम्पटिपाद-
यित्वा^५ ठितो । एजं^६ समतिक्कमित्वा ठितो । किलेसग्गं परिया-
दियित्वा^७ ठितो । अपरिगमनताय ठितो । कथं^८ समादाय ठितो ।
विमुत्तिपटिसेवनताय ठितो । मेत्ताय पारिसुद्धिया ठितो । करुणाय ...
मुदिताय ... उपेक्खाय पारिसुद्धिया ठितो । अच्चन्तपारिसुद्धिया ठितो ।
अतम्मयताय^९ पारिसुद्धिया^{१०} ठितो । विमुत्तता ठितो । सन्तुस्सितता^{११}
ठितो । खन्धपरियन्ते ठितो । धातुपरियन्ते ठितो । आयतनपरियन्ते
ठितो । गतिपरियन्ते ठितो । उपपत्तिपरियन्ते ठितो । पटिसन्धिपरियन्ते
ठितो । भवपरियन्ते ठितो । संसारपरियन्ते ठितो । वदृपरियन्ते ठितो ।
अन्तिमभवे ठितो । अन्तिमे समुस्सये ठितो । अन्तिमदेहधरो अरहा । २५

तस्सायं पच्छिमको भवो, चरिमोयं समुस्सयो ।

जातिमरणसंसारो^{१२}, नत्थि तस्स पुनब्भवो ति ॥

१. वट्वासो – स्या० । २. विसंयुत्तो – स्या० । ३. धूपेत्वा – स्या० । ४-४. सब्बं
पटिपादयित्वा – स्या० । ५. एवं – स्या० । ६. परियादयित्वा – स्या० । ७. कट – स्या० ।
८. अकम्मञ्जताय – स्या० । ९. स्या० पोत्थके नत्थि । १०. सन्तुत्तिताय – स्या० । ११.
जातिजरामरणसंसारो – स्या० ।

तिण्णो च पारं ति । पारं वुच्चति अमतं निब्बानं । यो सो सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हवखयो विरागो निरोधो निब्बानं । सो पारगतो पारप्पत्तो अन्तगतो अन्तप्पत्तो कोटिगतो कोटिप्पत्तो परियन्तप्पत्तो परियन्तप्पत्तो वोसानगतो वोसानप्पत्तो

५ ताणगतो ताणप्पत्तो लेणगतो लेणप्पत्तो सरणगतो सरणप्पत्तो अभयगतो अभयप्पत्तो अच्चुतगतो अच्चुतप्पत्तो अमतगतो अमत-प्पत्तो निब्बानगतो निब्बानप्पत्तो । सो वुत्तवासो चिण्णचरणो ... पे० ... जातिमरणसंसारो, नत्थि तस्स पुनव्भवो ति – तिण्णो च पारं ।

अखिलो ति । रागो खिलो, दोसो खिलो, मोहो खिलो,

१० कोधो खिलो, उपनाहो खिलो ...पे०... सब्बाकुसलाभिसङ्घारा खिला । यस्सेते खिला पहीना समुच्छिन्ना वूपसन्ता पटिप्सद्वा अभब्बुप्पत्तिका जाणग्गिना दड्डा सो वुच्चति अखिलो । अकङ्गो ति । दुक्खे कङ्गा, दुक्खसमुदये कङ्गा, दुक्खनिरोधे कङ्गा, दुक्खनिरोधगामिनिया पटिपदाय कङ्गा, पुब्बन्ते कङ्गा, अपरन्ते कङ्गा, पुब्बन्तापरन्ते

१५ कङ्गा, इदप्पञ्चयतापटिच्चसमुपन्नेसु धम्मेसु कङ्गा, या एवरूपा कङ्गा कङ्गायना कङ्गायिततं विमति विचिकिच्छा द्वेळहकं द्वेधापथो संसयो अनेकंसग्गाहो आसप्पना परिसप्पना अपरियोगाहना^१ छम्भिततं चित्तस्स मनोविलेखो । यस्सेते^२ कङ्गा पहीना समुच्छिन्ना वूपसन्ता पटिप्सद्वा अभब्बुप्पत्तिका जाणग्गिना दड्डा सो वुच्चति

२० अकङ्गो ति – तिण्णो च पारं अखिलो अकङ्गो । तेनाह भगवा –

“यं ब्राह्मणं वेदगुमाभिजञ्जा,
अकिञ्चनं कामभवे असतं ।
अद्वा हि सो ओघमिमं अतारि,
तिण्णो च पारं अखिलो अकङ्गो” ति ॥

२५ २९. विद्वा च यो वेदगू नरो इध,
भवाभवे सङ्गमिमं विसज्ज ।
सो वीततण्हो अनीधो^३ निरासो,
अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमि ॥

१. परियोगाहना – स्या० । २. पेस्सेता – स्या० । ३. अनीधो – स्या०; एवमुपरि पि ।

विद्वा च यो वेदगू नरो इधा ति । विद्वा ति । विज्ञागतो
जाणी विभावी मेधावी । यो ति । यो यादिसो ...पे०... मनुस्सो वा ।
वेदगू ति । वेदो वुच्चति चतूसु मग्गेसु जाणं पञ्जा पञ्जिन्द्रियं
पञ्जाबलं धम्मविचयसम्बोजभङ्गो वीमंसा विपस्सना सम्मादिटि ।
तेहि वेदेहि जातिजरामरणस्स अन्तगतो अन्तप्पत्तो कोटिगतो ५
कोटिप्पत्तो परियन्तगतो परियन्तप्पत्तो वोसानगतो वोसानप्पत्तो
ताणगतो ताणप्पत्तो लेणगतो लेणप्पत्तो सरणगतो सरणप्पत्तो
अभयगतो अभयप्पत्तो अच्चुतगतो अच्चुतप्पत्तो अमतगतो अमतप्पत्तो
निब्बानगतो निब्बानप्पत्तो । वेदानं वा अन्तगतो ति वेदगू, वेदेहि
वा अन्तगतो ति वेदगू, सत्तन्नं वा धम्मानं विदितत्ता वेदगू । सकाय- १०
दिटि विदिता होति, विचिकिच्छा ... सीलब्बतपरामासो ... रागो ...
दोसो ... मोहो ... मानो विदितो होति । विदितास्स होन्ति पापका
अकुसला धम्मा संकिलेसिका पोनोभविका सदरा दुक्खविपाका
आयतिं जातिजरामरणिया ।

वेदानि विचेय्य केवलानि, (सभिया ति भगवा) १५
समणानं यानीधत्थि ब्राह्मणानं ।
सब्बवेदनासु वीतरागो,
सब्बं वेदमतिच्च वेदगू सो ॥

नरो ति । सत्तो नरो मानवो पोसो पुगलो जीवो जागु^१
जन्तु^२ इन्दगु मनुजो । इधा ति । इमिस्सा दिट्या ...पे०... इमिस्मि^३ २०
मनुस्सलोके ति – विद्वा च यो वेदगू नरो इध ।

भवाभवे सङ्गमिमं विसज्जा ति । भवाभवे ति । भवाभवे
कम्मभवे पुनवभवे कामभवे, कम्मभवे कामभवे पुनवभवे रूपभवे,
कम्मभवे रूपभवे पुनवभवे अरूपभवे, कम्मभवे अरूपभवे पुनवभवे
पुनप्पुनभवे, पुनप्पुनगतिया पुनप्पुनउपपत्तिया पुनप्पुनपटिसन्धिया पुन-
प्पुनअत्तभावाभिनिब्बत्तिया । सङ्ग^४ ति । सत्त सङ्गा – रागसङ्गो,
दोससङ्गो, मोहसङ्गो, मानसङ्गो, दिट्सङ्गो, किलेससङ्गो, दुच्च-
रितसङ्गो । विसज्जा ति । सङ्गे वोसज्जेत्वा^५ वा विसज्ज । अथ वा,

१. जातु-स्याऽ । २. इन्दगू-स्याऽ । ३. सङ्गं-स्याऽ । ४. वोसज्जित्वा-
स्याऽ ।

सङ्गे बन्धे विबन्धे आबन्धे लगे लगिते पलिबुद्धे बन्धने फोटयित्वा^१ वा विसज्ज। यथा^२ यानं वा वय्हं वा रथं वा सकटं वा सन्दमानिकं वा सज्जं विसज्जं करोन्ति विकोपेन्ति – एवमेव ते सङ्गे वोसज्जेत्वा वा विसज्ज। अथ वा, सङ्गे बन्धे विबन्धे आबन्धे लगे लगिते ५ पलिबुद्धे बन्धने फोटयित्वा वा विसज्जा ति – भवाभवे सङ्गमिमं विसज्ज।

B. 89

सो वीततण्हो अनीघो निरासो अतारि^३ सो जातिजरं ति ब्रूमी ति। तण्हा ति। रूपतण्हा ...पे०... धम्मतण्हा ... यस्सेसा तण्हा पहीना समुच्छिन्ना वूपसन्ता पटिपस्सद्वा अभब्बुप्पत्तिका जाणगिना दड्वा, १० सो वुच्चति वीततण्हो विगततण्हो चत्ततण्हो वन्ततण्हो मुत्ततण्हो पहीनतण्हो पटिनिस्सद्वतण्हो वीतरागो चत्तरागो पहीनरागो पटि-निस्सद्वरागो निच्छातो निब्बुतो सीतिभूतो सुखप्पटिसंवेदी ब्रह्मभूतेन अत्तना विहरती ति – सो वीततण्हो। अनीघो ति। रागो नीघो, दोसो नीघो, मोहो नीघो, कोधो नीघो, उपनाहो नीघो ...पे०... सब्बाकुसला- १५ भिसह्वारा नीघा। यस्सेते नीघा पहीना समुच्छिन्ना वूपसन्ता पटिपस्सद्वा अभब्बुप्पत्तिका जाणगिना दड्वा सो वुच्चति अनीघो। निरासो ति। आसा वुच्चति तण्हा। यो रागो सारागो ...पे०... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं। यस्सेसा आसा तण्हा पहीना समु-च्छिन्ना वूपसन्ता पटिपस्सद्वा अभब्बुप्पत्तिका जाणगिना दड्वा, २० सो वुच्चति निरासो। जाती ति। या तेसं तेसं सत्तानं ...पे०... आयतनानं पटिलाभो। जरा ति। या तेसं तेसं सत्तानं ...पे०... इन्द्रियानं परिपाको। अयं वुच्चति जरा। सो वीततण्हो अनीघो निरासो अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमी ति। यो सो वीततण्हो अनीघो च निरासो च, सो खो जातिजरामरणं अतरि उत्तरि पतरि समतिक्कमि वीतिवत्तयी २५ ति ब्रूमि आचिक्खामि देसेमि पञ्जपेमि पटुपेमि विवरामि विभजामि उत्तानीकरोमि पकासेमी ति – सो वीततण्हो अनीघो निरासो अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमि। तेनाह भगवा –

“विद्वा च यो वेदगू नरो इध,
भवाभवे सङ्गमिमं विसज्ज।

१. मोचयित्वा – स्या०; एवमुपरि पि। २. यथा च – स्या०। ३. अतारि – स्या०।

सो वीततण्हो अनीघो निरासो,
अतारि सो जातिजरं ति ब्रूमी” ति ॥

सह गाथापरियोसाना ...पे० ... सत्था मे भन्ते भगवा,
सावकोहमस्मी ति ।

मेत्तगूमाणवपुच्छानिहेसो चतुत्थो ।

५. धोतकमाणवपुच्छानिहेसो

३०. पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं, (इच्चायस्मा धोतको) ५
वाचाभिकङ्घामि महेसि तुय्हं ।
तव सुत्वान निग्धोसं, सिक्खे निब्बानमत्तनो ॥

पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ति । पुच्छामी ति । तिस्सो
पुच्छा – अदिद्वजोतना पुच्छा, दिद्वुसंसन्दना पुच्छा, विमतिच्छेदना
पुच्छा ... पे० ... इमा तिस्सो पुच्छा ... पे० ... निब्बानपुच्छा । पुच्छामि १०
तं ति । पुच्छामि तं याचामि तं अज्ञेसामि तं पसादेमि तं, कथयस्सु
मे ति – पुच्छामि तं । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ...पे० ... सच्छिका
पञ्जति, यदिदं भगवा ति । ब्रूहि मेतं ति । ब्रूहि आचिक्खाहि
देसेहि पञ्जपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही
ति – पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं । १५

इच्चायस्मा धोतको ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे० ... ।
आयस्मा ति । पियवचनं गरुवचनं^३ सगारवसप्पतिसाधिवचनमेतं
आयस्मा ति^१ । धोतको ति । तस्स ब्राह्मणस्स नामं सङ्घा समञ्जा
पञ्जति वोहारो नामं नामकम्मं नामधेय्यं निरुत्ति व्यञ्जनं
अभिलापो ति – इच्चायस्मा धोतको । २०

वाचाभिकङ्घामि महेसि तुय्हं ति । तुय्हं वचनं व्यप्पथं
देसनं अनुसासनं अनुसिद्धुं कङ्घामि अभिकङ्घामि इच्छामि सादियामि
पत्थयामि पिह्यामि^२ अभिजप्पामि । महेसी ति । किं महेसि भगवा ?
महन्तं सीलक्खन्धं एसी गवेसी परियेसी ति महेसि ...पे० ...
कहं नरासभो ति महेसी ति – वाचाभिकङ्घामि महेसि तुय्हं । २५

१. कथस्सु – स्या० । २-२. स्या० पोत्थके न दिस्सति । ३. पिहेमि – स्या० ।

तव सुत्वान निग्धोसं ति । तुय्हं वचनं व्यप्पयं देसनं अनुसासनं
अनुसिद्धं सुत्वा सुणित्वा उग्रहेत्वा उपधारयित्वा उपलब्धयित्वा ति –
तव सुत्वान निग्धोसं ।

- सिक्खे निब्बानमत्तनो ति । सिक्खा^१ ति । तिस्सो सिक्खा –
- ५ अधिसीलसिक्खा, अधिचित्तसिक्खा, अधिपञ्जासिक्खा ...पे०... अयं
अधिपञ्जासिक्खा । निब्बानमत्तनो ति । अन्ननो^२ रागस्स निव्वापनाय,
दोसस्स निव्वापनाय, मोहस्स निव्वापनाय, कोधस्स निव्वापनाय,
उपनाहस्स निव्वापनाय ...पे०... सव्वाकुसलाभिसङ्घारानं समाय
उपसमाय वूपसमाय निव्वापनाय पटिनिस्सग्गाय पटिपस्सद्धिया
- १० अधिसीलं पि सिक्खेय्य, अधिचित्तं पि सिक्खेय्य, अधिपञ्जं पि
सिक्खेय्य । इमा तिस्सो सिक्खायो^३ आवज्जन्तो^४ सिक्खेय्य,
जानन्तो सिक्खेय्य, पस्सन्तो सिक्खेय्य, पच्चवेक्षन्तो सिक्खेय्य,
चित्तं पदहन्तो^५ सिक्खेय्य, सद्धाय अधिमुच्चन्तो सिक्खेय्य, वीरियं^६
पगण्हन्तो सिक्खेय्य, सतिं उपटुपेन्तो सिक्खेय्य, चित्तं समादहन्तो^७
- १५ सिक्खेय्य, पञ्जाय पजानन्तो सिक्खेय्य, अभिज्ञेयं^८ अभिजानन्तो
सिक्खेय्य, परिज्ञेयं^९ परिजानन्तो सिक्खेय्य, पहातव्वं पजहन्तो
सिक्खेय्य, भावेतव्वं भावेन्तो सिक्खेय्य, सच्छिकातव्वं सच्छिकरोन्तो
सिक्खेय्य, आचरेयं^{१०} समाचरेयं^{११} समादाय वत्तेय्या ति – सिक्खे
निब्बानमत्तनो । तेनाह सो ब्राह्मणो –

२० “पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं, (इच्चायस्मा धोतको)
वाचाभिकङ्घामि महेसि तुय्हं ।
तव सुत्वान निग्धोसं, सिक्खे निब्बानमत्तनो” ति ॥

B. ११ ३१. तेन हातप्पं करोहि, (धोतका ति भगवा)
इधेव निपको सतो ।

२५ इतो सुत्वान निग्धोसं, सिक्खे निब्बानमत्तनो ॥

तेन हातप्पं करोही ति । आतप्पं करोहि, उस्साहं करोहि,
उस्सोऽङ्गिह करोहि, थामं^{१२} करोहि, धितिं करोहि, वीरियं^{१३} करोहि,

१. मिक्मे – स्या० । २. स्या० पोत्यके नत्यि । ३-३. मिक्खा आवज्जेन्तो – स्या० ।
४. अधिटुहन्तो – स्या० । ५. विरियं – स्या०; एवमुपरि पि । ६. अभिज्ञाय – स्या० । ७. परि-
ज्ञाय – स्या० । ८-८. समादाय चरेय्य – स्या० । ९. वायामं – स्या० । १०. विरियं – स्या० ।

छन्दं जनेहि सञ्जनेहि उपटुपेहि समुटुपेहि' निब्बत्तेहि अभिनिब्बत्तेहि
ति - तेन हातप्पं करोहि ।

धोतका ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा
ति । गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्जत्ति, यदिदं भगवा ति -
धोतका ति भगवा ।

५

इधेव निपको सतो ति । इधा ति । इमिस्सा दिट्ठिया इमिस्सा
खन्तिया इमिस्सा रुचिया इमस्मि आदाये इमस्मि धम्मे इमस्मिं
विनये इमस्मिं धम्मविनये इमस्मिं पावचने इमस्मिं ब्रह्मचरिये
इमस्मिं सत्थुसासने इमस्मिं अत्तभावे इमस्मिं मनुस्सलोके । निपको
ति । निपको पण्डितो पञ्जवा वुद्धिमा ब्राणी विभावी मेधावी । १०
सतो ति । चतूहि कारणेहि सतो - काये कायानुपस्सनासतिपट्टानं
भावेन्तो सतो ...पे०... सो वुच्चति सतो ति - इधेव निपको सतो ।

इतो सुत्वान निग्घोसं ति । इतो मर्यहं वचनं व्यप्पथं देसनं
अनुसासनं अनुसिद्धं सुत्वा सुणित्वा उगण्ठित्वा उपधारयित्वा उप-
लक्षयित्वा ति - इतो सुत्वान निग्घोसं ।

१५

सिक्खे निब्बानमत्तनो ति । सिक्खा ति । तिस्सो सिक्खा -
अधिसीलसिक्खा, अधिचित्तसिक्खा, अधिपञ्जासिक्खा ...पे०... अयं
अधिपञ्जासिक्खा । निब्बानमत्तनो ति । अत्तनो रागस्स निब्बापनाय,
दोसस्स निब्बापनाय, मोहस्स निब्बापनाय, कोधस्स निब्बापनाय,
उपनाहस्स निब्बापनाय ... पे०... सब्बाकुसलाभिसङ्घारानं समाय २०
उपसमाय वूपसमाय निब्बापनाय पटिनिस्सगाय पटिपस्सद्धिया
अधिसीलं पि सिक्खेय्य अधिचित्तं पि सिक्खेय्य अधिपञ्जं पि
सिक्खेय्य । इमा तिस्सो सिक्खायो आवज्जन्तो सिक्खेय्य, जानन्तो
सिक्खेय्य ...पे०... सच्छिकातव्वं सच्छिकरोन्तो सिक्खेय्य, आचरेय्य
समाचरेय्य समादाय वत्तेय्या ति - सिक्खे निब्बानमत्तनो । तेनाह २५
भगवा -

“तेन हातप्पं करोहि, (धोतका ति भगवा)
इधेव निपको सतो ।

इतो सुत्वान निग्घोसं, सिक्खे निब्बानमत्तनो” ति ॥

B. 92

१. स्याऽ पोत्थके नत्यि ।

३२. पस्सामहं देवमनुस्सलोके,
अकिञ्चनं ब्राह्मणमिरियमानं ।
तं तं नमस्सामि समन्तचक्खु,
पमुञ्च मं सक्क कथंकथाहि ॥

- ५ पस्सामहं देवमनुस्सलोके ति । देवा ति । तयो देवा –
सम्मुतिदेवा', उपपत्तिदेवा, विसुद्धिदेवा' । कतमे सम्मुतिदेवा ?
सम्मुतिदेवा वुच्चन्ति राजानो च राजकुमारा च देवियो च । इमे
वुच्चन्ति सम्मुतिदेवा । कतमे उपपत्तिदेवा ? उपपत्तिदेवा वुच्चन्ति
चातुर्महाराजिका' देवा तावतिंसा देवा यामा देवा तुसिता देवा
१० निम्मानरती देवा परनिम्मितवसवत्ती देवा ब्रह्मकायिका देवा ये च
देवा तदुतरि' । इमे वुच्चन्ति उपपत्तिदेवा । कतमे विसुद्धिदेवा ?
विसुद्धिदेवा वुच्चन्ति तथागतसावका अरहन्तो खीणासदा ये च
पञ्चेकबुद्धा' । इमे वुच्चन्ति विसुद्धिदेवा । भगवा सम्मुतिदेवानं च
उपपत्तिदेवानं च विसुद्धिदेवानं च देवो च अतिदेवो च देवातिदेवो
१५ च सीहसीहो नागनागो गणिगणी मुनिमुनी राजराजा । पस्सामहं
देवमनुस्सलोके ति । मनुस्सलोके देवं पस्सामि अतिदेवं पस्सामि
देवातिदेवं पस्सामि दवखामि ओलोकेमि निजभायामि उपपरिखखामि
ति – पस्सामहं देवमनुस्सलोके ।

- आकिञ्चनं ब्राह्मणमिरियमानं ति । अकिञ्चनं ति । राग-
२० किञ्चनं दोसकिञ्चनं मोहकिञ्चनं मानकिञ्चनं दिट्ठिकिञ्चनं
किलेसकिञ्चनं दुच्चरितकिञ्चनं । ते किञ्चना वुद्धस्स भगवतो
पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता" आयति अनुप्पाद-
धम्मा । तस्मा वुद्धो अकिञ्चनो । ब्राह्मणो ति । भगवा सत्तन्नं
धम्मानं वाहितता ब्राह्मणो । सबकायदिट्ठि वाहिता होति, विचिकिच्छा
२५ वाहिता होति, सीलव्वतपरामासो वाहितो होति, रागो वाहितो
होति, दोसो वाहितो होति, मोहो वाहितो होति, मानो बाहितो
होति, बाहितास्स होन्ति पापका अकुसला धम्मा संकिलेसिका
पोनोभविका सदरा दुक्खविपाका आयति जातिजरामरणिया ।

१-१. सम्मतिदेवा च उपपत्तिदेवा च विसुद्धिदेवा च – स्या० । २. चातुर्महाराजिका –
स्या० । ३. तत्रुपरि – स्या० । ४. पञ्चेकम्बुद्धा – स्या० । ५. अनभावङ्गता – स्या०;
एवमुपरि पि ।

बाहित्वा सब्बपापकानि, (सभिया ति भगवा)
विमलो साधुसमाहितो ठितत्तो ।
संसारमतिच्च केवली सो,
असितो तादि पवुच्चते स ब्रह्मा ति ॥

इरियमानं ति । चरन्तं विहरन्तं इरियन्तं वत्तेन्तं पालेन्तं ५
यपेन्तं यापेन्तं ति – अकिञ्चनं ब्राह्मणमिरियमानं ।

तं तं नमस्सामि समन्तचक्खु ति । तं ति । भगवन्तं भणति ।
नमस्सामी ति । कायेन वा नमस्सामि, वाचाय वा नमस्सामि,
चित्तेन वा नमस्सामि, अन्वत्थपटिपत्तिया वा नमस्सामि, धम्मानु-
धम्मपटिपत्तिया वा नमस्सामि सक्करोमि गरुं करोमि मानेमि १०
पूजेमि । समन्तचक्खु ति । समन्तचक्खु वुच्चति सब्बञ्जुतजाणां ।
भगवा सब्बञ्जुतजाणेन उपेतो समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो
समुपपन्नो समन्नागतो ।

“न तस्स अदिटुमिधथि” किञ्चिच,
अथो अविज्ञातमजानितब्बं । १५
सब्बं अभिज्ञासि यदत्थि नेय्यं,
तथागतो तेन समन्तचक्खु” ति ॥
तं तं नमस्सामि समन्तचक्खु ।

पमञ्च मं सकक कथंकथाही ति । सक्का ति । सक्को^१ ।
भगवा सक्यकुला पव्वजितो ति पि सक्को । अथ वा, अङ्गो^२ महद्वनो
धनवा ति पि सक्को । तस्मानानि धनानि, सेय्यथिदं^३ – सद्वाधनं
सीञ्जधनं हिरिधनं ओत्तप्पधनं सुतधनं चागधनं पञ्जाधनं मतिपटानधनं
सम्मप्पधानधनं इद्विपादधनं इन्द्रियधनं वलधनं बोजझङ्गधनं मग्गधनं
फलधनं निव्वानधनं । इमेहि अनेकविधेहि धनरतनेहि अङ्गो महद्वनो
धनवा ति पि सक्को । अथ वा सक्को पहुं विस्वी अलमत्तो सूरो
वीरो विकक्तो अभीरु^४ अच्छम्मी अनुत्रासी अपलायी पहीनभय-
भेरवो विगतलोमहंसो ति पि सक्को । कथंकथा वुच्चति विचिकिच्छा ।
दुक्खे कद्वा, दुक्खवस्मगुदये कद्वा, दुक्खनिरोधे कद्वा, दुक्खनिरोध-

१. अदिटुमिधथि – स्याऽ । २. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ३. अङ्गो – स्याऽ ; एवमुपरि
पि । ४. सेय्यथिदं – स्याऽ ; एवमुपरि पि । ५. अभीरु – स्याऽ ।

गामिनिया पटिपदाय कह्वा, पुब्बन्ते कह्वा, अपरन्ते कह्वा, पुब्बन्ता-
परन्ते कह्वा, इदप्पच्चयतापटिच्चसमुप्नेसु धम्मेसु कह्वा । या
एवरूपा कह्वा कह्वायना कह्वायितत्तं विमति विचिकिच्छा द्वेष्ठकं
द्वेधापथो संसयो अनेकसंगमाहो आसप्पना परिसप्पना अपरियोगाहना
५ छम्भितत्तं चित्तस्स मनोविलेखो । पमुञ्च मं सकक कथंकथाही ति ।
मुञ्च मं पमुञ्च मं मोचेहि मं पमोचेहि मं उद्धर मं समुद्धर
मं उद्गापेहि मं कथंकथासल्लतो ति – पमुञ्च मं सकक कथंकथाहि ।
तेनाह सो ब्राह्मणो –

10

“पस्सामहं देवमनुस्सलोके,
अकिञ्चनं ब्राह्मणमिरियमानं ।
तं तं नमस्सामि समन्तचक्खु,
पमुञ्च मं सकक कथंकथाही” ति ॥

15

३३. नाहं सहिस्सामि^१ पमोचनाय,
कथंकथिं धोतक किञ्च लोके ।
धम्मं च सेहुं आज्ञानमानो,
एवं तुवं ओघमिमं तरेसि ॥

20

नाहं सहिस्सामि पमोचनाया ति । नाहं तं सककोमि मुञ्चितुं
पमुञ्चितुं मोचेतुं पमोचेतुं उद्धरितुं समुद्धरितुं^२ उद्गापेतुं समुद्गापेतुं^३
कथंकथासल्लतो ति । एवं पि नाहं सहिस्सामि पमोचनाय । अथ
वा, न ईहामि न सभीहामि^४ न उस्सहामि न वायमामि न उस्साहं
करोमि न उस्सोळिहं करोमि न थामं करोमि न धितिं करोमि
न वीरियं करोमि न छन्दं जनेमि न सञ्जनेमि न निव्वत्तेमि न
अभिनिव्वत्तेमि अस्सद्वे पुग्गले अच्छन्दिके कुसीते हीनवीरिये
अप्पटिपज्जमाने धम्मदेसनाया ति । एवं पि नाहं सहिस्सामि
२५ पमोचनाय । अथ वा, न त्थञ्जो कोचि मोचेता^५ । ते यदि मोचेयुं
सकेन थामेन सकेन वलेन सकेन वीरियेन सकेन परक्कमेन सकेन
पुरिसथामेन सकेन पुरिसवलेन सकेन पुरिमवीरियेन सकेन पुरिस-
परक्कमेन अनन्ता सम्मापटिपदं अनुलोमपटिपदं अपच्चनीकपटिपदं^६

B. 95

१. समिस्मामि – स्या०; एवमुपरि पि । २. उद्धरापेतुं – स्या० । ३. स्या० पोत्थके
नत्थि । ४. सहामि – स्या० । ५. मोचेतु – स्या० । ६. स्या० पोत्थके नत्थि ।

अन्वत्थपटिपदं धम्मानुधम्मपटिपदं पटिपज्जमाना मोचेयुं^१ ति । एवं पि नाहं सहिस्सामि पमोचनाय ।

वुत्तञ्छेतं भगवता – “सो वत, चुन्द, अत्तना पलिपलिपन्नो परं पलिपलिपन्नं उद्धरिस्सती ति नेतं ठानं विज्जति । सो वत, चुन्द, अत्तना अदन्तो अविनीतो अपरिनिब्बृतो परं दमेस्सति^२ विनेस्सति परिनिब्बापेस्सती ति नेतं ठानं विज्जती ति । एवं पि नाहं सहिस्सामि पमोचनाय । वुत्तञ्छेतं भगवता –

“अत्तना हि कतं पापं, अत्तना संकिलिस्सति ।

अत्तना अकतं पापं, अत्तना व विसुज्ज्ञति ।

सुद्धि असुद्धि पच्चतं, नाञ्जो अञ्जं विसोधये” ति ॥ १०

एवं पि नाहं सहिस्सामि पमोचनाय ।

वुत्तञ्छेतं भगवता – “एवमेव खो, ब्राह्मण, तिटुतेव निव्वानं तिटुति निव्वानगामिमग्गो^३ तिट्टामहं समादपेता, अथ च पत मम सावका मया एवं ओवदियमाना एवं अनुसासियमाना अप्पेकच्चे अच्चन्तनिटुं निब्बानं आराधेन्ति एकच्चे नाराधेन्ती ति । एत्थ क्याहं, ब्राह्मण करोमि? मग्गक्वायी, ब्राह्मण, तथागतो । मग्गं बुद्धो^४ आचिकखति । अत्तना पटिपज्जमाना मुच्चेयुं ति । एवं पि नाहं सहिस्सामि पमोचनाय ।

कथंकथिं धोतक कञ्चित् लोके ति । कथंकथिं पुग्गलं सकञ्च्चं सखिलं सद्वेष्टहकं सविचिकिच्छं । कञ्च्ची ति । कञ्चिच्च खत्तियं वा ब्राह्मणं वा वेस्सं वा सुद्धं वा गहृदुं वा पव्वजितं वा देवं वा मनुस्सं वा । लोके ति । अपायलोके ...पे०... आयतनलोके ति – कथंकथिं धोतक कञ्चिच्च लोके ।

धम्मं च सेदुं आजानमानो ति । धम्मं सेदुं बुच्चति अमतं निव्वानं । यो सो सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सग्गो तण्हक्वयो विरागो निरोधो निव्वानं । सेदुं ति । अग्गं सेदुं विसेदुं पामोक्वं उत्तमं पवरं धम्मं आजानमानो^५ विजानमानो पटिविजानमानो पटिविज्ञमानो ति – धम्मं च सेदुं आजानमानो ।

१. मुच्चेयुं – स्या० । २. निव्वानमग्गो – स्या० । ३. पुद्धो – स्या० । ४. आजान-मानो ति आजानमान – स्या० ।

B 96

एवं तुवं ओघमिमं तरेसी ति । एवं^१ कामोघं भवोघं दिद्वोघं
अविज्जोघं तरेय्यासि उत्तरेय्यासि पतरेय्यासि समतिकमेय्यासि
वीतिवत्तेय्यासी ति – एवं तुवं ओघमिमं तरेसि । तेनाह भगवा –

६

“नाहं सहिस्सामि पमोचनाय,
कथंकथिं धोतक कञ्चिं लोके ।
धम्मं च सेटुं आजानमानो,
एवं तुवं ओघमिमं तरेसी” ति ॥

१०

३४. अनुसास ब्रह्मे करुणायमानो,
विवेकधम्मं यमहं विजञ्जं ।
यथाहं आकासो व^२ अव्याप्ज्जमानो^३,
इधेव सन्तो असितो चरेयं ॥

१५

अनुसास ब्रह्मे करुणायमानो ति । अनुसास ब्रह्मे अनुगण्ह
ब्रह्मे अनुकम्प ब्रह्मे ति – अनुसास ब्रह्मे । करुणायमानो ति । करुणाय-
मानो अनुदयमानो^४ अनुरक्षमानो अनुगण्हमानो अनुकम्पमानो ति –
अनुसास ब्रह्मे करुणायमानो ।

२०

विवेकधम्मं यमहं विजञ्जं ति । विवेकधम्मं वुच्चति अमतं
निवानं । यो सो सब्बसङ्कारसमथो सब्बूपर्धिपटिनिस्सग्गो तण्हवखयो
विरागो निरोधो निवानं । यमहं विजञ्जं ति । यमहं जानेयं
आजानेयं विजानेयं पटिविजानेयं पटिविज्ञभेयं अधिगच्छेयं
फुस्सेयं सच्छिकरेयं ति – विवेकधम्मं यमहं विजञ्जं ।

२५

यथाहं आकासो व अव्याप्ज्जमानो ति । यथा आकासो न
पज्जति न^५ गण्हति^६ न वज्जति न पलिवज्जति, एवं अपज्जमानो
अगण्हमानो^७ अवज्जमानो अपलिवज्जमानो ति – एवं पि आकासो व
अव्याप्ज्जमानो । यथा आकासो न रज्जति लाखाय वा हलिद्विया^८
वा नीलिया^९ वा मञ्जेदुष्य वा एवं अरज्जमानो अदुस्समानो
अमुह्यमानो अकिलिस्समानो^{१०} ति – एवं पि आकासो व अव्याप्ज्ज-

१. एवं तुवं – स्याऽ । २-२. च अव्याप्ज्जमानो – स्याऽ । ३. अनुद्यमानो – स्याऽ ।
४-४. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ५. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ६. हलिद्वेन – स्याऽ । ७. नीलेन –
स्याऽ । ८. अकिलियमानो – स्याऽ ।

मानो। यथा आकासो न कुप्पति न व्यापज्जति न पतिलीयति न पटिहञ्जति, एवं अकुप्पमानो अब्यापज्जमानो अप्पतिलीयमानो अप्पटिहञ्जमानो अप्पटिहञ्जमानो ति – एवं पि आकासो व अब्यापज्जमानो।

इधेर सन्तो असितो चरेय्यं ति। इधेर सन्तो ति। इधेर सन्तो इधेर समानो इधेर निसिन्नो समानो इमस्मिंयेव आमने निसिन्नो समानो इमिस्सायेव परिसाय निसिन्नो समानो ति, एवं पि – इधेर सन्तो। अथ वा, इधेर सन्तो उपसन्तो वृपसन्तो निव्वतु ति, एवं पि – इधेर सन्तो। असितो ति। द्वे निस्सया – तण्हानिस्सयो च दिट्ठिनिस्सयो च ...पे०... यथं तण्हानिस्सयो...पे०... 10 अयं दिट्ठिनिस्सयो ... तण्हानिस्सयं पहाय दिट्ठिनिस्सयं पटिनिस्स-जिज्ञत्वा चक्र्यु अनिस्सितो, सोतं अनिस्सितो, घानं अनिस्सितो, जिक्रं अनिस्सितो, कायं अनिस्सितो, मनं अनिस्सितो, रुपे ... सद्वे ... गन्धे ... रसे ... फोटुव्वे ... कुलं ... गणं ... आवासं ... लाभं ... यसं ... पसंसं ... सुखं ... चीवरं ... पिण्डपातं ... सेनासनं ... गिलानपच्चय- 15 भेसज्जपरिक्रारं ... कामधातुं ... रूपधातुं ... अरूपधातुं ... कामभवं ... रूपभवं ... अरूपभवं ... सञ्जाभवं ... असञ्जाभवं ... नेवसञ्जानासञ्जाभवं ... एकवोकारभवं ... चतुर्वोकारभवं ... पञ्चवोकारभवं ... अतीतं ... अनागतं ... पञ्चुपन्नं ... दिट्ठमुत-मुतविज्ञातव्वे धर्मे असितो^१ अनिस्सितो अनलीनो अनुपगतो 20 अनज्ञभोसितो अनधिमुत्तो निक्खन्तो निस्कटो^२ विष्पमुत्तो विसंयुत्तो^३ विमरियादिकतेन चेतसा। चरेय्यं ति। चरेय्यं विहरेय्यं इरियेय्यं वत्तेय्यं यपेय्यं यापेय्यं ति – इधेर सन्तो असितो चरेय्यं। तेनाह सो ब्राह्मणो –

“अनुसास ब्रह्मे करुणायमानो,
विवेकधर्मं यमहं विजञ्जं।
यथाहं आकासो व अब्यापज्जमानो,
इधेर सन्तो असितो चरेय्यं” ति ॥ 25

१. स्या० पोत्थके नत्थि। २. निस्सद्वो – स्या०। ३. स्या० पोत्थके नत्थि।

३५. कित्तयिस्सामि ते सन्तिं, (धोतका ति भगवा)
दिट्ठे धम्मे अनीतिहं।
यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं ॥

B. 98

- कित्तयिस्सामि ते सन्तिं ति । रागस्स सन्तिं, दोसस्स सन्तिं,
 ५ मोहस्स सन्तिं, कोधस्स सन्तिं उपनाहस्स ... मवखस्स ... पळासस्स ...
 इसाय ... मच्छरियस्स ... मायाय ... साठेयस्स ... थम्भस्स ... सार-
 मभस्स ... मानस्स ... अतिमानस्स ... मदस्स ... पमादस्स ... सब्ब-
 किलेसानं ... सब्बदुच्चरितानं ... सब्बदरथानं ... सब्बपरिलाहानं ...
 सब्बसन्तापानं ... सब्बाकुसलाभिसङ्घारानं सन्तिं उपसन्तिं वूपसन्तिं
 10 निबुतिं पटिष्पस्सद्विं कित्तयिस्सामि पकित्तयिस्सामि' आचिविख-
 स्सामि देसेस्सामि पञ्चपेस्सामि पटुपेस्सामि विवरिस्सामि विभ-
 जिस्सामि उत्तानीकरिस्सामि पकासिस्सामी ति – कित्तयिस्सामि
 ते सन्तिं ।

- धोतका ति भगवा ति । धोतका ति । भगवा तं ब्राह्मणं
 15 नामेन आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ... पे० ... सच्छिका
 पञ्चति, यदिदं भगवा ति – धोतका ति भगवा ।

- दिट्ठे धम्मे अनीतिहं ति । दिट्ठे धम्मे ति । दिट्ठे धम्मे
 जाते धम्मे तुलिते धम्मे तीरिते धम्मे विभूते धम्मे विभाविते
 धम्मे सब्बे सङ्घारा अनिच्चा ति ... पे० ... यं किञ्चिं समुदयधम्मं
 20 सब्बं तं निरोधधम्मं ति दिट्ठे धम्मे जाते धम्मे तुलिते धम्मे
 तीरिते धम्मे विभाविते धम्मे विभूते धम्मे ति, एवं पि – दिट्ठे
 धम्मे ...पे०... । अथ वा, दुक्खे दिट्ठे दुक्खं कथयिस्सामि, समुदये
 दिट्ठे समुदयं कथयिस्सामि, मग्गे दिट्ठे मग्गं कथयिस्सामि, निरोधे
 दिट्ठे निरोधं कथयिस्सामी ति, एवं पि – दिट्ठे धम्मे ...पे०... ।
 25 अथ वा, सन्दिट्ठिकं अकालिकं एहिपस्सिकं ओपनेयिकं पच्चतं
 वेदितब्बं विज्ञूही ति, एवं पि – दिट्ठे धम्मेै । अनीतिहं ति । न
 इतिहीतिहं न इतिकिराय न परम्पराय न पिटकसम्पदाय न तक्कहेतु
 न नयहेतु न आकारपरिवितकेन न दिट्ठिनिजभानक्खन्तिया सामं

सयमभिञ्जातं अत्तपच्चक्षवधम्मं, तं कथयिस्सामी ति – दिट्ठे धम्मे अनीतिहं ।

यं विदित्वा सतो चरं ति । यं विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा; “सब्बे सङ्खारा अनिच्चा” ५ ति विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा; “सब्बे सङ्खारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा अनत्ता” ति ... पे० ... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । सतो ति । चतूहि कारणेहि सतो । काये कायानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो ...पे०... सो वुच्चति सतो । चरं ति । चरन्तो विहरन्तो¹⁰ इरियन्तो वत्तेन्तो पालेन्तो यपेन्तो यापेन्तो ति – यं विदित्वा सतो चरं ।

तरे लोके विसत्तिकं ति । विसत्तिका वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ...पे०... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं । विसत्तिका ति । केनटुन विसत्तिका ...पे०... विसटा वित्थता ति विसत्तिका । लोके¹⁵ ति । अपायलोके ...पे०... आयतनलोके । तरे लोके विसत्तिकं ति । लोके वेसा विसत्तिका, लोके वेतं विसत्तिकं सतो तरेय्य उत्तरेय्य पतरेय्य समतिक्कमेय्य वीतिवत्तेय्या ति – तरे लोके विसत्तिकं । तेनाहृ भगवा –

“कित्तयिस्सामि ते सन्ति, (धोतका ति भगवा) २० दिट्ठे धम्मे अनीतिहं ।

यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं” ति ॥

३६. तञ्चाहं अभिनन्दामि, महेसि सन्तिमुत्तमं ।

यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं ॥

तञ्चाहं अभिनन्दामी ति । तं ति । तुय्हं वचनं व्यप्पथं २५ देसनं अनुसासनं अनुसिद्धं नन्दामि अभिनन्दामि मोदामि अनुमोदामि इच्छामि सादियामि पत्थयामि पिहयामि अभिजप्पामी ति – तञ्चाहं अभिनन्दामि ।

१. विचरन्तो – स्यां ।

चू० नि०-१४

महेसिसन्तिमुत्तमं ति । महेसी ति । किं महेसि भगवा ?
 महन्तं सीलक्षबन्धं एसी गवेसी परियेसी ति महेसि, महन्तं समाधि-
 क्वन्धं ...पे०... कहं नरासभो ति महेसि । सन्तिमुत्तमं ति । सन्ति
 वुच्चति अमतं निब्बानं । यो सो सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटि-
 ६ निस्सगो तण्हक्खयो विरागो निरोधो निब्बानं । उत्तमं ति । अग्णं
 सेटुं विसेटुं पामोक्खं उत्तमं पवरं ति – महेसि सन्तिमुत्तमं ।

यं' विदित्वा सतो चरं ति । यं विदितं कत्वा ...पे०... “सब्बे
 सङ्घारा अनिच्छा” ति विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभाव-
 यित्वा विभूतं कत्वा; “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति ...“सब्बे धम्मा

१० अनन्ता” ति ...पे०... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति
 विदितं^३ कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ।
 सतो ति । चतुहि कारणेहि सतो – काये कायानुपस्नासतिपट्टानं
 भावेन्तो सतो ...पे०... सो वुच्चति सतो । चरं ति । चरन्तो ...पे०...
 यापेन्तो ति – यं विदित्वा सतो चरं ।

१५ तरे लोके विसत्तिकं ति । विसत्तिका वुच्चति तण्हा । यो
 रागो सारागो ...पे०... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं । विसत्तिका ति ।
 केनद्वेन विसत्तिका ?...पे०... विसटा विथता ति विसत्तिका । लोके
 ति । अपायलोके ...पे०... आयतनलोके । तरे लोके विसत्तिकं ति ।
 लोके वेसा विसत्तिका, लोके वेतं विसत्तिकं सतो तरेयं उत्तरेयं
 २० ...पे०... वीतिवत्तेयं ति – तरे लोके विसत्तिकं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“तञ्चाहं अभिनन्दामि, महेसि सन्तिमुत्तमं ।

यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं” ति ॥

३७. यं किञ्चिच सम्पज्जानासि, (धोतका ति भगवा)

उद्धं अधो तिरियं चा यि मज्जे ।

२५ एतं विदित्वा सङ्घो ति लोके,
 भवाभवाय माकासि तण्हं ॥

यं किञ्चिच सम्पज्जानासी ति । यं किञ्चिच सम्पज्जानासि
 आजानासि^४ पटिविज्जानासि पटिविज्जसी ति – यं किञ्चिच सम्प-

१. तं – स्या० । २. यं विदितं – स्या० । ३. विजानासि – स्या० ।

जानासि । धोतका ति भगवा ति । धोतका ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्चत्ति, यदिदं भगवा ति – धोतका ति भगवा ।

उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्जे ति । उद्धं ति – अनागतं^१ । अधो ति – अतीतं । तिरियं चा पि मज्जे ति – पच्चुप्पन्नं । उद्धं ति – देवलोको । अधो ति – अपायलोको । तिरियं चा पि मज्जे ति – मनुस्सलोको । अथ वा, उद्धं ति – कुसला धम्मा । अधो ति – अकुसला धम्मा । तिरियं चा पि मज्जे ति – अव्याकता धम्मा । उद्धं ति – अरूपधातु । अधो ति – कामधातु । तिरियं चा पि मज्जे ति – रूपधातु । उद्धं ति – सुखा वेदना । अधो ति – दुक्खा वेदना । तिरियं चा पि मज्जे ति – अदुक्खमसुखा वेदना । उद्धं ति – उद्धं पादतला । अधो ति – अधो केसमत्थका । तिरियं चा पि मज्जे ति – वेमज्जे ति – उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्जे ।

एतं विदित्वा सङ्गो ति लोके ति । सङ्गो एसो लग्ननं एतं वन्धनं एतं पलिबोधो एसो ति जत्वा जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – एतं विदित्वा सङ्गो ति लोके ।

भवाभवाय माकासि तण्हं ति । तण्हा ति । रूपतण्हा सहृतण्हा ...पे०... धम्मतण्हा । भवाभवाया ति – भवाभवाय कम्मभवाय पुनब्भवाय कामभवाय, कम्मभवाय कामभवाय पुनब्भवाय रूपभवाय, कम्मभवाय रूपभवाय पुनब्भवाय अरूपभवाय, कम्मभवाय अरूप-भवाय पुनब्भवाय पुनप्पुनब्भवाय, पुनप्पुनगतिया पुनप्पुनउपपत्तिया पुनप्पुनपटिसंधिया पुनप्पुनअत्तभावाभिनिब्बत्तिया तण्हं माकासि मा जनेसि मा सञ्जनेसि मा निब्बत्तेसि माभिनिब्बत्तेसि, पजह विनोदेहि व्यन्तीकरोहि अनभावं गमेही ति – भवाभवाय माकासि तण्हं ति । तेनाह भगवा –

“यं किञ्च सम्पज्जानासि, (धोतका ति भगवा)

उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्जे ।

एतं विदित्वा सङ्गो ति लोके,

भवाभवाय माकासि तण्हं” ति ॥

१. उच्चन्ति अनागतं – स्या० ।

सह गाथापरियोसाना ...पे०... सत्था मे भन्ते भगवा, सावको-
हमस्मी ति ।

धोतकमाणवपुच्छानिहेसो पञ्चमो ।

६. उपसीवमाणवपुच्छानिहेसो

३८. एको अहं सकक महन्तमोघं (इच्चायस्मा उपसीवो)
अनिस्सितो नो विसहामि तारितुं ।

५ आरम्भणं ब्रूहि समन्तचक्षु,
यं निस्सितो ओघमिमं तरेयं ॥

B. 102

एको अहं सकक महन्तमोघं ति । एको ति । पुगलो वा मे
दुतियो नत्थि, धम्मो वा मे दुतियो नत्थि, यं वा पुगलं निस्साय
धम्मं वा निस्साय महन्तं कामोघं भवोघं दिट्ठोघं अविज्जोघं
१० तरेयं उत्तरेयं पतरेयं समतिक्कमेयं वीतिवत्तेयं ति । सकका
ति – सकको । भगवा सक्यकुला पब्बजितो ति पि सकको । अथ वा,
अड्डो महद्धनो धनवा ति पि सकको । तस्समानि धनानि, सेय्यथिदं –
सद्धाधनं सीलधनं हिरिधनं ओत्तप्पधनं सुतधनं चागधनं पञ्जाधनं
सतिपट्टानधनं ...पे०... निब्बानधनं । इमेहि अनेकेहि^१ धनरतनेहि अड्डो
१५ महद्धनो धनवा ति पि सकको । अथ वा, सकको पहु विसवी अलमत्तो
सूरो वीरो विकक्तो अभीरु अछम्भी अनुत्रासी अपलायी पहीनभयभेरवो
विगतलोमहंसो ति पि सकको ति – एको अहं सकक महन्तमोघं ।

इच्चायस्मा उपसीवो ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे०... ।
आयस्मा ति । पियवचनं ...पे०... । उपसीवो ति । तस्स ब्राह्मणस्स
२० नामं ...पे०... अभिलापो ति – इच्चायस्मा उपसीवो ।

अनिस्सितो नो विसहामि तारितुं ति । अनिस्सितो ति :
पुगलं वा अनिस्सितो धम्मं वा अनिस्सितो नो विसहामि न
उससहामि न सककोमि न पटिबलो महन्तं कामोघं भवोघं दिट्ठोघं
अविज्जोघं तरितुं उत्तरितुं पतरितुं समतिक्कमितुं वीतिवत्तितुं
२५ ति – अनिस्सितो नो विसहामि तारितुं ।

१. अनेकविवेहि – स्या० । २. तारितुं महन्तं – स्या० ।

आरम्मणं ब्रूहि समन्तचक्खू ति । आरम्मणं' आलम्बणं
निस्सयं उपनिस्सयं ब्रूहि आचिक्खाहि देसेहि पञ्चपेहि पट्टपेहि
विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेहि । समन्तचक्खू ति ।
समन्तचक्खु वुच्चति सब्बञ्जुतज्ञाणं । भगवा तेन सब्बञ्जुतज्ञाणेन
उपेतो समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो समुपपन्नो समन्नागतो । ५

न तस्स अद्विमिधत्थि किञ्च्च,
अथो अविज्ञातमजानितव्वं ।
सब्बं अभिज्ञासि यदत्थि नेयं,
तथागतो तेन समन्तचक्खू ति ॥

आरम्मणं ब्रूहि समन्तचक्खू ।

10

यं निस्सितो ओघमिमं तरेय्यं ति । यं निस्सितो ति । यं
पुगलं वा निस्मितो धम्मं वा निस्सितो महन्तं कामोघं भवोघं
दिद्वोघं अविज्ञोघं तरेय्यं उत्तरेय्यं पतरेय्यं समतिक्कमेय्यं वीतिवत्तेय्यं
ति – यं निस्सितो ओघमिमं तरेय्यं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

B. 103

“एको अहं सकक महन्तमोघं, (इच्चायस्मा उपसीदो)
अनिस्सितो नो विसहामि तारितुं ।
आरम्मणं ब्रूहि समन्तचक्खू,
यं निस्सितो ओघमिमं तरेय्यं” ति ॥

15

३९. आकिञ्चञ्चञ्चं पेक्खमानो सतिमा, (उपसीदा ति भगवा)
नत्थी ति निस्साय तरस्सु ओघं ।
कामे पहाय विरतो कथाहि,
तण्हक्खयं नत्तमहाभिपस्स ॥

20

आकिञ्चञ्चञ्चं पेक्खमानो सतिमा ति । सो ब्राह्मणो पक्तिया
आकिञ्चञ्चञ्चायतनसमापत्तिं लाभीयेव निस्सयं न जानाति – “अयं
मे निस्सयो” ति । तस्स भगवा निस्सयं च आचिक्खति उत्तरिं च
नियानपथं । आकिञ्चञ्चञ्चायतनसमापत्तिं सतो समाप्तिज्ञत्वा ततो
वुद्धित्वा तथ्य जाते चित्तचेतसिके धम्मे अनिच्चतो पेक्खमानो,
दुक्खतो ... रोगतो ... गण्डतो ... सलेलतो ... अघतो ... आबाधतो ....

25

१. आरम्मणं ब्रूहीति आरम्मणं – स्या० । २. रत्तमहाभिपस्स – स्या० ।

परतो ... पलोकतो ... ईतितो ... उपद्वृतो^१ ... भयतो... उपसमगतो ... चलतो ... पभङ्गतो ... अद्धुवतो ... अताणतो ... अलेणतो ... असर-
णतो ... असरणीभूततो ... रित्ततो ... तुच्छतो ... सुञ्जतो ... अन-
त्ततो ... आदीनवतो ... विपरिणामधम्मतो ... असारकतो ... अघ-
५ मूलतो ... भवतो ... विभवतो ... सासवतो^२ ... सङ्घृततो ... मारामिसतो ...
... जातिधम्मतो ... जराधम्मतो ... व्याधिधम्मतो ... मरणधम्मतो ...
सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासधम्मतो ... समुदयधम्मतो ... अत्थज्ञ-
मतो ... अस्सादतो^३ ... आदीनवतो ... निस्सरणतो^४ पेक्खमानो दक्ख-
मानो^५ ओलोकयमानो निजभायमानो उपपरिक्खमानो ।

B. 104 10 सतिमा ति । या सति अनुस्सति पटिस्सति ... पे० ... सम्मासति – अयं वुच्चति सति । इमाय सतिया उपेतो होति ... पे० ... समन्वागतो,
सो वुच्चति सतिमा ति – आकिञ्चञ्जं पेक्खमानो सतिमा ।

१५ उपसीवा ति भगवा ति । उपसीवा ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ... पे० ... सच्छिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति – उपसीवा ति भगवा ।

२० नथी ति निस्साय तरस्सु ओघं ति । नथि किञ्ची ति आकिञ्चञ्जायतनसमापत्ति । किंकारणा नथि किञ्ची ति आकि-
ञ्चञ्जायतनसमापत्ति ? विञ्जाणञ्चायतनसमापत्तिं सतो समा-
पजिज्ञत्वा ततो वुट्ठहित्वा तञ्जेव विज्ञाणं अभावेति, विभावेति,
अन्तरधापेति, नथि किञ्ची ति पस्सति । तंकारणा नथि किञ्ची ति आकिञ्चञ्जायतनसमापत्तिं^६ निस्साय^७ उपनिस्साय आलम्बणं
करित्वा कामोघं भवोघं दिट्ठोघं अविज्जोघं तरस्सु उत्तरस्सु पतरस्सु समतिक्कमस्सु वीतिवत्तस्सु ति – नथी ति निस्साय तरस्सु ओघं ।

२५ कामे पहाय विरतो कथाही ति । कामा^८ ति । उद्दानतो द्वे कामा – वत्थुकामा च किलेसकामा च ... पे० ... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा ... पे० ... इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । कामे पहाया ति । वत्थुकामे परिजानित्वा किलेसकामे पहाय पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा

१. उपद्वृतो असाततो – स्या० । २. सासवतो वधकतो – स्या० । ३. अनस्सादतो – स्या० । ४. अनिस्सरणतो – स्या० । ५. स्या० पोत्थके नथि । ६. आकिञ्चञ्जायतन-
समापत्ति – स्या० । ७. तं निस्साय – स्या० । ८. कामे – स्या० ।

अनभावं गमेत्वा ति – कामे पहाय । विरतो कथाही ति । कथंकथा
वुच्चति विचिकिच्छा । दुक्खे कङ्गा ...पे०... छम्भितत्तं चित्तस्स
मनोविलेखो कथंकथाय आरतो विरतो पटिविरतो निक्खन्तो
निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो विमरियादिकतेन चेतसा विहरती
ति – एवं पि विरतो कथाहि ...पे०... अथ वा, द्वितिंसाय तिरच्छानकथाय 5
आरतो विरतो पटिविरतो निक्खन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो
विमरियादिकतेन चेतसा विहरती ति एवं पि विरतो कथाही ति –
कामे पहाय विरतो कथाहि ।

तण्हक्खयं नत्तमहाभिपस्सा ति । तण्हा ति । रूपतण्हा ...पे०...
धम्मतण्हा । नत्तं वुच्चति रत्ति । अहो ति – दिवसो । रत्तिं च दिवा च
तण्हक्खयं रागक्खयं दोसक्खयं मोहक्खयं गतिक्खयं उपपत्तिक्खयं पटि-
सन्धिक्खयं भवक्खयं संसारक्खयं वंडुक्खयं पस्स अभिपस्स दक्ख ओलोक्य
निजभाय उपपरिक्खा ति – तण्हक्खयं नत्तमहाभिपस्स । तेनाह भगवा –

B. 105

“आकिञ्चञ्जं पेक्खमानो सतिमा, (उपसीवा ति भगवा)
नथी ति निस्साय तरस्सु ओघं ।
कामे पहाय विरतो कथाहि,
तण्हक्खयं नत्तमहाभिपस्सा” ति ॥

15

४०. सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो, (इच्चायस्मा उपसीवो)
आकिञ्चञ्जं निस्सितो हित्वा^१ मञ्जं ।
सञ्जाविमोक्खे परमेधिमुत्तो,
तिद्वे नु सो तथ अनानुयायी ॥

20

सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो ति । सब्बेसू ति । सब्बेन सब्बं
सब्बथा सब्बं असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं^२ सब्बेसू ति ।
कामेसू ति । कामा ति । उद्दानतो द्वे कामा – वत्थुकामा च किलेसकामा
च ...पे०... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा ...पे०... इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । 25
सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो ति । सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो
विगतरागो चत्तरागो वन्तरागो मुत्तरागो पहीनरागो पटिनिस्सटु-
रागो विक्खम्भनतो^३ ति – सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो ।

25

१. हित्व – स्या० । २. परियादायवचनमेतं – स्या० । ३. विक्खम्भितरागो – स्या० ।

इच्चायस्मा उपसीवो ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे०... ।
आयस्मा ति । पियवचनं ...पे०... । उपसीवो ति । तस्स ब्राह्मणस्स
नामं ...पे०... अभिलापो ति – इच्चायस्मा उपसीवो ।

आकिञ्चञ्जञं निस्सितो हित्वा मञ्जं ति । हेट्टिमा छ समापत्तियो

- ५ हित्वा^१ चजित्वा परिच्चजित्वा अतिक्कमित्वा समतिक्कमित्वा
वीतिवत्तित्वा आकिञ्चञ्जायतनसमापत्तिं निस्सितो अल्लीनो उपगतो^२
समुपगतो^३ अज्भोसितो अधिमुत्तो ति – आकिञ्चञ्जञं निस्सितो
हित्वा मञ्जं ।

सञ्जाविमोक्खे परमेधिमुत्तो ति । सञ्जाविमोक्खा वुच्चन्ति

- B. 106 १० सत्त सञ्जासमापत्तियो । तासं सञ्जासमापत्तीनं आकिञ्चञ्जञायतन-
समापत्तिविमोक्खो^४ अग्गो च सेद्गो च विसेद्गो च पामोक्खो च
उत्तमो च पवरो च, परमे अग्गे सेद्गे विसेद्गे पामोक्खे उत्तमे
पवरे अधिमुत्तिविमोक्खेन अधिमुत्तो तत्राधिमुत्तो तदधिमुत्तो तच्चरितो
तब्बहुलो तगरुको तन्निन्नो तप्पोणो तप्पब्भारो तदधिमुत्तो तदधि-
१५ पतेय्यो^५ ति – सञ्जाविमोक्खे परमेधिमुत्तो ।

- तिट्टे नु सो तत्थ अनानुयायी ति । तिट्टे नू ति । संसयपुच्छा
विमतिपुच्छा^६ द्वेळहकपुच्छा अनेकसंपुच्छा, “एवं नु खो, ननु खो,
किं नु खो, कथं नु खो” ति – तिट्टे नु । तत्था ति । आकिञ्चञ्जञा-
यतने । अनानुयायी ति । अनानुयायी अविच्चमानो^७ अविगच्छमानो
२० अनन्तरधायमानो अपरिहायमानो^८ ...पे०... । अथ वा, अरज्जमानो
अदुस्समानो अमुह्यमानो अकिलिस्समानो^९ ति – तिट्टे नु सो तत्थ
अनानुयायी । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो, (इच्चायस्मा उपसीवो)
आकिञ्चञ्जञं निस्सितो हित्वा मञ्जं ।

- २५ सञ्जाविमोक्खे परमेधिमुत्तो,
तिट्टे नु सो तत्थ अनानुयायी” ति ॥

१. हित्वा वज्जेत्वा – स्या० । २-२. उपागतो ममुपागतो – स्या० । ३. ० विमोक्खा –
स्या०; एवं मञ्जेसु पदेमु बहुवचनेन । ४. तदाधिपतेय्यो – स्या० । ५. स्या० पोत्यके
नत्यि । ६. अवेधमानो – स्या० । ७. अपरिहियमानो – स्या० । ८. अकिलियमानो –
स्या० ।

४१. सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो, (उपसीवा ति भगवा)
 आकिञ्चञ्जञं निस्सितो हित्वा मञ्जं।
 सञ्जाविमोक्खे परमेधिमुत्तो,
 तिद्वेय्य सो तथ्य अनानुयायी ॥

सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो ति । सब्बेसु ति । सब्बेन सब्बं ५
 सब्बथा सब्बं असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं सब्बेसु – ति ।
 कामेसु ति । कामा ति । उदानतो द्वे कामा – वत्थुकामा च किलेसकामा
 च ...पे०... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा ...पे०... इमे वुच्चन्ति किलेसकामा ।
 सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो ति । सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो
 ...पे०... पटिनिस्सद्वरागो विक्खम्भनतो ति – सब्बेसु कामेसु यो १०
 वीतरागो ।

उपसीवा ति भगवा ति । उपसीवा ति । भगवा तं ब्राह्मणं
 नामेन आलपति । भगवा ति । गार्वाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका
 पञ्जति, यदिदं भगवा ति – उपसीवा ति भगवा ।

आकिञ्चञ्जञं निस्सितो हित्वा मञ्जं ति । हेट्टिमा छ १५ B. 107
 समापत्तियो हित्वा चजित्वा^१ परिच्चजित्वा अतिवक्मित्वा समति-
 वक्मित्वा वीतिवत्तित्वा आकिञ्चञ्जायतनसमापत्तिं निस्सितो अल्लीनो
 उपगतो समुपगतो अज्भोसितो अधिमुत्तो ति – आकिञ्चञ्जञं निस्सितो
 हित्वा मञ्जं ।

सञ्जाविमोक्खे परमेधिमुत्तो ति । सञ्जाविमोक्खा वुच्चन्ति २०
 सत्त सञ्जासमापत्तियो । तासं सञ्जासमापत्तीनं आकिञ्चञ्जायतन-
 समापत्तिविमोक्खो अग्गो च सेट्टो च विसेट्टो च पामोक्खो च
 उत्तमो च पवरो च, परमे अग्गे सेट्टे विसेट्टे पामोक्खे उन्नमे पवरे
 अधिमुत्तिविमोक्खेन अधिमुत्तो तत्राधिमुत्तो तदधिमुत्तो ...पे०...
 तदधिपतेय्यो ति – सञ्जाविमोक्खे परमेधिमुत्तो । २५

तिद्वेय्य सो तथ्य अनानुयायी ति । तिद्वेय्या ति । तिद्वेय्य
 सट्टिकप्पसहस्रानि । तत्था ति – आकिञ्चञ्जायतने । अनानुयायी
 ति । अनानुयायी अविच्चमानो अविगच्छमानो अनन्तरधायमानो

१. वज्जेत्वा – स्या० ।

अपरिहायमानो । अथ वा, अरज्जमानो अदुस्समानो अमुहमानो अकिलिस्समानो ति – तिद्वेय सो तत्थ अनानुयायी । तेनाह भगवा –

“सब्बेसु कामेसु यो वीतरागो, (उपसीवा ति भगवा)

आकिञ्चञ्चञ्जं निस्सितो हित्वा मञ्जं ।

५

सञ्जाविमोक्षे परमेधिमुत्तो,

तिद्वेय सो तत्थ अनानुयायी” ति ॥

४२. तिद्वे चे सो तत्थ अनानुयायी,

पूर्णं पि वस्सानि^१ समन्तचक्रवृ ।

तत्थेव सो सीतिसिया विमुत्तो,

१०

चवेथ^२ विज्ञाणं तथाविधस्स ॥

तिद्वे चे सो तत्थ अनानुयायी ति । सचे सो तिद्वेय सद्विक्षपसहस्सानि । तत्था ति – आकिञ्चञ्चञ्जायतने । अनानुयायी ति । अनानुयायी अविच्छमानो अविगच्छमानो अनन्तरधायमानो अपरिहायमानो । अथ वा, अरज्जमानो अदुस्समानो अमुहमानो अकिलिस्समानो ति – तिद्वे चे सो तत्थ अनानुयायी ।

B. 108

पूर्णं पि वस्सानि^३ समन्तचक्रवृ ति । पूर्णं पि वस्सानी ति । पूर्णं पि वस्सानि बहूनि^४ वस्सानि बहूनि वस्ससतानि बहूनि वस्ससहस्सानि बहूनि वस्ससतसहस्सानि बहूनि कप्पानि बहूनि कप्पसतानि बहूनि कप्पसहस्सानि बहूनि कप्पसतसहस्सानि । समन्तचक्रवृ ति ।

२० समन्तचक्रवृ वुच्चति सब्बञ्जुतज्ञाणं ...पे०... तथागतो तेन समन्तचक्रवृ ति – पूर्णं पि वस्सानि समन्तचक्रवृ ।

तत्थेव सो सीतिसिया विमुत्तो चवेथ विज्ञाणं तथाविधस्सा ति । तत्थेव सो सीतिभावमनुप्स्तो निच्छो धुवो सस्सतो अविपरिणामधम्मो सस्सतिसमं तथेव तिद्वेय । अथ वा, तस्स विज्ञाणं चवेय्य २५ उच्छिज्जेय्य नस्सेय्य^५ विनस्सेय्य न भवेय्या ति पुनवभवपटिसन्धिविज्ञाणं निब्बत्तेय्य कामधातुया वा रूपधातुया वा अरूपधातुया वा ति आकिञ्चञ्चञ्जायतनं^६ समापन्नस्स^७ सस्सतं च उच्छ्वेदं च पुच्छति ।

१. वस्मानं – स्या० । २. भवेथ – स्या० । ३. वस्सानं – स्या०; एवमुपरि पि । ४.

बहुनं – स्या०; एवमुपरि पि । ५. स्या० पोत्थके नत्थि । ६-६. आकिञ्चञ्चञ्जायतने उपपन्नस्स – स्या०; एवमुपरि पि ।

उदाहृ तथेव अनुपादिसेसाय निब्बानधातुया परिनिब्बायेय्य। अथ वा, तस्य विज्ञाणं चवेय्य पुन पटिसन्धिविज्ञाणं निब्बत्तेय्य कामधातुया वा रूपधातुया वा अरूपधातुया वा ति, आकिञ्चञ्चञ्जायतनं उपपन्नस्स परिनिब्बानं च पटिसन्धिं च पुच्छति । तथाविधस्सा ति । तथाविधस्स तादिसस्स तस्सण्ठितस्स तप्पकारस्स तप्पटिभागस्स ५ आकिञ्चञ्चञ्जायतनं उपपन्नस्सा ति – तथेव सो सीतिसिया विमुत्तो चवेथ विज्ञाणं तथाविधस्स। तेनाह सो ब्राह्मणो –

‘तिटु चे सो तत्थ अनानुयायी,
पूर्णं पि वस्तानि समन्तचक्षु ।
तथेव सो सीतिसिया विमुत्तो,
चवेथ विज्ञाणं तथाविधस्सा’ ति ॥ १०

४३. अच्चिच्च यथा वातवेगेन खित्ता’, (उपसीवा ति भगवा)
अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं ।
एवं मुनी नामकाया विमुत्तो,
अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं ॥ १५

अच्चिच्च यथा वातवेगेन खित्ता ति । अच्चिच्च वुच्चति जाल-
सिखा । वाता ति – पुरत्थिमा वाता पच्छिमा वाता उत्तरा वाता
दक्षिणा वाता सरजा वाता अरजा^१ वाता सीता वाता उण्हा वाता
परित्ता^२ वाता^३ अधिमना वाता वेरम्भवाता पक्षवाता सुपण्णवाता
तालपण्णवाता विधूपनवाता । वातवेगेन खित्ता ति । वातवेगेन
खित्ता^४ उक्खित्ता^५ नुब्बा पनुब्बा खम्भिता विक्खम्भिता ति – अच्चिच्च
यथा वातवेगेन खित्ता । उपसीवा ति भगवा ति । उपसीवा ति ।
भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आल्पति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं
... पे० ... सच्छिका पञ्ज्रति, यदिदं भगवा ति – उपसीवा ति भगवा ।

अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं ति । अत्थं पलेती ति । अत्थं
पलेति, अत्थं गमेति, अत्थं गच्छति निरुजभक्ति वूपसमति पटिप्पस्सम्भति ।
न उपेति सङ्घं ति । सङ्घं^६ न उपेति, उद्देसं न उपेति, गणनं न

B. 109

१. खित्तं – स्या० । २. अपरजा – स्या० । ३-३. स्या० पोत्थके नन्थि । ४-४.
खित्तं उक्खित्तं – स्या० । ५. अमुकंजाम दिस गतो ति सङ्घं – स्या० ।

उपेति, पण्णतिं न उपेति, “पुरत्थिमं वा दिसं गता, पच्छिमं वा दिसं गता, उत्तरं वा दिसं गता, दक्षिणं वा दिसं गता उद्धं वा गता, अधो वा गता, तिरियं वा गता, विदिसं वा गता” ति, सो हेतु नत्थि, पच्चयो नत्थि, कारणं नत्थि, येन सङ्घं गच्छेय्या ५ ति – अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं।

एवं मुनी नामकाया विमुत्तो ति । एवं ति । ओपम्मसम्पटि-
पादनं । मुनी ति । मोनं वुच्चति ज्ञाणं ... पे० ... सङ्घजालमतिच्च सो
मुनि । नामकाया विमुत्तो ति । सो मुनि पक्तिया पुब्बेवं रूपकाया
विमुत्तो॑ । तदङ्गं समतिक्कमा विक्खम्भनप्पहानेन पहीनो । तस्स
१० मुनिनो भवन्तं आगम्म चत्तारो अरियमग्गा पटिलङ्घा होन्ति ।
चतुन्नं अरियमग्गानं पटिलङ्घता नामकायो च रूपकायो च परिज्ञाता
होन्ति । नामकायस्स च रूपकायस्स च परिज्ञातता नामकाया च
रूपकाया च मुत्तो विमुत्तो सुविमुत्तो॑ अच्चन्तअनुपादाविमोक्षेना ति
– एवं मुनी नामकाया विमुत्तो ।

१५ अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं ति । अत्थं पलेती ति ।
अनुपादिसेसाय निब्बानधातुया परिनिब्बायति । न उपेति सङ्घं ति ।
अनुपादिसेसाय निब्बानधातुया परिनिब्बुतो सङ्घं न उपेति, उद्देसं
न उपेति, गणनं न उपेति, पण्णतिं न उपेति – खत्तियो ति वा
ब्राह्मणो ति वा वेस्सो ति वा सुद्दो ति वा गहटो ति वा पब्बजितो
२० ति वा देवो ति वा मनुस्सो ति वा रूपी ति वा अरूपी
ति वा सञ्जी ति वा असञ्जी ति वा नेवसञ्जीनासञ्जी ति
वा । सो हेतु नत्थि पच्चयो नत्थि कारणं नत्थि येन सङ्घं गच्छेय्या
ति – अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं । तेनाह भगवा –

B. 110

“अच्च यथा वातवेगेन खित्ता, (उपसीवा ति भगवा)

२५ अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं ।

एवं मुनी नामकाया विमुत्तो,
अत्थं पलेति न उपेति सङ्घं” ति ॥

१. पुब्बेनामकायाविमुत्तो च – स्या० । २. विमुत्तो च – स्या० । ३. स्या० पोत्थके
नत्थि ।

४४. अत्थङ्गतो सो उद वा सो नत्थि,
उदाहु वे सस्तिया अरोगो ।
तं मे मुनी साधु वियाकरोहि,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो ॥

अत्थङ्गतो सो उद वा सो नत्थी ति । सो अत्थङ्गतो उदाहु ५
नत्थि सो निरुद्धो उच्छिन्नो विनट्टो ति – अत्थङ्गतो सो उद वा
सो नत्थि ।

उदाहु वे सस्तिया अरोगो ति । उदाहु निच्चो धुवो सस्तो
अत्रिपरिणामधम्मो सस्तिममं तथेव तिट्टेय्या ति – उदाहु वे सस्तिया
अरोगो । १०

तं मे मुनी साधु वियाकरोही ति । तं ति । यं पुच्छामि
यं याचामि यं अज्ञेसामि यं पसादेमि । मुनी ति । मोनं वुच्चति
जाण...पे०... सङ्गजालमतिच्च ते मुनि । साधु वियाकरोही ति ।
साधु आचिक्खाहि देसेहि पञ्चपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि
उत्तानीकरोहि पकासेही ति – तं मे मुनी साधु वियाकरोहि । १५

तथा हि ते विदितो एस धम्मो ति । तथा हि ते विदितो’
तुलितो तीरितो विभूतो विभावितो एस धम्मो ति – तथा हि ते
विदितो एस धम्मो । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“अत्थङ्गतो सो उद वा सो नत्थि,
उदाहु वे सस्तिया अरोगो ।
तं मे मुनी साधु वियाकरोहि,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो” ति ॥

४५. अत्थङ्गतस्स न पमाणभत्थी, (उपसीवा ति भगवा)
येन नं वज्जुं तं तस्स नत्थि ।
सब्बेसु धम्मेसु समूहतेसु,
समूहता वादपथा पि सब्बे ॥ २५

अत्थङ्गतस्स न पमाणभत्थी ति । अत्थङ्गतस्स अनुपादिसेसाय
निब्बानधातुया परिनिव्वतस्स रूपपमाणं नत्थि, वेदनापमाणं नत्थि,

१. विदितो ज्ञानो – स्याऽ । २. वज्जु – स्याऽ । ३. रूपपमाण – स्याऽ; एवमूपरि पि ।

सञ्जापमाणं नत्थि, सङ्घारपमाणं नत्थि, विञ्जाणपमाणं नत्थि, न सति न संविज्जति नुपलब्धति पहीनं समुच्छिन्नं वूपसन्तं पटिप्पसद्धं अभब्बुप्पत्तिकं जाणगिना दद्वं ति – अत्यङ्गतस्स न पमाणमत्थि । उपसीवा ति भगवा ति । उपसीवा ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन
६ आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्चिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति – उपसीवा ति भगवा ।

येन नं वज्जुं तं तस्स नत्थी ति । येन तं^१ रागेन वदेय्युं, येन दोसेन वदेय्युं, येन मोहेन वदेय्युं, येन मानेन वदेय्युं, याय दिट्ठिया वदेय्युं, येन उद्धच्चेन वदेय्युं, याय विचिकिच्छाय वदेय्युं, येहि
१० अनुसयेहि वदेय्युं – रत्तो ति वा दुट्ठो ति वा मूळ्हो ति वा विनिबद्धो^२ ति वा परामट्ठो ति वा विक्खेपगतो ति वा अनिद्वङ्गतो ति वा थामगतो ति वा, ते अभिसङ्घारा पहीना । अभिसङ्घारानं पहीनता गतिया येन तं^३ वदेय्युं – नेरयिको ति वा तिरच्छानयोनिको ति वा पेत्तिविसयिको ति वा मनुस्सो ति वा देवो ति वा रूपी ति वा
१५ अरूपी ति वा सञ्जी ति वा असञ्जी ति वा नेवसञ्जीनासञ्जी ति वा, सो हेतु नत्थि पञ्चयो नत्थि कारणं नत्थि येन वदेय्युं कथेय्युं भणेय्युं दीपेय्युं वोहरेय्युं ति – येन नं वज्जुं तं तस्स नत्थि ।

सब्बेसु धम्मेसु समूहतेसू ति । सब्बेसु धम्मेसु सब्बेसु खन्धेसु सब्बेसु आयतनेसु सब्बासु धातूसु सब्बासु गतीसु सब्बासु उपपत्तीसु
२० सब्बासु पटिसन्धीसु सब्बेसु भवेसु सब्बेसु संसारेसु सब्बेसु वट्टेसु ऊहतेसु समूहतेसु उद्धतेसु नमुद्धतेसु उप्पाटितेसु समुप्पाटितेसु पहीनेसु समुच्छिन्नेसु वूपसन्तेसु पटिप्पसद्धेसु अभब्बुप्पत्तिकेसु जाणगिना दद्वृसू ति – सब्बेसु धम्मेसु समूहतेसु ।

B. 112

समूहता वादपथा पि सब्बे ति । वादपथा वुच्चन्ति किलेसा
२५ च खन्धा च अभिसङ्घारा च । तस्स वादा च वादपथा च अधिवचनानि च अधिवचनपथा च निरुत्ति च निरुत्तिपथा च पञ्जति च पञ्जतिपथा च ऊहता समूहता उद्धता समुद्धता उप्पाटिता समुप्पाटिता पहीना समुच्छिन्ना वूपसन्ता पटिप्पसद्धा अभब्बुप्पत्तिका जाणगिना दद्वा ति – समूहता वादपथा पि सब्बे । तेनाह भगवा –

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. विनिबन्धो – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नत्थि ।

“अथङ्गतस्स न पमाणमत्थि, (उपसीवा ति भगवा)
 येन नं वज्जुं तं तस्स नत्थि ।
 सब्बेसु धम्मेसु समूहतेसु,
 समूहता वादपथा पि सब्बे” ति ॥

सह गाथापरियोसाना ये ते ब्राह्मणेन सद्विं ...पे०... पञ्जलिको ५
 नमस्समानो निसिन्नो होति – सत्था मे भन्ते भगवा सावकोहमस्मी ति ।
 उपसीवमाणवपुच्छानिदेसो छट्टो ।

७. नन्दमाणवपुच्छानिदेसो

४६. सन्ति लोके मुनयो, (इच्चायस्मा नन्दो)
 जना वदन्ति तयिदं कथंसु ।
 जाणूपपन्नं मुनि नो वदन्ति,
 उदाहु वे जीवितेनूपपन्नं ॥ १०

सन्ति लोके मुनयो ति । सन्ती ति । सन्ति संविज्जन्ति अतिथि
 उपलब्धन्ति । लोके ति । अपायलोके... पे० ... आयतनलोके । मुनयो ति ।
 मुनिनामका आजीवका निगण्ठा^१ जटिला तापसा । देवा^२ लोके
 मुनयो ति सञ्जातन्ति, न च ते मुनयो^३ ति । सन्ति लोके मुनयो ।
 इच्चायस्मा नन्दो ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे०... । आयस्मा ति १५
 पियवचनं ...पे०... । नन्दो ति । तस्स ब्राह्मणस्स नामं ...पे०... अभि-
 लापो ति – इच्चायस्मा नन्दो ।

जना वदन्ति तयिदं कथंसू ति । जना ति – खत्तिया च ११८
 ब्राह्मणा च वेस्सा च सुद्धा च गहटा च पव्वजिता च देवा च
 मनुस्सा च । वदन्ती ति – कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति वोहरन्ति । २०
 तयिदं कथंसू ति । संसयपुच्छा विमतिपुच्छा द्वेळहकपुच्छा अनेकांसपुच्छा
 “एवं नु खो, ननु खो, किं नु खो, कथं नु खो” ति – जना
 वदन्ति तयिदं कथंसु ।

जाणूपपन्नं मुनि नो वदन्ती ति । अटु समापत्तिजाणेन वा
 पञ्चाभिञ्जाजाणेन वा उपेतं समुपेतं उपागतं समुपागतं उपपन्नं २५

१. जीविकेनूपपन्नं – स्या० । २. निगन्था – स्या० । ३-३. स्या० पोत्थके नत्थि ।

समुपपन्नं समन्नागतं मुनिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति वोहरन्ती
ति – जाणूपपन्नं मुनि नो वदन्ति ।

उदाहु वे जीवितेनूपपन्नं ति । उदाहु अनेकविविधअतिपरम-

दुक्करकारिकलूखजीवितानुयोगेन उपेतं समुपेतं उपागतं समुपागतं
५ उपपन्नं समुपपन्नं समन्नागतं मुनिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति
वोहरन्ती ति – उदाहु वे जीवितेनूपपन्नं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“सन्ति लोके मुनयो, (इच्चायस्मा नन्दो)

जना वदन्ति तयिदं कथंसु ।

जाणूपपन्नं मुनि नो वदन्ति,

१० उदाहु वे जीवितेनूपपन्नं” ति ॥

४७. न दिद्विया न सुतिया न जाणेन,

मुनीध नन्द कुसला वदन्ति ।

विसेनिकत्वा अनीधा निरासा,

चरन्ति ये ते मुनयो ति ब्रूभि ॥

१५ न दिद्विया न सुतिया न जाणेना ति । न दिद्विया ति – न
दिद्विसुद्विया । न सुतिया ति – न सुतसुद्विया । न जाणेना ति – न पि
अट्टसमापत्तिजाणेन न’ पि पञ्चाभिञ्जाजाणेन’ न पि मिच्छाजाणेना
ति – न दिद्विया न सुतिया न जाणेन ।

मुनीध नन्द कुसला वदन्ती ति । कुसला ति । ये ते खन्ध-

२० कुसला धातुकुसला आयतनकुसला पटिच्चसमुप्पादकुसला सतिपट्टान-
कुसला सम्मप्पधानकुसला इद्विपादकुसला इन्द्रियकुसला बलकुसला
बोजभङ्गकुसला मग्गकुसला फलकुसला निव्वानकुसला दिद्विसुद्विया
वा सुतसुद्विया वा अट्टसमापत्तिजाणेन वा पञ्चाभिञ्जाजाणेन वा
मिच्छाजाणेन वा दिद्वेन वा सुतेन वा उपेतं समुपेतं उपागतं समुपागतं
२५ उपपन्नं समुपपन्नं समन्नागतं मुनिं न वदन्ति न कथेन्ति न भणन्ति
न दीपयन्ति न वोहरन्ती ति – मुनीध नन्द कुसला वदन्ति ।

विसेनिकत्वा अनीधा निरासा चरन्ति ये ते मुनयो ति ब्रूभी ति ।

सेना वुच्चति मारसेना । कायदुच्चरितं मारसेना, वचीदुच्चरितं

१-१. स्याद् पोत्थके नथि । २. तेकुसला दिद्विसुद्विया – स्याद् ।

मारसेना, मनोदुच्चरितं मारसेना, रागो मारसेना, दोसो मारसेना, मोहो मारसेना, कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... इस्सा ... मच्छरियं ... माया ... साठेयं ... थम्भो ... सारम्भो ... मानो ... अतिमानो ... मदो ... पमादो ... सब्बे किलेसा सब्बे दुच्चरिता सब्बे दरथा सब्बे परिळाहा सब्बे सन्तापा सब्बाकुसलाभिसङ्घारा मारसेना । वुत्तञ्जतं भगवता - ५

“कामा ते पठमा सेना, दुतिया अरति वुच्चति ।

ततिया खुप्पिपासा ते, चतुर्थी तण्हा पवुच्चति ॥

“पञ्चमं थिनमिदं” ते, छट्टा भीरु पवुच्चति ।

सत्तमी विचिकिच्छा ते, मक्खो थम्भो ते अट्टमो ॥

लाभो सिलोको सक्कारो, मिच्छालद्धो च यो यसो ॥

10

“यो चत्तानं समुकंसे, परे च अवजानाति^१ ।

एसा नमुचि ते सेना, कण्हसाभिप्पहारिनी ।

न नं असूरो जिनाति, जेत्वा च लभते सुख” ति ॥

यतो चतूहि अस्यमग्नेहि सब्बा च मारसेना सब्बे च

पटिसेनिकरा किलेसा जिता च पराजिता च भग्ना विष्पलुग्गा^२ 15

परम्मुखा, तेन वुच्चन्ति विसेनिकत्वा । अनीघा ति । रागो नीघो,

दोसो नीघो, मोहो नीघो, कोधो नीघो, उपनाहो नीघो ... पे० ...

सब्बाकुसलाभिसङ्घारा नीघा । येसं एते नीघा पहीना समुच्छन्ना

वूपसन्ता पटिष्पस्सद्वा अभव्वुप्तिका आणगिना दड्हा ते वुच्चन्ति –

अनीघा । निरासा ति । आसा वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो 20 B. 11

... पे० ... अविजा लोभो अकुसलमूलं । येसं एसा आसा तण्हा पहीना

समुच्छन्ना वूपसन्ता पटिष्पस्सद्वा अभव्वुप्तिका आणगिना दड्हा,

ते वुच्चन्ति निरासा अरहन्तो^३ खोणासवा^४ । विसेनिकत्वा अनीघा

निरासा चरन्ति ये ते मुनयो ति ब्रूमी ति । ये ते विसेनिकत्वा व

अनीघा च निरासा च चरन्ति विहरन्ति इरियन्ति वत्तेन्ति पालेन्ति 25

यपेन्ति यापेन्ति, ते लोके मुनयो ति ब्रूमि आचिकङ्गामि देसेमि

पञ्जपेमि पटुपेमि विवरामि विभजामि उत्तानीकरोमि पकासेमी

१. थीनमिदं – स्या० । २. अवजानति – स्या० । ३. विष्पलुत्ता – स्या० । ४-४.

स्या० पोत्थके नत्थि ।

ति – विसेनिकत्वा अनीधा निरासा चरन्ति ये ते मुनयो ति ब्रूमि ।
तेनाह भगवा –

“न दिट्ठिया न सुतिया न बाणेन,
मुनीध नन्द कुसला वदन्ति ।
विसेनिकत्वा अनीधा निरासा,
चरन्ति ये ते मुनयो ति ब्रूमी” ति ॥

- ५   ४८. ये केचिमे समणब्राह्मणासे, (इच्चायस्मा नन्दो)
दिट्ठस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।
सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं,
अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ॥
१०   कच्चिस्सु ते भगवा तत्थ यता चरन्ता,
अतारु जातिं च जरं च मारिस ।
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ॥

ये केचिमे समणब्राह्मणासे ति । ये केची ति । सब्बेन सब्बं
१५ सब्बथा सब्बं असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं^१ – ये केची ति ।
समणा ति । ये केचि इतो वहिद्वा पव्वज्जूपगता परिब्बाजकसमापन्ना^२ ।
ब्राह्मणा ति । ये केचि भोवादिका ति – ये केचिमे समणब्राह्मणासे ।
इच्चायस्मा नन्दो ति । इच्चा ति । पदमन्धि ...पे०... । आयस्मा ति ।
पियवचनं ...पे०... । नन्दो ति । तस्स ब्राह्मणस्स नामं ...पे०... अभिलापो
२० ति – इच्चायस्मा नन्दो ।

B. 116
२५   दिट्ठस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ति । दिट्ठेन पि सुद्धिं विसुद्धिं
परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति
वोहरन्ति । सुतेन पि सुद्धिं विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं
वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति वोहरन्ति । दिट्ठस्सुतेन पि
सुद्धिं विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति
भणन्ति दीपयन्ति वोहरन्ती ति – दिट्ठस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।

सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं ति । सीलेन पि सुद्धिं विसुद्धिं
परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति

१. परियादायवचनमेतं – स्या० । २. परिब्बाजसमापन्ना – स्या० ।

वोहरन्ति वतेन^१ पि सुद्धिं विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति वोहरन्ति। सीलब्बतेना पि सुद्धिं विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति वोहरन्ती ति – सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं।

अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ति। अनेकविधकोत्तहलमङ्गलेन^२ सुद्धिं विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति वोहरन्ती ति – अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं।

कच्चिसु ते भगवा तत्थ यता चरन्ता ति। कच्चिस्सु ति। संसयपुच्छा विमतिपुच्छा द्वेष्टकपुच्छा अनेकंसपुच्छा, “एवं नु खो, ननु खो, किं नु खो, कथं नु खो” ति – कच्चिस्सु। ते ति। दिट्ठिगतिका। भगवा ति। गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्चत्ति, यदिदं भगवा ति – कच्चिस्सु ते भगवा। तत्थ यता चरन्ता ति। तत्था ति। सकाय दिट्ठिया सकाय खन्तिया सकाय रुचिया सकाय लद्धिया। यता ति। यत्ता^३ पटियत्ता^४ गुत्ता^५ गोपिता रक्खिता संवुता। चरन्ता ति। चरन्ता विहरन्ता^६ इरियन्ता वत्तेन्ता पालेन्ता यपेन्ता यापेन्ता ति – कच्चिस्सु ते भगवा तत्थ यता चरन्ता।

अतारु जातिं च जरं च मारिसा ति। जातिजरामरणं अतरिंसु उत्तरिंसु पतरिंसु समतिक्रमिंसु वीतिवत्तिंसु। मारिसा ति। पियवचनं ग्रहवचनं^७ सगारवसप्पतिस्साधिवचनमेतं – मारिसा ति – अतारु जातिं च जरं च मारिस।

पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ति। पुच्छामि तं ति। पुच्छामि तं याचामि तं अजभेसामि^८ तं, कथयस्सु मे ति पुच्छामि तं। भगवा ति ...पे०... सच्छिका पञ्चत्ति, यदिदं भगवा ति। ब्रूहि मेतं ति। ब्रूहि आचिक्वाहि देसेहि पञ्जपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही ति – पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं। तेनाह सो ब्राह्मणो –

“ये केचिमे समणब्राह्मणासे, (इच्चायस्मा नन्दो) दिट्ठस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं।

१. वतेन – स्या०। २-२. यता पटियता – स्या०। ३. स्या० पोत्थके नत्थि। ४. विचरन्ता – स्या०। ५. स्या० पोत्थके नत्थि। ६. अज्ञेमामि तं पमादेमि – स्या०।

सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं,
अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ॥
“कच्चिस्सु ते भगवा तथ्य यता चरन्ता,
अतारु जातिं च जरं च मारिस।
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ति ॥

५

१०

४९. ये केचिमे समणब्राह्मणासे, (नन्दा ति भगवा)
दिटुस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।
सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं,
अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ।
किञ्च्चा पि ते तथ्य यता चरन्ति,
नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमि ॥

ये' केचिमे समणब्राह्मणासे ति' । ये केची ति । सब्बेन सब्बं
सब्बथा सब्बं असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं – ये केची ति ।
समणा ति । ये केचि इतो वहिद्वा पव्वज्जूपगता परिब्बाजकसमापन्ना ।
१५ ब्राह्मणा ति । ये केचि भोवादिका ति – ये केचिमे समणब्राह्मणासे ।
नन्दा ति भगवा ति । नन्दा ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति ।
भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्चति, यदिदं
भगवा ति – नन्दा ति भगवा ।

दिटुस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ति । दिटुन पि सुद्धिं विसुद्धिं
२० परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति
वोहरन्ति । सुतेन पि सुद्धिं ...पे०... । दिटुस्सुतेन पि सुद्धिं विसुद्धिं
परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति
वोहरन्ती ति – दिटुस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।

सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं ति । सीलेन पि सुद्धिं विसुद्धिं
२५ परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति
वोहरन्ति । वतेन पि सुद्धिं ...पे०... वोहरन्ति । सीलब्बतेना पि सुद्धिं
विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति
दीपयन्ति वोहरन्ती ति – सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।

अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ति । अनेकविधकोत्तृहलमङ्गलेन^१ सुद्धिं विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति वोहरन्ती ति – अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ।

किञ्चा पि ते तत्थ यता चरन्ती ति । किञ्चा पी ति । पदसन्धि पदसंसग्गो पदपारिपूरी अक्खरसमवायो व्यञ्जनसिलिटृता^५ पदानुपुब्बतापेत^३ – किञ्चा पी ति । ते ति – दिट्ठिगतिका । तत्था ति । सकाय दिट्ठिया सकाय खन्तिया सकाय रुचिया सकाय लद्धिया । यता ति । यत्ता पटियत्ता गुत्ता गोपिता रक्षिता संवुता । चरन्ती ति । चरन्ति विहरन्ति इरियन्ति वत्तेन्ति पालेन्ति यपेन्ति यापेन्ती ति – किञ्चा पि ते तत्थ यता चरन्ति ।¹⁰

नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमी ति । जातिजरामरणं न तरिंसु न उत्तरिंसु न पतरिंसु न समतिक्कमिंसु न वीतिवत्तिंसु, जातिजरामरणा अनिक्खन्ता अनिस्सटा^४ अनतिक्कन्ता असमतिक्कन्ता^५ अवीतिवत्ता, अन्तोजातिजरामरणे परिवत्तेन्ति, अन्तोसंसारपथे परिवत्तेन्ति, जातिया अनुगता, जराय अनुसटा, व्याधिना अभिभूता, मरणेन अवभाहता अताणा अलेणा असरणा असरणीभूता ति ब्रूमि आचिक्खामि देसेमि पञ्जपेमि पटुपेमि विवरामि विभजामि उत्तानी-करोमि पकासेमी ति – नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमि । तेनाह भगवा –¹⁵

“ये केचिमे समणब्राह्मणासे, (नन्दा ति भगवा)

दिट्ठस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।

सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं,

अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ।

किञ्चा पि ते तत्थ यता चरन्ति,

नातरिंसु जातिजरं ति ब्रूमी” ति ॥

५०. ये केचिमे समणब्राह्मणासे, (इच्चायस्मा नन्दो)

दिट्ठस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।

सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं,

अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ।

20

25

१. अनेकविश्ववत्तकुत्तृहलमङ्गलेन – स्या० । २. पदानुपुब्बतामेत – स्या० ३. अनिस्सटा –

स्या० । ४. स्या० पोत्थके नत्यि ।

B. 119

ते चे मुनी ब्रूसि अनोघतिष्णे,
अथ को चरहि देवमनुस्सलोके ।
अतारि जातिं च जरं च मारिस,
पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ॥

ये केचिमे समणब्राह्मणासे ति । ये केची ति । सब्बेन सब्बं
सब्बथा सब्बं असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं – ये केची ति ।
समणा ति । ये केचि इतो बहिद्वा पब्बज्जूपगता परिब्बाजकसमापन्ना ।
ब्राह्मणा ति । ये केचि भोवादिका ति – ये केचिमे समणब्राह्मणासे ।
इच्चायस्मा नन्दो ति । इच्चा ति पदसन्धि ... पे० ... इच्चायस्मा
नन्दो ।

दिटुस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ति । दिटुने पि सुद्धिं विसुद्धिं
परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति
वोहरन्ति । सुतेना पि सुद्धिं ... पे० ... । दिटुस्सुतेना पि सुद्धिं विसुद्धिं
परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति
वोहरन्ती ति – दिटुस्सुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।

सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं ति । सीलेना पि सुद्धिं विसुद्धिं
परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति दीपयन्ति
वोहरन्ति । वतेना पि सुद्धिं ... पे० ... वोहरन्ति । सीलब्बतेना पि सुद्धिं
विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति भणन्ति
दीपयन्ति वोहरन्ती ति – सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।

अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ति । अनेकविवकोतूहलमङ्गलेन
सुद्धिं विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं वदन्ति कथेन्ति
भणन्ति दीपयन्ति वोहरन्ती ति – अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ।

ते चे मुनी ब्रूसि अनोघतिष्णे ति । ते चे ति – दिटुगतिके ।
मुनी ति । मोनं वुच्चति जाणं ... पे० ... सङ्गजालमतिच्च सो मुनि ।
ब्रूसि अनोघतिष्णे ति । कामोघं भवोघं दिटुओघं अविज्जोघं अतिष्णे^१
अनतिकक्न्ते असमतिकक्न्ते अवीतिवत्ते अन्तोजातिजरामरणे परिवत्तेन्ते^२
अन्तोसंसारपथे परिवत्तेन्ते जातिया अनुगते जराय अनुसटे व्याधिना

१. अतिष्णे अनतिष्णे अनितिष्णे – स्या० । २. परिवत्तेन्ते – स्या०; एवमुपरि पि

अभिभूते मरणेन अब्भाहते अताणे अलेणे असरणे असरणीभूते ।
ब्रूसी ति । ब्रूसि आचिक्खसि देसेसि पञ्चपेसि पट्टपेसि विवरसि विभ-
जसि उत्तानीकरोसि पकासेसी ति – ते चे मुनी ब्रूसि अनोघतिणे ।

अथ को चरहि देवमनुस्सलोके अतारि जातिं च जरं च मारिसा
ति । अथ को एसो सदेवके लोके समारके सब्रह्मके स्समणब्राह्मणिया ५
पजाय सदेवमनुस्साय जातिजरामरणं अतरि॑ उत्तरि॑ पतरि समति-
कमि वीतिवत्तयि । मारिसा ति । पियवचनं गरुवचनं सगारवसप्प-
तिस्साधिवचनमेतं – मारिसा ति – अथ को चरहि देवमनुस्सलोके
अतारि जातिं च जरं च मारिसा ।

पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं ति । पुच्छामि १० तं याच्चामि तं अजभेसामि तं पसादेमि* तं । भगवा ति । गारवाधि-
वचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्चति, यदिदं भगवा ति । ब्रूहि मेतं
ति । ब्रूहि आचिक्खाहि देसेहि पञ्चपेहि पट्टपेहि विवराहि विभजाहि
उत्तानीकरोहि पकासेही ति – पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं । तेनाह
सो ब्राह्मणो – १५

“ये केचिमे समणब्राह्मणासे, (इच्चायस्मा नन्दो)

दिट्टसुतेना पि वदन्ति सुद्धिं ।

सीलब्बतेना पि वदन्ति सुद्धिं,

अनेकरूपेन वदन्ति सुद्धिं ।

ते चे मुनी ब्रूसि अनोघतिणे,

अथ को चरहि देवमनुस्सलोके । २०

अतारि जातिं च जरं च मारिस,

पुच्छामि तं भगवा ब्रूहि मेतं” ति ॥

५१. नाहं सब्बे समणब्राह्मणासे, (नन्दा ति भगवा)

जातिजराय निवुता ति ब्रूमि । २५

ये सीध दिट्टं व सुतं मुतं वा,

सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं ॥

१-१. अतारि उत्तारि-स्या० । *. तं कथयस्यु पुमेतिच्छामी ति स्या० पोत्थके
अधिको पाठो दिस्सति ।

अनेकरूपं पि पहाय सब्बं,
तण्हं परिज्ञाय अनासवासे ।
ते वे नरा ओघतिष्णा ति ब्रूमि ॥

B. 121

नाहं सब्बे समणब्राह्मणासे नन्दा ति भगवा जातिजराय निवुता

- ५ ति ब्रूमी ति । नाहं, नन्द, सब्बे समणब्राह्मणा जातिजराय आवुता निवुता ओवुता^१ पिहिता पटिच्छन्ना पटिकुजिता ति वदामि । अत्थ ते समणब्राह्मणा येसं जाति च जरामरणं च पहीना उच्छिन्न-मूला तालावत्थुकता अनभावंकता^२ आर्यति अनुप्पादधम्मा ति ब्रूमि आचिक्खामि देसेमि पञ्जपेमि पटुपेमि विवरामि विभजामि उत्तानी-
१० करोमि पकासेमी ति – नाहं सब्बे समणब्राह्मणासे नन्दा ति भगवा जाति जराय निवुता ति ब्रूमि ।

- १५ ये सीध दिटुं वा सुतं मुतं वा सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं ति । ये सब्बा दिटुसुद्धियो पहाय जहित्वा^३ पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा । ये सब्बा सुतसुद्धियो पहाय ...पे०...
२० ये सब्बा मुतसुद्धियो पहाय, ये सब्बा दिटुसुतमुतसुद्धियो पहाय ये सब्बा सीलसुद्धियो पहाय, ये सब्बा वतसुद्धियो पहाय, ये सब्बा सीलब्बतसुद्धियो पहाय जहित्वा पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा ति – ये सीध दिटुं व सुतं मुतं वा सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं ।

- २५ अनेकरूपं पि पहाय सब्बं ति । अनेकविधिकोतूहलमङ्गलेन सुद्धिं विसुद्धिं परिसुद्धिं मुत्तिं विमुत्तिं परिमुत्तिं पहाय जहित्वा पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा ति – अनेकरूपं पि पहाय सब्बं ।

- २५ तण्हं परिज्ञाय अनासवासे^४ ते वे नरा ओघतिष्णा ति ब्रूमी ति । तण्हा ति । रूपतण्हा सद्वतण्हा गन्धतण्हा रसतण्हा फोटुब्ब-तण्हा धम्मतण्हा । तण्हं परिज्ञाया ति । तण्हं तीहि परिज्ञाहि परिज्ञानित्वा – जातपरिज्ञाय, तीरणपरिज्ञाय, पहानपरिज्ञाय ।

१. ओफुटा – स्या० । २. अनभावंगता – स्या० । ३. स्या० पोथके नत्थि । ४. अनासवाये – स्या० ।

कतमा जातपरिज्ञा ? तण्हं जानाति^१ । “अयं रूपतण्हा अयं सद्वतण्हा अयं गन्धतण्हा अयं रसतण्हा अयं फोटुब्बतण्हा अयं धम्मतण्हा” ति जानाति पस्सति – अयं जातपरिज्ञा ।

कतमा तीरणपरिज्ञा ? एवं जातं कत्वा तण्हं तीरेति अनिच्छतो दुखतो रोगतो गण्डतो ...पे०... निस्सरणतो^२ तीरेति – अयं ५ तीरणपरिज्ञा ।

कतमा पहानपरिज्ञा ? एवं तीरथित्वा^३ तण्हं पजहृति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति । वुत्तज्ज्वेतं भगवता – ‘यो, भिक्खवे, तण्हाय छन्दरागो तं पजहृथ । एवं सा तण्हा पहीना भविस्सति उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता आयति^४ 10 अनुप्पादधम्मा’ । अयं पहानपरिज्ञा । तण्हं परिज्ञाया ति । तण्हं इमाहि तीहि परिज्ञाहि परिज्ञानित्वा । अनासवा ति । चत्तारो आसवा – कामासवो, भवासवो, दिट्टासवो, अविज्ञासवो । येसं इमे आसवा पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता आयति^५ अनुप्पादधम्मा, ते वुच्चन्ति अनासवा अरहन्तो^६ खीणासवा – तण्हं 15 परिज्ञाय अनासवा ।

ते वे नरा ओघतिष्णा ति ब्रूमि ति । ये तण्हं परिज्ञाय अनासवा, ते कामोघं तिष्णा भवोघं तिष्णा दिट्टोघं तिष्णा अविज्जोघं तिष्णा सब्बसंसारपथं तिष्णा उत्तिष्णा नित्तिष्णा अतिक्कन्ता समतिक्कन्ता वीतिवत्ता ति ब्रूमि आचिकवामि देसेमि पञ्जपेमि^{२०} पट्टपेमि विवरामि विभजामि उत्तानीकरोमि पकासेमी ति – तण्हं परिज्ञाय अनासवासे ते वे नरा ओघतिष्णा ति ब्रूमि । तेनाह भगवा –

“नाहं सब्बे समणब्राह्मणासे, (नन्दा ति भगवा)

जातिजराय निवुता ति ब्रूमि ।

ये सीध दिट्टं व सुतं मुतं वा,
सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं ।

१. पजानाति – स्याऽ । २. अनिस्सरणतो – स्याऽ । ३. तिरेत्वा – स्याऽ । ४. ये ति अरहन्तो – स्याऽ ।

अनेकरूपं पि पहाय सब्बं,
तण्हं परिञ्जाय अनासवासे ।
ते वे नरा ओघतिणा ति ब्रूमी” ति ॥

- ५   ५२. एताभिनन्दामि वचो महेसिनो,
सुकित्तिं गोतमनूपधीकं ।
ये सीध दिटुं व सुतं मुतं वा,
सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं ।
अनेकरूपं पि पहाय सब्बं,
तण्हं परिञ्जाय अनासवासे ।
१०   अहं पि ते ओघतिणा ति ब्रूमी ॥

B. 123

- व्यप्पथं देसनं अनुसासनं अनुसिद्धुं नन्दामि अभिनन्दामि मोदामि
अनुमोदामि इच्छामि सादियामि पत्थयामि पिह्यामि अभिजप्यामि ।
महेसिनो ति । किं महेसि भगवा ? महन्तं सीलक्ष्वन्धं एसी गवेसी
१५ परियेसी ति महेसि ... पे० ... कहं नरासभो ति महेसी ति – एताभि-
नन्दामि वचो महेसिनो ।

- २०   सुकित्तिं गोतमनूपधीकं ति । सुकित्तिं ति । सुकित्तिं
सुआचिक्खितं सुदेसितं सुपञ्चपितं सुपट्टपितं सुविवटं^१ सुविभत्तं
सुउत्तानीकतं सुपकासितं । गोतमनूपधीकं ति । उपधी वुच्चन्ति किलेसा
च खन्धा च अभिसङ्घारा च । उपधिप्पहानं उपधिवूपसमं उपधिनिस्सगं
उपधिपटिप्पसद्धं अमतं निव्वानं ति – सुकित्तिं गोतमनूपधीकं ।

- २५   ये सीध दिटुं व सुतं मुतं वा सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं
ति । ये सब्बा दिटुसुद्धियो पहाय जहित्वा पजहित्वा विनोदेत्वा
व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा । ये सब्बा सुतसुद्धियो ... पे० ...
ये सब्बा मुतसुद्धियो ... ये सब्बा दिटुसुतमुतसुद्धियो ... ये सब्बा सील-
सुद्धियो ... ये सब्बा वतसुद्धियो ... ये सब्बा सीलब्बतसुद्धियो पहाय जहित्वा
पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा ति – ये सीध
दिटुं व सुतं मुतं वा सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं ।

१. सुविवरितं – स्या० ।

अनेकरूपं पि पहाय सब्बं ति । अनेकविधकोत्तृहलमङ्गलेन सुद्धिं विसुद्धिं परिसुद्धिं मुक्तिं विमुक्तिं परिमुक्तिं पहाय जहित्वा पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा ति – अनेकरूपं पि पहाय सब्बं ।

तण्हं परिच्छाय अनासवासे अहं पि ते ओघतिष्णा ति⁵ ब्रूमी ति । तण्हा ति – रूपतण्हा सद्वतण्हा गन्धतण्हा रसतण्हा फोटुब्बतण्हा धम्मतण्हा । तण्हं परिच्छाया ति । तण्हं तीहि परिच्छाहि परिजानित्वा – जातपरिच्छाय, तीरणपरिच्छाय, पहानपरिच्छाय । कतमा जातपरिच्छा ? तण्हं जानाति, अयं रूपतण्हा अयं सद्वतण्हा अयं गन्धतण्हा अयं रसतण्हा अयं फोटुब्बतण्हा अयं धम्मतण्हा ति¹⁰ जानाति पस्सति – अयं जातपरिच्छा ।

कतमा तीरणपरिच्छा ? एवं जातं कत्वा तण्हं तीरेति^{B. 12} अनिच्चतो दुक्खतो रोगतो गण्डतो सललतो अघतो आवाधतो परतो पलोकतो ईतितो उपद्वतो भयतो उपसग्गतो चलतो पभडगुतो अद्धुवतो अताणतो अलेणतो असरणतो असरणीभूततो रित्तितो¹⁵ तुच्छतो सुञ्जतो अनत्ततो आदीनवतो विपरिणामधम्मतो असारकतो अघमूलतो^१ वधकतो विभवतो सासवतो सङ्घ्रततो मारामिसतो जातिधम्मतो जराधम्मतो व्याधिधम्मतो मरणधम्मतो सोकपरि-देवदुक्खदोमनस्सुपायासधम्मतो संकिलेसधम्मतो^२ समुदयतो अथङ्गमतो²⁰ अस्सादतो^३ आदीनवतो निस्सरणतो तीरेति – अयं तीरणपरिच्छा ।

कतमा पहानपरिच्छा ? एवं तीरयित्वा तण्हं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति – अयं पहानपरिच्छा ।

तण्हं परिच्छाया ति । तण्हं इमाहि तीहि परिच्छाहि परिजानित्वा । अनासवा ति । चत्तारो आसवा – कामासवो, भवासवो, दिट्टासवो, अविज्ञासवो । येसं इमे आसवा पहीना उच्छ्वस्मूला तालावत्थुकता अनभावकता आयति अनुप्पादधम्मा, ते वुच्चन्ति अनासवा अरहन्तो खीणासवा । तण्हं परिच्छाय अनासवासे अहं पि ते ओघतिष्णा ति ब्रूमी ति । ये तण्हं परिच्छाय अनासवा, अहं पि²⁵

१. अघमूलकतो – स्याऽ । २. स्याऽ पोत्थके नत्यि । ३. अनस्मादतो – स्याऽ ।

ते कामोघं तिणा भवोघं तिणा दिट्ठोघं तिणा अविज्जोघं तिणा
सब्बसंसारपथं तिणा उत्तिणा नित्तिणा अतिककन्ता समतिककन्ता
वीतिवत्ता ति ब्रूमि वदमि ति - तण्हं परिज्ञाय अनासवासे अहं
पि ते ओघतिणा ति ब्रूमि। तेनाह सो ब्राह्मणो -

5   “एताभिनन्दामि वचो महेसिनो,
सुकित्तिं गोतमनूपधीकं ।
ये सीध दिट्ठं व सुतं मुतं वा,
सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं ।
अनेकरूपं पि पहाय सब्बं,
10   तण्हं परिज्ञाय अनासवासे ।
अहं पि ते ओघतिणा ति ब्रूमी” ति ॥

नन्दमाणवपुच्छानिहेसो सत्तमो ।

८. हेमकमाणवपुच्छानिहेसो

B. 125

५३. ये मे पुब्बे वियाकंसु, (इच्चायस्मा हेमको)
हुरं गोतमसासना ।
इच्चासि इति भविस्सति, सब्बं तं इतिहीतिहं ।
15   सब्बं तं तद्वक्षब्दुनं, नाहं तत्थ अभिरमिं ॥

ये मे पुब्बे वियाकंसु ति । यो' च वावरी ब्राह्मणो ये चञ्चे
तस्स आचरिया, ते सकं दिट्ठं सकं खन्तिं सकं रुचिं सकं लद्धिं सकं
अज्भासयं सकं अधिप्पायं व्याकंसु^१ आच्चिकित्तंसु देसयिंसु पञ्चपिंसु
पटुपिंसु विवरिंसु विभजिंसु उत्तानीअकंसु पकासेसुं ति - ये मे पुब्बे
20   वियाकंसु । इच्चायस्मा हेमको ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे०...
पदानुपुब्बतापेतं - इच्चा ति । आयस्मा ति । पियवचनं ... पे०... । हेमको
ति - तस्स ब्राह्मणस्स नामं ...पे०... अभिलापो ति - इच्चायस्मा हेमको ।

हुरं गोतमसासना ति । हुरं गोतमसासना परं गोतमसासना
पुरे गोतमसासना पठमतरं गोतमसासना बुद्धसासना जिनसासना
25   तथागतसासना अरहन्तसासना ति - हुरं गोतमसासना ।

१. येति यो - स्या० । २. व्याकरिसु - स्या० ।

इच्चासि इति भविस्सती ति । एवं किर आसि, एवं किर भविस्सती ति – इच्चासि इति भविस्सति ।

सब्बं तं इतिहीतिहं ति । सब्बं तं इतिहीतिहं इतिकिराय परम्पराय पिटकसम्पदाय तक्कहेतु नयहेतु आकारपरिवितक्केन दिट्ठिनिजभानक्खन्तिया न सामं सयमभिज्ञातं न अत्तपच्चक्खधम्मं ५ कथयिंस् ति – सब्बं तं इतिहीतिहं ।

सब्बं तं तक्कवड्हुनं ति । सब्बं तं तक्कवड्हुनं वितक्कवड्हुनं सङ्क्लप्पवड्हुनं कामवितक्कवड्हुनं व्यापादवितक्कवड्हुनं विहिंसावितक्कवड्हुनं जातिवितक्कवड्हुनं जनपदवितक्कवड्हुनं अमरावितक्कवड्हुनं १० परानुदयतापटिसंयुत्तवितक्कवड्हुनं लाभसक्कारसिलोकपटिसंयुत्तवितक्कवड्हुनं अनवञ्जतिगटिसंयुत्तवितक्कवड्हुनं ति – सब्बं तं तक्कवड्हुनं ।

नाहं तथ्य अभिरमि ति । नाहं तथ्य अभिरमि न विन्दि-
नाधिगच्छं न पटिलभिं ति – नाहं तथ्य अभिरमि । तेनाह सो ब्राह्मणो –

B. 126

“ये मे पुब्वे वियाकंसु, (इच्चायस्मा हेमको)
हुरं गोतमसामना ।

15

इच्चागि इति भविस्मति, सब्बं तं इतिहीनिहं ।
सब्बं तं तक्कवड्हुनं, नाहं तथ्य अभिरमि” ति ॥

५४. त्वं च मे धम्ममक्खाही, तण्णानिग्धातनं मुनि ।
यं विदित्वा स्तो चरं, तरे लोके विसत्तिं ॥

20

त्वं च मे धम्ममक्खाही ति । त्वं ति । भगवन्तं भणति । धम्ममक्खाही ति । धम्मं ति । आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियो-
सानकल्याणं सात्थं सव्यञ्जनं केवलपरिपुण्णं पणिसुद्धं ब्रह्मचरियं,
चत्तारो सतिपट्टाने चत्तारो सम्मप्पधाने चत्तारो इट्ठिपादे पञ्च-
न्द्रियानि पञ्च वलानि सत्त वोजभङ्गे अरियं अटुङ्गिकं मग्गं निवानं
च निव्वानगामिनिं च पटिपदं अक्खाहि आचिक्खाहि देसेहि पञ्चपेहि
पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही ति – त्वं च मे
धम्ममक्खाही ।

25

१. अमरवितक्कवड्हुनं – स्या० । २. परानुदयता० – स्या० ।

तण्हानिग्धातनं मुनी ति । तण्हा ति – रूपतण्हा ...पे०... धम्मतण्हा । तण्हानिग्धातनं तण्हापहानं तण्हावूपसमं तण्हापटिनिस्सग्गं तण्हापटिप्पसद्विं अमतं निब्बानं । मुनी ति । मोनं वुच्चति ब्राणं ...पे०... सङ्गजालमतिच्च सो मुनी ति – तण्हानिग्धातनं मुनि ।

५ यं विदित्वा सतो चरं ति । यं विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा” ति विदितं कत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा, “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा अनत्ता” ति ...पे०... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति विदितं कत्वा १० तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । सतो ति । चतूहि कारणेहि सतो काये कायानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो ...पे०... सो वुच्चति सतो । चरं ति । चरन्तो विहरन्तो इरियन्तो वत्तेन्तो पालेन्तो यपेन्तो यापेन्तो ति – यं विदित्वा सतो चरं ।

१५ तरे लोके विसत्तिकं ति । विसत्तिका वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ... पे० ... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । विसत्तिका ति । केनटुन विसत्तिका ... पे० ... विसटा वित्थता ति विसत्तिका । लोके ति । अपायलोके मनुस्सलोके देवलोके खन्धलोके धातुलोके आयतन-लोके । तरे लोके विसत्तिकं ति । लोके वेसा विसत्तिका लोके वेतं विसत्तिकं सतो तरेय्यं^१ उत्तरेय्यं पतरेय्यं समतिकमेय्यं वीतिवत्तेय्यं २० ति – तरे लोके विसत्तिकं । तेनाह सो ब्रात्यणो –

“त्वं च मे धम्ममक्वाहि, तण्हानिग्धातनं मुनि ।
यं विदित्वा सतो चरं, तरे लोके विसत्तिकं” ति ॥

**५५. इध दिट्टसुतमुतविज्ञातेसु, पियरूपेसु हेमक ।
छन्दरागविनोदनं, निब्बानपदमच्छुतं ॥**

२५ इध दिट्टसुतमुतविज्ञातेसू ति । दिट्टं ति – चक्खुना दिट्टं सुतं ति – सोतेन सुतं । मुतं ति – धानेन^२ धायितं जिव्हाय सायितं कायेन फुट्टं । विज्ञातं ति – मनसा विज्ञातं^३ ति – इध दिट्टसुतमुत-विज्ञातेसु ।

१. तरेय्य – स्या०; एवमुपरि पि । २. मुतं धानेन – स्या० । ३. जातं – स्या० ।

पियरूपेसु हेमका ति । किञ्च लोके पियरूपं सातरूपं ? चक्रवृ लोके पियरूपं सातरूपं, सोतं लोके ... धानं लोके ... जिव्हा लोके ... कायो लोके ... मनो लोके पियरूपं सातरूपं; रूपा लोके पियरूपं सातरूपं, सद्गुणं लोके ... रसा लोके ... फोटुब्बा लोके ... धम्मा लोके पियरूपं सातरूपं; चक्रवृविज्ञाणं लोके पियरूपं ५ सातरूपं, सोतविज्ञाणं लोके पियरूपं सातरूपं, धानविज्ञाणं लोके ... जिव्हाविज्ञाणं लोके ... कायविज्ञाणं लोके ... मनोविज्ञाणं लोके पियरूपं सातरूपं, चक्रवृसम्पर्कस्सो लोके ... सोतसम्पर्कस्सो लोके ... धानसम्पर्कस्सो लोके ... जिव्हासम्पर्कस्सो लोके ... कायसम्पर्कस्सो लोके ... मनोसम्पर्कस्सो लोके पियरूपं सातरूपं; चक्रवृसम्पर्कस्सजा वेदना १० लोके पियरूपं सातरूपं ... सोतसम्पर्कस्सजा वेदना ... धानसम्पर्कस्सजा वेदना ... जिव्हासम्पर्कस्सजा वेदना ... कायसम्पर्कस्सजा वेदना ... मनोसम्पर्कस्सजा वेदना लोके पियरूपं सातरूपं; रूपसञ्ज्ञा लोके ... सद्गुणसञ्ज्ञा लोके ... गन्धसञ्ज्ञा लोके ... रससञ्ज्ञा लोके ... फोटुब्ब- १५ सञ्ज्ञा लोके ... धम्मसञ्ज्ञा लोके पियरूपं सातरूपं, रूपसञ्चेतना लोके ... सद्गुणसञ्चेतना लोके ... गन्धसञ्चेतना लोके ... रससञ्चेतना लोके ... फोटुब्बसञ्चेतना लोके ... धम्मसञ्चेतना लोके पियरूपं सातरूपं; रूपतण्हा लोके ... सद्गुणतण्हा लोके ... गन्धतण्हा लोके ... रसतण्हा लोके ... फोटुब्बतण्हा लोके ... धम्मतण्हा लोके पियरूपं सातरूपं; रूपवितको लोके ... सद्गुणवितको लोके ... गन्धवितको २० लोके ... रसवितको लोके ... फोटुब्बवितको लोके ... धम्मवितको लोके पियरूपं सातरूपं; रूपविचारो लोके पियरूपं सातरूपं, सद्गुणविचारो लोके ... गन्धविचारो लोके ... रसविचारो लोके ... फोटुब्बविचारो लोके ... धम्मविचारो लोके पियरूपं सातरूपं ति - पियरूपेसु हेमक । २५

छन्दरागविनोदनं ति । छन्दरागो ति । यो कामेसु कामच्छन्दो कामरागो कामनन्दी कामतण्हा कामसिनेहो कामपरिळाहो काम-मुच्छा कामज्ञोसानं कामोघो कामयोगो कामुपादानं कामच्छन्दनी-वरणं । छन्दरागविनोदनं ति । छन्दरागप्पहानं छन्दरागवूपसमं छन्दरागपटिनिस्समं छन्दरागपटिप्पसद्वं अमतं निब्बानं ति - ३० छन्दरागविनोदनं ।

B. 128

निवानपदमच्चुतं ति । निवानपदं ताणपदं लेणपदं सरणपदं अभयपदं । अच्चुतं ति । निच्चं धुवं सस्सतं अविपरिणामधम्मं ति – निवानपदमच्चुतं । तेनाह भगवा—

५

“इध दिट्टसुतमुतविज्ञातेसु, पियरूपेसु हेमक ।
छन्दरागविनोदनं, निवानपदमच्चुतं” ति ॥

५६. एतदञ्जाय ये सता, दिट्टधम्माभिनिबुता ।
उपसन्ता च ते सदा, तिष्णा लोको विसत्तिक ॥

B. 129

एतदञ्जाय ये सता ति । एतं ति । अमतं निवानं । यो सो सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तष्ट्रक्खयो विरागो निरोधो निवानं । अञ्जाया ति । अञ्जाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा” ति अञ्जाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा अनत्ता” ति ... पे०... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति अञ्जाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । ये ति – अरहन्तो खीणासवा । सता ति – चतूहि कारणेहि सता । काये कायानुपस्सनासति-पटुनं भावितत्ता’ सता ... पे०... ते वुच्चन्ति सता ति – एतदञ्जाय ये सता ।

दिट्टधम्माभिनिबुता ति । दिट्टधम्मा ति । दिट्टधम्मा जातधम्मा 20 तुलितधम्मा तीरितधम्मा विभूतधम्मा विभावितधम्मा । “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा” ति दिट्टधम्मा ... पे०... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति दिट्टधम्मा जातधम्मा तुलितधम्मा तीरितधम्मा विभूतधम्मा विभावितधम्मा । अभिनिबुता ति । रागस्स निबापितता निबुता,^१ दोसस्स निबापितता निबुता, मोहस्स 25 निबापितता निबुता, कोधस्स ... उपनाहस्स ... सब्बाकुसलाभि-सङ्घारानं सन्तत्ता समितत्ता वूपसमितत्ता निजभातत्ता निबुतत्ता विगतत्ता पटिप्पसङ्घत्ता सन्ता उपसन्ता वूपसन्ता निबुता पटिप्प-ससङ्घा ति – दिट्टधम्माभिनिबुता ।

१. भावेत्ता – स्या० । २. अभिनिबुता – स्या०; एवमुपरि पि ।

उपसन्ता च ते सदा ति । उपसन्ता ति । रागस्स उपसमितता निब्बापितता उपसन्ता ... दोसस्स ... मोहस्स ... कोधस्स ... उपनाहस्स ... पे० ... सब्बाकुसलाभिसङ्घारानं सन्तत्ता समितता वूपसमितता निजभातत्ता निब्बुतत्ता विगतत्ता पटिप्पसद्वत्ता सन्ता उपसन्ता वूपसन्ता निब्बुता पटिप्पसद्वा - ति उपसन्ता । ते ति - अरहन्तो ५ खीणासवा । सदा ति । सदा^१ सब्बकालं निच्चकालं धुक्कालं सततं समितं अब्बोकिणं पोङ्गानुपोङ्गु^२ उदकुम्मिजातं^३ अवीचिसन्ततिसहितं फस्सितं^४ पुरेभत्तं पच्छाभत्तं पुरिमयामं^५ मजिभमयामं पच्छिमयामं काळे जुण्हे वस्से हेमन्ते गिष्ठे पुरिमे वयोखन्धे मजिभमे वयोखन्धे पच्छिमे वयोखन्धे ति - उपसन्ता च ते सदा । १०

तिणा लोके विसत्तिकं ति । विसत्तिका वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ... पे० ... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं । विसत्तिका ति । केनट्रेन^६ विसत्तिका ... पे० ... विसटा विथता ति विसत्तिका । लोके ति । अपायलोके ... पे० ... आयतनलोके । तिणा लोके विसत्तिकं ति । लोके वेसा विसत्तिका लोके वेतं विथतिकं तिणा उत्तिणा नित्थिणा^७ अतिक्कन्ता समतिक्कन्ता वीतिवत्ता ति - तिणा लोके विसत्तिकं । तेनाह भगवा - १५

“एतदञ्चाय ये सता, दिट्ठधम्माभिनिब्बुता ।

B. 130

उपसन्ता च ते सदा, तिणा लोके विसत्तिकं” ति ॥

सह गाथापरियोसाना ... पे० ... सत्था मे भन्ते भगवा, सावको- २० हमस्मी ति ।

हेमकमाणवपुच्छानिदेसो अट्टमो ।

९. तोदेयमाणवपुच्छानिदेसो

५७. यस्मिं कामा न वसन्ति, (इच्चायस्मा तोदेयो)
तण्हा यस्स न विज्जति ।
कथंकथा च यो तिणो, विमोक्खो तस्स कीदिसो ॥

१. सदा मव्वदा - स्या० । २-२. पोङ्गानुपोङ्गं उदकुम्मिजातं - स्या० । ३. फुसितं - स्या० । ४. पुरिमयामे - स्या०; एवमुपरि पि । ५. केनत्थेन - स्या० । ६. नित्थिणा - स्या० । ७. चु० नि०-१८

यस्मिं कामा न वसन्ति ति । यस्मिं कामा न वसन्ति न संवसन्ति न आवसन्ति न^१ परिवसन्ति ति – यस्मिं कामा न वसन्ति^२ । इच्चायस्मा तोदेय्यो ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे०... पदानुपुब्बतापेतं^३ – इच्चा ति । आयस्मा ति । पियवचनं ...पे०... । तोदेय्यो ति । तस्स
५ ब्राह्मणस्स नामं ...पे०... अभिलापो ति – इच्चायस्मा तोदेय्यो ।

तण्हा यस्स न विज्जती ति । तण्हा यस्स नत्थि न सति न संविज्जति नुपलब्धति बाणग्गिना दद्वा ति – तण्हा यस्स न विज्जति ।

कथंकथा च यो तिण्णो ति । कथंकथा च यो तिण्णो उत्तिण्णो
नित्थिण्णो अतिककन्तो समतिककन्तो वीतिवत्तो ति – कथंकथा च
१० यो तिण्णो ।

विमोक्खो तस्स कीदिसो ति । विमोक्खो तस्स कीदिसो किंसणिठतो किंपकारो किंपटिभागो इच्छितव्वो ति विमोक्खं पुच्छती ति – विमोक्खो तस्स कीदिसो । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“यस्मिं कामा न वसन्ति, (इच्चायस्मा तोदेय्यो)
१५ तण्हा यस्स न विज्जति ।

कथंकथा च यो तिण्णो, विमोक्खो तस्स कीदिसो” ति ॥

B. 131

५८. यस्मिं कामा न वसन्ति, (तोदेय्या ति भगवा)
तण्हा यस्स न विज्जति ।
कथंकथा च यो तिण्णो, विमोक्खो तस्स नापरो ॥

२० यस्मिं कामा न वसन्ती ति । यस्मिं ति । यस्मिं^३ पुग्गले^३ अरहन्ते खीणासवे । कामा ति । उद्दानतो द्वे कामा – वथुकामा च किलेसकामा च ...पे०... इमे वुच्चन्ति वथुकामा ...पे०... इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । यस्मिं कामा न वसन्ती ति । यस्मिं कामा न वसन्ति न संवसन्ति न आवसन्ति न परिवसन्ती ति – यस्मिं कामा न वसन्ति ।

२५ तोदेय्या ति भगवा ति । तोदेय्या ति । भगवा तं ब्राह्मण नामेन आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ... पे० ... सच्छिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति – तोदेय्या ति भगवा ।

१-१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. पादानुपुब्बकमेतं – स्या० । ३-३. स्या० पोत्थके नत्थि ।

तण्हा यस्स न विज्जती ति । तण्हा ति – रूपतण्हा सद्वतण्हा गन्धतण्हा रसतण्हा फोटुब्बतण्हा धम्मतण्हा । यस्सा ति – अरहतो खीणासवस्स । तण्हा यस्स न विज्जती ति । तण्हा यस्स नत्थि न सति न संविज्जति नुपलव्वभति, पहीना समुच्छिन्ना वूपसन्ता पटिप्पस्सद्वा अभवुप्पत्तिका जाणगिना दड्हा ति – तण्हा यस्स न विज्जति । ५

कथंकथा च यो तिण्णो ति । कथंकथा वुच्चति विचिकिच्छा । दुक्खे कङ्घा ... पे० ... छम्भततं चित्तस्स मनोविलेखो । यो ति – यो सो अरहं^१ खीणासवो । कथंकथा च यो तिण्णो ति । कथंकथा च यो तिण्णो उत्तिण्णो नित्यिण्णो अतिकक्न्तो समतिकक्न्तो वीतिवत्तो ति – कथंकथा च यो तिण्णो । १०

विमोक्खो तस्स नापरो ति । नत्थि तस्स अपरो विमोक्खो येन विमोक्खेन विमुच्चेय्य । विमुक्तो सो । कतं^२ तस्स विमोक्खेन करणीयं ति – विमोक्खो तस्स नापरो । तेनाहृ भगवा –

“यस्मिं कामा न वसन्ति, (तोदेया ति भगवा)

तण्हा यस्स न विज्जति । १५

कथंकथा च यो तिण्णो, विमोक्खो तस्स नापरो” ति ॥

५९. निराससो सो उद आससानो,
पञ्जाणवा सो उद पञ्जकप्पी ।
मुनिं अहं सक्क यथा विजञ्जं,
तं मे वियाचिक्ख समन्तचक्खु ॥ २०

B. 132

निराससो सो उद आससानो ति । नित्तण्हो सो, उदाहु सतण्हो रूपे^३ आसीसति^४, सदे ... गन्धे ... रसे ... फोटुब्बे ... कुलं ... गणं ... आवासं ... लाभं ... यसं ... पसंसं ... सुखं ... चीवरं ... पिण्डपातं ... सेनासनं ... गिलान-पच्चयभेसज्जपरिक्खारं ... कामधातुं ... रूपधातुं ... अरूपधातुं ... कामभवं ... रूपभवं ... अरूपभवं ... सञ्जाभवं ... असञ्जाभवं ... नेवसञ्जानासञ्जाभवं ... एकवोकारभवं ... चतुवोकारभवं ... पञ्चवोकारभवं ... अतीतं ... अनागतं ... पञ्चुप्पत्रं ... दिट्ठसुतमुतविञ्जातवे धम्मे आसीसति सादियति पत्थेति पिहेति अभिजप्पती ति – निराससो सो उद आससानो । २५

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. कथं – स्या० । ३-४. रूपं आमिसति – स्या० ।

पञ्जाणवा सो उद पञ्जकप्पी ति । पञ्जाणवा सो ति । पण्डितो पञ्जवा बुद्धिमा जाणी विभावी मेधावी । उद पञ्जकप्पी ति । उदाहु अट्टसमापत्तिज्ञाणेन वा पञ्चाभिज्ञाज्ञाणेन वा मिच्छा-ज्ञाणेन वा तण्हाकप्पं वा दिट्टिकप्पं वा कप्पेति जनेति सञ्जनेति ३ निव्वत्तेति अभिनिव्वत्तेती ति – पञ्जाणवा सो उद पञ्जकप्पी ।

मुनिं अहं सक्क यथा विजञ्जं ति । सक्का ति । सक्को भगवा' । सक्यकुला पव्वजितो ति पि सक्को । अथ वा, अङ्गो महद्वनो धनवा ति पि सक्को । तस्सिमानि धनानि, सेय्यथिदं – सद्वाधनं सीलधनं हिरिधनं ओत्तप्पधनं सुतधनं चागधनं पञ्जाधनं १० सतिपट्टानधनं सम्मप्पधानधनं इद्विपादधनं इन्द्रियधनं वलधनं बोजभ-ड्जधनं मगधनं फलधनं निव्वानधनं ति । तेहि अनेकविधेहि धनरत-नेहि अङ्गो महद्वनो धनवा ति पि सक्को । अथ वा, पहु विसवी अलमत्तो सूरो वीरो विकक्न्तो अभीरु अच्छम्भी अनुत्रासी अपलायी पहीनभयभेरवो विगतलोमहंसो ति पि सक्को । मुनिं अहं १५ सक्क यथा विजञ्जं ति । सक्क यथाहं मुनिं जानेय्यं आजानेय्यं विजानेय्यं पटिविजानेय्यं पटिविजभेय्यं ति – मुनिं अहं सक्क यथा विजञ्जं ।

B. 133

तं मे वियाचिक्ख समन्तचक्खू ति । तं ति । यं पुच्छामि यं याच्चामि यं अजभेसामि यं पसादेमि । वियाचिक्खा ति । आचिक्खाहि २० देसेहि पञ्जपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पका- सेहि । समन्तचक्खू ति । समन्तचक्खू वुच्चति सव्वञ्जुतज्ञाणं ... पे०... तथागतो तेन समन्तचक्खू ति – तं मे वियाचिक्ख समन्तचक्खू । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“निराससो सो उद आससानो,
२५ पञ्जाणवा सो उद पञ्जकप्पी ।
मुनिं अहं सक्क यथा विजञ्जं,
तं मे वियाचिक्ख समन्तचक्खू” ति ॥

६०. निराससो सो न च आससानो,
पञ्जाणवा सो न च पञ्जकप्पी ।

एवं पि तोदेय्य मुनिं विजान,
अकिञ्चनं कामभवे असतं ॥

निराससो सो न च आससानो ति । नित्तण्हो सो । न सो सतण्हो रूपे^१ नासीसति^२ । सहे ... गन्धे ... दिट्सुतमुतविज्ञातब्बे धम्मे नासीसति न इच्छति न सादियति न पत्थेति न पिहेति नाभिजप्पती^३ ति - निराससो सो न च आससानो ।

पञ्चाणवा सो न च पञ्चकप्पी ति । पञ्चाणवा^४ ति । पण्डितो पञ्चवा वुद्धिमा जाणी विभावी मेधावी । न च पञ्चकप्पी ति । अट्टसमाप्तिजाणेन वा पञ्चाभिज्ञाजाणेन वा मिच्छाजाणेन वा तण्हाकप्पं वा न कप्पेति दिट्किप्पं वा न कप्पेति न जनेति न सञ्जनेति न निव्वत्तेति नाभिनिव्वत्तेती ति - पञ्चाणवा सो न च पञ्चकप्पी ।

एवं पि तोदेय्य मुनिं विजाना ति । मुनी ति । मोनं वुच्चति जाणं ...पे०... सङ्घजालमतिच्च सो मुनि । एवं पि तोदेय्य मुनिं विजाना ति । तोदेय्य, एवं मुनिं जान पटिजान^५ पटिविजान^६ पटिविज्ञा^७ ति^८ - एवं पि तोदेय्य मुनिं विजान ।

अकिञ्चनं कामभवे असतं ति । अकिञ्चनं ति । रागकिञ्चनं दोसकिञ्चनं मोहकिञ्चनं भानकिञ्चनं दिट्किञ्चनं किलेसकिञ्चनं दुच्चरितकिञ्चनं । यसेतानि^९ किञ्चनानि^{१०} पहीनानि समुच्छिन्नानि वूपसन्तानि पटिप्पस्त्रदानि लभव्युप्पत्तिकानि जाणगिना दहृनि, सो वुच्चति अकिञ्चनो । कामा ति । उदानतो द्वे कामा - वत्थुकामा च किलेसकामा च ...पे०... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा ... पे० ... इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । भवा ति । द्वे भवा - कम्मभवो च पटिसन्धिको च पुत्रभवो ...पे०... अयं पटिसन्धिको पुनर्भवो ।

अकिञ्चनं कामभवे असतं ति । अकिञ्चनं पुगलं कामे च भवे च असतं अलग्मं अलग्गितं अपलिबुद्धं निख्यन्तं निस्सटं^{११}

B. 134

20

१-२. रूप नासिमति - स्या० । ३. पञ्चाणवासो - स्या० । ४. विजान - स्या० ।

५. पटिविजानाति - स्या० । ६-७. स्या० पोत्थके नतिथि । ८-९. यसेते किञ्चना - स्या०; एवमुपरि पि । १०. निस्सटु - स्या० ।

विष्पमुत्तं विसञ्जुतं विमरियादिकतेन चेतसा विहरन्तं ति – अकिञ्चनं
कामभवे असत्तं । तेनाह भगवा –

5   “निराससो सो न च आससानो,
पञ्जाणवा सो न च पञ्जकप्पी ।
एवं पि तोदेय्य मुनिं विजान”
अकिञ्चनं कामभवे असत्तं ति ॥

सह गाथापरियोसाना ...पे०... सत्था मे भन्ते भगवा, सावको-
हमस्मी ति ।

तोदेय्यमाणवपुच्छानिहेसो नवमो ।

१०. कष्पमाणवपुच्छानिहेसो

६१. मज्झे सरस्मिं तिटुतं, (इच्चायस्मा कप्पो)

10   ओघे जाते महब्ये ।

जरामच्चुपरेतानं, दीपं पब्रूहि मारिस ।

त्वं च मे दीपमक्खाहि, यथायिदं नापरं सिया ॥

मज्झे सरस्मिं तिटुतं ति । सरो वुच्चति संसारो आगमनं
गमनं गमनागमनं कालं गति भवाभवो चुति च उपपत्ति च निब्बत्ति
15   च भेदो च जाति च जरा च मरणं च । संसारस्स पुरिमा पि
कोटि न पञ्जायति, पच्छिमा पि कोटि न पञ्जायति; मज्झेवं
संसारे सत्ता ठिता पतिटुता अल्लीना उपगता अजझोसिता अधिमुत्ता ।

B. 135

कथं संसारस्स पुरिमा कोटि न पञ्जायति? एत्का जातियो
वटुं वत्ति, ततो परं न वत्तती ति, हेवं नत्थि । एवं पि संसारस्स
20   पुरिमा कोटि न पञ्जायति । एत्कानि जातिसत्तानि वटुं वत्ति,
ततो परं न वत्तती ति, हेवं नत्थि । एवं पि संसारस्स पुरिमा कोटि
न पञ्जायति । एत्कानि जातिसहस्रानि वटुं वत्ति, ततो परं न
वत्तती ति, हेवं नत्थि । एवं पि संसारस्स पुरिमा कोटि न पञ्जायति ।
एत्कानि जातिसत्तसहस्रानि वटुं वत्ति, ततो परं न वत्तती ति,

ततो परं न वत्तती ति, हेवं नत्थि । एवं पि संसारस्स पुरिमा कोटि न पञ्चायति । एतका कप्पकोटियो वद्यं वत्ति, ततो परं न वत्तती ति, हेवं नत्थि । एवं पि संसारस्स पुरिमा कोटि न पञ्चायति ।

- एतकानि कप्पकोटिसतानि वद्यं वत्ति, ततो परं न वत्तती ति, हेवं नत्थि । एवं पि संसारस्स पुरिमा कोटि न पञ्चायति । एतकानि कप्पकोटि-सतसहस्रानि वद्यं वत्ति, ततो परं न वत्तती ति, हेवं नत्थि । एवं पि संसारस्स पुरिमा कोटि न पञ्चायति ।

- वुत्तं हेतं भगवता – “अनमतग्नोयं, भिक्खवे, संसारो” । पुब्वा कोटि न पञ्चायति अविज्ञानीवरणानं सत्तानं तण्हासंयोजनानं सन्धावतं संसरतं । एवं दीघरत्तं खो, भिक्खवे, दुक्खं पच्चनुभूतं तिब्बं पच्चनुभूतं^१ व्यसनं पच्चनुभूतं, कटसी वड्डिता^२ । यावच्चिद्, भिक्खवे, अलमेव सब्बसद्वारेसु निविन्दितुं अलं विरज्जितुं अलं विमुच्चितुं^३” ति । एवं पि संसारस्स पुरिमा कोटि न पञ्चायति ।

- कथं संसारस्स पच्छिमा कोटि न पञ्चायति ? एतका जातियो वद्यं वत्तिस्सति, ततो परं न वत्तिस्सती ति, हेवं नत्थि । एवं पि संसारस्स पच्छिमा कोटि न पञ्चायति । एतकानि जाति-सतानि, एतकानि जातिसहस्रानि, एतकानि जातिसतसहस्रानि,
- एतका जातिकोटियो, एतकानि जातिकोटिसतानि, एतकानि जातिकोटिसहस्रानि, एतकानि जातिकोटिसतसहस्रानि, एतकानि वस्सानि, एतकानि वस्ससतानि, एतकानि वस्ससहस्रानि, एतकानि वस्ससतसहस्रानि, एतका वस्सकोटियो, एतकानि वस्सकोटिसतानि, एतकानि वस्सकोटिसहस्रानि, एतकानि वस्सकोटिसतसहस्रानि,
- एतकानि कप्पानि, एतकानि कप्पसतानि, एतकानि कप्पसहस्रानि, एतकानि कप्पसतसहस्रानि, एतका कप्पकोटियो, एतकानि कप्प-कोटिसतानि, एतकानि कप्पकोटिसहस्रानि, एतकानि कप्पकोटि-सतसहस्रानि वद्यं वत्तिस्सति, ततो परं न वत्तिस्सती ति, हेवं नत्थि ।

एवं पि संसारस्स पच्छमा कोटि न पञ्चायति । एवं पि संसारस्स पुरिमा पि कोटि न पञ्चायति, पच्छमा पि कोटि न पञ्चायति, मज्जेव संसारे सत्ता ठिता पतिद्विता अलीना उपगता अज्ञोसिता अधिमुत्ता ति – मज्जे सरस्मि तिद्वत् । इच्चायस्मा कप्पो ति । इच्चा ति । पदसन्धि ... पे०... । आयस्मा ति । पियवचनं ... पे०... । कप्पो ति ।^५ तस्स ब्राह्मणस्स नामं ... पे०... अभिलापो ति – इच्चायस्मा कप्पो ।

ओघे जाते महब्भये ति । कामोघे भवोघे दिट्टोघे अविज्जोघे जाते सञ्जाते निब्बत्ते अभिनिव्वत्ते पातुभूते । महब्भये ति । जातिभये जराभये व्याधिभये मरणभये ति – ओघे जाते महब्भये ।

जरामच्चुपरेतानं ति । जराय फुट्टानं परेतानं समोहितानं^{१०} समन्नागतानं । मच्चुना फुट्टानं परेतानं समोहितानं समन्नागतानं, जातिया अनुगतानं जराय अनुसटानं व्याधिना अभिभूतानं मरणेन अब्भाहतानं अताणानं अलेणानं असरणानं असरणीभूतानं ति – जरामच्चुपरेतानं ।

दीपं पब्रूहि मारिसा ति । दीपं ताणं लेणं सरणं गतिं^{१५} परायनं ब्रूहि आच्चिक्खाहि देसेहि पञ्जपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेहि । मारिसा ति । पियवचनं गरुवचनं सगारवसप्तिसाधिवचनमेतं मारिसा ति – दीपं पब्रूहि मारिस ।

त्वं च मे दीपमक्खाही ति । त्वं ति । भगवन्तं भणति ।^{२०} दीपमक्खाही ति । दीपं ताणं लेणं सरणं गतिं परायनं अक्खाहि आच्चिक्खाहि देसेहि पञ्जपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानी-करोहि पकासेही ति – त्वं च मे दीपमक्खाहि ।

यथायिदं नापरं सिया ति । यथायिदं दुक्खं इधेव निरुजभेय्य वृपसमेय्य अत्थं गच्छेय्य पटिष्पस्सम्भेय्य पुनपटिसन्धिकं दुक्खं न निब्बत्तेय्य, कामधातुया वा रूपधातुया वा अरूपधातुया वा कामभवे वा रूपभवे वा अरूपभवे वा सञ्जाभवे वा असञ्जाभवे वा नेवसञ्जानासञ्जाभवे वा एकवोकारभवे वा चतुर्वोकारभवे वा पञ्च-वोकारभवे वा पुनर्गतिया वा उपपत्तिया वा पटिसन्धिया वा भवे वा संसारे वा वट्टे वा न जनेय्य न सञ्जनेय्य न निब्बत्तेय्य²⁵ ३०

नाभिनिव्वत्तेय्य । इधेव निरुजभेय वूपसमेय अत्थं गच्छेय्य पटि-
प्पस्समेय्या ति – यथायिदं नापरं सिया । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“मज्जे सरस्मिं तिद्वतं, (इच्चायस्मा कप्पो)

ओघे जाते महब्ये ।

५

जरामच्चुपरेतानं, दीपं पब्रूहि मारिस ।

तं च मे दीपमक्खाहि, यथायिदं नापरं सिया” ति ॥

६२. मज्जे सरस्मिं तिद्वतं, (कप्पा ति भगवा)

ओघे जाते महब्ये ।

जरामच्चुपरेतानं, दीपं पब्रूमि कप्प ते ॥

१० मज्जे सरस्मिं तिद्वतं ति । सरो वुच्चति संसारो आगमनं गमनं
गमनागमनं कालं गति भवाभवो, चुति च उपपत्ति च निव्वत्ति च
भेदो च जाति च जरा च मरणं च । संसारस्स पुरिमा पि कोटि न
पञ्चायति, पञ्चिमा पि कोटि न पञ्चायति । मज्जेव संसारे सत्ता
ठिता पतिद्विता अल्लीना उपगता अज्ञोसिता अधिमुत्ता ।

१५ कथं संसारस्स पुरिमा कोटि न पञ्चायति ? ...पे०... एवं
संसारस्स पुरिमा कोटि न पञ्चायति । कथं संसारस्स पञ्चिमा कोटि
न पञ्चायति ? ...पे०... एवं संसारस्स पञ्चिमा कोटि न पञ्चायति ।
एवं संसारस्स पुरिमा पि कोटि न पञ्चायति, पञ्चिमा पि कोटि न
पञ्चायति । मज्जेव संसारे सत्ता ठिता पतिद्विता अल्लीना उपगता
२० अज्ञोसिता अधिमुत्ता ति – मज्जे सरस्मिं तिद्वतं । कप्पा ति भगवा
ति । कप्पा ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा ति ।
गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति –
कप्पा ति भगवा ।

२५ ओघे जाते महब्ये ति । कामोघे भवोघे दिट्टोघे अविज्जोघे
जाते सञ्जाते निव्वत्ते अभिनिव्वत्ते पातुभूते । महब्ये ति । जातिभये
जराभये ब्याधिभये मरणभये ति – ओघे जाते महब्ये ।

B. 139

जरामच्चुपरेतानं ति । जराय फुट्टानं परेतानं समोहितानं
समन्नागतानं । मच्चुना फुट्टानं परेतानं समोहितानं समन्नागतानं

जातिया अनुगतानं जराय अनुसटानं व्याधिना अभिभूतानं मरणेन
अबभाहतानं अताणानं अलेणानं असरणानं असरणीभूतानं ति –
जरामच्चुपरेतानं ।

दीपं पद्ममि कप्प ते ति । दीपं ताणं लेणं सरणं गतिं परायनं
ब्रूमि आचिक्खामि देसेमि पञ्जपेमि पटुपेमि विवरामि विभजामि ५
उत्तानीकरोमि पकासेमी ति – दीपं पद्ममि कप्प ते । तेनाह भगवा –

“मज्जे सरस्मिं तिद्वतं, (कप्पा ति भगवा)
ओघे जाते महब्भये ।
जरामच्चुपरेतानं, दीपं पद्ममि कप्प ते” ति ॥

६३. अकिञ्चनं अनादानं, एतं दीपं अनापरं ।

10

निब्बानं इति नं ब्रूमि, जरामच्चुपरिक्खयं ॥

अकिञ्चनं अनादानं ति । किञ्चनं ति । रागकिञ्चनं
दोसकिञ्चनं मोहकिञ्चनं मानकिञ्चनं दिट्ठिकिञ्चनं किलेसकिञ्चनं
दुच्चरितकिञ्चनं; किञ्चनप्पहानं किञ्चनवृपसमं किञ्चनपटि-
निस्सगं किञ्चनपटिप्पस्सद्धिं अमतं निब्बानं ति – अकिञ्चनं । 15
अनादानं ति । आदानं वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ...पे०...
अभिजभा लोभो अकुसलमूलं । आदानप्पहानं आदानवृपसमं आदान-
पटिनिस्सगं आदानपटिप्पस्सद्धिं अमतं निब्बानं ति – अकिञ्चनं
अनादानं ।

एतं दीपं अनापरं ति । एतं दीपं ताणं लेणं सरणं गति 20 परायनं । अनापरं ति । तम्हा परो अञ्जो दीपो नत्थि । अथ खो
सो' एवं' दीपो अग्नो च सेद्वो च विसेद्वो च पामोक्खो च उत्तमो
च पवरो चा ति – एतं दीपं अनापरं ।

निब्बानं इति नं ब्रूमी ति । वानं वुच्चति तण्हा । यो रागो
सारागो ... पे०... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं । वानप्पहानं वानवृपसमं 25
वानपटिनिस्सगं वानपटिप्पस्सद्धिं अमतं निब्बानं । इती ति । पदसन्धि
पदसंसगो पदपारिपूरी अक्खरसमवायो व्यञ्जनसिलिद्वता पदानुपुब्ब-
तापेतं – इती ति ।

B. 140

ब्रूमी ति । ब्रूमि आचिक्खामि देसेमि पञ्चपेमि पद्मपेमि विवरामि विभजामि उत्तानीकरोमि पकासेमी ति – निब्बानं इति नं ब्रूमि ।

जरामच्चुपरिक्खयं ति । जरामरणस्स पहानं वूपसमं ५ पटिनिस्सगं पटिप्पस्सद्विं अमतं निब्बानं ति – जरामच्चुपरिक्खयं । तेनाह भगवा –

“अकिञ्चनं अनादानं, एतं दीपं अनापरं ।

निब्बानं इति नं ब्रूमि, जरामच्चुपरिक्खयं” ति ॥

६४. एतदञ्जाय ये सता, दिट्ठधम्माभिनिब्बुता ।

१० न ते मारवसानुगा, न ते मारस्स पद्मगूँ ॥

एतदञ्जाय ये सता ति । एतं ति – अमतं निब्बानं । यो सो सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हक्खयो विरागो निरोधो निब्बानं । अञ्जाया ति । अञ्जाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा, “सब्बे सङ्घारा अनिच्छा” ति ... पे०... “यं १५ किञ्चिच समुदयधम्मं, सब्बं तं निरोधधम्मं” ति अञ्जाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । ये ति – अरहन्तो खीणासवा । सता ति । चतूहि कारणेहि सता । काये कायानुपस्सनासतिपद्मानं भावेन्ता सता ... पे०... ते वुच्चन्ति सता ति – एतदञ्जाय ये सता ।

२० दिट्ठधम्माभिनिब्बुता ति । दिट्ठधम्मा त्रातधम्मा तुलितधम्मा तीरितधम्मा विभूतधम्मा विभावितधम्मा । अभिनिब्बुता ति । रागस्स निव्वापितत्ता निब्बुता, दोसस्स ... पे०... सब्बाकुसलाभिसङ्घारानं सन्तत्ता समितत्ता वूपसमितत्ता निज्ञातत्ता निब्बुतत्ता पटिप्पस्सद्वत्ता सन्ता उपसन्ता वूपसन्ता निब्बुता पटिप्पस्सद्वा ति – २५ दिट्ठधम्माभिनिब्बुता ।

न ते मारवसानुगा ति । मारो॑ ति । यो सो मारो कण्हो अधिपति अन्तगू नमुचि पमत्तवन्धु । न ते मारवसानुगा ति । न ते मारस्स वसे वत्तन्ति,^२ ना पि मारो तेसु वसं वत्तेति । ते मारं च मारपक्खं च

१. पद्मगूँ – स्या०; एवमुपरि पि । २. मारा – स्या० । ३-३. वत्तेन्ति – स्या० ।

मारपासं च मारबळिसं च मारामिसं च मारविसयं च मारनिवासं च
मारगोचरं च मारबन्धनं च अभिभुय्य अभिभवित्वा अज्ञोत्थरित्वा
परियादियित्वा^१ महित्वा चरन्ति विहरन्ति इरियन्ति वर्तेन्ति पालेन्ति
यपेन्ति यापेन्ती ति – न ते मार्खसानुगा ।

न ते मारस्स पद्घगू ति । न ते मारस्स पद्घा पद्घचरा परि- ५ B. 141
चारिका सिया; बुद्धस्स ते भगवतो पद्घा पद्घचरा परिचारिका सिया
ति – न ते मारस्स पद्घगू । तेनाह भगवा –

“एतदञ्जाय ये सता, दिटुधस्माभिनिव्वुता ।
न ते मारवसानुगा, न ते मारस्स पद्घगू” ति ॥

सह गाथापरियोसाना ...पे०... सत्था मे भन्ते भगवा, सावको- १०
हमस्मी ति ।

कण्णमाणवपुच्छानिदेसो दसमो ।

११. जतुकण्णमाणवपुच्छानिदेसो

६५. सुत्वानहं वीर अकामकामिं, (इच्चायस्मा जतुकण्ण)
ओघातिं पुट्ठुमकाममागमं ।
सन्तिपदं ब्रूहि सहजनेत्,
यथातच्छं भगवा ब्रूहि मेतं ॥

15

सुत्वानहं वीर अकामकामिं ति । सुत्वा सुणित्वा उग्गहेत्वा
उपधारेत्वा उपलक्खयित्वा । इति पि सो भगवा अरहं ... पे० ... बुद्धो
भगवा ति – सुत्वानहं । वीरा ति । वीरो भगवा । वीरियवा ति वीरो,
पूर्व ति वीरो, विसवी ति वीरो, अलमत्तो ति वीरो, सूरो ति वीरो,
विककन्तो अभीरु^२ अच्छम्भी अनुत्रासी अपलायी पहीनभयभेरवो विगत-
लोमहंसो ति वीरो ।

विरतो इधं सब्बपापकेहि,
निरयदुक्खं अतिच्च वीरियवा^३ सो ।

१. परियादियित्वा – स्या० । २. सहजनेत् – स्या० । ३. अभीरु – स्या० । ४. विर-
यवा – स्या०; एवमुपरि पि ।

सो वीरियवा पधानवा,
वीरो तादि पवृच्चते तथता ति ॥

सुत्वानहं वीर । अकामकामिं ति । कामा ति । उद्धानतो द्वे

कामा – वत्थुकामा च किलेसकामा च ...पे०... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा

६ ...पे०... इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । बुद्धस्स भगवतो वत्थुकामा परि-
ज्ञाता, किलेसकामा पहीना । वत्थुकामानं परिज्ञातता किलेसकामानं

B. 142

पहीनता भगवा न कामे कामेति, न कामे पत्थेति, न कामे पिहेति, न

कामे अभिजप्पति । ये कामे कामेन्ति कामे पत्थेन्ति कामे पिहेन्ति कामे

अभिजप्पन्ति ते कामकामिनो रागरागिनो सञ्जासञ्जिनो । भगवा न

१० कामे कामेति, न कामे पत्थेति, न कामे पिहेति, न कामे अभिजप्पति ।

तस्मा बुद्धो अकामो निक्कामो चत्तकामो वन्तकामो मुत्तकामो पहीन-

कामो पटिनिस्सटुकामो वीतरागो विगतरागो चत्तरागो वन्तरागो मुत्त-

रागो पहीनरागो पटिनिस्सटुरागो निच्छातो निब्बुतो सीतिभूतो सुख-

प्पटिसंवेदी^१ ब्रह्मभूतेन अत्तना विहरती ति – सुत्वानहं वीर अकामकामिं ।

१५ इच्चायस्मा जतुकण्णो ति । इच्चा ति । पदसन्धि ... पे०...

पदानुपुब्बतापेतं – इच्चा ति । आयस्मा ति । पियवचनं सगारवसप्प-

तिस्साधिवचनमेतं आयस्मा ति । जतुकण्णो ति । तस्स ब्राह्मणस्स गोत्तं

सङ्घा समञ्जा पञ्जति वोहारो ति – इच्चायस्मा जतुकण्ण ।

ओघातिगं पुट्ठुमकाममागमं ति । ओघातिगं ति । ओघातिगं

२० ओघं अतिक्कन्तं समतिक्कन्तं वीतिवत्तं ति – ओघातिगं । पुट्ठुं ति ।

पुट्ठुं पुच्छतुं याचितुं अज्ज्ञेसितुं पसादेतुं । अकाममागमं ति । अकामं

पुट्ठुं निक्कामं चत्तकामं वन्तकामं मुत्तकामं पहीनकामं पटिनिस्सटुकामं

वीतरागं विगतरागं चत्तरागं वन्तरागं मुत्तरागं पहीनरागं पटिनिस्सटुरागं

आगम्हा आगतम्हा उपागतम्हा सम्पत्तम्हा तया सद्दिं समागतम्हा ति –

२५ ओघातिगं पुट्ठुमकाममागमं ।

सन्तिपदं ब्रूहि सहजनेता ति । सन्तो ति । एकेन आकारेन

सन्ति पि सन्तिपदं पि तंयेव अमतं निब्बानं । यो सो सब्बसङ्घारसमथो

सब्बूपधिपटिनिस्सगो तण्हक्खयो विरागो निरोधो निब्बानं । वुत्तं हेतं

भगवता – ‘सन्तमेतं पदं, पणीतमेतं पदं, यदिदं सब्बसङ्घारसमथो सब्बू-

१. सुखपटिसंवेदि – स्या० ।

पधिपटिनिस्सग्गो तण्हक्खयो विरागो निरोधो निब्बानं” ति । अथा-
परेनाकारेन ये धम्मा सन्ताधिगमाय सन्तिफुसनाय सन्तिसच्छिकिरियाय
संवत्तन्ति, सेय्यथिदं—चत्तारो सतिपट्टाना चत्तारो सम्मप्पधाना चत्तारो
इद्विपादा पञ्चन्द्रियानि पञ्च बलानि सत्त बोज्जङ्गा अरियो अट्जङ्गको
मग्गो—इमे वुच्चन्ति सन्तिपदा । सन्तिपदं ताणपदं लेणपदं सरणपदं
अभयपदं अच्चुतपदं अमतपदं निब्बानपदं ब्रूहि आचिकखाहि देसेहि
पञ्चपेहि पट्टपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पका-
सेहि । सहजनेत्ता ति । नेत्तं वुच्चति सब्बञ्जुतज्ञाणं । बुद्धस्स भगवतो
नेत्तं च जिनभावो च बोधिया मूले अपुब्बं अचरिमं एकस्मि खणे उप्पन्नो,
तस्मा बुद्धो सहजनेत्तो ति—सन्तिपदं ब्रूहि सहजनेत् ।

5

10

यथातच्छं भगवा ब्रूहि मेतं ति । यथातच्छं वुच्चति अमतं
निब्बानं ...पे०... निरोधो निब्बानं । भगवा ति । गारवाधिवचनं ...पे०...
सच्छिका पञ्चत्ति, यदिदं भगवा ति । ब्रूहि मेतं ति । ब्रूहि आचिकखाहि
...पे०... पकासेही ति—यथातच्छं भगवा ब्रूहि मेतं । तेनाह सो ब्राह्मणो—

“सुत्वानहं वीर अकामकामि, (इच्चायस्मा जतुकण्ण)
ओघातिगं पुट्ठुमकाममागमं ।
सन्तिपदं ब्रूहि सहजनेत्,
यथातच्छं भगवा ब्रूहि मेतं” ति ॥

६६. भगवा हि कामे अभिभुय्य इरियति,
आदिच्चो व पथविं तेजी तेजसा ।
परित्तपञ्जास्स मे भूरिपञ्जो,
आचिकख धम्मं यमहं विजञ्जं ।
जातिजराय इध विष्पहानं ॥

20

भगवा हि कामे अभिभुय्य इरियती ति । भगवा ति । गार-
वाधिवचनं ...पे०... सच्छिका पञ्चत्ति, यदिदं भगवा ति । कामा^१
ति । उद्दानतो द्वे कामा—वत्थुकामा च किलेसकामा च ...पे०... इमे
वुच्चन्ति वत्थुकामा ...पे०... इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । भगवा वत्थु-
कामे परिजानित्वा किलेसकामे पहाय अभिभुय्य अभिभवित्वा अज्जोत्थ-

25

रित्वा परियादियित्वा^१ चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती ति – भगवा हि कामे अभिभुय्य इरियति ।

R. 144 ५ आदिच्छो व पथविं^२ तेजी तेजसा ति । आदिच्छो वुच्चति सुरियो^३ । पथवी वुच्चति जगती । यथा सुरियो तेजी तेजेन समन्नागतो पथविं अभिभुय्य अभिभवित्वा अज्ञोत्थरित्वा परियादियित्वा सन्तापयित्वा सब्वं आकासगतं तमगतं अभिविहच्च अन्धकारं विधमित्वा आलोकं दस्यित्वा^४ आकासे अन्तलिक्खे गगनपथे^५ गच्छति, एवमेव भगवा जाणतेजी जाणतेजेन समन्नागतो सब्वं अभिसङ्घारसमुदयं ...पे०... किलेसतमं अविज्जन्धकारं विधमित्वा जाणालोकं दस्सेत्वा १० वत्थुकामे परिजानित्वा किलेसकामे पहाय अभिभुय्य अभिभवित्वा अज्ञोत्थरित्वा परियादियित्वा महित्वा चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती ति – आदिच्छो व पथविं तेजी तेजसा ।

परित्तपञ्जस्स मे भूरिपञ्जो ति । अहमस्मि परित्तपञ्जो ओमकपञ्जो लामकपञ्जो^६ छतुकपञ्जो^७ । त्वं पि महापञ्जो पुथु- १५ पञ्जो हासपञ्जो जवनपञ्जो तिवखपञ्जो निब्बेधिकपञ्जो । भूरि वुच्चति पथवी । भगवा ताय पथविसमाय पञ्जाय विपुलाय वित्थताय समन्नागतो ति – परित्तपञ्जस्स मे भूरिपञ्जो ।

आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं ति । धम्मं^८ ति । आदिकल्याणं मञ्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सव्यञ्जनं केवलपरिपुण्णं परि- २० सुद्धं व्रह्मचरियं, चत्तारो सतिपट्टाने ...पे०... निव्वानं च निव्वानगामिनि च पटिपदं आचिक्खाहि देसेहि पञ्जपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेहि । यमहं विजञ्ज ति । यमहं जानेयं आजानेयं विजानेयं पटिजानेयं पटिविज्ञेयं अधिगच्छेयं फस्येयं^९ सच्छ- करेयं ति – आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं ।

२५ जातिजराय इथं विष्पहानं ति । इधेव जातिजराय^{१०} मरणस्स पहानं वूपसमं पटिनिस्सगं पटिष्पस्सद्विं अमतं निव्वानं ति – जाति- जराय इथं विष्पहानं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

१. परियादियित्वा महित्वा – स्या० । २. पठवि – स्या० । ३. सूरियो – म० । ४. दस्सेत्वा – स्या० । ५. गगनपथे – स्या० । ६. स्या० पोत्थके नत्थि । ७. जतुकपञ्जो – स्या० । ८. आचिक्ख धम्मं – स्या० । ९. फुसेय्यं – स्या० । १०. जातिया- जरा – स्या० ।

“भगवा हि कामे अभिभुय्य इरियति,
आदिच्चो व पथर्वि तेजी तेजसा ।
परित्तपञ्जस्स मे भूरिपञ्जो,
आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं ।
जातिजराय इध विष्पहानं” ति ॥

5

६७. कामेसु विनय गेधं, (जतुकण्णी ति भगवा)
नेकखम्मं दट्ठु खेमतो ।

B. 145

उग्गहितं निरत्तं वा, मा ते विज्जित्थ किञ्चनं ॥

कामेसु विनय गेधं ति । कामा ति । उद्दानतो द्वे कामा – वत्थु-
कामा च किलेसकामा च ... पे० ... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा ... पे० ...
इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । गेधं ति । गेधो वुच्चति तण्हा । यो रागो
सारागो ... पे० ... अभिजभा लोभो अकुसलमूलं । कामेसु विनय गेधं ति ।
कामेसु गेधं विनय पटिविनय पजह विनोदेहि व्यन्तीकरोहि अनभावं
गमेही ति – कामेसु विनय गेधं । जतुकण्णी ति । भगवा तं ब्राह्मणं
गोत्तेन आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ... पे० ... सच्छिका 15
पञ्जन्ति, यदिदं भगवा ति – जतुकण्णी ति भगवा ।

नेकखम्मं दट्ठु खेमतो ति । नेकखम्मं ति । सम्मापटिपदं अनु-
लोमपटिपदं अपच्चनीकपटिपदं अन्वत्थपटिपदं धम्मानुधम्मपटिपदं
सीलेसु परिपूरकारितं इन्द्रियेसु गुत्तद्वारतं भोजने मत्तञ्जयुतं जागरिया-
नुयोगं सतिसम्पजञ्जं चत्तारो सतिपटुने चत्तारो सम्मप्पधाने चत्तारो
इद्धिपादे पञ्चन्द्रियानि पञ्च बलानि सत्त बोज्जङ्गे अरियं अट्टङ्गिकं
मगं निब्बानं च निब्बानगामिनि च पटिपदं खेमतो ताणतो लेणतो
सरणतो सरणीभूततो अभयतो अच्चुततो अमततो निब्बानतो दट्ठुं
पस्सत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति –
नेकखम्मं दट्ठु खेमतो ।

20

उग्गहितं निरत्तं वा ति । उग्गहितं ति । तण्हावसेन दिट्ठि-
वसेन गहितं परामटुं अभिनिविटुं अज्ञोसितं अधिमुतं । निरत्तं वा
ति । निरत्तं वा मुञ्चितब्बं विजहितब्बं^१ विनोदितब्बं^२ व्यन्तीकातब्बं
अनभावं गमेतब्बं ति – उग्गहितं निरत्तं वा ।

25

१. कामे – स्या० । २. पजहितब्बं – स्या० । ३. विनोदेतब्बं – स्या०
चु० नि०-२०

मा ते विज्जित्थ किञ्चनं ति । रागकिञ्चनं दोसकिञ्चनं
मोहकिञ्चनं मानकिञ्चनं दिट्ठिकिञ्चनं किलेसकिञ्चनं दुच्चरित-
किञ्चनं । इदं किञ्चनं तुयहं मा विज्जित्थ मा पविज्जित्थ मा संवि-
जित्थ पजह विनोदेहि व्यन्तीकरोहि अनभावं गमेही ति – मा ते
४ विज्जित्थ किञ्चनं । तेनाह भगवा –

B. 146

“कामेसु विनय गेधं, (जतुकण्णी ति भगवा)

नेक्खम्मं दट्ठु खेमतो ।

उगगहितं निरतं वा, मा ते विज्जित्थ किञ्चनं” ति ॥

६८. यं पुब्बे तं विसोसेहि, पच्छा ते माहु किञ्चनं ।

१० मज्ज्वे चे नो गहेस्ससि, उपसन्तो चरिस्ससि ॥

यं पुब्बे^१ तं विसोसेही ति । अतीते सङ्घारे आरब्म ये किलेसा
उप्पज्जेय्युं ते किलेसे सोसेहि विसोसेहि सुक्खापेहि विसुक्खापेहि
अबीजं करोहि पजह विनोदेहि व्यन्तीकरोहि अनभावं गमेही ति – एवं
पि यं पुब्बे तं विसोसेहि । अथ वा, ये अतीता कम्माभिसङ्घारा
१५ अविपक्कविपाका^२ ते कम्माभिसङ्घारे सोसेहि विसोसेहि सुक्खापेहि
विसुक्खापेहि अबीजं करोहि पजह विनोदेहि व्यन्तीकरोहि अनभावं
गमेही ति – एवं पि यं पुब्बे तं विसोसेहि ।

पच्छा ते माहु किञ्चनं ति । पच्छा वुच्चति अनागते सङ्घारे
आरब्म रागकिञ्चनं दोसकिञ्चनं मोहकिञ्चनं मानकिञ्चनं दिट्ठि-
२० किञ्चनं किलेसकिञ्चनं दुच्चरितकिञ्चनं । इदं किञ्चनं तुयहं मा
अहु मा अहोसि मा जनेसि मा सञ्जनेसि माभिनिवत्तेसि पजह विनोदेहि
व्यन्तीकरोहि अनभावं गमेही ति – पच्छा ते माहु किञ्चनं ।

मज्ज्वे चे नो गहेस्ससी ति । मज्ज्वे वुच्चति पच्चुप्पन्नं रूपं
वेदना सञ्जा सङ्घारा विज्ञाणं । पच्चुप्पने सङ्घारे तण्हावसेन दिट्ठि-
२५ वसेन न गहेस्ससि न तण्हिस्ससि न परामसिस्ससि न नन्दिस्ससि
नाभिनन्दिस्ससि^३ न अज्ञोसिस्ससि । अभिनन्दनं अभिवदनं अज्ञोसानं
गाहं परामासं अभिनिवेसं पजहिस्ससि विनोदेस्ससि व्यन्तीकरिस्ससि
अनभावं गमेस्ससी ति – मज्ज्वे चे नो गहेस्ससि ।

१. पुब्बं – स्याऽ । २. विपक्कविपाका – स्याऽ । ३. स्याऽ पोत्थके नत्थि ।

उपसन्तो चरिस्ससी ति । रागस्स उपसमितता उपसन्तो चरि-
स्ससि, दोसस्स ...पे०... सब्बाकुसलाभिसङ्घारानं सन्तता समितता उप-
समितता वूपसमितता निज्ज्ञातत्ता' विगतता पटिप्पसद्वत्ता सन्तो
उपसन्तो वूपसन्तो निबुतो पटिप्पसद्वो चरिस्ससि विहरिस्ससि
इरियिस्ससि वत्तिस्ससि पालेस्ससि यपेस्ससि यापेस्ससी ति – उपसन्तो ५ B. 147
चरिस्ससि । तेनाह भगवा –

“यं पुब्बे तं विसोसेहि, पच्छा ते माहु किञ्चनं ।
मज्जे चे नो गहेस्ससि, उपसन्तो चरिस्ससी” ति ॥

६९. सब्बसो नामरूपस्मि, वीतगेधस्स ब्राह्मण ।

आसवास्स^१ न विज्जन्ति, येहि मच्चुवसं वजे ॥ १०

सब्बसो नामरूपस्मि वीतगेधस्स ब्राह्मणा ति । सब्बसो ति ।
सब्बेन सब्बं सब्बथा सब्बं असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं सब्बसो
ति । नामं ति – चत्तारो अरूपिनो खन्धा । रूपं ति – चत्तारो च महाभूता
चतुन्नं च महाभूतानं उपादाय रूपं । गेधो वुच्चति तण्हा । यो रागो
सारागो ...पे०... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । सब्बसो नामरूपस्मि १५
वीतगेधस्स ब्राह्मणा ति । सब्बसो नामरूपस्मि वीतगेधस्स विगतगेधस्स
चत्तगेधस्स वन्तगेधस्स मुत्तगेधस्स पहीनगेधस्स पटिनिस्सटुगेधस्स वीत-
रागस्स विगतरागस्स चत्तरागस्स वन्तरागस्स मुत्तरागस्स पहीनरागस्स
पटिनिस्सटुरागस्सा ति – सब्बसो नामरूपस्मि वीतगेधस्स ब्राह्मण ।

आसवास्स न विज्जन्ती ति । आसवा ति । चत्तारो आसवा – २०
कामासवो, भवासवो, दिट्टासवो, अविज्ञासवो । अस्सा ति – अरहतो
खीणासवस्स । न विज्जन्ती ति । इमे आसवा तस्स नत्थि न
सन्ति न संविज्जन्ति नुपलब्धन्ति पहीना समुच्छन्ना वूपसन्ता
पटिप्पसद्वा अभव्वुप्तिका ज्ञानग्निना दह्ना ति – आसवास्स न
विज्जन्ति । २५

येहि मच्चुवसं वजे ति । येहि आसवेहि मच्चुनो वा वसं गच्छेय्य,
मरणस्स वा वसं गच्छेय्य, मारपक्खस्स वा वसं गच्छेय्य; ते आसवा
तस्स नत्थि न सन्ति न संविज्जन्ति नुपलब्धन्ति पहीना समुच्छन्ना

१. विज्ञातत्ता – स्या० । २. आसवस्स – स्या० ।

वूपसन्ता पटिप्पसद्वा अभब्बुप्पत्तिका जाणगिना दड्डा ति – येहि
मच्चुवसं वजे । तेनाह भगवा –

“सब्बसो नामरूपसिम, वीतगेधस्स ब्राह्मण ।
आसवास्स न विज्जन्ति, येहि मच्चुवसं वजे” ति ॥

B. 148 5 सह गाथापरियोसाना ...पे०... सत्था मे भन्ते भगवा, सावको-
हमस्मी ति ।

जतुकण्णमाणवपुच्छानिहेसो एकादसमो ।

१२. भद्रावुधमाणवपुच्छानिहेसो

७०. ओकञ्जहं तण्हच्छदं अनेजं, (इच्चायस्मा भद्रावुधो)
नन्दिञ्जहं ओघतिण्णं विमुत्तं ।
कप्पञ्जहं अभियाच्चे सुमेधं,
सुत्वान नागस्स अपनमिस्सन्ति इतो ॥

ओकञ्जहं तण्हच्छदं अनेजं ति । ओकञ्जहं ति । रूपधातुया
यो छन्दो यो रागो या नन्दी' या तण्हा ये उपायुपादाना चेतसो अधिट्ठा-
नाभिनिवेसानुसया, ते बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थु-
कता अनभावंकता आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो ओकञ्जहो ।
१५ वेदनाधातुया ... सञ्जाधातुया ... सङ्घारधातुया ... विज्ञाणधातुया यो
छन्दो यो रागो या नन्दी या तण्हा ये उपायुपादाना चेतसो
अधिट्ठानाभिनिवेसानुसया, ते बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छिन्नमूला
तालावत्थुकता अनभावंकता आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो
ओकञ्जहो ।

२० तण्हच्छदं ति । तण्हा ति । रूपतण्हा ...पे०... धम्मतण्हा । सा
तण्हा बुद्धस्स भगवतो छिन्ना उच्छिन्ना समुच्छिन्ना वूपसन्ता पटिप्पसद्वा
अभब्बुप्पत्तिका जाणगिना दड्डा । तस्मा बुद्धो तण्हच्छदो । अनेजो
ति । एजा वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ...पे०... अभिज्ञा लोभो
अकुसलमूलं । सा एजा तण्हा बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छिन्नमूला
२५ तालावत्थुकता अनभावंकता आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो अनेजो ।

एजाय पहीनत्ता अनेजो भगवा लाभे पि न इञ्जति, अलाभे पि न इञ्जति, यसे पि न इञ्जति, अयसे पि न इञ्जति, पसंसाय पि न इञ्जति, निन्दाय पि न इञ्जति, सुखे पि न इञ्जति, दुक्खे पि न इञ्जति न चलति न वेधति न पवेधति न सम्पवेधती ति । तस्मा बुद्धो अनेजो ति – ओकञ्जहं तण्हच्छिदं अनेजं । इच्चायस्मा भद्रावुधो ति । इच्चा ति । ५ पदसन्धि ...पे०... आयस्मा ति । पियवचनं ... पे०... भद्रावुधो ति । तस्स ब्राह्मणस्स नामं ...पे०... अभिलापो ति – इच्चायस्मा भद्रावुधो ।

B. 149

नन्दिञ्जहं ओघतिणं विमुत्तं ति । नन्दी वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ...पे०... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । सा नन्दी सा तण्हा बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छ्वस्मूला तालावत्थुकता अनभावंकता १० आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो नन्दिञ्जहो । ओघतिणं ति । भगवा कामोघं तिणो भवोघं तिणो दिट्ठोघं तिणो अविज्जोघं तिणो सब्वसंसारपथं तिणो उत्तिणो नित्यिणो^१ अतिक्कन्तो समतिक्कन्तो वीतिवत्तो । सो वुथवासो^२ चिण्णचरणो ...पे०... जातिमरणसंसारो^३ नत्थि तस्स पुनव्वभवो ति – नन्दिञ्जहं ओघतिणं । विमुत्तं ति । भगवतो १५ रागा चित्तं मुत्तं विमुत्तं सुविमुत्तं, दोसा चित्तं ... मोहा चित्तं ...पे०... सब्वाकुसलाभिसङ्घारेहि चित्तं मुत्तं विमुत्तं सुविमुत्तं ति – नन्दिञ्जहं ओघतिणं विमुत्तं ।

कप्पञ्जहं अभियाचे सुमेधं ति । कप्पा ति । द्वे कप्पा – तण्हा-कप्पो च दिट्ठिकप्पो च ...पे०... अयं तण्हाकप्पो ...पे०... अयं दिट्ठिकप्पो । बुद्धस्स भगवतो तण्हाकप्पो पहीनो दिट्ठिकप्पो पटिनिस्सटुो । तण्हा-कप्पस्स पहीनत्ता दिट्ठिकप्पस्स पटिनिस्सटुता तस्मा^४ बुद्धो कप्पञ्जहो । अभियाचे ति । याचामि अभियाचामि अज्जेसामि सादियामि पत्थयामि पिहयामि^५ जप्पामि^६ अभिजप्पामि । सुमेधा^७ वुच्चति पञ्जा । या पञ्जा २० पजानना ...पे०... अमोहो धम्मविचयो सम्मादिट्ठि । भगवा इमाय मेधाय पञ्जाय उपेतो समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो समुपपन्नो समन्नागतो । तस्मा बुद्धो सुमेधो ति – कप्पञ्जहं अभियाचे सुमेधं । २५

१. नित्तिणो – स्या० । २. बुद्धवासो – स्या० । ३. जातिजरामरणसंसारो – स्या० । ४. स्या० पोत्थके नत्थि । ५. पिहेमि – स्या० । ६. स्या० पोत्थके नत्थि । ७. सुमेधं ति मेधा – स्या० ।

सुत्वान नागस्स अपनमिस्सन्ति इतो ति । नागस्सा ति । नागो ।
भगवा आगुं न करोती ति नागो, न गच्छती ति नागो, न आगच्छती
ति नागो ...पे०... एवं भगवा न गच्छती' ति नागो । सुत्वान नागस्स
अपनमिस्सन्ति इतो ति । तुय्हं वचनं व्यप्पथं देसनं अनुसासनं अनुसिद्धं
५ सुत्वा सुणित्वा उग्गहेत्वा उपधारयित्वा उपलक्खयित्वा इतो अपनमि-
स्सन्ति वजिस्सन्ति पक्कमिस्सन्ति दिसाविदिसं गमिस्सन्ती ति – सुत्वान
नागस्स अपनमिस्सन्ति इतो । तेनाह सो ब्राह्मणो –

B. 150

“ओकञ्जहं तण्हच्छिदं अनेजं, (इच्चायस्मा भद्रावुधो)
नन्दिञ्जहं ओघतिण्णं विमुत्तं ।

10

कप्पञ्जहं अभियाचे सुमेधं,
सुत्वान नागस्स अपनमिस्सन्ति इतो” ति ॥

15

७१. नानाजना जनपदेहि सङ्गता,
तव वीर वाक्यं अभिकङ्गमाना ।
तेसं तुवं साधु वियाकरोहि,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो ॥

नानाजना जनपदेहि सङ्गता ति । नानाजना ति । खत्तिया च
ब्राह्मणा च वेस्सा च सुद्धा च गहट्टा च पब्बजिता च देवा च मनुस्सा च ।
जनपदेहि सङ्गता ति । अङ्गा च मगधा च कलिङ्गा' च' कासिया च
कोसला च वज्जिया च मल्ला च चेतियम्हा च वंसा' च' कुरुम्हा' च
२० पञ्चाला च मच्छा च सूरसेना च अस्सका च अवन्तिया च योना च
कम्बोजा च । सङ्गता ति । सङ्गता समागता समोहिता सन्निपतिता
ति – नानाजना जनपदेहि सङ्गता ।

तव वीर वाक्यं अभिकङ्गमाना ति । वीरा ति – वीरो । भगवा
वीरियवा ति वीरो, पहू ति वीरो, विसवी ति वीरो, अलमत्तो ति वीरो,
२५ विगतलोमहंसो ति पि वीरो ।

विरतो इध सब्बपापकेहि,
निरयदुक्खं अतिच्च वीरियवा सो ।

सो वीरियवा पधानवा,
वीरो तादि पवुच्चते तथता ति ॥

तव वीर वाक्यं अभिकह्वमाना ति । तुय्हं वचनं व्यप्पथं देसनं
अनुसासनं अनुसिद्धं । अभिकह्वमाना ति । अभिकह्वमाना इच्छमाना
सादियमाना पत्थयमाना पिहयमाना अभिजप्पमाना ति – तव वीर ५
वाक्यं अभिकह्वमाना ।

तेसं तुवं साधु वियाकरोही ति । तेसं ति । तेसं खत्तियानं
ब्राह्मणानं वेस्सानं सुह्वानं गहट्टानं पब्बजितानं देवानं मनुस्सानं । तुवं
ति – भगवन्तं भणति । साधु वियाकरोही ति । साधु आचिकखाहि देसेहि
पञ्चपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही ति – १०
तेसं तुवं साधु वियाकरोहि ।

B. 151

तथा हि ते विदितो एस धम्मो ति । तथा हि ते विदितो
तुलितो तीरितो विभूतो विभावितो एस धम्मो ति – तथा हि ते
विदितो एस धम्मो । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“नानाजना जनपदेहि सङ्गता,
तव वीर वाक्यं अभिकह्वमाना ।
तेसं तुवं साधु वियाकरोहि,
तथा हि ते विदितो एस धम्मो” ति ॥

15

७२. आदानतण्हं विनयेथ सब्बं, (भद्रावुधा ति भगवा)
उद्धं अधो तिरियं चाँ पि मज्जे ।
यं यज्ञह लोकस्ममुपादियन्ति,
तेनेव मारो अन्वेति जन्तुं ॥

20

आदानतण्हं विनयेथ सब्बं ति । आदानतण्हं^३ वुच्चति रूप-
तण्हा ... पे० ... आदानतण्हा ति किकारणा वुच्चति आदानतण्हा ? ताय
तण्हाय रूपं आदियन्ति उपादियन्ति गण्हन्ति परामसन्ति अभिनिवि-
सन्ति । वेदनं ... सञ्जं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं ... गर्ति ... उपपत्ति
... पटिसर्निधि ... भवं ... संसारं ... वट्टं आदियन्ति उपादियन्ति
गण्हन्ति परामसन्ति अभिनिविसन्ति । तंकारणा वुच्चति आदान-

25

१. विदितो जातो – स्या० । २. वा – स्या० । ३. आदानतण्हा – स्या० ।

तण्हा । आदानतण्हं विनयेथ सब्बं ति । सब्बं आदानतण्हं विनयेय्य^१ पटिविनयेय्य^२ पजहेय्य विनोदेय्य व्यन्तीकरेय्य अनभावं गमेय्या ति – आदानतण्हं विनयेथ सब्बं । भद्रावुधा ति भगवा ति । भद्रावुधा ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ५ ...पे०... सच्छिका पञ्चति, यदिदं भगवा ति – भद्रावुधा ति भगवा ।

- उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्जे ति । उद्धं ति – अनागतं । अधो ति – अतीतं । तिरियं चा पि मज्जे ति – पञ्चुप्पन्नं । उद्धं ति – देवलोको । अधो ति – निरयलोको । तिरियं चा पि मज्जे ति – मनुस्सलोको । अथ वा^३, उद्धं ति – कुसला धम्मा । अधो ति – अकुसला धम्मा । तिरियं चा 10 पि मज्जे ति – अब्याकता धम्मा । उद्धं ति – अरूपधातु । अधो ति – कामधातु । तिरियं चा पि मज्जे ति – रूपधातु । उद्धं ति – सुखा वेदना । अधो ति – दुखा वेदना । तिरियं चा पि मज्जे ति – अदुखमसुखा वेदना । उद्धं ति – उद्धं पादतला । अधो ति – अधो केसमत्थका । तिरियं चा पि मज्जे ति – वेमज्जे ति – उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्जे ।
- B. 152 15 यं यच्छि लोकस्मिमुपादियन्ती ति । यं यं^४ रूपगतं वेदनागतं सञ्जागतं सङ्घारगतं विज्ञाणगतं आदियन्ति उपादियन्ति गण्हन्ति परामसन्ति अभिनिविसन्ति । लोकस्मिं ति । अपायलोके ... पे०... आयतनलोके ति – यं यच्छि लोकस्मिमुपादियन्ति ।

- तेनेव मारो अन्वेति जन्तुं ति । तेनेव कम्माभिसङ्घारकसेन 20 पटिसन्धिको खन्धमारो धातुमारो आयतनमारो गतिमारो उपपत्तिमारो पटिसन्धिमारो भवमारो संसारमारो वट्टमारो अन्वेति अनुगच्छति अन्वायिको होति । जन्तुं ति । सत्तं जनं^५ नरं माणवं^६ पोसं पुग्गलं जीवं जागुं^७ जन्तुं इन्दगुं मनुजं ति – तेनेव मारो अन्वेति जन्तुं । तेनाह भगवा –

“आदानतण्हं विनयेथ सब्बं, (भद्रावुधा ति भगवा)
उद्धं अधो तिरियं चा पि मज्जे ।
यं यच्छि लोकस्मिमुपादियन्ति,
तेनेव मारो अन्वेति जन्तुं” ति ॥

१. विनयेथ – स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि । ३-३. स्या० पोत्थके न दिस्सति ।
४. यहि – स्या० । ५. स्या० पोत्थके नत्थि । ६. मानवं – स्या० । ७. जातुं – स्या० ।

७३. तस्मा पजानं न उपादियेथ,
भिक्खु सतो किञ्चनं सब्बलोके ।
आदानसत्ते इति पेक्खमानो,
पञ्च इमं मच्चुधेये विसत्तं ॥

तस्मा पजानं न उपादियेथा ति । तस्मा ति । तस्मा तंकारणा ५
तंहेतु तप्पच्चया तंनिदाना, एतं आदीनवं सम्पस्समानो आदानतण्हाया
ति – तस्मा । पजानं ति । जानन्तो पजानन्तो आजानन्तो विजानन्तो
पटिविजानन्तो पटिविजभन्तो “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा” ति ...पे०...
“यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति जानन्तो पजानन्तो
आजानन्तो विजानन्तो पटिविजानन्तो पटिविजभन्तो । न उपादियेथा १०
ति । रूपं नादियेय न उपादियेय न गण्हेय न परामसेय नाभि-
निविसेय; वेदनं ... सञ्जं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं ... गतिं ... उपपत्तिं
... पटिसन्धिं ... भवं ... संसारं ... वटुं नादियेय न उपादियेय
न गण्हेय न परामसेय नाभिनिविसेया ति – तस्मा पजानं
न उपादियेथ । १५

भिक्खु सतो किञ्चनं सब्बलोके ति । भिक्खू ति । पुथुज्जन-
कल्याणको वा भिक्खु, सेक्खो वा भिक्खु । सतो ति । चतूहि कारणेहि
सतो – काये कायानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो...पे०... सो
वुच्चति सतो ति – भिक्खु सतो । किञ्चनं ति । किञ्चिच रूपगतं
वेदनागतं सञ्जागतं सङ्घारगतं विज्ञाणगतं । सब्बलोके ति । २०
सब्बअपायलोके सब्बमनुस्सलोके सब्बदेवलोके सब्बखन्धलोके सब्ब-
धातुलोके सब्बआयतनलोके ति – भिक्खु सतो किञ्चनं सब्बलोके ।

आदानसत्ते इति पेक्खमानो ति । आदानसत्ता वुच्चन्ति ये
रूपं आदियन्ति उपादियन्ति गण्हन्ति परामसन्ति अभिनिविसन्ति;
वेदनं ... सञ्जं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं ... गतिं ... उपपत्तिं ... पटिसन्धिं
... भवं ... संसारं ... वटुं आदियन्ति उपादियन्ति गण्हन्ति परामसन्ति
अभिनिविसन्ति । इती ति । पदसन्धि ...पे०... पदानुपब्बतापेतं इती ति ।
पेक्खमानो ति । पेक्खमानो दक्खमानो दिस्समानो पस्समानो
ओलोकयमानो निजभायमानो उपपरिक्खमानो ति – आदानसत्ते
इति पेक्खमानो । २५

B. 153

पजं इमं मच्चुधेये विसत्तं ति । पजा ति । सत्ताधिवचनं
 मच्चुधेया' वुच्चन्ति किलेसा च खन्धा च अभिसङ्घारा च । पजा
 मच्चुधेये मारधेये मरणधेये सत्ता विसत्ता आसत्ता लग्ना
 लग्निता पलिबुद्धा । यथा भित्तिखिले वा नागदन्ते वा भण्डं सत्तं
 ६ विसत्तं आसत्तं लग्नं लग्नितं पलिबुद्धं, एवमेव पजा मच्चुधेये
 मारधेये मरणधेये सत्ता विसत्ता आसत्ता लग्ना लग्निता पलिबुद्धा
 ति – पजं इमं मच्चुधेये विसत्तं । तेनाह भगवा –

10

“तस्मा पजानं न उपादियेथ,
 भिक्खु सतो किञ्चनं सब्बलोके ।
 आदानसत्ते इति पेक्खमानो,
 पजं इमं मच्चुधेये विसत्तं” ति ॥

सह गाथापरियोसाना ...पे०... सत्था मे भन्ते भगवा, सावको-
 हमस्मी ति ।

भद्रावुधमाणवपुच्छानिह्वासो द्वादसमो ।

१३. उदयमाणवपुच्छानिह्वासो

B. 154 15

७४. भायिं विरजमासीनं, (इच्चायस्मा उदयो)
 कतकिच्चं अनासवं ।
 पारगुं सब्बधम्मानं, अत्थ पञ्चेन आगमं ।
 अञ्जाविमोक्खं पञ्चूहि॑, अविज्ञाय पभेदनं ॥

भायिं विरजमासीनं ति । भायिं ति । झायी भगवा । पठमेन
 २० पि भानेन भायी, दुतियेन पि भानेन भायी, ततियेन पि भानेन
 भायी, चतुत्येन पि भानेन भायी, सवितक्कसविचारेन पि भानेन
 भायी, अवितक्कविचारमत्तेन पि भानेन भायी, अवितक्कअविचारेन
 पि भानेन भायी, सप्पीतिकेन पि भानेन भायी, निप्पीतिकेन पि
 भानेन भायी, सातसहगतेन पि भानेन भायी, उपेक्खासहगतेन पि
 २५ भानेन भायी, सुञ्जतेन पि भानेन भायी, अनिमित्तेन पि भानेन
 भायी, अप्पणिहितेन पि भानेन भायी, लोकियेन पि भानेन भायी,

१. मच्चुधेये ति मच्चुधेया – स्था० । २. संञ्चूहि॑ – स्था० ।

लोकुत्तरेन पि भानेन भायी भानरतो एकत्तमनयुत्तो सदत्थगरुको
ति – भायिं। विरजं ति। रागो रजो, दोसो रजो, मोहो रजो,
कोधो रजो, उपनाहो रजो ... पे० ... सब्बाकुसलाभिसङ्घारा रजा। ते
रजा बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छ्वस्मूला तालावत्थुकता अन-
भावकता आयतिं अनुप्पादधम्मा। तस्मा बुद्धो अरजो विरजो ५
निरजो रजापगतो रजविष्पहीनो रजविष्पयुत्तो^१ सब्बरजवीतिवत्तो^२।

रागो रजो न च पन रेणु वुच्चति,
रागस्सेतं अधिवचनं रजो ति।

एतं रजं विष्पजहित्वा^३ चक्खुमा,
तस्मा जिनो विगतरजो ति वुच्चति ॥

दोसो रजो न च पन रेणु वुच्चति,
दोस्सेतं अधिवचनं रजो ति।

एतं रजं विष्पजहित्वा चक्खुमा,
तस्मा जिनो विगतरजो ति वुच्चति ॥

मोहो रजो न च पन रेणु वुच्चति,
मोहस्सेतं अधिवचनं रजो ति।

एतं रजं विष्पजहित्वा चक्खुमा,
तस्मा जिनो विगतरजो ति वुच्चती ति ॥

विरजं । आसीनं ति। निसिन्नो भगवा पासाणके चेतिये
ति – आसीनो ।

नगस्स पस्से आसीनं, मुनिं दुक्खस्स पारगुं ।

सावका पयिरुपासन्ति, तेविज्जा मञ्चुहायिनो ति ॥

एवं पि भगवा आसीनो। अथ वा, भगवा सब्बोस्सुकपटिष्प-
सद्वत्ता आसीनो वुत्थवासो चिण्णचरणो ... पे० ... जातिमरणसंसारो
नत्थि तस्स पुनब्भवो ति। एवं पि भगवा आसीनो ति – भायिं २५
विरजमासीनं ।

१. रजविष्पमुत्तो – स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. विष्पजहित्व – स्या० ;
एवमुपरि पि ।

इच्चायस्मा उदयो ति । इच्चा ति । पदसन्धि ... पे० ...
आयस्मा ति । पियवचनं ... पे० ... उदयो ति । तस्स ब्राह्मणस्स नामं
... पे० ... अभिलापो ति – इच्चायस्मा उदयो ।

कतकिच्चं अनासवं ति । बुद्धस्स भगवतो किच्चाकिच्चं

- ^५ करणीयाकरणीयं पहीनं उच्छिन्नमूलं तालावत्थुकं अनभावंकं
आयतिं अनुप्पादधम्मं । तस्मा बुद्धो कतकिच्चो ।

यस्स च^३ विसता^३ नत्थि, छिन्नसोतस्स भिक्खुनो ।

किच्चाकिच्चप्पहीनस्स, परिळाहो न विज्जती ति ॥

कतकिच्चं अनासवं ति । आसवा ति । चत्तारो आसवा –

- ^{१०} कामासवो, भवासवो, दिट्ठासवो, अविज्जासवो । ते आसवा बुद्धस्स
भगवतो पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता आयतिं
अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो अनासवो ति – कतकिच्चं अनासवं ।

पारगुं सब्बधम्मानं ति । भगवा सब्बधम्मानं अभिज्ञापारगू

- ^{१५} परिज्ञापारगू पहानपारगू भावनापारगू सच्छिकिरियापारगू समा-
पत्तिपारगू । अभिज्ञापारगू सब्बधम्मानं, परिज्ञापारगू सब्बदुक्खानं,
पहानपारगू सब्बकिलेसानं, भावनापारगू चतुन्नं ममानं, सच्छिकिरिया-
पारगू निरोधस्स, समापत्तिपारगू सब्बसमापत्तीनं । सो वसिष्पत्तो

B. 156

- ^{२०} पारमिष्पत्तो अस्तिस्मिं सीलस्मिं; वसिष्पत्तो पारमिष्पत्तो अस्तिस्मिं
समाधिस्मिं; वसिष्पत्तो पारमिष्पत्तो अस्तियाय पञ्जाय; वसिष्पत्तो
^{२५} पारमिष्पत्तो अस्तियाय विमुत्तिया । सो पारगतो पारप्पत्तो अन्तगतो
अन्तप्पत्तो कोटिगतो कोटिष्पत्तो परियन्तगतो परियन्तप्पत्तो
वोसानगतो वोसानप्पत्तो ताणगतो ताणप्पत्तो लेणगतो लेणप्पत्तो
सरणगतो^३ सरणप्पत्तो^३ अभयगतो अभयप्पत्तो अच्चुतगतो अच्चुत-
प्पत्तो अमतगतो अमतप्पत्तो निव्वानगतो निव्वानप्पत्तो । सो वुत्त-
वासो चिष्णचरणो ... पे० ... जातिमरणसंसारो नत्थि तस्स पुनव्वभवो
ति – पारगुं सब्बधम्मानं ।

अत्थि पञ्जेन आगमं ति । पञ्जेन^५ अत्थिको आगतोम्हि^५,
पञ्जं पुच्छितुकामो आगतोम्हि, पञ्जं सोनुकामो आगतोम्ही ति,

१. किच्चं – स्या० । २-२. परिषता – स्या० । ३-३. चरणगतो चरनप्पत्तो – स्या० ।
४-४. पञ्जहित्यकम्हा आगता – स्या०; एवमुपरि पि ।

एवं पि अतिथि पञ्चेन आगमं। अथ वा, पञ्चस्थिकानं पञ्चं^१ पुच्छतुकामानं^२ पञ्चं सोतुकामानं आगमनं^३ अभिककमनं उपसङ्खमनं परिषुपासनं अत्थी ति, एवं पि अतिथि पञ्चेन आगमं। अथ वा, पञ्चागमो तुह्यं अतिथि, त्वं पि पहु विसवी अलमत्तो मया^४ पुच्छतुं^५ कथेतुं विसज्जेतुं, वहस्सेतुं^६ भारं^७ ति, एवं पि अतिथि पञ्चेन आगमं। ^८

अञ्जाविमोक्खं पब्रूही ति। अञ्जाविमोक्खो वुच्चति अरहत्त-विमोक्खो। अरहत्तविमोक्खं पब्रूहि आचिक्खाहि देसेहि पञ्जपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही ति – अञ्जाविमोक्खं पब्रूहि।

अविज्ञाय पभेदनं ति। अविज्ञाय भेदनं पभेदनं पहानं ^{१०} वूपसमं पटिनिस्सग्ं पटिप्पस्सद्वं अमतं निब्बानं ति – अविज्ञाय पभेदनं। तेनाह सो ब्राह्मणो –

“भायिं विरजमासीनं, (इच्चायस्मा उदयो)
कतकिच्चं अनासवं।

पारगुं सब्बधम्मानं, अतिथि पञ्चेन आगमं। ^{१५}

अञ्जाविमोक्खं पब्रूहि, अविज्ञाय पभेदनं” ति ॥

७५. पहानं कामच्छन्दानं^१ (उदया ति भगवा)
दोमनस्सान चूभयं।

थिनस्स^२ च पनूदनं, कुकुच्चानं निवारणं ॥

पहानं कामच्छन्दानं ति। छन्दो ति। यो कामेसु कामच्छन्दो ²⁰ कामरागो कामनन्दी कामतण्डा कामसिनेहो कामपिपासा कामपरिलाहो काममुच्छा कामज्ञोसानं कामोधो कामयोगो कामुपादानं कामच्छन्दनीवरणं। पहानं कामच्छन्दानं ति। कामच्छन्दानं पहानं वूपसमं पटिनिस्सग्ं पटिप्पस्सद्वं अमतं निब्बानं ति – पहानं काम-च्छन्दानं। उदया ति भगवा ति। उदया ति। भगवा तं ब्राह्मणं ²⁵ नामेन आलपति। भगवा ति। गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति – उदया ति भगवा।

१-१. पञ्चापुच्छकानं – स्या०। २. आगमं – स्या०। ३-३. मया सद्धि पुच्छतुं – स्या०।

४. सन्दस्सेतुं – स्या०। ५. भणितुं – स्या०। ६. कामच्छन्दानं – स्या०। ७. थीनस्स – स्या०।

दोमनस्सान चूभयं ति । दोमनस्सा ति । यं चेतसिकं असातं
चेतसिकं दुक्खं चेतोसम्फस्सजं असातं दुक्खं वेदयितं, चेतोसम्फस्सजा
असाता दुक्खा वेदना । दोमनस्सान चूभयं ति । कामच्छन्दस्स च
दोमनस्सस्स च उभिन्नं पहानं वूपसमं पटिनिस्सगं पटिप्पस्सद्धिं अमतं
५ निब्बानं ति – दोमनस्सान चूभयं ।

थिनस्स च पनूदनं ति । थिनं ति । या चित्तस्स अकल्यता^१
अकम्मञ्जता ओलीयना सल्लीयना लीना^२ लीयना लीयितत्तं थिनं
थियना थियितत्तं चित्तस्स । पनूदनं ति । थिनस्स च पनूदनं पहानं
वूपसमं पटिनिस्सगं पटिप्पस्सद्धिं अमतं निब्बानं ति – थिनस्स च
१० पनूदनं ।

कुकुच्चानं निवारणं ति । कुकुच्चं ति । हृथकुकुच्चं पि
कुकुच्चं, पादकुकुच्चं पि कुकुच्चं, हृथपादकुकुच्चं पि कुकुच्चं ।
अकप्पिये कप्पियसञ्जिता, कप्पिये अकप्पियसञ्जिता, अवज्जे वज्ज-
सञ्जिता, वज्जे अवज्जसञ्जिता । यं एवरूपं कुकुच्चं कुकु-
१५ च्चायना कुकुच्चायितत्तं चेतसो विप्पटिसारो मनोविलेखो, इदं
वुच्चति कुकुच्चं । अपि च, द्वीहि कारणेहि उप्पज्जति कुकुच्चं
चेतसो विप्पटिसारो मनोविलेखो – कतत्ता च अकतत्ता च । कथं
कतत्ता च अकतत्ता च उप्पज्जति कुकुच्चं चेतसो विप्पटिसारो
मनोविलेखो? “कतं मे कायदुच्चरितं, अकतं मे कायसुचरितं” ति
२० उप्पज्जति कुकुच्चं चेतसो विप्पटिसारो मनोविलेखो । “कतं मे
वचीदुच्चरितं, अकतं मे वचीसुचरितं” ति ...पे०... “कतं मे मनो-
दुच्चरितं, अकतं मे मनोसुचरितं” ति ...पे०... “कतो मे पाणातिपातो,
अकता मे पाणातिपाता वेरमणी” ति ...पे०... “कतं मे अदिन्नादानं,
अकता मे अदिन्नादाना वेरमणी” ति ...पे०... “कतो मे कामेसुमिच्छा-
२५ चारो, अकता मे कामेसुमिच्छाचारा वेरमणी” ति ...पे०... “कतो मे
मुसावादो, अकता मे मुसावादा वेरमणी” ति ...पे०... “कता मे
पिसुणा वाचा, अकता मे पिसुणाय वाचाय वेरमणी” ति ...पे०... “कता
मे फर्सा वाचा, अकता मे फर्साय वाचाय वेरमणी” ति ...पे०... “कतो
मे सम्फप्पलापो, अकता मे सम्फप्पलापा वेरमणी” ति...पे०... “कता

१. अकल्लता – स्या० । २. लीन – स्या० ।

मे अभिज्ञा, अकता मे अनभिज्ञा” ति ...पे०... “कतो मे व्यापादो, अकतो मे अव्यापादो” ति ...पे०... “कता मे मिच्छादिट्ठि, अकता मे सम्मादिट्ठि” ति, उप्पज्जति कुकुच्चं चेतसो विष्पटिसारो मनो-विलेखो । एवं कतता च अकतता च उप्पज्जति कुकुच्चं चेतसो विष्पटिसारो मनोविलेखो ।

5

अथ वा, “सीलेसुम्हि अपरिपूरकारी” ति उप्पज्जति कुकुच्चं चेतसो विष्पटिसारो मनोविलेखो; “इन्द्रियेसुम्हि अगृतद्वारो” ति ... “भोजने अमत्तञ्जुम्ही” ति ... “जागरियं अननुयुत्तोम्ही” ति ... “न सतिसम्पजञ्जेन समन्नागतोम्ही” ति ... “अभाविता मे चत्तारो सतिपट्टाना ति, चत्तारो सम्मप्पधाना ति चत्तारो इद्धिपादा ति, पञ्चनन्दियानी ति, पञ्च बलानी ति, सत्त वोजझङ्गा ति, अरियो अटुज्जिको मग्गो” ति ... “दुक्खं मे अपरिज्जातं, समुदयो मे अप्पहीनो, मग्गो मे अभावितो, निरोधो मे असच्छिकतो” ति उप्पज्जति कुकुच्चं चेतसो विष्पटिसारो मनोविलेखो ।

10

कुकुच्चानं निवारणं ति । कुकुच्चानं आवरणं नीवरणं 15 पहानं उपसमं वूपसमं पटिनिस्सग्गं पटिष्पस्सद्विं अमतं निब्बानं ति – कुकुच्चानं निवारणं । तेनाह भगवा –

“पहानं कामच्छन्दानं, (उदया ति भगवा)

दोमनस्सानं चूभयं ।

थिनस्स च पनूदनं, कुकुच्चानं निवारणं” ति ॥ 20

७६. उपेक्खासतिसंसुद्धं, धम्मतकपुरेजवं ।

B. 159

अञ्जाविमोक्खं पन्नूमि, अविज्ञाय पभेदनं ॥

उपेक्खासतिसंसुद्धं ति । उपेक्खा ति । या चतुर्थे भाने उपेक्खा उपेक्खना अञ्जभुपेक्खना चित्तसमता^३ चित्तप्पस्सद्वता^४ मज्जभत्ता चित्तस्स । सती ति । या चतुर्थे भाने उपेक्खं आरब्भ सति अनुस्सति ...पे०... सम्मासति । उपेक्खासतिसंसुद्धं ति । चतुर्थे भाने उपेक्खा च सति च सुद्धा होन्ति विसुद्धा^५ संसुद्धा परिसुद्धा

25

१. अपारिपूरकारी – स्या० । २. संन्नूमि – स्या० । ३. चित्तसमथो – स्या० । ४. चित्तप्पसादता – स्या० । ५. स्या० पोत्थके नत्थि ।

परियोदाता अनङ्गणा विगतूपकिकलेसा^१ मुदुभूता कम्मनिया ठिता आनेऽजप्त्ता ति – उपेक्खासतिसंसुद्धं ।

धम्मतक्कपुरेजवं ति । धम्मतक्को वुच्चति सम्मासङ्घप्पो । सो आदितो होति, पुरतो होति, पुब्बङ्गमो होति अञ्जाविमोक्खस्सा ५ ति, एवं पि धम्मतक्कपुरेजवं । अथ वा, धम्मतक्को वुच्चति सम्मादिद्वि । सा आदितो होति, पुरतो होति, पुब्बङ्गमो^२ होति अञ्जाविमोक्खस्सा ति, एवं पि धम्मतक्कपुरेजवं । अथ वा, धम्मतक्को वुच्चति चतुष्ट्रं मग्गानं पुब्बभागविपस्सना । सा आदितो होति, पुरतो होति, पुब्बङ्गमो होति अञ्जाविमोक्खस्सा ति – एवं १० पि धम्मतक्कपुरेजवं ।

अञ्जाविमोक्खं पब्रूमी ति । अञ्जाविमोक्खो वुच्चति अरहत्तविमोक्खो । अरहत्तविमोक्खं पब्रूमि आचिक्खामि देसेमि पञ्चपेमि पट्टपेमि विवरामि विभजामि उत्तानीकरोमि पकासेमी ति – अञ्जाविमोक्खं पब्रूमि ।

१५ अविज्ञाय पभेदनं ति । अविज्जा^३ ति । दुक्खे अञ्जाणं^४ ...पे०... अविज्जा मोहो अकुसलमूलं । पभेदनं ति । अविज्ञाय पभेदनं पहानं वूपसमं पटिनिस्सगं पटिप्पस्सद्विं अमतं निब्बानं ति – अविज्ञाय पभेदनं । तेनाह भगवा –

“उपेक्खासतिसंसुद्धं, धम्मतक्कपुरेजवं ।
२० अञ्जाविमोक्खं पब्रूमि, अविज्ञाय पभेदनं” ति ॥

७७. किंसु संयोजनो लोको, किंसु तस्स विचारणं ।
किस्सस्स विष्पहानेन, निब्बानं इति वुच्चति ॥

B. 160

किंसु संयोजनो लोको ति । लोकस्स “संयोजनं लग्गनं वन्धनं उपकिकलेसो । केन लोको युत्तो पयुत्तो आयुत्तो समायुत्तो लग्गो २५ लग्गितो पलिबुद्धो ति – किंसु संयोजनो लोको ।

किंसु तस्स विचारणं ति । किंसु तस्स चारणं विचारणं पटिविचारणं । केन लोको चरति विचरति पटिविचरति ति – किंसु

१. विगतुपकिकलेसा – स्या० । २. पुब्बङ्गमा – स्या०; एवमुपरि पि । ३. अविज्ञाया – स्या० । ४. अजाण – स्या०; एवमुपरि पि । ५. कि लोकस्स – स्या० ।

तस्स विचारणं । किसस्स विप्पहानेन निब्बानं इति वुच्चती ति । किसस्स विप्पहानेन वूपसमेन पटिनिस्सगेन पटिप्पस्सद्विया निब्बानं इति वुच्चति पवुच्चति कथीयति भणीयति दीपीयति वोहरीयती ति – किसस्स विप्पहानेन निब्बानं इति वुच्चति । तेनाह सो ब्राह्मणो –

5

“किंसु संयोजनो लोको, किंसु तस्स विचारणं ।
किसस्स विप्पहानेन, निब्बानं इति वुच्चती” ति ॥

७८. नन्दिसंयोजनो लोको, वितक्कस्स विचारणा ।
तण्हाय विप्पहानेन, निब्बानं इति वुच्चति ॥

नन्दिसंयोजनो लोको ति । नन्दी वुच्चति तण्हा । यो रागो 10
सारागो ...पे०... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं, अयं वुच्चति नन्दी ।
या नन्दी लोकस्स संयोजनं लग्ननं बन्धनं उपकिक्लेसो, इमाय
नन्दिया लोको युत्तो पयुत्तो आयुत्तो समायुत्तो लग्नो लग्नितो
पलिवद्धो ति – नन्दिसंयोजनो लोको ।

वितक्कस्स विचारणा ति । वितक्का ति । नव वितक्का –
कामवितक्को, व्यापादवितक्को, विहिंसावितक्को, जातिवितक्को
जनपदवितक्को, अमरावितक्को, परानुदयतापटिसंयुत्तो^१ वितक्को,
लाभसक्कारसिलोकपटिसंयुत्तो वितक्को, अनवञ्जतिपटिसंयुत्तो
वितक्को । इमे वुच्चन्ति नव वितक्का । इमे नव वितक्का
लोकस्स^२ चारणा विचारणा पटिविचारणा । इमेहि नवहि
वितक्केहि लोको चरति विचरति पटिविचरती ति – वितक्कस्स
विचारणा ।

तण्हाय विप्पहानेन निब्बानं इति वुच्चती ति । तण्हा ति ।
रूपतण्हा ...पे०... धम्मतण्हा । तण्हाय विप्पहानेन निब्बानं इति
वुच्चती ति । तण्हाय विप्पहानेन वूपसमेन पटिनिस्सगेन पटिप्प-
स्सद्विया निब्बानं इति वुच्चति पवुच्चति कथीयति भणीयति 25

१. परानुदयता० – स्या० । २. अस्स लोकस्स – स्या० ।
चू० नि० – २२

दीपीयति वोहरीयती ति – तण्हाय विष्पहानेन निब्बानं इति वुच्चति ।
तेनाह भगवा –

B. 161

“नन्दिसंयोजनो लोको, वित्कक्स्स विचारणा ।
तण्हाय विष्पहानेन, निब्बानं इति वुच्चती” ति ॥

५ ७९. कथं सतस्स चरतो, विज्ञाणं उपरुज्भति ।
भगवन्तं पुट्ठुमागमा^१, तं सुणोम वचो तव ॥

कथं सतस्स चरतो ति । कथं सतस्स सम्पजानस्स चरतो
विहरतो^२ इरियतो वत्तयतो पालयतो यपयतो यापयतो ति – कथं
सतस्स चरतो ।

१० १० विज्ञाणं उपरुज्भति ति । विज्ञाणं निरुज्भति वूपसम्मति
अत्थं गच्छति पटिष्पस्सम्भति ति – विज्ञाणं उपरुज्भति ।

भगवन्तं पुट्ठुमागमा ति । वुद्धं भगवन्तं पुट्ठुं पुच्छितुं याचितुं
अज्भेसितुं पसादेतुं आगम्हा आगतम्हा उपागतम्हा सम्पत्तम्हा,
“तया सद्धिं समागतम्हा” ति – भगवन्तं पुट्ठुमागमा ।

१५ १५ तं सुणोम वचो तवा ति । तं ति । तुय्हं वचनं व्यप्पथं
देसनं अनुसासनं अनुसिद्धं सुणोम उगण्हाम धारेम उपधारेम
उपलव्खेमा ति – तं सुणोम वचो तवा । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“कथं सतस्स चरतो, विज्ञाणं उपरुज्भति ।
भगवन्तं पुट्ठुमागमा, तं सुणोम वचो तवा” ति ॥

२० ८०. अज्भक्तं च बहिद्वा च, वेदनं नाभिनन्दतो ।
एवं सतस्स चरतो, विज्ञाणं उपरुज्भति ॥

अज्भक्तं च बहिद्वा च वेदनं नाभिनन्दतो ति । अज्भक्तं
वेदनाम् वेदनानुपस्सी विहरन्तो वेदनं नाभिनन्दति नाभिवदति न
अज्भोसेति^३, अभिनन्दनं अभिवदनं अज्भोसानं गाहं परामासं
२५ अभिनिवेसं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति;
बहिद्वा वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो वेदनं नाभिनन्दति नाभिवदति

१. पुट्ठुमागम्हा – स्याऽ; एवमुपरि पि । २. विचरतो – स्याऽ । ३. व्यप्थं –
स्याऽ । ४. अज्ज्ञोसाय तिटुति – स्याऽ; एवमुपरि पि ।

न अज्भोसेति, अभिनन्दनं अभिवदनं अज्भोसानं गाहं परामासं अभिनिवेसं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति; अज्भक्तवहिद्वा वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो वेदनं नाभिनन्दति नाभिवदति न अज्भोसेति, अभिनन्दनं अभिवदनं अज्भोसानं गाहं परामासं अभिनिवेसं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं ५ गमेति। अज्भक्तं समुदयधम्मानुपस्सी वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो वेदनं नाभिनन्दति नाभिवदति न अज्भोसेति, अभिनन्दनं अभिवदनं अज्भोसानं गाहं परामासं अभिनिवेसं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं १० गमेति; अज्भक्तं वयधम्मानुपस्सी वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो ...पे०... अज्भक्तं समुदयवयधम्मानुपस्सी वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो ...पे०... बहिद्वा समुदयधम्मानुपस्सी वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो वेदनं नाभिनन्दति नाभिवदति न अज्भोसेति, अभिनन्दनं १५ अभिवदनं अज्भोसानं गाहं परामासं अभिनिवेसं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति; बहिद्वा वयधम्मानुपस्सी वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो ...पे०... बहिद्वा समुदयवयधम्मानुपस्सी वेदनासु २० वेदनानुपस्सी विहरन्तो ...पे०... अज्भक्तबहिद्वा समुदयधम्मानुपस्सी वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो ...पे०... अज्भक्तवहिद्वा वयधम्मानुपस्सी वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो ...पे०... अज्भक्तवहिद्वा समुदयवयधम्मानुपस्सी वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो ...पे०... अज्भक्तवहिद्वा समुदयवयधम्मानुपस्सी विहरन्तो वेदनं नाभिनन्दति नाभिवदति न अज्भोसेति, अभिनन्दनं अभिवदनं अज्भोसानं गाहं २५ परामासं अभिनिवेसं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति। इमेहि द्वादसहि आकारेहि वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो ...पे०... अनभावं गमेति।

अथ वा, वेदनं अनिच्चतो पस्सन्तो वेदनं नाभिनन्दति नाभिवदति न अज्भोसेति, अभिनन्दनं अभिवदनं अज्भोसानं गाहं परामासं अभिनिवेसं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति। वेदनं दुक्खतो रोगतो गण्डतो सल्लतो अघतो आवाधतो ...पे०... निस्सरणतो' पस्सन्तो वेदनं नाभिनन्दति नाभिवदति न अज्भोसेति, अभिनन्दनं अभिवदनं अज्भोसानं गाहं परामासं

१. अनिस्सरणतो—स्था०।

अभिनिवेसं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति अनभावं गमेति ।
इमेहि चत्तालीसाय' आकारेहि वेदनासु वेदनानुपस्सी विहरन्तो वेदनं
नाभिनन्दति नाभिवदति न अज्भोसेति, अभिनन्दनं अभिवदनं
अज्भोसानं गाहं परामासं अभिनिवेसं पजहति विनोदेति व्यन्तीकरोति
५ अनभावं गमेती ति – अज्भत्तं च वहिद्वा च वेदनं नाभिनन्दतो ।

B. 163 एवं सतस्स चरतो ति । एवं सतस्स सम्पजानस्स चरतो
विहरतो इस्यितो वत्तयतो पालयतो यपयतो यापयतो ति – एवं
सतस्स चरतो ।

विज्ञाणं उपरुज्भती ति । पुञ्जाभिसङ्घारसहगतं विज्ञाणं
१० अपुञ्जाभिसङ्घारसहगतं विज्ञाणं आनेञ्जाभिसङ्घारसहगतं विज्ञाणं
निरुज्भति वूपसम्मति अथं गच्छति पटिप्पस्सम्भती ति – विज्ञाणं
उपरुज्भती । तेनाह भगवा –

“अज्भत्तं च वहिद्वा च, वेदनं नाभिनन्दतो ।
एवं सतस्स चरतो, विज्ञाणं उपरुज्भती” ति ॥

१५ सह गाथापरियोसाना ...पे०... सत्था मे भन्ते भगवा सावको-
हमस्मी ति ।

उदयमाणवपुच्छानिहेसो तेरसमो ।

१४. पोसालमाणवपुच्छानिहेसो

८१. यो अतीतं आदिसति, (इच्चायस्मा पोसालो)

२० अनेजो छिन्नसंसयो ।
पारगुं^१ सब्बधम्मानं, अत्थि पञ्चेन आगमं ॥

यो अतीतं आदिसती ति । यो ति । यो सो भगवा सयम्भू ।
अनाचरियको पुब्बे अननुस्सुतेसु धम्मेसु सामं सच्चानि अभिसम्बुजिभ,
तथ्य च सब्बञ्जुतं पत्तो, बलेसु च वसीभावं । अतीतं आदिसती ति ।
२५ भगवा अत्तनो च परेसं च अतीतं पि आदिसति, अनागतं पि
आदिसति, पञ्चुपन्नं पि आदिसति ।

१. द्वाचत्तालीसाय – स्या० । २. पारगू – स्या० ।

कथं भगवा अत्तनो अतीतं आदिसति ? भगवा अत्तनो अतीतं एकं पि जातिं आदिसति, द्वे पि जातियो आदिसति, तिस्सो पि जातियो आदिसति, चतस्सो पि जातियो आदिसति, पञ्च पि जातियो आदिसति, दस पि जातियो आदिसति, बीसं पि जातियो आदिसति, तिसं पि जातियो आदिसति, चत्तालीसं^५ पि जातियो आदिसति, पञ्चासं पि जातियो आदिसति, जातिसतं पि ... जातिसहस्रं पि ... जातिसतसहस्रं पि ... अनेके पि संबटृकप्पे ... अनेके पि विवटृकप्पे ... अनेके पि संबटृविवटृकप्पे आदिसति – “अमुत्रासिं एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खप्पटिसंवेदीं एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादिं ; तत्रापासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खप्पटिसंवेदी एवमायु-परियन्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो” ति । इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं आदिसति । एवं भगवा अत्तनो अतीतं आदिसति ।

कथं भगवा परेसं अतीतं आदिसति ? भगवा परेसं अतीतं एकं पि जातिं आदिसति, द्वे पि जातियो आदिसति ...पे०... अनेके पि संबटृविवटृकप्पे आदिसति – “अमुत्रासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खप्पटिसंवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो अमुत्र उदपादि ; तत्रापासि एवंनामो एवंगोत्तो एवंवण्णो एवमाहारो एवंसुखदुक्खप्पटिसंवेदी एवमायुपरियन्तो, सो ततो चुतो इधूपपन्नो” ति । इति साकारं सउद्देसं अनेकविहितं पुब्बेनिवासं आदिसति । एवं भगवा परेसं अतीतं आदिसति ।

भगवा पञ्च जातकसतानि भासन्तो अत्तनो च परेसं च अतीतं आदिसति, महापदानियसुत्तन्तं^६ भासन्तो अत्तनो च परेसं च अतीतं आदिसति, महासुदस्सनियसुत्तन्तं^७ भासन्तो अत्तनो च परेसं च अतीतं आदिसति, महागोविन्दियसुत्तन्तं^८ भासन्तो अत्तनो च परेसं च अतीतं आदिसति, माघदेवियसुत्तन्तं^९ भासन्तो अत्तनो च परेसं च अतीतं^{१०} आदिसति^{११} ।

१. चत्तालीसं – स्या० । २. एवंसुखदुक्खप्पटिसंवेदी – स्या०; एवमुपरि पि । ३. महाधनियसुत्तं – स्या० । ४. महासुदस्सनसुत्तं – स्या० । ५. महागोविन्दसुत्तं – स्या० । ६. मघदेवसुत्तं – स्या० । ७-७. म० पोत्थके नत्थि ।

वुत्तं हेतं भगवता—“अतीतं खो, चुन्द, अद्वानं आरब्म तथागतस्स सतानुसारिज्ञाणं होति । सो यावतकं आकर्ष्णति तावतकं अनुस्सरति । अनागतं च' खो, चुन्द... पञ्चुप्पन्नं च' खो, चुन्द, अद्वानं आरब्म तथागतस्स बोधिजं ज्ञाणं उप्पज्जति —“अयमन्तिमा ५ जाति, नत्थिदानि पुनव्वभवो” ति ।

B. 165

इन्द्रियपरोपरियतज्ञाणं तथागतस्स तथागतबलं, सत्तामं आसयानुसयज्ञाणं तथागतस्स तथागतबलं, यमकपाटिहीरे^१ ज्ञाणं तथागतस्स तथागतबलं, महाकरुणासमापत्तिया ज्ञाणं तथागतस्स तथागतबलं, सब्बञ्जुतज्ञाणं तथागतस्स तथागतबलं, अनावरणज्ञाणं १० तथागतस्स तथागतबलं, सब्बत्थ असङ्गमप्पटिहतमनावरणज्ञाणं तथागतस्स तथागतबलं । एवं भगवा अत्तनो च परेसं च अतीतं पि आदिसति अनागतं पि आदिसति पञ्चुप्पन्नं पि आदिसति आचिक्खति देसेति पञ्चपेति पटुपेति विवरति विभजति उत्तानीकरोति पकासेती ति — यो अतीतं आदिसति ।

१५ इच्चायस्मा पोसालो ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे०... आयस्मा ति । पियवचनं ...पे०... पोसालो ति । तस्स ब्राह्मणस्स नामं ...पे०... अभिलापो ति — इच्चायस्मा पोसालो ।

अनेजो छिन्नसंसयो ति । एजा वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ...पे०... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । सा एजा तण्हा बुद्धस्स २० भगवतो पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो अनेजो । एजाय पहीनता अनेजो । भगवा लाभे पि न इञ्जति ...पे०... दुक्खे पि न इञ्जति न चलति न वेधति नप्पवेधति न सम्पवेधती ति अनेजो । छिन्नसंसयो ति । संसयो वुच्चति विचिकिल्छा । दुक्खे कर्ष्णा ...पे०... छम्भिततं चित्तस्स २५ मनोविलेखो । सो संसयो बुद्धस्स भगवतो पहीनो छिन्नो उच्छिन्नो समुच्छिन्नो वूपसन्तो पटिनिस्सग्गो^२ पटिप्पस्मद्दो अभव्वुप्पत्तिको ज्ञाणग्निना दड्डो । तस्मा बुद्धो छिन्नसंसयो ति — अनेजो छिन्नसंसयो ।

पारगुं सब्बधम्मानं ति । भगवा सब्बधम्मानं अभिज्ञापारगू परिज्ञापारगू पहानपारगू भावनापारगू सच्छिकिरियापारगू समापत्ति-

१-१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. यमकपाटिहिरिय — स्या० । ३. स्या० पोत्थके नत्थि ।

पारगू अभिज्ञापारगू सब्बधम्मानं ... पे० ... जातिमरणसंसारो^१ नत्थि तस्स पुनव्वभवो ति – पारगू सब्बधम्मानं ।

अतिथि पञ्चेन आगमं ति । पञ्चेन^२ अतिथिको^३ आगतोम्हि^४ ... पे० ... “वहस्सेतं भारं” ति – अतिथि पञ्चेन आगमं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

5

“यो अतीतं आदिसति, (इच्चायस्मा पोसालो)
अनेजो छिन्नसंसयो ।

B. 166

पारगुं सब्बधम्मानं, अतिथि पञ्चेन आगमं” ति ॥

८२. विभूतरूपसञ्ज्ञस्स, सब्बकायप्पहायिनो ।

अजभक्तं च बहिद्वा च, नत्थि किञ्च्ची ति पस्सतो ।
आणं सक्कानुपुच्छामि, कथं नेयो तथाविधो ॥

विभूतरूपसञ्ज्ञस्सा ति । कतमा रूपसञ्ज्ञा ? इपावचर-
समापत्तिं समापन्नस्स वा उपपन्नस्स वा दिट्ठधम्मसुखविहारिस्स^५ वा
सञ्ज्ञा सञ्ज्ञानना सञ्ज्ञानितत्तं – अयं रूपसञ्ज्ञा । विभूतरूपसञ्ज्ञस्सा
ति । चतस्सो अरूपसमापत्तियो पटिलद्वस्स^६ रूपसञ्ज्ञा विभूता होन्ति
विगता^७ अतिकर्कन्ता समतिकर्कन्ता वीतिवत्ता ति – विभूतरूपसञ्ज्ञस्स ।

15

सब्बकायप्पहायिनो ति । सब्बो तस्स पटिसन्धिको रूपकायो
पहीनो, तदङ्गसमतिकर्कमा विक्खम्भनप्पहानेन पहीनो तस्स रूपकायो
ति – सब्बकायप्पहायिनो ।

अजभक्तं च बहिद्वा च नत्थि किञ्च्ची ति पस्सतो ति ।
नत्थि किञ्च्ची ति । आकिञ्चञ्जायतनसमापत्ति । किंकारणा ?
नत्थि किञ्च्ची ति आकिञ्चञ्जायतनसमापत्ति । यं^८ विज्ञाणञ्चा-
यतनसमापत्तिं सतो समापज्जित्वा ततो वुट्ठहित्वा तञ्जेव विज्ञाणं
अभावेति, विभावेति, अन्तरधापेति, “नत्थि किञ्च्ची” ति पस्सति –
तंकारणा नत्थि किञ्च्ची ति आकिञ्चञ्जायतनसमापत्ती ति – अजभक्तं
च बहिद्वा च नत्थि किञ्च्ची ति पस्सतो ।

25

१. जातिजरामरणसंसारो – स्या० । २-२. पञ्चत्थिकम्हा – स्या० । ३. आगता –
स्या० । ४. दिट्ठधम्मसुखविहारस्स – स्या० । ५. लाभिस्स – स्या० । ६. विभाविता – स्या० ।
७. स्या० पोत्थके नत्थि ।

जाणं सक्कानुपुच्छामी ति । सक्का ति – सक्को । भगवा
सक्यकुला पब्बजितो ति पि सक्को ...पे०... पहीनभयभेरवो विगत-
लोमहंसो ति पि सक्को । जाणं सक्कानुपुच्छामी ति । तस्स ब्राणं
पुच्छामि, पञ्जं पुच्छामि, सम्बुद्धं पुच्छामि । “कीदिसं किंसण्ठिं
५ किंपकारं किंपटिभागं ब्राणं इच्छितव्वं” ति – ब्राणं सक्कानुपुच्छामि ।
कथं नेय्यो तथाविधो ति । कथं सो नेतव्वो विनेतव्वो अनुनेतव्वो
पञ्जापेतव्वो निजभापेतव्वो^१ पेक्खेतव्वो^२ पसादेतव्वो ? कथं^३ तेन^४
उत्तरिज्ञाणं उप्पादेतव्वं ? तथाविधो ति । तथाविधो तादिसो
१० तस्सण्ठितो तप्पकारो तप्पटिभागो यो सो आकिञ्चञ्जायतनसमा-
पत्तिलाभी ति – कथं नेय्यो तथाविधो । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“विभूतरूपसञ्जिगस्स, सब्बकायप्पहायिनो ।

अजभक्तं च वहिद्धा च, नत्थि किञ्ची ति पस्सतो ।
ब्राणं सक्कानुपुच्छामि, कथं नेय्यो तथाविधो” ति ॥

८३. विज्ञाणटुतियो सब्बा, (पोसाला ति भगवा)

15

अभिज्ञानं तथागतो ।

तिटुन्तमेनं जानाति, धिमुत्तं^५ तप्परायणं ।

विज्ञाणटुतियो सब्बा ति । भगवा अभिसङ्घारवसेन
चतस्सो विज्ञाणटुतियो जानाति, पटिसन्धिवसेन सत्त विज्ञाण-
टुतियो जानाति । कथं भगवा अभिसङ्घारवसेन चतस्सो विज्ञाण-
२० टुतियो जानाति ? वुतं हेतं भगवता – “रूपुपयं^६ वा, भिक्खवे,
विज्ञाणं तिटुमानं तिटुय्य^७, रूपारम्मणं रूपपतिटुं नन्दूपसेचनं^८
बुद्धिं^९ विरूपिहं वेपुलं आपज्जेय्य^{१०}” । वेदनुपयं^{११} वा, भिक्खवे ...पे०...
२५ सञ्जुपयं वा, भिक्खवे ...पे०... सङ्घारारम्मणं सङ्घारपतिटुं नन्दूपसेचनं बुद्धिं
विरूपिहं वेपुलं आपज्जेय्या” ति । एवं भगवा अभिसङ्घारवसेन
चतस्सो विज्ञाणटुतियो जानाति ।

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. अभिनेतव्वो – स्या० । ३. अभिनिज्ञापेतव्वो – स्या० ।
४. पेक्खितव्वो – स्या० । ५-६. कथमस्स – स्या० । ६. विमुत्तं – स्या० । ७. रूपुपय – स्या० ।
८. तिटुति – स्या० । ९. नन्दूपसेचनं – स्या०; एवमुपरि पि । १०. बुद्धि – स्या० ।
११. आपज्जति – स्या० । १२. वेदनूपाय – स्या०; एवमुपरि पि ।

कथं भगवा पटिसन्धिवसेन सत्त विज्ञाणद्वितियो जानाति ? वुतं हेतं भगवता – “सन्ति, भिक्खवे, सत्ता नानत्तकाया नानत्त-
सञ्जिनो – सेय्यथापि मनुस्सा एकच्चे च देवा एकच्चे च विनिपातिका। अयं पठमा विज्ञाणद्विति । सन्ति, भिक्खवे, सत्ता नानत्तकाया एकत्तसञ्जिनो, सेय्यथापि देवा ब्रह्माकायिका पठमाभिनव्वत्ता । अयं ५ दुतिया विज्ञाणद्विति । सन्ति, भिक्खवे, सत्ता एकत्तकाया नानत्त-
सञ्जिनो, सेय्यथापि देवा’ आभस्सरा । अयं ततिया विज्ञाणद्विति । सन्ति, भिक्खवे, सत्ता एकत्तकाया एकत्तसञ्जिनो, सेय्यथापि देवा सुभक्षिण्हा^१ । अयं चतुर्थी^२ विज्ञाणद्विति । सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो रूपसञ्जानं समतिकक्मा पटिघसञ्जानं अत्थङ्गमा नानत्त-
सञ्जानं अमनसिकारा, अनन्तो आकासो ति आकासानञ्चायतनू-
पगा^३ । अयं पञ्चमी^४ विज्ञाणद्विति । सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो आकासानञ्चायतनं^५ समतिकक्मम्, अनन्तं विज्ञाणं ति विज्ञाण-
ञ्चायतनूपगा । अयं छट्टी^६ विज्ञाणद्विति । सन्ति, भिक्खवे, सत्ता सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिकक्मम्, नतिथ किञ्ची ति १० आकिञ्चञ्चञ्चायतनूपगा । अयं सत्तमी^७ विज्ञाणद्विति” । १५

एवं भगवा पटिसन्धिवसेन सत्त विज्ञाणद्वितियो जानाती ति – विज्ञाणद्वितियो सब्बा ।

पोसाला ति भगवा ति । पोसाला ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका २० पञ्चति, यदिदं भगवा ति – पोसाला ति भगवा ।

अभिजानं तथागतो ति । अभिजानं ति । अभिजानन्तो विजानन्तो^८ पटिविजानन्तो पटिविजभक्तो तथागतो । वुतं हेतं भगवता – “अतीतं चे पि खो, चुन्द, होति अभूतं अतच्छं अनत्य-
सञ्ज्हृतं, न तं तथागतो व्याकरोति । अतीतं चे पि, चुन्द, होति भूतं तच्छं अनत्यसञ्ज्हृतं, तं पि तथागतो न व्याकरोति । अतीतं चे पि खो, चुन्द, होति भूतं तच्छं अत्थसञ्ज्हृतं, तत्र कालञ्जू तथागतो २५

१. स्या० पोत्थके नतिथ । २. सुभक्षिण्हका – स्या० । ३. चतुर्था – स्या० । ४. आकासानञ्चायतनूपगा – स्या०; एवमुपरिपि । ५. पञ्चमा – स्या० । ६. आकिञ्चञ्चञ्चायतनं – स्या० । ७. छट्टा – स्या० । ८. सत्तमा – स्या० । ९. स्या० पोत्थके नतिथ ।

होति तस्येव^१ पञ्चस्स वेयाकरणाय। अनागतं चे पि, चुन्द, होति ...पे०... पञ्चुप्पन्नं चे पि, चुन्द, होति अभूतं अतच्छं अनत्थ-सञ्ज्ञितं, न तं तथागतो व्याकरोति। पञ्चुप्पन्नं चे पि, चुन्द, होति भूतं तच्छं अनत्थसञ्ज्ञितं, तं पि तथागतो न व्याकरोति। पञ्चु-

^२ पन्नं चे पि, चुन्द, होति भूतं तच्छं अत्थसञ्ज्ञितं, तत्र कालञ्जू तथागतो होति तस्य पञ्चस्स वेयाकरणाय। इति खो, चुन्द, अतीतानागतपञ्चुप्पन्नेसु धम्मेसु तथागतो कालवादी भूतवादी अत्थवादी धम्मवादी विनयवादी। तस्मा तथागतो ति वुच्चति।

“यं खो, चुन्द, सदेवकस्स लोकस्स समारकस्स सब्रह्मकस्स

१० B. 169 सस्समण्ब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय दिटुं सुतं मुतं विज्ञातं पत्तं परियेसितं अनुविच्चरितं मनसा, सब्बं तं तथागतेन अभिसम्बुद्धं।

तस्मा तथागतो ति वुच्चति। यं च, चुन्द, रत्तिं तथागतो अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुजभति, यं च रत्तिं अनुपादिसेसाय निब्बान-धातुया परिनिब्बायति, यं एतस्मिं अन्तरे भासति लपति निहिसति सब्बं तं तथेव होति नो अञ्जथा। तस्मा तथागतो ति वुच्चति।

१५ यथावादी, चुन्द, तथागतो तथाकारी; यथाकारी तथावादी। इति यथावादी तथाकारी, यथाकारी तथावादी। तस्मा तथागतो ति वुच्चति। सदेवके, चुन्द, लोके समारके सब्रह्मके सस्समण्ब्राह्मणिया पजाय सदेवमनुस्साय तथागतो अभिभू अनभिभूतो अञ्जदथुदसो वसवत्ती। तस्मा तथागतो ति वुच्चती ति – अभिजानं तथागतो।

२० २५ तिटुन्तमेनं जानाती ति। भगवा इधत्थञ्जेव^२ जानाति कम्माभिसङ्घारवसेन – “अयं पुगलो कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं विनिपातं निरयं उपपज्जिस्सती” ति। भगवा इधत्थ-ञ्जेव जानाति कम्माभिसङ्घारवसेन – “अयं पुगलो कायस्स भेदा परं मरणा तिरच्छानयोनि उपपज्जिस्सती” ति। भगवा इधत्थञ्जेव जानाति कम्माभिसङ्घारवसेन – “अयं पुगलो कायस्स भेदा परं मरणा पेत्तिविसयं^३ उपपज्जिस्सती” ति। भगवा इधत्थञ्जेव जानाति कम्माभिसङ्घारवसेन – “अयं पुगलो कायस्स भेदा परं मरणा

१. तस्म – स्या० २. इधटुञ्जेव – स्या०; एवमुपरि पि। ३. पित्तिविसयं – स्या०; एवमुपरि पि।

मनुस्सेसु उपपज्जिस्सती” ति । भगवा इधत्थञ्जेव जानाति कम्मा-
भिसङ्घारवसेन – “अयं पुगलो सुप्पटिपन्नो^१ कायस्स भेदा परं मरणा
सुगतिं सगं लोकं उपपज्जिस्सती” ति ।

वुत्तं हेतं भगवता – “इध पनाहं, सारिपुत्त^२, एकच्चं पुगलं
एवं चेतसा चेतो परिच्च पजानामि – ‘तथायं पुगलो पटिपन्नो, तथा
च इरियति, तं च मग्गं समारूळहो, यथा कायस्स भेदा परं मरणा
अपायं दुगतिं विनिपातं निरयं उपपज्जिस्सती’ ति ।

“इध पनाहं, सारिपुत्त, एकच्चं पुगलं एवं चेतसा चेतो
परिच्च पजानामि – ‘तथायं पुगलो पटिपन्नो तथा च इरियति तं च
मग्गं समारूळहो, यथा कायस्स पभेदा परं मरणा तिरच्छानयोनि^३
उपपज्जिस्सती’ ति ।

“इध पनाहं, सारिपुत्त, एकच्चं पुगलं एवं चेतसा चेतो
परिच्च पजानामि – ‘तथायं पुगलो पटिपन्नो तथा च इरियति तं च
मग्गं समारूळहो, यथा कायस्स पभेदा परं मरणा पेत्तिविसयं उपपज्ज-
स्सती’ ति ।

“इध पनाहं, सारिपुत्त, एकच्चं पुगलं एवं चेतसा चेतो
परिच्च पजानामि – ‘तथायं पुगलो पटिपन्नो तथा च इरियति तं च
मग्गं समारूळहो, यथा कायस्स भेदा परं मरणा मनुस्सेसु उप्प-
ज्जिस्सती’ ति ।

“इध पनाहं, सारिपुत्त, एकच्चं पुगलं एवं चेतसा चेतो
परिच्च पजानामि – ‘तथायं पुगलो पटिपन्नो तथा च इरियति तं च
मग्गं समारूळहो, यथा कायस्स भेदा परं मरणा सुगतिं सगं
लोकं उपपज्जिस्सती’ ति ।

“इध पनाहं, सारिपुत्त, एकच्चं पुगलं एवं चेतसा चेतो
परिच्च पजानामि – ‘तथायं पुगलो पटिपन्नो तथा च इरियति तं च
मग्गं समारूळहो, यथा आसवानं ख्या अनासवं चेतोविमुत्ति
पञ्चाविमुत्ति दिट्ठेव धम्मे सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा उपसम्पद्ज
विहरती’” ति – तिट्ठतमेनं जानाति ।

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. सारीपुत्त – स्या०; एवमुपरि पि ।

धिमुत्तं तप्परायणं ति । धिमुत्तं ति – आकिञ्चञ्जायतनं ।
 धिमुत्तं ति॑ विमोक्खेन धिमुत्तं तत्राधिमुत्तं॒ तदधिमुत्तं तदाधिपतेयं ।
 अथ वा, भगवा जानाति – “अयं पुगलो रूपाधिमुत्तो सद्गाधिमुत्तो
 गन्धाधिमुत्तो रसाधिमुत्तो फोटुब्बाधिमुत्तो कुलाधिमुत्तो गणाधिमुत्तो
 ५ आवासाधिमुत्तो लाभाधिमुत्तो यसाधिमुत्तो पसंसाधिमुत्तो सुखाधिमुत्तो
 चीवराधिमुत्तो पिण्डपाताधिमुत्तो सेनासनाधिमुत्तो गिलानपच्चय-
 भेसज्जपरिक्खाराधिमुत्तो सुत्तन्ताधिमुत्तो विनयाधिमुत्तो अभि-
 धम्माधिमुत्तो आरञ्जकङ्गाधिमुत्तो पिण्डपातिकङ्गाधिमुत्तो पंसु-
 कूलिकङ्गाधिमुत्तो तेचीवरिकङ्गाधिमुत्तो सपदानचारिकङ्गाधिमुत्तो
 १० खलुपच्छाभत्तिकङ्गाधिमुत्तो नेसज्जिकङ्गाधिमुत्तो यथासन्धतिकङ्गा-
 धिमुत्तो पठमज्ञानाधिमुत्तो द्रुतियज्ञानाधिमुत्तो ततियज्ञानाधिमुत्तो
 चतुर्थज्ञानाधिमुत्तो आकासानञ्चायतनसमापत्ताधिमुत्तो विज्ञाण-
 च्चायतनसमापत्ताधिमुत्तो आकिञ्चञ्चञ्जायतनसमापत्ताधिमुत्तो नेव-
 सञ्जानासञ्जायतनसमापत्ताधिमुत्तो” ति – धिमुत्तं ।

B. 171 १६ तप्परायणं॑ ति । आकिञ्चञ्जायतनमयं तप्परायणं कम्म-
 परायणं॑ विपाकपरायणं॑ कम्मगरुकं पटिसन्धिगरुकं । अथ वा,
 भगवा जानाति – “अयं पुगलो रूपपरायणो...पे०... नेवसञ्जाना-
 नासञ्जायतनसमापत्तिपरायणो” ति – धिमुत्तं तप्परायणं । तेनाह
 भगवा –

२० “विज्ञाणटुतियो सब्बा, (पोसाला ति भगवा)
 अभिजानं तथागतो ।
 तिटुन्तमेनं जानाति, धिमुत्तं तप्परायणं” ति ॥

८४. आकिञ्चञ्जासम्भवं ज्ञत्वा, नन्दिसंयोजनं इति ।
 एवमेतं अभिज्ञाय, ततो तत्थ विपस्सति ।

२५ एतं ज्ञाणं तथं तस्स, ब्राह्मणस्स वुसीमतो ॥

आकिञ्चञ्जासम्भवं ज्ञत्वा ति । आकिञ्चञ्जासम्भवो ति
 वुच्चति आकिञ्चञ्जायतनसंवत्तनिको कम्माभिसङ्घारो । आकिञ्च-

१. आकिञ्चञ्जायतने – स्याऽ । २-२. स्याऽ पोत्थके नतिथ । ३. तप्परायनं –
 स्याऽ; एवमुपरि पि । ४-४. कम्मपरायनं विपाकपरायनं – स्याऽ ।

ञ्जायतनसंवत्तनिकं कम्माभिसङ्घारं आकिञ्चञ्जासम्भवो ति जत्वा लग्नं ति जत्वा बन्धनं ति जत्वा पलिबोधो ति जत्वा जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा' विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – आकिञ्च-ञ्जासम्भवं जत्वा ।

नन्दिसंयोजनं इती ति । नन्दिसंयोजनं वुच्चति अरूपरागो । ५ अरूपरागेन तं कम्मं लग्नं लग्नितं पलिबुद्धं अरूपरागं नन्दिसंयोजनं ति जत्वा लग्नं ति जत्वा बन्धनं ति जत्वा पलिबोधो ति जत्वा जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । इती ति । पदसन्धि पदसंसगो पदपारिपूरी अक्खरसमवायो व्यञ्जनसिलिटृता पदानुपुब्बतापेतं^१ इती ति – नन्दिसंयोजनं इति । १०

एवमेतं अभिञ्जाया ति । एवं एतं अभिञ्जाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – एवमेतं अभिञ्जाय ।

ततो तथ विपस्सती ति । तत्था^२ ति^३ । आकिञ्चञ्जायतनं समाप्जित्वा ततो वुट्हित्वा तथ जाते चित्तचेतसिके धम्मे अनिच्छतो विपस्सति, दुक्खतो विपस्सति, रोगतो ...पे० ... निस्सरणतो विपस्सति दक्खति ओलोकेति निजभायति उपपरिक्खती ति – ततो तथ विपस्सति । १५

एतं जाणं तथं तस्सा ति । एतं जाणं तच्छं भूतं याथावं अविपरीतं तस्सा ति – एतं जाणं तथं तस्स । २०

ब्राह्मणस्स वुसीमतो ति । ब्राह्मणो ति । सत्तत्रं धम्मानं दाहितत्ता ब्राह्मणो ...पे० ... असितो^४ तादि पवुच्चते स ब्रह्मा ति । ब्राह्मणस्स वुसीमतो ति । पुथुज्जनकल्याण^५ उपादाय सत्त सेक्खा अप्पत्तस्स पत्तिया अनधिगतस्स अधिगमाय असच्छिकतस्स सच्छिकिरियाय वसन्ति संवसन्ति आवसन्ति परिवसन्ति; अरहा वुसितवा कतकरणीयो ओहितभारो अनुप्त्तसदत्थो परिक्खीणभवसंयोजनो सम्मदञ्जा विमुत्तो; सो वुथवासो^६ चिण्णचरणो ...पे० ... जाति- २५

B. 172

१. तिरयित्वा – स्या०; एवमुपरि पि । २. पदानुपुब्बतामेतं – स्या०; एवमुपरि पि । ३-३. स्या० पोत्थके नत्थि । ४. अनिस्सितो – स्या० । ५. कल्याणपुयुज्जने – स्या०; एवमुपरि पि । ६. वुट्हवासो – स्या० ।

मरणसंसारो; नत्थि तस्स पुनव्यवो ति – ब्राह्मणस्स वुसीमतो।
तेनाह भगवा –

“आकिञ्चञ्जासम्भवं जत्वा, नन्दिसंयोजनं इति।
एवमेतं अभिज्ञाय, ततो तथ्य विपस्सति।
एतं जाणं तथं तस्स, ब्राह्मणस्स वुसीमतो” ति ॥

५

सह गाथापरियोसाना ... पे० ... सत्था मे भन्ते भगवा सावको-
हमस्मी ति ।

पोसालमाणवपुच्छानिहेसो चुद्दसमो ।

१५. भोघराजमाणवपुच्छानिहेसो

८५. द्वाहं सक्कं^१ अपुच्छिस्सं, (इच्चायस्मा भोघराजा)
न मे व्याकासि चक्खुमा ।
१० यावततियं च देवीसि,^२ व्याकरोती ति मे सुतं ॥

द्वाहं सक्कं अपुच्छिस्सं ति । सो ब्राह्मणो द्विक्खतुं बुद्धं
भगवन्तं पञ्चं अपुच्छि । तस्स भगवा पञ्चं पुटो न व्याकासि –
“तदन्तरा” इमस्स ब्राह्मणस्स इन्द्रियपरिपाको भविस्सती’ ति ।
सक्कं^३ ति – सक्को । भगवा सक्यकुला पब्बजितो ति पि सक्को ।

१५ अथ वा, अङ्गो^४ महद्वनो धनवा ति पि सक्को । तस्समानि धनानि,
सेय्यथिदं – सद्वाधनं सीलधनं हिरिधनं ओत्तप्पधनं सुतधनं चागधनं
पञ्चाधनं सतिपट्टानधनं सम्मप्पधानधनं इद्विपादधनं इन्द्रियधनं
वलधनं बोजभङ्गधनं मग्गधनं फलधनं निव्वानधनं । इमेहि अनेक-
विधेहि धनरतनेहि अङ्गो महद्वनो धनवा ति पि सक्को । अथ वा,
२० सक्को पहु विसवी अलमत्तो सूरो वीरो विकन्तो अभीरु^५ अच्छम्भी
अनुत्रासी अपलायी पहीनभयभेरवो विगतलोमहंसो ति पि सक्को ।
द्वाहं सक्कं अपुच्छिस्सं ति । द्वाहं सक्कं अपुच्छिस्सं अयाचिस्सं
अज्जेसिस्सं पसादयिस्सं ति – द्वाहं सक्कं अपुच्छिस्सं ।

B. 173

१. सक्क – स्याऽ । २. देवीसि – स्याऽ । ३. चक्खुममत्तरा – स्याऽ । ४. सक्का –
स्याऽ । ५. अङ्गो – स्याऽ । ६. अभीरु – स्याऽ ।

इच्चायस्मा मोघराजा ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे०...
आयस्मा ति । पियवचनं ...पे०... मोघराजा ति । तस्स ब्राह्मणस्स
नामं ...पे०... अभिलापो ति – इच्चायस्मा मोघराजा ।

न मे व्याकासि चकखुमा ति । न मे व्याकासी ति । न मे
व्याकासि न आचिक्षिव न देसेसि न पञ्चपेसि न पटुपेसि न ५
विवरि न विभजि न उत्तानीअकासि न पकासेसि । चकखुमा ति ।
भगवा पञ्चहि चकखूहि चकखुमा – मंसचकखुना पि चकखुमा,
दिव्वचकखुना पि चकखुमा, पञ्चाचकखुना पि चकखुमा, बुद्धचकखुना
पि चकखुमा, समन्तचकखुना पि चकखुमा ।

कथं भगवा मंसचकखुना पि चकखुमा? मंसचकखुम्हि १०
भगवतो पञ्च वण्णा संविज्जन्ति – नीलो च वण्णो, पीतको च
वण्णो, लोहितको च वण्णो, कण्ठो च वण्णो, ओदातो च वण्णो ।
यथ च अक्षिखलोमानि पतिटुतानि तं नीलं होति सुनीलं पासादिकं
दस्सनेयं उमारुप्फसमानं^१ । तस्स परतो पीतकं होति सुपीतकं
सुवण्णवण्णं पासादिकं दस्सनेयं कणिकारुप्फसमानं^२ । उभतो^३ च १५
अक्षिखकूटानि^४ भगवतो लोहितकानि होन्ति सुलोहितकानि पासादि-
कानि दस्सनेयानि इन्दगोपकसमानानि । मज्जे कण्ठं होति सुकण्ठं
अलूखं सिनिद्धं पासादिकं दस्सनेयं अद्वारिटुकसमानं^५ । तस्स परतो
ओदातं होति सुओदातं सेतं पण्डरं पासादिकं दस्सनेयं ओसधि-
तारकसमानं । तेन भगवा पाकतिकेन^६ "मंसचकखुना" अत्तभावपरिया-
पन्नेन पुरिमसुचरितकम्माभिनिब्बत्तेन समन्ता योजनं पस्सति दिवा
चेव रत्तिं च । यदा हि^७ चतुरङ्गसमन्नागतो अन्धकारो होति सूरियो
च अत्थङ्गतो होति; काळपक्खो च उपोसथो होति, तिब्बो च
वनसण्डो होति, महा च काळमेघो^८ अब्भुट्टितो होति । एवरूपे
चतुरङ्गसमन्नागते अन्धकारे समन्ता योजनं पस्सति । नथि सो २०
कुट्टो^९ वा कवाटो^{१०} वा पाकारो वा पब्बतो वा गच्छो वा लता वा
आवरणं रूपानं दस्सनाय । एकं चे तिलफलं निमित्तं कत्वा तिलवाहे

25 B. 174

१. उम्मारुप्फसमानं – स्या० । २. कणिकार० – स्या० । ३-३. उभयतो च अक्षिख-
कूपानि – स्या० । ४. अद्वारिटुकसमानं – स्या० । ५-५. पकतिमंसचकखुना – स्या० । ६. पि –
स्या० । ७. अकालमेघो – स्या० । ८. कूटो – स्या० । ९. कवाटं – स्या० ।

पक्षिवपेय्य, तंयेव तिलफलं उद्धरेय्य । एवं परिसुद्धं भगवतो पाकतिकं मंसचक्खु । एवं भगवा स मंसचक्खुना पि चक्खुमा ।

- कथं भगवा दिव्बेन चक्खुना पि चक्खुमा ? भगवा दिव्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्ञ्तमानुसकेन सत्ते पस्सति चवमाने उप-
 ५ पज्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे; सुगते दुगते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति—‘इमे वत भोन्तो सत्ता कायदुच्चरितेन समन्नागता वचीदुच्चरितेन समन्नागता मनोदुच्चरितेन समन्नागता अरियानं उपवादका मिच्छादिट्का मिच्छादिट्कम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुगतिं विनिपातं निरयं उपपन्ना; इमे वा
 १० पन भोन्तो सत्ता कायसुचरितेन समन्नागता वचीसुचरितेन समन्नागता मनोसुचरितेन समन्नागता अरियानं अनुपवादका सम्मादिट्का सम्मादिट्कम्मसमादाना, ते कायस्स भेदा परं मरणा सुगति सगं लोकं उपपन्ना’ ति । इति दिव्बेन चक्खुना विसुद्धेन अतिकक्ञ्त-
 १५ मानुसकेन सत्ते पस्सति चवमाने उपपज्जमाने हीने पणीते सुवण्णे दुब्बण्णे, सुगते दुगते यथाकम्मूपगे सत्ते पजानाति । आकङ्क्षमानो च भगवा एकं पि लोकधातुं पस्सेय्य, द्वे पि लोकधातुयो पस्सेय्य, तिस्सो पि लोकधातुयो पस्सेय्य, चतस्सो पि लोकधातुयो पस्सेय्य, पञ्च पि लोकधातुयो पस्सेय्य, दस पि लोकधातुयो पस्सेय्य, वीसं पि लोकधातुयो पस्सेय्य, तिसं पि लोकधातुयो पस्सेय्य, चत्ताळीसं^१
 २० पि लोकधातुयो पस्सेय्य, पञ्जासं पि लोकधातुयो पस्सेय्य, सतं पि लोकधातुयो पस्सेय्य, सहस्र्सि पि चूल्निकं लोकधातुं पस्सेय्य, द्विसहस्र्सि पि मज्जिभमिकं लोकधातुं पस्सेय्य, तिसहस्र्सि पि लोकधातुं पस्सेय्य, महासहस्र्सि पि लोकधातुं पस्सेय्य, यावतकं^२ वा^३ पन आकङ्क्षेय्य तावतकं पस्सेय्य । एवं परिसुद्धं^४ भगवतो दिव्बचक्खु ।
 २५ एवं भगवा दिव्बेन चक्खुना पि चक्खुमा ।

कथं भगवा पञ्जाचक्खुना पि चक्खुमा ? भगवा महापञ्जो पुथुपञ्जो जवनपञ्जो हासपञ्जो तिक्खपञ्जो निब्बेधिकपञ्जो पञ्जापभेदकुसलो^५ पभिन्नजाणो अधिगतपटिसम्भिदप्पत्तो^६ चतुर्वेसा-

१. चत्ताळीसं—स्या० । २-२. यावता—सी० । ३. विसुद्ध—स्या० । ४. पञ्जप्प-भेदकुसलो—स्या० । ५. अधिगतपटिसम्भिदो—स्या० ।

रज्जप्पत्तो दसबलधारी पुरिसासभो पुरिससीहो पुरिसनागो पुरिसा-
जञ्जो पुरिसधोरय्यो अनन्तग्राणो अनन्ततेजो अनन्तयसो अड्डो
महद्धनो धनवा नेता विनेता अनुनेता पञ्जापेता^१ निजभापेता
पेक्खेता^२ पसादेता। सो हि भगवा अनुप्पन्नस्स मग्गस्स उप्पादेता
असञ्जातस्स मग्गस्स सञ्जनेता^३ अनक्खातस्स मग्गस्स अक्खाता,^५
मग्गञ्जू मग्गविदू मग्गकोविदो मग्गानुगा च पन एतरहि सावका
विहरन्ति पच्छा समन्नागता।

सो हि भगवा जानं जानाति, पस्सं पस्सति, चक्खुभूतो
ब्राणभूतो धम्मभूतो ब्रह्मभूतो वत्ता पवत्ता अत्थस्स निन्नेता अमतस्स
दाता धम्मसामी तथागतो। नत्थि तस्स भगवतो अञ्जातं अदिटुं
अविदितं असच्छिकतं अफस्सितं^४ पञ्जाय। अतीतं अनागतं पच्चुप्पन्नं¹⁰
उपादाय सब्बे धम्मा सब्बाकारेन बुद्धस्स भगवतो ब्राणमुखे आपाथं
आगच्छन्ति। यं किञ्चिच नेयं नाम अत्थि जानितब्बं अत्तथ्यो वा
परत्थो वा उभयत्थो वा दिटुधम्मिको वा अथो सम्परायिको वा
अथो उत्तानो वा अथो गम्भीरो वा अथो गूळहो वा अथो¹⁵
पटिच्छन्नो वा अथो नेयो वा अथो नीतो वा अथो अनवज्जो
वा अथो निविकलेसो वा अथो वोदानो वा अथो परमत्थो वा,
सब्बं तं अन्तो बुद्धजाणे परिवत्तति, सब्बं कायकम्मं बुद्धस्स भगवतो
ब्राणानुपरिवत्ति, सब्बं वचीकम्मं ब्राणानुपरिवत्ति,^५ सब्बं मनोकम्मं
ब्राणानुपरिवत्ति^६। अतीते बुद्धस्स भगवतो अप्पिटिहतं ब्राणं अनागते²⁰
अप्पिटिहतं ब्राणं, पच्चुप्पन्ने अप्पिटिहतं ब्राणं, यावतकं नेयं तावतकं
ब्राणं, यावतकं ब्राणं तावकतकं नेयं। नेयपरियन्तिकं ब्राणं,
ब्राणपरियन्तिकं नेयं, नेयं अतिक्कमित्वा ब्राणं नप्पवत्तति, ब्राणं
अतिक्कमित्वा नेयपथो नत्थि। अञ्जमञ्जपरियन्तद्वायिनो ते²⁵
धम्मा। यथा द्विन्नं समुग्गपटलानं सम्माफुसितानं^७ हेट्टिमं समुग्गपटलं
उपरिमं नातिवत्तति, उपरिमं समुग्गपटलं हेट्टिमं नातिवत्तति,
अञ्जमञ्जपरियन्तद्वायिनो; एवमेव बुद्धस्स भगवतो नेयं च ब्राणं
च अञ्जमञ्जपरियन्तद्वायिनो। यावतकं नेयं तावतकं ब्राणं, यावतकं

१. सञ्जापेता – स्याऽ। २. पेक्खेता – स्याऽ। ३. सञ्जापेता – स्याऽ। ४. अफुसितं –
स्याऽ। ५. ब्राणानुपरिवत्तति – स्याऽ। ६. फुसितानं – स्याऽ।

जाणं तावतकं नेयं, नेयपरियन्तिकं जाणं, जाणपरियन्तिकं नेयं। नेयं अतिकमित्वा जाणं नप्पवत्तति, जाणं अतिकमित्वा नेयपथो नत्थि। अञ्जमञ्जपरियन्तद्वायिनो ते धम्मा। सब्बधम्मेसु बुद्धस्स भगवतो आवज्जनपटि-
 ५ बद्धा आकह्वपटिबद्धा मनसिकारपटिबद्धा चित्तुप्पादपटिबद्धा। सब्बसत्तेसु बुद्धस्स भगवतो जाणं पवत्तति। सब्बेसं च' सत्तानं भगवा आसयं जानाति, अनुसयं जानाति, चरितं जानाति, अधिमुत्तिं जानाति, अप्परजक्खे महारजक्खे तिक्खिन्द्रिये मुदिन्द्रिये स्वाकारे द्वाकारे सुविज्ञापये दुविज्ञापये भब्बाभब्बे सत्ते जानाति^३।
 १० सदेवको लोको समारको सब्रह्मको सस्समणब्राह्मणी पजा सदेवमनुस्सा अन्तोबुद्धजाणे परिवत्तति।

यथा ये केचि मच्छकच्छपा अन्तमसो तिभितिमिङ्गलं उपादाय अन्तोमहासमुद्दे परिवत्तन्ति, एवमेव सदेवको लोको समारको लोको सब्रह्मको लोको सस्समणब्राह्मणी पजा सदेवमनुस्सा
 १५ अन्तोबुद्धजाणे परिवत्तति। यथा ये केचि पक्खी अन्तमसो गरुळं वेनतेयं उपादाय आकासस्स पदेसे परिवत्तन्ति, एवमेव ये पि ते सारिपुत्तसमा पञ्चाय समन्नागता ते पि बुद्धजाणस्स पदेसे परिवत्तन्ति; बुद्धजाणं देवमनुस्सानं पञ्चं फरित्वा अभिभवित्वा तिटुति।

ये पि ते खत्तियपण्डिता ब्राह्मणपण्डिता गहपतिपण्डिता
 २० समणपण्डिता निपुणा कतपरप्पवादा बालवेधिरूपा वोभिन्दन्ता^४ मञ्जे चरन्ति पञ्चागतेन दिट्ठिगतानि, ते पञ्चे^५ अभिसङ्घरित्वा अभिसङ्घरित्वा तथागतं उपसङ्घमित्वा पुच्छन्ति गूलहानि^६ च पटिच्छन्नानि^७। कथिता विसज्जिता च ते पञ्चा भगवता होन्ति निदिट्ठकारणा। उपक्खित्तका च ते भगवतो सम्पज्जन्ति। अथ खो
 २५ भगवा व' तथ्य अतिरोचति—यदिदं पञ्चाया ति। एवं भगवा पञ्चाचक्खुना पि चक्खुमा।

कथं भगवा बुद्धचक्खुना पि चक्खुमा? भगवा बुद्धचक्खुना लोकं वोलोकेन्तो अद्वस सत्ते अप्परजक्खे महारजक्खे तिक्खिन्द्रिये

१. स्याऽ पोत्थके नत्थि। २ पजानाति—स्याऽ। ३. ते भिन्दन्ता—स्याऽ। ४. पञ्च—स्याऽ। ५-५. स्याऽ पोत्थके नत्थि। ६. स्याऽ पोत्थके नत्थि।

मुदिन्द्रिये स्वाकारे द्वाकारे सुविज्ञापये दुविज्ञापये अप्पेकच्चे परलोकवज्जभयदस्साविनो विहरन्ते । सेयथापि नाम उप्पलिनियं वा पदुमिनियं वा पुण्डरीकिनियं वा अप्पेकच्चानि उप्पलानि वा पदुमानि वा पुण्डरीकानि वा उदके जातानि उदके संवङ्गानि उदकानुगतानि^१ अन्तोनिमुग्गपोसीनि^२, अप्पेकच्चानि उप्पलानि वा पदुमानि वा पुण्डरीकानि वा उदके जातानि उदके संवङ्गानि समोदकं ठितानि, अप्पेकच्चानि उप्पलानि वा पदुमानि वा पुण्डरीकानि वा उदके जातानि उदके संवङ्गानि उदका अच्चुगगम्म तिटृन्ति अनुपलितानि उदकेन; एवमेव भगवा बुद्धचक्रबुना लोकं वोलोकेन्तो अद्वास सत्ते अप्परजक्खे महारजक्खे तिक्खिन्द्रिये मुदिन्द्रिये^३ स्वाकारे द्वाकारे सुविज्ञापये दुविज्ञापये अप्पेकच्चे परलोकवज्जभयदस्साविनो विहरन्ते । जानाति भगवा – “अयं पुगलो रागचरितो, अयं दोसचरितो, अयं मोहचरितो, अयं वितकचरितो, अयं सद्वाचरितो, अयं आणचरितो” ति । रागचरितस्स भगवा पुगलस्स असुभक्थं कथेति; दोसचरितस्स भगवा पुगलस्स मेत्ताभावनं आचिक्खति; मोहचरितस्स^४ भगवा पुगलस्स^५ उद्देशे परिपुच्छाय कालेन धम्मस्सवने कालेन धम्मसाकच्छाय गरुसंवासे निवेसेति; वितकचरितस्स भगवा पुगलस्स आनापानस्सति^६ आचिक्खति; सद्वाचरितस्स भगवा पुगलस्स पसादनीयं निमित्तं आचिक्खति बुद्धसुबोधिं धम्मसुधम्मतं सङ्घसुप्पटिपत्तिं^७ सीलानि च; अत्तनो आणचरितस्स भगवा पुगलस्स विप्स्सनानिमित्तं आचिक्खति अनिच्छाकारं दुखाकारं अनत्ताकारं ।

सेले यथा पब्बतमुद्धनिट्टितो,
यथा पि पस्से जनतं समन्ततो ।
तथूपमं धम्ममयं सुमेध,
पासादमारुद्धं समन्तचक्रबु ।
सोकावतिणं^८ जनतमपेतसोको,
अवेक्खस्सु जातिजराभिभूतं ति ॥

१. उदकानुगतानि – स्याऽ । २. अन्तोनिमुग्गपोसितानि – स्याऽ । ३-५. मोहचरितं भगवा पुगलं – स्याऽ । ४. सङ्घसुप्पटिपत्ति – स्याऽ । ५. सोकावकिणं – स्याऽ ।

B. 178

एवं भगवा बुद्धचक्रखुना पि चक्रखुमा ।

कथं भगवा समन्तचक्रखुना पि चक्रखुमा ? समन्तचक्रखु
वुच्चति सब्बञ्जुतजाणं । भगवा सब्बञ्जुतजाणेन उपेतो समुपेतो
उपागतो समुपागतो उपपन्नो समन्नागतो ।

५ न तस्स अद्विमधिधत्थि किञ्चि,
अथो अविञ्जातमजानितब्बं ।
सब्बं अभिञ्जासि यदस्थि नेयं,
तथागतो तेन समन्तचक्रखू ति ॥

एवं भगवा समन्तचक्रखुना पि चक्रखुमा ति – न मे व्याकासि
१० चक्रखुमा ।

यावततियं च देवीसि व्याकरोती ति मे सुतं ति । यावततियं
बुद्धो सहधम्मिकं पञ्चं पुटो व्याकरोति नो संसारेती^१ ति – एवं
मया उग्रहितं, एवं मया उपधारितं, एवं मया उपलक्षितं । देवीसि
ति । भगवा देवो^२ चेव इसि चा ति – देवीसि । यथा राजा पब्बजिता
१५ वुच्चन्ति राजिसयो, ब्राह्मणा पब्बजिता वुच्चन्ति ब्राह्मणिसयो,
एवमेव भगवा देवो चेव इसि चा ति – देवीसि ।

अथ वा, भगवा पब्बजितो ति पि इसि । महन्तं सीलकर्खन्धं
एसी^३ गवेसी^४ परियेसी ति पि इसि । महन्तं समाधिकर्खन्धं ... पे० ...
महन्तं पञ्जाकर्खन्धं ... महन्तं विमुत्तिकर्खन्धं ... महन्तं विमुत्तिज्ञाणदस्स-
२० नकर्खन्धं एसी गवेसी परियेसी ति पि इसि । महतो तमोकायस्स
पदालनं एसी गवेसी परियेसी ति पि इसि । महतो विपल्लासस्स^५
पभेदनं एसी गवेसी परियेसी ति पि इसि । महतो तण्हासल्लस्स
अब्बहनं^६ ... महतो दिट्ठिसङ्घाटस्स विनिवेठनं^७ ... महतो मानद्वजस्स
पपातनं^८ ... महतो अभिसङ्घारस्स वूपसमं ... महतो ओघस्स नित्थरणं
२५ ... महतो भारस्स निकरेपनं ... महतो संसारवद्वस्स उपच्छेदं ... महतो
सन्तापस्स निब्बापनं ... महतो परिळाहस्स पटिप्पस्सद्विं ... महतो

१. सम्पायती – स्या० । २. म० पोत्थके नत्यि । ३-३. एसि गवेसि – स्या० ; एवमुपरि
पि । ४. विपल्लासस्स – स्या० । ५. अब्बुल्हनं – स्या० । ६. त्रिब्बेठनं – स्या० । ७.
पातनं – स्या० ।

धम्मद्वजस्स उस्सापनं एसी गवेसी परियेसी ति पि इसि । महन्ते सतिपट्टाने ... महन्ते सम्मप्पधाने ... महन्तानि इन्द्रियानि ... महन्तानि बलानि ... महन्ते बोजभङ्गे ... महन्तं अरियं अटुज्जिकं मग्गं ... महन्तं परमथं अमतं निब्बानं एसी गवेसी परियेसी ति पि इसि । महेसक्खेहि वा सत्तेहि एसितो गवेसितो परियेसितो – ५ “कहं बुद्धो, कहं भगवा, कहं देवदेवो, कहं नरासभो” ति पि इसी ति – यावततियं च देवीसि ब्याकरोती ति मे सुतं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“द्वाहं सकं अपुच्छसं, (इच्चायस्मा मोघराजा)

न मे व्याकासि चक्षुमा ।

यावततियं च देवीसि, ब्याकरोती ति मे सुतं” ति ॥

10

८६. अयं लोको परो लोको, ब्रह्मलोको सदेवको ।

दिट्ठिं ते नाभिजानाति, गोतमस्स यसस्सिनो ॥

अयं लोको परो लोको ति । अयं लोको ति । मनुस्सलोको । परो लोको ति । मनुस्सलोकं ठपेत्वा सब्बो परो लोको ति – अयं १५ लोको परो लोको ।

ब्रह्मलोको सदेवको ति । सदेवको लोको समारको सब्रह्मको सस्समण्ट्राह्मणी पजा सदेवमनुस्सा ति – ब्रह्मलोको सदेवको ।

दिट्ठिं ते नाभिजानाती ति । तुयं दिट्ठिं खन्ति रुचिं लद्धिं अजभासयं अधिप्पायं लोको न जानाति – “अयं एवंदिट्ठिको एवंखन्तिको एवंरुचिको एवंलद्धिको एवंअजभासयो एवंअधिप्पायो” ति । न जानाति न पस्सति न दक्खति नाधिगच्छति न विन्दति न पटिलभती ति – दिट्ठिं ते नाभिजानाति ।

गोतमस्स यसस्सिनो ति । भगवा यसप्पत्तो ति यसस्सी । अथ वा, भगवा सक्कतो गरुकतो मानितो पूजितो अपचितो लाभी चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारानं ति पि यसस्सी ति – गोतमस्स यसस्सिनो । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“अयं लोको परो लोको, ब्रह्मलोको सदेवको ।

दिट्ठिं ते नाभिजानाति, गोतमस्स यसस्सिनो” ति ॥

B. 179

20

25

B. 180

८७. एवं अभिककन्तदस्साविं, अतिथ पञ्चेन आगमं ।
कथं लोकं अवेक्खन्तं, मच्चुराजा न पस्सति ॥

एवं अभिककन्तदस्साविं ति । एवं अभिककन्तदस्साविं अग्गदस्साविं सेटुदस्साविं विसेटुदस्साविं पामोक्खदस्साविं उत्तम-५ दस्साविं परमदस्साविं' ति – एवं अभिककन्तदस्साविं ।

अतिथ पञ्चेन आगमं ति । पञ्चेन अथिको आगतोम्हि...पे०... वहस्सेतं भारं ति, एवं पि अतिथ पञ्चेन आगमं ।

कथं लोकं अवेक्खन्तं तुलयन्तं तीरयन्तं विभावयन्तं विभूतं करोन्तं ति – कथं लोकं १० अवेक्खन्तं । मच्चुराजा न पस्सती ति । मच्चुराजा न पस्सति न दक्खति नाधिगच्छति न विन्दति न पटिलभती ति – मच्चुराजा न पस्सति । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“एवं अभिककन्तदस्साविं, अतिथ पञ्चेन आगमं ।
कथं लोकं अवेक्खन्तं, मच्चुराजा न पस्सती” ति ॥

८८. सुञ्जतो लोकं अवेक्खस्सु, मोघराजा सदा सतो ।
अत्तानुदिट्ठिं ऊहच्च, एवं मच्चुतरो सिया ।
एवं लोकं अवेक्खन्तं, मच्चुराजा न पस्सति ॥

सुञ्जतो लोकं अवेक्खस्सु ति । लोको^१ ति । निरयलोको तिरच्छानलोको पेत्तिविसयलोको मनुस्सलोको देवलोको खन्धलोको २० धातुलोको आयतनलोको अयं लोको परो लोको ब्रह्मलोको सदेवको । अञ्जतरो भिक्खु भगवन्तं एतदवोच – “लोको लोको ति, भन्ते, वुच्चति^२ । किञ्चावता नु खो, भन्ते, लोको ति वुच्चति” ति ?

“लुज्जती ति खो, भिक्खु, तस्मा^३ लोको ति वुच्चति । किञ्च लुज्जति ? चक्खु खो भिक्खु लुज्जति, रूपा लुज्जन्ति, २५ चक्खुविज्ञाणं लुज्जति, चक्खुसम्फस्सो लुज्जति, यम्पिदं चक्खु-सम्फस्सपच्चया उप्पज्जति वेदयितं सुखं वा दुखं वा अदुखमसुखं

१. पवरदस्साविं – स्या० । २. लोकं – स्या० । ३. भगवता वुच्चति – स्या० । ४. स्या० पोत्यके नत्यि ।

वा तं पि लुज्जति; सोतं लुज्जति, गन्धा लुज्जन्ति...पे०... कायो
लुज्जति; फोटुब्बा लुज्जन्ति; मनो लुज्जति, धम्मा लुज्जन्ति,
मनोविच्छाणं लुज्जति, मनोसम्फस्सो लुज्जति; यम्पिदं मनोसम्फ-
स्सपच्छया उप्पज्जति वेदयितं सुखं वा दुखं वा अदुखमसुखं वा
तं पि लुज्जति। लुज्जती ति खो, भिक्खु, तस्मा लोको ति वुच्चति”। ५

B. 181

सञ्जतो लोकं अवेक्खस्सू ति। द्वीहि कारणेहि सुञ्जतो
लोकं अवेक्खति – अवसियपवत्तसल्लक्खणवसेन’ वा तुच्छसङ्घारसमनु-
पस्सनावसेन वा। कथं अवसियपवत्तसल्लक्खणवसेन’ सुञ्जतो लोकं
अवेक्खति? रूपे वसो न लब्धति, वेदनाय वसो न लब्धति,
सञ्जाय वसो न लब्धति, सङ्घारेसु वसो न लब्धति, विच्छाणे
वसो न लब्धति। वुतञ्छेतं भगवता – “रूपं, भिक्खवे, अनत्ता। रूपं
च हिंदं, भिक्खवे, अत्ता अभविस्स, नयिदं रूपं आबाधाय संवत्तेय्य;
लब्धेथ च रूपे – ‘एवं मे रूपं होतु, एवं मे रूपं मा अहोसी’ ति।
यस्मा च खो, भिक्खवे, रूपं अनत्ता, तस्मा रूपं आबाधाय संवत्तति
न च लब्धति रूपे – ‘एवं मे रूपं होतु, एवं मे रूपं मा अहोसी’ ति। १०

“वेदना अनत्ता। वेदना च हिंदं, भिक्खवे, अत्ता अभविस्स,
नयिदं वेदना आबाधाय संवत्तेय्य; लब्धेथ च वेदनाय – ‘एवं मे
वेदना होतु, एवं मे वेदना मा अहोसी’ ति। यस्मा च खो, भिक्खवे,
वेदना अनत्ता, तस्मा वेदना आबाधाय संवत्तति, न च लब्धति
वेदनाय – ‘एवं मे वेदना होतु, एवं मे वेदना मा अहोसी’ ति। १५

“सञ्जा अनत्ता। सञ्जा च हिंदं, भिक्खवे, अत्ता अभविस्स,
नयिदं सञ्जा आबाधाय संवत्तेय्य; लब्धेथ च सञ्जाय – ‘एवं मे
सञ्जा होतु, एवं मे सञ्जा मा अहोसी’ ति। यस्मा च खो, भिक्खवे,
सञ्जा अनत्ता, तस्मा सञ्जा आबाधाय संवत्तति, न च लब्धति
सञ्जाय – ‘एवं मे सञ्जा होतु, एवं मे सञ्जा मा अहोसी’ ति। २०

“सङ्घारा अनत्ता। सङ्घारा च हिंदं, भिक्खवे, अत्ता
अभविसंसंसु, नयिदं सङ्घारा आबाधाय संवत्तेयुं; लब्धेथ च
सङ्घारेसु – ‘एवं मे सङ्घारा होन्तु, एवं मे सङ्घारा मा अहेसु’ ति। २५

B. 182

यस्मा च खो, भिक्खवे, सङ्घारा अनत्ता, तस्मा सङ्घारा आबाधाय संवत्तन्ति, न च लब्धति सङ्घारेसु – ‘एवं मे सङ्घारा होन्तु, एवं मे सङ्घारा मा अहेसु’ ति ।

“विज्ञाणं अनत्ता । विज्ञाणं च हिंदं, भिक्खवे, अत्ता

- ५ अभविस्स, नयिदं विज्ञाणं आबाधाय संवत्तेय्य; लब्धेथ च विज्ञाणे – ‘एवं मे विज्ञाणं होनु, एवं मे विज्ञाणं मा अहोसी’ ति । यस्मा च खो, भिक्खवे, विज्ञाणं अनत्ता, तस्मा विज्ञाणं आबाधाय संवत्तति, न च लब्धति विज्ञाणे – ‘एवं मे विज्ञाणं होनु, एवं मे विज्ञाणं मा अहोसी’” ति ।

- १० वुत्तज्ज्हेतं भगवता – “नायं, भिक्खवे, कायो तुम्हाकं, न पि अज्जेसं” । पुराणमिदं, भिक्खवे, कम्मं अभिसङ्घृतं अभिसञ्चेतयितं वेदनियं दट्टब्बं । तत्र खो, भिक्खवे, सुतवा अरियसावको पटिच्च-समुप्पादै॑ येवै॒ साधुकं योनिसो मनसि करोति – ‘इति इमस्मिं सति इदं होति, इमस्सुप्पादा इदं उप्पज्जति; इमस्मिं असति इदं न होति, इमस्स निरोधा इदं निरुज्जभति, यदिदं – अविज्ञापच्चया सङ्घारा, सङ्घारपच्चया विज्ञाणं, विज्ञाणपच्चया नामरूपं, नामरूपपच्चया सळायतनं, सळायतनपच्चया फस्सो, फस्सपच्चया वेदना, वेदनापच्चया तण्हा, तण्हापच्चया उपादानं, उपादानपच्चया भवो, भवपच्चया जाति, जातिपच्चया जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदो-
१५ २० मनस्सुपायासा सम्भवन्ति – एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्ससमुदयो होति ।

- “अविज्ञाय त्वेव असेसविरागनिरोधा सङ्घारनिरोधो, सङ्घारनिरोधा विज्ञाणनिरोधो...पे०... जातिनिरोधा जरामरणं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासा निरुज्जभन्ति, एवमेतस्स केवलस्स दुक्खक्खन्धस्स निरोधो होती” ति । एवं अवसियपवत्तसल्लक्खणवसेन सुञ्जतो लोकं अवेक्खति ।

कथं तुच्छसङ्घारसमनुपस्सनावसेन सुञ्जतो लोकं अवेक्खति ? रूपे सारो न लब्धति, वेदनाय सारो न लब्धति, सञ्जाय सारो न

लब्धति, सह्वारेसु सारो न लब्धति, विच्छाणे सारो न लब्धति; रूपं अस्सारं निस्सारं सारापगतं निच्चसारसारेन वा सुखसारसारेन वा अत्तसारसारेन वा निच्छेन वा धुवेन वा सस्सतेन वा अविपरिणामधम्मेन वा। वेदना अस्सारा निस्सारा सारापगता ... सञ्जा अस्सारा निस्सारा सारापगता ... सह्वारा अस्सारा निस्सारा ५ सारापगता ... विच्छाणं अस्सारं निस्सारं सारापगतं निच्चसारसारेन वा सुखसारसारेन वा अत्तसारसारेन वा निच्छेन वा धुवेन वा सस्सतेन वा अविपरिणामधम्मेन वा। यथा नळो अस्सारो निस्सारो सारापगतो, यथा च एरण्डो... यथा च उदुम्बरो अस्सारो निस्सारो सारापगतो, यथा च सेतगच्छो अस्सारो निस्सारो सारापगतो, १० यथा च पालिभद्रको अस्सारो निस्सारो सारापगतो, यथा च फेणपिण्डो^१ अस्सारो निस्सारो सारापगतो, यथा च उदकपुब्बुलं^२ अस्सारं निस्सारं सारापगतं, यथा च मरीचि अस्सारा निस्सारा सारापगता, यथा कदलिक्खन्धो^३ अस्सारो निस्सारो सारापगतो, यथा^४ माया अस्सारा निस्सारा सारापगता—एवमेव रूपं अस्सारं १५ निस्सारं सारापगतं निच्चसारसारेन वा सुखसारसारेन वा अत्तसारसारेन वा निच्छेन वा धुवेन वा सस्सतेन वा अविपरिणामधम्मेन वा। वेदना अस्सारा निस्सारा सारापगता ... सञ्जा अस्सारा निस्सारा सारापगता ... सह्वारा अस्सारा निस्सारा सारापगता ... विच्छाणं अस्सारं निस्सारं सारापगतं निच्चसारसारेन वा सुखसारसारेन वा अत्तसारसारेन वा निच्छेन वा धुवेन वा सस्सतेन वा अविपरिणामधम्मेन वा। एवं तुच्छसह्वारसमनुपस्सनावसेन सुञ्जतो लोकं अवेक्खति। इमेहि द्वीहि कारणेहि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति।

अपि च, छहाकारेहि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति^५। चक्खु सुञ्जं अत्तेन वा अत्तनियेन वा निच्छेन वा धुवेन वा सस्सतेन वा अविपरिणामधम्मेन वा, सोतं सुञ्जं ... घानं सुञ्जं ... जिव्हा सुञ्जा ... कायो सुञ्जो ... मनो सुञ्जो अत्तेन वा अत्तनियेन वा निच्छेन वा धुवेन वा सस्सतेन वा अविपरिणामधम्मेन वा। रूपा सुञ्जा ... सद्गा २५

१. फेणुपिण्डो – स्याऽ। २. पुब्बुलकं – स्याऽ। ३. कदलिक्खन्धो – स्याऽ। ४. यथा च – स्याऽ। ५. स्याऽ पोत्थके इमर्स्म ठाने अञ्जथा दिस्सति।

सुञ्जा ... गन्धा सुञ्जा ... रसा सुञ्जा ... फोटुब्बा सुञ्जा ... धम्मा
सुञ्जा अत्तेन वा अत्तनियेन वा निच्चेन वा धुवेन वा सस्तेन वा अवि-
परिणामधम्मेन वा । चक्रवृविज्ञाणं सुञ्जं ... मनोविज्ञाणं सुञ्जं ...

B. 184

चक्रवृसम्फस्सो सुञ्जो ... मनोसम्फस्सो सुञ्जो ... चक्रवृसम्फस्सजा वेदना
५ सुञ्जा ... मनोसम्फस्सजा वेदना सुञ्जा ... रूपसञ्जा सुञ्जा ... धम्म-
सञ्जा सुञ्जा ... रूपसञ्चेतना सुञ्जा ... धम्मसञ्चेतना सुञ्जा ... रूप-
तण्हा सुञ्जा ... रूपवितको सुञ्जो ... रूपविचारो सुञ्जो ... धम्मविचारो
सुञ्जो अत्तेन वा अत्तनियेन वा निच्चेन वा धुवेन व सस्तेन वा
अविपरिणामधम्मेन वा । एवं छहाकारेहि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति ।

१० अपि च, दसहाकारेहि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति । रूपं
रित्तो तुच्छतो सुञ्जतो अनत्ततो असारकतो वधकतो विभवतो
अघमूलतो सासवतो सङ्घृततो; वेदनं ... सञ्जं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं...
चुतिं ... उपपत्तिं ... पटिसन्धिं ... भवं... संसारवद्वं रित्तो तुच्छतो
सुञ्जतो अनत्ततो असारकतो वधकतो विभवतो अघमूलतो सासवतो
१५ सङ्घृततो । एवं दसहाकारेहि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति ।

अपि च, द्वादसहाकारेहि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति । रूपं न
सत्तो न जीवो न नरो न माणवो न इत्थी न पुरिसो न अत्ता न
अत्तनियं नाहं न मम न कोचि न कस्सचि'; वेदना ... सञ्जा ...
सङ्घारा ... विज्ञाणं न सत्तो न जीवो* न नरो न माणवो* न
२० इत्थी न पुरिसो न अत्ता न अत्तनियं नाहं न मम न कोचि न
कस्सचि । एवं द्वादसहाकारेहि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति ।

वुत्तञ्चेतं भगवता - “यं, भिक्खवे, न तुम्हाकं तं पजहथ ।
तं वो पहीनं दीघरत्तं हिताय सुखाय भविस्सति । किञ्च, भिक्खवे,
न तुम्हाकं? रूपं, भिक्खवे, न तुम्हाकं; तं पजहथ । तं वो पहीनं
२५ दीघरत्तं हिताय सुखाय भविस्सति । वेदना, भिक्खवे, न तुम्हाकं;
तं पजहथ । सा वो पहीना दीघरत्तं हिताय सुखाय भविस्सति ।
सञ्जा, भिक्खवे, न तुम्हाकं; तं पजहथ । सा वो पहीना दीघरत्तं
हिताय सुखाय भविस्सति । सङ्घारा, भिक्खवे, न तुम्हाकं; ते

१. अत्थि - स्याऽ । * 'न पोसो' इति स्याऽ पोत्थके अधिको पाठो दिस्सति । २.
मानवो - स्याऽ ।

पजहथ । ते वो पहीना दीघरत्तं हिताय सुखाय भविस्सति । विज्ञाणं, भिक्खवे, न तुम्हाकं; तं पजहथ । तं वो पहीनं दीघरत्तं हिताय सुखाय भविस्सति । सेय्यथापि,^१ भिक्खवे, यं इमस्मि जेतवने तिणकटुसाखापलासं तं जनो हरेय्य वा डहेय्य वा यथापच्चयं वा करेय्य । अपि नु तुम्हाकं एवमस्स – ‘अम्हे जनो हरति वा डहति वा^५ यथापच्चयं वा करोती’ ति ?

B. 185

‘नो हेतं, भन्ते’ ।

‘तं किस्स हेतु’ ?

‘न हि^२ नो एतं^३, भन्ते, अत्ता वा अत्तनियं वा’ ति । “एवमेव खो, भिक्खवे, यं न तुम्हाकं तं पजहथ; तं वो पहीनं दीघरत्तं हिताय सुखाय भविस्सति । किञ्च, भिक्खवे, न तुम्हाकं ? रूपं, भिक्खवे, न तुम्हाकं; तं पजहथ । तं वो पहीनं दीघरत्तं हिताय सुखाय भविस्सति । वेदना ... सञ्जा ... सङ्खारा ... विज्ञाणं, भिक्खवे, न तुम्हाकं; तं पजहथ । तं वो पहीनं दीघरत्तं हिताय सुखाय भविस्सति” ति । एवं पि सुञ्जतो लोकं अवेक्षति ।^{१०}

आयस्मा आनन्दो भगवन्तं एतदवोच – “‘सुञ्जो लोको, सुञ्जो लोको’ ति, भन्ते, वुच्चति । कित्तावता नु खो, भन्ते, सञ्जो लोको ति वुच्चती” ति ?

“यस्मा च खो, आनन्द, सुञ्जं अत्तेन वा अत्तनियेन वा, तस्मा सुञ्जो लोको ति वुच्चति । किञ्चानन्द, सुञ्जं अत्तेन वा अत्तनियेन वा ? चक्रयु खो^४, आनन्द,^५ सुञ्जं अत्तेन^६ वा अत्तनियेन वा^७ । रूपा सुञ्जा ... चक्रवुविज्ञाणं सुञ्जं ... चक्रवुसम्फस्सो सुञ्जो ... यम्पिदं चक्रवुसम्फस्सपच्चया उप्पज्जति वेदयितं सुखं वा दुक्खं वा अदुक्खमसुखं वा तं पि सुञ्जं अत्तेन वा अत्तनियेन वा । सोतं सुञ्जं ... सदा सुञ्जा ... धानं सुञ्जं ... गन्धा सुञ्जा ... जिह्वा सुञ्जा ... रसा सुञ्जा ... कायो सुञ्जो ... फोटुव्वा सुञ्जा...मनो सुञ्जो...धर्ममा सुञ्जा...मनोविज्ञाणं सुञ्जं ... मनोसम्फस्सो सुञ्जो ... यम्पिदं सुञ्जं मनोसम्फस्सपच्चया उप्पज्जति वेदयितं सुखं वा दुक्खं वा अदुक्ख-

१. तं किं मञ्चय-स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. एवं-स्या० । ४-४.
स्या० पोत्थके नत्थि । ५-१. स्या० पोत्थके नत्थि ।

मसुखं वा तं पि सुञ्जं अत्तेन वा अत्तनियेन वा । यस्मा च खो, आनन्द, सुञ्जं अत्तेन वा अत्तनियेन वा, तस्मा सुञ्जो लोको ति वुच्चती” ति । एवं पि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति ।

सुद्धं धम्मसमुप्पादं, सुद्धं सङ्घारसन्ततिं ।

५

पस्सन्तस्स यथाभूतं, न भयं^१ होति गामणि^२ ॥

B. 186

तिणकटुसमं लोकं, यदा पञ्जाय पस्सति ।

नाञ्जं पत्थयते^३ किञ्चिच, अञ्जत्रप्पटिसन्धिया ति ॥

एवं पि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति ।

वुत्तञ्जहेतं भगवता—“एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खु रूपं

१० समन्वेसति यावता रूपस्स गति, वेदनं समन्वेसति यावता वेदनाय गति, सञ्जं समन्वेसति यावता सञ्जाय गति, सङ्घारे समन्वेसति यावता सङ्घारानं गति, विज्ञाणं समन्वेसति यावता विज्ञाणस्स गति । तस्स रूपं^४ समन्वेसतो यावता रूपस्स गति, वेदनं ...पे०... सञ्जं ... सङ्घारे...विज्ञाणं समन्वेसतो यावता विज्ञाणस्स गति, यं पिस्स १५ तं होति अहं ति वा ममं ति वा अस्मी ति वा, तं पि तस्स न होती” ति । एवं पि सुञ्जतो लोकं अवेक्खति ।

सुञ्जतो लोकं अवेक्खस्सू ति । सुञ्जतो लोकं अवेक्खस्सु पच्चवेक्खस्सु दक्खस्सु” तुलेहि तीरेहि विभावेहि विभूतं करोही ति – सुञ्जतो लोकं अवेक्खस्सु ।

२० मोघराज सदा सतो ति । मोघराजा ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । सदा ति । सब्बकालं ...पे०... पच्छिमे वयोखन्धे । सतो ति । चतूहि कारणेहि सतो – काये कायानुपस्सनासतिपट्टानं भावेन्तो सतो ...पे०... सो वुच्चति सतो ति – मोघराज सदा सतो ।

अत्तानुदिट्ठि ऊहच्चा ति । अत्तानुदिट्ठि वुच्चति वीसति-२५ वत्थुका सक्कायदिट्ठि । इध अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियानं अदस्सावी अरियधम्मस्स अकोविदो अरियधम्मे अविनीतो सप्पुरिसानं अदस्सावी सप्पुरिसधम्मस्स अकोविदो सप्पुरिसधम्मे अविनीतो रूपं अत्ततो

१. तं भयं – स्या० । २. गामणि – स्या० । ३. पत्थये – स्या० । ४. भिक्खुनो रूपं – स्या० । ५. स्या० पोत्थके नत्यि ।

समनुपस्सति रूपवन्तं वा अत्तानं अत्तनि वा रूपं रूपस्मिं वा अत्तानं, वेदनं ... सञ्चं ... सञ्चारे ... विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति विज्ञाणवन्तं वा अत्तानं अत्तनि वा विज्ञाणं विज्ञाणस्मिं वा अत्तानं। या एवरूपा दिट्ठि दिट्ठिगतं दिट्ठिगहनं दिट्ठिकन्तारो दिट्ठिविसूकायिकं दिट्ठिविष्फन्दितं दिट्ठिसंयोजनं गाहो पटिगाहो अभिनिवेसो परामासो ५ कुम्मगो मिच्छापथो मिच्छतं तिथायतनं विपरियासगाहो^१ विपरीतगाहो विपल्लासगाहो मिच्छागाहो अयाथावकस्मिं याथाधकन्ति गाहो यावता द्वासट्ठि दिट्ठिगतानि, अयं अत्तानुदिट्ठि। अत्तानुदिट्ठि ऊहच्चा ति। अत्तानुदिट्ठि ऊहच्च समूहच्च उद्धरित्वा समुद्धरित्वा उपाटयित्वा समुप्पाटयित्वा पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा^२ १० अनभावं गमेत्वा ति – अत्तानुदिट्ठि ऊहच्च।

B. 187

एवं मच्चुतरो^३ सिया ति। एवं मच्चु^४ पि तरेय्यासि, जरा^५ पि तरेय्यासि, मरणं पि तरेय्यासि उत्तरेय्यासि पतरेय्यासि^६ समतिक्कमेय्यासि वीतिवत्तेय्यासी ति – एवं मच्चुतरो सिया।

एवं लोकं अवेक्खन्तं ति। एवं लोकं अवेक्खन्तं पच्चवेक्खन्तं तुलयन्तं तीरयन्तं विभावयन्तं विभूतं करोत्तं ति – एवं लोकं अवेक्खन्तं। १५

मच्चुराजा न पस्सती ति। मच्चु^७ पि मच्चुराजा,^८ मारो पि मच्चुराजा, मरणं पि मच्चुराजा। न पस्सती ति। मच्चुराजा न पस्सती न दक्खति नाधिगच्छति न विन्दति न पटिलभति। वुत्तञ्छेतं भगवता – “सेयथापि, भिक्खवे, आरञ्जिको” मिगो अरञ्जे पवने चरमानो विस्सत्थो गच्छति विस्सत्थो तिटुति विस्सत्थो निसीदति विस्सत्थो सेयं कप्पेति। तं किस्स हेतु? अनापाथगतो, भिक्खवे, लुद्दस्स। एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खु विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति। अयं वुच्चति, भिक्खवे, ‘भिक्खु अन्धमकासि मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं गतो पापिमतो’। २०

२०

२५

१. विपरियेसगाहो – स्या०। २. व्यन्तीकरित्वा – स्या०। ३. मच्चुतरो – स्या०।
 ४. मच्चु – स्या०। ५. जर – स्या०। ६. स्या० पोत्थके नत्यि। ७-७. स्या० पोत्थके नत्यि।
 ८. आरञ्जिको – स्या०।

“पुन चपरं, भिक्खवे, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा
अज्ञतं सम्प्रसादनं चेतसो एकोदिभावं अवितक्कं अविचारं
समाधिजं पीतिसुखं दुतियं भानं ... ततियं भानं ... चतुर्थं भानं
उपसम्पज्ज विहरति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, ‘भिक्खु अन्धमकासि
५ मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं गतो पापिमतो’ ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा,
पटिघसञ्ज्ञानं अत्थञ्ज्ञमा, नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा, अनन्तो
आकासो ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । अयं वुच्चति,
१० भिक्खवे, भिक्खु अन्धमकासि मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं
अदस्सनं गतो पापिमतो’ ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं
समतिक्कम्म अनन्तं विज्ञाणं ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पज्ज
विहरति ... पे० ... ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिक्कम्म
१५ नत्थ किञ्ची ति आकिञ्चञ्जायतनं उपसम्पज्ज विहरति...पे०.... ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, सब्बसो आकिञ्चञ्जायतनं समति-
क्कम्म नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं उपसम्पज्ज विहरति ...पे०.... ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, सब्बसो नेवसञ्ज्ञानासञ्ज्ञायतनं
२० समतिक्कम्म सञ्ज्ञावेदयितनिरोधं उपसम्पज्ज विहरति; पञ्जाय
चस्स दिस्वा आसवा परिक्खीणा होन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे,
‘भिक्खु अन्धमकासि मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं
गतो पापिमतो, तिणो लोके विसत्तिकं’ ति । सो विस्सत्थो गच्छति
विस्सत्थो तिटुति विस्सत्थो निसीदति विस्सत्थो सेयं कप्पेति । तं
किस्स हेतु? अनापाथगतो भिक्खु’ पापिमतो ति – मञ्चुराजा न
२५ पस्सति । तेनाह भगवा –

“सुञ्जतो लोकं अवेक्खस्सु, मोघराज सदा सतो ।

अत्तानुदिट्ठि ऊहच्च, एवं मञ्चुतरो सिया ।

एवं लोकं अवेक्खन्तं, मञ्चुराजा न पस्सती” ति ॥

सह गाथापरियोसाना... पे० ... सत्था मे, भन्ते भगवा, सावको-
हमस्मी ति ।

मोघराजमाणवपुच्छानिद्वेसो पन्नरसमो ।

१६. पिङ्ग्न्यमाणवपुच्छानिद्वेसो

८९. जिण्णोहमस्म अबलो वीतवण्णो,^१ (इच्चायस्मा पिङ्ग्न्यो)
नेत्ता न सुद्धा सवनं न फासु ।
माहं^२ नस्सं^३ मोमुहो अन्तरा^४ व,^५
आचिकव धम्मं यमहं विजञ्जं ।
जातिजराय इध विष्पहानं ॥

जिण्णोहमस्म अबलो वीतवण्णो ति । जिण्णोहमस्मी ति ।

जिण्णो वुङ्गो मह्ल्लको अद्धगतो वयोअनुप्पत्तो वीसवस्ससतिको
जातिया । अबलो ति । दुब्बलो अप्पबलो अप्पथामो । वीतवण्णो ति ।

वीतवण्णो विगतवण्णो विगच्छतवण्णो^६ । या सा पुरिमा सुभा
वण्णनिभा सा अन्तरहिता, आदीनवो पातुभूतो ति—जिण्णोहमस्म
अबलो वीतवण्णो ।

B. 189

इच्चायस्मा पिङ्ग्न्यो ति । इच्चा ति । पदसन्धि ...पे०... ।
आयस्मा ति । पियवचनं ...पे०... । पिङ्ग्न्यो ति । तस्स ब्राह्मणस्स

नामं ... पे० ... अभिलापो ति—इच्चायस्मा पिङ्ग्न्यो ।

15

नेत्ता न सुद्धा सवनं न फासू ति । नेत्ता असुद्धा अविसुद्धा
अपरिसुद्धा अवोदाता । नो तथा चक्खुना रूपे^७ पस्सामी ति—नेत्ता
न सुद्धा । सवनं न फासू ति । सोतं असुद्धं अविसुद्धं अपरिसुद्धं
अवोदातं । नो तथा सोतेन सदं सुणोमी ति—नेत्ता न सुद्धा सवनं
न फासु ।

20

माहं नस्सं मोमुहो अन्तरावा ति । माहं नस्सं ति । माहं नस्स
माहं विनस्सं माहं पनस्सं । मोमुहो ति । मोहमुहो अविज्ञागतो अञ्जाणी^८
अविभावी दुष्पञ्जो । अन्तरावा ति । तुय्हं धम्मं दिट्ठिं पटिपदं मग्गं अनञ्जाय

१. विवण्णो—स्या० । २-२. माहम्पनस्सं—स्या० । ३-३. अन्तराय—स्या० । ४.
स्या० पोत्यके नत्थि । ५. रूप—स्या० । ६. अञ्जाणी—स्या० ।

अनधिगत्त्वा^१ अविदित्वा^२ अप्पटिलभित्वा अफस्सयित्वा^३ असच्छिकरित्वा^४
अन्तरायेव कालं करेयं ति – माहं नसं मोमुहो अन्तराव ।

- आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं ति । धम्मं ति । आदिकल्याणं
मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं साथं सव्यञ्जनं केवलपरिपुणं
५ परिसुद्धं ब्रह्मचरियं, चत्तारो सतिपट्टाने, चत्तारो सम्पप्धाने, चत्तारो
इद्विपादे, पञ्चन्द्रियानि, पञ्च बलानि, सत्त बोजभङ्गे, अरियं
अटुञ्जिकं मग्गं, निब्बानं च निब्बानगामिनिं च पटिपदं आचिक्खाहि^५
देसेहि पञ्जपेहि पट्टपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि पकासेही
ति – आचिक्ख धम्मं । यमहं विजञ्जं ति । यमहं जानेयं आजानेयं^६
१० विजानेयं पटिविजानेयं पटिविज्जेयं अधिगच्छेयं फस्सेयं सच्छ-
करेयं ति – आचिक्ख धम्मं यमहं विजयं ।

जातिजराय इध विष्पहानं ति । इधेव जातिजरामरणस्स
पहानं वूपसमं पटिनिस्सगं पटिष्पस्सद्धिं अमतं निब्बानं ति –
जातिजराय इध विष्पहानं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

B. 190 15

“जिणोहमस्म अबलो वीतवण्णो, (इच्चायस्मा पिञ्जियो)
नेत्ता न सुद्धा सवनं न फासु ।
माहं नसं मोमुहो अन्तराव,
आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं ।
जातिजराय इध विष्पहानं” ति ॥

- २० ९०. दिस्वान रूपेसु विहञ्जमाने, (पिञ्जिया ति भगवा)
रूपन्ति रूपेसु जना पमत्ता ।
तस्मा तुवं पिञ्जिय अप्पमत्तो,
जहस्सु रूपं अपुनब्भवाय ॥

- दिस्वान रूपेसु विहञ्जमाने ति । रूपं ति । चत्तारो च
२५ महाभूता चतुन्नं च महाभूतानं उपादाय रूपं । सत्ता रूपहेतु
रूपपच्चया^७ रूपकारणा हञ्जन्ति विहञ्जन्ति उपहञ्जन्ति

१. अनाविकत्वा – स्या० । २. अविदितकत्वा – स्या० । ३. अफुसयित्वा – स्या० ।
४. असच्छिकत्वा – स्या० । ५. आचिक्ख – स्या० । ६. स्या० पोत्थके नत्थि । ७. रूपेसु –
स्या० । ८. रूपपच्चया – स्या० ।

उपधातियन्ति^१। रूपे सति विविधकम्मकारणा कारेन्ति। कसाहि पि ताळेन्ति, वेत्तेहि पि ताळेन्ति, अडुदण्डकेहि पि ताळेन्ति, हृथं पि छिन्दन्ति, पादं पि छिन्दन्ति, हृथपादं पि छिन्दन्ति, कण्णं पि छिन्दन्ति, नासं पि छिन्दन्ति, कण्णनासं पि छिन्दन्ति, बिलङ्गथालिकं पि करोन्ति, सङ्खमुण्डकं^२ पि करोन्ति, राहुमुखं पि करोन्ति,^५ जोतिमालिकं पि करोन्ति, हृथपज्जोतिकं पि करोन्ति, एरकवत्तिकं पि करोन्ति, चीरकवासिकं^३ पि करोन्ति, एणेय्यकं पि करोन्ति, बलिसमंसिकं^४ पि करोन्ति, कहापणिकं पि करोन्ति, खारापतच्छिकं पि करोन्ति, पलिघपरिवत्तिकं पि करोन्ति, पलालपीठकं पि करोन्ति, तत्तेन पि तेलेन ओसिञ्चन्ति, सुनखेहि पि खादापेन्ति, जीवन्तं पि सूले उत्तासेन्ति, असिना पि^५ सीसं छिन्दन्ति। एवं सत्ता रूपहेतु रूपपच्चया रूपकारणा हृञ्जन्ति विहृञ्जन्ति उपहृञ्जन्ति उपधातियन्ति। एवं हृञ्जमाने विहृञ्जमाने उपहृञ्जमाने उपधातियमाने दिस्वा पस्सित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा^६ विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – दिस्वान रूपेसु विहृञ्जमाने।^{१०}^{१५}

पिङ्ग्ल्या ति भगवा ति। पिङ्ग्ल्या ति। भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति। भगवा ति। गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्जत्ति, यदिदं भगवा ति – पिङ्ग्ल्या ति भगवा।

रूपन्ति रूपेसु जना पमत्ता ति। रूपन्ती ति। रूपन्ति कुप्पन्ति पीळयन्ति^७ घट्यन्ति, ब्याधिता^८ दोमनस्सिता होन्ति। चक्खुरोगेन रूपन्ति कुप्पन्ति पीळयन्ति घट्यन्ति, ब्याधिता दोमनस्सिता होन्ति। सोतरोगेन ...पे०... कायरोगेन ...पे०... डंसमकसवातातपसरीसपसम्फस्सेहि रूपन्ति कुप्पन्ति पीळयन्ति घट्यन्ति, ब्याधिता दोमनस्सिता होन्ती ति – रूपन्ति रूपेसु।^{२०}

अथ वा, चक्खुस्मिं हीयमाने हायमाने परिहायमाने वेमाने विगच्छमाने अन्तरधायमाने रूपन्ति ...पे०... दोमनस्सिता होन्ति। सोतस्मिं ... घानस्मिं ... जिन्हाय ... कायस्मिं ... रूपस्मिं ... सद्ग्रस्मिं ...^{२५}

१. उपधातयन्ति – स्या०। २. सङ्खमुण्डकं – स्या०। ३. चिरवासिकं – स्या०।
४. बलिसमंसिकं – स्या०। ५. स्या० पोत्थके नत्थि। ६. तिरयित्वा – स्या०। ७. पीळियन्ति – स्या०। ८. ब्यत्थिता – स्या०।

गन्धस्मि... रसस्मि... फोटुब्बस्मि... कुलस्मि... गणस्मि... आवासस्मि... लाभस्मि... यसस्मि... पसंसाय... सुखस्मि... चीवरस्मि... पिण्डपातस्मि... सेनासनस्मि... गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्वारस्मि हीयमाने हायमाने परिहायमाने वेमाने विगच्छमाने अन्तरधायमाने रूपन्ति
 ५ कुप्पन्ति पीळयन्ति घट्यन्ति, ब्याधिता दोमनस्सिता होन्ती ति – एवं पि रूपन्ति रूपेसु।

जना ति। खत्तिया च ब्राह्मणा च वेस्सा च सुदा च गहट्टा
 च पव्वजिता च देवा च मनुस्सा च। पमत्ता ति। पमादो वत्तब्बो
 कायदुच्चरितेन वा वचीदुच्चरितेन^१ वा मनोदुच्चरितेन वा पञ्चसु^२
 १० कामगुणेसु चित्तस्स वोसग्गो^३ वोसग्गानुप्पदानं कुसलानं वा धम्मानं
 भावनाय असक्कच्चकिरियता^४ असातच्चकिरियता अनट्टितकिरियता
 ओलीनवुत्तिता निक्खित्तच्छन्दता निक्खित्तधुरता अनासेवना
 अभावना अबहुलीकम्मं अनधिट्टानं अननुयोगो पमादो। यो एवरूपो
 पमादो पमज्जना पमज्जिततं – अयं वुच्चति पमादो। इमिना पमादेन
 १५ समन्नागता जना पमत्ता ति – रूपन्ति रूपेसु जना पमत्ता।

तस्मा तुवं पिङ्गिय अप्पमत्तो ति। तस्मा ति। तस्मा
 तंकारणा तंहेतु तप्पच्चया तंनिदाना एवं आदीनवं सम्पस्समानो
 रूपेसु ति – तस्मा तुवं पिङ्गिय। अप्पमत्तो ति। सक्कच्चकारी सातच्च-
 कारी ...पे०... अप्पमादो कुसलेसु धम्मेसू ति – तस्मा तुवं पिङ्गिय
 २० अप्पमत्तो।

जहस्सु रूपं अपुनब्भवाया ति। रूपं ति। चत्तारो च महाभूता
 चतुन्नं च महाभूतानं उपादाय रूपं। जहस्सु रूपं ति। जहस्सु रूपं,
 पजहस्सु रूपं, विनोदेहि रूपं, व्यन्तीकरोहि रूपं, अनभावं गमेहि
 रूपं। अपुनब्भवाया ति। यथा ते रूपं इधेव निरुजभेय, पुनपटि-
 २५ सन्धिको^५ भवो न निब्बत्तेय कामधातुया वा रूपधातुया वा अरूप-
 धातुया वा, कामभवे वा रूपभवे वा अरूपभवे वा, सञ्जाभवे वा
 असञ्जाभवे वा नेवसञ्जानासञ्जाभवे वा, एकवोकारभवे वा
 चतुवोकारभवे वा पञ्चवोकारभवे वा, पुनगतिया वा उपपत्तिया

१. वचीदुच्चरिते – स्या०; एवमुपरि पि। २. पञ्चसु वा – स्या०। ३. वोससग्गो – स्या०; एवमुपरि पि। ४. स्या० पोत्थके नत्थि। ५. पटिसन्धि – स्या०।

वा पटिसन्धिया वा भवे वा संसारे वा वट्टे वा न जनेय न सञ्जनेय न निब्बत्तेय नाभिनिब्बत्तेय, इधेव निरुजभेय वृपसमेय अत्थं गच्छेय पटिप्पस्समभेया ति – जहस्सु रूपं अपुनब्बभवाय। तेनाह भगवा –

“दिस्वान रूपेसु विहञ्जमाने, (पिङ्गिया ति भगवा) ५

रूपन्ति रूपेसु जना पमत्ता।

तस्मा तुवं पिङ्गिय अप्पमत्तो,

जहस्सु रूपं अपुनब्बभवाया” ति ॥

९१. दिसा चतस्सो विदिसा चतस्सो,

उद्धं अधो दस दिसा इमायो । १०

न तुयं अदिट्टुं अस्सुतं अमुतं,

अथो अविञ्जातं किञ्चिच नमत्थ लोके ।

आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं,

जातिजराय इध विष्यहानं ॥

दिसा चतस्सो विदिसा चतस्सो उद्धं अधो दस दिसा इमायो १५
ति । दस दिसा ।

न तुयं अदिट्टुं अस्सुतं^१ अमुतं अथो^२ अविञ्जातं किञ्चिच नमत्थ लोके ति । न तुयं अदिट्टुं अस्सुतं अमुतं^३ अविञ्जातं किञ्चिच अत्तत्थो वा परत्थो वा उभयत्थो वा दिट्टधम्मिको वा अथो सम्परायिको वा अत्थो उत्तानो वा अत्थो गम्भीरो वा अत्थो गूढ्हो वा अत्थो पटिच्छन्नो वा अत्थो नेयो वा अत्थो नीतो वा अत्थो अनवज्जो वा अत्थो निकिक्लेसो वा अत्थो वोदानो वा अत्थो परमत्थो वा नत्थि न सति^४ न संविज्जति नुपलब्धती^५ ति – न तुयं अदिट्टुं अस्सुतं अमुतं अथो अविञ्जातं किञ्चिच नमत्थ लोके ।

आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं ति । धम्मं^६ ति । आदि- २५
कल्याणं ...पे०... निब्बानं च निब्बानगामिनि च पटिपदं आचिक्खाहि
देसेहि पञ्चपेहि पटुपेहि विवराहि विभजाहि उत्तानीकरोहि

१-१. अमुतामुतं वा – स्या० । २. अमुतं – स्या० । ३-३. स्या० पोत्थके नत्थि ।

४-४. सन्ति न संविज्जन्ति नुपलभन्ती – स्या० । ५. आचिक्खधम्मं – स्या० ।

पकासेहि । यमहं विजञ्जं ति । यमहं जानेयं आजानेयं विजानेयं पटिविजानेयं पटिविजभेयं अधिगच्छेयं फस्सेयं सच्छकरेयं ति – आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं ।

५ जातिजराय इध विष्पहानं ति । इधेव जातिजरामरणस्स पहानं वूपसमं^१ पटिनिस्सगं पटिष्पस्सद्धि^२ अमतं निब्बानं ति – जातिजराय इध विष्पहानं । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“दिसा चतस्सो विदिसा चतस्सो,
उद्धं अधो दस दिसा इमायो ।
न तुय्यहं अदिटुं अस्सुतं अमुतं,
अथो अविज्ञातं किञ्चिच नमत्थि लोके ।
आचिक्ख धम्मं यमहं विजञ्जं,
जातिजराय इध विष्पहानं” ति ॥

१० १२. तण्हाधिपन्ने मनुजे पेक्खमानो, (पिङ्गिया ति भगवा)
सन्तापजाते जरसा परेते ।
१५ तस्मा तुवं पिङ्गिय अप्पमत्तो,
जहस्सु तण्हं अपुनब्भवाय ॥

२० तण्हाधिपन्ने मनुजे पेक्खमानो ति । तण्हा ति । रूपतण्हा...पे०... धम्मतण्हा । तण्हाधिपन्ने ति । तण्हाधिपन्ने तण्हानुगे^३ तण्हानुगते तण्हानुसटे तण्हाय पन्ने पटिपन्ने अभिभूते परियादिन्नचित्ते । मनुजे ति – सत्ताधिवचनं । पेक्खमानो ति । पेक्खमानो दक्खमानो ओलो-कयमानो निजभायमानो उपपरिक्खमानो ति – तण्हाधिपन्ने मनुजे पेक्खमानो । पिङ्गिया ति भगवा ति । पिङ्गिया ति । भगवा तं ब्राह्मणं नामेन आलपति । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ...पे०... सच्छिका पञ्जति, यदिदं भगवा ति – पिङ्गिया ति भगवा ।

२५ सन्तापजाते जरसा परेते ति । सन्तापजाते ति । जातिया सन्तापजाते, जराय सन्तापजाते, ब्याधिना सन्तापजाते, मरणेन सन्तापजाते, सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासेहि सन्तापजाते, नेर-यिकेन दुखेन सन्तापजाते ...पे०... दिट्ठब्यसनेन दुखेन सन्तापजाते

१. वूपसमो पटिनिस्सगो पटिष्पस्सद्धि – स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि ।

ईतिजाते उपद्वजाते उपसगगजाते ति – सन्तापजाते । जरसा परेते ति । जराय फुट्टे परेते समोहिते समन्नागते^१ । जातिया अनुगते जराय अनुसटे व्याधिना अभिभूते मरणेन अब्भाहृते अताणे अलेणे असरणे असरणीभूते ति – सन्तापजाते जरसा परेते ।

तस्मा तुवं पिङ्गिय अप्पमत्तो ति । तस्मा ति । तस्मा ५ तंकारणा तंहेतु तप्पच्चया तंनिदाना एवं आदीनवं सम्पस्समानो तण्हाया ति – तस्मा तुवं पिङ्गिय । अप्पमत्तो ति । सक्कच्चकारी ...पे०... अप्पमादो कुसलेसु धम्मेसू ति – तस्मा तुवं पिङ्गिय अप्पमत्तो ।

जहस्सु तण्हं अपुनब्भवाया ति । तण्हा ति । रूपतण्हा ...पे०... धम्मतण्हा । जहस्सु तण्हं ति । जहस्सु तण्हं पजहस्सु तण्हं विनोदेहि तण्हं व्यन्तीकरोहि तण्हं अनभावं गमेहि तण्हं । अपुनब्भवाया ति । यथा ते ...पे०... पुनपटिसन्धिको भर्वो न निब्बत्तेय्य कामधातुया वा रूपधातुया वा अरूपधातुया वा, कामभवे वा रूपभवे वा अरूपभवे वा, सञ्जाभवे वा असञ्जाभवे वा नेवसञ्जानासञ्जाभवे वा, एकवोकारभवे वा चतुर्वोकारभवे वा पञ्चवोकारभवे वा, पुनगतिया वा उपपत्तिया वा पटिसन्धिया वा भवे वा संसारे वा वट्टे वा न जनेय्य न सञ्जनेय्य न निब्बत्तेय्य नाभिनिब्बत्तेय्य, इधेव निरुजभेय्य वूपसमेय्य अत्थं गच्छेय्य पटिप्पस्समभेय्या ति – जहस्सु तण्हं अपुन-भवाय । तेनाह भगवा –

“तण्हाधिपन्ने मनुजे पेक्खमानो, (पिङ्गिया ति भगवा) २०

सन्तापजाते जरसा परेते ।

तस्मा तुवं पिङ्गिय अप्पमत्तो,

जहस्सु तण्हं अपुनब्भवाया” ति ॥

सह गाथापरियोसाना ये^२ ते^३ ब्राह्मणेन सद्धिं एकच्छन्दा एकपयोगा एकाधिष्पाया एकवासनवासिता, तेसं अनेकपाणसहस्सानं विरजं वीतमलं धम्मचक्रवुं उदपादि – “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति । तस्स च ब्राह्मणस्स विरजं वीतमलं धम्मचक्रवुं उदपादि – “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति ।

१. स्या० पोत्थके नत्यि । २-२. तेन – स्या० ।

B. 195

सह धम्मचक्रवृत्त्स' पटिलाभा' अजिनजटावाकचीरतिदण्डकमण्डलुकेसा^१ च मस्सू च अन्तरहिता भण्डकासायवत्थवसनो^२ सङ्गाटिपत्तचीवरधरो अन्वत्थपटिपत्तिया पञ्जलिको भगवन्तं नमस्समानो निसिन्नो होति— “सत्था मे भन्ते भगवा, सावकोहमस्मी” ति ।

पिङ्गियमाणवपुच्छानिहेसो सोळसमो ।

१७. पारायनतथुतिगाथानिहेसो

^५ ९३. इदमवोच भगवा मगधेसु विहरन्तो पासाणके चेतिये, परिचारकसोळसानं^३ ब्राह्मणानं अज्ञिद्वो पुट्ठो पुट्ठो पञ्हं ब्याकासि ।

इदमवोच भगवा ति । इदं^४ पारायनं अवोच । भगवा ति । गारवाधिवचनमेतं ... पे० ... सच्छिका पञ्जत्ति, यदिदं भगवा ति — इदमवोच भगवा । मगधेसु विहरन्तो ति । मगधनामके जनपदे विहरन्तो इरियन्तो वत्तेन्तो पालेन्तो यपेन्तो यापेन्तो । पासाणके चेतिये ति । पासाणकचेतियं^५ वुच्चति बुद्धासनं ति — मगधेसु विहरन्तो पासाणके चेतिये । परिचारकसोळसानं ब्राह्मणानं ति । पिङ्गियो ब्राह्मणो बावरिस्स ब्राह्मणस्स पद्धो पद्धचरो परिचारको सिस्सो । पिङ्गियेन ते सोळसा ति — एवं पि परिचारकसोळसानं ब्राह्मणानं ।

^{१०} १५ अथ वा, ते सोळस ब्राह्मणा बुद्धस्स भगवतो पद्धा पद्धचरा परिचारका सिस्सा ति — एवं पि परिचारकसोळसानं ब्राह्मणानं ।

अज्ञिद्वो पुट्ठो पुट्ठो पञ्हं ब्याकासी ति । अज्ञिद्वो ति । अज्ञिद्वो अज्ञेसितो । पुट्ठो पुट्ठो ति । पुट्ठो पुट्ठो पुच्छितो पुच्छितो याचितो याचितो अज्ञेसितो अज्ञेसितो पसादितो पसादितो । पञ्हं ब्याकासी ति । पञ्हं ब्याकासि आचिकिख देसेसि पञ्जपेसि पट्टपेसि विवरि विभजि उत्तानीअकासि^६ पकासेसी ति — अज्ञिद्वो पुट्ठो पुट्ठो पञ्हं ब्याकासि । तेनेतं वुच्चति —

“इदमवोच भगवा मगधेसु विहरन्तो पासाणके चेतिये, परिचारकसोळसानं ब्राह्मणानं अज्ञिद्वो पुट्ठो पुट्ठो पञ्हं ब्याकासी” ति ।

१-१. चक्रवृपटिलाभा — स्या० । २. अजिनजटावाकचीरदण्डकमण्डलुकेसा — स्या० ।

३. भण्डकासाय० — स्या० । ४. परिचारिकसोळसन्न — स्या० । ५. इमं — स्या० । ६. पासाण-चेतियं — स्या० । ७. उत्तानीमकासि — स्या० ।

१४. एकमेकस्स चे पि पञ्चहस्स अत्थमञ्जाय धम्ममञ्जाय धम्मानुधम्मं पटिपञ्जेय्य, गच्छेय्येव जरामरणस्स पारं। पारञ्जमनीया इमे धम्मा ति । तस्मा इमस्स धम्मपरियायस्स “पारायनं” तेव अधिवचनं ।

एकमेकस्स चे पि पञ्चहस्सा ति । एकमेकस्स चे पि अजित-पञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि तिस्समेत्येयपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि ५ पुण्णकपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि मेत्तगूपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि धोतकपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि उपसीवपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि नन्दकपञ्चहस्स^१, एकमेकस्स चे पि हेमकपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि १० तोदेय्यपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि कप्पपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि जतुकण्णपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि भद्रावुधपञ्चहस्स, एकमे-कस्स चे पि उदयपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि पोसालपञ्चहस्स, १५ एकमेकस्स चे पि मोघराजपञ्चहस्स, एकमेकस्स चे पि पिङ्गिय-पञ्चहस्सा ति – एकमेकस्स चे पि पञ्चहस्स ।

अत्थमञ्जाय धम्ममञ्जाया ति । स्वेव पञ्चो धम्मो, विसज्जनं अत्थो ति अत्थं अञ्जाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा १५ विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – अत्थमञ्जाय । धम्ममञ्जाया ति । धम्मं अञ्जाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – धम्ममञ्जाया ति – अत्थमञ्जाय धम्ममञ्जाय । धम्मानुधम्मं पटिपञ्जेय्या ति । सम्मापटिपदं अनुलोमपटिपदं अपच्चनीकपटिपदं २० अन्वत्थपटिपदं धम्मानुधम्मपटिपदं पटिपञ्जेय्या ति – धम्मानुधम्मं पटिपञ्जेय्य । गच्छेय्येव जरामरणस्स पारं ति । जरामरणस्स पारं वुच्चति अमतं निब्बानं । यो सो सब्बसङ्खारसमथो सब्बूपधिष्पटि-निस्सगो तण्डक्खयो विरागो निरोधो निब्बानं । गच्छेय्येव जरामरणस्स पारं ति । जरामरणस्स पारं गच्छेय्य, पारं अधिगच्छेय्य, पारं २५ अधिफस्मेय्य^२, पारं सच्छिकरेय्या ति – गच्छेय्येव जरामरणस्स पारं । पारञ्जमनीया^३ इमे धम्मा ति । इमे धम्मा पारञ्जमनीया । पारं पापेन्ति पारं सम्पापेन्ति पारं समनुपापेन्ति, जरामणस्स तरणाय^४ संवत्तन्ती ति – पारञ्जमनीया इमे धम्मा ति ।

१. नन्दपञ्चस्म – स्या० । २. फुसेय्य – स्या० । ३. पारगमनीया – स्या०; एवमुपरि पि । ४. तारणाय – स्या० ।

B. 197

तस्मा इमस्स धम्मपरियायस्सा ति । तस्मा ति । तस्मा तंकारणा तंहेतु तप्पच्चया तंनिदाना ति – तस्मा । इमस्स धम्मपरियायस्सा ति । इमस्स पारायनस्सा ति – तस्मा इमस्स धम्मपरियायस्स । पारायनं तेव अधिवचनं ति । पारं वुच्चति अमतं निब्बानं ...पे०...
५ निरोधो निब्बानं । अयनं^१ वुच्चति मग्गो, सेयथिदं – सम्मादिट्टि ...पे०... सम्मासमाधि । अधिवचनं ति । सह्वा समञ्जा पञ्जति वोहारो नामं नामकम्मं नामधेयं निरुत्ति व्यञ्जनं अभिलापो ति – पारायनं तेव अधिवचनं । तेनेतं^२ वुच्चति^३ –

“एकमेकस्स^४ चे पि पञ्चस्स अत्थमञ्जाय धम्ममञ्जाय
१० धम्मानुधम्मं पटिपञ्जेय्य, गच्छेय्येव जरामरणस्स पारं । पारङ्गमनीया इमे धम्मा ति । तस्मा इमस्स धम्मपरियायस्स ‘पारायनं’ तेव अधिवचनं”^५ ति ।

९५. अजितो तिस्समेत्येयो, पुण्णको अथ मेत्तगू ।
धोतको उपसीवो च, नन्दो च अथ हेमको ॥
९६. तोदेय्यकप्पा दुभयो, जतुकण्णी च पण्डितो ।
भद्रावुधो उदयो च, पोसालो चा पि ब्राह्मणो ।
मोघराजा च मेधावी, पिङ्गियो च महाइसि ॥
९७. एते बुद्धं उपागच्छु^६, सम्पन्नचरणं इसिं ।
पुच्छन्ता निपुणे पञ्चे, बुद्धसेटुं उपागमुं ॥

२० एते बुद्धं उपागच्छु^७ ति । एते ति । सोळस^८ “पारायनिया” ब्राह्मणा । बुद्धो ति । यो सो भगवा सयम्भू अनाचरियको पुब्बे अननुस्सुतेसु धम्मेसु सामं सच्चानि अभिमम्बुजिभ, तत्थ च सव्वञ्जुतं पत्तो वलेसु च वसीभावं । बुद्धो ति केनट्टेन^९ बुद्धो? बुद्धो? वुजिभता सच्चानी ति बुद्धो, वोधेता पजाया ति बुद्धो, सव्वञ्जुताय बुद्धो, २५ सव्वदस्साविताय बुद्धो, अभिञ्जेयताय बुद्धो, विकसिताय बुद्धो, खीणासवसह्वातेन बुद्धो, निरुपकिलेससह्वातेन बुद्धो, एकन्तवीतरागो ति बुद्धो, एकन्तवीतदोसो ति बुद्धो, एकन्तवीतमोहो ति बुद्धो,

१. आयनं – स्या० । २-२. स्या० पोत्थके नत्थि । ३-३. स्या० पोत्थके नत्थि । ४. उपागञ्ज्यु – स्या० । ५-५. स्या० पोत्थके नत्थि । ६. केनत्थेन – स्या०; एवमुपरि पि ।

एकन्तनिकिकलेसो ति बुद्धो, एकायनमग्ं गतो ति बुद्धो, एको अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुद्धो ति बुद्धो, अबुद्धिविहतता बुद्धिपटिलाभा ति बुद्धो। बुद्धो ति। नेतं नामं मातरा कतं न पितरा कतं न भातरा कतं न भगिनिया कतं न मित्तामच्चेहि कतं न जातिसालोहितेहि कतं न समणब्राह्मणेहि कतं न देवताहि कतं। ५

विमोक्खन्तिकमेतं बुद्धानं भगवन्तानं बोधिया मूले सह सब्बञ्जुत-जाणस्स पटिलाभा सच्छिका पञ्जति, यदिदं बुद्धो ति। एते बुद्धं उपागच्छुं ति। एते बुद्धं उपागमिंसु उपसङ्गमिंसु पयिरुपासिंसु परिपुच्छिंसु परिपञ्चिंहसू ति – एते बुद्धं उपागच्छुं।

B. 198

सम्पन्नचरणं इसिं ति। चरणं वुच्चति सीलाचारनिवत्ति^१। १० सीलसंवरो पि चरणं, इन्द्रियसंवरो पि चरणं, भोजने मत्तञ्जुता पि चरणं, जागरियानुयोगो पि चरणं, सत्त पि सद्भम्मा चरणं, चत्तारि पि भानानि चरणं। सम्पन्नचरणं ति। सम्पन्नचरणं सेटुचरणं विसेटु-चरणं^२ पामोक्खचरणं उत्तमचरणं पवरचरणं^३। इसी ति। इसि भगवा महन्तं सीलक्वन्धं एसी^४ गवेसी^५ परियेसी ति इसि ...पे०... १५ महेसक्षेहि वा सत्तेहि एसितो गवेसितो परियेसितो – “कहं बुद्धो, कहं भगवा, कहं देवदेवो कहं नरासभो” ति – इसी ति – सम्पन्नचरणं इसिं।

पुच्छन्ता निपुणे पञ्चे ति। पुच्छन्ता ति। पुच्छन्ता याचन्ता अजभेसन्ता पसादेन्ता। निपुणे पञ्चे ति। गम्भीरे दुहसे दुरनुबोधे सन्ते पणीते अतक्कावचरे निपुणे पण्डितवेदनीये पञ्चे ति – पुच्छन्ता २० निपुणे पञ्चे।

बुद्धसेटुं उपागमुं ति। बुद्धो^६ ति। यो सो भगवा...पे०... सच्छिका पञ्जति, यदिदं बुद्धो ति। सेटुं ति। अगं सेटुं विसेटुं पामोक्खं उत्तमं पवरं बुद्धं उपागमुं उपागमिंसु उपसङ्गमिंसु पयिरुपासिंसु परिपुच्छिंसु परिपञ्चिंहसू ति – बुद्धसेटुं उपागमुं। २५ तेनेतं वुच्चति –

“एते बुद्धं उपागच्छुं, सम्पन्नचरणं इसिं।

पुच्छन्ता निपुणे पञ्चे, बुद्धसेटुं उपागमुं” ति॥

१. सीलाचारनिपक्ति – स्या०। २. मेटुचरण – स्या०। ३. पवरचरणं सम्पन्नचरणं – स्या०। ४-४. एसि गवेसि – स्या०। ५. बुद्धा – स्या०।

९८. तेसं बुद्धो पब्याकासि^१, पञ्चं पुटो यथातथं ।
पञ्चानं वेय्याकरणे, तोसेसि ब्राह्मणे मुनि ॥

तेसं बुद्धो पब्याकासी ति । तेसं ति – सोळसानं^२ पारायनियानं ब्राह्मणानं । बुद्धो ति । यो सो भगवा ... पे० ... सच्छिका पञ्जति, यदिदं
५ बुद्धो ति । पब्याकासी ति । तेसं बुद्धो पब्याकासि आचिक्ख देसेसि पञ्जपेसि पट्टपेसि विवरि विभजि उत्तानीअकासि पकासेसी ति – तेसं बुद्धो पब्याकासि ।

B. 199 १० पञ्चं पुटो यथातथं ति । पञ्चं पुटो ति । पञ्चं पुटो पुच्छितो याचितो अजभेसितो पसादितो । यथातथं ति । यथा आचिक्खतब्बं तथा आचिक्ख, यथा देसितब्बं तथा देसेसि, यथा पञ्जपेतब्बं तथा पञ्जपेसि, यथा पट्टपेतब्बं^३ तथा पट्टपेसि, यथा विवरितब्बं तथा विवरि, यथा विभजितब्बं तथा विभजि, यथा उत्तानीकातब्बं तथा उत्तानीअकासि, यथा पकासितब्बं तथा पकासेसी ति – पञ्चं पुटो यथातथं ।

१५ पञ्चानं वेय्याकरणे ति । पञ्चानं वेय्याकरणे आचिक्खनेन देसनेन पञ्जपनेन पट्टपनेन विवरणे^४ विभजनेन उत्तानीकम्मेन पकासनेन ति – पञ्चानं वेय्याकरणे ।

२० तोसेसि ब्राह्मणे मुनी ति । तोसेसी ति । तोसेसि वितोसेसि पसादेसि आराधेसि अत्तमने अकासि । ब्राह्मणे ति । सोळस पारायनिये ब्राह्मणे । मुनी ति । मोनं वुच्चति ब्राणं ...पे०... सङ्गजालमतिच्च सो मुनी ति – तोसेसि ब्राह्मणे मुनि । तेनेतं वुच्चति –

“तेसं बुद्धो पब्याकासि, पञ्चं पुटो यथातथं ।

पञ्चानं वेय्याकरणे, तोसेसि ब्राह्मणे मुनी” ति ॥

२५ ९९. ते तोसिता चक्खुमता, बुद्धेनादिच्चबन्धुनाः ।
ब्रह्मचरियमचरिंसु, वरपञ्जस्स सन्त्तिके ॥

ते तोसिता चक्खुमता ति । ते ति । सोळस पारायनिया ब्राह्मणा । तोसिता ति । तोसिता वितोसिता पसादिता आराधिता

१. ब्याकासि – स्या० । २. सोळसन्न – स्या० । ३. पकासेतब्ब – स्या० । ४. विवरेन – स्या० ।

अत्तमना कता ति – ते तोसिता । चकखुमता ति । भगवा पञ्चहि
चकखूहि चकखुमा – मंसचकखुना पि चकखुमा, दिब्बचकखुना पि
चकखुमा, पञ्जाचकखुना पि चकखुमा, बुद्धचकखुना पि चकखुमा,
समन्तचकखुना पि चकखुमा । कथं भगवा मंसचकखुना पि चकखुमा
...पे०... एवं भगवा समन्तचकखुना पि चकखुमा ति – ते तोसिता ५
चकखुमता ।

बुद्धेनादिच्चबन्धुना ति । बुद्धो ति । यो सो भगवा ...पे०...
सच्छिका पञ्जति, यदिदं बुद्धो ति । आदिच्चबन्धुना ति । आदिच्चो
वुच्चति सूरियो । सो गोतमो गोत्तेन, भगवा पि गोतमो गोत्तेन,
भगवा सूरियस्स गोत्तजातको गोत्तवन्धु । तस्मा बुद्धो आदिच्चबन्धू १०
ति – बुद्धेनादिच्चबन्धुना ।

ब्रह्मचरियमचरिंसू ति । ब्रह्मचरियं वुच्चति असद्भूमसमा-
पत्तिया आरति विरति पटिविरति वेरमणी विरमणं अकिरिया
अकरणं अनजभापति वेलाअनतिककमो सेतुधातो । अपि च,
निष्परियायवसेन ब्रह्मचरियं वुच्चति अरियो अटुङ्गिको मग्गो, १५
सेय्यथिदं – सम्मादिट्ठि, सम्मासङ्क्लिप्पो, सम्मावाचा, सम्माकम्मन्तो,
सम्माआजीवो, सम्मावायामो, सम्मासति, सम्मासमाधि । ब्रह्म-
चरियमचरिंसू ति । ब्रह्मचरियं चर्चिरिसु अचर्चिरिसु समादाय वर्त्तिसू
ति – ब्रह्मचरियमचरिसु ।

वरपञ्जस्स सन्तिके ति । वरपञ्जस्स अग्गपञ्जस्स सेटु- २०
पञ्जस्स विसेटुपञ्जस्स पामोक्खपञ्जस्स उत्तमपञ्जस्स पवरपञ्जस्स ।
सन्तिके ति । सन्तिके सामन्ता आसन्ने अविदूरे उपकट्टे ति – वरपञ्जस्स
सन्तिके । तेनेतं वुच्चति –

“ते तोसिता चकखुमता, बुद्धेनादिच्चबन्धुना ।
ब्रह्मचरियमचरिसु, वरपञ्जस्स सन्तिके” ति ॥ २५

१००. एकमेकस्स पञ्जस्स, यथा बुद्धेन देसितं ।
तथा यो पटिपञ्जेय्य, गच्छे पारं अपारतो ॥

१. बुद्धेना – स्याऽ । २. सुरियो – स्याऽ ।

एकमेकस्स पञ्चस्सा ति । एकमेकस्स अजितपञ्चस्स,
एकमेकस्स तिस्समेतेयपञ्चस्स ...पे०... एकमेकस्स पिङ्गियपञ्चस्सा
ति – एकमेकस्स पञ्चस्स ।

यथा बुद्धेन देसितं ति । बुद्धो ति । यो सो भगवा सयम्भू
५ ...पे०... सच्छिका पञ्जत्ति, यदिदं बुद्धो ति । यथा बुद्धेन देसितं ति ।
यथा बुद्धेन आचिकित्तं देसितं पञ्चपितं पटुपितं विवरितं विभजितं
उत्तानीकतं पकासितं ति – यथा बुद्धेन देसितं ।

तथा यो पटिपञ्जेय्या ति । सम्मापटिपदं अनुलोमपटिपदं
अपच्चनीकपटिपदं अन्वत्थपटिपदं धम्मानुधम्मपटिपदं पटिपञ्जेय्या
१० ति – तथा यो पटिपञ्जेय्य ।

B. 201

गच्छे पारं अपारतो ति । पारं वुच्चति अमतं निब्बानं
...पे०... निरोधो निब्बानं । अपारं वुच्चन्ति किलेसा च खन्धा च
अभिसङ्घारा च । गच्छे पारं अपारतो ति । अपारतो पारं गच्छेय्य,
पारं अधिगच्छेय्य, पारं फस्सेय्य, पारं सच्छिकरेय्या ति – गच्छे
१५ पारं अपारतो । तेनेतं वुच्चति –

“एकमेकस्स पञ्चस्स, यथा बुद्धेन देसितं ।
तथा यो पटिपञ्जेय्य, गच्छे पारं अपारतो” ति ॥

१०१. अपारा पारं गच्छेय्य, भावेन्तो मग्गमुत्तमं ।

मग्गो सो पारं गमनाय, तस्मा पारायनं इति ॥

२० अपारा पारं गच्छेय्या ति । अपारं वुच्चन्ति किलेसा च
खन्धा च अभिसङ्घारा च । पारं वुच्चति अमतं निब्बानं ...पे०...
तण्हक्खयो विरागो निरोधो निब्बानं । अपारा पारं गच्छेय्या ति ।
अपारा पारं गच्छेय्य, पारं अधिगच्छेय्य, पारं फस्सेय्य, पारं सच्छि-
करेय्या ति – अपारा पारं गच्छेय्य ।

२५ भावेन्तो मग्गमुत्तमं ति । मग्गमुत्तमं वुच्चति अरियो
अटुङ्गिको मग्गो, सेय्यथिदं – सम्मादिट्ठि ...पे०... सम्मासमाधि । मग्ग-
मुत्तमं ति । मग्गं अग्गं सेटुं विसेटुं पामोक्खं उत्तमं पवरं । भावेन्तो
ति । भावेन्तो आसेवन्तो वहुलीकरोन्तो ति – भावेन्तो मग्गमुत्तमं ।

मग्गो सो पारं गमनाया ति -

मग्गो पन्थो पथो पज्जो, अञ्जसं वटुमायनं ।
नावा उत्तरसेतु च, कुल्लोऽच भिसि॑ सङ्क्षमो ॥

पारं गमनाया ति । पारं गमनाय पारं सम्पापनाय पारं
समनुपापनाय जरामरणस्स तरणाया ति - मग्गो सो पारं गमनाय । ५

तस्मा पारायनं इती ति । तस्मा ति । तस्मा तंकारणा
तंहेतु तप्पच्चया तंनिदाना । पारं वुच्चति अमतं निब्बानं ...पे०...
निरोधो निब्बानं । अयनं॑ वुच्चति मग्गो । इती ति । पदसन्धि ...पे०...
पदानुपुब्बतापेतं इती ति - तस्मा पारायनं इति । तेनेतं वुच्चति -

“अपारा पारं गच्छेय्य, भावेत्तो मग्गमुत्तमं । १०

मग्गो सो पारं गमनाय, तस्मा पारायनं इती” ति ॥

पारायनतथुतिगाथानिहेसो सत्तरसमो ।

१८. पारायनानुगीतिगाथानिहेसो

१०२. पारायनमनुगायिस्सं, (इच्चायस्मा पिङ्ग्नियो)

B. 202

यथाद्विव तथाक्खासि, विमलो भूरिमेधसो ।

निक्कामो निब्बनो नागो, किस्स हेतु मुसा भणे ॥

पारायनमनुगायिस्सं ति । गीतमनुगायिस्सं कथितमनुकथ- १५
यिस्सं॑ भणितमनुभणिस्सं लपितमनुलपिस्सं भासितमनुभासिस्सं
ति - पारायनमनुगायिस्सं । इच्चायस्मा पिङ्ग्नियो ति । इच्चा ति ।
पदसन्धि ...पे०... पदानुपुब्बतापेतं - इच्चा ति । आयस्मा ति । पियवचनं
गरुवचनं सगारवसप्पतिसाधिवचनमेतं - आयस्मा ति । पिङ्ग्नियो ति ।
तस्स थेरस्स नामं सङ्क्षा समञ्जा पञ्जन्ति वोहारो नामं नामकम्मं २०
नामधेयं निरुत्ति व्यञ्जनं अभिलापो ति - इच्चायस्मा पिङ्ग्नियो ।

यथाद्विव तथाक्खासी ति । यथा अद्विव तथा अक्खासि
आचिक्ख देसेसि पञ्जपेसि पटुपेसि विवरि विभजि उत्तानीअकासि
पकासेसि । “सब्बे सङ्क्षारा अनिच्चा” ति यथा अद्विव तथा

१-१. पकुल्लो - स्या० । २. आयनं - स्या० । ३. कथितमनुगायिस्सं - स्या० पोत्थके
एव सब्बपदेसु अनुगायिस्सं ति आगतं ।

अक्खासि आचिक्ख देसेसि पञ्जपेसि पट्टपेसि विवरि विभजि
उत्तानीअकासि पकासेसि । “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा
अनत्ता” ति ... “यं किञ्चिं समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति
यथा अद्विक्ख तथा अक्खासि आचिक्ख देसेसि पञ्जपेसि पट्टपेसि

^५ विवरि विभजि उत्तानीअकासि पकासेसि ति – यथाद्विक्ख तथाक्खासि ।

B. 203

विमलो भूरिमेधसो ति । विमलो ति । रागो मलं, दोसो
मलं, मोहो मलं, कोधो ... उपनाहो ... सब्बाकुसलाभिसङ्घारा मला ।
ते मला बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छ्वस्मूला तालावत्थुक्ता अनभावं-
क्ता आयति अनुप्पादधम्मा । अमलो बुद्धो^१ विमलो निम्मलो
१० मलापगतो मलविष्पहीनो मलविमुत्तो^२ सब्बमलवीतिवत्तो । भूरि
वुच्चति पथवी^३ । भगवा ताय^४ पथविसमाय पञ्जाय विपुलाय
वित्थताय समन्वागतो । मेधा वुच्चति पञ्जा । या पञ्जा पजानना ...
अमोहो धम्मविच्यो सम्मादिद्वि । भगवा इमाय मेधाय पञ्जाय
१५ उपेतो समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो समुपपन्नो समन्वागतो,
तस्मा बुद्धो सुमेधसो ति – विमलो भूरिमेधसो ।

निक्कामो निब्बनो नागो ति । कामा ति । उद्धानतो द्वे कामा –
वत्थुकामा च किलेसकामा च ...पे०... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा ...पे०....
इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । बुद्धस्स भगवतो वत्थुकामा परिञ्जाता
किलेसकामा पहीना वत्थुकामानं परिञ्जातत्ता किलेसकामानं पहीनता ।
२० भगवा न कामे कामेति न कामे इच्छति न कामे पत्थेति न कामे
पिहेति न कामे अभिजप्पति । ये कामे कामेन्ति कामे इच्छन्ति कामे
पत्थेन्ति कामे पिहेन्ति कामे अभिजप्पन्ति ते कामकामिनो रागरागिनो
२५ सञ्जसञ्जनो । भगवा न कामे कामेति न कामे इच्छति न कामे
पत्थेति न कामे पिहेति न कामे अभिजप्पति । तस्मा बुद्धो अकामो
निक्कामो चत्तकामो वन्तकामो मुत्तकामो पहीनकामो पटिनिस्सदु-
कामो वीतरागो विगतरागो चत्तरागो वन्तरागो मुत्तरागो पहीनरागो
पटिनिस्सदुरागो निच्छातो निब्बुतो सीतिभूतो सुखप्पटिसंवेदी
३० ब्रह्मभूतेन अत्तना विहरती ति – निक्कामो ।

१. तस्मा बुद्धो – स्या० । २. मलविष्पमुत्तो – स्या० । ३. पठवी – स्या० । ४.
इमाय – स्या० । ५. सुखपटिसंवेदी – स्या० ।

निब्बनो ति । रागो वनं, दोसो वनं, मोहो वनं, कोधो वनं, उपनाहो वनं ... सब्बाकुसलाभिसङ्घारा वना । ते वना बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छ्वस्मूला तालावत्थुक्ता अनभावंकता आयतिं अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो अवनो विवनो^१ निब्बनो वनापगतो वनविष्पीहीनो वनविमुत्तो सब्बवनवीतिवत्तो ति – निब्बनो । नागो ति । नागो;^५ भगवा आगुं न करोती ति नागो, न गच्छती ति नागो, न आगच्छती ति नागो ... एवं भगवा न आगच्छती ति नागो ति – निक्नामो निब्बनो नागो ।

किस्स हेतु मुसा भणे ति । किस्स हेतु ति । किस्स हेतु किहेतु^२ किकारणा किनिदाना किपच्चया ति – किस्स हेतु । मुसा भणे ति । मुसा^३ भणेय्य कथेय्य दीपेय्य वोहरेय्य – मुसा भणे^४ ति । मोसवज्जं भणेय्य, मुसावादं भणेय्य, अनरियवादं भणेय्य । इधेकच्चो सभागतो^५ वा परिसागतो^६ वा जातिमज्जभगतो वा पूगमज्जभगतो^७ वा^८ राजकुलमज्जभगतो वा अभिनीतो सक्रिपुद्गो – “एहम्भो^९ पुरिस, यं जानासि तं वदेही” ति, सो^{१०} अजानं वा^{११} आह – “जानामी” ति,^{१०} जानं वा आह – “न जानामी” ति, अपस्सं वा आह – “पस्सामी” ति, पस्सं वा आह – “न पस्सामी” ति । इति अत्तहेतु वा परहेतु वा आमिसकिञ्चक्खहेतु वा सम्पजानमुसा भासति,^{१२} इदं वुच्चति मोसवज्जं ।

अपि च, तीहाकारेहि मुसावादो होति । पुब्वेवस्स होति – “मुसा भणिस्सं” ति, भणन्तस्स होति – “मुसा भणामी” ति, भणितस्स होति – “मुसा मया भणित” ति – इमेहि तीहाकारेहि मुसावादो होति । अपि च, चतूहाकारेहि मुसावादो होति । पुब्वेवस्स होति – “मुसा भणिस्सं” ति, भणन्तस्स होति – “मुसा भणामी” ति, भणितस्स होति – “मुसा मया भणित” ति, विनिधाय दिर्द्वि – इमेहि चतूहाकारेहि मुसावादो होति । अपि च, पञ्चहाकारेहि ... छहाकारेहि ... सत्तहाकारेहि ... अद्धुहाकारेहि मुसावादो होति । पुब्वेवस्स होति –

१. स्याऽ पोत्थके नत्थि । २. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ३-३. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ४. सभगतो – स्याऽ । ५. परिसगतो – स्याऽ । ६-६. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ७. एहि भो – स्याऽ । ८. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ९. स्याऽ पोत्थके नत्थि । १०. भणति – स्याऽ ।

“मुसा भणिस्सं” ति, भणन्तस्स होति—“मुसा भणामी” ति, भणितस्स होति—“मुसा मया भणितं” ति, विनिधाय दिट्ठि, विनिधाय खन्ति, विनिधाय रुचिं, विनिधाय सञ्जं, विनिधाय भावं—इमेहि अट्ठहाकारेहि मुसावादो होति मोसवज्जं । किस्स हेतु मुसा भणेय्य कथेय्य ५ दीपेय्य वोहरेय्या ति—किस्स हेतु मुसा भणे । तेनाह थेरो पिङ्गियो—

“पारायनमनुगायिसं, (इच्चायस्मा पिङ्गियो)

यथाद्वक्ष्व तथाक्षासि, विमलो भूरिमेधसो ।

निक्कामो निब्बनो नागो, किस्स हेतु मुसा भणे” ति ॥

१०३. पहीनमलमोहस्स, मानमक्खप्पहायिनो ।

१० १० ३. हन्दाहं कित्तयिस्सामि, गिरं वण्णूपसंहितं ॥

पहीनमलमोहस्सा ति । मलं ति । रागो मलं, दोसो मलं, मोहो मलं, मानो मलं, दिट्ठि मलं, किलेसो मलं, सब्बदुच्चरितं मलं, सब्बभवगामिकम्मं मलं ।

मोहो ति । यं दुक्खे अञ्जाणं ... अविज्ञालङ्घी मोहो अकुसल-

१५ मूलं । अयं वुच्चति मोहो । मलं च मोहो च बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता आयति अनुष्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो पहीनमलमोहो ति—पहीनमलमोहस्स ।

B. 205

मानमक्खप्पहायिनो ति । मानो ति । एकविधेन मानो—या॑ चित्तस्स उन्नति॑ । दुविधेन मानो—अत्तुकंसनमानो, परवम्भनमानो ।

२० तिविधेन मानो—सेय्योहमस्मी ति मानो, सदिसोहमस्मी ति मानो, हीनोहमस्मी ति मानो । चतुर्बिधेन मानो—लाभेन मानं जनेति, यसेन मानं जनेति, पसंसाय मानं जनेति, सुखेन मानं जनेति । पञ्चविधेन मानो—लाभिम्हि मनापिकानं रूपानं ति मानं जनेति, लाभिम्हि मनापिकानं सद्वानं ... गन्धानं ... रसानं ... फोटुब्बानं ति मानं जनेति । छब्बिधेन मानो—चक्खुसम्पदाय मानं जनेति, सोतसम्पदाय ... घानसम्पदाय ... जिब्हासम्पदाय ... कायसम्पदाय ... मनोसम्पदाय मानं जनेति । सत्तविधेन मानो—मानो, अतिमानो, मानातिमानो, ओमानो,

१. मला—स्या० । २-२. स्या० पोत्थके नत्वा । ३. यो—स्या० । ४. उण्णति—स्या० ।

अवमानो, अस्मिमानो, मिच्छामानो । अटुविधेन मानो – लाभेन मानं जनेति, अलाभेन ओमानं जनेति, यसेन मानं जनेति, अयसेन ओमानं जनेति, पसंसाय मानं जनेति, निन्दाय ओमानं जनेति, सुखेन मानं जेति, दुक्खेन ओमानं जनेति । नवविधेन मानो – सेय्यस्स सेय्योहमस्मी ति मानो, सेय्यस्स सदिसोहमस्मी ति मानो, सेय्यस्स हीनोहमस्मी ति ५ मानो, सदिसस्स सेय्योहमस्मी ति मानो, सदिसस्स सदिसोहमस्मी ति मानो, सदिसस्स हीनोहमस्मी ति मानो, हीनस्स सदिसोहमस्मी ति मानो, हीनस्स हीनोहमस्सी ति मानो । दसविधेन मानो – इधेकच्चो मानं जनेति जातिया वा गोत्तेन वा कोलपुत्तियेन^१ वा वण्णपोक्खरताय वा धनेन वा १० अज्ञेनेन वा कम्मायतनेन वा सिष्पायतनेन वा विज्जाटुनेन^२ वा सुतेन वा पटिभानेन^३ वा अञ्जतरञ्जतरेन वा वथ्थुना । यो एवरूपो मानो मञ्जना मञ्जितत्तं उन्नतिः उन्नमो^४ धजो सम्पग्गाहो केनु-कम्यता चित्तस्स – अयं वुच्चति मानो ।

मक्खो^५ ति । यो^६ मक्खो मक्खायना मक्खायितत्तं निट्ठुरिय^७ १५ निट्ठुरियकम्मं – अयं वुच्चति मक्खो । बुद्धस्स भगवतो मानो च मक्खो च पहीना उच्छ्वभूला तालावत्थुकता अनभावंकता आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो मानमक्खप्पहायी ति – मानमक्ख-प्पहायिनो ।

हन्दाहं कित्तयिस्सामि गिरं वण्णूपसंहितं ति । हन्दाहं २० ति । पदसन्धि पदसंसग्गो पदपारिपूरी अक्खरसमवायो व्यञ्जनसिलिङ्गता पदानुपुब्बतापेतं – हन्दाहं ति । कित्तयिस्सामि गिरं वण्णूप-संहितं ति । वण्णेन उपेतं समुपेतं उपागतं समुपागतं उपपन्नं समुपपन्नं समन्नागतं वाचं गिरं व्यप्पथं उदीरणं^८ कित्तयिस्सामि देसेस्सामि^९ पञ्जपेस्सामि पटुपेस्सामि विवरिस्सामि विभजिस्सामि उत्तानी-करिस्सामि पकासेस्सामी ति – हन्दाहं कित्तयिस्सामि गिरं वण्णूप-संहितं । तेनाह थेरो पिङ्गियो –

१. कोलपुत्तिकेन – स्या० । २. विज्जटुनेन – स्या० । ३. पटिभाणेन – स्या० । ४-५. उण्णति उन्नलो – स्या० । ५. मक्खा – स्या० । ६. स्या० पोत्थके नतिथि । ७. स्या० पोत्थके नतिथि । ८. ओदीरण – स्या० । ९. देसेस्सामि – स्या० ; एवमुपरि पि ।

“पहीनमलमोहस्स, मानमक्खप्पहायिनो ।
हन्दाहं कित्तयिस्सामि, गिरं वण्णूपसंहितं” ति ॥

१०४. तमोनुदो बुद्धो समन्तचक्खु,
लोकन्तगू सब्बभवातिवत्तो ।
अनासवो सब्बदुक्खप्पहीनो,
सच्चव्ययो ब्रह्मे उपासितो मे ॥

तमोनुदो बुद्धो समन्तचक्खु ति । तमोनुदो ति । रागतमं
दोसतमं मोहतमं मानतमं दिट्ठितमं किलेसतमं दुच्चरिततमं अन्धकरणं
अञ्जाणकरणं^१ पञ्जानिरोधिकं विघातपक्षिकं अनिब्बानसंवत्तनिकं
१० नुदि पनुदि पजहि^२ विनोदेसि^३ व्यन्तीअकासि अनभावं गमेसि ।
बुद्धो ति । यो सो भगवा ...पे०... सच्छिका पञ्जति; यदिदं बुद्धो ति ।
समन्तचक्खु वुच्चति सब्बञ्जुतजाणं ...पे०... तथागतो तेन समन्तचक्खु
ति – तमोनुदो बुद्धो समन्तचक्खु ।

लोकन्तगू सब्बभवातिवत्तो ति । लोको ति । एको लोको –
१५ भवलोको । द्वे लोका – भवलोको^४ च सम्भवलोको च^५; सम्पत्तिभव-
लोको^६ च सम्पत्तिसम्भवलोको च; विपत्तिभवलोको च विपत्तिसम्भव-
लोको च^७ । तयो लोका – तिस्सो वेदना । चत्तारो लोका – चत्तारो
आहारा । पञ्च लोका – पञ्चुपादानक्खन्धा । छ लोका – छ अजमत्ति-
१० कानि आयतनानि । सत्त लोका – सत्तविज्ञाणटितियो । अटु लोका –
अटु लोकधम्मा । नव लोका – नव सत्तावासा । दस लोका – दस
आयतनानि^८ । द्वादस लोका – द्वादसायतनानि । अट्टारस लोका – अट्टारस
धातुयो । लोकन्तगू ति । भगवा लोकस्स अन्तगतो अन्तप्पत्तो
१५ कोटिगतो कोटिप्पत्तो ... निब्बानगतो निब्बानप्पत्तो । सो वुथवासो^९
क्षिणचरणो ... जातिमरणसंसारो^{१०} निथ तस्स पुनव्यवो ति – लोकन्तगू ।

२० सब्बभवातिवत्तो ति । भवा ति । द्वे भवा – कम्मभवो च
पटिसन्धिको च पुनव्यवो । कतमो कम्मभवो? पुञ्जाभिसङ्घारो

१. भावा रागतमं – स्या० । २. अचक्खुकरणं अजाणकरणं – स्या० । ३-३. जहि
विनोदयि – स्या० । ४-४. स्या० पोत्थके निथि । ५-५. सम्पत्ति च भवलोको विपत्ति च
भवलोको – स्या० । ६. उपकिक्लेसा एकादस लोका एकादस कामभवा – स्या० । ७. वुट्ट-
वासो – स्या० । ८. जातिजामरणसंसारो – स्या० ।

अपुञ्जाभिसङ्घारो आनेञ्जाभिसङ्घारो – अयं कम्मभवो। कतमो पटिसन्धिको पुनब्भवो? पटिसन्धिका रूपा वेदना सञ्जा सङ्घारा विञ्जाणं – अयं पटिसन्धिको पुनब्भवो। भगवा कम्मभवं च पटि-सन्धिकं च पुनव्भवं अतिवत्तो अतिकक्न्तो वीतिवत्तो ति – लोकन्तर्गू सब्बभवातिवत्तो।

5

अनासवो सब्बदुक्खप्पहीनो ति। अनासवो ति। चत्तारो आसवा – कामासवो, भवासवो, दिट्टासवो, अविज्जासवो। ते आसवा बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता आयतिं अनुप्पादधम्मा। तस्मा बुद्धो अनासवो। सब्बदुक्खप्पहीनो ति। सब्बं तस्स पटिसन्धिकं जातिदुक्खं जरादुक्खं व्याधिदुक्खं मरणदुक्खं सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासदुक्खं ...पे०... दिट्टिव्यसन-दुक्खं पहीनं समुच्छिन्नं वूपसन्तं पटिप्पस्सद्धं अभव्वुप्पत्तिकं जाणग्गिना दहुं। तस्मा बुद्धो सब्बदुक्खप्पहीनो ति – अनासवो सब्बदुक्खप्पहीनो।

10

सच्चव्ययो ब्रह्मे उपासितो मे ति। सच्चव्ययो ति। सच्च-व्ययो' सदिसनामो सदिसव्ययो' सच्चसदिसव्ययो। विपस्सी भगवा, सिखी भगवा, वेस्सभू भगवा, ककुसन्धो भगवा, कोणागमनो' भगवा, कस्सपो भगवा। ते बुद्धा भगवन्तो सदिसनामा सदिसव्ययो'। भगवा पि सक्यमुनि तेसं बुद्धानं भगवन्तानं सदिसनामो सदिसव्ययो ति – तस्मा बुद्धो सच्चव्ययो।

20

ब्रह्मे उपासितो मे ति। सो मया भगवा आसितो उपासितो पयिरुपासितो परिपुच्छितो परिपञ्चितो ति – सच्चव्ययो ब्रह्मे उपासितो मे। तेनाह थेरो पिञ्जियो –

25

‘तमोनुदो बुद्धो समन्तचक्खु,
लोकन्तर्गू सब्बभवातिवत्तो।
अनासवो सब्बदुक्खप्पहीनो,
सच्चव्ययो ब्रह्मे उपासितो मे’ ति॥

B. 208

१०५. दिजो यथा कुब्बनकं पहाय,
बहुप्फलं काननमावसेय्य।
एवमहं^१ अप्पदस्से पहाय,
महोदधिं हंसोरिव^२ अज्भपत्तो^३ ॥

५ दिजो यथा कुब्बनकं पहाय बहुप्फलं काननमावसेय्या
ति । दिजो वुच्चति पक्खी । किकारणा दिजो वुच्चति पक्खी ?
द्विक्खतुं जायती ति दिजो, मातुकुच्छिम्हा च अण्डकोसम्हा च ।
तंकारणा दिजो वुच्चति पक्खी ति – दिजो । यथा कुब्बनकं पहाया ति ।
यथा दिजो कुब्बनकं परित्तवनकं^४ अप्पफल^५ अप्पभक्खं अप्पोदकं
१० पहाय जहित्वा अतिकक्मित्वा समतिकक्मित्वा^६ वीतिवत्तेत्वा अञ्जं
वहुप्फलं बहुभक्खं बहूदकं^७ महन्तं काननं वनसण्डं अधिगच्छेय्य
विन्देय्य पटिलभेय्य, तस्मिं च^८ वनसण्डे वासं कप्पेय्या ति – दिजो
यथा कुब्बनकं पहाय बहुप्फलं काननं आवसेय्य ।

एवमहं अप्पदस्से पहाय महोदधिं हंसोरिव अज्भपत्तो ति ।

१५ एवं ति । ओपम्मसम्पटिपादनं । अप्पदस्से पहाया ति । यो च बावरी
ब्राह्मणो ये चञ्जे तस्स आचरिया बुद्धं भगवन्तं उपादाय अप्पदस्सा
परित्तदस्सा थोकदस्सा ओमकदस्सा लामकदस्सा छतुक्कदस्सा^९ वा ।
ते अप्पदस्से परित्तदस्से ओमकदस्से लामकदस्से छतुक्कदस्से पहाय
पजहित्वा अतिकक्मित्वा समतिकक्मित्वा वीतिवत्तेत्वा बुद्धं भगवन्तं
२० अप्पमाणदस्सं अग्गदस्सं सेटुदस्सं विसेटुदस्सं पामोक्खदस्सं उत्तमदस्सं
पवरदस्सं असमं असमसमं अप्पटिसमं अप्पटिभागं अप्पटिपुग्गलं
देवातिदेवं नरासभं पुरिससीहं पुरिसनागं पुरिसाजञ्जं पुरिसनिसभं
पुरिसधोरय्यं दसबलधारिं^{१०} अधिगच्छिं विन्दिं पटिलभिं । यथा च^{११}
२५ हंसो महन्तं मानसकं^{१२} वा सरं अनोतत्तं वा दहं महासमुद्दं वा
अक्खोभं^{१३} अमितोदकं जलरासिं^{१४} अधिगच्छेय्य विन्देय्य पटिलभेय्य,
एवमेव^{१५} बुद्धं भगवन्तं अक्खोभं अमिततेजं पभिन्नज्ञाणं विवटचक्कुं

B. 209

१. एवमाहं – स्याऽ । २. हंसोरिवज्ञपत्तो – स्याऽ । ३. रित्तवनकं – स्याऽ । ४-४.
स्याऽ पोत्थके नत्थि । ५. बहुरुक्खं – स्याऽ । ६. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ७. जतुक्कदस्सा –
स्याऽ ; एवमुपरि पि । ८. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ९. दसबलं तादि – स्याऽ । १०. व – स्याऽ ।
११. मानुसकं – स्याऽ । १२. अक्खोभं – स्याऽ । १३. स्याऽ पोत्थके नत्थि । १४. एवमेव
पिङ्गियो ब्राह्मणो – स्याऽ ।

पञ्जापभेदकुसलं अधिगतपटिसम्भिदं चतुवेसारज्जप्तं सद्वाधिमुत्तं^१
सेतपच्चत्तं अद्वयभाणि तादिं तथापटिङ्गं अपरित्तं महत्तं गम्भीरं
अप्पमेयं दुप्परियोगाल्हं^२ पहूतरतनं^३ सागरसमं छळङ्गुपेक्खाय
समन्नागतं अतुलं विपुलं अप्पमेयं, तं तादिसं पवदतं मग्गवादिनं
मेरुमिव^४ नगानं गरुदमिव दिजानं सीहमिव मिगानं उदधिमिव^५
अण्णवानं अधिगच्छि,^६ तं सत्थारं जिनपवरं महेसिं ति^७ – एवमहं
अप्पदस्से पहाय महोदधिं हंसोरिव अज्भपत्तो। तेनाह थेरो
पिङ्ग्यो –

“दिजो यथा कुब्बनकं पहाय,
बहुप्फलं काननमावसेय्य।
एवमहं अप्पदस्से पहाय,
महोदधिं हंसोरिव अज्भपत्तो” ति ॥

10

१०६. ये मे पुब्बे वियाकंसु, हुरं गोतमसासना ।

इच्चासि इति भविस्सति ।

सब्बं तं इतिहीतिहं, सब्बं तं तक्कवडुनं ॥

15

ये मे पुब्बे वियाकंसू ति । ये ति । यो च बावरी ब्राह्मणो
ये चञ्जे तस्स आचरिया, ते सकं दिंदुं सकं खन्ति सकं रुचिं
सकं लङ्घिं सकं अज्भासयं सकं अधिष्पायं व्याकंसु आचिकित्सु
देसयिंसु पञ्जपिंसु पटुपिंसु विवरिंसु विभजिंसु उत्तानीअकंसु पकासेसु
ति – ये मे पुब्बे वियाकंसु ।

20

हुरं गोतमसासना ति । हुरं गोतमसासना, परं गोतमसासना,
पुरे गोतमसासना, पठमतरं गोतमसासना बुद्धसासना जिनसासना
तथागतसासना अरहन्तसासना^८ ति – हुरं गोतमसासना ।

इच्चासि इति भविस्सती ति । एवं किर आसि^९, एवं किर
भविस्सती ति – इच्चासि इति भविस्सति । सब्बं तं इतिहीतिहं ति ।

25

B. 210

सब्बं तं इतिहीतिहं इतिकिराय परम्पराय पिटकसम्पदाय तक्कहेतु

१. सुद्वाधिमुत्तं – स्या० । २. दुप्परियोगाल्हं – स्या० । ३. बहुरतनं – स्या० । ४.
सिनेशमिव – स्या० । ५-५. जिनपवरं अधिगच्छि विन्दि पटिलभिन्ति – स्या० । ६. देवसासना
अरहन्तसासना – स्या० । ७. असि – स्या० ।

नयहेतु आकारपरिवितककेन दिट्ठिनिजभानक्षवन्तिया न सामं सयअभिज्ञातं न अत्तपच्चक्षवं धम्मं यं कथयिंसु ति – सब्बं तं इतिहीतिहं ।

सब्बं तं तक्कवड्हुनं ति । सब्बं तं तक्कवड्हुनं वितक्कवड्हुनं

- सड्हुप्पवड्हुनं कामवितक्कवड्हुनं व्यापादवितक्कवड्हुनं विहिंसावितक्कवड्हुनं
५ जातिवितक्कवड्हुनं जनपदवितक्कवड्हुनं अमरावितक्कवड्हुनं परानुदयतापटिसंयुत्तवितक्कवड्हुनं
पटिसंयुत्तवितक्कवड्हुनं^३ लाभसक्कारमिलोकपटिसंयुत्तवितक्कवड्हुनं
अनवञ्जत्तिपटिसंयुत्तवितक्कवड्हुनं ति – सब्बं तं तक्कवड्हुनं । तेनाहथेरो पिङ्गियो –

‘ये मे पुब्वे वियाकंसु, हुरं गोतमसासना ।

१० इच्चासि इति भविस्सति ।

सब्बं तं इतिहीतिहं, सब्बं तं तक्कवड्हुनं’ ति ॥

१०७. एको तमोनुदासीनो, जुतिमा सो पभञ्जरो ।

गोतमो भूरिपञ्जाणो, गोतमो भूरिमेधसो ॥

एको तमोनुदासीनो ति । एको ति । भगवा पब्बज्जसङ्घातेन^४

- १५ एको, अदुतियट्ठेन एको, तण्हाय पहानट्ठेन एको, एकन्तवीतरागो ति एको, एकन्तवीतदोसो ति एको, एकन्तवीतमोहो ति एको, एकन्तनिकिलेसो ति एको, एकायनमग्गं गतो ति एको, एको अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुद्धो ति एको ।

कथं भगवा पब्बज्जसङ्घातेन एको? भगवा दहरो व समानो

- २० सुसु^५ काळकेसो^६ भद्रेन योव्वनेन^७ समन्नागतो पठमेन वयसा अकामकानं मातापितूनं अस्सुमुखानं रोदन्तानं विलपन्तानं जातिसङ्घं सब्बं^८ घरावासपलिवोधं छिन्दित्वा पुत्तदारपलिवोधं छिन्दित्वा जातिपलिबोधं छिन्दित्वा मित्तामच्चपलिवोधं छिन्दित्वा केसमस्सुं ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा अगारस्मा अनगारियं पब्बजित्वा
२५ अकिञ्चनभावं उपगन्त्वा एको चरति विहरति^९ इस्यिति वत्तेति पालेति यपेति यापेति । एवं भगवा पब्बज्जसङ्घातेन एको ।

१. स्याऽ पोत्थके नत्थि । २. अमरवितक्कवड्हुनं – स्याऽ । ३. परानुदयताऽ – स्याऽ । ४. पब्बज्जासङ्घातेन – स्याऽ । एवमुपरि पि । ५-६. सुमूकाळकेसो – स्याऽ । ६. योव्वञ्जेन – स्याऽ । ७. पहाय सब्बं – स्याऽ । ८. विचरति – स्याऽ ।

कथं भगवा अदुतियद्वेन एको? एवं^१ पब्बजितो समानो एको^२ अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवति अप्पसद्वानि अप्पनिग्घोसानि विजनवातानि मनुस्सराहस्येयकानि^३ पटिसल्लान-सारुप्पानि। सो एको गच्छति एको तिद्वति एको निसीदति एको सेय्यं कप्पेति एको गामं पिण्डाय पविसति एको^४ अभिक्कमति^५ एको पटिक्कमति एको रहो निसीदति एको चङ्क्षमं अधिद्वाति एको चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेति। एवं भगवा अदुतियद्वेन एको।

कथं भगवा तण्हाय पहानद्वेन एको? सो एवं एको अदुतियो अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरत्तो नज्जा नेरञ्जराय तीरे बोधिरुखव्यामूले महापधानं पदहन्तो मारं ससेनं कण्ठं नमुचिं पमत्त-बन्धुं विधमित्वा तण्हाजालिनि विस्ट^६ विसत्तिकं पजहि विनोदेसि व्यन्तीअकासि अनभावं गमेसि।

“तण्हादुतियो पुरिसो, दीघमद्वान संसरं।

इत्थभावञ्जथाभावं, संसारं नातिवत्तति ॥

“एतमादीनवं जत्वा, तण्हं दुक्खस्स सम्भवं।

वीततण्हो अनादानो, सतो भिक्खु परिब्बजे” ति ॥

एवं भगवा तण्हाय पहानद्वेन एको।

कथं भगवा एकन्तवीतरागो ति एको? रागस्स पहीनता एकन्तवीतरागो ति एको, दोसस्स पहीनता एकन्तवीतदोसो ति एको, मोहस्स पहीनता एकन्तवीतमोहो ति एको, किलेसानं पहीनता एकन्तनिकिलेसो ति एको।

कथं भगवा एकायनमग्मं गतो ति एको? एकायनमग्मो वुच्चति^७ चत्तारो सतिपट्टाना ...पे०... अरियो अदुङ्गिको मग्मो।

“एकायनं जातिखयन्तदस्सी,

मग्मं पजानाति हिताकम्पी ।

25 B. 212

१. सो एवं—स्या०। २. स्या० पोत्थके नतिथि। ३. मनुस्सराहस्येयकानि—स्या०। ४-४. स्या० पोत्थके नतिथि। ५. सरितं—स्या०। ६. वुच्चति—स्या०।

एतेन मग्गेन तरिंसु पुब्वे,
तरिस्सन्ति ये' च' तरन्ति ओघं" ति ॥

एवं भगवा एकायनमग्गं गतो ति एको ।

कथं भगवा एको अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुद्धो ति

- ५ एको? बोधि वुच्चति चतूर्सु मग्गेसु जाणं पञ्जा पञ्जिन्द्रियं पञ्जाबलं
धम्मविचयसम्बोजमङ्गो वीमंसा विपस्सना सम्मादिट्टि । भगवा तेन
बोधिजाणेन "सब्बे सह्वारा अनिच्चा" ति बुज्भ, "सब्बे सह्वारा
दुक्खा" ति बुज्भ, "सब्बे धम्मा अनत्ता" ति बुज्भ ... पे० ... "यं
किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं" ति बुज्भ । अथ वा,
१० यं बुज्भतब्बं अनुबुज्भतब्बं पटिबुज्भतब्बं सम्बुज्भतब्बं अधि-
गन्तब्बं फस्सितब्बं सच्छिकातब्बं सब्बं तं तेन बोधिजाणेन बुज्भ
अनुबुज्भ पटिबुज्भ सम्बुज्भ अधिगच्छ फस्सेसि सच्छाकासि ।
एवं भगवा एको अनुत्तरं सम्मासम्बोधिं अभिसम्बुद्धो ति एको ।

तमोनुदो ति । भगवा रागतमं दोसतमं मोहतमं दिट्टितमं

- १५ किलेसतमं दुच्चरिततमं अन्धकरणं अचक्खुकरणं अञ्जाणकरणं
पञ्जानिरोधिकं विघातपक्षिकं अनिब्बानसंवत्तनिकं नुदि पनुदि
पजहि विनोदेसि व्यन्तीअकासि अनभावं गमेसि । आसीनो ति ।
निसिन्नो भगवा पासाणके चेतिये ति – आसीनो ।

नगस्स पस्से आसीनं, मुनिं दुक्खस्स पारणुं ।

- २० सावका पयिरुपासन्ति, तेविज्जा मच्चुहायिनो ति ॥

एवं पि॑ भगवा आसीनो ... पे० ... अथ वा, भगवा सब्बोस्सु-
क्कपटिप्पस्सद्वत्ता आसीनो सो वुथवासो॒ चिण्णचरणो ... पे० ...
जातिंमरणसंसारो नत्थि तस्स पुनव्भवो ति, एवं पि भगवा आसीनो
ति – एको तमोनुदासीनो ।

- २५ जुतिमा सो पभङ्गरो ति । जुतिमा ति । जुतिमा मतिमा
पण्डितो पञ्जवा बुद्धिमा ज्ञाणी विभावी मेधावी । पभङ्गरो ति ।
पभङ्गरो आलोककरो ओभासकरो दीपङ्गरो पदीपङ्गरो॑ उज्जोतकरो
पज्जोतकरो ति – जुतिमा सो पभङ्गरो ।

१-१. चेव – स्या० । २. मानतमं दिट्टितमं – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नत्थि ।

४. बुद्धवासो – स्या० । ५. स्या० पोत्थके नत्थि ।

गोतमो भूरिपञ्चाणो ति । गोतमो भूरिपञ्चाणो जाण-
पञ्चाणो पञ्चाधजो पञ्चाकेतु पञ्चाधिपतेय्यो विचयबहुलो पविचय-
बहुलो ओक्खायनबहुलो समोक्खायनधम्मो विभूतविहारी तच्चरितो
तब्बहुलो तग्रस्को तन्निन्नो तप्पोणो तप्पदभारो तदधिमुत्तो तदधि-
पतेय्यो ।

5

धजो रथस्स पञ्चाणं, धूमो^१ पञ्चाणमग्निनो ।
राजा रटुस्स पञ्चाणं, भत्ता पञ्चाणमित्थिया ति ॥

एवमेव गोतमो भूरिपञ्चाणो जाणपञ्चाणो पञ्चाधजो
पञ्चाकेतु पञ्चाधिपतेय्यो विचयबहुलो पविचयबहुलो ओक्खायन-
बहुलो समोक्खायनधम्मो विभूतविहारी तच्चरितो तब्बहुलो तग्रस्को
तन्निन्नो तप्पोणो तप्पदभारो तदधिमुत्तो तदधिपतेय्यो ति – गोतमो
भूरिपञ्चाणो ।

10

गोतमो भूरिमेधसो ति । भूरि वुच्चति पथवी । भगवा ताय
पथविसमाय पञ्चाय विपुलाय वित्थताय समन्नागतो । मेधा वुच्चति
पञ्चा । या पञ्चा पजानना ... पे० ... अमोहो धम्मविचयो सम्मादिट्ठि ।
भगवा इमाय मेधाय उपेतो^२ समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो
समुपपन्नो समन्नागतो, तस्मा वुद्धो सुमेधसो^३ ति – गोतमो भूरिमेधसो ।
तेनाह थेरो पिङ्गियो –

15

‘एको तमोनुदासीनो, जुतिमा सो पभङ्गरो ।

गोतमो भूरिपञ्चाणो, गोतमो भूरिमेधसो’ ति ॥

20

१०८. यो मे धम्ममदेसेसि, सन्दिट्ठिकमकालिकं ।

तण्हक्खयमनीतिकं, यस्स नत्थ उपमा क्वचि ॥

यो मे धम्ममदेसेसी ति । यो ति । यो सो भगवा सयम्भू
अनाचरियको पुब्बे अननुस्सुतेसु धम्मेसु सामं सच्चानि अभिसम्बुजिभ,
तत्थ च सब्बञ्जुतं पत्तो बलेसु च वसीभावं । धम्ममदेसेसी ति । 25
धम्मं ति । आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं
सब्बञ्जनं केवलपरिपुण्णं पुरिसुद्धं ब्रह्मचरियं, चत्तारो सतिपट्टाने
...पे०... अरियं अटुङ्गिकं मग्गं निब्बानं च निब्बानगामिनिं च पटिपदं

25

१. धुमो – स्या० । २. पञ्चाय उपेतो – स्या० । ३. भूरिमेधसो – स्या० ।

B. 214

आचिक्षित देसेसि पञ्चपेसि पटुपेसि विवरि विभजि उत्तानीअकासि
पकासेसी ति – यो मे धम्ममदेसेसि ।

सन्दिट्टिकमकालिकं ति । सन्दिट्टिकं अकालिकं एहिपस्सिकं
ओपनेयिकं^१ पञ्चतं वेदितब्बं विज्ञूही ति – एवं सन्दिट्टिकं^२ । अथ
५ वा, यो दिट्टेव धम्मे अरियं अटुज्जिकं मग्गं भावेति, तस्स मग्गस्स
अनन्तरा समनन्तरा अधिगच्छतेव फलं विन्दति पटिलभती ति,
एवं पि सन्दिट्टिकमकालिकं । यथा मनुस्सा कालिकं धनं दत्तवा
अनन्तरा न लभन्ति कालं आगमेन्ति, नेवायं धम्मो । यो दिट्टेव
१० धम्मे अरियं अटुज्जिकं मग्गं भावेति, तस्स मग्गस्स अनन्तरा समन-
न्तरा अधिगच्छतेव फलं विन्दति पटिलभति, न परत्थ न परलोके,
एवं अकालिकं ति – सन्दिट्टिकमकालिकं ।

तण्हक्खयमनीतिकं ति । तण्हा ति । रूपतण्हा ... पे०...
धम्मतण्हा । तण्हक्खयं ति । तण्हक्खयं रागक्खयं दोसक्खयं मोहक्खयं
गतिक्खयं उपपत्तिक्खयं पटिसन्धिक्खयं भवक्खयं संसारक्खयं वट्क्खयं ।
१५ अनोतिकं ति । ईति वुच्चन्ति किलेसा च खन्धा च अभिसङ्घारा च ।
ईतिप्पहानं ईतिवूपसमं ईतिपटिनिस्सगं ईतिपटिप्पस्सद्विं अमतं
निवानं ति – तण्हक्खयमनीतिकं ।

यस्स नत्थ उपमा क्वची ति । यस्सा ति । निब्बानस्स ।
नत्थ उपमा ति । उपमा नत्थ, उपनिधा नत्थ, सदिसं नत्थ,
२० पटिभागो नत्थ न सति न संविज्जति नुपलब्धति । क्वची ति ।
क्वचि किम्हिचि कत्थचि अज्भक्तं वा बहिद्वा वा अज्भक्तबहिद्वा
वा ति – यस्स नत्थ उपमा क्वचि । तेनाह थेरो पिङ्गियो –

“यो मे धम्ममदेसेसि, सन्दिट्टिकमकालिकं ।
२५ तण्हक्खयमनीतिकं, यस्स नत्थ उपमा क्वची” ति ॥
१०९. किं नु तम्हा विष्पवसि,^३ मुहुत्तमपि पिङ्गिय ।
गोतमा भूरिपञ्चाणा, गोतमा भूरिमेधसा ॥

किं नु तम्हा विष्पवसी ति । किं नु बुद्धम्हा विष्पवसि
अपेसि अपगच्छिः^४ विनाहोसी ति – किं नु तम्हा विष्पवसि ।

१. ओपनयिकं – स्या० । २. सन्दिट्टिकमकालिकं – स्या० । ३. विष्पवसि – स्या० ।
४. अपगच्छसि – स्या० ।

मुहुत्तमपि पिङ्ग्या ति । मुहुत्तमपि खणं पि लयं पि
वयं^१ पि अद्वस्मी^२ ति—मुहुत्तमपि । पिङ्ग्या ति । बावरी तं
नत्तारं नामेन आलपति ।

गोतमा भूरिपञ्चाणा ति । गोतमा भूरिपञ्चाणा जाण-
पञ्चाणा पञ्चाधजा पञ्चाकेतुम्हा पञ्चाधिपतेयम्हा विचयबहुला
पविचयबहुला ओक्खायनबहुला समोक्खायनधस्मा विभूतविहारिम्हा
तच्चरिता तब्बहुला तग्गस्का तन्निन्ना तप्पोणा तप्पब्भारा तदधि-
मुत्ता तदधिपतेयम्हा ति—गोतमा भूरिपञ्चाणा ।

गोतमा भूरिमेधसा ति । भूरि वुच्चति पथवी । भगवा
ताय^३ पथविसमाय पञ्चाय विपुलाय वित्थताय समन्नागतो । मेधा
वुच्चति पञ्चा । या पञ्चा पजानना...पे०... अमोहो धम्मविचयो
सम्मादिट्ठि । भगवा इमाय मेधाय पञ्चाय उपेतो समुपेतो उपागतो
समुपागतो उपपन्नो समुपपन्नो समन्नागतो, तस्मा बुद्धो सुमेधसो^४
ति—गोतमा भूरिमेधसा । तेनाह सो^५ ब्राह्मणो—

“किं नु तम्हा विष्वसि, मुहुत्तमपि पिङ्ग्य । १५
गोतमा भूरिपञ्चाणा, गोतमा भूरिमेधसा” ति ॥

११०. यो ते धम्ममदेसेसि, सन्दिट्ठिकमकालिकं ।
तण्हक्खयमनीतिकं, यस्स नत्थ उपमा क्वचि ॥

यो ते धम्ममदेसेसी ति । यो^६ सो भगवा...पे०... तत्थ च
सब्बञ्जुतं पत्तो बलेसु च वसीभावं । धम्ममदेसेसी ति । धम्मं ति । २०
आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं...पे०... निब्बानं च निब्बानगामिनिं च
पटिपदं आच्चिक्ख देसेसि पञ्चपेसि पटुपेसि विवरि विभजि उत्तानी-
अकासि पकासेसी ति—यो ते धम्ममदेसेसि ।

सन्दिट्ठिकमकालिकं ति । सन्दिट्ठिकं अकालिकं एहिपस्सिकं
ओपनेयिकं पच्चतं वेदितब्बं विञ्जूही ति—एवं सन्दिट्ठिकं^७ । अथ २५
वा, यो दिट्ठेव धम्मे अरियं अद्विज्ञिकं मग्गं भावेति, तस्स मग्गस्स
अनन्तरा समनन्तरा अधिगच्छतेव फलं विन्दति पटिलभती ति—एवं

१. वस्सं—स्या० । २. अत्थस्मी ति—स्या० । ३. इमाय—स्या० । ४. भूरिमेधसो—
स्या० । ५. सो बावरी—स्या० । ६. योति यो—स्या० । ७. सन्दिकमकालिकं—स्या० ।

पि सन्दिट्टिकं ति । अकालिकं ति । यथा मनुस्सा कालिकं धनं दत्त्वा अनन्तरा न लभन्ति, कालं आगमेन्ति, नेवायं धम्मो । यो दिद्वेव धम्मे अरियं अटुञ्जिकं मग्गं भावेति; तस्स मग्गस्स अनन्तरा समनन्तरा अधिगच्छतेव फलं विन्दति पटिलभति, न परत्थ न ५ परलोके, एवं अकालिकं ति – सन्दिट्टिकमकालिकं ।

B. 216

तण्हक्खयमनीतिकं ति । तण्हा ति । रूपतण्हा ...पे०... धम्म-
तण्हा । तण्हक्खयं ति । तण्हक्खयं रागक्खयं दोसक्खयं मोहक्खयं
गतिक्खयं उपपत्तिक्खयं पटिसन्धिक्खयं भवक्खयं संसारक्खयं
वटुक्खयं । अनीतिकं ति । ईति वुच्चन्ति किलेसा च खन्धा च
१० अभिसङ्घारा च । ईतिप्पहानं ईतिवूपसमः ईतिपटिनिस्सग्म ईति-
पटिप्पस्सद्विः३ अमतं निब्बानं ति – तण्हक्खयमनीतिकं ।

यस्स नत्थ उपमा क्वची ति । यस्सा ति – निब्बानस्स ।
नत्थ उपमा ति । उपमा नत्थ, उपनिधा नत्थ, सदिसं नत्थ,
पटिभागो नत्थ न॑ सति॑ न संविज्जति नुपलब्धति॑ । क्वची ति ।
१५ क्वचि किम्हिचि कत्थचि अजभत्तं वा बहिद्वा वा अजभत्तबहिद्वा वा
ति – यस्स नत्थ उपमा क्वचि । तेनाह सो ब्राह्मणो –

“यो ते धम्ममदेसेसि, सन्दिट्टिकमकालिकं ।
तण्हक्खयमनीतिकं, यस्स नत्थ उपमा क्वची” ति ॥

१११. नाहं तम्हा विष्ववसामि, मुहुत्तमपि ब्राह्मण ।
२० गोतमा भूरिपञ्जाणा, गोतमा भूरिमेधसा ॥

नाहं तम्हा विष्ववसामी ति । नाहं “बुद्धम्हा” विष्ववसामि
अपेमि अपगच्छामि विना होमी ति – नाहं तम्हा विष्ववसामि ।

मुहुत्तमपि ब्राह्मणा ति । मुहुत्तं पि खणं पि लयं पि वयं पि
अद्वं पी ति । मुहुत्तमपि । ब्राह्मणा ति । गारवेन मातुलं आलपति ।

२५ गोतमा भूरिपञ्जाणा ति । गोतमा भूरिपञ्जाणा ज्ञाण-
पञ्जाणा पञ्जाधजा पञ्जाकेतुम्हा पञ्जाधिपतेयम्हा विचयवहुला

१. ईतिवूपसमो – स्या०; एवमुपरि पि । २. ईतिपटिप्पस्सद्वि – स्या० । ३-४.
स्या० पोत्थके नत्थि । ४. नुपलब्धती ति नत्थ उपमा – स्या० । ५-५. अहं तम्हा बुद्धम्हा
न – स्या० ।

पविचयबहुला ओक्खायनबहुला समोक्खायनधम्मा विभूतविहारिम्हा
तच्चरिता तब्बहुला तग्रस्का तन्निन्ना तप्पोणा तप्पव्भारा तदधिमुत्ता
तदधिपतेय्यम्हा ति – गोतमा भूरिपञ्चाणा ।

गोतमा भूरिमेधसा ति । भूरि वुच्चति पथवी । भगवा ताय
पथविसमाय पञ्चाय विपुलाय वित्थताय समन्नागतो । मेधा वुच्चति ५
पञ्चा । या पञ्चा पजानना ...पे०... अमोहो धम्मविचयो सम्मा-
दिट्ठि । भगवा इमाय मेधाय पञ्चाय उपेतो समुपेतो उपागतो
समुपागतो उपपन्नो समुपपन्नो समन्नागतो । तस्मा बुद्धो सुमेधसो
ति – गोतमा भूरिमेधसा । तेनाह थेरो पिङ्गियो –

“नाहं तम्हा विष्ववसामि, मुहुत्तमपि ब्राह्मण ।

10 B. 217

गोतमा भूरिपञ्चाणा, गोतमा भूरिमेधसा” ति ॥

११२. यो मे धम्ममदेसेसि, सन्दिट्ठिकमकालिकं ।

तण्हक्खयमनीतिकं, यस्स नत्थ उपमा कवचि ॥

यो मे धम्ममदेसेसी ति । यो सो भगवा सयम्भु अनाचरियको
पुब्बे अननुस्सुतेसु धम्मेसु सामं सच्चानि अभिसम्बुजिभ, तत्थ च १५
सब्बञ्जुतं पत्तो बलेसु च वसीभावं । धम्ममदेसेसी ति । धम्मं ति ।
आदिकल्याणं मज्जेकल्याणं परियोसानकल्याणं सात्थं सब्बञ्जनं
केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं, चत्तारो सतिपट्टाने चत्तारो
सम्मप्पधाने चत्तारो इद्धिपादे पञ्चन्द्रियानि पञ्च बलानि सत्त
बोजभङ्गे अरियं अटुङ्गिकं मग्गं निब्बानं च निब्बानगामिनिं च २०
पटिपदं आचिक्खिव देसेसि पञ्चपेसि पटुपेसि विवरि विभजि उत्तानी-
अकासि पकासेसी ति – यो मे धम्ममदेसेसि ।

सन्दिट्ठिकमकालिकं ति । सन्दिट्ठिकं अकालिकं एहिपस्सिकं
ओपनेयिकं’ पञ्चतं वेदितब्बं विज्ञूही ति, एवं सन्दिट्ठिकं । अथ
वा, यो दिट्ठेव धम्मे अरियं अटुङ्गिकं मग्गं भावेति, तस्स मग्गस्स
अनन्तरा समनन्तरा अधिगच्छतेव फलं विन्दति पटिलभती ति,
एवं पि सन्दिट्ठिकं । अकालिकं ति । यथा मनुस्सा कालिकं धनं
दत्त्वा अनन्तरा न लभन्ति, कालं आगमेन्ति, नेवायं धम्मो । यो

15

20

25

दिद्वेव धम्मे अरियं अटुङ्गिकं मग्गं भावेति, तस्स मग्गस्स अनन्तरा समनन्तरा अधिगच्छतेव फलं विन्दति पटिलभति, न परत्थ न परलोके, एवं अकालिकं ति – सन्दिट्टिकमकालिकं ।

तण्हक्खयमनीतिकं ति । तण्हा ति । रूपतण्हा...पे०...

५ धम्मतण्हा । तण्हक्खयं ति । तण्हक्खयं रागक्खयं दोसक्खयं मोहक्खयं गतिक्खयं उपपत्तिक्खयं पटिसन्धिक्खयं भवक्खयं संसारक्खयं वट्टक्खयं । अनीतिकं ति । ईति वुच्चन्ति किलेसा च खन्धा च अभिसङ्घारा च । ईतिप्पहानं ईतिवूपसमं^१ ईतिपटिप्पस्सद्विं अमतं निब्बानं ति – तण्हक्खयमनीतिकं ।

१० यस्स नत्थ उपमा क्वची ति – यस्सा ति – निब्बानस्स । नत्थ उपमा ति । उपमा नत्थ, उपनिधा नत्थ, सदिसं नत्थ, पटिभागो नत्थ न सति न संविज्जति नुपलब्धति । क्वची ति । क्वचि किम्हचि कत्थचि अज्भक्तं वा वहिद्वा वा अज्भक्तवहिद्वा वा ति – यस्स नत्थ उपमा क्वचि । तेनाह थेरो पिङ्गियो –

“यो मे धम्ममदेसेसि, सन्दिट्टिकमकालिकं ।
तण्हक्खयमनीतिकं, यस्स नत्थ उपमा क्वची” ति ॥

११३. पस्सामि नं मनसा चक्खुना व,
रत्तिन्दिवं ब्राह्मण अप्पमत्तो ।
नमस्समानो विवसेमि^२ रत्तिं,
२० तेनेव मञ्जामि अविष्पवासं ॥

पस्सामि नं मनसा चक्खुना वा ति । यथा चक्खुमा पुरिसो आलोके^३ रूपगतानि पस्सेय्य दक्खेय्य ओलोकेय्य निजभायेय्य^४ उपपरिक्खेय्य, एवमेवाहं बुद्धं भगवन्तं मनसा पस्सामि दक्खामि ओलोकेमि निजभायामि उपपरिक्खामी ति – पस्सामि नं मनसा चक्खुना व^५ ।

रत्तिन्दिवं ब्राह्मण अप्पमत्तो ति । रत्ति च दिवा च बुद्धानुस्सति^६ मनसा भावेत्तो अप्पमत्तो ति – रत्तिन्दिवं ब्राह्मण अप्पमत्तो ।

१. ईतिवूपसमो ईतिपटिनिस्मग्गो – स्या० । २. विवसामि – स्या० । ३. आलोकेय्य – स्या० । ४. निज्ञापेय्य – स्या० । ५. वा – स्या० । ६. स्या० पोत्यके नत्थि ।

नमस्समानो विवसेमि रत्तिं ति । नमस्समानो ति । कायेन वा नमस्समानो, वाचाय वा नमस्समानो, चित्तेन वा नमस्समानो, अन्वत्थ-पटिपत्तिया वा नमस्समानो, धम्मानुधम्मपटिपत्तिया वा नमस्समानो सकारमानो गरुकारमानो मानयमानो पूजयमानो रत्तिन्दिवं विवसेमि^१ अतिनामेमि अतिक्कमेमी^२ ति – नमस्समानो विवसेमि रत्तिं । ५

तेनेव मञ्जामि अविष्पवासं ति । ताय बुद्धानुस्सतिया भावेन्तो अविष्पवासो ति तं मञ्जामि, अविष्पवुद्गो ति तं मञ्जामि जानामि । एवं जानामि एवं आजानामि एवं विजानामि एवं पटिविजानामि एवं^३ पटिविजभामी^४ ति – तेनेव मञ्जामि अविष्पवासं । तेनाह थेरो पिङ्ग्लियो – १०

“पस्सामि नं मनसा चकखुना व,
रत्तिन्दिवं ब्राह्मण अप्पमत्तो ।
नमस्समानो विवसेमि रत्तिं,
तेनेव मञ्जामि अविष्पवासं” ति ॥

११४. सद्वा च पीति च मनो सति च,
नार्येन्तिमे^५ गोतमसासनम्हा ।
यं यं दिसं वजति^६ भूरिपञ्जो,
स तेन तेनेव नतोहमस्मि ॥

15 B. 219

सद्वा च पीति च मनो सति चा ति । सद्वा ति । या च भगवन्तं आरब्ध सद्वा सद्वहना ओकप्पना अभिष्पसादो सद्वा सद्विन्द्रियं सद्वावलं । पीती ति । या भगवन्तं आरब्ध पीति पामोज्जं^७ मोदना आमोदना^८ पमोदना हासो^९ पहासो^{१०} वित्ति तुट्टि^{११} ओदग्यं अत्तमनता चित्तस्स^{१२} । मनो ति । यं च भगवन्तं आरब्ध चित्तं मनो मानसं हृदयं पण्डरं मनो मनायतनं मनिन्द्रियं विज्ञाणं विज्ञाण-क्वन्धो तज्जा मनोविज्ञाणधातुं । सती ति । या^{१३} भगवन्तं आरब्ध २० सति अनुस्सति सम्मासती ति – सद्वा च पीति च मनो सति च । २५

१-१. वसामि वीतिनामेमि – स्याऽ । २-२. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ३. नामेन्तिमे – स्याऽ । ४. वजति – स्याऽ । ५. पामुज्जं – स्याऽ । ६. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ७-७. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ८. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ९. अतिष्पसादनता चित्तस्स – स्याऽ । १०. या च – स्याऽ ।

नापेन्तिमे गोतमसासनम्हा ति । इमे चत्तारे धम्मा गोतम-
सासना बुद्धसासना जिनसासना तथागतसासना अरहन्तसासना
नापेन्ति न गच्छन्ति न विजहन्ति न विनासेन्ती ति – नापेन्तिमे
गोतमसासनम्हा ।

५ यं यं दिसं वजति भूरिपञ्जो ति । यं यं दिसं ति । पुरत्थिमं
वा दिसं पच्छिमं वा दिसं दक्षिणं वा दिसं उत्तरं वा दिसं
वजति गच्छति कमति अभिकमति^१ । भूरिपञ्जो ति । भूरिपञ्जो
महापञ्जो तिक्खपञ्जो पुथुपञ्जो हासपञ्जो जवनपञ्जो निब्बेधिक-
पञ्जो । भूरि^२ वुच्चति पथवी । भगवा ताय पथविसमाय पञ्जाय
१० विपुलाय वित्थताय समन्नागतो ति^३ – यं यं दिसं वजति भूरिपञ्जो ।

स तेन तेनेव नतोहमस्मी ति । सो येन बुद्धो तेन तेनेव
नतो तन्निन्नो तप्पोणो तप्पबभारो तदधिमुक्तो तदधिपतेय्यो ति – स
तेन तेनेव नतोहमस्मि । तेनाह थेरो पिङ्गियो –

B. 220

१५ “सद्वा च पीति च मनो सति च,
नापेन्तिमे गोतमसासनम्हा ।
यं यं दिसं वजति भूरिपञ्जो,
स तेन तेनेव नतोहमस्मी” ति ॥

२० ११५. जिणस्स मे दुब्बलथामकस्स,
तेनेव कायो न पलेति तत्थ ।
सङ्कल्पयन्ताय वजामि निच्चं,
मनो हि मे ब्राह्मण तेन युक्तो ॥

जिणस्स मे दुब्बलथामकस्सा ति । जिणस्स^४ वुद्धस्स महल्ल-
कस्स अद्वगतस्स वयोअनुप्पत्तस्स^५ । दुब्बलथामकस्सा ति । दुब्बल-
थामकस्स अप्पथामकस्स परित्थामकस्सा ति – जिणस्स मे दुब्बल-
थामकस्स ।

तेनेव कायो न पलेति तत्था ति । कायो येन बुद्धो तेन न पलेति
न् वजति न गच्छति नातिकमती ति – तेनेव कायो न पलेति तत्थ ।

१. अतिकमति – स्याऽ । २-२. स्याऽ पोत्थके नत्थ । ३. जिणस्साति जिणस्स –
स्याऽ । ४. वयो अनुप्पत्तस्सा ति जिणस्स – स्याऽ ।

सङ्कृप्यन्ताय वजामि निच्चं ति । सङ्कृप्यगमनेन वितक्क-
गमनेन जाणगमनेन पञ्जागमनेन बुद्धिगमनेन वजामि गच्छामि
अतिक्कमामी ति – सङ्कृप्यन्ताय वजामि निच्चं ।

मनो हि मे ब्राह्मण तेन युत्तो ति । मनो ति । यं चित्तं मनो
मानसं ...पे०... तज्जा मनोविज्जाणधातु । मनो' हि मे ब्राह्मण तेन ५
युत्तो ति । मनो येन॑ बुद्धो तेन युत्तो पयुत्तो संयुत्तो ति – मनो हि
मे ब्राह्मण तेन युत्तो । तेनाह् थेरो पिङ्गियो –

“जिणस्स मे दुब्बलथामकस्स,
तेनेव कायो न पलेति तत्थ ।
सङ्कृप्यन्ताय वजामि निच्चं,
मनो हि मे ब्राह्मण तेन युत्तो” ति ॥

११६. पङ्क्षे सथानो परिफन्दमानो, दीपा दीपं उपल्लविं ।
अथद्वासिं सम्बुद्धं, ओघतिण्णमनासवं ॥

पङ्क्षे सथानो परिफन्दमानो ति । पङ्क्षे सथानो ति । कामपङ्क्षे
कामकद्वमे कामकिल्से कामबछिसे॑ कामपरिलाहे कामपलिवोधे
सेमानो सयमानो॑ वसमानो आवसमानो परिवसमानो॑ ति – पङ्क्षे
सथानो । परिफन्दमानो ति । तण्हाफन्दनाय फन्दमानो, दिट्ठिफन्दनाय
फन्दमानो, किलेसफन्दनाय फन्दमानो, पयोगफन्दनाय फन्दमानो,
विपाकफन्दनाय फन्दमानो, मनोदुच्चरितफन्दनाय॑ फन्दमानो,
रत्तो रागेन फन्दमानो, दुट्ठो दोसेन फन्दमानो, मूळहो मोहेन १५
फन्दमानो, विनिबन्धो मानेन फन्दमानो, परामट्ठो दिट्ठिया फन्दमानो,
विक्खेपगतो उद्धच्चेन फन्दमानो, अनिदुङ्गतो विचिकिच्छाय
फन्दमानो, थामगतो अनुसयेहि फन्दमानो, लाभेन फन्दमानो,
अलाभेन फन्दमानो, यसेन फन्दमानो, अयसेन फन्दमानो, पसंसाय २०
फन्दमानो, निन्दाय फन्दमानो, सुखेन फन्दमानो, दुखेन फन्दमानो,
जातिया फन्दमानो, जराय फन्दमानो, व्याधिना फन्दमानो, मरणेन
फन्दमानो, सोकपरिदेवदुक्खदोमनस्सुपायासेहि फन्दमानो, नेरियकेन २५

१-१. स्या० पोथके नत्यि । २. मम येन – स्या० । ३. कामबल्से – स्या० । ४-४.
अवसेमानो परिसेमानो – स्या० । ५. दुच्चरितफन्दनाय – स्या० ।

दुक्खेन फन्दमानो, तिरच्छानयोनिकेन दुक्खेन फन्दमानो, पेत्ति-
विसयिकेन दुक्खेन फन्दमानो, मानुसिकेन^१ दुक्खेन ... गब्भोक्कन्ति-
मूलकेन दुक्खेन ... गब्भट्टिमूलकेन दुक्खेन ... गब्भवुट्टानमूलकेन दुक्खेन
... जातस्सूपनिवन्धकेन^२ दुक्खेन ... जातस्स पराधेय्यकेन दुक्खेन ... अत्-
५ पक्कमेन^३ दुक्खेन ... परूपक्कमेन दुक्खेन ... सङ्घारदुक्खेन^४ ... विपरिणाम-
दुक्खेन ... चक्खुरोगेन दुक्खेन ... सोतरोगेन दुक्खेन ... घानरोगेन दुक्खेन ...
जिव्हारोगेन दुक्खेन ... कायरोगेन दुक्खेन ... सीसरोगेन दुक्खेन ... कण्ण-
रोगेन दुक्खेन ... मुखरोगेन दुक्खेन ... दन्तरोगेन दुक्खेन ... ओदुरोगेन^५
दुक्खेन^६ ... कासेन ... सासेन ... पिनासेन ... डाहेन^७ ... जरेन ...
१० कुच्छिरोगेन ... मुच्छाय ... पक्खन्दिकाय ... सूलाय^८ ... विसूचिकाय ...
कुट्टेन ... गण्डेन ... किलासेन ... सोसेन ... अपमारेन ... ददुया ...
कण्डुया ... कच्छुया ... रखसाय ... वितच्छिकाय ... लोहितपित्तेन ...
मधुमेहेन ... अंसाय ... पिळकाय ... भगन्दलेन ... पित्तसमुट्टानेन
आवाधेन ... सेम्हसमुट्टानेन आवाधेन ... वातसमुट्टानेन आवाधेन ...
१५ सन्निपातिकेन आवाधेन ... उत्तपरिणामजेन आवाधेन ... विसम-
परिहारजेन आवाधेन ... ओपक्कमिकेन आवाधेन ... कम्मविपाकजेन
आवाधेन ... सीतेन ... उण्हेन ... जिघच्छाय ... पिपासाय ...
उच्चारेन ... पस्सावेन ... डंसमकसवातातपसरीसपसम्फस्सेन दुक्खेन^९ ...
मातुमरणेन दुक्खेन ... पितुमरणेन दुक्खेन ... पुत्तमरणेन^{१०} दुक्खेन ...
२० धीतुमरणेन दुक्खेन ... जातिव्यसनेन दुक्खेन ... भोगव्यसनेन दुक्खेन ...
रोगव्यसनेन दुक्खेन ... सीलव्यसनेन दुक्खेन ... दिट्टिव्यसनेन दुक्खेन
फन्दमानो परिफन्दमानो पवेधमानो सम्पवेधमानो ति - पङ्के सयानो
परिफन्दमानो ।

दीपा दीपं उपल्लविं ति । सत्थारतो सत्थारं धम्मक्खानतो
२५ धम्मक्खानं गणतो गणं दिट्टिया दिट्टिं पटिपदाय^{११} पटिपदं मग्गतो
मग्गं पल्लविं उपल्लविं^{१२} सम्पल्लविं^{१३} ति - दीपा दीपं उपल्लविं ।

१. मानुसकेन - स्याऽ । २. जातस्सूपनिवन्धकेन - स्याऽ । ३. अत्तुपक्कमेन - स्याऽ ।
४. दुक्ख दुक्खेन सङ्घारदुक्खेन - स्याऽ । ५-५. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ६. डहेन - स्याऽ ।
७. सुलाय - स्याऽ । ८. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ९. भातुमरणेन दुक्खेन भगिनीमरणेन
दुक्खेन पुत्तमरणेन - स्याऽ । १०. पटिपदातो - स्याऽ । ११. स्याऽ पोत्थके नत्थि । १२.
समुपल्लवि - स्याऽ ।

अथद्वासां सम्बुद्धं ति । अथा ति । पदसन्धि पदसंसग्गो
पदपारिपूरी अक्षवरसमवायो व्यञ्जनसिलिदृता पदानुपुव्वतापेतं—
अथा ति । अद्वासां अद्विक्षिं अपस्सं पटिविज्ञ ।
बुद्धों ति । यो सो भगवा सयम्भु अनाचरियको ... पे० ... सच्छिका
पञ्चत्ति, यदिदं बुद्धो ति—अथद्वासां सम्बुद्धं ।

5

ओघतिष्णमनासवं ति॑ । ओघतिष्णं ति । भगवा कामोघं
तिणो, भवोघं तिणो, दिट्ठोघं तिणो, अविज्जोघं तिणो, सव्वसंसार-
पथं॑ तिणो॑ उत्तिष्णो नित्तिष्णो॑ अतिकन्तो सभतिकन्तो
वीतिवत्तो, सो वुथवासो॑ चिणचरणो ... पे० ... जातिमरणसंसारो,
नत्थ तस्स पुनव्वब्बो ति—ओघतिष्णं । अनासवं ति । चत्तारो 10
आसवा—कामासवो, भवासवो, दिट्ठासवो, अविज्जासवो । ते आसवा
बुद्धस्स भगवतो पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता
आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो अनासवा ति—ओघतिष्णमनासवं ।
तेनाह थेरो पिङ्गियो—

“पञ्चे सयानो परिफन्दमानो, दीपा दीपं उपल्लविं । 15
अथद्वासां सम्बुद्धं, ओघतिष्णमनासवं” ति ॥

११७. यथा अहू वक्कलि मुत्तसद्धो,
भद्रावुधो आळविगोतमो च ।
एवमेव त्वं पि पमुञ्चस्सु सद्धं,
गमिस्ससि त्वं पिङ्गिय मच्चुधेयस्स पारं ॥

20

यथा अहू वक्कलि मुत्तसद्धो भद्रावुधो आळविगोतमो चा
ति । यथा वक्कलित्थेरो॑ सद्धो॑ सद्धागर्स्को सद्धापुव्वज्ञमो सद्धाधि-
मुत्तो सद्धाधिपतेय्यो अरहत्तप्पत्तो, यथा भद्रावुधो थेरो सद्धो
सद्धागर्स्को सद्धापुव्वज्ञमो सद्धाधिमुत्तो सद्धाधिपतेय्यो अरहत्तप्पत्तो,
यथा आळविगोतमो थेरो सद्धो सद्धागर्स्को सद्धापुव्वज्ञमो सद्धाधि-
मुत्तो सद्धाधिपतेय्यो अरहत्तप्पत्तो ति—यथा अहू वक्कलि मुत्तसद्धो
भद्रावुधो आळविगोतमो च ।

B. 223

१. पादानुपुव्वकमेतं—स्या० । २. सम्बुद्धं—स्या० । ३-३. स्या० पोत्थके नत्थि ।
४-४. स्या० पोत्थके नत्थि । ५. नित्तिष्णो—स्या० । ६. वुट्ठवामो—स्या० । ७-७. वक्कलि
मुत्तसद्धो—स्या० ।

एवमेव त्वं पि पमुञ्चस्सु सद्धं ति । एवमेव त्वं सद्धं मुञ्चस्सु पमुञ्चस्सु सम्पमुञ्चस्सु अधिमुञ्चस्सु ओकपेहि । “सब्बे सङ्खारा अनिच्चा” ति सद्धं मुञ्चस्सु पमुञ्चस्सु सम्पमुञ्चस्सु अधिमुञ्चस्सु ओकपेहि । “सब्बे सङ्खारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा ५ अनत्ता” ति सद्धं मुञ्चस्सु पमुञ्चस्सु सम्पमुञ्चस्सु अधिमुञ्चस्सु ओकपेहि ... पे० ... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति सद्धं मुञ्चस्सु पमुञ्चस्सु सम्पमुञ्चस्सु अधिमुञ्चस्सु ओकपेहि ति – एवमेव त्वं पि पमुञ्चस्सु सद्धं ।

गमिस्ससि त्वं पिञ्ज्रिय मच्चुधेयस्स पारं ति । मच्चुधेयं^१
 १० वुच्चन्ति किलेसा च खन्धा च अभिसङ्खारा च । मच्चुधेयस्स पारं वुच्चति अमतं निब्बानं, यो सो सब्बसङ्खारसमथो सब्बूपधिपटि- निस्सगो तण्हक्खयो विरागो निरोधो निब्बानं । गमिस्ससि त्वं पिञ्ज्रिय मच्चुधेयस्स पारं ति । त्वं पारं गमिस्ससि, पारं^२ अधिगमिस्ससि, पारं फस्सससि^३, पारं सच्छकरिस्ससी ति – गमिस्ससि त्वं १५ पिञ्ज्रिय मच्चुधेयस्स पारं । तेनाह भगवा –

“यथा अहू वक्कलि मुत्तसद्धो,
 भद्रावुधो आळविगोतमो च ।
 एवमेव त्वं पि पमुञ्चस्सु सद्धं,
 गमिस्ससि त्वं पिञ्ज्रिय मच्चुधेयस्स पारं” ति ॥

२० ११८. एस भिय्यो पसीदामि, सुत्वान मुनिनो वचो ।
 विवटच्छदो सम्बुद्धो, अखिलो पटिभानवा^४ ॥

B. 224 २५ एस भिय्यो पसीदामी ति । एस भिय्यो पसीदामि, भिय्यो^१ भिय्यो^२ सद्हामि, भिय्यो^३ भिय्यो^४ ओकपेमि, भिय्यो भिय्यो अधिमुञ्चामि; “सब्बे सङ्खारा अनिच्चा” ति भिय्यो भिय्यो भिय्यो पसीदामि, भिय्यो भिय्यो सद्हामि, भिय्यो भिय्यो ओकपेमि,

१. मच्चुधेया – स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि; एवमुपरि पि । ३. फुसिस्ससि – स्या० । ४. पटिभानवा – स्या० । ५-५. स्या० पोत्थके नत्थि; एवमुपरि पि ।

भिय्यो भिय्यो अधिमुच्चामि; “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति भिय्यो भिय्यो भिय्यो पसीदामि ... पे० ... “सब्बे धम्मा अनत्ता” ति भिय्यो भिय्यो पसीदामि ... पे० ... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति भिय्यो भिय्यो पसीदामि, भिय्यो भिय्यो सद्वामि, भिय्यो भिय्यो ओकप्पेमि, भिय्यो भिय्यो अधिमुच्चामी ति – एस भिय्यो⁵ पसीदामि।

सुत्वान मुनिदो वचो ति । मुनी ति । मोनं वुच्चति जाणं ... पे० ... सङ्घजालमतिच्च सो मुनि । सुत्वान मुनिनो वचो ति । तुम्हं वचनं व्यप्पथं⁶ देसनं अनुसासनं अनुसिद्धं सुत्वान⁷ उग्रहेत्वान⁸ उपधारयित्वान उपलक्षयित्वाना ति – सुत्वान मुनिनो वचो ।¹⁰

विवटच्छदो सम्बुद्धो ति । छदं ति । पञ्च छदनानि – तण्हा-छदनं, दिट्ठिछदनं, किलेसछदनं, दुच्चरितछदनं, अविज्जाछदनं । तानि छदनानि बुद्धस्स भगवतो विवटानि विद्वंसितानि समुग्धाटितानि पहीनानि समुच्छन्नानि वूपसन्तानि पटिप्पसद्वानि अभबुप्पत्तिकानि जाणगिना दङ्गानि । तस्मा बुद्धो विवटच्छदो । बुद्धो ति । यो सो भगवा ... पे० ... सच्छिका पञ्जति, यदिदं बुद्धो ति – विवटच्छदो सम्बुद्धो ।¹⁵

अखिलो पटिभानवा ति । अखिलो ति । रगो खिलो, दोसो खिलो, मोहो खिलो, कोधो खिलो, उपनाहो ... पे० ... सब्बा-कुसलाभिसङ्घारा खिला । ते खिला बुद्धस्स भगवतो पहीना²⁰ उच्छन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता आयतिं अनुप्पादधम्मा । तस्मा बुद्धो अखिलो ।

पटिभानवा ति । तयो पटिभानवत्तो – परियत्तिपटिभानवा⁹, परिपुच्छापटिभानवा, अधिगमपटिभानवा । कतमो परियत्तिपटिभानवा? इधेकच्चस्स बुद्धवचनं परियापुतं¹⁰ होति सुतं गेयं वेय्याकरणं गाथा उदानं इतिवुत्तकं जातकं अवभुतधम्मं वेदल्लं ।²⁵ तस्स परियतिं निस्साय पटिभाति – अयं परियत्तिपटिभानवा ।

१. व्यप्तं – स्या० । २-२. अनुमन्ध मुत्वा मुणित्वा – स्या० । ३. उग्रहेत्वा – स्या० ; एवमुपरि पि । ४. पटिभानवा च – स्या० ; एवमुपरि पि । ५. परियापुतं – स्या० ।

कतमो परिपुच्छापटिभानवा? इधेकच्चो परिपुच्छता होति अथे च जाये च लक्खणे च कारणे च ठानाठाने च। तस्स परिपुच्छं निस्साय पटिभाति—अयं परिपुच्छापटिभानवा।

B. 225

- कतमो अधिगमपटिभानवा? इधेकच्चस्स अधिगता होन्ति , चत्तारो सतिपटुना, चत्तारो सम्पदधाना, चत्तारो इद्विपादा, पञ्चन्द्रियानि, पञ्च वलानि, सत्त बोजभङ्गा, अरियो अटुङ्गिको मग्गो, चत्तारो अरियमग्गा, चत्तारि सामञ्जफलानि, चतस्सो पटिसम्भिदायो, छ अभिज्ञायो। तस्स अथो जातो, धम्मो जातो, निरुत्ति जाता। अथे जाते अथो पटिभाति, धम्मे जाते धम्मो १० पटिभाति, निरुत्तिया जाताय निरुत्ति पटिभाति। इमेसु तीसु जाणेसु^१ जाणं पटिभानपटिसम्भिदा। भगवा इमाय पटिभान-पटिसम्भिदाय उपेतो समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो समुप-पन्नो समन्नागतो। तस्मा बुद्धो पटिभानवा। यस्स परियति नत्थि, परिपुच्छा नत्थि, अधिगमो नत्थि, किं तस्स पटिभायिस्सती ति— १५ अखिलो पटिभानवा। तेनाह थेरो पिङ्गियो—

“एस भिय्यो पसीदामि, सुत्वान मुनिनो वचो।
विवटच्छदो सम्बुद्धो, अखिलो पटिभानवा” ति॥

११९. अधिदेवे अभिज्ञाय, सब्बं वेदि परोपरं।

पञ्चहानन्तकरो सत्था, कञ्चीनं पटिजानतं॥

- २० अधिदेवे अभिज्ञाया ति। देवा ति। तयो देवा—सम्मुतिदेवा^२, उपपत्तिदेवा,^३ विसुद्धिदेवा। कतमे सम्मुतिदेवा? सम्मुतिदेवा^४ वुच्चन्ति^५ राजानो च राजकुमारो च देवियो च। इमे वुच्चन्ति सम्मुतिदेवा। कतमे उपपत्तिदेवा? उपपत्तिदेवा वुच्चन्ति चातुमहाराजिका^६ देवा तावतिंसा देवा ...पे०... ब्रह्मकायिका देवा, ये च देवा तदुत्तरि^७। इमे २५ वुच्चन्ति उपपत्तिदेवा। कतमे विसुद्धिदेवा? विसुद्धिदेवा वुच्चन्ति तथागता^८ तथागतसावका अरहन्तो खीणासवा, ये च पञ्चेकसम्बुद्धा। इमे वुच्चन्ति विसुद्धिदेवा। भगवा सम्मुतिदेवे अधिदेवा ति अभि-

१. स्या० पोत्थके नत्थि। २. सम्मुतिदेवा च—स्या०। ३. उपपत्तिदेवा च—स्या०; एवमुपरि पि। ४. स्या० पोत्थके नत्थि। ५. स्या० पोत्थके नत्थि। ६. चातुमहाराजिका—स्या०। ७. तत्रुपरि—स्या०। ८. स्या० पोत्थके नत्थि।

ज्ञाय उपपत्तिदेवे अधिदेवा ति अभिज्ञाय, विसुद्धिदेवे अधिदेवा ति अभिज्ञाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कृत्वा ति – अधिदेवे अभिज्ञाय ।

सब्बं वेदि परोपरं ति । भगवा अत्तनो च परेसं च अधिदेवकरे धम्मे वेदि अञ्जासि अफस्सि^१ पटिविज्ञभ । कतमे अत्तनो अधिदेवकरा धम्मा, सम्मापटिपदा अनुलोमपटिपदा अपच्चनीकपटिपदा अन्वत्थ-पटिपदा^२ धम्मानुधम्मपटिपदा सीलेसु परिपूरकारिता इन्द्रियेसु गुत्तद्वारता भोजने मत्तञ्जुता जागरियानुयोगो सतिसम्पजञ्जं चत्तारो सतिपट्टाना ...पे०... अरियो अटुङ्गिको मग्गो । इमे वुच्चन्ति अत्तनो अधिदेवकरा धम्मा ।

B. 226

5

10

कतमे परेसं अधिदेवकरा धम्मा ? सम्मापटिपदा ...पे०... अरियो अटुङ्गिको मग्गो । इमे वुच्चन्ति परेसं अधिदेवकरा धम्मा । एवं भगवा अत्तनो च परेसं च अधिदेवकरे धम्मे वेदि अञ्जासि अफस्सि पटिविज्ञभी ति – सब्बं वेदि परोपरं^३ ।

पञ्चानन्तकरो सत्था ति । भगवा पारायनिकपञ्चानं अन्तकरो परियन्तकरो परिच्छेदकरो परिवटुमकरो; सभियपञ्चानं^४ अन्तकरो परियन्तकरो परिच्छेदकरो परिवटुमकरो^५; सककपञ्चानं... सुयामपञ्चानं^६ ... भिक्खुपञ्चानं ... भिक्खुनीपञ्चानं ... उपासकपञ्चानं ...उपासिकापञ्चानं ... राजपञ्चानं ... खत्तियपञ्चानं ... ब्राह्मणपञ्चानं ...वेस्सपञ्चानं ... सुदृपञ्चानं ...देवपञ्चानं^७ ... ब्रह्मपञ्चानं अन्तकरो परियन्तकरो परिच्छेदकरो परिवटुमकरो ति – पञ्चानन्तकरो । सत्था ति । भगवा सत्थवाहो । यथा सत्थवाहो सत्थे कन्तारं तारेति, चोरकन्तारं तारेति, वाळकन्तारं तारेति, दुष्टिकवकन्तारं तारेति, निरुदककन्तारं तारेति उत्तारेति निथारेति^८ पतारेति,^९ घेमन्तभूमि सम्पापेति; एवमेव भगवा सत्थवाहो सत्थे कन्तारं तारेति, जातिकन्तारं तारेति, जराकन्तारं ... व्याधिकन्तारं ... मरणकन्तारं ... सोकपरिदेवदुखदोमनस्सुपायासकन्तारं तारेति, रागकन्तारं तारेति, दोस-

15

20

25

१. अफुमि – स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. परोवरं – स्या० । ४. परिस-पञ्चानं – स्या० । ५. परिवटुमकरो पिङ्गल्यपञ्चानं – स्या० । ६. अमनुसम्पञ्चानं – स्या० । ७. स्या० पोत्थके नत्थि । ८. नित्तारेति – स्या० । ९. स्या० पोत्थके नत्थि ।

कन्तारं ... मोहकन्तारं ... मानकन्तारं ... दिट्ठिकन्तारं ... किलेसकन्तारं
... दुच्चरितकन्तारं तारेति, रागगहनं तारेति, दोसगहनं तारेति, मोह-
गहनं ... दिट्ठिगहनं ... किलेसगहनं ... दुच्चरितगहनं तारेति उत्तारेति
नित्यारेति पतारेति; खेमन्तं' अमतं निब्बानं सम्पापेती ति - एवं
५ पि भगवा सत्थवाहो ।

B. 227

अथ वा, भगवा नेता विनेता अनुनेता पञ्चापेता निजभापेता
पेक्खता पसादेता ति, एवं' भगवा सत्थवाहो । अथ वा, भगवा
अनुपप्रब्रह्मस्स मगगस्स उप्पादेता, असञ्जातस्स मगगस्स सञ्जनेता,
अनक्खातस्स मगगस्स अक्खाता, मगगञ्जू मगगविदू मगगकोविदो
१० मगगानुगा च पन एतरहि सावका विहरन्ति पच्छा समन्ब्रागता ति,
एवं पि भगवा सत्थवाहो ति - पञ्चानन्तकरो सत्था ।

कद्मीनं पटिजानतं ति । सकद्मा आगन्त्वा निककद्मा
सम्पज्जन्ति, सल्लेखा आगन्त्वा निल्लेखा सम्पज्जन्ति, सद्गेल्हका
आगन्त्वा निद्गेल्हका सम्पज्जन्ति, सविचिकिच्छा' आगन्त्वा निवि-
१५ चिकिच्छा' सम्पज्जन्ति, सरागा आगन्त्वा वीतरागा सम्पज्जन्ति,
सदोसा आगन्त्वा वीतदोसा सम्पज्जन्ति, समोहा आगन्त्वा वीतमोहा
सम्पज्जन्ति, सकिलेसा आगन्त्वा निकिलेसा सम्पज्जन्ती ति -
कद्मीनं पटिजानतं । तेनाह थेरो पिङ्गियो -

“अधिदेवे अभिच्छाय, सब्बं वेदि परोपरं ।
२० पञ्चानन्तकरो सत्था, कद्मीनं पटिजानतं” ति ॥

१२०. असंहीरं असंकुप्पं, यस्स नत्थ उपमा क्वचि ।
अद्वा गमिस्सामि न मेत्थ कद्मा,
एवं मं धारेहि अधिमुत्तचित्तं ॥

असंहीरं असंकुप्पं ति । असंहीरं वुच्चति अमतं निब्बानं ।
२५ यो सो सब्बसद्मारसमयो सब्बूपथिपटिनिस्सगो तण्हक्खयो विरागो
निरोधो निब्बानं । असंहीरं ति । रागेन दोसेन मोहेन कोधेन
उपनाहेन मक्खेन पळासेन इस्साय मच्छरियेन मायाय साठेयेन

१. सेमत्तभूमि - स्या० । २. एवम्पि - स्या० । ३. सवेचिकिच्छा - स्या० । ४.
निवेचिकिच्छा - स्या० ।

थम्भेन सारम्भेन मानेन अतिमानेन मदेन पमादेन सब्बकिलेसेहि
सब्बदुच्चरितेहि सब्बपरिलाहेहि सब्बासवेहि' सब्बदरथेहि' सब्ब-
सन्तापेहि सब्बाकुसलाभिसङ्घारेहि असंहारियं निब्बानं^३ निच्चं
धुवं सस्सतं अविपरिणामधम्मं ति – असंहीरं। असंकुप्पं ति।
असंकुप्पं वुच्चति अमतं निब्बानं। यो सो सब्बसङ्घार-^५
समथो...पे०... निरोधो निब्बानं। निब्बानस्सं न^४ उप्पादो
पञ्जायति, वयो नत्थि, न तस्स अञ्जथत्तं पञ्जायति।
निब्बानं निच्चं धुवं सस्सतं अविपरिणामधम्मं ति – असंहीरं
असंकुप्पं।

यस्स नत्थि उपमा क्वची ति। यस्सा ति – निब्बानस्स। ¹⁰ B. 228
नत्थि उपमा ति। उपमा नत्थि, उपनिधा नत्थि, सदिं नत्थि,
पटिभागो नत्थि, न सति न संविजात नुपलब्धति। क्वची ति।
क्वचि किम्हिचि कत्थचि अज्भक्तं वा वहिद्वा वा अज्भक्तबहिद्वा
वा ति – यस्स नत्थि उपमा क्वचि।

अद्वा गमिस्सामि न मेत्थ कङ्घा ति। अद्वा^५ ति। एकंसवचनं
निस्संसयवचनं निककङ्घवचनं अद्वेजभवचनं अद्वेष्वकवचनं नियोगवचनं
अपण्णकवचनं अविरद्वचनं अवत्थापनवचनमेत्तं – अद्वा ति।
गमिस्सामी ति। गमिस्सामि अधिगमिस्सामि फस्सस्सामि सच्छ-
करिस्सामी ति – अद्वा गमिस्सामि। न मेत्थ कङ्घा ति। एत्था ति।
निब्बाने कङ्घा नत्थि, विचिकिञ्चा नत्थि, द्वेष्वकं नत्थि, संसयो²⁰
नत्थि, न सति न संविजजति नुपलब्धति, पहीनो समुच्छन्नो
वूपसन्तो पटिप्पस्सद्वो अभब्बुप्पत्तिको ज्ञाणगिना दङ्गो ति – अद्वा
गमिस्सामि न मेत्थ कङ्घा।

एवं मं धारेहि अधिमुत्तचित्तं ति। एवं मं धारेही ति। एवं मं
उपलक्खेहि। अधिमुत्तचित्तं ति। निब्बाननिन्नं निब्बानपोणं निब्बानपव्वारं²⁵
निब्बानाधिमुत्तं ति – एवं मं धारेहि अधिमुत्तचित्तं ति। तेनाह थेरो
पिङ्गियो –

१-१. स्या० पोत्थके नत्थि। २. स्या० पोत्थके नत्थि। ३-३. यस्म – स्या०। ४.
अञ्जदत्थु – स्या०। ५-५. स्या० पोत्थके नत्थि।

“असंहीरं असंकुप्पं, यस्स नत्थ उपमा कवचि ।
अद्वा गमिस्सामि न मेत्थ कद्वा,
एवं मं धारेहि अधिमुत्तचित्तं” ति ॥

पारायनानुगीतिगाथानिहेसो अद्वारसमो ।
पारायनवग्गो समतो ।

३. खगविसाणसुत्तनिदेसो

पठमो वग्गो

१. सब्बेसु भूतेसु निधाय दण्डं,
अविहेठ्यं अञ्जतरं पि तेसं ।
न पुत्तमिच्छेष्य कुतो सहायं,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

B. 229

सब्बेसु भूतेसु निधाय दण्डं ति । सब्बेन सब्बं ५
सब्बथा सब्बं असेसं निस्सेसं परियादियनवचनमेतं – सब्बेसु ति ।
भूतेसु ति । भूता वुच्चन्ति तसा च थावरा च । तसा ति । येसं
तसिततण्हा^१ अप्पहीना, येसं च भयभरेवा अप्पहीना । किकारणा
वुच्चन्ति तसा ? ते तसन्ति उत्तसन्ति परितसन्ति भासन्ति
सन्तासं आपज्जन्ति, तंकारणा वुच्चन्ति तसा । थावरा ति । येसं १०
तसिततण्हा^२ पहीना, येसं च भयभेरवा पहीना । किकारणा वुच्चन्ति
थावरा ? ते न तसन्ति न उत्तसन्ति न परितसन्ति न^३ भायन्ति^४
न सन्तासं आपज्जन्ति, तंकारणा वुच्चन्ति थावरा । दण्डं^५ ति ।
तयो दण्डो – कायदण्डो^६, वचीदण्डो, मनोदण्डो । तिविधं कायदुच्चरितं
कायदण्डो, चतुब्बिधं वचीदुच्चरितं वचीदण्डो, तिविधं मनोदुच्चरितं १५
मनोदण्डो । सब्बेसु भूतेसु निधाय दण्डं ति । सब्बेसु भूतेसु दण्डं निधाय
निदहित्वा ओरोपयित्वा समोरोपयित्वा^७ निक्रियपित्वा पटिप्पस्सम्भत्वा
ति – सब्बेसु भूतेसु निधाय दण्डं ।

अविहेठ्यं अञ्जतरस्मिं तेसं ति । एकमेकं^८ पि सत्तं पाणिना
वा लेड्डुना वा दण्डेन वा सत्थेन वा अन्दुया^९ वा रज्जुया वा २०
अविहेठ्यन्तो, सब्बे पि सत्ते पाणिना वा लेड्डुना वा दण्डेन वा

१. अहेठ्यं – स्याऽ । २. तण्हा – स्याऽ । ३-३. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ४. दण्डा –
स्याऽ । ५. कायदण्डो च – स्याऽ; एवमुपरि पि । ६. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ७. एकमत्तं –
स्याऽ । ८. अरुया – स्याऽ ।

सत्थेन वा अन्दुया वा रज्जुया वा अविहेठयन्तो ति – अविहेठयं
अञ्जतरं पि तेसं ।

न पुत्तमिच्छेय्य कुतो सहायं ति । ना ति – पटिक्खेपो ।

पुत्ता ति । चत्तारो पुत्ता – अत्रजो' पुत्तो, खेत्तजो पुत्तो, दिन्नको
५ पुत्तो, अन्तेवासिको पुत्तो । सहायं ति । सहाया वुच्चन्ति येहि सह
आगमनं फासु, गमनं फासु, गमनागमनं फासु,^१ ठान^२ फासु, निसज्जनं

B. 230 फासु, सथनं फासु, आलपनं फासु, सल्लपनं फासु, उल्लपनं फासु,
समुल्लपनं फासु । न पुत्तमिच्छेय्य कुतो सहायं ति । पुत्तं पि न इच्छेय्य
न सादियेय्य न पत्थयेय्य न पिहयेय्य नाभिजप्पेय्य, कुतो मिनं
१० वा सन्दिदुं वा सम्भतं वा सहायं वा इच्छेय्य^३ सादियेय्य पत्थयेय्य
पिहयेय्य अभिजप्पेय्या ति – न पुत्तमिच्छेय्य कुतो सहायं ।

एको चरे खगविसाणकप्पो ति । एको ति । सो पञ्चेक-
सम्बुद्धो पब्बज्जासङ्घातेन एको, अदुतियद्वेन एको, तण्हाय पहानद्वेन
एको, एकन्तवीतरागो ति एको, एकन्तवीतदोसो ति एको, एकन्त-
१५ वीतमोहो ति एको, एकन्तनिकिकलेसो ति एको, एकायनमग्गं गतो
ति एको, एको अनुत्तरं पञ्चेकसम्बोधिं अभिसम्बुद्धो ति एको ।

कथं सो पञ्चेकसम्बुद्धो पब्बज्जासङ्घातेन एको? सो
पञ्चेकसम्बुद्धो सब्बं^४ घरावासपलिबोधं छिन्दित्वा पुत्तदारपलिबोधं
छिन्दित्वा जातिपलिबोधं छिन्दित्वा सन्निधिपलिबोधं छिन्दित्वा
२० केसमस्सुं ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा अगारस्मा
अनगारियं पब्बजित्वा अकिञ्चनभावं उपगन्त्वा एको चरति
विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती ति – एवं सो
पञ्चेकसम्बुद्धो पब्बज्जासङ्घातेन एको ।

कथं सो पञ्चेकसम्बुद्धो अदुतियद्वेन एको? सो एवं पब्बजितो
२५ समानो एको अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवति
अप्पसदानि अप्पनिग्घोसानि विजनवातानि भनुस्सराहस्सेयकानि
पटिसल्लानसारूप्यानि । सो एको गच्छति, एको तिटुति, एको

१. अत्रजो – स्याऽ । २-२. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ३. इच्छस्सति – स्याऽ; एवमी-
दिसेसु पदेसु अनागत विभत्तिया । ४. स्याऽ पोत्थके नत्थि ।

निसीदति, एको सेयं कप्पेति, एको गामं पिण्डाय पविसति, एको^१ अभिक्कमति', एको पटिक्कमति, एको रहो निसीदति, एको चङ्क्खमं अधिट्टाति, एको चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती ति - एवं सो पच्चेकसम्बुद्धो अदुतियद्वेन एको।

कथं सो पच्चेकसम्बुद्धो तण्हाय पहानद्वेन एको? सो एवं^५ एको अदुतियो अप्पमत्तो आतापी पहितत्तो विहरन्तो महापधानं पदहन्तो मारं ससेनकं^२ नमुचि कण्ठं पमत्तबन्धुं विधमेत्वा^३ च तण्हाजालिनिं विसरितं^४ विसत्तिकं पजहि विनोदेसि व्यन्तीअकासि अनभावं गमेसि।

तण्हादुतियो पुरिसो, दीघमद्धानं संसरं।

10 B. 231

इत्थभावञ्जथाभावं, संसारं नातिवत्तति ॥

एतमादीनवं^५ जत्वा, तण्हं^६ दुक्खस्स सम्भवं।

वीततण्हो अनादानो, सतो भिक्खु परिब्बजे ति ॥

एवं सो पच्चेकसम्बुद्धो तण्हाय पहानद्वेन एको।

कथं सो पच्चेकसम्बुद्धो एकन्तवीतरागो ति एको? रागस्स^{१५} पहीनत्ता एकन्तवीतरागो ति एको, दोस्स पहीनत्ता एकन्तवीतदोसो ति एको, मोहस्स पहीनत्ता एकन्तवीतमोहो ति एको, किलेसानं पहीनत्ता एकन्तनिकिकलेसो ति एको। एवं सो पच्चेकसम्बुद्धो एकन्तवीतरागो ति एको।

कथं सो पच्चेकसम्बुद्धो एकायनमग्मं गतो ति एको?^{२०} एकायनमग्मो वुच्चति चत्तारो सतिपटुना चत्तारो सम्मप्पधाना चत्तारो इद्धिपादा पञ्चिन्द्रियानि पञ्च बलानि सत्त वोजभङ्ग अरियो अटुङ्गिको मग्मो।

एकायनं जातिखयन्तदस्सी,

मग्मं पजानाति हितानुकम्पी।

एतेन मग्मेन तरिसुं पुब्बे,

तरिस्सन्ति ये^१ च^२ तरन्ति ओघं ति ॥

25

१-१. स्या० पोत्थके नत्ति । २. ससेनं - स्या० । ३. विधमित्वा - स्या० । ४. सरितं - स्या० । ५. एवमादीनवं - स्या० । ६. तण्हा - स्या० । ७-७. चैव - स्या० ।

एवं सो पञ्चेकसम्बुद्धो एकायनमग्गं गतो ति एको ।

- कथं सो पञ्चेकसम्बुद्धो एको अनुत्तरं पञ्चेकसम्बोधिं
अभिसम्बुद्धो ति एको ? बोधि वुच्चति चतूर्सु मग्गेसु जाणं । पञ्चा
पञ्जनिद्रियं पञ्चाबलं धम्मविचयसम्बोजभङ्गो वीमंसा विपस्सना
५ सम्मादिट्ठि । सो पञ्चेकसम्बुद्धो मग्गपञ्चेकसम्बुद्धो' जाणपञ्चेक-
सम्बुद्धो' "सब्बे सङ्घारा अनिच्चा" ति बुजिभ, "सब्बे सङ्घारा
दुक्खा" ति बुजिभ, "सब्बे धम्मा अनत्ता" ति बुजिभ, "अविज्ञा-
पञ्चया सङ्घारा" ति बुजिभ, "सङ्घारपञ्चया विज्ञाणं" ति बुजिभ,
"विज्ञाणपञ्चया नामरूपं" ति बुजिभ, "नामरूपपञ्चया सळायतनं"
१० ति बुजिभ, "सळायतनपञ्चया फस्सो" ति बुजिभ, "फस्सपञ्चया
वेदना" ति बुजिभ, "वेदनापञ्चया तण्हा" ति बुजिभ, "तण्हापञ्चया
उपादानं" ति बुजिभ, "उपादानपञ्चया भवो" ति बुजिभ, "भव-
पञ्चया जाती" ति बुजिभ, "जातिपञ्चया जरामरणं" ति बुजिभ;
"अविज्ञानिरोधा सङ्घारनिरोधो" ति बुजिभ, "सङ्घारनिरोधा
१५ विज्ञाणनिरोधो" ति बुजिभ, "विज्ञाणनिरोधा नामरूपनिरोधो"
ति बुजिभ, "नामरूपनिरोधा सळायतननिरोधो" ति बुजिभ,
"सळायतननिरोधा फस्सनिरोधो" ति बुजिभ, "फस्सनिरोधा
वेदनानिरोधो" ति बुजिभ, "वेदनानिरोधा तण्हानिरोधो" ति बुजिभ,
"तण्हा निरोधा उपादाननिरोधो" ति बुजिभ, "उपादाननिरोधा
२० भवनिरोधो" ति बुजिभ, "भवनिरोधा जातिनिरोधो" ति बुजिभ,
"जातिनिरोधा जरामरणनिरोधो" ति बुजिभ; "इदं दुक्खं" ति
बुजिभ, "अयं दुक्खसमुदयो" ति बुजिभ, "अयं दुक्खनिरोधो"
२५ ति बुजिभ, "अयं दुक्खनिरोधगामिनी पटिपदा" ति बुजिभ;
"इमे आसवा" ति बुजिभ, "अयं आसवसमुदयो" ति बुजिभ
... पे० ... "अयं आसवनिरोधगामिनी पटिपदा" ति बुजिभ; "इमे
धम्मा अभिज्ञेया" ति बुजिभ, "इमे धम्मा पहातब्बा" ति
बुजिभ, "इमे धम्मा सच्छिकातब्बा" ति बुजिभ, "इमे धम्मा
भावेतब्बा" ति बुजिभ; छन्नं फस्सायतनानं समुदयं च अत्थङ्गमं च
अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च बुजिभ, पञ्चन्नं उपादान-

१-१. पञ्चेकवुद्धज्ञाणेन मच्चानि वुजिभ - स्या० । २-२. स्या० पोत्थके नत्थि । ३.
छन्नं - स्या० ।

क्वन्धानं समुदयं च ...पे०... निस्सरणं च बुजिभ, चतुन्नं महाभूतानं समुदयं च अथङ्गमं त्र अस्सादं च आदीनवं च निस्सरणं च बुजिभ, “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति बुजिभ।

अथ' वा', यं बुजिभतब्बं अनुबुजिभतब्बं पटिबुजिभतब्बं^१, सम्बुजिभतब्बं अधिगन्तब्बं^२ फस्सितब्बं सच्छिकातब्बं, सब्बं तं तेन^३ पच्चेकबोधिजाणेन बुजिभ अनुबुजिभ पटिबुजिभ सम्बुजिभ अधिगच्छ फस्सेसि सच्छाकासी ति। एवं सो पच्चेकसम्बुद्धो एको अनुत्तरं पच्चेकसम्बोधिं अभिसम्बुद्धो ति – एको।

चरे ति। अटु चरियायो – इरियापथचरिया, आयतनचरिया, सतिचरिया, समाधिचरिया, जाणचरिया, मग्गचरिया, पत्तिचरिया^४, लोकत्थचरिया। इरियापथचरिया ति, चतूसु इरियापथेसु। आयतन-चरिया ति, छसु अज्भत्तिकबाहिरेसु आयतनेसु। सतिचरिया ति, चतूसु सतिपटुनेसु। समाधिचरिया ति, चतूसु भानेसु। जाणचरिया ति, चतूसु अरियसच्चेसु। मग्गचरिया ति, चतूसु अरियमग्गेसु^५। पत्तिचरिया ति, चतूसु सामञ्जफलेसु। लोकत्थचरिया ति, तथागतेसु^६ अरहन्तेसु सम्मासम्बुद्धेसु पदेसतो पच्चेकसम्बुद्धेसु पदेसतो सावकेसु। इरियापथचरिया च पणिधिसम्पन्नानं, आयतनचरिया च इन्द्रियेसु गुत्तद्वारानं, सतिचरिया च अप्पमादविहारीनं, समाधिचरिया च अधिचित्तमनुयुत्तानं, जाणचरिया च बुद्धिसम्पन्नानं, मग्गचरिया च सम्मापिपन्नानं, पत्तिचरिया च अधिगतफलानं, लोकत्थचरिया च तथागतानं अरहन्तानं सम्मासम्बुद्धानं पदेसतो पच्चेकबुद्धानं पदेसतो सावकानं। इमा अटु चरियायो।

अपरा पि अटु चरियायो – अधिमुच्चन्तो सद्धाय चरति, पग्गण्हन्तो वीरियेन चरति, उपटुपेन्तो सतिया चरति, अविक्षेपं करोन्तो समाधिना चरति, पजानन्तो पञ्चाय चरति, विजानन्तो विज्ञाण-चरियाय^७ चरति। एवं पटिपन्नस्स कुसला धम्मा आयापेन्ती ति – आयतनचरियाय चरति। एवं पटिपन्नो विसेसमधिगच्छती ति – विसेसचरियाय चरति। इमा अटु चरियायो।

१-१. स्या० पोत्थके नत्थि। २. स्या० पोत्थके नत्थि। ३. पटिपत्तिचरिया – स्या०; एवमपरि पि। ४. मग्गेसु – स्या०। ५. विज्ञाणेन – स्या०।

अपरा पि अटु चरियायो – दस्सनचरिया च सम्मादिट्या,
अभिरोपनचरिया च सम्मासङ्क्षिप्स्स, परिग्रहचरिया च सम्मावाचाय,
समुद्रानचरिया च सम्माकम्मन्तस्स, वोदानचरिया च सम्माआजीवस्स,
पग्गहचरिया च सम्मावायामस्स, उपद्रानचरिया च सम्मासत्याय,
५ अविक्खेपचरिया च सम्मासमाधिस्स। इमा अटु चरियायो ।

खग्गविसाणकप्पो ति । यथा खग्गस्स नाम विसाणं एकं होति अद्रुतियं, एवमेव सो पच्चेकसम्बुद्धो तक्कप्पो तस्सदिसो तप्पटिभागो । यथा अतिलोणं वुच्चति लोणकप्पो, अतितित्तकं^१ वुच्चति तित्तकप्पो, अतिमधुरं वुच्चति मधुरकप्पो, अतिउण्हं
१० वुच्चति अग्गिकप्पो, अतिसीतलं वुच्चति हिमकप्पो, महाउदकक्खन्धो वुच्चति समुद्रकप्पो, महाभिज्जाबलप्पत्तो सावको वुच्चति सत्थुकप्पो ति; एवमेव सो पच्चेकसम्बुद्धो तत्थं^२ तक्कप्पो तस्सदिसो तप्पटिभागो एको अद्रुतियो मुत्तबन्धनो सम्मा लोके चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती ति – एको चरे खग्गविसाण-
१५ कप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

“सब्बेसु भूतेसु निधाय दण्डं,
अविहेठ्यं अञ्जतरं पि तेसं ।
न पुत्तमिच्छेय कुतो सहायं,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

B. 234 20

२. संसग्गजातस्स भवन्ति स्नेहा,
स्नेहन्वयं दुक्खमिदं पहोति ।
आदीनवं स्नेहजं पेक्खमानो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

संसग्गजातस्स भवन्ति स्नेहा ति । संसग्गा ति । द्वे संसग्गा –
२५ दस्सनसंसग्गो च सवनसंसग्गो च । कतमो दस्सनसंसग्गो ? इधेकच्चो पस्सति इत्थिं वा कुमारि वा अभिरूपं दस्सनीयं पासादिकं परमाय वण्णपोक्खरताय समन्बागतं । दिस्वा पस्सित्वा अनुब्यञ्जनसो निमित्तं गण्हाति – केसा वा सोभना^३ मुखं वा सोभनं अक्खी^४ वा

१. अतितित्तकं – स्या० । २. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. सोभना – स्या० ; एवमुपरि पि । ४. अक्खि – स्या० ।

सोभना कण्णा वा सोभना नासा वा सोभना ओट्टा वा सोभना दन्ता वा सोभना मुखं वा सोभनं गीवा^१ वा सोभना थना वा सोभना उरं वा सोभनं उदरं वा सोभनं कटि वा सोभना ऊरु^२ वा सोभना जङ्घा वा सोभना हृथा वा सोभना पादा^३ वा सोभना^४ अडगुलियो वा सोभना नखा वा सोभना ति । दिस्वा पस्सत्वा अभिनन्दति अभिवदति ५ अभिपत्थेति अनुप्पादेति अनुबन्धति रागबन्धनं – अयं दस्सनसंसग्गो ।

कतमो सवनसंसग्गो ? इधेकच्चो सुणाति – “असुकस्मिं” नाम गामे वा निगमे वा इत्थी वा कुमारी वा अभिरूपा दस्सनीया पासादिका परमाय वर्णणोक्तरताय समन्नागता” ति । सुत्वा सुणित्वा १० अभिनन्दति अभिवदति अभिपत्थेति अनुप्पादेति अनुबन्धति रागबन्धनं – अयं सवनसंसग्गो ।

स्नेहा ति । द्वे स्नेहा – तण्हास्नेहो च दिट्ठिस्नेहो च । कतमो तण्हास्नेहो ? यावता तण्हासङ्घातेन सीमकतं^५ ओधिकतं परियन्तिकतं परिगहितं ममायितं – “इदं मम^६, एतं मम, एत्कं मम, एत्तावता मम^७” । रूपा^८ सदा गन्धा रसा फोटुब्बा अत्थरणा पावुरणा^९ दासि- १५ दासा^{१०} अजेळका कुकुटसूकरा हृत्थिगवाससवळवा खेत्तं वत्थु हिरञ्जनं सुवर्णं गामनिगमराजधानियो रटुं च जनपदो च कोसो च कोट्टागारं च, केवलं पि महापथविं तण्हावसेन ममायति, यावता अट्टसततण्हा- विचरित^{११} – अयं तण्हास्नेहो ।

कतमो दिट्ठिस्नेहो ? वीसतिवत्थुका सक्कायदिट्ठि, दसवत्थुका भिच्छादिट्ठि, दसवत्थुका अन्तग्नाहिकादिट्ठि । या एवरूपा दिट्ठि दिट्ठिगतं दिट्ठिगहनं दिट्ठिकन्तारो दिट्ठिविसूकायिकं दिट्ठिविप्रनिदितं दिट्ठिसंयोजनं गाहो पटिग्नाहो अभिनवेसो परामासो कुम्भगो मिच्छापथो मिच्छतं तित्थायतनं विपरियासग्गाहो^{१२} विपरीतग्नाहो विपल्लासग्गाहो मिच्छाग्नाहो अयाथावकस्मिं याथावकं ति गाहो, २५ यावता द्वासट्ठि दिट्ठिगतानि – अयं दिट्ठिस्नेहो ।

१. गिवा – स्या० । २. ऊरु – स्या० । ३-३. स्या० पोत्थके नतिथ । ४. अमुकस्मिं – स्या० । ५. सीमकतं मरियादिकतं – स्या० । ६. मम – स्या०; एवमुपरि पि । ७. मम रूपा – स्या० । ८-८. पावुरणा दासीदासा – स्या० । ९. अट्टसततण्हाविपरीता – स्या० । १०. विपरियेसग्गाहो – स्या० ।

संसगजातस्स भवन्ति स्नेहा ति । दस्सनसंसगपच्चया^१ च
सवनसंसगपच्चया^२ च तण्हास्नेहो च दिट्ठिस्नेहो च भवन्ति
सम्भवन्ति^३ जायन्ति सञ्जायन्ति निब्बत्तन्ति अभिनिब्बत्तन्ति
पातुभवन्ती ति – संसगजातस्स भवन्ति स्नेहा ।

५ स्नेहन्वयं दुक्खमिदं पहोती ति । स्नेहो ति । द्वे स्नेहा – तण्हा-
स्नेहो च दिट्ठिस्नेहो च ... पे० ... अयं तण्हास्नेहो ... पे० ... अयं दिट्ठिस्नेहो ।
दुक्खमिदं पहोती ति । इधेकच्चो कायेन दुच्चरितं चरति, वाचाय
दुच्चरितं चरति, मनसा दुच्चरितं चरति, पाणं पि हनति, अदिन्म
पि आदियति, सन्धिं पि छिन्दति, निल्लोपं^४ पि हरति, एकागारिकं
१० पि करोति, परिपन्थे पि तिटुति, परदारं पि गच्छति, मुसा पि
भणति । तमेन गहेत्वा रञ्जो दस्सेन्ति – “अयं, देव, चोरो आगुचारी ।
इमस्स यं इच्छसि तं दण्डं पणेही” ति । तमेन राजा तं^५ परिभासति ।
सो परिभासपच्चया पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति । एतं भयं
१५ दुक्खं दोमनस्सं कुतो जातं? तस्स स्नेहपच्चया च नन्दिपच्चया च
रागपच्चया च नन्दिरागपच्चया च जातं ।

एत्केन पि राजा न तुस्सति । तमेन राजा बन्धापेति –
अन्दुबन्धनेन वा रज्जुबन्धनेन वा सङ्घलिकबन्धनेन वा वेत्तबन्धनेन^६
वा लताबन्धनेन वा पेक्खबन्धनेन वा^७ परिक्खेपबन्धनेन वा
२० गामबन्धनेन वा निगमबन्धनेन वा रटबन्धनेन^८ वा जनपदबन्धनेन
वा, अन्तमसो सवचनीयं पि करोति – “न ते लब्धा इतो पक्कमितुं”
ति । सो बन्धनपच्चया पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति । एतं भयं
दुक्खं दोमनस्सं कुतो जातं? तस्स स्नेहपच्चया च नन्दिपच्चया च
रागपच्चया च नन्दिरागपच्चया च जातं ।

B. 236

२५ एत्केन पि राजा न तुस्सति । तमेन राजा तस्सेव^९ धनं
आहरापेति – सतं वा सहस्सं वा सतसहस्सं^{१०} वा^{११} । सो धनजानि-
पच्चया पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति । एतं भयं दुक्खं दोमनस्सं

१-१. विष्पलामपच्चया च दस्मनसवनसंसगपच्चया – स्या० । २. स्या० पोत्थके
नत्यि । ३. विलोपं – स्या० । ४. स्या० पोत्थके नत्यि । ५-५. स्या० पोत्थके नत्यि । ६.
नगरवन्धनेन वा रटबन्धनेन – स्या० । ७. निक्खमितुं – स्या० । ८. तस्स – स्या० । ९-९.
स्या० पोत्थके नत्यि ।

कुतो जातं ? तस्स स्नेहपच्चया च नन्दिपच्चया च रागपच्चया च
नन्दिरागपच्चया च जातं ।

एत्केन पि राजा न तुस्सति । तमेन राजा विविधा
कम्मकारणा कारापेति – कसाहि पि ताळेति, वेत्तेहि^१ पि ताळेति,
अङ्गदण्डेहि^२ पि ताळेति, हृथं पि छिन्दति, पादं पि छिन्दति, हृथपादं^३
पि छिन्दति, कण्णं पि छिन्दति, नासं पि छिन्दति, कण्णनासं पि
छिन्दति, बिलङ्घथालिकं पि करोति, सङ्घमुण्डिकं पि करोति,
राहुमुखं पि करोति, जोतिमालिकं पि करोति, हृथपज्जोतिकं पि
करोति, एरकवत्तिकं^४ पि करोति, चीरकवासिकं^५ पि करोति,
एणेयकं पि करोति, बळिसमंसिकं पि करोति, कहापणिकं पि
करोति, खारापतच्छिकं पि करोति, पलिघपरिवत्तिकं पि करोति,
पलालपीठकं पि करोति, तत्तेन पि तेलेन ओसिञ्चति, सुनखेहि^६
पि खादापेति, जीवन्तं पि सूले उत्तासेति, असिना पि^७ सीसं छिन्दति ।
सो कम्मकारणपच्चया पि दुक्खं दोमनस्सं पटिसंवेदेति । एतं भयं
दुक्खं दोमनस्सं कुतो जातं ? तस्स स्नेहपच्चया च नन्दिपच्चया
च रागपच्चया च नन्दिरागपच्चया च जातं । राजा इमेसं चतुन्नं
दण्डानं इस्सरो ।

सो सकेन कम्मेन कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्गतिं
विनिपातं निरयं उपपज्जति । तमेन निरयपाला पञ्चविधबन्धनं नाम
कम्मकारणं करोन्ति^८ – तत्तं अयोखिलं हृथे गमेन्ति, तत्तं अयोखिलं दुतिये
हृथे गमेन्ति, तत्तं अयोखिलं पादे गमेन्ति, तत्तं अयोखिलं दुतिये पादे
गमेन्ति, तत्तं अयोखिलं मज्झेउरस्मिं गमेन्ति । सो तथ्य दुक्खा तिब्बा
खराकटुका वेदना वेदेति; न च ताव कालं करोति याव न तं पापकम्मं
ब्यन्तीहोति । एतं भयं दुक्खं दोमनस्सं कुतो जातं ? तस्स स्नेहपच्चया
च नन्दिपच्चया च रागपच्चया च नन्दिरागपच्चया च जातं ।

तमेन निरयपाला संवेसेत्वा^९ कुठारीहि तच्छन्ति ...पे०...
तमेन निरयपाला उद्धंपादं अधोसिरं गहेत्वा वासीहि तच्छन्ति ।

B. 237

१. वेत्तेन – स्या० । २. अङ्गदण्डेन – स्या० । ३. एरकवट्टिकं – स्या० । ४. चिरवा-
सिकं – स्या० । ५. सुनखेन - स्या० । ६. स्या० पोत्थके नत्थि । ७. कारेन्ति – स्या० । ८.
संवेसित्वा – स्या० ।

तमेनं निरयपाला रथे योजेत्वा आदित्ताय पथविया सम्पज्जलिताय
सजोतिभूताय^१ सारेन्ति पि पच्चासारेन्ति पि । तमेनं निरयपाला
महन्तं अङ्गारपब्बतं आदित्तं सम्पज्जलितं सजोतिभूतं^२ आरोपेन्ति पि
ओरोपेन्ति पि । तमेनं निरयपाला उद्धंपादं अधोसिरं गहेत्वा
५ तत्ताय लोहकुम्भया पक्षिवपन्ति आदित्ताय सम्पज्जलिताय
सजोतिभूताय । सो तत्थ फेणुद्देहकं पच्चति । सो तत्थ फेणुद्देहकं
पच्चमानो सकिं पि उद्धं गच्छति, सकिं पि अधो गच्छति, सकिं
पि तिरियं गच्छति । सो तत्थ दुक्खा तिब्बा^३ खरा^४ कटुका वेदना
वेदेति^५; न च ताव कालं करोति याव न तं पापकम्मं व्यन्ती-
१० होति । एतं भयं दुक्खं दोमनस्सं कुतो जातं? तस्स स्नेहपच्चया च
नन्दिपच्चया च रागपच्चया च नन्दिरागपच्चया च जातं ।

तमेनं निरयपाला महानिरये^६ पक्षिवपन्ति । सो खो पन
महानिरयो –

१५ चतुक्कणो चतुद्वारो, विभत्तो भागसो मितो ।
अयोपाकारपरियन्तो, अयसा पटिकुज्जितो ॥
तस्स अयोमया भूमि, जलिता तेजसा युता ।
समन्ता योजनसतं, फरित्वा तिटुति सब्बदा ॥
कदरियातपना घोरा, अच्चिमन्तो दुरासदा ।
लोमहंसनरूपा च, भेस्मा^७ पटिभया दुखा^८ ॥
२० पुरतिथमाय च भित्तिया, अच्चिक्खन्धो समुट्ठितो ।
डहन्तो पापकम्मन्ते, पच्छिमाय पटिहञ्जति ॥
पच्छिमाय च भित्तिया, अच्चिक्खन्धो समुट्ठितो ।
डहन्तो पापकम्मन्ते, पुरिमाय^९ पटिहञ्जति ॥
२५ दक्खिणाय च भित्तिया, अच्चिक्खन्धो समुट्ठितो ।
डहन्तो पापकम्मन्ते, उत्तराय पटिहञ्जति ॥
उत्तराय च भित्तिया, अच्चिक्खन्धो समुट्ठितो ।
डहन्तो पापकम्मन्ते, दक्खिणाय पटिहञ्जति ॥

१. सञ्जोतिभूताय – स्याऽ । २. तिष्पा – स्याऽ । ३. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ४.
पटिसंवेदेति – स्याऽ । ५. निरये – स्याऽ । ६. भेस्मा – स्याऽ । ७. दुक्खा – स्याऽ । ८.
पुरतिथमाय – स्याऽ ।

हेद्वतो च समुद्राय^१, अच्चिक्खन्धो भयानको ।
 डहन्तो पापकम्मन्ते, छदनस्मि पठिहञ्जति ॥
 छदनम्हा समुद्राय, अच्चिक्खन्धो भयानको ।
 डहन्तो पापकम्मन्ते, भूमियं पठिहञ्जति ॥
 अयोकपालमादित्तं, सन्तत्तं जलितं यथा ।
 एवं अवीचिनिरयो, हेद्वा उपरि पस्सतो ॥
 तथ सत्ता महालुदा, महाकिब्बिसकारिनो ।
 अच्चवन्तपापकम्मन्ता, पच्चन्ति न च मिथ्यरे ॥
 जातवेदसमो कायो, तेसं निरयवासिनं ।
 पस्स कम्मानं दब्हतं, न भस्मा होति^२ न पि मसि ॥
 पुरत्थिमेन पि धावन्ति, ततो धावन्ति पच्छिमं^३ ।
 उत्तरेन पि धावन्ति, ततो धावन्ति दक्खिवणं ॥
 यं यं दिसं^४ पधावन्ति^५, तं तं द्वारं पिधीयति^६ ।
 अभिनिक्खमितासा ते, सत्ता मोक्खगवेसिनो ॥
 न ते ततो निक्खमितुं, लभन्ति कम्मपच्चया ।
 तेसं च पापकम्मन्तं^७, अविपक्कं कतं बहुं ति ॥

एतं भयं दुक्खं दोमनस्सं कुतो जातं ? तस्स स्नेहपच्चया च
 नन्दिपच्चया च रागपच्चया च नन्दिरागपच्चया च जातं ।

यानि च नेरयिकानि दुक्खानि यानि च तिरच्छानयोनिकानि
 दुक्खानि यानि च पेत्तिविसयिकानि दुक्खानि यानि च मानुसिकानि^८
 दुक्खानि, तानि कुतो जातानि कुतो सञ्जातानि कुतो निवृत्तानि कुतो
 अभिनिब्बत्तानि कुतो पातुभूतानि ? तस्स स्नेहपच्चया च नन्दिपच्चया
 च रागपच्चया च नन्दिरागपच्चया च भवन्ति सम्भवन्ति जायन्ति
 सञ्जायन्ति निवृत्तन्ति अभिनिब्बत्तन्ति पातुभवन्ती ति – स्नेहन्त्वयं
 दुक्खमिदं पहोति ।

१. समुद्रितो – स्याऽ ; एवमुपरि पि । २. होन्ति – स्याऽ । ३. पच्छतो – स्याऽ ।
 ४-४. दिम्मि धावन्ति – स्याऽ । ५. पिधीयति – स्याऽ । ६. पापकं कम्मं – स्याऽ । ७.
 मानुसिकानि – स्याऽ ।

B. 239

आदीनवं स्नेहजं पेक्खमानो ति । स्नेहो ति । द्वे स्नेहा – तण्हा-
स्नेहो च दिट्ठिस्नेहो च ... पे० ... तण्हास्नेहो ... पे०... अयं दिट्ठिस्नेहो ।
आदीनवं स्नेहजं पेक्खमानो ति । तण्हास्नेहो' च दिट्ठिस्नेहो' च आदी-
नवं स्नेहजं पेक्खमानो दक्खमानो ओलोक्यमानो निज्ञायमानो
६ उपपरिक्खमानो ति – आदीनवं स्नेहजं पेक्खमानो एको चरे खग-
विसाणकप्पो । तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –

10

“संसग्गजातस्स भवन्ति स्नेहा,
स्नेहन्वयं दुक्खमिदं पहोति ।
आदीनवं स्नेहजं पेक्खमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

३. मित्ते सुहज्जे अनुकम्पमानो,
हापेति अत्थं पटिबद्धचित्तो ।
एतं भयं सन्थवे पेक्खमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

15

मित्ते सुहज्जे अनुकम्पमानो हापेति अत्थं पटिबद्धचित्तो ति ।
मित्ता^१ ति । द्वे मित्ता – अगारिकमित्तो^२ च अनागारिकमित्तो च ।
कतमो अगारिकमित्तो^३? इधेकच्चो दुददं ददाति, दुच्चजं चजति,
दुक्करं करोति, दुक्खमं खमति, गुण्हमस्स आचिक्खति, गुण्हमस्स परि-
गृहति,^४ आपदासु न विजहति, जीवितं पिस्स अत्थाय परिच्छतं होति,
२० खीणे नातिमञ्जति – अयं अगारिकमित्तो ।

25

कतमो अनागारिकमित्तो? इध भिक्खु पियो च होति मनापो
च गरु च भावनीयो च वत्ता^५ च^६ वचनक्खमो च गम्भीरं च कथं कत्ता,
नो च अट्टाने नियोजेति अधिसीले समादपेति, चतुन्नं सतिपट्टानानं
भावनानुयोगे समादपेति, चतुन्नं सम्मप्पधानानं ... पे०... चतुन्नं इद्धि-
पादानं ... पञ्चन्नं इन्द्रियानं ... पञ्चन्नं बलानं ... सत्तन्नं बोज्जङ्गानं ...
अरियस्स अट्टङ्गिकस्स मग्गस्स भावनानुयोगे समादपेति – अयं अना-
गारिकमित्तो ।

१-१. तण्हास्नेहे च दिट्ठिस्नेहे – स्या० । २. मित्तो – स्या० । ३. आगारिकमित्तो –
स्या० । ४. परिगृहति – स्या० । ५-५. स्या० पोत्थके नथि ।

सुहज्जा वुच्चन्ति येहि सह आगमनं फासु गमनं फासु ठानं फासु निसज्जनं फासु सयनं फासु आलपनं फासु सल्लपनं फासु उल्लपनं फासु समुल्लपनं फासु । मित्ते सुहज्जे अनुकम्पमानो हापेति अत्थं ति । मित्ते च सुहज्जे च सन्दिद्वे च सम्भत्ते च सहाये च अनुकम्पमानो अनुपेक्खमानो अनुग्रहमानो^१ अत्तत्थं पि परत्थं पि उभयत्थं पि हापेति, दिट्ठधम्मिकं पि अत्थं हापेति, सम्परायिकं पि अत्थं हापेति, परमत्थं पि हापेति पहापेति^२ परिहापेति^३ परिधंसेति परिवज्जेति^४ अन्तरधापेती ति – मित्ते सुहज्जे अनुकम्पमानो हापेति अत्थं ।

पटिबद्धचित्तो ति । द्वीहि कारणेहि पटिबद्धचित्तो होति – अत्तानं वा नीचं ठपेन्तो परं उच्चं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति, अत्तानं वा उच्चं ठपेन्तो परं नीचं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति । कथं अत्तानं नीचं ठपेन्तो परं उच्चं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति ? “तुम्हे मे बहूपकारा”, अहं तुम्हे निस्साय लभामि चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारं । यं पि मे अञ्जे दातुं वा कातुं वा मञ्जन्ति तुम्हे निस्साय तुम्हे सम्पस्सन्ता । यं पि मे पोराणं मातापेतिकं नामगोत्तं, तं पि मे^५ अन्तरहितं । तुम्हेहि अहं जायामि – “असुकस्स कुलुपको, असुकाय कुलुपको” ति । एवं अत्तानं नीचं ठपेन्तो परं उच्चं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति ।

कथं अत्तानं उच्चं ठपेन्तो परं नीचं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति ? “अहं तुम्हाकं बहूपकारो, तुम्हे मं आगम्म बुद्धं सरणं गता, धम्मं सरणं गता, सङ्घं सरणं गता, पाणातिपाता पटिविरता, अदिन्नादाना^{२०} पटिविरता, कामेसुमिच्छाचारा पटिविरता, मुसावदा पटिविरता, सुरामेरयमज्जपमादद्वाना पटिविरता; अहं तुम्हाकं उद्देसं देमि, परिपुच्छं देमि, उपोसथं आचिक्खामि, नवकम्मं अधिद्वामि । अथ पन तुम्हे मं उज्ज्ञात्वा^३ अञ्जे सक्करोथ गरुं करोथ मानेथ पूजेथा” ति । एवं अत्तानं उच्चं ठपेन्तो परं नीचं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होती ति – मित्ते सुहज्जे^{२५} अनुकम्पमानो, हापेति अत्थं पटिबद्धचित्तो ।

एतं भयं सन्थवे पेक्खमानो ति । भयं ति । जातिभयं जराभयं व्याधिभयं मरणभयं राजभयं चोरभयं अग्गिभयं उदकभयं अत्तानुवाद-

B. 241

१. अनुग्रहमानो – स्या० । २-२. स्या० पोत्यके नथि । ३. परिसज्जेति – स्या० ।
४. बहूपकारका – स्या० । ५. स्या० पोत्यके नथि । ६. परिच्छजित्वा – स्या० ।

भयं परानुवादभयं दण्डभयं दुरगतिभयं ऊमिभयं कुम्भलभयं आवट्टभयं
सुसुमारभयं^१ आजीविकभयं^२ असिलोकभयं परिससारज्जभयं मदनभयं^३
भयानकं छम्भिततं लोमहंसो चेतसो उब्बेगो^४ उत्रासो । सन्थवे ति ।
द्वे सन्थवा – तण्हासन्थवो च दिट्टिसन्थवो च ... पे० ... अयं तण्हासन्थवो
५ ... पे० ... अयं दिट्टिसन्थवो । एतं भयं सन्थवे पेक्खमानो ति । एतं
भयं सन्थवे पेक्खमानो दक्खमानो ओलोकयमानो निज्ञायमानो उप-
परिक्खमानो ति – एतं भयं सन्थवे पेक्खमानो एको चरे खग्गविसाण-
कप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

10

“मित्ते सुहज्जे अनुकम्पमानो,
हापेति अत्थं पटिबद्धचित्तो ।
एतं भयं सन्थवे पेक्खमानो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

15

४. वंसो विसालो व यथा विसत्तो,
पुत्तेसु दारेसु च या अपेक्खा ।
वंसक्कल्लीरो^५ व^६ असज्जमानो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

20

वंसो विसालो व यथा विसत्तो ति । वंसो वुच्चति वेळुगुम्बो ।
यथा वेळुगुम्बस्मि पोराणका^७ वंसा सत्ता विसत्ता आसत्ता^८ लग्गा
लग्गिता पलिबुद्धा, एवमेव विसत्तिका वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो
अनुनयो अनुरोधो नन्दी नन्दिरागो चित्तस्स सारागो इच्छा मुच्छा
अज्जोसानं गेधो पलिगेधो सङ्घो पङ्क्खो एजा माया जनिका सञ्जननी
सिब्बिनी जालिनी सरिता विसत्तिका सुत्तं^९ विसटा^{१०} आयूहनी दुतिया
पणिधि भवनेति वनं वनथो सन्थवो सिनेहो अपेक्खा पटिबन्धु^{११} आसा
आसीसना^{१२} आसीसितत्तं^{१३} रूपासा सदासा गन्धासा रसासा फोटुब्बासा
२5 लाभासा धनासा पुत्तासा जीवितासा जप्पा पजप्पा अभिजप्पा जप्पना^{१४}

१. सुमुमारभयं – स्या० । २. आजीविकाभयं – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नत्थि ।
४. उब्बेगो – स्या० । ५-५. वंसक्कल्लीरोव – स्या० । ६-६. कण्टका जटिला संमिव्विता विसत्ता –
स्या० । ७-७. सोत्तं विसत्ता – स्या० । ८. पटिबद्धा – स्या० । ९-९. आसीसना आसीसितत्तं –
स्या० । १०. जप्पायना – स्या० ।

जप्पितत्तं लोलुप्पं^१ लोलुप्पायना लोलुप्पायितत्तं^२ पुच्छञ्जिकता^३
साधुकम्यता^४ अधम्मरागो विसमलोभो^५ निकन्ति निकामना पत्थना
पिहना सम्पत्थना कामतण्हा भवतण्हा विभवतण्हा रूपतण्हा अरूपतण्हा
निरोधतण्हा रूपतण्हा सदृतण्हा गन्धतण्हा रसतण्हा फोटुब्ब-
तण्हा धम्मतण्हा ओघो योगो गन्थो उपादानं आवरणं नीवरणं छदनं^६
बन्धनं उपकिकलेसो अनुसयो परियुद्धानं लता वेविच्छं दुक्खमूलं दुक्ख-
निदानं दुक्खप्पभवो मारपासो मारबल्लिं मारविसयो मारनिवासो
मारबन्धनं तण्हानदी तण्हागद्दुलं^७ तण्हासमुद्दो अभिज्ञा
लोभो अकुसलमूलं।

विसत्तिका ति । केनद्वेन विसत्तिका ? विसाला ति विसत्तिका^{१०}
विसता ति विसत्तिका, विसटा ति विसत्तिका, विसमा^{११} ति विसत्तिका^{१२},
विसकक्ती ति विसत्तिका, विसंहरती ति विसत्तिका, विसंवादिका ति
विसत्तिका, विसमूला ति विसत्तिका, विसफला ति विसत्तिका, विस-
परिभोगा ति विसत्तिका । विसाला वा पन तण्हा रूपे सद्वे गन्धे रसे
फोटुब्बे कुले गणे आवासे लाभे यसे पसंसाय सुखे चीवरे पिण्डपाते^{१५}
सेनासने गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारे कामधातुया रूपधातुया अरूप-
धातुया कामभवे रूपभवे अरूपभवे सञ्ज्ञाभवे असञ्ज्ञाभवे नेवसञ्ज्ञा-
नासञ्ज्ञाभवे एकवोकारभवे चतुर्वोकारभवे पञ्चवोकारभवे अतीते
अनागते पञ्चपञ्चे दिटुसुतमुतविज्ञातब्बेसु धम्मेसु विसता^{१६} वित्थता
ति – विसत्तिका ति – वंसो विसालो व यथा विसत्तो ।^{२०}

पुत्तेसु दारेसु च या अपेक्खा ति । पुत्ता ति । चत्तारो पुत्ता
– अत्रजो पुत्तो, खेत्तजो^{१७} पुत्तो, दिन्नको पुत्तो, अन्तेवासिको पुत्तो ।
दारा वुच्चन्ति भरियायो । अपेक्खा वुच्चन्ति तण्हा । यो रागो
सारागो ... पे०... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं ति – पुत्तेसु दारेसु च
या अपेक्खा ।^{२५}

वंसक्कल्लीरो व असज्जमानो ति । वंसो वुच्चति
वेळुगुम्बो । यथा वेळुगुम्बस्मि तरुणका^{१८} कल्लीरका^{१९} असत्ता अलग्गा

१. लोलुप्पा – स्या० । २. लोलुप्पितत्तं – स्या० । ३-३. पुच्छञ्जिकता असाधुकम्यता –
स्या० । ४. विसमरागो विसमलोभो – स्या० । ५. तण्हागद्दलं – स्या० । ६-६. स्या० पोत्थके
नत्थि । ७. विसटा – स्या० । ८. खेत्तजो – स्या० । ९-९. तरुणकल्लीरा – स्या० ।

B. 243

अंगधिता^१ अपलिबुद्धा निक्खन्ता निस्सटा विष्पमुत्ता एवमेव । सज्जा^२
 ति^३ । द्वे सज्जना – तण्हासज्जना च दिट्ठिसज्जना च ... पे० ... अयं तण्हा-
 सज्जना ... पे० ... अयं दिट्ठिसज्जना । तस्य पच्चेकसम्बुद्धस्य तण्हा-
 सज्जना पहीना, दिट्ठिसज्जना पटिनिस्सटा । तण्हासज्जनाय पहीनत्ता
 ५. दिट्ठिसज्जनाय पटिनिस्सटत्ता सो पच्चेकसम्बुद्धो रूपे न सज्जति
 सहै न सज्जति गन्धे न सज्जति रसे न सज्जति फोटब्बे न सज्जति
 कुले ... गणे ... आवासे ... लाभे ... यसे ... पसंसाय ... सुखे ... चीवरे
 ... पिण्डपाते ... सेनासने ... गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारे ... काम-
 धातुया ... रूपधातुया ... अरूपधातुया ... कामभवे ... रूपभवे ... अरूप-
 १०. भवे ... सञ्जाभवे ... असञ्जाभवे ... नेवसञ्जानासञ्जाभवे ... एक-
 वोकारभवे ... चतुर्वोकारभवे ... पञ्चवोकारभवे ... अतीते ... अनागते ...
 पञ्चुप्पन्ने ... दिट्ठसुतमुतविञ्जातब्बेसु धम्मेसु न सज्जति न गण्हति^४
 न बज्जति न पलिबज्जति न^५ मुच्छति^६; निक्खन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो
 विसञ्जुत्तो^७ विमरियादिकतेन चेतसा विहरती ति – वंसकक्ळीरो व
 १५. असज्जमानो एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

“वंसो विसालो व यथा विसत्तो,
 पुत्तेसु दारेसु च या अपेक्खा ।
 वंसकक्ळीरो व असज्जमानो,
 एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

२०. ५. मिगो अरञ्जम्हि यथा अबद्धो^८,
 येनिच्छकं गच्छति गोचराय ।
 विञ्जू नरो सेरितं^९ पेक्खमानो,
 एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

मिगो अरञ्जम्हि यथा अबद्धो येनिच्छकं गच्छति गोचराया
 २५. ति । मिगो ति । द्वे मिगो – एण्मिगो च पसदमिगो^{१०} च । यथा आर-
 ञ्जिको मिगो अरञ्जे पवने^{११} चरमानो^{१२} विस्सत्थो गच्छति विस्सत्थो
 तिटुति विस्सत्थो निसीदति विस्सत्थो सेय्यं कप्पेति ।

१. अपलिवेद्धिता – स्या० । २-२. स्या० पोत्यके नत्य । ३. गण्हति – स्या० । ४-४.
 स्या० पोत्यके नत्य । ५. विसञ्जुत्तो – स्या० । ६. अबन्धो – स्या० । ७. सेरित – स्या० ।
 ८. सरभमिगो – स्या० । ९-९. वसमानो – स्या० ।

वुत्तं हेतं भगवता – “सेयथापि, भिक्खवे, आरच्छिको मिगो अरञ्जे पवने चरमानो विस्सत्थो गच्छति विस्सत्थो तिद्वति विस्सत्थो निसीदति विस्सत्थो सेय्यं कप्पेति । तं किस्स हेतु ? अनापाथगतो, भिक्खवे, लुद्धस्स । एवमेव खो, भिक्खवे, भिक्खु विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं ५ पठमं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, भिक्खु अन्धमकासि मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं गतो पापिमतो ।

B. 244

“पुन चपरं, भिक्खवे, भिक्खु वितक्कविचारानं वूपसमा अज्ञातं सम्पसादनं चेतसो एकोदिभावं अवितक्कं अविचारं समाधिजं पीतिसुखं दुतिं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, १० भिक्खु अन्धमकासि मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं गतो पापिमतो ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, भिक्खु पीतिया च विरागा उपेक्खको च विहरति सतो च सम्पजानो सुखं च कायेन पटिसंवेदेति, यं तं अरिया आचिक्खन्ति ‘उपेक्खको सतिमा सुखविहारी’ ति ततियं ज्ञानं उप- १५ सम्पज्ज विहरति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, भिक्खु अन्धमकासि मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं गतो पापिमतो ।

15

“पुन चपरं, भिक्खवे, भिक्खु सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना पुब्बेव सोमनस्सदोमनस्सानं अथङ्गमा अदुक्खमसुखं उपेक्खा- सतिपारिसुद्धि चतुर्थं ज्ञानं उपसम्पज्ज विहरति । अयं वुच्चति, २० भिक्खवे, भिक्खु अन्धमकासि मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं गतो पापिमतो ।

20

“पुन चपरं, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो रूपसञ्ज्ञानं समतिक्कमा पटिघसञ्ज्ञानं अथङ्गमा नानत्तसञ्ज्ञानं अमनसिकारा ‘अनन्तो आकासो’ ति आकासानञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, २५ भिक्खु अन्धमकासि मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं गतो पापिमतो ।

25

“पुन चपरं, भिक्खवे, भिक्खु सब्बसो आकासानञ्चायतनं समतिक्कम्म ‘अनन्तं विज्ञाणं’ ति विज्ञाणञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... पै० ... ।

30

“पुन चपरं, भिक्खवे, सब्बसो विज्ञाणञ्चायतनं समतिकक्म्म
‘नत्थि किञ्ची’ ति आकिञ्चञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति
... पे० ... ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, सब्बसो आकिञ्चञ्चायतनं सम-
५ तिकक्म्म नेवसञ्चानासञ्चायतनं उपसम्पज्ज विहरति ... पे० ... ।

B. २५

“पुन चपरं, भिक्खवे, सब्बसो नेवसञ्चानासञ्चायतनं समति-
कक्म्म सञ्चावेदयितनिरोधं उपसम्पज्ज विहरति, पञ्चाय चस्स दिस्वा
आसवा परिक्खीणा होन्ति । अयं वुच्चति, भिक्खवे, भिक्खु अन्धमकासि
मारं, अपदं वधित्वा मारचक्खुं अदस्सनं गतो पापिमतो, तिणो लोके
१० विसत्तिकं । सो विस्सत्थो गच्छति विस्सत्थो तिटुति विस्सत्थो निसी-
दति विस्सत्थो सेय्यं कप्पेति । तं किस्स हेतु ? अनापाथगतो, भिक्खवे,
पापिमतो” ति – मिगो अरञ्जम्हि यथा अबद्धो येनिच्छकं गच्छति
गोचराय ।

विज्ञू नरो सेरितं पेक्खमानो ति । विज्ञू ति । पण्डितो
१५ पञ्चवा बुद्धिमा जाणी विभावी मेधावी । नरो ति । सत्तो माणवो^१
पोसो पुगलो जीवो जागु^२ जन्तु इन्दगु मनुजो । सेरी ति । द्वे सेरी –
धम्मो पि सेरी पुगलो पि सेरी । कतमो धम्मो सेरी ? चत्तारो सति-
पट्टाना चत्तारो सम्पर्पधाना चत्तारो इद्धिपादा^३ पञ्चन्द्रियानि पञ्च
बलानि सत्त बोज्जङ्गा अरियो अटुड्जिको मग्गो – अयं धम्मो सेरी ।
२० कतमो पुगलो सेरी ? यो इमिना सेरिना धम्मेन समन्वागतो, सो वुच्चति
पुगलो सेरी । विज्ञू नरो सेरितं पेक्खमानो ति । विज्ञू नरो सेरितं
धम्मं पेक्खमानो दक्खमानो^४ ओलोकयमानो निज्ञायमानो उपपरिक्ख-
मानो ति – विज्ञू नरो सेरितं पेक्खमानो एको चरे खग्गविसाणकप्पो ।
तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

२५ “मिगो अरञ्जम्हि यथा अबद्धो,
येनिच्छकं गच्छति गोचराय ।
विज्ञू नरो सेरितं पेक्खमानो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

१. मानवो – स्या० । २. जातु – स्या० । ३. इद्धिपादा – स्या० ; एवमूर्पा० पि ।
४. स्या० पोत्थके नत्थि ।

६. आमन्तना होति सहायमज्ज्वे,
वासे ठाने गमने चारिकाय ।
अनभिज्जितं सेरितं पेक्खमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

आमन्तना होति सहायमज्ज्वे वासे ठाने गमने चारिकाया ति । ५

सहाया वुच्चन्ति येहि सह आगमनं फासु गमनं फासु गमनागमनं फासु
ठानं फासु निसज्जनं^१ फासु सयनं फासु आलपनं फासु सल्लपनं फासु
उल्लपनं फासु समुल्लपनं फासु । आमन्तना होति सहायमज्ज्वे वासे
ठाने गमने चारिकाया ति । सहायमज्ज्वे वासे पि ठाने पि गमने पि
चारिकाय पि अत्तत्थमन्तना परत्थमन्तना उभयत्थमन्तना दिट्ठधम्मि-
कत्थमन्तना सम्परायिकत्थमन्तना परमत्थमन्तना ति – आमन्तना होति
सहायमज्ज्वे वासे ठाने गमने चारिकाय ।

B. 246

10

अनभिज्जितं सेरितं पेक्खमानो ति । अनभिज्जितं एतं
वत्थु बालानं असप्पुरिसानं तित्थियानं तित्थयसावकानं, यदिदं –
भण्डुकासायवत्थवसनता^२ । अभिज्जितं एतं वत्थु पण्डितानं¹⁵
सप्पुरिसानं बुद्धसावकानं पञ्चेकबुद्धानं, यदिदं – भण्डुकासायवत्थ-
वसनता । सेरी ति । द्वे सेरी – धम्मो पि सेरी पुगलो पि सेरी ।
कतमो धम्मो सेरी ? चत्तारो सतिपटाना ... पे० ... अरियो
अट्टुङ्गिको मग्गो – अयं धम्मो सेरी । कतमो पुगलो सेरी ? यो
इमिना सेरिना धम्मेन समन्नागतो, सो वुच्चति पुगलो सेरी ।²⁰
अनभिज्जितं सेरितं पेक्खमानो ति । सेरितं धम्मं पेक्खमानो दक्ख-
मानो ओलोकयमानो निज्ञायमानो उपपरिक्खमानो ति – अन-
भिज्जितं सेरितं पेक्खमानो एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो
पञ्चेकसम्बुद्धो –

20

“आमन्तना होति सहायमज्ज्वे,
वासे ठाने गमने चारिकाय ।
अनभिज्जितं सेरितं पेक्खमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ।

25

१. निसज्जनं – स्या० । २. भण्डुकासाय० – स्या० ।

७. खिड्डा रती होति सहायमज्ज्ञे,
पुत्तेसु च विपुलं होति पेमं ।
पियविष्पयोगं विजिगुच्छमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

5 खिड्डा रती होति सहायमज्ज्ञे ति । खिड्डा ति । द्वे खिड्डा – कायिका च खिड्डा वाचसिका च खिड्डा । कतमा कायिका खिड्डा ? हत्थीहि पि कीळन्ति, अस्सेहि पि कीळन्ति, रथेहि पि कीळन्ति, धनूहि पि कीळन्ति, थरूहि' पि कीळन्ति,' अट्टपदेहि पि कीळन्ति, दसपदेहि पि कीळन्ति, आकासे पि कीळन्ति, परिहारपथे पि कीळन्ति, सन्तिकाय
B. 247 10 पि कीळन्ति, खलिकाय पि कीळन्ति, घटिकाय पि कीळन्ति, सलाक-हृत्थेन पि कीळन्ति, अक्खेन पि कीळन्ति, पङ्ग्नचीरेन^१ पि कीळन्ति, वङ्ग्केन पि कीळन्ति, मोक्खचिकाय पि कीळन्ति, चिङ्गुलकेन पि कीळन्ति, पत्ताळहकेन पि कीळन्ति, रथकेन पि कीळन्ति, धनुकेन पि कीळन्ति, अक्खरिकाय पि कीळन्ति, मनेसिकाय पि कीळन्ति, यथा-
15 वज्जेन पि कीळन्ति । अयं कायिका खिड्डा ।

कतमा वाचसिका खिड्डा ? मुखभेरिक^२ मुखालम्बरं मुख-डिण्डमक^३ मुखचलिमक^४ मुखकेरक^५ मुखदद्रिकं नाटक^६ लासं गीतं दवकम्मं । अयं वाचसिका खिड्डा ।

20 रती ति । अनुकण्ठिताधिवचनमेत^७ रती ति । सहाया वुच्चन्ति येहि सह आगमनं फासु गमनं फासु गमनागमनं फासु ठानं फासु निसज्जनं फासु सयनं फासु आलपनं फासु सल्लपनं फासु उल्लपनं फासु समुल्लपनं फासु । खिड्डा रती होति सहायमज्ज्ञे ति । खिड्डा च रति च सहायमज्ज्ञे होती ति – खिड्डा रती होति सहायमज्ज्ञे ।

पुत्तेसु च विपुलं होति पेमं ति । पुत्ता ति । चत्तारो –
25 पुत्ता – अत्रजो पुत्तो, खेत्तजो पुत्तो दिन्नको पुत्तो, अन्तेवासिको पुत्तो । पुत्तेसु च विपुलं होति पेमं ति । पुत्तेसु च अधिमत्तं होति पेमं ति – पुत्तेसु च विपुलं होति पेमं ।

१-१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. पङ्ग्नचीरेन – स्या० । ३-३. मुखभेरियं मुखालम्बदं मुखडेण्डमकं – स्या० । ४-४. मुखचलिमकं मुखभेरुळकं – स्या० । ५. नाटकं – स्या० । ६. अनुकण्ठितावचनमेतं – स्या० ।

पियविष्पयोगं विजिगुच्छमानो ति । द्वे पिया – सत्ता वा सह्वारा^१ वा । कतमे सत्ता पिया ? इध यस्स ते होन्ति अत्थकामा हितकामा फासुकामा योगक्वेमकामा माता वा पिता वा भाता वा भगिनी वा पुत्रो वा धीता वा मित्रा^२ वा अमच्चा वा जाती वा सालोहिता वा, इमे सत्ता पिया ।

5

कतमे सह्वारा पिया ? मनापिका रूपा मनापिका सदा मनापिका गन्धा मनापिका रसा मनापिका फोटुब्बा, इमे सह्वारा पिया । पियविष्पयोगं विजिगुच्छमानो ति । पियानं विष्पयोगं विजिगुच्छमानो अट्टियमानो हरायमानो ति – पियविष्पयोगं विजिगुच्छमानो एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –

10

“खिड्डा रती होति सहायमज्जे,
पुत्तेसु च विपुलं होति पेमं ।
पियविष्पयोगं विजिगुच्छमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

B. 248

८. चातुद्विसो अप्पटिघो च होति,
सन्तुस्समानो इतरीतरेन ।
परिस्सयानं सहिता अछम्भी,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

15

चातुद्विसो अप्पटिघो च होती ति । चातुद्विसो ति । सो पञ्चेकसम्बुद्धो मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति, तथा दुतियं, तथा ततियं, तथा चतुर्थं । इति उद्धमधो तिरियं सब्बधि सब्बतत्ताय सब्बावन्तं लोकं मेत्तासहगतेन चेतसा विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्याप्ज्जेन^३ फरित्वा नविहरति । करुणासहगतेन ... पे० ... मुदितासहगतेन ... पे० ... उपेक्खासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति, तथा दुतियं, तथा ततियं ... पे० ... अब्याप्ज्जेन फरित्वा विहरति । चातुद्विसो अप्पटिघो च होती ति । मेत्ताय भावितत्ता ये पुरत्थिमाय दिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला^४ होन्ति, ये दक्खिणाय

20

25

१. पिया सह्वारा – स्या० । २. मित्रो – स्या० । ३. अब्याप्ज्जेन – स्या०; एवमुपरि पि । ४. अप्पटिकूला – स्या०; एवमुपरि पि ।

- दिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति, ये पच्छिमाय दिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति, ये उत्तराय दिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति, ये पुरत्थिमाय अनुदिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति, ये दक्खिणाय अनुदिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति, ये पच्छि-
- ५ माय अनुदिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति, ये उत्तराय अनुदिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति, ये हेट्टिमाय दिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति, ये उपरिमाय दिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति, ये दिसासु विदिसासु सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति; करुणायभावितता मुदिताय भावितता उपेक्षाय भावितता ये पुरत्थिमाय दिसाय सत्ता ते अप्पटि-
- १० कूला होन्ति ... पे० ... ये दिसासु विदिसासु सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ती ति – चातुर्दिसो अप्पटिघो च होति ।

B. 249

सन्तुस्समानो इतरीतरेना ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो सन्तुद्धो होति इतरीतरेन चीवरेन, इतरीतरचीवरसन्तुट्टिया च वर्णवादी, न च चीवरहेतु अनेसनं अप्पतिरूप^१ आपज्जति अलद्धा च चीवरं न परि-
 १५ तस्सति लद्धा च चीवरं अगधितो अमुच्छितो अनज्ञापन्नो^२ आदीनव-दस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति । ताय च पन इतरीतरचीवरसन्तु-ट्टिया नेवत्तानुकक्सेति न परं वम्भेति । यो हि तत्थ दक्खो अनलसो सम्पजानो पतिस्सतो^३, अयं वुच्चति पच्चेकसम्बुद्धो पोराणे अगञ्जे अरियवंसे ठितो सन्तुद्धो होति इतरीतरेन पिण्डपातेन ... पे० ... सन्तुद्धो
 २० होति इतरीतरेन सेनासनेन ... पे० ... सन्तुद्धो होति इतरीतरेन गिलान-पच्चयभेसज्जपरिक्खारेन, इतरीतरगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खार-सन्तुट्टिया च वर्णवादी, न च गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारहेतु अनेसनं अप्पतिरूपं आपज्जति । अलद्धा च गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारानं न परितस्सति । लद्धा च गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारं अगधितो
 २५ अमुच्छितो अनज्ञापन्नो आदीनवदस्सावी निस्सरणपञ्चो परिभुञ्जति^४ । ताय च इतरीतरगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारसन्तुट्टिया नेवत्तानुकक्सेति न परं वम्भेति । यो हि तत्थ दक्खो अनलसो सम्पजानो पतिस्सतो, अयं वुच्चति पच्चेकसम्बुद्धो पोराणे अगञ्जे अरियवंसे ठितो ति – सन्तुस्समानो इतरीतरेन ।

१. अप्पटिरूप – स्या० । २. अनज्ञोपन्नो – स्या० । ३. पटिस्सतो – स्या० । ४. भुञ्जति – स्या० ।

परिस्सयानं सहिता अछम्भी ति । परिस्सया ति । द्वे परिस्सया – पाकटपरिस्सया च पटिच्छब्दपरिस्सया च । कतमे पाकटपरिस्सया ? सीहा व्यग्धा दीपी अच्छा तरच्छा कोका महिंसा^१ हृथी अहि विच्छिका सतपदी, चोरा वा अस्सुमाणवा वा कतकम्मा वा अकतकम्मा वा, चक्खुरोगो सोतरोगो घानरोगो जिव्हारोगो कायरोगो सीसरोगो ^५ कण्णरोगो मुखरोगो दन्तरोगो कासो सासो पिनासो डाहो^२ जरो कुच्छिरोगो मुच्छा पक्खन्दिका सूला विसूचिका कुटुं गण्डो किलासो सोसो अपमारो दद्दु कण्डु कच्छु रखसा वितच्छिका लोहितपित्तं मधुमेहो अंसा पिळका भग्नदला, पित्तसमुटाना आबाधा सेम्हसमुटाना ¹⁰ आबाधा वातसमुटाना आबाधा सन्निपातिका आबाधा उतुपरिणामजा आबाधा विसमपरिहारजा आबाधा ओपक्कमिका आबाधा कम्मविपाकजा आबाधा, सीतं उण्हं जिघच्छा पिपासा उच्चारो पस्सावो डंसमकसवातातपसरीसपसम्फस्सा इति वा । इमे वुच्चन्ति पाकटपरिस्सया ।

कतमे पटिच्छब्दपरिस्सया ? कायदुच्चरितं वचीदुच्चरितं मनो-¹⁵ दुच्चरितं कामच्छन्दनीवरणं व्यापादनीवरणं थिनमिद्वनीवरणं उद्वच्च-कुक्कुच्चनीवरणं विचिकिच्छानीवरणं रागो दोसो मोहो कोधो उपनाहो मक्खो पळासो इस्सा मच्छरियं माया साठेयं थम्भो सारम्भो मानो अतिमानो मदो पमादो, सब्बे किलेसा सब्बे दुच्चरिता सब्बे दरथा सब्बे परिळाहा सब्बे सन्तापा सब्बाकुसलभिसङ्घारा । इमे वुच्चन्ति पटि-²⁰ च्छब्दपरिस्सया ।

परिस्सया ति । केनद्वेन परिस्सया ? परिसहन्ती ति परिस्सया, परिहानाय संवत्तन्ती ति परिस्सया, तत्रासया ति परिस्सया । कथं परिसहन्ती ति परिस्सया ? ते परिस्सया तं पुगलं सहन्ति परिसहन्ति अभिभवन्ति अज्ञोत्थरन्ति परियादियन्ति मद्दन्ति^३ । एवं परिसहन्ती ²⁵ ति – परिस्सया ।

कथं परिहानाय संवत्तन्ती ति परिस्सया ? ते परिस्सया कुसलानं धम्मानं अन्तरायाय परिहानाय संवत्तन्ति । कतमेसं कुसलानं धम्मानं सम्मापटिपदाय अनुलोमपटिपदाय अपच्छनीकपटिपदाय अन्वत्य-

१. गोमहिंसा – स्याऽ । २. डहो – स्याऽ । ३. पीळेन्ति – स्याऽ ।

चू० नि० – ३४

पटिपदाय धम्मानुधम्मपटिपदाय सीलेसु परिपूरकारिताय इन्द्रियेसु
गुत्तद्वारताय भोजने मत्तञ्जुताय जागरियानुयोगस्स सतिसम्पजञ्जस्स
चतुन्नं सतिपट्टानानं भावनानुयोगस्स चतुन्नं सम्मप्पधानानं चतुन्नं
इद्धिपादानं पञ्चन्नं इन्द्रियानं पञ्चन्नं बलानं सत्तन्नं बोज्जङ्गानं
५ अरियस्स अटुङ्गिकस्स मग्गस्स भावनानुयोगस्स। इमेसं कुसलानं
धम्मानं अन्तरायाय परिहानाय संवत्तन्ति। एवं परिहानाय संवत्तन्ती
ति – परिस्सया।

कथं तत्रासया ति परिस्सया ? तत्थेते पापका अकुसला धम्मा
उप्पज्जन्ति अत्तभावसन्निस्सया। यथा बिले बिलासया पाणा सयन्ति,
१० दके' दकासया' पाणा सयन्ति, वने वनासया पाणा सयन्ति, रुखे रुखासया
पाणा सयन्ति; एवमेव तत्थेते पापका अकुसला धम्मा उप्पज्जन्ति
अत्तभावसन्निस्सया ति। एवं पि तत्रासया ति – परिस्सया।

B. 251

वुत्तं हेतं भगवता – “सान्तेवासिको, भिक्खवे, भिक्खु साचरियको
दुक्खं न फासु विहरति। कथं च, भिक्खवे, भिक्खु सान्तेवासिको साचरि-
१५ यको^१ दुक्खं न फासु विहरति ? इध, भिक्खवे, भिक्खु^२ चक्खुना रूपं
दिस्वा उप्पज्जन्ति ये पापका अकुसला धम्मा, सरसङ्कृप्पा सञ्जोजनीया,
त्यस्स अन्तो वसन्ति अन्वास्सवन्ति पापका अकुसला धम्मा ति। तस्मा
सान्तेवासिको वुच्चति। तेन^३ समुदाचरेन^४ समुदाचरन्ति नं पापका
अकुसला धम्मा ति। तस्मा साचरियको ति वुच्चति।

२० “पुन चपरं, भिक्खवे, भिक्खुनो सोतेन सदं सुत्वा ... पे० ...
घानेन गन्धं धायित्वा ... पे० ... जिब्हाय रसं सायित्वा ... पे० ...
कायेन फोटुब्बं फुसित्वा ... पे० ... मनसा धम्मं विज्ञाय उप्पज्जन्ति
ये पापका अकुसला धम्मा सरसङ्कृप्पा सञ्जोजनीया, त्यस्स अन्तो
वसन्ति अन्वास्सवन्ति पापका अकुसला धम्मा ति। तस्मा सान्तेवासिको
२५ ति वुच्चति। तेन समुदाचरेन समुदाचरन्ति नं पापका अकुसला धम्मा
ति। तस्मा साचरियको ति वुच्चति। एवं खो, भिक्खवे, भिक्खु सान्ते-
वासिको साचरियको दुक्खं न फासु विहरती ति। एवं पि, तत्रासया ति –
परिस्सया।

१-१. उदके उदकासया – स्या०। २. स्या० पोत्यके नत्यि। ३. भिक्खुनो – स्या०।
४. ते – स्या०। ५. स्या० पोत्यके नत्यि।

वुत्तं हेतं भगवता—“तयोमे, भिक्खवे, अन्तरामला अन्तराअमित्ता अन्तरासप्ता अन्तरावधका अन्तरापच्चत्थिका । कतमे तयो ? लोभो, भिक्खवे, अन्तरामलो’ अन्तराअमित्तो अन्तरासप्तो अन्तरावधको अन्तरापच्चत्थिको, दोसो, भिक्खवे ... पे० ... मोहो, भिक्खवे, अन्तरामलो अन्तराअमित्तो अन्तरासप्तो अन्तरावधको अन्तरापच्चत्थिको । ५ इमे खो, भिक्खवे, तयो अन्तरामला अन्तराअमित्ता अन्तरासप्ता अन्तरावधका अन्तरापच्चत्थिका” ति ।

अनथजननो लोभो, लोभो चित्तप्पकोपनो ।

भयमन्तरतो जातं, तं जनो नावबुज्जति ॥

लुद्धो अथं न जानाति, लुद्धो धम्मं न पस्सति । १०

अन्धतमं तदा होति, यं लोभो सहते नरं ॥

अनथजननो दोसो, दोसो चित्तप्पकोपनो ।

भयमन्तरतो जातं, तं जनो नावबुज्जति ॥

दुट्ठो अथं न जानाति, दुट्ठो धम्मं न पस्सति ।

अन्धतमं तदा होति, यं दोसो सहते नरं ॥ १५

अनथजननो मोहो, मोहो चित्तप्पकोपनो ।

भयमन्तरतो जातं, तं जनो नावबुज्जति ॥

मूळ्हो अथं न जानाति, मूळ्हो धम्मं न पस्सति ।

अन्धतमं तदा होति, यं मोहो सहते नरं ति ॥

एवं पि, तत्रासया ति – परिस्सया । २०

वुत्तं हेतं भगवता—‘तयो खो, महाराज, पुरिस्सस्^१ धम्मा अज्जतं उप्पज्जमाना उप्पज्जन्ति अहिताय दुक्खाय अफासुविहाराय । कतमे तयो ? लोभो खो, महाराज, पुरिस्सस् धम्मो अज्जतं उप्पज्जमानो उप्पज्जति अहिताय दुक्खाय अफासुविहाराय; दोमो खो, महाराज ... पे० ... मोहो खो, महाराज, पुरिस्सस् धम्मो अज्जतं उप्पज्जमानो उप्पज्जति अहिताय दुक्खाय अफासुविहाराय । इमे खो, महाराज, तयो पुरिस्सस् धम्मा अज्जतं उप्पज्जमाना उप्पज्जन्ति अहिताय दुक्खाय अफासुविहाराय । २५

१. अन्तरामलं – स्या० । २. परिस्सय – स्या० ।

लोभो दोसो च मोहो च, पुरिसं पापचेतसं ।
हिंसन्ति अत्तसम्भूता, तचसारं व सम्फलं ति ॥

एवं पि, तत्रासया ति – परिस्सया ।

वुतं हेतं भगवता –

5 “रागो च दोसो च इतोनिदाना,
अरती रती लोमहंसो इतोजा ।
इतो समुद्राय मनोवितका,
कुमारका धङ्कमिवोस्सजन्ती” ति ॥

एवं पि, तत्रासया ति – परिस्सया ।

10 परिस्सयानं सहिता ति । परिस्सये सहिता आराधिता^१ अज्ञोत्थ-
रिता परियादिता^२ पटिनिस्सता^३ ति – परिस्सयानं सहिता । अछम्भी
B. 253 ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो अभीरु^४ अच्छम्भी अनुत्रासी अपलायी पहीन-
भयभेरवो विगतलोमहंसो विहरती ति – परिस्सयानं सहिता अच्छम्भी
एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

15 “चातुर्दिसो अप्पटिघो च होति,
सन्तुस्समानो इतरीतरेन ।
परिस्सयानं सहिता अछम्भी
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

१९. २० दुस्सङ्घः पब्बजिता पि एके,
अथो गहद्वा घरमावसन्ता ।
अप्पोस्सुक्को परपुत्तेसु हुत्वा,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

२५ दुस्सङ्घः पब्बजिता पि एके ति । पब्बजिता पि इधेकच्चे
निस्सये पि दिय्यमाने उद्देसे पि दिय्यमाने परिपुच्छाय पि दिय्यमाने
चीवरे पि दिय्यमाने पत्ते पि दिय्यमाने लोहथालके पि दिय्यमाने धम्म-

१-१. रागो दोसो च मोहो च – स्याऽ । २. धङ्कमिवोस्सजन्ती – स्याऽ । ३.
अगधिता – स्याऽ । ४-४. पीढ़वा घातवा – स्याऽ । ५. अभीरु – स्याऽ । ६. दिय्यमानाय –
स्याऽ ।

करणे^१ पि दियमाने परिसावने पि दियमाने थविके^२ पि दियमाने^३ उपाहने पि दियमाने कायबन्धने पि दियमाने न सुणन्ति न सोतं ओदहन्ति न अञ्जाचितं उपटुपेन्ति, अनस्सवा अवचनकरा पटिलोमवुत्तिनो अञ्जेनेव मुखं करोन्ती ति – दुस्सङ्घहा पब्बजिता पि एके।

5

अथो गहटा घरमावसन्ता ति । गहटा पि इधेकच्चे हृत्यम्हि पि दियमाने ... पे० ... रथे पि खेते पि वथ्यम्हि पि हिरञ्जे पि सुवण्णे पि दियमाने गामे पि ... निगमे^४ पि^५ नगरे पि...रट्टे^६ पि^७ ... जनपदे पि दियमाने न सुणन्ति न सोतं ओदहन्ति न अञ्जाचितं उपटुपेन्ति, अन-स्सवा अवचनकरा पटिलोमवुत्तिनो अञ्जेनेवमुखं करोन्ती ति – अथो १० गहटा घरमावसन्ता ।

अप्पोस्सुक्को परपुत्तेसु हुत्वा ति । अत्तानं ठपेत्वा सब्बे इमस्मि अथ्ये परपुत्ता^८ । तेसु परपुत्तेसु अप्पोस्सुक्को हुत्वा अव्यावटो हुत्वा अनपेक्षो हुत्वा ति – अप्पोस्सुक्को परपुत्तेसु हुत्वा एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

15

“दुस्सङ्घहा पब्बजिता पि एके,
अथो गहटा घरमावसन्ता ।
अप्पोस्सुक्को परपुत्तेसु हुत्वा,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

B. 254

१०. ओरोपयित्वा^९ गिहिब्यञ्जनानि,
सञ्छिन्नपत्तो यथा कोविलारो ।
छेत्वान वीरो गिहिबन्धनानि,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

20

ओरोपयित्वा गिहिब्यञ्जनानी ति । गिहिब्यञ्जनानि वुच्चन्ति केसा च मस्सू च माला च गन्धं च विलेपनं च आभरणं च पिलन्धनं^{१०} च वथं च पारुपनं च वेठनं^{११} च उच्छादनं परिमद्दनं न्हापनं सम्बाहनं आदासं

25

१. घम्मकरके – स्या० । २-२. कुञ्चिकाय पि दियमानाय – स्या० । ३-३. स्या० पोत्थके नत्यि । ४. बुत्ता – स्या० । ५. वोरोपयित्वा – स्या०; एवमुपरि पि । ६. पिलन्दनं – स्या० । ७. वेट्टुनं – स्या० ।

अञ्जनं मालागन्धविलेपनं^१ मुखचुण्णं^२ मुखलेपनं हृथबन्धं^३ सिखाबन्धं दण्डं नाथिकं खगं छतं चित्रुपाहनं^४ उण्हीसं मणि^५ वाळबीजनि^६ ओदातानि वत्थानि दीघदसानि^७ इति वा । ओरोपयित्वा गिहिब्यञ्जनानी ति । गिहिब्यञ्जनानि^८ ओरोपयित्वा^९ समोरोपयित्वा^{१०} निक्खिपित्वा ५ पटिपस्सम्भयित्वा^{११} ति – ओरोपयित्वा गिहिब्यञ्जनानि ।

सञ्चिन्नपत्तो यथा कोविल्लारो ति । यथा कोविल्लारस्स पत्तानि छिन्नानि^{१२} सञ्चिन्नानि पतितानि परिपतितानि, एवमेव तस्स पच्चेक-सम्बुद्धस्स गिहिब्यञ्जनानि छिन्नानि सञ्चिन्नानि पतितानी ति – सञ्चिन्नपत्तो यथा कोविल्लारो ।

१० छेत्वान वीरो गिहिबन्धनानी ति । वीरो^{१३} ति^{१४} । वीरियवा ति वीरो, पहू ति वीरो, विसवी ति वीरो, अलमत्तो ति वीरो, सूरो ति वीरो, विककन्तो अभीरु अच्छम्भी अनुत्रासी अपलायी पहीनभयभेरवो ति वीरो, विगतलोमहंसो ति वीरो ।

१५ विरतो^{१५} इध सब्बपाकेहि^{१६},
निरयदुखं अतिच्च वीरियवा सो ।
सो वीरियवा पधानवा,
धीरो तादि पवुच्चते^{१७} तथत्ता ॥

B. 255 गिहिबन्धनानि वुच्चन्ति पुत्ता च भरिया च दासा च दासी च
अजेळका च कुकुटसूकरा च हृथिगवास्सवळवा च खेतं च वत्थु च
२० हिरञ्जं च सुवण्णं च गामनिगमराजधानियो च रहुं च जनपदो च कोसो च कोट्टागारं च, यं किञ्चिच रजनीयवत्थु ।

२५ छेत्वान वीरो गिहिबन्धनानी ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो वीरो गिहिबन्धनानि छिन्दित्वा समुच्छन्दित्वा जहित्वा विनोदेत्वा व्यन्ती-करित्वा अनभावं गमेत्वा ति – छेत्वान वीरो गिहिबन्धनानि एको चरे खगगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

१. मालाविलेपनं – स्या० । २-२. मुखचुण्णकं मुखलेपं हृथबद्धनं – स्या० । ३. उपाहना – स्या० । ४-४. मणि वालविजनी – स्या० । ५. दीघरस्सानि – स्या० । ६. स्या० पोत्थके नत्थि । ७. वोरोपेत्वा – स्या० । ८. पटिसम्भयित्वा – स्या० । ९. सीनानि – स्या० । १०-१०. स्या० पोत्थके नत्थि । ११-११. आरतो इवेव सब्बपापकेहि – स्या० । १२. वुच्चते – स्या० ।

“ओरोपयित्वा गिहिब्यञ्जनानि,
सञ्चिन्नपत्तो यथा कोविठारो,
छेत्वान वीरो गिहिबन्धनानि ।
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

पठमो वग्मो ।

दुतियो वग्मो

११. सचे लभेथ निपकं सहायं,
सद्धिं चरं साधुविहारि धीरं ।
अभिभुय्य सब्बानि परिस्सयानि,
चरेय्य तेनत्तमनो सतीमा’ ॥

5

सचे लभेथ निपकं सहायं ति । सचे निपकं पण्डितं पञ्जवन्तं बुद्धिमन्तं जाणि विभावि मेधावि सहायं लभेय्य पटिलभेय्य अधिगच्छेय्य १० विन्देय्या ति – सचे लभेथ निपकं सहायं ।

सद्धिं चरं साधुविहारि धीरं ति । सद्धिं चरं ति । एकतो चरं । साधुविहारि ति । पठमेन पि ज्ञानेन साधुविहारि दुतियेन पि ज्ञानेन ... ततियेन पि ज्ञानेन ... चतुर्थेन पि ज्ञानेन साधुविहारि, मेत्ताय पि चेतो-विमुत्तिया साधुविहारि, करुणाय पि ... मुदिताय पि ... उपेक्खाय पि चेतो-विमुत्तिया साधुविहारि, आकासानञ्चायतनसमापत्तिया पि साधुविहारि, विज्ञाणञ्चायतनसमापत्तिया पि ... पे० ... आकिञ्चञ्चञ्चायतनसमा-पत्तिया पि ... पे० ... नेवसञ्चानासञ्चायतनसमापत्तिया पि साधुविहारि, निरोधासमापत्तिया पि साधुविहारि, फलसमापत्तिया पि साधुविहारि । धीरं ति । धीरं पण्डितं पञ्जवन्तं बुद्धिमन्तं जाणि विभावि मेधावि ति – २० सद्धि चरं साधुविहारि धीरं ।

B. 256

अभिभुय्य सब्बानि परिस्सयानी ति । परिस्सया ति । द्वे परिस्सया – पाकटपरिस्सया च पटिच्छन्नपरिस्सया च ... पे० ... इमे वुच्चन्ति पाकट-परिस्सया ... पे० ... इमे वुच्चन्ति पटिच्छन्नपरिस्सया ... पे० ... एवं पि, तत्रासया ति – परिस्सया । अभिभुय्य सब्बानि परिस्सयानी ति । सब्बे २५

परिस्सये अभिभुय्य अभिभवित्वा अज्ञोत्थरित्वा परियादियित्वा महित्वा
ति – अभिभुय्य सब्बानि परिस्सयानि ।

- चरेय्य तेनत्तमनो सतीमा ति । सो पञ्चेकसम्बुद्धो तेन निपकेन
पण्डितेन पञ्जवन्तेन बुद्धिमन्तेन जाणिना विभाविना मेधाविना
- सहायेन सद्धि अत्तमनो तुट्टमनो हट्टमनो पहट्टमनो उदगमनो मुदित-
मनो^१ चरेय्य विहरेय्य^२ इरियेय्य वत्तेय्य पालेय्य यपेय्य यापेय्या ति –
चरेय्य तेनत्तमनो । सतीमा ति । सो पञ्चेकसम्बुद्धो सतिमा होति
परमेन सतिनेपकेन समन्नागतो, चिरकतं पि चिरभासितं पि
सरिता अनुस्सरिता ति – चरेय्य तेनत्तमनो सतीमा । तेनाह सो
- १० पञ्चेकसम्बुद्धो –

“सचे लभेथ निपकं सहायं,
सद्धि चरं साधुविहारि धीरं ।
अभिभुय्य सब्बानि परिस्सयानि,
चरेय्य तेनत्तमनो सतीमा” ति ॥

- १५ १२. नो चे लभेथ निपकं सहायं,
सद्धि चरं साधुविहारि धीरं ।
राजा व रटुं विजितं पहाय,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

- २० नो चे लभेथ निपकं सहायं ति । नो चे निपकं पण्डितं पञ्ज-
वन्तं बुद्धिमन्तं जाणि विभावि मेधावि सहायं लभेय्य पटिलभेय्य अधि-
गच्छेय्य विन्देय्या ति – नो चे लभेथ निपकं सहायं ।

B. 257

- सद्धि चरं साधुविहारि धीरं ति । सद्धि चरं ति । एकतो चरं ।
साधुविहारि ति । पठमेन पि ज्ञानेन साधुविहारि ... पे० ... निरोध-
समापत्तिया पि साधुविहारि, फलसमापत्तिया पि साधुविहारि । धीरं
२५ ति । धीरं पण्डितं पञ्जवन्तं बुद्धिमन्तं जाणि विभावि मेधावि ति – सद्धि
चरं साधुविहारि धीरं ।

राजा व रटुं विजितं पहाया ति । राजा खत्तियो मुद्धाभिसित्तो
विजितसङ्गामो निहतपञ्चामित्तो लद्धाधिप्पायो परिपुण्णकोसकोट्टागारो^३

१. पमुदितमनो – स्या० । २. विचरेय्य – स्या० । ३. परिपुण्णकोट्टागारो – स्या० ।

रहुं च जनपदं च कोसं च कोट्टागारं च पहूतहिरञ्जसुवण्णं नगरं
च परिच्छजित्वा केसमस्सुं ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा
अगारस्मा अनगारियं पब्बजित्वा अकिञ्चनभावं उपगन्त्वा एको चरति
विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेति । एवं पच्चेकसम्बुद्धो
पि सब्बं घरावासपलिबोधं छिन्दित्वा पुत्तदारपलिबोधं छिन्दित्वा जाति- ५
पलिबोधं छिन्दित्वा मित्तामच्चपलिबोधं छिन्दित्वा केसमस्सुं ओहारेत्वा
कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा अगारस्मा अनगारियं पब्बजित्वा अकि-
ञ्चनभावं उपगन्त्वा एको चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति
यापेती ति – राजा व रहुं विजितं पहाय एको चरे खगविसाणकप्पो ।
तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो – १०

“नो चे लभेथ निपकं सहायं,
सद्धि चरं साधुविहारि धीरं ।
राजा व रहुं विजितं पहाय,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

१३. अद्वा पसंसाम सहायसम्पदं,
सेट्टा समा सेवितब्बा सहाया ।
एते अलद्वा अनवज्जभोजी,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

अद्वा पसंसाम सहायसम्पदं ति । अद्वा ति । एकसवचनं निस्सं-
सयवचनं निककङ्गवचनं अद्वेज्जवचनं अद्वेष्टकवचनं नियोगवचनं अपण्णक- २०
वचनं अविरद्धवचनं^१ अवत्थापनवचनमेतं^२ – अद्वा ति । सहायसम्पदं ति ।
सहायसम्पदा वुच्चति यो सो सहायो असेक्वेन सीलकवन्धेन समन्नागतो
होति, असेक्वेन समाधिकवन्धेन ... असेक्वेन पञ्जाकवन्धेन ... असेक्वेन
विमुत्तिकवन्धेन ... असेक्वेन विमुत्तिजाणदस्सनकवन्धेन समन्नागतो
होति । अद्वा पसंसाम सहायसम्पदं ति । सहायसम्पदं पसंसाम थोमेम २५
कित्तेम वण्णेमा ति – अद्वा पसंसाम सहायसम्पदं ।

सेट्टा समा सेवितब्बा सहाया ति । सेट्टा होन्ति सहाया सीलेन
समाधिना पञ्जाय विमुत्तिया विमुत्तिजाणदस्सनेन; समा सदिसा^३ होन्ति

B. 258

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. अवत्थानवचनमेतं – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नत्थि ।

सहाया सीलेन सभाधिना पञ्जाय विमुत्तिया विमुत्तिब्राणदस्सनेन । सेद्वा वा सहाया सदिसा वा सहाया सेवितब्बा भजितब्बा परिरूपासितब्बा परिपुच्छितब्बा परिपञ्चितब्बा ति – सेद्वा समा सेवितब्बा सहाया ।

एते अलद्वा अनवज्जभोजी ति । अतिथि पुगलो सावज्जभोजी

- ५ अतिथि पुगलो अनवज्जभोजी ति । कतमो च पुगलो सावज्जभोजी ? इधेकच्चो पुगलो कुहनाय लपनाय नेमित्तिकताय^१ निष्पेसिकताय लाभेन लाभं निजिगीसनताय^२ दारुदानेन वेळुदानेन पत्तदानेन पुष्फदानेन फलदानेन^३ सिनानदानेन चुणदानेन मत्तिकादानेन दन्तकटुदानेन मुखो-दकदानेन चाटुकम्यताय^४ मुग्गसूप्यताय^५ पारिभट्यताय पीठमद्विकताय^६
- १० वत्थुविज्जाय तिरच्छानविज्जाय अङ्गविज्जाय नक्खत्तविज्जाय दूत-गमनेन पहिणगमनेन^७ जङ्घपेसनियेन वेज्जकम्मेन नवकम्मेन^८ पिण्ड-पटिपिण्डकेन दानानुप्पदानेन, अधम्मेन विसमेन लद्वा लभित्वा अधिगन्त्वा विन्दित्वा पटिलभित्वा जीविकं कप्पेति । अयं वुच्चति पुगलो सावज्जभोजी ।

- १५ कतमो च पुगलो अनवज्जभोजी ? इधेकच्चो पुगलो न कुह-नाय न लपनाय न नेमित्तिकताय न निष्पेसिकताय न लाभेन लाभं निजिगीसनताय न दारुदानेन न वेळुदानेन न पत्तदानेन न पुष्फदानेन न फल-दानेन न सिनानदानेन न चुणदानेन न मत्तिकादानेन न दन्तकटुदानेन न मुखोदकदानेन न चाटुकम्यताय न मुग्गसूप्यताय न पारिभट्यताय न पीठमद्विकताय न वत्थुविज्जाय न तिरच्छानविज्जाय न अङ्गविज्जाय न नक्खत्तविज्जाय न दूतगमनेन न पहिणगमनेन न जङ्घपेसनियेन न वेज्जकम्मेन न नवकम्मेन न पिण्डपटिपिण्डकेन न दानानुप्पदानेन, धम्मेन समेन लद्वा लभित्वा अधिगन्त्वा विन्दित्वा पटिलभित्वा जीविकं कप्पेति । अयं वुच्चति पुगलो अनवज्जभोजी ।

- B. 259 २० एते अलद्वा अनवज्जभोजी ति । एते अनवज्जभोजी अलद्वा अलभित्वा अनधिगन्त्वा अविन्दित्वा अप्पटिलभित्वा ति – एते अलद्वा अनवज्जभोजी एको चरे खग्गविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

१. नेमित्तिकताय – स्या० । २. निजिगिमनताय – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नथि ।

४-५. पाटुकम्यताय मुग्गसूप्यताय – स्या० । ६. परपिटुमसिकताय – स्या० । ७. पहीनगम-नेन – स्या० । ८. दूतकम्मेन – स्या० ।

“अद्वा पसंसाम सहायसम्पदं,
सेद्वा समा सेवितब्बा सहाया ।
एते अलद्वा अनवज्जभोजी,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

१४. दिस्वा सुवण्णस्स पभस्सरानि,
कम्मारपुत्तेन सुनिद्वितानि ।
सङ्घट्यन्तानि दुवे भुजस्मिं,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

दिस्वा सुवण्णस्स पभस्सरानी ति । दिस्वा पस्सित्वा तुलयित्वा
तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा । सुवण्णस्सा ति । जातरूपस्स । १०
पभस्सरानी ति । परिसुद्धानि परियोदातानी ति – दिस्वा सुवण्णस्स
पभस्सरानि ।

कम्मारपुत्तेन सुनिद्वितानी ति । कम्मारपुत्तो वुच्चति सुवण्ण-
कारो । कम्मारपुत्तेन सुनिद्वितानी ति । कम्मारपुत्तेन सुनिद्वितानि सुक-
तानि सुपरिकम्मकतानी^१ ति – कम्मारपुत्तेन सुनिद्वितानि । १५

सङ्घट्यन्तानि दुवे भुजस्मिं ति । भुजो वुच्चति हृथ्यो । यथा
एकस्मि हृथ्ये द्वे नूपुरानि^२ घट्टेन्ति^३; एवमेव सत्ता तण्हावसेन दिद्विवसेन
निरये घट्टेन्ति, तिरच्छानयोनियं घट्टेन्ति, पेत्तिविसये घट्टेन्ति, मनुस्स-
लोके घट्टेन्ति, देवलोके घट्टेन्ति, गतिया गति उपपत्तिया उपपत्ति पटि-
सन्धिया पटिसन्धि भवेन भवं संसारेन संसारं वट्टेन वट्टं घट्टेन्ति सङ्घ-
ट्टेन्ति^४ सङ्घट्टेन्ता^५ चरन्ति विहरन्ति इरियन्ति वत्तेन्ति पालेन्ति यपेन्ति
यापेन्ती ति – सङ्घट्यन्तानि दुवे भुजस्मि एको चरे खगविसाणकप्पो । २०
तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

“दिस्वा सुवण्णस्स पभस्सरानि,
कम्मारपुत्तेन सुनिद्वितानि ।
सङ्घट्यन्तानि दुवे भुजस्मि,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ॥

१. सुपरिकम्मानी - स्या० । २-२. धुवरानि घटेन्ति – स्या० । ३-३. स्या० पोत्यके
नत्थि ।

१५. एवं दुतीयेन सहा' ममस्स,
वाचाभिलापो अभिसज्जना वा।
एतं भयं आयतिं पेक्खमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

६ एवं दुतीयेन सहा ममस्सा ति । तण्हादुतियो वा होति पुगल-
दुतियो वा । कथं तण्हादुतियो होति ? तण्हा ति रूपतण्हा ... पे० ...
धम्मतण्हा । यस्सेमा तण्हा अप्पहीना, सो वुच्चति तण्हादुतियो ।
तण्हादुतियो पुरिसो, दीघमद्वान् संसरं ।
इत्थभावञ्जथाभावं, संसारं नातिवत्तती ति ॥

१० एवं तण्हादुतियो वा होति ।

कथं पुगलदुतियो होति ? इधेकच्चो न अत्थहेतु^१ न कारणहेतु^२
उद्धतो अवूपसन्तचिन्तो एकस्स वा दुतियो होति, द्वित्रं वा ततियो होति,
तिष्णं वा चतुर्थो होति । तथ्य वहुं सम्फप्पलापं पलपति; सेय्यथिदं^३ –
राजकथं चोरकथं महामत्तकथं सेनाकथं भयकथं युद्धकथं अन्नकथं पान-
१५ कथं वर्तकथं सयनकथं मालाकथं गन्धकथं जातिकथं यानकथं गामकथं
निगमकथं नगरकथं जनपदकथं इत्थिकथं सूरकथं विसिखाकथं कुम्भ-
४८१ द्वानकथं पुब्वपेतकथं^४ नानत्तकथं^५ लोकखायिकं समुद्रक्खायिकं इति-
भवाभवकथं कथेति^६ । एवं पुगलदुतियो होती ति – एवं दुतीयेन सहा
ममस्स ।

२० वाचाभिलापो अभिसज्जना वा ति । वाचाभिलापो वुच्चति
वात्तिस^७ तिरच्छानकथा, सेय्यथिदं – राजकथं ... पे० ... इतिभवाभवकथं ।
अभिसज्जना वा ति । द्वे मज्जना – तण्हामज्जना च दिट्ठिसज्जना च
... पे० ... अयं तण्हामज्जना ... पे० ... अयं दिट्ठिमज्जना ति – वाचाभि-
लापो अभिसज्जना वा ।

२५ एतं भयं आयतिं पेक्खमानो ति । भयं ति । जातिभयं जराभयं
व्याधिभयं मरणभयं राजभयं चोरभयं अग्निभयं उदकभयं अन्नानुवादभयं
परानुवादभयं दण्डभयं दुग्गतिभयं ऊमिभयं कुम्भलभयं आवट्टभयं

१. मह – म० । २. अत्थहेतु – स्या० । ३. सेय्यथीद – स्या० । ४-४. स्या० पोत्थके
नत्ति । ५. इति वा कथेति – स्या० । ६. वात्तिस – स्या० ।

सुसुमारभयं' आजीवकभयं' असिलोकभयं परिससारज्जभयं मदनभयं'
भयानकं छम्भिततं लोमहंसो चेतसो उब्बेगो उत्रासो । एतं भयं आयर्ति
पेक्खमानो ति । एतं भयं आयर्ति पेक्खमानो दक्खमानो ओलोकयमानो
निज्ञायमाना उपपरिक्खमानो ति – एतं भयं आयर्ति पेक्खमानो एको
चरे खग्गविसाणकप्पो । तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –

5

“एवं दुतीयेन सहा ममस्स,
वाचाभिलापो अभिसज्जना वा ।
एतं भयं आयर्ति पेक्खमानो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ॥

१६. कामा हि चित्रा मधुरा मनोरमा,
विरूपरूपेन मथेत्ति चितं ।
आदीनवं कामगुणेसु दिस्वा,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

10

कामा हि चित्रा मधुरा मनोरमा ति । कामा ति । उद्धानतो द्वे
कामा – वत्थुकामा च किलेसकामा च ... पे०... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा 15
... पे०... इमे वुच्चन्ति किलेमकामा । चित्रा ति । नानावण्णा रूपा
नानावण्णा सदा नानावण्णा गन्धा नानावण्णा रसा नानावण्णा फोटुब्बा
इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपमंहिता रजनीया । मधुरा ति ।
वुन्तं हेतं भगवता – “पञ्चमे, भिक्खवे, कामगुणा । कन्ते पञ्च ? चक्रवृ-
विज्ञेया रूपा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपमंहिता रजनीया, मोन-
विज्ञेया सदा ... पे०... धानविज्ञेया गन्धा ... जिह्वा विज्ञेया रसा ... 20
कायविज्ञेया फोटुब्बा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपमंहिता रज-
नीया । इमे खो, भिक्खवे, पञ्च कामगुणा । यं खो, भिक्खवे, इमे
पञ्च कामगुणे पटिच्च उप्पज्जति सुखं मोमनस्म, इदं वुच्चन्ति काममुखं
मिळहमुखं पुथुज्जनमुखं अनग्रियमुखं, न मेविनव्वं न भावेतव्वं” न वहुली-
कातव्वं, ‘भायितव्वं एतम्स मुखम्सा’ ति वदामी” नि – कामा हि चित्रा 25
मधुरा मनोरमा ति । यं चितं ... पे० ... तज्जा मनोविज्ञाण-

B. 262

? - १. मुमुक्षभयं आजीविकाभयं – स्या० । २. स्या० पोन्यके नत्यि । ३. भजिनव्वं
न – स्या० ।

धातु । मनो रमेन्ति थोमेन्ति तोसेन्ति पहासेन्ती ति - कामा हि चित्रा
मधुरा मनोरमा ।

विरूपरूपेन मथेन्ति चित्तं ति । नानावण्णेहि रूपेहि ... पे० ...
नानावण्णेहि फोटुब्बेहि चित्तं मथेन्ति तोसेन्ति' पहासेन्ती' ति - विरूप-
५ रूपेन मथेन्ति चित्तं ।

आदीनवं कामगुणेसु दिस्वा ति । वुतं हेतं भगवता - “को च,
भिक्खवे, कामानं आदीनवो ? इध, भिक्खवे, कुलपुत्तो येन सिप्पट्टानेन
जीविकं कप्पेति, यदि मुद्राय^१ यदि गणनाय यदि सङ्घानेन^२ यदि कसिया
यदि वणिज्जाय यदि गोरक्खेन यदि इस्सत्थेन^३ यदि राजपोरिसेन यदि
१० सिप्पञ्जतरेन^४, सीतस्स पुरक्खतो उण्हस्स पुरक्खतो डंसमकसवातातप-
सरीसपसम्फस्सेहि सम्फस्समानो^५ खुप्पिपासाय मीयमानो ; अयं, भिक्खवे,
कामानं आदीनवो सन्दिट्टिको दुक्खक्खन्धो कामहेतु कामनिदानं कामा-
धिकरणं कामानमेव हेतु ।

“तस्स चे, भिक्खवे, कुलपुत्तस्स एवं उट्टहतो घटतो वायमतो ते
१५ भोगा नाभिनिष्पज्जन्ति, सो सोचति किलमति परिदेवति उरत्ताळि
कन्दति, सम्मोहं आपज्जति - ‘मोघं वत मे उट्टानं, अफलो वत मे
वायामो’ ति । अयं पि, भिक्खवे, कामानं आदीनवो सन्दिट्टिको
दुक्खक्खन्धो कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं कामानमेव हेतु ।

B. 263

“तस्स चे, भिक्खवे, कुलपुत्तस्स एवं उट्टहतो घटतो वायमतो ते
२० भोगा अभिनिष्पज्जन्ति, सो तेसं भोगानं आरक्खाधिकरणं दुक्खं दोमनस्सं
पटिसंवेदेति - ‘किन्ति मे भोगे नेव राजानो हरेय्युं, न चोरा हरेय्युं, न
अग्गि डहेय्य, न उदकं वहेय्य, न अप्पिया दायादा हरेय्युं’ ति । तस्स एवं
आरक्खतो गोपयतो ते भोगे राजानो वा हरन्ति चोरा वा हरन्ति अग्गि
वा डहति उदकं वा वहति अप्पिया वा दायादा हरन्ति । सो सोचति
२५ ... पे० ... सम्मोहं आपज्जति - ‘यं पि मे अहोसि तं पि नो नत्थी’ ति ।
अयं पि, भिक्खवे, कामानं आदीनवो सन्दिट्टिको दुक्खक्खन्धो कामहेतु
कामनिदानं कामाधिकरणं कामानमेव हेतु ।

१. तासेन्ति - स्या० । २. पहापेन्ति - स्या० । ३. मुद्राय - स्या० । ४. संखाय -
स्या० । ५. इस्सठेन - स्या० । ६. सिप्पायतनेन - स्या० । ७. सिस्समानो - स्या० ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं कामा-
नमेव हेतु राजानो पि राजूहि विवदन्ति, खत्तिया ति खत्तियेहि विवदन्ति,
ब्राह्मणा पि ब्राह्मणेहि विवदन्ति, गहपती पि गहपतीहि विवदन्ति, माता
पि पुत्तेन विवदति, पुत्तो पि मातरा विवदति, पिता पि पुत्तेन विवदति,
पुत्तो पि पितरा विवदति, भाता पि भगिनिया विवदति, भगिनी पि ५
भातरा विवदति, सहायो पि सहायेन विवदति । ते तथ्य कलहविग्रह-
विवादापन्ना’ अञ्जमञ्जं पाणीहि पि उपकमन्ति लेडूहि पि उपकक-
मन्ति दण्डेहि पि उपकमन्ति सथेहि पि उपकमन्ति । ते तथ्य मरणं
पि निगच्छन्ति मरणमत्तं पि दुक्खं । अयं पि, भिक्खवे, कामानं आदी-
नवो सन्दिट्ठिको दुक्खक्षवन्धो कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं कामा- १०
नमेव हेतु ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं
कामानमेव हेतु असिच्चम्मं गहेत्वा धनुकलापं सन्निहृत्वा उभतोब्यूळहं^१
सङ्घामं पक्खन्दन्ति, उसूसु पि खिप्पमानेसु सत्तीसु पि खिप्पमानासु
असीसु पि विज्जोतलन्तेसु । ते तथ्य उसूहि पि विज्ञन्ति सत्तीहि पि १५
विज्ञन्ति “असिना पि” सीसं छिन्दन्ति । ते तथ्य मरणं पि निगच्छन्ति
मरणमत्तं पि दुक्खं । अयं पि, भिक्खवे, कामानं आदीनवो सन्दिट्ठिको
दुक्खक्षवन्धो कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं कामानमेव हेतु ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं
कामानमेव हेतु असिच्चम्मं गहेत्वा धनुकलापं सन्निहृत्वा अद्वावलेपना २०
उपकारियो पक्खन्दन्ति, उसूसु पि खिप्पमानेसु सत्तीसु पि खिप्पमानासु,
असीसु पि विज्जोतलन्तेसु । ते तथ्य उसूहि पि विज्ञन्ति सत्तीहि पि
विज्ञन्ति छकणकाय^२ पि ओसिङ्चन्ति अभिवग्नेन पि ओमद्वन्ति असिना
पि सीसं छिन्दन्ति । ते तथ्य मरणं पि निगच्छन्ति मरणमत्तं पि दुक्खं ।
अयं पि, भिक्खवे, कामानं आदीनवो सन्दिट्ठिको दुक्खक्षवन्धो कामहेतु २५
कामनिदानं कामाधिकरणं कामानमेव हेतु ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं
कामानमेव हेतु सन्धि पि छिन्दन्ति निल्लोपं पि हरन्ति” एकागारिकं पि

B. 264

१. कलहविवादापन्ना – स्या० । २. उभतोवियूळहं – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नत्थि ।
४. छकणटिया – स्या० । ५. निहरन्ति – स्या० ।

करोन्ति परिपन्थे पि तिदुन्ति परदारं पि गच्छन्ति । तमेनं राजानो गहेत्वा विविधा कम्मकारणा^१ कारेन्ति – कसाहि पि ताळेन्ति, वेत्तेहि^२ पि ताळेन्ति, अङ्गदण्डकेहि पि ताळेन्ति, हृथं पि छिन्दन्ति ... पे० ... असिना पि सीसं छिन्दन्ति । ते तथ्य मरणं पि निगच्छन्ति मरणमत्तं पि ५ दुक्खं । अयं पि, भिक्खवे, कामानं आदीनवो सन्दिट्ठिको दुक्खक्खन्धो कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं कामानमेव हेतु ।

“पुन चपरं, भिक्खवे, कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं कामानमेवहेतु कायेन दुच्चरितं चरन्ति वाचाय दुच्चरितं चरन्ति मनसा दुच्चरितं चरन्ति । ते कायेन दुच्चरितं चरित्वा वाचाय दुच्चरितं १० चरित्वा मनसा दुच्चरितं चरित्वा कायस्स भेदा परं मरणा अपायं दुग्रंति विनिपातं निरयं उपपज्जन्ति । अयं पि, भिक्खवे, कामानं आदीनवो सम्परायिको दुक्खक्खन्धो कामहेतु कामनिदानं कामाधिकरणं कामानमेव हेतु” ।

आदीनवं कामगुणेसु दिस्वा ति । कामगुणेसु आदीनवं दिस्वा १५ पस्सत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – आदीनवं कामगुणेसु दिस्वा एको चरे खग्गविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेक- सम्बुद्धो –

“कामा हि चित्रा मधुरा मनोरमा,
विरूपरूपेन मथेन्ति चित्तं ।
आदीनवं कामगुणेसु दिस्वा,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

B. 263

१७. इती च गण्डो च उपद्ववो च,
रोगो च सल्लं च भयं च मेतं ।
एतं भयं कामगुणेसु दिस्वा,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

इती च गण्डो च उपद्ववो च रोगो च सल्लं च भयं च मेतं ति । वुतं हेतं भगवता – “भयं ति, भिक्खवे, कामानमेतं अधिवचनं । दुक्खं ति, भिक्खवे, कामानमेतं अधिवचनं । रोगो ति, भिक्खवे, कामानमेतं

१. कम्मकरणा – स्याऽ । २. वत्तेहि – म० ।

अधिवचनं । गण्डो ति, भिक्खवे, कामानमेतं अधिवचनं । सल्लं^१ ति, भिक्खवे, कामानमेतं अधिवचनं । सङ्घो^२ ति, भिक्खवे, कामानमेतं अधिवचनं । पङ्क्षो ति, भिक्खवे, कामानमेतं अधिवचनं । गब्भो ति, भिक्खवे, कामानमेतं अधिवचनं । कस्मा^३ च, भिक्खवे, भयं ति कामान-
मेतं अधिवचनं ? यस्मा च कामरागरत्तायं, भिक्खवे, छन्दरागविनि-
बद्धो^४ दिट्ठधम्मिका पि भया न परिमुच्चति, सम्परायिका पि भया न
परिमुच्चति, तस्मा भयं ति कामानमेतं अधिवचनं । कस्मा च, भिक्खवे,
दुक्खं ति ... रोगो ति ... गण्डो ति ... सल्लं ति ... सङ्घो ति ... पङ्क्षो
ति ... गब्भो ति कामानमेतं अधिवचनं ? यस्मा च कामरागरत्तायं,
भिक्खवे, छन्दरागविनिबद्धो दिट्ठधम्मिका पि गब्भा न परिमुच्चति,
सम्परायिका पि गब्भा न परिमुच्चति, तस्मा गब्भो ति कामानमेतं
अधिवचनं” ति ।

भयं^५ दुक्खं च रोगो च, गण्डो^६ सल्लं च सङ्घो च^७ ।

पङ्क्षो^८ गब्भो च उभयं^९, एते कामा पवुच्चन्ति ॥

यत्थ सत्तो पुथुज्जनो ॥

10

15

ओतिण्णो सातरूपेन, पुन^{१०} गब्भाय गच्छति^{११} ।

यतो^{१२} च भिक्खु आतापी, सम्पजञ्जं न रिच्चति^{१३} ॥

सो इमं पलिपथं दुग्गं, अतिकक्ष्म तथाविधो^{१४} ।

पजं जातिजरूपेतं, फन्दमानं अवेक्खती ति ॥

ईती च गण्डो च उपद्वो च रोगो च सल्लं च भयं^{२०}
च मेतं ।

एतं भयं कामगुणेसु दिस्वा ति । एतं भयं कामगुणेसु दिस्वा
पस्सत्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – एतं
भयं कामगुणेसु दिस्वा एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो
पच्चेकसम्बुद्धो –

B. 206

25

१. लग्नं – स्याऽ । २. सत्तो – स्याऽ; एवमुपरि पि । ३. यस्मा – स्याऽ । ४.
छन्दरागविनिवन्धो – स्याऽ । ५. भयं च – स्याऽ । ६-६. स्याऽपेक्षके नत्यि । ७-७. सत्तोपङ्क्षो
च द्रुभयं – स्याऽ । ८-८. गब्भाय च निगच्छति – स्याऽ । ९-९. यतो च भिक्खवे भिक्खु
ज्ञानञ्च न रिच्चति – स्याऽ । १०. तथाविधं – स्याऽ ।

“ईती च गण्डो च उपद्वौ च,
रोगो च सल्लं च भयं च मेतं ।
एतं भयं कामगुणेसु दिस्वा,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

- ५   १८. सीतं च उण्हं च खुदं पिपासं,
वातातपे डंससरीसपे' च ।
सब्बानिपेतानि अभिसम्भवित्वा,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

सीतं च उण्हं च खुदं पिपासं ति । सीतं ति । द्वीहि कारणेहि
१० सीतं होति – अब्भन्तरधातुप्पकोपवसेन^१ वा सीतं होति बहिद्वा उतुवसेन
वा सीतं होति । उण्हं ति । द्वीहि कारणेहि उण्हं होति – अब्भन्तर-
धातुप्पकोपवसेन वा उण्हं होति बहिद्वा उतुवसेन वा उण्हं होति । खुदा^२
वुच्चति छातको । पिपासा वुच्चति उदकपिपासा^३ ति – सीतं च उण्हं
च खुदं पिपासं ।

- १५   वातातपे डंससरीसपे चा ति । वाता ति । पुरथिमा वाता
पच्छिमा वाता उत्तरा वाता दक्षिणा वाता सरजा वाता अरजा वाता
सीता वाता उण्हा वाता परित्ता वाता अधिमत्ता वाता वेरम्भवाता
पक्खवाता^४ सुपण्णवाता तालपण्णवाता विधूपनवाता । आतपो वुच्चति
सूरियसन्तापो । डंसा वुच्चन्ति पिङ्गलमक्खिका । सरीसपा वुच्चन्ति
२० अही ति – वातातपे डंससरीसपे च ।

सब्बानिपेतानि अभिसम्भवित्वा ति । अभिभवित्वा अज्जो-
थरित्वा परियादियित्वा मद्वित्वा ति – सब्बानिपेतानि अभिसम्भवित्वा
एको चरे खग्गविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

B. 267

- २५   “सीतं च उण्हं च खुदं पिपासं,
वातातपे डंससरीसपे च ।
सब्बानिपेतानि अभिसम्भवित्वा,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

१. डंससिर्सपे – स्याऽ । २. अब्भन्तरधातुपकोप – स्याऽ । ३. खुदा – स्याऽ ।
४. उदकम्पी – स्याऽ । ५. स्याऽ पोत्थके नत्थि ।

१९. नागो व यूथानि विवज्जयित्वा,
सञ्जातखन्धो पदुमी उछारो ।
यथाभिरन्तं विहरे अरञ्जे,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

नागो व यूथानि विवज्जयित्वा ति । नागो वुच्चति हत्थि- ५
नागो । पच्चेकसम्बुद्धो पि नागो । किंकारणा पच्चेकसम्बुद्धो नागो ?
आगुं न करोती ति नागो; न गच्छती ति नागो; न आगच्छती ति
नागो । कथं सो पच्चेकसम्बुद्धो आगुं न करोती ति नागो ? आगु
वुच्चति पापका अकुसला धम्मा संकिलेसिका पोनोभविका' सदरा
दुक्खविपाका आयति जातिजरामरणिया ।

10

आगुं न करोति किञ्चिं लोके,
सब्बसंयोगे विसज्ज बन्धनानि ।
सन्बत्थं न सज्जति विमुत्तो',
नागो तादि पवुच्चते तथता ॥

एवं सो पच्चेकसम्बुद्धो आगुं न करोती ति नागो ।

15

कथं सो पच्चेकसम्बुद्धो न गच्छती ति नागो ? सो पच्चेक-
सम्बुद्धो न छन्दागतिं गच्छति, न दोसागतिं गच्छति, न मोहागतिं गच्छति,
न भयागतिं गच्छति, न रागवसेन गच्छति, न दोसवसेन गच्छति, न
मोहवसेन गच्छति, न मानवसेन गच्छति, न दिद्विवसेन गच्छति, न
उद्धच्चवसेन गच्छति, न विचिकिच्छावसेन गच्छति, न अनुसयवसेन २०
गच्छति, न वग्गेहि कप्पेहि' यायति नीयति' वुद्धति संहरीयति । एवं सो
पच्चेकसम्बुद्धो न गच्छती ति नागो ।

कथं सो पच्चेकसम्बुद्धो न आगच्छती ति नागो ? सोतापत्ति-
मग्गेन ये किलेसा पहीना ते किलेसे न पुनेति न पच्चेति न पच्चागच्छति,
सकदागामिमग्गेन ... पे० ... अनागामिमग्गेन ... पे० ... अरहत्तमग्गेन २५
ये किलेसा पहीना ते किलेसे न पुनेति न पच्चेति न पच्चागच्छति । एवं
सो पच्चेकसम्बुद्धो न आगच्छती ति नागो ।

B. 268

१. पोनोभविका - स्या० । २. विष्पमुत्तो - स्या० । ३. धम्मेहि - स्या० । ४.
नियति - स्या० ।

नागो व यूथानि विवज्जयित्वा ति । यथा सो हृत्थिनागो यूथानि विवज्जेत्वा परिवज्जेत्वा अभिनिवज्जेत्वा एको व अरञ्जवनमज्जोगाहेत्वा चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेति, पच्चेकसम्बुद्धो पि गणं विवज्जेत्वा^१ परिवज्जेत्वा अभिवज्जेत्वा एको^२ अरञ्जवन-५ पत्थानि पन्तानि सेनासनानि पटिसेवति अप्पसद्वानि अप्पनिगधोसानि विजनवातानि मनुस्सराहस्सेय्यकानि पटिसल्लानसारुप्पानि । सो एको गच्छति एको तिटुति एको निसीदति एको सेय्यं कप्पेति एको गामं पिण्डाय पविसति एको पटिकमति एको रहो निसीदति एको चङ्गमं अधिद्वाति एको चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती १० ति – नागो व यूथानि विवज्जयित्वा ।

सञ्जातखन्धो पदुमी उल्लारो ति । यथा सो हृत्थिनागो सञ्जात-
तक्खन्धो^३ सत्तरतनो वा होति अट्टरतनो वा, पच्चेकसम्बुद्धो पि सञ्जात-
क्खन्धो असेक्खेन सीलक्खन्धेन असेक्खेन समाधिक्खन्धेन असेक्खेन
पञ्जाक्खन्धेन असेक्खेन विमुत्तिक्खन्धेन असेक्खेन विमुत्तिब्राणदस्सन-
१५ क्खन्धेन । यथा सो हृत्थिनागो पदुमी, पच्चेकसम्बुद्धो पि सत्तहि बोज्ञङ्ग-
पुष्फेहि पदुमी, सतिसम्बोज्ञङ्गपुष्फेन धम्मविचयसम्बोज्ञङ्गपुष्फेन
वीरियसम्बोज्ञङ्गपुष्फेन पीतिसम्बोज्ञङ्गपुष्फेन पस्सद्विसम्बोज्ञङ्ग-
पुष्फेन समाधिसम्बोज्ञङ्गपुष्फेन उपेक्खासम्बोज्ञङ्गपुष्फेन । यथा सो
२० हृत्थिनागो उल्लारो थामेन बलेन जवेन सूरेन, पच्चेकसम्बुद्धो पि उल्लारो
सीलेन समाधिना पञ्जाय विमुत्तिया विमुत्तिब्राणदस्सनेना ति –
सञ्जातखन्धो पदुमी उल्लारो ।

B. 269

यथाभिरन्तं विहरे अरञ्जे ति । यथा सो हृत्थिनागो यथा-
भिरन्तं अरञ्जे विहरति, पच्चेकसम्बुद्धो पि यथाभिरन्तं अरञ्जे विह-
२५ रति । पठमेन पि ज्ञानेन यथाभिरन्तं अरञ्जे विहरति, दुतियेन पि
ज्ञानेन ... ततियेन पि ज्ञानेन ... चतुर्थेन पि ज्ञानेन यथाभिरन्तं अरञ्जे
विहरति; मेत्ताय पि चेतोविमुत्तिया यथाभिरन्तं अरञ्जे विहरति,
करुणाय पि चेतोविमुत्तिया ... मुदिताय पि चेतोविमुत्तिया ... उपेक्खाय
पि चेतोविमुत्तिया यथाभिरन्तं अरञ्जे विहरति; आकासानञ्चायतन-

१. वज्जेत्वा – स्याऽ । २. एको चरे खगविसाणकप्पो – स्याऽ । ३. सञ्जात-
खन्धो – स्याऽ ।

समापत्तिया पि यथाभिरन्तं अरञ्जे विहरति, विञ्चाणञ्चायतनसमापत्तिया पि ... आकिञ्चञ्जायतनसमापत्तिया पि ... नेवसञ्ज्ञानासञ्जायतनसमापत्तिया पि ... निरोधसमापत्तिया पि ... फलसमापत्तिया पि यथाभिरन्तं अरञ्जे विहरती ति – यथाभिरन्तं विहरे अरञ्जे एको चरे खग्गविसाणकप्पो । तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –⁵

“नागो व यूथानि विवज्जयित्वा,
सञ्जातखन्धो पदुमी उळारो ।
यथाभिरन्तं विहरे अरञ्जे,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

२०. अट्टानतं सङ्घणिकारतस्स,
यं फस्ये¹ सामयिकं विमुत्तिं ।
आदिच्छबन्धुस्स वचो निसम्म,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

अट्टानतं सङ्घणिकारतस्स यं फस्ये सामयिकं विमुत्तिं ति ।
वुत्तं हेतं भगवता – “यावतानन्द, भिक्खु सङ्घणिकारामो सङ्घणिकरतो¹⁵
सङ्घणिकारामतं अनुयुत्तो, गणारामो गणरतो गणसम्मुदितो गणारामतं
अनुयुत्तो, यं तं नेकखम्मसुखं पविवेकसुखं उपसमसुखं सम्बोधिसुखं, तस्स
सुखस्स निकामलाभी भविस्सति अकिञ्चलाभी अकसिरलाभी ति – नेतं
ठानं विज्जति । यो च खो सो, आनन्द, भिक्खु एको गणस्मा वूपकट्ठो
विहरति, तस्सेतं भिक्खुनो पाटिकह्वं । यं तं नेकखम्मसुखं पविवेकसुखं²⁰
उपसमसुखं सम्बोधिसुखं, तस्स सुखस्स निकामलाभी भविस्सति अकिञ्च-
लाभी अकसिरलाभी ति – ठानमेतं विज्जति । यावतानन्द, भिक्खु
सङ्घणिकारामो सङ्घणिकरतो सङ्घणिकारामतं अनुयुत्तो, गणारामो
गणरतो गणसम्मुदितो गणारामतं अनुयुत्तो, सामायिकं² वा कन्तं³ चेतो-
विमुत्तिं उपसम्पज्ज विहरिस्सति, असामायिकं वा अकुप्पं ति – नेतं ठानं²⁵
विज्जति । यो च खो सो, आनन्द, भिक्खु एको गणस्मा वूपकट्ठो विह-
रति, तस्सेतं भिक्खुनो पाटिकह्वं सामायिकं वा कन्तं चेतोविमुत्तिं उप-

B. 270

१. फुस्ये – स्याऽ । २. सामयिकं – स्याऽ । ३. स्याऽ पोत्थके नत्थि ।

सम्पज्ज विहरिस्सति, असामायिकं वा अकुपं ति, ठानमेतं विज्जती”
ति – अटुनतं सञ्ज्ञणिकारतस्स यं फस्सये सामयिकं विमुत्ति ।

- आदिच्चबन्धुस्स वचो निसम्मा ति । आदिच्चो वुच्चति
सूरियो । सो गोत्तमो गोत्तेन । पच्चेकसम्बुद्धो पि गोत्तमो गोत्तेन ।
- ५ सो पच्चेकसम्बुद्धो सूरियस्स गोत्तव्रातको गोत्तबन्धु, तस्मा पच्चेक-
सम्बुद्धो आदिच्चबन्धु । आदिच्चबन्धुस्स वचो निसम्मा ति ।
आदिच्चबन्धुस्स वचनं ब्यप्पथं देसनं अनुसासनं अनुसिद्धुं सुत्वा
सुणित्वा उग्गहेत्वा उपधारयित्वा उपलक्षयित्वा ति – आदिच्च-
बन्धुस्स वचो निसम्म एको चरे खग्गविसाणकप्पो । तेनाह सो
- १० पच्चेकसम्बुद्धो –

“अटुनतं सञ्ज्ञणिकारतस्स,
यं फस्सये सामयिकं विमुत्ति ।
आदिच्चबन्धुस्स वचो निसम्म,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

दुतियो वग्गो ।

ततियो वग्गो

- १५ २१. दिट्टीविसूकानि उपातिवत्तो,
पत्तो नियामं पटिलद्धमग्गो ।
उप्पन्नजाणोम्हि अनञ्जनेय्यो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

- दिट्टीविसूकानि उपातिवत्तो ति । दिट्टीविसूकानि वुच्चन्ति
- B. 271 २० वीसति वथुका सक्कायदिट्टी । इध अस्सुतवा पुथुज्जनो अरियानं अद-
स्सावी अरियधम्मस्स अकोविदो अरियधम्मे अविनीतो सप्पुरिसानं
अदस्सावी सप्पुरिसधम्मस्स अकोविदो सप्पुरिसधम्मे अविनीतो रूपं
अत्ततो समनुपस्सति रूपवन्तं वा अत्तानं अत्तनि वा रूपं रूपस्मि वा
अत्तानं, वेदनं ... सञ्जं ... सङ्घारे ... विज्ञाणं अत्ततो समनुपस्सति
- २५ २५ विज्ञाणवन्तं वा अत्तानं अत्तनि वा विज्ञाणं विज्ञाणस्मि वा अत्तानं ।
या एवरूपा दिट्टि दिट्टिगतं दिट्टिगहनं दिट्टिकन्तारो दिट्टिविसूकायिकं
दिट्टिविप्पन्दितं दिट्टिसंयोजनं गाहो पटिगाहो अभिनिवेसो परामासो

कुम्मगो मिच्छापथो मिच्छतं तित्थायतनं विपरियासग्गाहो^१ विपरीत-ग्गाहो विपल्लासग्गाहो मिच्छाग्गाहो, अयाथावकस्मि याथावकं ति गाहो, यावता द्वासद्वि दिद्विगतानि – इमानि दिद्विविसूकानि । दिद्वीविसूकानि^२ उपातिवत्तो ति । दिद्विविसूकानि उपातिवत्तो अतिककन्तो समतिककन्तो वीतिवत्तो ति – दिद्वीविसूकानि उपातिवत्तो ।

५

पत्तो नियामं पटिलद्वमग्गो ति । नियामा वुच्चन्ति चत्तारो मग्गा; अरियो अटुङ्गिको मग्गो, सेय्यथिदं – सम्मादिद्वि सम्मासङ्कप्पो सम्मावाचा सम्माकम्मन्तो सम्माआजीवो सम्मावायामो सम्मासति सम्मासमाधि । चतूहि अरियमग्गेहि समन्नागतो नियामं पत्तो सम्पत्तो अधिगतो फस्सितो सच्छिकतो ति – पत्तो नियामं । पटिलद्वमग्गो ति । १० लद्वमग्गो पटिलद्वमग्गो अधिगतमग्गो फस्सितमग्गो सच्छिकतमग्गो ति – पत्तो नियामं पटिलद्वमग्गो ।

उप्पन्नजाणोम्हि अनञ्जनेय्यो ति । तस्स पञ्चेकसम्बुद्धस्स जाणं उप्पन्नं समुप्पन्नं निब्बतं अभिनिब्बतं पातुभूतं । “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा” १५ ति जाणं उप्पन्नं समुप्पन्नं निब्बतं अभिनिब्बतं पातुभूतं, “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा अनत्ता” ति ... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति जाणं उप्पन्नं समुप्पन्नं निब्बतं अभिनिब्बतं पातुभूतं ति – उप्पन्नजाणोम्हि । अनञ्जनेय्यो ति । सो पञ्चेकसम्बुद्धो न परनेय्यो न परप्पत्तियो^३ न परप्पच्चयो^४ न परपटिबद्धगू, यथाभूतं जानाति पस्सति असमूळहो सम्पजानो पटिस्सतो । “सब्बे सङ्घारा २० अनिच्चा” ति न परनेय्यो न परप्पत्तियो न परप्पच्चयो न परपटि-बद्धगू, यथाभूतं जानाति पस्सति असमूळहो सम्पजानो पटिस्सतो । “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा अनत्ता” ति ... पे० ... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं सब्बं तं निरोधधम्मं” ति न परनेय्यो न परप्पत्तियो न परप्पच्चयो न परपटिबद्धगू, यथाभूतं २५ जानाति पस्सति असमूळहो सम्पजानो पटिस्सतो ति – उप्पन्न-जाणोम्हि अनञ्जनेय्यो एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –

१. विपरियेसग्गाहो – स्या० । २. स्या० पोत्थके नतिय । ३-३. परप्पत्तियो न पर-पञ्चयो – स्या० ।

“दिटीविसूकानि उपातिवत्तो,
पत्तो नियामं पटिलद्वमग्गो ।
उप्पन्नज्ञाणोम्हि अनञ्जनेय्यो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

- ^५ २२. निल्लोलुपो निकुहो निष्पिपासो,
निम्मक्खो निद्वन्तकसावमोहो ।
निराससो^१ सब्बलोके भवित्वा,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

निल्लोलुपो निकुहो निष्पिपासो ति । लोलुप्पं वुच्चति तण्हा ।

- १० यो रागो सारागो ... पे० ... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । सा लोलुप्पा तण्हा तस्स पच्चेकसम्बुद्धस्स पहीना उच्छिन्नमूला ताला-वथ्युकता अनभावंकता^२ आयति अनुप्पादधम्मा । तस्मा पच्चेकसम्बुद्धो निल्लोलुपो ।

- १५ कुहनवत्थु इरियापथसङ्घातं कुहनवत्थु, सामन्तजप्पनसङ्घातं कुहनवत्थु ।

कतमं पच्चयपटिसेवनसङ्घातं कुहनवत्थु ? इधं गहपतिका भिक्खुं निमन्तेन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चयभेसज्ज-परिक्खारेहि । सो पापिच्छो इच्छापकतो अत्थिको चीवरपिण्डपात-सेनासनगिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारानं भियोकम्यतं उपादाय

- २० चीवरं पच्चक्खाति पिण्डपातं पच्चक्खाति सेनासनं पच्चक्खाति गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारं पच्चक्खाति । सो एवमाह - “किं समणस्स महग्धेन चीवरेन ! एतं सारुप्पं यं समणो सुसाना वा सङ्घारकूठा वा पापणिका वा नन्तकानि उच्चनित्वा सङ्घाटिकं करित्वा^३ धारेय्य । किं समणस्स महग्धेन पिण्डपातेन ! एतं

- २५ सारुप्पं यं समणो उच्छाचरियाय पिण्डयालोपेन जीविकं कप्पेय्य । किं समणस्स महग्धेन सेनासनेन ! एतं सारुप्पं यं समणो रुक्खमूलिको वा अस्स सोसानिको^४ वा^५ अभोकासिको वा । किं समणस्स महग्धेन

१. निरासयो - सी० । २. अनभावंगता - स्या० । ३-३. संघाटि कत्वा - स्या० ।
४-४. स्या० पोत्थके नत्थि ।

गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारेन ! एतं सारुप्यं यं समणो पूतिमुत्तेन वा हरितकीखण्डेन' वा ओसधं' करेय्या" ति । तदुपादाय लूखं चीवरं धारेति लूखं पिण्डपातं परिभुञ्जति^१ लूखं सेनासनं पटिसेवति लूखं गिलानपच्चय-भेसज्जपरिक्खारं पटिसेवति । तमेनं गहपतिका एवं जानन्ति – "अयं समणो अप्पिच्छो सन्तुद्वो पविवित्तो असंसद्वो आरद्धवीरियो धुतवादो"^२ ति । भिय्यो^३ भिय्यो निमन्तेन्ति चीवरपिण्डपातसेनासनगिलानपच्चय-भेसज्जपरिक्खारेहि । सो एवमाह – "तिण्णं सम्मुखीभावा सद्वो कुल-पुत्तो बहुं पुञ्जं पसवति । सद्वाय सम्मुखीभावा सद्वो कुलपुत्तो बहुं पुञ्जं पसवति, देय्यधम्मस्स सम्मुखीभावा सद्वो कुलपुत्तो बहुं पुञ्जं पसवति, दक्खिणेय्यानं सम्मुखीभावा सद्वो कुलपुत्तो बहुं पुञ्जं पसवति । तुम्हाक-ञ्चेवायं सद्वा अतिथ, देय्यधम्मो च संविज्जति, अहं च पटिगाहको । सचेहं^४ न पटिगहेस्सामि, एवं तुम्हे पुञ्जेन परिवाहिरा भविस्सथ । न मयं इमिना अथो । अपि च, तुम्हाकंयेव "अनुकम्पाय पटिगण्हामी" ति । तदुपादाय बहुं पि चीवरं पटिगण्हाति, बहुं पि पिण्डपातं पटिगण्हाति, बहुं पि सेनासनं पटिगण्हाति, बहुं पि गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारं पटिगण्हाति । या एवरूपा भाकुटिका भाकुटियं कुहना कुहायना कुहितत्तं – इदं^५ पच्चयपटिसेवनसङ्घातं कुहनवत्थु ।

कतमं इरियापथसङ्घातं कुहनवत्थु ? इधेकच्चो पापिच्छो इच्छापकतो सम्भावनाधिप्पायो, "एवं मं जनो सम्भावेस्सती" ति, गमनं सण्ठपेति ठानं सण्ठपेति निसज्जं^६ सण्ठपेति सयनं^७ सण्ठपेति, पणिधाय गच्छति पणिधाय तिटुति पणिधाय निसीदति पणिधाय सेय्यं कप्पेति, समाहितो विय गच्छति समाहितो विय तिटुति समाहितो विय निसीदति समाहितो विय सेय्यं कप्पेति, आपाथकज्ञायी व होति । या एवरूपा इरियापथस्स आठपना ठपना सण्ठपना भाकुटिका भाकुटियं कुहना कुहायना कुहितत्तं^८ – इदं इरियापथसङ्घातं कुहनवत्थु ।

कतमं सामन्तजप्पनसङ्घातं कुहनवत्थु ? इधेकच्चो पापिच्छो इच्छापकतो सम्भावनाधिप्पायो, "एवं मं जनो सम्भावेस्सती" ति,

१-१. हरिटकीखण्डेन वा ओसर्थं – स्या० । २. भुञ्जति – स्या० । ३. स्या० पोत्थके नतिथ । ४. सचाहं – स्या० । ५. तुम्हाकञ्चेव – स्या० । ६. इदं वुच्चति – स्या० । ७. निस्सज्जं – स्या० । ८. सेय्यं – स्या० । ९. कुहायितत्तं – स्या० ।

अरियधम्मे सन्निस्ततवाचं भासति । “यो एवरूपं चीवरं धारेति सो समणो महेसक्खो” ति भणति; यो एवरूपं पत्तं धारेति ... लोहथालकं धारेति ... धम्मकरकं धारेति ... परिस्सावनं धारेति ... कुञ्जिकं धारेति ... उपाहनं धारेति ... कायबन्धनं धारेति ... आयोगं धारेति सो

५ समणो महेसक्खो ति भणति; “यस्स एवरूपा उपज्ञायो सो समणो महेसक्खो” ति भणति; यस्स एवरूपो आचरियो ... एवरूपा^१ समानु-
पज्ञायका ... समानाचरियका ... मित्ता ... सन्दिट्टा ... सम्भता ... सहाया सो समणो महेसक्खो ति भणति; यो एवरूपे विहारे वसति* ... अड्डयोगे वसति ... पासादे^२ वसति^३ ... हम्मिये वसति ... गुहायं वसति ...
१० लेणे^४ वसति^५ ... कुटियं^६ वसति ... कूटागारे वसति ... अट्टे वसति ... माळे वसति ... उद्घटे वसति ... उपट्टानसालायं वसति ... मण्डपे वसति ... रुक्खमूले वसति सो समणो महेसक्खो ति भणति ।

अथ वा, कोरजिककोरजिको भाकुटिकभाकुटिको कुहककुहको^७ लपकलपको मुखसम्भाविको^८ “अयं समणो इमासं एवरूपानं सन्तानं १५ विहारसमापत्तीनं लाभी” ति तादिसं गम्भीरं गूळ्हं निपुणं पटिच्छन्नं लोकुत्तरं सुञ्जतापटिसञ्जुतं कथं कथेति । या एवरूपा भाकुटिका भाकुटियं कुहना कुहायना कुहितत्तं, इदं सामन्तजप्पनसङ्खातं कुहनवत्थु । तस्स पच्चेकसम्बुद्धस्स इमानि तीणि कुहनवत्थूनि पहीनानि समु-
च्छन्नानि वूपसन्तानि पटिप्पसङ्खानि अभब्बुप्पत्तिकानि जाणग्गिना २० दह्नानि । तस्मा सो पच्चेकसम्बुद्धो निकुहो ।

निप्पिपासो ति । पिपासा वुच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ... पे० ... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । सा पिपासा तण्हा तस्स पच्चेक-
सम्बुद्धस्स पहीना उच्छन्नमूला तालावत्थुकता अनभावंकता आयर्ति
अनुप्पादधम्मा । तस्मा^९ पच्चेकसम्बुद्धो निप्पिपासो ति – निल्लोलुपो
२५ निकुहो निप्पिपासो ।

निम्मक्खो निद्रन्तकसावभोहो ति । मक्खो^{१०} ति । यो मक्खो
मक्खायना मक्खायिततं निट्ठुरियं निट्ठुरियकम्मं । कसावो ति । रागो

१. धम्मकरणं – म०। २. आयोगबन्धनं – स्या०। ३. स्या० पोत्थके नत्थि ।

*. ‘सो समणो महेसक्खो ति भणति यो एवरूपे’ ति स्या० पोत्थके अधिको पाठो दिस्सति ।
४-४. स्या० पोत्थके नत्थि । ५. कुटिया – स्या०। ६-६. कुहकुहो लपलपो मुखसम्भावितो –
स्या०। ७. तस्मा सो – स्या०। ८. मक्खा – स्या०।

कसावो, दोसो कसावो, मोहो कसावो, कोधो ... उपनाहो ... मक्खो ... पलासो ... पे० ... सब्बाकुसलभिसङ्घारा कसावा। मोहो ति। दुक्खे अञ्जाणं, दुक्खसमुदये अञ्जाणं, दुक्खनिरोधे अञ्जाणं, दुक्खनिरोध-गामिनिया पटिपदाय अञ्जाणं, पुब्बन्ते अञ्जाणं, अपरन्ते अञ्जाणं, पुब्बन्तापरन्ते अञ्जाणं, इदप्पच्चयतापटिच्चसमुप्पन्नेसु धम्मेसु अञ्जाणं। ५ यं एवरूपं अञ्जाणं अदस्सनं अनभिसमयो अननुबोधो^१ अप्पटिवेधो असं-गाहना अपरियोगाहना असमपेक्खना अपच्चवेक्खणा^२ अपच्चक्खकम्मं दुम्मेज्जं बाल्यं असम्पज्जं मोहो पमोहो^३ सम्मोहो अविज्ञा^४ अविज्जोधो अविज्जायोगो अविज्जानुसयो अविज्जापरियुद्गुनं अविज्जालङ्गी^५ मोहो अकुसलमूलं। तस्स पच्चेकसम्बुद्धस्स मक्खो च कसावो च मोहो च वन्ता संवन्ता^६ निद्वन्ता पहीना समुच्छिन्ना वूपसन्ता पटिप्पस्सद्वा अभब्बुप्पत्तिका ब्राणगिना दड्डा ति। तस्मा^७ सो पच्चेकसम्बुद्धो निम्मक्खो निद्वन्तकसावमोहो। १०

निराससो सब्बलोके भवित्वा ति। आसा वुच्चति तण्हा। यो रागो सारागो ... पे० ... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं। सब्बलोके १५ ति। सब्बअपायलोके सब्बमनुस्सलोके सब्बदेललोके सब्बखन्धलोके सब्बधातुलोके सब्बआयतनलोके। निराससो सब्बलोके भवित्वा ति। सब्बलोके निराससो भवित्वा नितण्हो भवित्वा निप्पिपासो भवित्वा ति – निराससो सब्बलोके भवित्वा एको चरे खगविसाणकप्पो। तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो – २०

“निल्लोलुपो निकुहो निप्पिपासो,
निम्मक्खो निद्वन्तकसावमोहो।
निराससो सब्बलोके भवित्वा,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

२३. पापं सहायं परिवज्जयेथ,
अनत्थदस्सं विसमे निविदुं। २५
सयं न सेवे पसुतं पमतं,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

१. अननुरोधो असम्बोधो – स्या०। २. अपच्चवेक्खना – स्या०। ३. स्या० पोत्थके नत्थि। ४. अविज्जाजालः अविज्जालङ्गी – स्या०। ५. स्या० पोत्थके नत्थि। ६. म० पोत्थके नत्थि।

B. 276

- पापं सहायं परिवज्जयेथा ति । पापसहायो वुच्चति यो सो सहायो दसवत्थुकाय मिच्छादिट्या समन्वागतो – नत्थि दिन्नं, नत्थि यिद्दुं, नत्थि हुतं, नत्थि सुकतदुक्कटानं कम्मानं फलं विपाको, नत्थि अयं लोको, नत्थि परो लोको, नत्थि माता, नत्थि पिता, नत्थि सत्ता
- ५ ओपपातिका, नत्थि लोके समणब्राह्मणा सम्मगता सम्मापटिपन्ना ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा पवेदेन्ती ति । अयं पापसहायो । पापं सहायं परिवज्जयेथा ति । पापं सहायं वज्जेय्य^१ परिवज्जेय्या ति – पापं सहायं परिवज्जयेथ ।

अनत्थदस्सिं विसमे निविद्दुं ति । अनत्थदस्सी वुच्चति यो सो

- १० सहायो दसवत्थुकाय मिच्छादिट्या समन्वागतो – नत्थि दिन्नं, नत्थि यिद्दुं ... पे० ... ये इमं च लोकं परं च लोकं सयं अभिज्ञा सच्छिकत्वा पवेदेन्ती ति । विसमे निविद्दुं ति । विसमे कायकम्मे निविद्दुं, विसमे वचीकम्मे निविद्दुं, विसमे मनोकम्मे निविद्दुं, विसमे पाणातिपाते निविद्दुं, विसमे अदिन्नादाने निविद्दुं, विसमे कामेसुमिच्छाचारे निविद्दुं,
- १५ विसमे मुसावादे निविद्दुं, विसमाय पिसुणाय वाचाय निविद्दुं, विसमाय फल्साय वाचाय निविद्दुं, विसमे सम्फल्पलापे निविद्दुं, विसमाय अभिज्ञाय निविद्दुं, विसमे ब्यापादे निविद्दुं, विसमाय मिच्छादिट्या निविद्दुं, विसमेसु सङ्खारेसु निविद्दुं विसमेसु पञ्चसु कामगुणेसु निविद्दुं, विसमेसु^२ पञ्चसु नीवरणेसु निविद्दुं विनिविद्दुं^३ सत्तं अल्लीनं उपगतं
- २० अज्ञोसितं अधिमृतं ति – अनत्थदस्सिं विसमे निविद्दुं ।

- सयं न सेवे पसुतं पमत्तं ति । पसुतं ति । यो पि कामे एसति गवेसति परियेसति तच्चरितो तब्बहुलो तग्गरुको तन्निन्नो तप्पोणो तप्पब्भारो तदधिमृतो तदधिपतेय्यो^४, सो पि कामप्पसुतो । यो पि तण्हावसेन रूपे परियेसति, सदे ... गन्धे ... रसे ... फोट्टब्बे परियेसति
- २५ तच्चरितो तब्बहुलो तग्गरुको तन्निन्नो तप्पोणो तप्पब्भारो तदधिमृतो तदधिपतेय्यो, सो पि कामप्पसुतो । यो पि तण्हावसेन रूपे पटिलभति तच्चरितो तब्बहुलो तग्गरुको तन्निन्नो तप्पोणो तप्पब्भारो तदधिमृतो तदधिपतेय्यो, सो पि कामप्पसुतो । यो पि तण्हावसेन रूपे परिभुञ्जति, सदे ... गन्धे ...

१. परिवज्जयेथ विवज्जेय्य – स्या० । २-२. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. तदाधिपतेय्यो – स्या० ।

रसे ... फोटुब्बे परिभुञ्जति तच्चरितो तब्बहुलो तगगरुको तन्निन्नो
तप्पोणो तप्पबारो तदधिमुत्तो तदधिपतेय्यो, सो पि कामप्पसुतो ।
यथा कलहकारको कलहप्पसुतो, कम्मकारको कम्मप्पसुतो, गोचरे चरन्तो
गोचरप्पसुतो, ज्ञायी ज्ञानप्पसुतो; एवमेव यो कामे एसति गवेसति
परियेसति तच्चरितो तब्बहुलो तगगरुको तन्निन्नो तप्पोणो तप्पबारो^५
तदधिमुत्तो तदधिपतेय्यो, सो पि कामप्पसुतो । यो पि तण्हावसेन रूपे
परियेसति ... पे० ... यो पि तण्हावसेन रूपे पटिलभति ... पे० ... यो
पि तण्हावसेन रूपे परिभुञ्जति, सहे ... गन्धे ... रसे ... फोटुब्बे परि-
भुञ्जति तच्चरितो तब्बहुलो तगगरुको तन्निन्नो तप्पोणो तप्पबारो
तदधिमुत्तो तदधिपतेय्यो, सो पि कामप्पसुतो । पमत्तं ति । पमादो¹⁰
वत्तब्बो कायदुच्चरिते वा वचीदुच्चरिते वा मनोदुच्चरिते वा पञ्चसु
कामगुणेसु वा चित्तस्स वोसग्गो^१ वोसग्गानुप्पदानं कुसलानं धम्मानं
भावनाय असक्कच्चकिरियता असातच्चकिरियता अनटुतकिरियता
ओलीनवुत्तिता निक्खित्तच्छन्दता निक्खित्तधुरता अनासेवना अभावना
अबहुलीकम्मं अनधिट्टानं अननुयोगो, यो एवरूपो पमादो पमज्जना¹⁵
पमज्जितत्तं – अयं वुच्चति पमादो ।

सयं न सेवे पसुतं पमत्तं ति । पसुतं^२ न सेवेय्य पमत्तं च सयं न
सेवेय्य सामं न सेवेय्य न निसेवेय्य न संसेवेय्य न परिसंसेवेय्य^३ न आचरेय्य
न समाचरेय्य न समादाय वत्तेय्या ति – सयं न सेवे पसुतं पमत्तं एको
चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –²⁰

“पापं सहायं परिवज्जयेथ,
अनत्थदस्सि विसमे निविदुं ।
सयं न सेवे पसुतं पमत्तं,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

२४. बहुस्सुतं धम्मधरं भजेथ,
मित्तं उळारं पटिभानवन्तं^४ ।
अञ्जाय अत्थानि विनेय्य कर्त्तुं,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

१. वोस्सग्गो – स्या० ; एवमुपरि पि । २. पसुतञ्च – स्या० । ३. पटिसेवेय्य – स्या० ।

४. पटिभानवन्तं – स्या० ।

B. 278

- बहुस्सुतं धम्मधरं भजेथा ति । बहुस्सुतो^१ होति मित्तो सुत-धरो सुतसन्निचयो । ये ते धम्मा आदिकल्याणा मञ्जसेकल्याणा परियो-सानकल्याणा सात्थ^२ सब्यञ्जन^३ केवलपरिपुण्णं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति, तथारूपास्स धम्मा बहुस्सुता होन्ति धाता^४ बचसा परिचिता
- ^५ मनसानुपेक्षिता दिद्विया सुप्पटिविद्धा^५ । धम्मधरं ति । धम्मं धारेन्तं – सुतं गेय्यं वेय्याकरणं गाथं^६ उदानं इतिवुत्कं जातकं अब्मुतधम्मं वेदल्लं । बहुस्सुतं धम्मधरं भजेथा ति । बहुस्सुतं च धम्मधरं च मित्तं भजेय्य संभजेय्य सेवेय्य निसेवेय्य संसेवेय्य पटिसेवेया ति – बहुस्सुतं धम्मधरं भजेथ ।
- १० मित्तं उळारं पटिभानवन्तं ति । उळारो होति मित्तो सीलेन समाधिना पञ्जाय विमुत्तिया विमुत्तिज्ञाणदस्सेन । पटिभानवन्तं ति । तयो पटिभानवन्तो – परियत्तिपटिभानवा, परिपुच्छापटिभानवा, अधिगमपटिभानवा । कतमो परियत्तिपटिभानवा ? इधेकच्चस बुद्धवचनं परियापुतं^७ होति सुतं गेय्यं वेय्याकरणं गाथा उदानं इतिवुत्कं जातकं अब्मुतधम्मं वेदल्लं । तस्स परियत्ति निस्साय पटिभाति – अयं परियत्तिपटिभानवा ।
- कतमो परिपुच्छापटिभानवा ? इधेकच्चो परिपुच्छितो^८ पि^९ होति अथे च ज्ञाये च लक्खणे च कारणे च ठानाठाने च । तस्स परिपुच्छं निस्साय पटिभाति – अयं परिपुच्छापटिभानवा ।
- २० कतमो अधिगमपटिभानवा ? इधेकच्चस अधिगता होन्ति चत्तारो सतिपट्टाना चत्तारो सम्मप्पधाना चत्तारो इद्विपादा^{१०} पञ्चन्द्रियानि पञ्च बलानि सत्त बोज्ज्ञङ्गा अरियो अटुङ्गिको मग्गो चत्तारो अरियमग्गा चत्तारि सामञ्जफलानि चतस्सो पटिसम्भिदायो छ^{११} अभिज्ञायो^{१२} । तस्स अथो जातो धम्मो जातो निरुत्ति जाता । अथे जाते अथो पटिभाति, धम्मे जाते धम्मो पटिभाति, निरुत्तिया जाताय निरुत्ति पटिभाति । इमेसु तीसु ज्ञाणं पटिभानपटिसम्भिदा । सो पच्चेक-सम्बुद्धो इमाय पटिभानपटिसम्भिदाय उपेतो समुपेतो उपागतो

१. बहुस्सुतन्ति बहुस्सुतो – स्याऽ । २-२. सात्था सब्यञ्जना – स्याऽ । ३. धता – स्याऽ । ४. सुप्पटिविद्धा – स्याऽ । ५. गाथा – स्याऽ । ६. परियापुतं – स्याऽ । ७-७. परिपुच्छिता – स्याऽ । ८. इद्विपादा – स्याऽ । ९-९. छळभिज्ञायो – स्याऽ ।

समुपागतो उपपन्नो समुपपन्नो समन्वागतो । तस्मा पच्चेकसम्बुद्धो पटि-
भानवा । यस्स परियति नत्थि परिपुच्छा नत्थि अधिगमो नत्थि, किं
तस्स पटिभायिस्सती ति – मित्तं उळारं पटिभानवन्तं ।

B. 279

अञ्जाय अत्थानि विनेय्य कह्वं ति । अत्तथं अञ्जाय परत्थं
अञ्जाय उभयत्थं अञ्जाय दिटुधम्मिकत्थं अञ्जाय सम्परायिकत्थं ५
अञ्जाय परमत्थं' अञ्जाय' अभिञ्जाय जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा-
विभावयित्वा विभूतं कत्वा । कह्वं विनेय्य पटिविनेय्य पजहेय्य विनो-
देय्य व्यन्तीकरेय्य अनभावं गमेय्या ति – अञ्जाय अत्थानि विनेय्य कह्वं
एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो – १०

“बहुस्सुतं धम्मधरं भजेथ,
मित्तं उळारं पटिभानवन्तं ।
अञ्जाय अत्थानि विनेय्य कह्वं,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

२५. खिङुं रतिं कामसुखं च लोके,
अनलङ्घरित्वा अनपेक्खमानो ।
विभूसद्गाना’ विरतो सच्चवादी,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

15

खिङुं रतिं कामसुखं च लोके ति । खिङुा ति । द्वे खिङुा –
कायिका खिङुा च वाचसिका खिङुा च ... पे० ... अयं कायिका
खिङुा ... पे० ... अयं वाचसिका खिङुा । रती ति । अनुक्कण्ठिताधि-
वचनमेतं – रती ति । कामसुखं ति । वुत्तं हेतं भगवता – “पञ्चमे,
भिक्खवे, कामगुणा । कतमे पञ्च ? चक्खुविज्जेया रूपा इट्टा कन्ता
मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया, सोतविज्जेया सहा ... घान-
विज्जेया गन्धा ... जिव्हाविज्जेया रसा ... कायविज्जेया फोटूब्बा
इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया । इमे खो, भिक्खवे,
पञ्च कामगुणा । यं खो, भिक्खवे, इमे पञ्च कामगुणे पटिच्च उप्प-
ज्जति सुखं सोमनस्सं, इदं वुच्चति कामसुखं” । लोके ति । मनुस्सलोके
ति – खिङुं रतिं कामसुखं च लोके ।

20

25

B. 280

अनलङ्घरित्वा अनपेक्खमानो ति । खिहुं च रति च कामसुखं
च लोके अनलङ्घरित्वा अनपेक्खो^१ हुत्वा पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्ती-
करित्वा अनभावं गमेत्वा ति – अनलङ्घरित्वा अनपेक्खमानो ।

विभूसद्वाना विरतो सच्चवादी ति । विभूसा ति । द्वे विभूसा –

- ५ अतिथ अगारिकविभूसा^२ अतिथ अनागारिकविभूसा । कतमा अगारिक-
विभूसा ? केसा च मस्सू^३ च मालागन्धं च विलेपनं च आभरणं च
पिलन्धनं^४ च वत्थं च पारुपनं^५ च वेठनं^६ च उच्छादनं परिमद्दनं न्हापनं^७
सम्बाहनं आदासं अञ्जनं मालागन्धविलेपनं^८ मुखचुण्णं^९ मुखलेपनं हृथ्य-
बन्धं सिखावन्धं^{१०} दण्डं नाळिकं खगं छतं चित्रुपाहनं^{११} उण्हीसं मणि-
10 वाढबीजनि^{१२} ओदातानि वत्थानि दीघदसानि इति वा – अयं अगारिक-
विभूसा ।

कतमा अनागारिकविभूसा ? चीवरमण्डना पत्तमण्डना सेना-
सनमण्डना इमस्स वा पूतिकायस्स बाहिरानं वा परिक्खारानं मण्डना
विभूसना केळना परिकेळना गद्धिकता^{१३} गद्धिकत्तं चपलता^{१४} चापल्यं –
15 अयं अनागारिकविभूसा ।

सच्चवादी ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो सच्चवादी सच्चसन्धो
थेतो पच्चयिको अविसंवादको^{१५} लोकस्स, विभूसद्वाना आरतो विरतो^{१६}
पटिविरतो निक्खन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो, विमरियादिक-
तेन चेतसा विहरती ति – विभूसद्वाना विरतो सच्चवादी एको चरे
20 खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

“**खिहुं रति कामसुखं च लोके,
अनलङ्घरित्वा अनपेक्खमानो ।
विभूसद्वाना विरतो सच्चवादी,
एको चरे खगविसाणकप्पो”** ति ॥

१. अनपेक्खा – स्या० । २. आगारिकविभूसा – स्या० । ३. मस्सु – स्या० । ४. पिल-
न्धनं – स्या० । ५. पसाधनं – स्या० । ६. वेटुनं – स्या० । ७. नहापनं – स्या० । ८. माला-
विलेपनं – स्या० । ९. मुखचुण्णकं – स्या० । १०. विसिखावन्धं – स्या० । ११-११. उपाहना
उण्हीसं वालविज्जनी – स्या० । १२-१२. गेधिकता गेधिकत्तं चपलना – स्या० । १३. स्या०
पोत्थके नत्थि ।

२६. पुत्रं च दारं पितरं च मातरं,
धनानि धञ्जानि च बन्धवानि ।
हित्वान् कामानि यथोधिकानि,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

पुत्रं च दारं पितरं च मातरं ति । पुत्रा ति । चत्तारो ५
पुत्रा – अत्रजो पुत्रो, खेत्तजो पुत्रो, दिन्नको पुत्रो, अन्तेवासिको पुत्रो ।
दारा वुच्चन्ति भरियायो । पित्रा ति । यो सो जनको । मात्रा ति ।
या सा जनिका ति – पुत्रं च दारं पितरं च मातरं ।

B. 281

धनानि धञ्जानि च बन्धवानी ति । धनानि वुच्चन्ति हिरञ्जं^१
सुवण्णं^२ मुत्ता मणि वेलुरियो सङ्घो सिला पवाळं रजतं जातरूपं लोहि- १०
तङ्गो मसारगलं^३ । धञ्जानि वुच्चन्ति पुब्बण्णं अपरण्णं । पुब्बण्णं
नाम सालि वीहि यवो गोधुमो कडगु वरको कुद्रूसको^४ । अपरण्णं नाम
सूपेय्यं । बन्धवानी ति । चत्तारो बन्धवा^५ – जातिबन्धवा पि बन्धु, गोत्त-
बन्धवा पि बन्धु, मित्तबन्धवा पि बन्धु, सिप्पबन्धवा पि बन्धु ति –
धनानि धञ्जानि च बन्धवानि । १५

हित्वान् कामानि यथोधिकानि ति । कामा ति । उद्दानतो द्वे
कामा – वत्थुकामा च किलेसकामा च ... पे० ... इमे वुच्चन्ति वत्थुकामा
... पे० ... इमे वुच्चन्ति किलेसकामा । हित्वान् कामानी ति । वत्थु-
कामे परिजानित्वा, किलेसकामे पहाय पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्ती-
करित्वा अनभावं गमेत्वा । हित्वान् कामानि यथोधिकानी ति । २०
सोतापत्तिमग्ने ये किलेसा पहीना, ते किलेसे न पुनेति न
पच्चेति न पच्चागच्छति; सकदागामिमग्ने ये किलेसा पहीना ...
अनागामिमग्ने ये किलेसा पहीना ... अरहत्तमग्ने ये किलेसा
पहीना, ते किलेसे न पुनेति न पच्चेति न पच्चागच्छती ति – हित्वान्
कामानि यथोधिकानि एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो २५
पच्चेकसम्बुद्धो –

१. पुत्रं – स्या० । २-२. स्या० पोत्यके नत्यि । ३. मसारगलो – स्या० । ४. कुद्रू-
सको – स्या० । ५. बन्धवो – स्या० ।

“पुतं च दारं पितरं च मातरं,
धनानि धञ्जानि च बन्धवानि ।
हित्वान् कामानि यथोधिकानि,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

B. 282

5

२७. सङ्गो एसो परित्तमेत्थ सोख्यं,
अप्पस्सादो दुक्खमेत्थ भिय्यो ।
गळो^१ एसो इति जत्वा मतिमा,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ।

सङ्गो एसो परित्तमेत्थ सोख्यं ति । सङ्गो ति वा बळिसं ति
वा आमिसं ति वा लग्गनं ति वा पलिबोधो ति वा, पञ्चन्नेतं कामगुणानं
अधिवचनं । परित्तमेत्थ सोख्यं ति । वुतं हेतं भगवता – “पञ्चमे,
भिक्खवे, कामगुणा । कतमे पञ्च ? चक्खुविञ्जेय्या रूपा इट्टा कन्ता
मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया ... पे० ... कायविञ्जेय्या
फोट्टब्बा इट्टा कन्ता मनापा पियरूपा कामूपसंहिता रजनीया ।
इमे खो, भिक्खवे, पञ्च कामगुणा । यं खो, भिक्खवे, इमे पञ्च
कामगुणे पटिच्च उप्पज्जति सुखं सोमनस्सं, इदं वुच्चति कामसुखं ।
अप्पकं एतं सुखं, परित्तकं^२ एतं सुखं, थोककं एतं सुखं^३, ओमकं
एतं सुखं, लामकं एतं सुखं, छतुक्क^४ एतं सुखं” ति – सङ्गो एसो
परित्तमेत्थ सोख्यं ।

२० अप्पस्सादो दुक्खमेत्थ भिय्यो ति । “अप्पस्सादो कामा वुत्ता
भगवता बहुदुक्खा बहृपायासा^५; आदीनवो एत्थ भिय्यो । अटिकङ्क-
लूपमा कामा वुत्ता भगवता, मंसपेसूपमा कामा वुत्ता भगवता, तिणु-
क्कूपमा कामा वुत्ता भगवता, अङ्गारकासूपमा कामा वुत्ता भगवता,
सुपिनकूपमा कामा वुत्ता भगवता, याचितकूपमा कामा वुत्ता भगवता,
२५ रुक्खफलूपमा कामा वुत्ता भगवता, असिसूनूपमा कामा वुत्ता भगवता,
सत्तिसूलूपमा कामा वुत्ता भगवता, सप्पसिरूपमा^६ कामा वुत्ता भगवता
बहुदुक्खा बहृपायासा, आदीनवो एत्थ भिय्यो” ति – अप्पस्सादो दुक्ख-
मेत्थ भिय्यो ।

१. गण्डो – स्या० । २-२. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. दुखं – स्या० । ४. बहृपायासा –
स्या० । ५. सप्पसिरूपमा – स्या० ।

गळो एसो इति जत्वा मतिमा ति । गळो ति वा बछिसं ति वा आमिसं ति वा लग्नं ति वा बन्धनं ति वा पलिबोधो ति वा, पञ्चब्रेतं कामगुणानं अधिवचनं । इती ति । पदसन्धि पदसंसम्गो पदपास्पुरी अक्खरसमवायो व्यञ्जनसिलिंठुता पदानुपुब्बतापेतं इती ति^१ । मतिमा^२ ति । पण्डितो^३ पञ्जवा वुद्धिमा ब्राणी विभावी मेधावी । गळो एसो इति जत्वा मतिमा ति । मतिमा गळो ति जत्वा बछिसं ति जत्वा आमिसं ति जत्वा लग्नं ति जत्वा बन्धनं ति जत्वा पलिबोधो ति जत्वा जानित्वा तुलयित्वा तीरयित्वा विभावयित्वा विभूतं कत्वा ति – गळो एसो इति जत्वा मतिमा एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह् सो पञ्चेकसम्बुद्धो –

B. 283

“सङ्गो एसो परित्तमेत्थ सोख्यं,
अप्पस्सादो दुक्खमेत्थ भिय्यो ।
गळो एसो इति जत्वा मतिमा,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

10

२८. सन्दालयित्वान सञ्जोजनानि,
जालं व भेत्वा सलिलम्बुचारी ।
अग्नी व दड्डुं अनिवत्तमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

15

सन्दालयित्वान सञ्जोजनानी ति । दस सञ्जोजनानि – कामरागसञ्जोजनं, पटिघसञ्जोजनं, मानसञ्जोजनं, दिट्ठिसञ्जोजनं, विचिकिच्छासञ्जोजनं, सीलब्बतपरामाससञ्जोजनं, भवरागसञ्जोजनं, इस्सासञ्जोजनं, मच्छरियसञ्जोजनं, अविज्जासञ्जोजनं । सन्दालयित्वान सञ्जोजनानी ति । दस सञ्जोजनानि दालयित्वा सन्दालयित्वा पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा ति – सन्दालयित्वान सञ्जोजनानि ।

जालं व भेत्वा सलिलम्बुचारी ति । जालं वुच्चति सुत्तजालं । सलिलं वुच्चति उदकं । अम्बुचारी वुच्चति मच्छो । यथा मच्छो जालं भिन्दित्वा पभिन्दित्वा^४ दालयित्वा^५ पदालयित्वा सम्पदालयित्वा चरति

१. पदानुपुब्बतामेतं – स्याऽ । २. गण्डो एसो इति जत्वा मतिमा – स्याऽ । ३. मतिमा पण्डितो – स्याऽ । ४-५. सभिन्दित्वा फालयित्वा – स्याऽ ।

विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेति, एवमेव । द्वे जाला – तण्हाजालं च दिट्ठिजालं च ... पे० ... इदं तण्हाजालं ... पे० ... इदं दिट्ठिजालं । तस्स पच्चेकसम्बुद्धस्स तण्हाजालं पहीनं, दिट्ठिजालं पटिनिस्सटुं । तण्हाजालस्स पहीनता दिट्ठिजालस्स पटिनिस्सटुत्ता सो
 ५ पच्चेकसम्बुद्धो रूपे न सज्जति सद्वे न सज्जति गन्धे न सज्जति ... पे० ... दिट्ठसुतमुतविज्ञातब्बेसु धम्मेसु न सज्जति न गण्हाति' न बज्जति न' पलिबज्जति', निक्खन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो विमरियादिकतेन चेतसा विहरती ति – जालं व भेत्वा सलिलम्बुचारी ।

B. 284

१० अग्नी व द्वृं अनिवत्तमानो ति । यथा अग्नि तिणकद्धुपादानं दहन्तो गच्छति अनिवत्तन्तो, एवमेव तस्स पच्चेकसम्बुद्धस्स सोतापत्तिमग्नेन ये किलेसा पहीना ते किलेसे न पुनेति न पच्चेति न पच्चागच्छति, सकदागामिमग्नेन ... अनागामिमग्नेन ... अरहत्तमग्नेन ये किलेसा पहीना ते किलेसे न पुनेति न पच्चेति न पच्चागच्छती ति – अग्नी व द्वृं अनिवत्तमानो एको चरे खग्गविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

१५ “सन्दालयित्वान् सञ्जोजनानि,
 जालं व भेत्वा सलिलम्बुचारी ।
 अग्नी व द्वृं अनिवत्तमानो,
 एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

२९. २९. ओक्खितचक्खु न च पादलोलो,
 २० गुत्तिन्द्रियो रक्खितमानसानो ।
 अनवस्सुतो अपरिड्यहमानो,
 एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

ओक्खितचक्खु न च पादलोलो ति । कथं खित्तचक्खु होति ? इधेकच्चो भिक्खु' चक्खुलोलो चक्खुलोलियेन समन्वागतो होति । २५ अदिट्ठं दक्खितब्बं दिट्ठं समतिकक्षितब्बं ति – आरामेन आरामं उथ्यानेन उथ्यानं गामेन गामं निगमेन निगमं नगरेन नगरं रट्टेन रट्टुं जनपदेन जनपदं दीघचारिकं अनवटितचारिकं' अनुयुत्तो होति रूपदस्सनाय । एवं खित्तचक्खु होति ।

१. गय्यहति – स्या० । २-२. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. स्या० पोत्थके नत्थि ।
 ४. अन्वत्वथचारिकं – स्या०

अथ वा, भिक्खु अन्तरघरं पविट्ठो वीर्थि पटिपन्नो असंवुतो गच्छति । हर्ति ओलोकेन्तो असं ओलोकेन्तो रथं ओलोकेन्तो पत्ति ओलोकेन्तो कुमारके ओलोकेन्तो कुमारिकायो ओलोकेन्तो इत्थियो ओलोकेन्तो पुरिसे ओलोकेन्तो अन्तरापणं ओलोकेन्तो घरमुखानि ओलोकेन्तो उद्धं ओलोकेन्तो अधो ओलोकेन्तो दिसाविदिसं विपेक्खमानो^५ गच्छति । एवं पि खित्तचक्खु होति ।

अथ वा, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा निमित्तगाही होति अनुब्यञ्जनगाही । यत्वाधिकरणमेनं चक्खुन्द्रियं असंवुतं विहरन्तं अभिज्ञादोमनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेयुं, तस्संवराय न पटिपञ्जति, न रक्खति चक्खुन्द्रियं, चक्खुन्द्रिये न संवरं आपञ्जति । ¹⁰ एवं पि खित्तचक्खु होति ।

B. 285

यथा वा पनेके भोन्तो समणब्राह्मणा सद्वादेय्यानि भोजनानि भुञ्जत्वा ते एवरूपं विसूकदस्सनं अनुयुत्ता विहरन्ति, सेय्यथिदं – नच्चं गीतं वादितं पेक्खं अक्खानं पाणिस्सरं वेताळं कुम्भथूरं सोभनकं^६ चण्डालं वंसं धोवनं हस्थियुद्धं अस्सयुद्धं महिंसयुद्धं^७ उसभयुद्धं अजयुद्धं^८ मेण्डयुद्धं कुक्कुटयुद्धं वट्टकयुद्धं^९ दण्डयुद्धं मुट्टियुद्धं निबुद्धं उय्योधिकं बलगं सेनाब्यूहं अनीकदस्सनं^{१०} इति वा । इति एवरूपं विसूकदस्सनं अनुयुत्तो होति । एवं पि खित्तचक्खु होति ।

कथं ओक्खित्तचक्खु होति ? इधेकच्चो^{११} भिक्खु न चक्खु-लोलो न चक्खुलोलियेन समन्नागतो होति । अदिदुः दक्खितत्वं दिदुः समतिक्कमितत्वं ति – न आरामेन आरामं न उय्यानेन उय्यानं न गामेन गामं न निगमेन निगमं न नगरेन नगरं न रह्वेन रहुं न जनपदेन जनपदं दीघचारिकं^{१२} अनवट्टितचारिकं अनुयुत्तो होति रूपदस्सनाय । एवं ओक्खित्तचक्खु होति ।

20

अथ वा, भिक्खु अन्तरघरं पविट्ठो वीर्थि पटिपन्नो संवुतो गच्छति । ²⁵ न हर्तिं ओलोकेन्तो न असं ओलोकेन्तो न रथं ओलोकेन्तो न पत्ति ओलोकेन्तो न कुमारके आलोकेन्तो न कुमारिकायो ओलोकेन्तो न

१. पेक्खमानो – स्याऽ । २. सोभनगरकं – स्याऽ । ३. महिंसयुद्ध – स्याऽ । ४. स्याऽ पोथके नत्यि । ५. अणीकदस्सन – स्याऽ । ६. इषं – स्याऽ । ७. न दीघचारिक – स्याऽ ।

इत्थियो ओलोकेन्तो न पुरिसे ओलोकेन्तो न अन्तरापणं ओलोकेन्तो न घरमुखानि ओलोकेन्तो न उद्धं ओलोकेन्तो न अधो ओलोकेन्तो न दिसाविदिमं विषेक्खमानो गच्छति । एवं पि ओक्खित्तचक्खु होति ।

- अथ वा, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा न निमित्तगाही होति
- ५ नानुब्यञ्जनगाही । यत्वाधिकरणमेनं चक्खुन्द्रियं असंवृतं विहरन्तं अभिज्ञादोमनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेय्युं, तस्स संवराय पटिपज्जति, रक्खति चक्खुन्द्रियं, चक्खुन्द्रिये संवरं आपज्जति । एवं पि ओक्खित्तचक्खु होति ।

B. 286

- यथा वा पनेके भोन्तो समणब्राह्मणा सद्वादेय्यानि भोजनानि
- १० भुञ्जित्वा ते एवरूपं विसूकदस्सनं अनुयुत्ता विहरन्ति, सेय्यथिदं – नच्चं गीतं वादितं ... पे० ... अनीकदस्सनं इति वा । इति एवरूपा विसूक-दस्सना' पटिविरतो । एवं पि ओक्खित्तचक्खु होति ।

- न च पादलोलो ति । कथं पादलोलो होति ? इधेकच्चो भिक्खु पादलोलो पादलोलियेन समन्वागतो होति – आरामेन आरामं उद्यानेन उद्यानं गामेन गामं निगमेन निगमं नगरेन नगरं रुद्धेन रुद्धं जनपदेन जनपदं दीघचारिकं अनवट्टितचारिकं अनुयुत्तो होति । एवं पि पादलोलो होति ।

- अथ वा, भिक्खु अन्तोसङ्घारामे पादलोलो पादलोलियेन समन्वा-
गतो होति न अत्थहेतु न कारणहेतु उद्धतो अवूपसन्तचित्तो परिवेणतो
२० परिवेणं गच्छति विहारतो विहारं गच्छति अड्डयोगतो अड्डयोगं
गच्छति पासादतो पासादं गच्छति हृम्मियतो हृम्मियं गच्छति गुहतो
गुहं गच्छति लेणतो लेणं गच्छति कुटिया कुटिं गच्छति कूटागारतो
कूटागारं गच्छति अट्टतो अट्टं गच्छति माळतो माळं गच्छति उद्दण्डतो
उद्दण्डं गच्छति* उपट्टानसालतो उपट्टानसालं गच्छति मण्डपतो मण्डपं
२५ गच्छति रुक्खमूलतो रुक्खमूलं गच्छति, यत्थ वा पन भिक्खु निसीदन्ति
वा गच्छन्ति वा तत्थ एकस्स वा दुतियो होति द्विन्नं वा ततियो होति
तिणं वा चतुर्थो होति । तत्थ बहुं सम्फप्पलापं पलपति^१, सेय्यथिदं –

१. विसूकदस्सनानुयोगा – स्या० । * . उद्दोभिततो उद्दोसितं गच्छती ति स्या० पोत्थके
अधिको पाठो दिस्सति । २. सल्लपति – स्या० ।

राजकथं चोरकथं ... पे० ... इति भवाभवकथं कथेति । एवं पि पादलोलो होति ।

न च पादलोलो ति । सो पञ्चेकसम्बुद्धो पादलोलिया आरतो विरतो पटिविरतो निकखन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो विमरियादिकतेन चेतसा^१ पटिसल्लानारामो होति पटिसल्लानरतो अज्ञातं ५ चेतो समथमनुयुत्तो अनिराकतज्ञानो विपस्सनाय समन्नागतो ब्रूहेता सुञ्जागारं^२ ज्ञायी ज्ञानरतो एकत्तमनुयुत्तो सदत्थगरुको ति – ओक्खितचक्खु न च पादलोलो ।

गुत्तिन्द्रियो^३ रक्खितमानसानो ति^४ । गुत्तिन्द्रियो ति । सो पञ्चेक-
सम्बुद्धो चक्खुना रूपं दिस्वा न निमित्तगाही होति नानुब्यञ्जनगाही । १० यत्वाधिकरणमेन चक्खुन्द्रियं असंवृतं विहरन्तं अभिज्ञादोमनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेय्युं, तस्स संवराय पटिपञ्जति, रक्खति चक्खुन्द्रियं, चक्खुन्द्रिये संवरं आपञ्जति । सोतेन सदृं सुत्वा ... पे० ... घानेन गन्धं घायित्वा ... जिब्हाय रसं सायित्वा ... कायेन फोटुब्बं फुसित्वा ... मनसा धम्मं विज्ञाय न निमित्तगाही होति नानुब्यञ्जन-
गाही । यत्वाधिकरणमेन मनिन्द्रियं असंवृतं विहरन्तं अभिज्ञादोमनस्सा पापका अकुसला धम्मा अन्वास्सवेय्युं, तस्स संवराय पटिपञ्जति, रक्खति मनिन्द्रियं, मनिन्द्रिये संवरं आपञ्जती ति – गुत्तिन्द्रियो । १५ रक्खितमानसानो ति । गोपितमानसानो^५ ति – गुत्तिन्द्रियो रक्खितमान-
सानो । २०

अनवस्सुतो परिड्यहमानो^६ ति । वुतं हेतं आयस्मता महामोगल्लानेन – “अवस्सुतपरियायं च वो, आवुसो, देसेस्सामि^७ अनवस्सुत-परियायं च । तं सुणाथ, साधुकं मनसिकरोथ; भासिस्सामी” ति । “एवमावुसो” ति खो ते भिक्खु आयस्मतो महामोगल्लानस्स पञ्चस्सोसुं । आयस्मा महामोगल्लानो एतद्वोच – २५

“कथं च, आवुसो, अवस्सुतो होति ? इधावुसो, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा पियरूपे रूपे अधिमुच्चति, अप्पियरूपे रूपे व्यापञ्जति,

१. चेतसा विहरति – स्या० । २. सुञ्जागारानं – स्या० । ३-३. स्या० पोत्थके नत्थि । ४. गोपितमानसानो रक्खितचित्तो – स्या० । ५. अपरिड्यहमानो – स्या० । ६. देसिस्सामि – स्या० ।

अनुपट्टिकायस्सति च विहरति परित्तचेतसो । तं च चेतोविमुक्ति पञ्चाविमुक्ति यथाभूतं नप्पजानाति, यत्थस्स ते उप्पन्ना पापका अकु-
सला धम्मा अपरिसेसा निरुज्जन्ति । सोतेन सद्दं सुत्वा ... पे० ...
मनसा धम्मं विञ्चाय पियरूपे धम्मे अधिमुच्चति, अप्पियरूपे धम्मे

- ५ व्यापज्जति, अनुपट्टिकायस्सति च विहरति परित्तचेतसो । तं च
चेतोविमुक्ति पञ्चाविमुक्ति यथाभूतं नप्पजानाति, यत्थस्स ते उप्पन्ना
पापका अकुसला धम्मा अपरिसेसा निरुज्जन्ति । अयं वुच्चतावुसो,
भिक्खु अवस्सुतो चक्खुविञ्जेयेसु रूपेसु ... पे० ... अवस्सुतो मनो-
विञ्जेयेसु धम्मेसु । एवंविहारिं' चावुसो', भिक्खुं चक्खुतो चे पि नं
B. 288 १० मारो उपसङ्कमति, लभेथेव' मारो ओतारं लभेथ' मारो आरम्मणं,
सोततो चे पि नं ... पे० ... मनतो चे पि नं मारो उपसङ्कमति, लभेथेव
मारो ओतारं लभेथ मारो आरम्मणं ।

- “सेयथापि, आवुसो, नळागारं वा तिणागारं वा सुक्खं कोळापं^१
तेरोवस्सिकं” । पुरत्थिमाय चे पि नं दिसाय पुरिसो आदित्ताय तिणु-
१५ क्काय उपसङ्कमेय, लभेथेव अग्गि ओतारं लभेथ अग्गि आरम्मणं ।
पच्छिमाय चे पि नं दिसाय ... पे० ... उत्तराय चे पि नं दिसाय ... दक्खिणाय
चे पि नं दिसाय ... हेट्टिमतो^२ चे पि नं दिसाय ... उपरिमतो^३ चे पि
नं दिसाय ... यतो कुतोचि^४ चे पि नं पुरिसो आदित्ताय तिणुक्काय उप-
सङ्कमेय, लभेथेव अग्गि ओतारं लभेथ अग्गि आरम्मणं । एवमेव
२० खो, आवुसो, एवंविहारि भिक्खुं चक्खुतो चे पि नं मारो उपसङ्कमति,
लभेथेव मारो ओतारं लभेथ मारो आरम्मणं । सोततो चे पि नं ... पे० ...
मनतो चे पि नं मारो उपसङ्कमति, लभेथेव मारो ओतारं लभेथ मारो
आरम्मणं ।

- “एवंविहारि चावुसो, भिक्खुं रूपा अधिभंसु^५, न भिक्खु रूपे
२५ अधिभोसि । सदा भिक्खुं अधिभंसु, न भिक्खु सदे अधिभोसि । गन्धा
भिक्खुं अधिभंसु, न भिक्खु गन्धे अधिभोसि । रसा भिक्खुं अधिभंसु,
न भिक्खु रसे अधिभोसि । फोटुब्बा भिक्खुं अधिभंसु, न भिक्खु फोटुब्बे

१-१. एवंविहारी आवुसो - स्या० । २. लभेव - स्या० । ३. लभति - स्या० । ४.
कोळाप - स्या० । ५. चोरोवस्सिकं - स्या० । ६. पञ्चतो - स्या० । ७. उपरितो - स्या० ।
८. कुतो - स्या० । ९. अभिर्भविसु - स्या०; एवमुपरि पि ।

अधिभोसि । धम्मा भिक्खुं अधिभंसु, न भिक्खु धम्मे अधिभोसि । अयं वुच्चतावुसो, भिक्खु रूपाधिभूतो^१ सदाधिभूतो गन्धाधिभूतो रसाधिभूतो फोटुब्बाधिभूतो धम्माधिभूतो^२ अधिभू अनधिभूतो अधिभंसु न^३ पापका^४ अकुसला धम्मा संकिलेसिका पोनोभविका सदरा द्रुक्खविपाका आयति जातिजरामरणिया । एवं खो, आवुसो, अवस्सुतो होति । ५

“कथं चावुसो, अनवस्सुतो होति ? इधावुसो, भिक्खु चक्खुना रूपं दिस्वा पियरूपे रूपे नाधिमुच्चति, अप्पियरूपे रूपे न व्यापज्जति, उपट्रितकायस्सति च विहरति अप्पमाणचेतसो । तं च चेतोविमुर्त्ति पञ्चाविमुर्त्ति यथाभूतं पजानाति, यत्थस्स ते उप्पन्ना पापका अकुसला धम्मा अपरिसेसा निरुज्जन्ति । सोतेन सदं सुत्वा ... पे० ... मनसा १० धम्मं विञ्चाय पियरूपे धम्मे नाधिमुच्चति, अप्पियरूपे धम्मे न व्यापज्जति, उपट्रितकायस्सति च विहरति अप्पमाणचेतसो । तं च चेतोविमुर्त्ति पञ्चाविमुर्त्ति यथाभूतं पजानाति, यत्थस्स ते उप्पन्ना पापका अकुसला धम्मा अपरिसेसा निरुज्जन्ति । अयं वुच्चतावुसो, भिक्खु अनवस्सुतो चक्खुविञ्चयेयेसु रूपेसु ... पे० ... अनवस्सुतो मनोविञ्चयेयेसु धम्मेसु । एवंविहारिं चावुसो, भिक्खुं चक्खुतो चे पि नं मारो उपसङ्कमति, नेव लभेथ मारो ओतारं, न लभेथ मारो आरम्मणं । १५ सोततो चे पि नं ... पे० ... मनतो चे पि नं मारो उपसङ्कमति, नेव लभेथ मारो ओतारं, न लभेथ मारो आरम्मणं ।

सेय्यथापि, आवुसो, कूटागारसाला^५ वा कूटागारसाला^६ वा बहलमत्तिका अद्वावलेपना^७ पुरत्थिमाय चे पि नं दिसाय पुरिसो आदित्ताय तिणुककाय उपसङ्कमेय, नेव लभेथ अग्गि ओतारं, न लभेथ अग्गि आरम्मणं । पच्छिमाय चे पि नं दिसाय ... उत्तराय चे पि नं दिसाय ... दक्षिणाय चे पि नं दिसाय ... हेट्रिमतो चे पि नं दिसाय ... उपरिमतो चे पि नं दिसाय ... यतो कुतोचि चे पि नं पुरिसो आदित्ताय तिणुककाय २० उपसङ्कमेय, नेव लभेथ अग्गि ओतारं न लभेथ अग्गि आरम्मणं । २५ एवमेव खो, आवुसो, एवंविहारि भिक्खुं चक्खुतो चे पि नं मारो उप-

१. रूपाभिभूतो—स्याऽ ; एवमुपरि पि । २-२. अभिभूतो तेहि किलेसेहि न अभिभू ही सो—स्याऽ । ३. पापके—स्याऽ ; एवमुपरि पि । ४-४. कूटागारसाला वा सन्थगारसाला—स्याऽ । ५. अल्लावलेपना—स्याऽ ।

सङ्क्रमति, नेव लभेथ मारो ओतारं न लभेथ मारो आरम्मणं । सोततो चे पि नं ... पे० ... मनतो चे पि नं मारो उपसङ्क्रमति नेव लभेथ मारो ओतारं न लभेथ मारो आरम्मणं ।

“एवंविहारी” चावुसो, भिक्खु रूपे अधिभोसि, न रूपा भिक्खुं

- 5 अधिभंसु । सद्वे भिक्खु अधिभोसि, न सद्वा भिक्खुं अधिभंसु । गन्धे भिक्खु अधिभोसि, न गन्धा भिक्खुं अधिभंसु । रसे भिक्खु अधिभोसि, न रसा भिक्खुं अधिभंसु । फोटुब्बे भिक्खु अधिभोसि, न फोटुब्बा भिक्खुं अधिभंसु । धम्मे भिक्खु अधिभोसि, न धम्मा भिक्खुं अधिभंसु । अयं वुच्चतावुसो, भिक्खु रूपाधिभू सहाधिभू गन्धाधिभू
B. 290
10 रसाधिभू फोटुब्बाधिभू धम्माधिभू अधिभू अनधिभूतो । अधिभोसि ते पापके अकुसले धम्मे संकिलेसिके पोनोभविके सदरे दुक्खविपाके आयति जातिजरामरणिये । एवं खो, आवुसो, अनवस्सुतो होती ति – अनवस्सुतो ।

अपरिड्यहमानो ति । रागजेन॑ परिळाहेन॑ अपरिड्यहमानो,
15 दोसजेन परिळाहेन अपरिड्यहमानो, मोहजेन परिळाहेन अपरिड्यहमानो ति – अनवस्सुतो अपरिड्यहमानो एको चरे खग्गविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

“ओक्खित्तचक्खु न च पादलोलो,
गुत्तिन्द्रियो रक्खितमानसानो ।
अनवस्सुतो अपरिड्यहमानो,
20 एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

३०. ओहारयित्वा गिहिब्यञ्जनानि,
सञ्छन्नपत्तो॑ यथा पारिछत्तको॑ ।
कासायवत्थो अभिनिक्खमित्वा,
25 एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

ओहारयित्वा गिहिब्यञ्जनानी ति । गिहिब्यञ्जनानि वुच्चन्ति केसा च मस्सू च ... पे० ... दीघदसानि॑ इति वा । ओहारयित्वा गिहि-

१. एवंविहारि – स्या० । २-२. रागग्निना – स्या०; एवमुपरि पि । ३. सञ्छ-
न्नपत्तो – स्या० । ४. पारिछत्तो – स्या० । ५. दीघरस्सानि – स्या० ।

ब्यञ्जनानी ति । गिहिव्यञ्जनानि ओरोपयित्वा समोरोपयित्वा निक्षिपित्वा' पटिप्पसम्भित्वा ति – ओहारयित्वा गिहिव्यञ्जनानि ।

सञ्चन्नपत्तो यथा पारिछत्तको ति । यथा सो' पारिछत्तको कोविळारो बहलपत्तपलासो सन्दच्छायो^१, एवमेव सो पच्चेकसम्बुद्धो परिपुण्णपत्तचीवरधरो ति – सञ्चन्नपत्तो यथा पारिछत्तको ।

कासायवत्थो अभिनिक्खमित्वा ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो सब्बं घरावासपलिबोधं छिन्दित्वा पुत्तदारं पलिबोधं छिन्दित्वा जातिपलिबोधं छिन्दित्वा मित्तामच्चपलिबोधं छिन्दित्वा सन्निधिपलिबोधं छिन्दित्वा केसमसुं ओहारेत्वा कासायानि वत्थानि अच्छादेत्वा अगारस्मा अनगारियं पब्बजित्वा अकिञ्चनभावं उपगत्त्वा एको चरति विहरति १० इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती ति – कासायवत्थो अभिनिक्खमित्वा एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

“ओहारयित्वा गिहिव्यञ्जनानि,
सञ्चन्नपत्तो यथा पारिछत्तको ।
कासायवत्थो अभिनिक्खमित्वा,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

३१. रसेसु गेधं अकरं अलोलो,
अनञ्जपोसी सपदानचारी ।
कुले कुले अप्पटिबद्धचित्तो,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

रसेसु गेधं अकरं अलोलो ति । रसो^२ ति । मूलरसो खन्धरसो तचरसो पत्तरसो पुप्फरसो फलरसो, अम्बिलं मधुरं तित्तकं^३ कटुकं लोणिकं खारिकं लम्बिकं^४ कसावो सादु^५ असादु^६ सीतं उण्हं । सन्तेके^७ समणब्राह्मणा रसगिद्वा । ते जिव्हगेन रसगानि^८ परियेसन्ता आहिण्डन्ति । ते^९ अम्बिलं लभित्वा अनम्बिलं परियेसन्ति, अनम्बिलं लभित्वा २५ अम्बिलं परियेसन्ति; मधुरं लभित्वा अमधुरं परियेसन्ति, अमधुरं

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. सण्डच्छायो – स्या० । ३. रसेसु – स्या० । ४. तित्तकं – स्या० । ५. लम्बिलं – स्या० । ६-६. सादु असादु – स्या० । ७. सन्ति लोके – स्या० । ८. रसे – स्या० । ९. स्या० पोत्थके नत्थि ।

लभित्वा मधुरं परियेसन्ति; तित्तकं लभित्वा अतित्तकं परियेसन्ति, अतित्तकं लभित्वा तित्तकं परियेसन्ति; कटुकं लभित्वा अकुटकं परियेसन्ति, अकुटकं लभित्वा कटुकं परियेसन्ति; लोणिकं लभित्वा अलोणिकं परियेसन्ति, अलोणिकं लभित्वा लोणिकं परियेसन्ति; खारिकं लभित्वा

B. 292

५ अखारिकं परियेसन्ति, अखारिकं लभित्वा खारिकं परियेसन्ति; कसावं लभित्वा अकसावं परियेसन्ति, अकसावं लभित्वा कसावं परियेसन्ति; लम्बिकं लभित्वा अलम्बिकं परियेसन्ति, अलम्बिकं लभित्वा लम्बिकं परियेसन्ति; सादुं लभित्वा असादुं परियेसन्ति, असादुं लभित्वा सादुं परियेसन्ति; सीतं लभित्वा उण्हं परियेसन्ति, उण्हं लभित्वा सीतं परियेसन्ति।

१० १० सन्ति। ते यं यं लभन्ति तेन तेन न तुस्सन्ति, अपरापरं परियेसन्ति। मनापिकेसु^१ रसेसु रत्ता^२ गिद्धा गधिता मुच्छिता अज्जोसन्ना^३ लग्गा लग्गिता पलिबुद्धा। सा रसतण्हा तस्स पच्चेकसम्बुद्धस्स पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्युक्ता अनभावंकता आर्यति अनुपादधम्मा। तस्मा सो पच्चेकसम्बुद्धो पटिसङ्घायोनिसो आहारं आहारेति – “नेव दवाय न

१५ १५ मदाय न मण्डनाय न विभूसनाय; यावदेव इमस्स कायस्स ठितिया यापनाय विहिंसूपरतिया ब्रह्मचरियानुगगहाय। इति पुराणं च वेदनं पटिहङ्घामि नवं च वेदनं

वज्जता च फासुविहारो चा” ति।

यथा व्रणं आलिम्पेय्य यावदेव आरुहणत्थाय^४, यथा वा अक्खं^५

२० २० अब्भञ्जेय्य यावदेव भारस्स नित्थरणत्थाय, यथा^६ पुत्तमंसं आहारं^७ आहरेय्य यावदेव कन्तारस्स नित्थरणत्थाय; एवमेव सो पच्चेकसम्बुद्धो पटिसङ्घायोनिसो आहारं आहारेति – “नेव दवाय न मदाय न मण्डनाय न विभूसनाय; यावदेव इमस्स कायस्स ठितिया यापनाय विहिंसूपरतिया ब्रह्मचरियानुगगहाय। इति पुराणं च वेदनं पटिहङ्घामि नवं च वेदनं

२५ २५ न उपादेस्सामि यात्रा च मे भविस्सति अनवज्जता च फासुविहारो चा” ति। रसतण्हाय आरतो विरतो पटिविरतो निक्षवन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुतो विमरियादिकतेन चेतसा विहरती ति – रसेसु गेधं अकरं।

१. स्याऽ पोत्थके नत्थि। २. रत्ता – स्याऽ। ३. पञ्जायन्ता – स्याऽ। ४. रोप-नत्थाय – स्याऽ। ५. सत्थो अक्खं – स्याऽ। ६. यथा वा – स्याऽ। ७. स्याऽ पोत्थके नत्थि।

अलोलो ति । लोलुप्पं^१ वृच्चति तण्हा । यो रागो सारागो ... पे० ... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । सा लोलुप्पा तण्हा तस्स पच्चेकसम्बुद्धस्स पहीना उच्छिन्नमूला तालावत्थुक्ता अनभावंकता आयर्ति अनुप्पादधम्मा । तस्मा पच्चेकसम्बुद्धो अलोलो ति – रसेसु गेधं अकरं अलोलो ।

5

अनञ्जपोसी सपदानचारी ति । अनञ्जपोसी ति । सो पच्चेक- सम्बुद्धो अत्तानञ्जेव पोसेति, न परं ति ।

अनञ्जपोसिमञ्जातं, दन्तं^२ सारे पतिट्ठितं^३ ।

B. 293

खीणासवं वन्तदोसं, तमहं ब्रूमि ब्राह्मणं ति ॥

अनञ्जपोसी सपदानचारी ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो पुब्वण्ह- 10 समयं निवासेत्वा पत्तचीवरमादाय गामं वा निगमं वा पिण्डाय पविसति रक्खितेनेव कायेन रक्खिताय वाचाय रक्खितेन चित्तेन उपटिताय सतिया संवृतेहि इन्द्रियेहि । ओक्षित्तचक्षु इरियापथसम्पन्नो कुला कुलं अनतिक्कमन्तो^४ पिण्डाय चरती ति – अनञ्जपोसी सपदानचारी ।

कुले कुले अप्पटिबद्धचित्तो ति । द्वीहि कारणेहि पटिबद्धचित्तो 15 होति – अत्तानं वा नीचं ठपेन्तो परं उच्चं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति, अत्तानं वा उच्चं ठपेन्तो परं नीचं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति । कथं अत्तानं नीचं ठपेन्तो परं उच्चं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति ? “तुम्हे मे बहूपकारा, अहं तुम्हे निस्साय लभामि चीवरपिण्डपातसेनासनगिलान- पच्चयभेसज्जपरिक्वारं । यं पि अञ्जे दातुं वा कातुं वा मञ्जन्ति 20 तुम्हे निस्साय तुम्हे पस्सन्ता” । यं पि मे पोराणं मातापेत्तिकं नामगोत्तं तं पि मे अन्तरहितं । तुम्हेहि अहं जायामि – ‘असुकस्स कुलुपको, असुकाय कुलुपको,’ ति । एवं अत्तानं नीचं ठपेन्तो परं उच्चं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति ।

कथं अत्तानं उच्चं ठपेन्तो परं नीचं ठपेन्तो पटिबद्धचित्तो होति ? 25 “अहं तुम्हाकं बहूपकारो, तुम्हे मं आगम्म बुद्धं सरणं गता धम्मं सरणं गता सङ्घं सरणं गता, पाणातिपाता पटिविरता, अदिन्नादाना पटिविरता,

१. लोलाति वा लोलुप्पाति वा – स्याऽ । २-२. सारेसु सुपतिट्ठितं – स्याऽ । ३. अभिक्कमन्तो – स्याऽ । ४. सम्पस्सन्ता – स्याऽ ।

कामेसुमिच्छाचारा पटिविरता, मुसावादा पिटिविरता, सुरामेरयमज्ज-
पमादटुना पटिविरता, तुम्हाकं अहं^१ उद्देसं देमि परिपुच्छं देमि उपोसथं
आचिकखामि^२ नवकम्मं अधिटुमि; अथ च पन तुम्हे मं उज्ज्ञित्वा^३
अञ्जे^४ सक्करोथ गरु करोथ मानेथ पूजेथा” ति। एवं अत्तानं उच्चं
५ ठपेत्तो परं नीचं ठपेत्तो पटिबद्धचित्तो होति।

B. 294

कुले कुले अप्पटिबद्धचित्तो ति। सो पच्चेकसम्बुद्धो कुलपलि-
बोधेन अप्पटिबद्धचित्तो होति, गणपलिबोधेन अप्पटिबद्धचित्तो होति,
आवासपलिबोधेन अप्पटिबद्धचित्तो होति, चीवरपलिबोधेन अप्पटि-
बद्धचित्तो होति, पिण्डपातपलिबोधेन अप्पटिबद्धचित्तो होति, सेनासन-
१० पलिबोधेन अप्पटिबद्धचित्तो होति, गिलानपच्चयभेसज्जपरिक्खारपलि-
बोधेन अप्पटिबद्धचित्तो होती ति – कुले कुले अप्पटिबद्धचित्तो एको
चरे खगविसाणकप्पो। तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

५५

“रसेसु गेधं अकरं अलोलो,
अनञ्जपोसी सपदानचारी।
कुले कुले अप्पटिबद्धचित्तो,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ॥

ततियो वग्गो ।

चतुर्थो वग्गो

२०

३२. पहाय पञ्चावरणानि चेतसो,
उपकिकलेसे ब्यपनुज्ज सब्बे।
अनिस्सितो छेत्व^१ सिनेहदोसं^२,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

पहाय पञ्चावरणानि चेतसो ति। सो पच्चेकसम्बुद्धो काम-
च्छन्दनीवरणं पहाय पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा,
ब्यापादनीवरणं थिनमिद्धनीवरणं, उद्धच्चकुकुच्चनीवरणं, विचिकिच्छा-
नीवरणं पहाय पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा

१. स्याऽ पोत्यके नत्यि। २. अक्खामि – स्याऽ। ३. परिच्छजित्वा – स्याऽ।
४. अञ्ज – स्याऽ। ५-५. छेत्वा स्नेहदोसं – स्याऽ।

विविच्चेव कामेहि विविच्च अकुसलेहि धम्मेहि सवितकं सविचारं विवेकजं पीतिसुखं पठमं ज्ञानं उपसम्पद्ज विहरती ति – पहाय पञ्चावरणानि चेतसो ।

उपकिलेसे व्यपनुज्ज सब्बे ति । रागो चित्तस्स उपकिलेसो, दोसो चित्तस्स उपकिलेसो, मोहो चित्तस्स उपकिलेसो, कोधो ... उपनाहो ५ ... पे० ... सब्बाकुसलाभिसङ्घारा चित्तस्स उपकिलेसा । उपकिलेसे व्यपनुज्ज सब्बे ति । सब्बे चित्तस्स उपकिलेसे व्यपनुज्ज पनुदित्वा^१ पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा ति – उपकिलेसे व्यपनुज्ज सब्बे ।

अनिस्सितो छेत्व सिनेहदोसं ति । अनिस्सितो ति । द्वे १० B. 295 निस्सया – तण्हानिस्सयो च दिट्ठिनिस्सयो च ... पे० ... अयं तण्हानिस्सयो ... पे० ... अयं दिट्ठिनिस्सयो । सिनेहो ति । द्वे स्नेहा – तण्हास्नेहो च दिट्ठिस्नेहो च ... पे० ... अयं तण्हास्नेहो ... पे० ... अयं दिट्ठिस्नेहो । दोसो ति । यो चित्तस्स आघातो पटिघातो पटिघं^२ पटिविरोधो कोपो पकोपो सम्पकोपो दोसो पदोसो सम्पदोसो चित्तस्स व्यापत्ति मनोपदोसो कोधो कुञ्जना कुञ्जितत्तं दोसो दुस्सना दुस्सितत्तं व्यापत्ति व्यापज्जना व्यापज्जितत्तं चण्डकं^३ असुरोपो अनत्तमनता चित्तस्स । अनिस्सितो छेत्व सिनेहदोसं ति । सो पञ्चेकसम्बुद्धो तण्हास्नेहं च दिट्ठिस्नेहं च दोसं च छेत्वा उच्छिन्दित्वा^४ समुच्छिन्दित्वा^५ पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा चक्खुं अनिस्सितो, सोतं अनिस्सितो २० ... पे० ... दिट्ठुसुतमुतविज्ञातब्बे धम्मे अनिस्सितो अनल्लीनो अनुपगतो अनज्ञोसितो अनधिमुत्तो निक्खन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो विमरियादिकतेन चेतसा विहरती ति – अनिस्सितो छेत्व सिनेहदोसं एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –

“पहाय पञ्चावरणानि चेतसो,
उपकिलेसे व्यपनुज्ज सब्बे ।
अनिस्सितो छेत्व सिनेहदोसं,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

१. पनुदित्वा – स्या० । २. पटिघो – स्या० । ३. विरोधो पटिविरोधो चण्डकं – स्या० । ४-५. उच्छेत्वा समुच्छेत्वा – स्या० ।

३३. विपिट्टिकत्वान् सुखं दुखं च,
पुब्बेव च सोमनस्सदोमनस्सं ।
लद्धानुपेक्खं समर्थं विसुद्धं,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

५ विपिट्टिकत्वान् सुखं दुखं च पुब्बेव च सोमनस्सदोमनस्सं ति ।
सो पच्चेकसम्बुद्धो सुखस्स च पहाना दुक्खस्स च पहाना पुब्बेव सोम-
नस्सदोमनस्सानं अत्थङ्गमा अदुक्खमसुखं उपेक्खासतिपारिसुद्धि चतुर्थं
ज्ञानं उपसम्पज्ज विहृती ति – विपिट्टिकत्वान् सुखं दुखं च पुब्बेव
च सोमनस्सदोमनस्सं ।

B. 296 १० लद्धानुपेक्खं समर्थं विसुद्धं ति । उपेक्खा ति । या चतुर्थज्ञाने
उपेक्खा उपेक्खना अज्ञुपेक्खना चित्तसमता^१ चित्तप्रसाद्धता मज्जतत्ता
चित्तस्स । समथो ति । या चित्तस्स ठिति सण्ठिति अवट्टिति अविसा-
हारो अविक्षेपो अविसाहटमानसता समथो समाधिन्द्रियं समाधिबलं
सम्मासमाधि; चतुर्थज्ञाने उपेक्खा च समथो च सुद्धा होन्ति विसुद्धा
१५ परियोदाता अनङ्गणा विगतूपकिकलेसा मुद्भूता कम्मनिया ठिता
आनेऽजप्पत्ता । लद्धानुपेक्खं समर्थं विसुद्धं ति । चतुर्थज्ञानं उपेक्खं
च समर्थं च लद्धालभित्वा विन्दित्वा पटिलभित्वा ति – लद्धानुपेक्खं समर्थं
विसुद्धं एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

२० “विपिट्टिकत्वान् सुखं दुखं च,
पुब्बेव च सोमनस्सदोमनस्सं ।
लद्धानुपेक्खं समर्थं विसुद्धं,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

३४. आरद्धविरियो परमत्थपत्तिया,
अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति ।
२५ दल्हनिक्कमो थामबलूपपन्नो,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

आरद्धविरियो परमत्थपत्तिया ति । परमत्थं वुच्चति अमतं
निब्बानं । यो सो सब्बसङ्घारसमथो सब्बूपधिपटिनिस्सग्गो तण्हक्खयो

१. स्याऽपोत्थके नत्थि ।

विरागो निरोधो निब्बानं । परमत्थस्स पत्तिया लाभाय पटिलाभाय अधिगमाय फस्सनाय सच्छकिरियाय आरद्धवीरियो^१ विहरति अकुसलानं धम्मानं पहानाय कुसलानं धम्मानं सम्पदाय थामवा दल्हपरककमो अनिकिखतधुरो कुसलेसु धम्मेसु ति – आरद्धविरियो परमत्थपत्तिया ।

अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ती ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो अनुप्पन्नानं ५ पापकानं अकुसलानं धम्मानं अनुप्पादाय छन्दं जनेति वायमति वीरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहति, उप्पन्नानं पापकानं अकुसलानं धम्मानं पहानाय ... पे०... अनुप्पन्नानं कुसलानं धम्मानं उप्पादाय ... पे० ... उप्पन्नानं कुसलानं धम्मानं ठितिया असम्मोसाय भियो- १० भावाय वेपुल्लाय भावनाय पारिपूरिया छन्दं जनेति वायमति वीरियं आरभति चित्तं पगण्हाति पदहती ति – एवं अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति ।

अथ वा, “कामं तचो च न्हारु च अद्वि च अवसिस्सतु^२, सरीरे^३ उपसुस्सतु^४ मंसलोहितं, यं तं पुरिसथामेन पुरिसबलेन पुरिसवीरियेन पुरिसपरककमेन पत्तब्बं न तं अपापुणित्वा^५ वीरियस्स^६ सण्ठानं^७ भवि- १५ स्तती” ति चित्तं पगण्हाति पदहति । एवं पि अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति ।

नासिस्सं न पिविस्सामि, विहारतो न निक्खमे^८ ।

न पि पस्सं निपातेस्सं, तण्हासल्ले अनूहते ति ॥

चित्तं पगण्हाति पदहति । एवं पि अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति । २०

“न तावाहं इमं पलङ्कुं भिन्दिस्सामि^९ याव मे न अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चिच्चस्ती” ति चित्तं पगण्हाति पदहति । एवं पि अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति ।

“न तावाहं इमम्हा आसना उट्टहिस्सामि याव मे न अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चिच्चस्ती” ति चित्तं पगण्हाति पदहति । एवं पि २५ अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति ।

१. आरद्धविरियो – स्या० । २. अवसुस्सतु – स्या० । ३-३. स्या० पोत्थके नत्यि । ४. पापुणित्वा – स्या० । ५-५. विरियस्स ठानं – स्या० । ६. निक्खमि – स्या० । ७-७. इमम्हा आसना उट्टहिस्सामि – स्या० ।

न तावाहं इमस्मा चङ्कमा ओरोहिस्सामि ... विहारा निक्ख-
मिस्सामि ... अडुयोगा निक्खमिस्सामि ... पासादा निक्खमिस्सामि ...
हृम्मया निक्खमिस्सामि ... गुहाय निक्खमिस्सामि ... लेणा निक्ख-
मिस्सामि ... कुटिया निक्खमिस्सामि ... कूटागारा निक्खमिस्सामि ...
५ अट्टा निक्खमिस्सामि ... माळा निक्खमिस्सामि ... उद्धण्डा निक्खमि-
स्सामि ... उपट्टानसालाय निक्खमिस्सामि ... मण्डपा निक्खमिस्सामि...
रुक्खमूला निक्खमिस्सामि याव मे न अनुपादाय आसवेहि चित्तं विमुच्चि-
स्सती ति चित्तं पगगण्हाति पदहति । एवं पि अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति ।

“इमस्मि येव पुब्बण्हसमये अरियधम्मं आहरिस्सामि समाह-

- 10 रिस्सामि अधिगच्छिस्सामि फस्सयिस्सामि सच्छिकरिस्सामी” ति चित्तं
मज्जन्हिकसमये^१ ... पे० ... सायन्हसमये ... पुरेभत्तं ... पच्छाभत्तं ...
पुरिमयामं ... मज्जिमयामं ... पच्छिमयामं ... काळे ... जुण्हे ... वस्रे...
हेमन्ते ... गिम्हे ... पुरिमे वयोखन्धे ... मज्जिमे वयोखन्धे ... पच्छिमे
१५ वयोखन्धे अरियधम्मं आहरिस्सामि समाहरिस्सामि अधिगच्छिस्सामि
फस्सयिस्सामि सच्छिकरिस्सामी ति चित्तं पगगण्हाति पदहति । एवं पि
अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति ।

- दळहनिककमो थामबलूपपन्नो ति^२ । सो पच्चेकसम्बुद्धो दळह-
समादानो अहोसि कुसलेसु धम्मेसु अवट्टितसमादानो कायसुचरिते वची-
२० सुचरिते मनोसुचरिते दानसंविभागे सीलसमादाने उपोसथुपवासे मत्ते-
य्यताय^३ पत्तेय्यताय सामञ्जताय ब्रह्मञ्जताय कुलेजेट्टापचायिताय^४
अञ्जतरञ्जतरेसु अधिकुसलेसु धम्मेसू ति – दळहनिककमो । थामबलूप-
पन्नो ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो थामेन च बलेन च वीरियेन च परककमेन
२५ च पञ्जाय च उपेतो होति समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो समुप-
पन्नो समन्नागतो ति – दळहनिककमो थामबलूपपन्नो एको चरे खग-
विसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

“आरद्धविरियो परमत्थपत्तिया,
अलीनचित्तो अकुसीतवुत्ति ।

१. मज्जन्तिकसमये – स्या० । २. दळहनिककमो ति – स्या० । ३. पत्तेय्यताय –
स्या० । ४. कुलेजेट्टापचायिकाय – स्या० ।

दळहनिककमो थामबलूपपन्नो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

३५. पटिसल्लानं झानमरिञ्चमानो,
धम्मेसु निच्चं अनुधम्मचारी ।
आदीनवं सम्मसिता भवेसु,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

5

पटिसल्लानं झानमरिञ्चमानो ति । सो पञ्चेकसम्बुद्धो पटि-
सल्लानारामो होति पटिसल्लानरतो अज्ञातं चेतोसमथमनुयुत्तो अनि-
राकतज्ञानो विपस्सनाय^१ समन्नागतो ब्रूहेता सुञ्जागारं ज्ञायी ज्ञानरतो
एकत्तमनुयुत्तो सदत्थगरुको ति । पटिसल्लानं झानमरिञ्चमानो ति । १०
सो पञ्चेकसम्बुद्धो द्वीहि कारणेहि^२ ज्ञानं^३ न रिञ्चति^४ – अनुप्पन्नस्स वा
पठमस्स ज्ञानस्स उप्पादाय युत्तो पयुत्तो संयुत्तो आयुत्तो समायुत्तो, अनु-
प्पन्नस्स वा दुतियस्स ज्ञानस्स ... अनुप्पन्नस्स वा ततियस्स ज्ञानस्स ...
अनुप्पन्नस्स वा चतुर्थस्स ज्ञानस्स उप्पादाय युत्तो पयुत्तो संयुत्तो
आयुत्तो समायुत्तो ति – एवं पि ज्ञानं न रिञ्चति । १५

अथ वा, उप्पन्नं वा पठमं ज्ञानं आसेवति भावेति बहुलीकरोति,
उप्पन्नं वा दुतियं ज्ञानं ... उप्पन्नं वा ततियं ज्ञानं ... उप्पन्नं वा चतुर्थं
ज्ञानं आसेवति भावेति बहुलीकरोति । एवं पि ज्ञानं न रिञ्चती ति –
पटिसल्लानं झानमरिञ्चमानो ।

धम्मेसु निच्चं अनुधम्मचारी ति । धम्मा वुच्चन्ति चत्तारो २०
सतिपट्टाना ... पे० ... अरियो अटुञ्जिको मग्गो । कतमे अनुधम्मा ?
सम्मापटिपदा^५ अपञ्चनीकपटिपदा अन्वत्थपटिपदा धम्मानुधम्मपटि-
पदा सीलेसु परिपूरकारिता इन्द्रियेसु गुत्तद्वारता भोजने मत्तञ्जुता
जागरियानुयोगो सतिसम्पजञ्जं – इमे वुच्चन्ति अनुधम्मा । धम्मेसु
निच्चं अनुधम्मचारी ति । धम्मेसु निच्चकालं धुवकालं^६ सततं समितं
अवोकिण्ण^७ पोङ्खानुपोङ्खं उदकूमिकजातं अवीचिसन्ततिसहितं^८ फस्सितं
पुरेभतं पञ्चाभतं पुरिमयामं मज्जिमयामं पञ्चिमयामं काळे जुण्हे २५

१. स्या० पोत्थके नत्यि । २-२. झानमरिञ्चति – स्या० । ३. सम्मापटिपदा
अनुलोमपटिपदा – स्या० । ४. स्या० पोत्थके नत्यि । ५-५. अञ्चोकिण्ण पोखानुपोखं उद-
कुम्मिजातं अवीचिसन्ततिसहितं – स्या० ।

वस्से हेमन्ते गिम्हे पुरिमे वयोखन्धे मज्जिमे वयोखन्धे पच्छिमे वयोखन्धे चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती ति – धम्मेसु निच्चं अनुधम्मचारी ।

आदीनवं सम्मसिता भवेसू ति । “सब्बे सङ्घारा अनिच्चा” ति

- ५ आदीनवं सम्मसिता भवेसु, “सब्बे सङ्घारा दुक्खा” ति ... “सब्बे धम्मा अनन्ता” ति ... पे० ... “यं किञ्चिच समुदयधम्मं, सब्बं तं निरोध-धम्मं” ति आदीनवं सम्मसिता भवेसू ति – आदीनवं सम्मसिता भवेसु एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –

“पटिसल्लानं ज्ञानमरिञ्चमानो,

१० धम्मेसु निच्चं अनुधम्मचारी ।

आदीनवं सम्मसिता भवेसु,

एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

B. 300

३६. तण्हक्खयं पत्थयमप्पमत्तो,

अनेलमूगो^१ सुतवा सतीमा^२ ।

१५

सङ्घातधम्मो नियतो पधानवा,

एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

- २० तण्हक्खयं पत्थयमप्पमत्तो ति । तण्हा ति । रूपतण्हा ... पे० ... धम्मतण्हा । तण्हक्खयं^३ ति । रागक्खयं दोसक्खयं मोहक्खयं गतिक्खयं उपपत्तिक्खयं पटिसंधिक्खयं भवक्खयं संसारक्खयं वट्टक्खयं पत्थयन्तो इच्छन्तो सादियन्तो पिहयन्तो अभिजप्पन्तो ति – तण्हक्खयं पत्थयं ।
- २५ अप्पमत्तो ति । सो पञ्चेकसम्बुद्धो सक्कच्चकारी सातच्चकारी ... पे० ... अप्पमादो^४ कुरुलेसु धम्मेसू ति – तण्हक्खयं पत्थयमप्पमत्तो ।

अनेलमूगो सुतवा सतीमा ति । अनेलमूगो ति । सो पञ्चेक-

सम्बुद्धो पण्डितो पञ्जवा बुद्धिमा जाणी विभावी मेधावी । सुतवा ति ।

- २५ सो पञ्चेकसम्बुद्धो बहुस्सुतो होति सुतधरो सुतसन्निच्चयो । ये ते धम्मा आदिकल्याणा मज्जेकल्याणा परियोसानकल्याणा सात्थं सब्बञ्जनं केवलपरिपुणं परिसुद्धं ब्रह्मचरियं अभिवदन्ति तथारूपास्स धम्मा बहु-

१. अनेलमूगो – स्या० । २. सतीमा – स्या०; एवमुपरि पि । ३. तण्हक्खयं पत्थयं – स्या० । ४. अप्पमत्तो – स्या० ।

स्सुता होन्ति धाता' वचसा परिचिता मनसानुपेक्षिता दिद्वया सुप्पटि-
विद्वा^१। सतीमा ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो सतिमा होति परमेन सति-
नेपककेन समन्वागतता^२, चिरकतं पि चिरभासितं पि सरिता अनुस्सरिता^३
ति – अनेळमूळे सुतवा सतीमा ।

सह्वातधम्मो नियतो पधानवा ति । सह्वातधम्मो वुच्चति ^५
जाणं । या पञ्जा पजानना ... पे० ... अमोहो धम्मविचयो सम्मादिद्वि ।
सह्वातधम्मो ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो सह्वातधम्मो जातधम्मो
तुलितधम्मो तीरितधम्मो विभूतधम्मो विभावितधम्मो, “सब्बे सह्वारा
अनिच्छा” ति सह्वातधम्मो ... पे० ... “यं किञ्च समुदयधम्मं सब्बं
तं निरोधधम्मं” ति सह्वातधम्मो जातधम्मो तुलितधम्मो तीरितधम्मो ¹⁰
विभूतधम्मो विभावितधम्मो । अथ वा, तस्स पच्चेकसम्बुद्धस्स च^४
खन्धा संखिता^५ धातुयो संखिता आयतनानि संखितानि गतियो संखिता
उपपत्तियो संखिता पटिसन्धियो संखिता भवा संखिता संसारा संखिता
वद्वा संखिता । अथ वा, सो पच्चेकसम्बुद्धो खन्धपरियन्ते ठितो
धातुपरियन्ते ठितो आयतनपरियन्ते ठितो गतिपरियन्ते ठितो उपपत्ति-
परियन्ते ठितो पटिसन्धिपरियन्ते ठितो भवपरियन्ते ठितो संसार-
परियन्ते ठितो वद्वपरियन्ते ठितो सह्वारपरियन्ते ठितो अन्तिमभवे
ठितो अन्तिमसमुस्सये^६ ठितो^७ अन्तिमदेहधरो पच्चेकसम्बुद्धो ।

15 B. 301

तस्सायं पच्छिमको भवो, चरिमोयं समुस्सयो ।

जातिमरणसंसारो^८, नत्थि तस्स पुनव्वभवो ति ॥ ²⁰

तंकारणा पच्चेकसम्बुद्धो^९ सह्वातधम्मो । नियतो ति । नियामा
वुच्चन्ति चतारो अरियमग्गा । चतूहि अरियमग्गेहि समन्वा-
गतो ति नियतो^{१०} । नियामं पत्तो सम्पत्तो अधिगतो फस्सितो सच्छिकतो
पत्तो नियामं । पधानवा ति । पधानं वुच्चति वीरियं । सो चेतसो
वीरियारम्भो निक्कमो परक्कमो उय्यामो वायामो^{११} उस्साहो उस्सोळही
थामो धिति असिथिलपरक्कमो अनिक्षिवत्तच्छन्दता अनिक्षिवत्तधुरता ²⁵

१. धता – स्या० । २. सुप्पटिविद्वा – स्या० । ३. समन्वागतो – स्या० । ४. स्या०
पोत्थके नत्थि । ५. स्या० पोत्थके नत्थि । ६. सह्वाता – स्या०; एवमुपरि पि । ७-७. स्या०
पोत्थके नत्थि । ८. जातिजरामरणसंसारो – स्या० । ९. स्या० पोत्थके नत्थि । १०. नियतो
अरियमग्गेहि – स्या० ।

धुरसम्पग्गाहो वीरियं वीरियिन्द्रियं वीरियबलं सम्मावायामो । सो पञ्चेकसम्बुद्धो इमिना पधानेन उपेतो समुपेतो उपागतो समुपागतो उपपन्नो समुपपन्नो समन्नागतो । तस्मा सो पञ्चेकसम्बुद्धो पधानवा ति – सङ्खातधम्मो नियतो पधानवा एको चरे खग्गविसाणकप्पो ।

५ तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –

“तण्डकखयं पत्थयमप्पमत्तो,
अनेळमूगो सुतवा सतीमा ।
सङ्खातधम्मो नियतो पधानवा,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

१० ३७. सीहो व सद्देसु असन्तसन्तो,
वातो व जालम्हि असज्जमानो ।
पदुमं व तोयेन अलिम्पमानो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

सीहो व सद्देसु असन्तसन्तो ति । यथा सीहो मिगराजा सद्देसु

B. 302 १५ असन्तासी अपरिसन्तासी अनुत्रासी अनुब्बिग्गो अनुसङ्क्षी' अनुत्रासो अभीरु अच्छम्भी अनुत्रासी अपलायी, पञ्चेकसम्बुद्धो पि सद्देसु असन्तासी अपरिसन्तासी अनुत्रासी अनुब्बिग्गो अनुसङ्क्षी अनुत्रासो अभीरु अच्छम्भी अनुत्रासी अपलायी पहीनभयभेरवो विगतलोमहंसो विहरती ति – सीहो व सद्देसु असन्तसन्तो ।

२० वातो व जालम्हि असज्जमानो ति । वातो ति । पुरत्थिमा वाता पच्छिमा वाता उत्तरा वाता दक्षिणा वाता सरजा वाता अरजा' वाता' सीता वाता उण्हा वाता परित्ता वाता अधिमत्ता वाता वेरम्भवाता' पक्खवाता' सुपण्णवाता तालपण्णवाता विधूपनवाता । जालं वुच्चति सुत्तजालं । यथा वातो जालम्हि न सज्जति न गण्हाति न बज्जति न पलिबज्जति, एवमेव । द्वे जाला – तण्हाजालं च दिट्ठिजालं च ... पे० .. इदं तण्हाजालं ... पे० ... इदं दिट्ठिजालं । तस्स पञ्चेकसम्बुद्धस्स तण्हाजालं पहीनं दिट्ठिजालं पटिनिस्सदुं, तण्हाजालस्स पहीनता दिट्ठि-

१. अनुस्मुकी – स्या० । २-२. स्या० पोत्थके नत्थि । ३-३. कालवाता वेरम्भवाता पक्खवाता – स्या० ।

जालस्स पटिनिस्सदुत्ता सो पच्चेकसम्बुद्धो रूपे न सज्जति सदे न सज्जति ... पे० ... दिट्टुसुतमुत्तविञ्चातब्बेसु धम्मेसु न सज्जति न गण्हाति न बज्जति न पलिबज्जति निक्खन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विस-ञ्जुत्तो विमरियादिकतेन चेतसा विहरती ति – वातो व जालम्हि अस-ज्जमानो ।

५

पदुमं व तोयेन अलिम्पमानो ति । पदुमं वुच्चति पदुमपुण्फं । तोयं वुच्चति उदकं । यथा पदुमपुण्फं तोयेन न लिम्पति^१ न पलिम्पति न उपलिम्पति, अलित्तं अपलित्तं अनुपलित्तं, एवमेव । द्वे लेपा – तण्हालेपो च दिट्टिलेपो च ... पे० ... अयं तण्हालेपो ... पे० ... अयं दिट्टिलेपो । तस्स पच्चेकसम्बुद्धस्स तण्हालेपो पहीनो, दिट्टिलेपो १० पटिनिस्सद्वो । तण्हालेपस्स पहीनता दिट्टिलेपस्स पटिनिस्सदुत्ता सो पच्चेकसम्बुद्धो रूपे न लिम्पति सदे न लिम्पति ... पे० ... दिट्टुसुतमुत्तविञ्चातब्बेसु धम्मेसु न लिम्पति न^२ पलिम्पति^३ न उपलिम्पति, अलित्तो अपलित्तो अनुपलित्तो निक्खन्तो निस्सटो विष्पमुत्तो विसञ्जुत्तो विमरियादिकतेन चेतसा विहरती ति – पदुमं १५ व तोयेन अलिम्पमानो एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

१५

‘सीहो व सदेसु असन्तसन्तो,
वातो व जालम्हि असज्जमानो ।
पदुमं व तोयेन अलिम्पमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो’ ति ॥

B. 303

३८. सीहो यथा दाठबली पसय्ह,
राजा मिगानं अभिभुय्य चारी ।
सेवेथ पन्तानि सेनासनानि,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

२०

२५

सीहो यथा दाठबली पसय्ह राजा मिगानं अभिभुय्य चारी ति । यथा सीहो मिगराजा दाठबली दाठावुधो सब्बे तिरच्छानगते पाणे अभिभुय्य अभिभवित्वा अज्जोत्थरित्वा परियादियित्वा महित्वा

१. लिम्पयति – स्याऽ । २-२. स्याऽपोत्थके नत्थि ।

चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेति, पञ्चेकसम्बुद्धो^१ पि पञ्चावली पञ्चावधो सब्बपाणभूते पुगले^२ पञ्जाय अभिभुय्य
अभिभवित्वा अज्ञोत्थरित्वा परियादियित्वा महित्वा चरति विहरति
इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती ति – सीहो यथा दाठबली पसङ्ह
५ राजा मिगानं अभिभुय्य चारी ।

संवेध पन्तानि सेनासनानी ति । यथा सीहो मिगराजा अरञ्ज-
वनमज्ञोगाहेत्वा^३ चरति विहरति इरियति वत्तेति पालेति यपेति
यापेति, पञ्चेकसम्बुद्धो पि अरञ्जवनपत्थानि पन्तानि सेनासनानि
पटिसेवति अप्पसद्वानि अप्पनिग्धोसानि विजनवातानि मनुस्सराहस्सेय्य-
१० कानि पटिसल्लानसारूप्पानि । सो एको गच्छति एको तिटृति एको
निसीदति एको सेयं कप्पेति एको गामं पिण्डाय पविसति एको पटिकक-
मति एको रहो निसीदति एको चङ्कमं अधिट्टाति एको चरति विहरति
इरियति वत्तेति पालेति यपेति यापेती ति – संवेध पन्तानि सेनासनानि
एको चरे खग्गविसाणकप्पो । तेनाह सो पञ्चेकसम्बुद्धो –

१५ “सीहो यथा दाठबली पसङ्ह,
राजा मिगानं अभिभुय्य चारी ।
संवेध पन्तानि सेनासनानि,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो” ति ॥

B. 304

१९. मेत्तं उपेक्खं करुणं विमुत्तिं,
आसेवमानो मुदितं च काले ।
२० सब्बेन लोकेन अविरुज्भमानो,
एको चरे खग्गविसाणकप्पो ॥

मेत्तं उपेक्खं करुणं विमुत्तिं आसेवमानो मुदितं च काले ति ।
सो पञ्चेकसम्बुद्धो मेत्तासहगतेन चेतसा एकं दिसं फरित्वा विहरति
२५ तथा दुतियं तथा ततियं तथा चतुर्थं, इति उद्धमधो तिरियं सब्बधि
सब्बतताय सब्बावनं लोकं मेत्तासहगतेन चेतसा विपुलेन महगतेन
अप्पमाणेन अवेरेन अव्यापज्जेन^४ फरित्वा विहरति; करुणासहगतेन

१. एवमेव पञ्चेकसम्बुद्धो – स्याऽ । २. स्याऽ पोत्थके नत्थि । ३. अरञ्जवनपत्थानि
अज्ञोगाहेत्वा – स्याऽ । ४. अव्यापज्जेन – स्याऽ ।

चेतसा ... पे० ... मुदितासहगतेन चेतसा ... पे० ... उपेक्खासहगतेन
चेतसा विपुलेन महगतेन अप्पमाणेन अवेरेन अब्यापज्जेन फरित्वा
विहरती ति – मेत्तं उपेक्खं करुणं विमुक्ति आसेवमानो मुदितं च काले ।

सब्बेन लोकेन अविरुज्जमानो ति । मेत्ताय^१ भावितत्ता ये
पुरत्थिमाय दिसाय सत्ता ते अप्पटिकूला^२ होन्ति, ये पच्छमाय दिसाय^३
सत्ता ... ये उत्तराय दिसाय सत्ता ... ये दक्खिणाय दिसाय सत्ता ... ये
पुरत्थिमाय अनुदिसाय सत्ता ... ये पच्छमाय अनुदिसाय सत्ता ... ये
उत्तराय अनुदिसाय सत्ता ... ये दक्खिणाय अनुदिसाय सत्ता ... ये
हेट्टिमाय^४ दिसाय सत्ता ... ये उपरिमाय दिसाय सत्ता ... ये दससु
दिसासु सत्ता^५ ते अप्पटिकूला होन्ति । करुणाय^६ भावितत्ता ... मुदिताय^७
भावितत्ता ... उपेक्खाय भावितत्ता ये पुरत्थिमाय दिसाय सत्ता ... पे० ...
ये दससु दिसासु सत्ता ते अप्पटिकूला होन्ति^८ । सब्बेन लोकेन अवि-
रुज्जमानो ति । सब्बेन लोकेन^९ अविरुज्जमानो अप्पटिविरुज्जमानो
अनाधातियमानो^{१०} अप्पटिहञ्जमानो ति – सब्बेन लोकेन अविरुज्जमानो
एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –^{१५}

‘मेत्तं उपेक्खं करुणं विमुक्ति,
आसेवमानो मुदितं च काले ।
सब्बेन लोकेन अविरुज्जमानो,
एको चरे खगविसाणकप्पो’ ति ।

४०. रागं च दोसं च पहाय मोहं,
सन्दालयित्वान सञ्जोजनानि ।
असन्तसं जीवितसञ्चयमिह,
एको चरे खगविसाणकप्पो ॥

रागं च दोसं च पहाय मोहं ति । रागो^१ ति । यो रागो^२
सारागो ... पे० ... अभिज्ञा लोभो अकुसलमूलं । दोसो^३ ति । यो^४ २५
चित्तस्स आधातो ... पे० ... चण्डकं असुरोपो अनत्तमनता चित्तस्स ।
मोहो ति । दुक्खे अञ्जाणं ... पे० ... अविज्ञालङ्घी मोहो अकुसल-

१. मेत्तादीनं – स्या० । २. अप्पटिकूला – स्या० । ३. अघोगमाय – स्या० । ४.
विदिसासु सत्ता – स्या० । ५-५. स्या० पोत्थके नतिय । ६. सत्तलोकेन – स्या० । ७. अघट्टिय-
मानो – स्या० । ८. राग – स्या० । ९. दोस – स्या० ।

मूलं । रागं च दोसं च पहाय मोहं ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो रागं च दोसं च मोहं च पहाय पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा अनभावं गमेत्वा ति – रागं च दोसं च पहाय मोहं ।

सन्दालयित्वान् सञ्जोजनानी ति । दस सञ्जोजनानि – काम-
५ रागसञ्जोजनं पटिघसञ्जोजनं ... पे० ... अविज्जासञ्जोजनं । सन्दाल-
यित्वान् सञ्जोजनानी ति । दस' सञ्जोजनानि सन्दालयित्वा पदाल-
यित्वा सम्पदालयित्वा पजहित्वा विनोदेत्वा व्यन्तीकरित्वा' अनभावं
गमेत्वा ति – सन्दालयित्वान् सञ्जोजनानि ।

असन्तसं जीवितसङ्ख्यम्ही ति । सो पच्चेकसम्बुद्धो जीवित-
१० परियोसाने असन्तासी' अनुत्रासी अनुब्बिग्नो अनुस्सङ्की अनुत्रासो
अभीरु अच्छम्भी अनुत्रासी अपलायी पहीनभयभेरवो विगतलोमहंसो
विहरती' ति' – असन्तसं जीवितसङ्ख्यम्ह एको चरेखगविसाणकप्पो ।
तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

“रागं च दोसं च पहाय मोहं,
१५ सन्दालयित्वान् सञ्जोजनानि ।
असन्तसं जीवितसङ्ख्यम्ह,
एको चरेखगविसाणकप्पो” ति ॥

४१. भजन्ति सेवन्ति च कारणत्था,
निकारणा दुल्लभा अज्ज मित्ता ।
२० अत्तथपञ्जा असुची मनुस्सा,
एको चरेखगविसाणकप्पो ॥

B. 306 भजन्ति सेवन्ति च कारणत्था ति । अत्तथकारणा परत्थ-
कारणा उभयत्थकारणा दिटुधम्मकत्थकारणा सम्परायिकत्थकारणा
परमत्थकारणा भजन्ति सम्भजन्ति सेवन्ति निसेवन्ति' संसेवन्ति' पटि-
२५ सेवन्ती ति – भजन्ति सेवन्ति च कारणत्था ।

निकारणा दुल्लभा अज्ज मित्ता ति । द्वे मित्ता – अगारिक-
मित्तो' च अनागारिकमित्तो च ... पे० ... अयं अगारिकमित्तो ... पे० ...
अयं अनागारिकमित्तो । निकारणा दुल्लभा अज्ज मित्ता ति । इमे

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २. व्यन्तीकरित्वान् – स्या० । ३. असन्तासी अपरिसन्तासी –
स्या० । ४-४. स्या० पोत्थके नत्थि । ५-५. स्या० पोत्थके नत्थि । ६. आगारिकमित्ता – स्या० ।

द्वे मिता अकारणा निक्कारणा^१ अहेतु अप्पच्चया दुल्लभा दुल्लद्वा^२
सुदुल्लद्वा^३ ति – निक्कारणा दुल्लभा अज्ज मिता ।

अत्तत्थपञ्जा असुची मनुस्सा ति । अत्तत्थपञ्जा ति । अत्तनो
अत्थाय अत्तनो हेतु अत्तनो पच्चया अत्तनो कारणा भजन्ति सम्भजन्ति
सेवन्ति निसेवन्ति संसेवन्ति पटिसेवन्ति आचरन्ति समाचरन्ति पयि- ५
रुपासन्ति परिपुच्छन्ति^४ परिपञ्चत्ती ति – अत्तत्थपञ्जा । असुची मनुस्सा
ति । असुचिना कायकम्मेन समन्नागता ति असुची मनुस्सा, असुचिना
वचीकम्मेन समन्नागता ति असुची मनुस्सा, असुचिना मनोकम्मेन
समन्नागता ति असुची मनुस्सा, असुचिना पाणातिपातेन ... असुचिना
अदिन्नादानेन ... असुचिना कामेसुमिच्छाचारेन ... असुचिना मुसा- १०
वादेन ... असुचिया पिसुणाय वाचाय समन्नागता^५ ... असुचिया फर्साय
वाचाय समन्नागता^६ ... असुचिना सम्फप्पलापेन समन्नागता^७ ... असु-
चिया अभिज्ञाय समन्नागता^८ ... असुचिना व्यापादेन समन्नागता^९ ति
असुची^{१०} मनुस्सा, असुचिया मिच्छादिट्ठिया समन्नागता ति असुची
मनुस्सा, असुचिया चेतनाय समन्नागता ति असुची मनुस्सा, असुचिया
पथनाय समन्नागता ति असुची मनुस्सा, असुचिना पणिधिना समन्ना- १५
गता ति असुची मनुस्सा, असुची^{११} हीना निहीना^{१२} ओमका लामका
छतुका^{१३} परित्ता ति – अत्तत्थपञ्जा असुची मनुस्सा ।

एको चरे खगविसाणकप्पो ति । एको ति । सो पच्चेक-
सम्बुद्धो पब्बज्जासङ्घातेन एको ... पे० ... चरेति अटु चरियायो ... पे० ... २०
खगविसाणकप्पो ति । यथा खगस्स नाम विसाणं एकं होति अदुतियं
... पे० ... एको चरे खगविसाणकप्पो । तेनाह सो पच्चेकसम्बुद्धो –

“भजन्ति सेवन्ति च कारणत्था,
निक्कारणा दुल्लभा अज्ज मिता ।
अत्तत्थपञ्जा असुची मनुस्सा,
एको चरे खगविसाणकप्पो” ति ॥

B. 807

चतुर्थो वग्गो ।
खगविसाणसुत्तनिदेसो निट्ठितो ।

१. स्या० पोत्थके नत्थि । २-२. स्या० पोत्थके नत्थि । ३. पुच्छन्ति – स्या० । ४. स्या०
पोत्थके नत्थि । ५-५. स्या० पो थके नत्थि । ६. निहीना परिहीना – स्या० । ७. जतुका – स्या० ।

अजितो तिस्समेत्येयो, पुण्णको अथ मेत्तगू ।
धोतको उपसीवो च, नन्दो च अथ हेमको ॥

तोदेय्यकप्पा दुभयो, जतुकण्णी च पण्डितो ।

भद्रावुधो उदयो च, पोसालो चा पि ब्राह्मणो ।

मोघराजा च मेधावी, पिङ्गियो च महाइसि ॥

सोळसानं^१ पनेतेसं, ब्राह्मणानं व सासनं ।

पारायनानं निहेसा^२, तत्का च भवन्ति हि ॥

खगविसाणसुत्तानं, निहेसा पि तथेव^३ च ।

निहेसा दुविधा ब्रेया, परिपुण्णा सुलक्षिता^४ ति ॥

चुल्लनिहेसपालि निहिता ।

५

—:०:—

१. सोळसन्नं – स्याऽ । २. निहेसो – स्याऽ । ३. तथेव – स्याऽ । ४. सुलक्षिता – स्याऽ ।

निहेसपदानं
अनुवक्तमणिका

अ			
अकङ्गो	९२	अत्तथ्यपञ्चा	३२३
अकामकार्मि	१५०	—असुची मनुस्सा	३२३
अकालिकं	२२८, २२९	अत्तानुदिंडि ऊहच्च	१९६, १९७
अकिञ्चनं	९०, ९८, १४१	अत्थञ्जतस्स न पमाणमत्यि	११७
—अनादानं	१४७	अत्थमञ्जाय धम्ममञ्जाय	२०७
—कामभवे असत्तं	९०, १४१	अत्थि पञ्चेन आगमं	५१, १६४, १७५, १९०
—त्राहणमिरियमानं	९८	अत्थं पलेति	११५, ११६
अकिञ्चयी नो	७६	— — न उपेति सङ्घं	११५, ११६
अखिलो	९२, २३७	प्रथ	२३५
—पटिभानवा	२३७	— को चरहि देवमनुस्सलोके,	
अग्नी व दङ्गं अनिवत्तमानो	३००	अतारि जाति च जरं च मारिस	६१, १२७
अच्चि	११५	अत्थञ्जतो सो उद वा सो नत्यि	११७
—यथा वातवेगेन खित्ता	११५	अथद्वासासि सम्बुद्धं	२३५
अछम्भी	२६८	अथो गहटा घरमावसन्ता	२६९
अजितं वदामि ते	३५	अद्वासासि	२३५
अजितो	२६, २७, ३२, ३५	अद्वा	८७, ९०, २४१, २७३
अज्ज्ञतं च बहिद्वा च, नत्यि किञ्ची		— गमिस्सामि न भेत्य कङ्गा	२४१
ति पस्सतो	१७५	— पसंसाम सहायसम्पदं	२७३
— — — वेदनं नाभिनन्दतो	१७०	— हि भगवा पहासि दुक्खं	८७
अज्जिद्वो	२०६	— हि सो ओघमिमं अतारी	९०
—पुटो पुटो पञ्चं व्याकासि	२०६	अधिदेवे अभिज्ञाय	२३८
अञ्जाय	१३६, १४८	अयिमुत्तचित्तं	२४१
—अत्थानि विनेय्य कङ्गं	२९५	अधिवचनं	२०८
अञ्जाविमोक्षं पब्रूमि	१६८	अथो	८३, ८४, १०७, १६०
—प्रूहि	१६५	अनञ्जनेयो	२८७
अञ्जं तं पुच्छाम तदिङ्ग ब्रूहि	७६	अनञ्जपोसी	३०९
अट्टानं सङ्घणिकारतस्स यं		— सपदानन्चारी	३०७
फस्सये सामयिकं विमुर्ति	२८५	अनत्थदस्सिं विसमे निविंडुं	२९२
अट्टितं ओवदेय्य	८८	अनभिज्ञितं सेरितं पेक्खमानो	२६१
अतारी	९०	अनलङ्गरित्वा अनपेक्खमानो	२९६
अतारु जाति च जरं च मारिस	५८, १२३	अनवस्तुतो परिडृश्यमानो	३०३
अतीतं आदिसति	१७२	अनादानं	१४७
चु० नि०-४२		अनानुयायी	११२, ११४

अनापरं	१४७	अविज्ञा	२७, १६८
अनासवो	१२९, १३१, २१९, २३५	अविज्ञाय निवृतो लोको	२७
—सब्बदुक्खप्रहायिनो	२१९	—पभेदनं	१६५, १६८
अनिस्तितो	१०८, ३११	अविद्वा	७५
—छेत्र सिनेहदोसं	३११	अविहृत्यं अञ्जतरस्मि तेसं	२४३
—नो विशहार्मि तारितु	१०८	असन्तसं जीवितसङ्घ्रयमिह	३२२
अनीधो	६५, ९४	असितो	१०३
अनीतिकं	२२८, २३०	असुची मनुस्सा	३२३
अनीतिहं	८०, १०४	असेसं	३५
अनुसास ब्रह्मो करुणायमानो	१०२	असंकुप्तं	२४१
अनेकरूपा	७२, ७४	असहीरं	२४०
अनेकरूपेन वदन्ति सुर्द्धि	१२३, १२५, १२६	—असंकुप्तं	२४०
अनेकरूपं पि पहाय सब्बं	१२८, १३१	अस्स	१५५
अनेजो छिन्नसंसयो	१७४	अहो	१११
अनेजं मूलदस्साविं	४९		
अनेछमूगो	३१६		
—सुतवा सर्तीमा	३१६		
अन्तरा व	१९९	आ	
अन्ता	४७		
अपरिड्यहमानो	३४६	आकिञ्चञ्जासम्भवं जत्वा	१८०
अपारा पारं गच्छेय्य	२१२	आकिञ्चञ्जं निस्तितो हित्वा	
अपुच्छि	३५	मञ्जं	११२, ११३
अपुनब्भवाय	२०२	—पेक्खमानो सतिमा	१०९
अप्पदस्से पहाय	२२०	आचिक्ष धम्मं यमहं विजञ्जं	१५२, २००, २०३
अप्पमत्तो	५७, ८५, २०२, २०५	आदानतप्हं विनयथ सब्बं	१५९
अप्पस्सादो दुक्खमेत्य भियो	२९८	आदानसत्ते इति पेक्खमानो	१६१
अप्पेव मं भगवा अट्टितं ओवदेय्य	८९	आदिच्चबन्धुना	२११
अप्पोस्सुको परपुत्तेसु हुत्वा	२६९	आदिच्चबन्धुस	२८६
अभिजञ्जा	९०	आदिच्चो व पथवि तेजी तेजसा	१५२
अभिजप्पन्ति	६०	आदीनवं कामगुणेमु दिस्वा	२७८, २८०
अभिजानं	१७७	—सम्मसिता भवेमु	३१६
—तथागतो	१७७	—स्नेहजं पेक्खमानो	२५४
अभिनिव्वुता	१३६, १४८	आमन्तना होति सहायमञ्जे	
अभिभुव्य सब्बानि परिस्सयानि	२७१	वासे ठाने गमने चारिकाय	२६१
अभियाचे	१५७	आयस्मा	२६, ४३, ९५, ११२, ११९,
अभिसज्जना वा	२७६		१२२, १३२, १३८, १४५,
अयं लोको	१८९		१५०, १६४, १८३, २१३
— —परो लोको	१८९	आरद्विरियो परमत्यपतियो	३१२
अलीनचित्तो अकुसीतवृत्ती	३१३	आरम्मणं बूहि समन्तचक्खु	१०९
अलोलो	३०९	आसवा	१५५, १६४
		आसवास न विज्ञन्ति	१५५
		आसीनं	१६३

आसीसन्ति	५९	— — असितो चरेयं	१०३
—थोमयन्ति अभिजप्पन्ति जुहन्ति	५९	इमस्स धम्मपरियायस्स	२०८
आसीसमाना	५६	इरियमानं	९९
—पुण्णक इत्थतं	५६	इसयो	५२, ५५
इ		इसी	२०९
इच्छा	२६, ३१, ४३, ५१, ६१, ९५, १०८, ११२, ११९, १२२, १२६, १३२, १३८, १४५, १५०, १५७, १६४, १७४, १८३, १९९, २१३	ई	
इच्छायस्मा अजितो	२६, ३१	ईती च गण्डो च उपद्वौ च रोगो च सल्लं च भयं च मेतं	२८०
—उदयो	१६४	उ	
—उपसीवो	१०८, ११२	उग्माहितं	१५३
—कष्टो	१४५	—निरतं वा	१५३
—जतुकण्णी	१५०	उण्हं	२८२
—तिस्समेत्तेय्यो	४३	उत्तमं	८२, १०६
—तोदेय्यो	१३८	उदपञ्चकप्पी	१४०
—धोतको	९५	उदया ति भगवा	१६५
—नन्दो	११९, १२२, १२६	उदयो	१६४, १६५
—पिङ्गियो	१९९, २१३	उदाहु वे जीवितेनूपपन्नं	१२०
—पुण्णको	५१, ६१	— — सस्तिया अरोगो	११७
—पोसालो	१७४	उद्धं	८३, ८४, १०७, १६०
—भद्रावृथो	१५४	—अधो तिरियं चा पि मज्जे	८३, १०७, १६०
—मेत्तगू	६८	उपकिकलेसे व्यपनुज्ज सब्बे	३११
—मोधराजा	१८३	उपविनिदाना पभवन्ति दुक्खा	७३
—हेमको	१३२	उपर्धि करोति	७५
इच्छासि इति भविस्सति	१३३, २२१	—न कियरा	७५
इच्छिता	४६	उपरुज्जिति	३५
इच्छितं	६३	उपसन्ता	१३७
इति	१४७, १६१, २९९, २१३	—च ते सदा	१३७
इतो सुत्वान निघोसं	९७	उपसन्तो चरिस्ससि	१५५
इदमवोच भगवा	२०६	उपसीवा ति भगवा	११०, ११३, ११५, ११८
— मगधेसु विहरन्तो पासाणके चेतिये, परिचारकसोळसानं ब्राह्मणानं	२०६	उपसीवो	१०८, ११०, ११२, ११३, ११५, ११८
अजिङ्गट्टो पुद्गो पुद्गो पञ्चं ब्याकासि	२०६	उपेक्खा	१६७, ३१२
इथ	८६, ९२, ९७	उपेक्खासतिसंमुद्धं	१६७
—दिट्टसुतमुतविञ्चातेसु	१३४	उपन्नब्राणम्हि अनञ्जनेयो	२८७
—लोके	५३, ५६	ए	
इधेव निपको सतो	९७	एकमेकस्स चे पि पञ्चस्स	२०७
—सन्तो	१०३	— — — — अत्थमञ्चाय धम्ममञ्चाय	

धर्मानुधर्मं पटिपञ्जेय्य, गच्छेय्येव जरामरणस्स पारं। पारङ्गमनीया इमे धर्मा ति। तस्मा इमस्स धर्मपरियायस्स	— — — अधिमुत्तचित्तं	२४१
“पारायनं” तेव अधिवचनं	—लोकं अवेक्षनं	१९७
—पञ्चस्स	एवंविहारी	८५
एको	—सतो अप्पमत्तो	८५
१०८, २२२, २४४, ३२३	—सतस्स चरतो	१७२
—अहं सकं महन्तमोघं	एस भिय्यो पसीदामि	२३६
—चरे खग्गविसाणकप्पो	ओ	
—तमोनुदासीनो	ओकञ्जहं	१५६
एतदञ्जाय मे सता	—तण्हच्छिदं अनेजं	१५६
एताभिनन्दामि वचो महेसिनो	ओविक्षत्तचवखु न च पादलोलो	३००
एते	ओघतिण्णमनासवं	२३५
—अलद्वा अनवज्जभोजी	ओघतिणं	१५७, २३५
—बुद्ध उपागच्छु	—पुट्ठुमकाममागमं	१५०
एतेमु	ओघे जाते महब्ये	१४५, १४६
—नन्दिं च निवेसनं च पनुज्ज विञ्चाणं भवे न तिष्ठे	ओघं	७७, ९०
एतं	ओरोपयित्वा गिहिब्यञ्जनानि	२६९, २७०
—जाणं तथं तस्स	ओहारयित्वा गिहिब्यञ्जनानि	३०६
—दीपं अनापरं	क	
—भयं आर्यति पेक्खमानो	कह्नीनं पटिजानतं	२४०
— कामगुणेमु दिस्वा	कच्चिमु	५७, १२३
— सन्थवे पेक्खमानो	— ते भगवा तत्थ यता चरन्ता	१२३
— मे	— यञ्जपथे अप्पमत्ता	५७
— पुद्धो पञ्चूहि	कञ्चित्	१०१
— विदित्वा सङ्गो ति लोके	कतकिच्चं अनासवं	१६४
— सन्थवे पेक्खमानो	कतमा अनगारिकविभूसा	२९६
एत्य	कथंकथा	९९
एवमहं अप्पदस्से पहाय महोदधि हंसोरिव अज्ञपत्तो	— च यो तिणो	१३८, १३९
एवमेत अभिञ्जाय	कथंकथि धोतक कञ्चित् लोके	१०१
एवमेव त्वं पि पमुञ्चस्सु सद्धं	कथं नु	७६
एवं	— धीरा वितरन्ति ओघं जाति	
— अभिकक्तदस्सावि	जरं सोकपरिद्वं च	७६, ७७
— तुवं ओघमिमं तरेसि	— नेयो तयाविधो	१७६
— दुतीयेन सहा ममस्स	— लोकं अवेक्षनं	१९०
— पि तोदेय्य मुनि विजान	— सतस्स चरतो	१७०
— मच्चुतरो सिया	कपञ्जहं अभियाचे सुमेधं	१५७
— मुनि नामकाया विमुतो	कप्पा	१४६
— मं धारेहि	— ति भगवा	१४६

कपो	१४५	—सव्वधम्मानं	४०
कपं	१५७	कुहिङ्च	६३
कमारपुत्रेन सुनिट्टितानि	२७५	केन सोता पिधीयरे	३१
कर्णायमानो	१०२	केनसु नप्यकासति	२६
कसावो	२९०	—निवृतो लोको	२६
कस्स नो सन्ति इच्छिता	४४	को इव सिव्विनिमन्वगा	४४
कामसुखं	२९५	— उभन्तमभिज्ञाय	४४
कामा	३९, ४४, ११०, १११, ११३, १३८, १४१ १५०, १५१, १५३, २१४, २७७, २९७	कोध सन्तुस्तिं लोको कं बूसि महापुरिसो	४३ ४४
कामाभिजप्पन्ति पटिच्च लाभं	६०	कवचि	२२६, २२८, २३०, २४१
कामा हि चित्रा मधुरा मनोरमा	२७७	ख	
कामे पहाय	११०	खगविसाणकपो	२४८, ३२३
— —विरतो कथाहि	११०	खत्तिया	५२, ५५
कामेसु	१११, ११३	— ब्राह्मणा देवतानं	५२, ५५
— नाभिगज्ज्ञेय	३९	खिड्डा	२६२, २९५
— ब्रह्मचरियवा	४४	— रती होति सहायमज्ज्ञे	२६२
— विनय गेधं	१५३	खिड्डं रति कामसुखं च लोके	२९५
कामो	९०	ग	
कासायवत्थो अभिनिक्षिप्तिवा	३०७	गच्छे पारं अपारतो	२१२
किञ्चनं	१४७, १६१	गच्छेयेव जरामरणस्स पारं	२०७
किञ्चा पि	१२५	गमिस्ससि त्वं पिङ्गिय मञ्चुधेयस्स पारं	२३६
— —ते तथ्य यता चरन्ति	१२५	गमिस्सामि	२४१
कित्तयिस्सामि गिरं वण्णूपसंहितं	२१७	गलो एसो इति बत्वा मतिमा	२९९
—ते धम्मं	७९	गुत्तिन्द्रियो	३०३
— —सन्ति	१०४	— रक्खितमानसानो	३०३
किस्सस विष्पहानेन निव्वानं इति वुच्चति	१६९	गेवं	१५३
किस्स हेतु	२१५	गोतमनूधीकं	८७, १३०
— —मुसा भणे	२१५	गोतमस्स यसस्सिनो	१८९
किस्साभिलेपनं ब्रूसि	२६	गोतमो भूरिमेधसो	२२५, २२७, २२८
कि निस्सिता इसयो मनुजा	५२	— भूरिपञ्चाणो	२२५, २२७, २२८
कि नु तम्हा विष्पवसि	२२६	च	
किसू तस्स महव्ययं	२७	चक्खुमता	२११
— —विचारण	१६८	चक्खुमा	१८३
— संशोजनो लोको	१६८	चरन्ता	१२३
कुकुकुच्चानं निवारणं	१६६, १६७	चरन्ति	१२५
कुकुकुच्चं	१६६	चरे	२४७
कुतो नु	७१	चरेय्य तेनत्तमनो सतीमा	२७२
कुले कुले अप्पटिबद्धचित्तो	३०९, ३१०		
कुसलो	१२०		

चरेयं	१०३		श्ल
चरं	८०, ८५, १०५, १०६, १३४		१६२
चातुदिसो	२६३	ज्ञार्यि	१६२
— अपटिथो च होति	२६३	— विरजमासीनं	
छ			
छदं	२३७		
छन्दरागविनोदनं	१३४	जाणूपपनं मुनिनो वदन्ति	११९
छन्दरागो	१३५	जाणं सक्कानुपुच्छामि	१७६
छन्दो	१६५		
छिन्नसंसयो	१७४	त	
छेत्वान वीरो गिहिवन्धनानि	२७०	तञ्चाहं अभिनन्दामि	८१, १०५
ज		तण्हक्षयमनीतिकं	२२६, २२८, २३०
जतुकण्णी	१५०, १५३	तण्हक्षयं	२२६, २२८, २३०, ३१६
जनपदेहि सङ्गता	१५८	— नत्तमहाभिपस्स	१११
जना	११९, २०२	— पत्थयमप्पमत्तो	३१६
— वदन्ति तयिदं कथंसु	११९	तण्हच्छिदं	१५६
जन्तुं	१६०	तण्हा	४५, ९४, १०७, १११, १२८, १३१, १३४, १५६, २०४, २२८, ३१६
जप्पाभिलेपनं ब्रूमि	२९	तण्हाधिपने	२०४
जरसा परेते	२०५	— मनुजे पेक्खमानो	२०४
जरा	७७, ९४	तण्हानिंधातनं मुनि	१३४
जरामच्चुपरिक्षयं	१४८	तण्हाय विष्पहानेन, निब्बासं इति वुच्चति	१६९
जरामच्चुपरेतानं	१४५, १४६	तण्हा यस्स न विज्जति	१३८, १३९
जरं	८६	तण्हं परिज्ञाय	१२८, १२९, १३१
— सिता यञ्जमक्षप्यिमु	५६	— — अनासवासे, अहं पि ते	
जहस्मु तण्हं	२०५	ओघतिणा ति ब्रूमि	१३१
— रूपं	२०२	— — — ते वे नरा	
— — अपुनवभावाय	२०२	ओघतिणा ति ब्रूमि	१२८
जाति	८६, ९४	ततो तत्य विप्सस्ति	१८१
जातिजराय इव विष्पहानं	१५२, २००, २०४	तत्य	११२, — ११४, १२३, १२५, १८१
जाति जरं सोकपरिद्वं च		— यता चरन्ता	१२३
इवेवं विद्वा पजहेय्य दुक्खं	८६	तत्येव सो सीतिसिया विमुत्तो, चवेथ	
जालं व भेत्वा सलिलम्बुचारि	२९९	विज्ञाणं तथाविधस्स	११४
जिण्णस्स मे दुब्बलयामक्स्स	२३२	तथा यो पटिपज्जेय्य	२१२
जिण्णोहमस्मि	१९९	तथाविधो	१७६
— अबलो वीतवण्णो	१९९	तथा हि ते विदितो एस धम्मो	७९, ८७, ११७, १५९
जुतिमा	२२४	तदिङ्गं ब्रूहि	७६
— सो पभङ्करो	२२४	तप्परायणं	१८०
		तमोनुदो	२२४

— बुद्धो समन्तचक्रु	२१८	जातिजरं ति ब्रूमि	६०
तथिद कथंसु	११९	— वे नरा ओघतिणा ति ब्रूमि	१२९
तरे लोके विस्तिकं	८०, ८१, ८३, १०५,	तेसं	१५९, २१०
	१०६, १३४	— तुवं साधु वियाकरोहि	१५९
तव वीर वाक्यं अभिकह्वमाना	१५८	— बुद्धो पव्याकासि	२१०
तव सुत्वान निग्धोसं	९६	— मे निपको इरियं, पुद्धो पबूहि मारिस	३८
तसा	२४३	तोदेय्य	१३८
तस्मा	७५, १६१, २०२, २०५, २०८, २१३	तोदेय्या ति भगवा	१३८
— इमस्स धम्मपरियायस्स	२०८	तोसिता	२१०
— तुवं पिञ्ज्रिय अप्पमत्तो	२०२, २०५	तोसेसि	२१०
— पजानं उपर्धि न कयिरा	७५	— ब्राह्मणे मुनी	२१०
— पजानं न उपादियथे	१६१	तं	३५, ७७, ८१, १०५, ११७, १७०
— पारायनं इति	२१३	— ते पववत्वामि यथा पजानं	७३
तस्स	४६	तं तं नमस्सामि समन्तचक्रु	९९
— नो सन्ति इञ्जिता	४६	— — — समेच्च नागं	८८
तिद्वन्तमेनं जानाति	१७८	— ब्रूमि महापुरिसो	४८
तिद्वे वे सो तत्थ अनानुयायी	११४	— मे मुनी साधु वियाकरोहि	७७, ११७
— नु	११२	— — वियाचिक्ख समन्तचक्रु	१४०
— — सो तत्थ अनानुयायी	११२	— सुणोम वचो तव	१७०
तिद्वेय्य	११३	त्वं	८८, १३३, १४५
— सो तत्थ अनानुयायी	११३	— च मे दीपमक्खाहि	१४५
तिष्णा लोके विस्तिकं	१३७	— — धम्ममक्खाहि	१३३
तिष्णो	९०		
— च पारं	९२		
— — — अखिलो अकह्वो	९०	थ	
तिरियं चा पि मज्जे	८३, ८४, १०७, १६०	थामबलूपपन्नो	३१४
तिस्सो	४३	थावरा	२४३
तुवं	१५९	थिनस्स च पनूदनं	१६६
ते	५७, १३७, २१०	थिनं	१६६
— चा पि	८७	थोमयन्ति	५९
— — — नूनप्पजहेय्यु दुक्खं	८७		
— चे	१२६	द	
— — — नातर्सु याजयोगा	६१	दण्डं	२४३
— — मुनी ब्रूसि अनोघतिणे	१२६	दल्हनिक्कमो थामबलूपपन्नो	३१४
— तोसिता चक्रुमता	२१०	दिजो	२२०
तेन हतप्पं करोहि	९६	— यथा कुब्बनकं पहाय वहुप्फलं	
तेनेव कायो न पलेति तत्थ	२३२	काननमावसेय्य	२२०
— पञ्जामि अविप्पवासं	२३१	दिदुधम्मा	१३६, १४८
— मारो अन्वेति जन्तुं	१६०	दिदुधम्माभिनिबुता	१३६, १४८
ते याजयोगा भवरागरता नातर्सु		दिदुस्सुतेना पि वदन्ति सुर्द्धि	१२४-१२६
		दिर्द्धि ते नाभिजानाति	१८९

दिट्ठीविसूकानि उपातिवत्तो	२८६, २८७	न
दिट्ठे धम्मे	८०, १०४	
— — अनीतिहं	८०, १०४	न
दिसा चतस्रो विदिसा चतस्रो		२४४
उद्धं अथो इस दिसा इमायो	२०३	१६१
दिस्वान रूपेषु विहञ्जनाते	२००	११५, ११६
दिस्वा सुवर्णस्स पभस्सरानि	२७५	१४१
दीपा दीपं उपल्लवि	२३४	३०२, ३०३
दीपं पबूमि कप्प ते	१४७	१२०
— पबूहि मारिस	१४५	
दुक्खमस्स महव्यं	३०	
दुक्खमिदं पहोति	२५०	१४८
दुक्खस्स वे मं पभवं अपुच्छसि	७३	१४९
दुख्यं	३०, ७१, ७४, ७५, ८६	१११
दुख्यामकस्स	२३२	
दुस्सङ्घापञ्जिता पि एके	२६८	
देव	९८, २३८	
देवतानं	५२, ५५	
दोमनस्सान चूभयं	१६६	
दोमनस्सं	१६६	
दोसो	३११, ३२१	
द्वाहं सकं अपुच्छसं	१८२	
ध		
धनानि धञ्जानि च बन्धवानि	२९७	
धम्मतक्कपुरेजवं	१६८	
धम्मधरं	२९४	
धम्ममक्खाहि	१३३	
धम्ममञ्जाय	२०७	
धम्ममदेसिः	२२९, २५५	
धम्ममुत्तमं	८२	
धम्मानुधम्मं पटिपञ्जेय	२०७	
धम्मेषु निच्चं अनुधम्मचारी	३१५	
धम्मं १३३, १५२, २००, २०३, २२५, २२९	१३३, १५२, २००, २०३, २२५, २२९	
— च सेटुं आजानमानो	१०१	
विमुत्तो	१८०	
विमुत्तं तप्परायणं	१८०	
धीरा	७७, २७२	
धोतका ति भगवा	१०४, १०७	
धोतको	९५, ९७, १०४, १०७	

— जनपदेहि सङ्गता	१५८	पजहेयु दुक्खं	८८
नापेन्ति मे गोतमसासनम्हा	२३१	पजा	१६२
नामकाया विमुत्तो	११६	पजानं	७५, १६१
नामरूपं च मारिस	३४	पजं इमं मञ्चुधेये विसत्तं	१६२
नामं	३४, ३५, १५५	पञ्चा	३२, ३४
नाहं तत्थ अभिरर्मि	१३३	— चेव सति चा पि	३४
— तम्हा विष्ववसामि	२२८	पञ्चाणवा	१४१
— सब्बे समणत्राह्याणासे, नन्दा ति भगवा		— सो	१४०
जातिजराय निवृता	१२८	— — उद पञ्चकप्पी	१४०
— सहिस्सामि पमोचनाय	१००	— — न च पञ्चकप्पी	१४१
निक्कामो निब्बनो नागो	२१४	पञ्चायेते पिधीयरे	३२
निक्कारणा दुल्लभा अज्ज मित्ता	३२२	पञ्चानन्तकरो सत्या	२३९
निकुहो	२८८	पञ्चानं वेय्याकरणेन	२१०
निपको सतो	९७	पञ्चं पुद्दो	२१०
निपुणे पञ्चे	२०९	— — यथातयं	२१०
निष्पिपासो	२९०	पटिबद्धचित्तो	२५५
निब्बनो	२१५	पटिभानवन्तं	२९४
निब्बानपदमच्छुतं	१३६	पटिभानवा	२३७
निब्बानमत्तनो	९६, ९७	पटिसल्लानं ज्ञानमरिच्चमानो	३१५
निब्बानं इति न ब्रूमि	१४७	पत्तो नियामं पटिलद्धमग्गो	२८७
निब्बुतो	४६	पदुमं व तोयेन अलिम्पमानो	३१९
निम्मक्को निद्वन्तकसावमोहो	२९०	पधानवा	३१७
नियतो	३१७	पनुज्ज विज्ञाणं	८४
निरतं वा	१५३	पनूदनं	१६६
निराससो सब्बलोके भवित्वा	२९१	पव्याकासि	२१०
— सो उद आससानो	१३९	पबूहि	३५, ३८
— — न च आससानो	१४१	पभङ्गरो	२२४
निरासो	६५, ९४	पभवानुपस्ती	७५
निलोलुपो निकुहो निष्पिपासो	२८८	पभस्सरानि	२७५
निवारणं	३२	पभेदनं	१६८
निवेसनं	८४	पमत्तो	२०२, २९३
नेक्खमम्	१५३	पमुच्च मं सक्क कथंकथाहि	९९, १००
— दट्ठु खेमतो	१५३	परिचारकसोऽसानं ब्राह्मणानं	२०६
नेता न सुद्धा सवनं न फासु	१९९	परित्पञ्चस्स मे भूरिपञ्जो	१५२
नो चे लभेय निपकं सहायं	२७२	परित्मेत्य सोख्यं	२९८
प		परिदेवो	७७, ८६
पङ्के सयानो	२३३	परिफन्दमानो	२३३
— — परिफन्दमानो	२३३	परिस्सया	२६५, २७१
पञ्चा ते माहु किञ्चनं	१५४	परिस्सयानं सहिता	२६८
चु० नि०-४३		— — अच्छम्भी	२६५

परोपरानि	६२	पुनर्पुनं दुक्खमुपेति भन्दो	७५
परो लोको	१८९	पूर्णं पि वस्सानि समन्तचक्षु	११४
पसुतं	२९२	पेक्खमानो	१६१, २०४
पस्सामहं देवमनुस्सलोके	९८	पोसाला ति भगवा	१७७
पस्सामि नं मनसा चवखुना वा	२३०	पोसालो	१७७
पहनं कामच्छन्दनं	१६५	ब	
पहय वज्चावरणानि चेतसो	३१		
पहसि दुक्खं	८७	बन्धवानि	२९७
पहीनमलमोहस्स	२१६	बहुसुतं धम्मधरं भजेथ	२९४
पार्ष सहायं परिवज्जयेथ	२९२	बुद्धेऽवृत्तं उपागमं	२०९
पारगुं सब्बधम्मानं	१६४, १७४	बुद्धेनादिच्चबन्धुना	२११
पारङ्गमनीया इमे धम्मा	२०७	ब्रह्मचरियमर्चरियु	२११
पारायनमनुगायिस्सं	२१३	ब्रह्मलोको सदेवको	१८९
पारायनं तेव अधिवचनं	२०८	ब्रह्मे उपासितो मे	२१९
पारं गमनाय	२१३	ब्राह्मणस्स बुसीमतो	१८१
पासाणके चेतिये	२०६	ब्राह्मणो	५२, ५५, ८९, ९८, १२२, १२४, १२६, १८१, २१०
पिङ्ग्रिया ति भगवा	२०१, २०४	ब्रूमि	१४८
पिङ्ग्रियो	१९९, २०१, २०४, २१३, २२७	ब्रूसि	१२७
पिता	२९७	— अनोघतिष्णे	१२६
पियरूपेसि हेमका	१३५	ब्रूहि मेतं	५५, ५८, ६२, ६७, ९५, १२३, १५१
पियविष्पयोगं विजिगुच्छमानो	२६२	भ	
पीति	२३१	भगवन्तं पुट्ठमागमा	१७०
पुच्छन्ता	२०९	भगवा २७, ४५, ५५, ५७, ५८, ६२, ६३, ६७, ७३, ८३, ८७, ९५, ९७, १०७, ११०, ११३, ११८, १२३, १२४, १२७, १३८, १४६, १५१, १५३, १६०, १६५, १७७, २०१, २०४, २०६	
—निपुणे पञ्चे	२०९	— हि कामे अभिभुव्य इरियति	१५१
पुच्छा	५३	भजन्ति सेवन्ति च कारणत्या	३२२
पुच्छामि	६६, ९५	भद्रावुधा	१६०
—तं	५४, ५८, ६२, ६७, १२३, १२७	— ति भगवा	१६०
— — भगवा ब्रूहि मेतं	५३, ५८, ६२, ६६, ९५, १२३, १२७	भयं	२७६
पुद्धुं	१५०	भवरागरत्ता	६०
पुद्धो	३८	भवा	८४, १४१
पुणक इत्यत्तं	५६	भवाभवाय माकासि तष्णं	१०७
पुणका	६३	भवाभवे	९३
— ति भगवा	६३	— सञ्ज्ञमिमं विसञ्ज	९३
पुत्ता	२४४, २५७, २६२	भवे न तिष्टे	८४
पुत्तेसु च विपुलं होति पेमं	२६२		
— दारेसु च या अपेक्षा	२५७		
पुत्तो	२९६		
पुत्तं च दारं पितरं च मातरं	२९७		
पुथू	५६		

भवो	९०, २१८	मारो	१४८
भावेत्तो	२१२	माहं नसं	१९९
— मग्गमुत्तमं	२१२	— — मोमुहो अन्तरा व	१९९
भिक्खु	४२, ४६, ८५, १६१	मिगो	२५८
— चरं हित्वा ममायितानि	८५	— आरब्बमिह यथा अबद्धो येनिच्छकं	
— सतो किञ्चनं सब्बलोके	१६१	गच्छति गोचराय	२५८
भूतेसु	२४३	मित्ते सुहज्जे अनुकम्पमानो	
भूरि	२१४	हापेति अत्थं पठिबद्धचित्तो	२५४, २५५
भूरिपञ्जो	२३२	मित्तो	२५४
म			
मक्खो	२१७, २१०	मित्तं उल्लारं पठिभानवत्तं	२९४
मगधेसु विहरन्तो	२०६	मुतं	१३४
मग्गमुत्तमं	२१२	मुनि	७७, ८८, ११६, ११७, ११९,
मग्गो सो पारं गमनाय	२१३	१२६, १४०, १४१, २१०, २३७	
मच्चुराजा न पस्सति	१९०, १९७	मुनीय नन्द कुसला वदन्ति	१२०
मज्जे चे नो गहेस्ससि	१५४	मुसा भणे	२१५
— मन्ता न लिप्पति	४४	मुहुत्तमपि पिङ्ग्रिय	२२७
— सर्वस्मि तिटुन्तं	१४२, १४६	— ब्राह्मण	२२८
मञ्जामि तं वेदगू भावितत्तं	६८	मूलदस्सावि	५०
— — — — कुतो नु दुक्खा		मेत्तगू	७३, ८३
समुदागता इमे	७१	मेत्तेय्यो	४३, ४५
मतिमा	२१८	मेत्तं उपेक्खं करणं विमुतं आसेवमानो	
मनसानाविलो सिया	४०	मुदितं च काले	३२०
मनुजा	५५, २०४	मेघा	२१४
मनो	४०, २३१, २३३, २७७	मोघराजा	१८३, १९६
— हि मे ब्राह्मण ते युतो	२३३	— सदा सतो	१९६
मन्दो	७५	मोमुहो	१९९
ममता	८५	मोहो	२१६, २९१, ३२१
मलं	२१६	यञ्जपथे अप्पमत्ता	५७
महब्बये	१४६	य	
महेसि	८१, ८६, ९५, १०६	यञ्जमकप्पर्यिसु	५२, ५६
— धम्ममुत्तमं	८१	— पुश्य लोके	५२, ५५
महेसिसन्ति मुत्तमं	१०६	यञ्ज्रेहि	६१
माता	२१७	— जार्ति च जरं च मारिस	६१
मा ते विजित्य किञ्चनं	१५४	यता	१२३, १२५
मानमक्खप्पहायिनो	२१६	यत्थ नामं च रूपं च, असेसं उपरुज्जति	३५
मानो	२१६	यथा अह वक्कलिमुद्धो भद्रावुधो	
मारिस	३४, ३८, ५८, ६१, ६२,	आळविगोतमो च	२३५
	१२३, १२७, १४५	— कुब्बनकं पहाय	२२०
		यथातच्छं भगवा ब्रूहि मेतं	१५१

यथातर्थ	२१०	— — ओघमिमं तरेयं	१०९
यथाद्विख तथाक्षासि	२१३	— पुब्बे तं विसोसेहि	१५४
यथा पजानं	७३	— ब्राह्मणं वेदगुमभिजञ्जा	८९
— बुद्धेन देसितं	२१२	— यञ्चह लोकस्मिमुपादियन्ति	१६०
यथाभिरत्नं विहरे अरञ्जे	२८४	— यं दिसं	२३२
यथायिदं नापरं सिया	१४५	— — — वजति भूरिपञ्जो	२३२
यथाहं आकासो व अव्याप्ज्जमानो	१०२	— विदित्वा सतो चरं	८०, ८२, १०५,
यमह विजञ्ज	१०२, १५२, २००, २०४		१०६, १३४
यमेतं	३५	र	
— पञ्चं अपुच्छि	३५	रक्षितमानसानो	३०३
यस्मि कामा न वसन्ति	१३८	रती	२९५
यस्स	२२६, २२८, २३०, २४१	रत्तिन्दिवं ब्राह्मण अप्पमत्तो	२३०
— नत्थ उपमा कवचि	२२६, २२८, २३०, २४१	रागो	३२१
यस्सा	६३, १३९	रागं च दोसं च पहाय मोहं	३२१
यस्सिञ्जितं नत्थ कुहिञ्चि लोके	६३	राजा व रुद्रं विजितं पहाय	२७२
याजयोगा	६०	रसेसु गेधं अकरं अलोलो	३०७
यानि सोतानि लोकस्मि	३२	रसो	३०७
यावततियं च देवीसि व्याकरोती ति	मे सुतं १८८	रुपन्ति	२०१
ये	८८, १३६, १४८, २२१	— रुपेसु जना पमत्ता	२०१
— केचि ५५, ७२, ७४, १२२, १२४, १२६	१२२, १२४, १२६	रूपं	३४, ३५, १५५, २००, २०२
— केचिमे इसयो मनुजा	५५	ल	
— — समणब्राह्माणासे	१२२, १२४, १२६	लद्धानुपेक्खं समर्थं विसुद्धं	३१२
— केचि लोकस्मिमनेकरूपा	७२, ७४	लेपा	४७
— च सङ्घातधम्मासे	३६	लोकस्मि	३२, ७२, ७४, १६०
— — — ये च सेवा पुथू इथं	३७	लोकन्तू	२१८
— त्वं मुनी अट्टितं ओवदेय्य	८८	— सब्बभवातिवत्तो	२१८
येन न वज्रं तं तस्स नत्थ	११८	लोके	६३, ८१, ८३, १०१, १०५, १०६,
ये मे पुब्बे वियाकंसु	१३२, २२१		११९, १३४, १३७, २३५
— सीध दिट्ठं वा सुतं मुतं वा,		लोको	२६, २७, २१८
सीलब्बतं वा पि पहाय सब्बं	१२८, १३०	व	
येहि मच्चुवसं वजे	१५५	वदन्ति	११९
यो	७४, १३९, १७२	वदामि	३५
— अतीतं आदिसति	१७२	वरपञ्जस्स	२११
— ते धम्ममदेसेसि	२२७	वाचाभिकङ्गामि महेसि तुय्हं	९५
— मे धम्ममदेसेसि	२२५, २२९	वाचाभिलापो अभिसज्जना वा	२७६
— वे अविद्वा उपर्धि करोति	७४	वातवेगेन खित्ता	११५
यं किञ्चित् सम्पज्जानासि	८३, १०६	वाता	११५, २८२
— तं अपुच्छिम्ह अकित्तयी नो	७६		
— निस्सितो	१०९		

वातो	३१८	वेविच्छा पमादा नपकासति	२८, २९
— व जालम्हि असज्जमानो	३१८	वंसकक्लीरो व असज्जमानो	२५७
विव्वाणटुतियो सब्बा	१७६	वंसो विसालो व यथा विसलो	२५६
विव्वाणस्स निरोधेन, एत्येतं उपरुज्ज्ञति	३५		
विव्वाणं उपरुज्ज्ञति	१७०, १७२		
विव्वातं	१३४	स	
विव्वू	२६०	सक्का ९९, १०८, १४०, १७६, १८२	
— नरो सेरितं पेक्खमानो	२६०	सङ्घप्पयन्ताय वजामि निच्चं २३३	
वितक्कस्स विचारणा	१६९	सङ्घातधम्मो ३१७	
वितक्का	१६९	— नियतो पधानवा ३१७	
विद्वा	८६, ९३	सङ्घाय ४६	
— च यो वेदगू नरो इध	९३	— निवृतो भिक्खु ४६	
विधूमो	६३	— लोकस्मि परोपरानि ६२, ६३	
विपिट्टिकत्वान मुखं दुक्खं च	३१२	सङ्घता १५८	
पुब्बेव च सोमनस्सदोमनस्सं	१७५	सङ्घा ९३	
विभूतरूपसञ्ज्ञस्स	२९६	सङ्घो एमो परित्तमेत्य सोर्थं २९८	
विभूसट्टाना विरतो सच्चवादी	२९६	सङ्घट्यन्तानि दुवे भुजस्मि २७५	
विभूसा	२९६	सचे लभेत निपकं सहायं २७१	
विमलो	२१४	सच्चवादी २९६	
— भूरिमेवसो	२१४	सच्चवृहयो २१९	
विमुतं	१५७	— त्रैये उपासितो मे २१९	
विमोक्षो तस्स कीदिसो	१३८	मञ्चित्त्रपत्तो यथा कोविद्यारो २७०	
— — नापरो	१३९	— — पारिष्ठत्तको ३०७	
वियाचिक्ख	१४०	मञ्जातखन्धो पदुमी उल्लारो २८४	
विरजं	१६३	सञ्चाविमोक्खे परमेधिमुत्तो ११२, ११३	
विरतो कथाहि	१११	सता १३६, १४८	
विरूपरूपेन मर्थेन्ति चितं	२७८	मति ३२, ३४, १६७, २३१ ३२	
विवट्टदो सम्बुद्धो	२३७	— तेसं निवारणं ११०, २७२, ३१७	
विवेकधम्मं यमहं विजञ्जं	१०२	सतीमा २३२	
विसज्जा	९३	म तेन तेनेव नतोहमस्मि २३२	
विसत्तिका	८०, ८३, १०५, १०६, १३४, १३७, २५७	मतो ४१, ४६, ८०, ८५, १०५, १३४, १६१, १९६ — भिक्खु परिब्बजे ४१, ४२	
विसमे निविट्टं	२९२	सत्था २३९	
विसेनिकत्वा अनीघा निरासा,		सदा ४५, १३७	
चरन्ति ये ते मुनयो ति ब्रूमि	१२०, १२१	सद्वा २३१	
वीततप्हो सदा सतो	४५	— च पीति च मनो सति च २३१	
वीतवण्णो	१९९	सद्वि चरं २७१, २७२	
वीर	१४९, १५८, २७०	— — साधुविहारि धीरं २७१, २७२	
वेदगू	६८, ९०	सन्तापजाते २०४	
		— जरसा परेते २०४	

सन्ति	११९, १५०	सहायसम्पदं	२७२
सन्तिके	२११	सहायं	२४४
सन्तिपदं ब्रूहि सहजनेत	१५०	साधु वियाकरोहि	४९, ११७, १५९
सन्तिमुत्तमं	१०६	— विहारि	२७१
सन्ति लोके मुनयो	११९	सिक्खा	९६, ९७
सन्तुस्समानो इतरीतरेन	२६४	सिक्खे निव्वानमत्तनो	९६, ९७
सन्तो	६३	सिनेहो	३११
— विधूमो अनीघो निरासो, अतारि सो		सीतं	२८२
जातिजरं ति ब्रूमि	६३, ६५	— च उण्हं च खुदं पिपासं	२८२
सन्ध्यवे	२५६	सीलब्बतेना पि वदन्ति सुर्द्धि	१२२, १२४, १२६
सन्दालयित्वान् सञ्जोजनानि	२१९, २२२	सीहो यथा दाठबली पसङ्घ राजा मिगानं	
सन्दिट्कमकालिकं	२२६, २२७, २२९	अभिभुय्य चारी	३१९
सञ्जकायप्पहयिनो	१७७	— व सहेसु असन्तसन्तो	३१८
सञ्जदुक्षवप्पहीनो	२१९	सुकितिं	८७, १३०
सिक्खवि	३१	— गोतमनूपधीकं	८७, १३०
सञ्जभवातिवत्तो	२१८	सुञ्ज्रतो लोकं अवेक्खस्तु	१९०, १९१, १९६
सञ्जलोके	१६१, २९१	सुतवा	३१६
सञ्जसो	१५५	सुतं	१३४
— नामरूपस्मि वीतगेवस्स ब्राह्मण	१५५	सुत्वान नागस्स अपनमिस्सन्ति इतो	१५८
सञ्जानिपेतानि अभिसम्भवित्वा	२८२	— मुनिनो वचो	२३७
सञ्जेन लोकेन अविरुद्धज्ञमानो	३२१	सुत्वानहं वीर अकामकार्मि	१४९
सञ्जेसु	११, ११३, २४३	सुवर्णस्स	२७५
— कामेसु यो वीतरागो	१११, ११३	सेखा	३७
— धम्मेसु समूहतेसु	११८	सेद्वा समा सेवितव्वा सहाया	२७३
— भूतेसु निधाय दण्डं	२४३	सेढु	२०९
सञ्जं त इतिहीतिहं	१३३, २२१	सेरी	२६०
— — तक्कवड्हुं	१३३, २२२	सेवेय पत्तानि सेनासनानि	३२०
— वेदि परोपरं	२३९	सो इधं सिविनिमच्चगा	४९
समण	१२२, १२४, १२६	सो उभन्तमभिज्ञाय, मज्जे मन्ता न लिप्पति	४७, ४८
समयो	३१२	सोको	७७, ८६
समन्तचक्षु	९९, १०९, १४०	सोता	३१
समूहता वादपथा पि सञ्जे	११८	सोतानं कि निवारणं	३१
समेच्च	८८	— संवरं ब्रूहि	३१, ३२
सम्पन्नचरणं	२०९	सो वीततण्हो अनीघो निरासो अतारि सो	
— इसि	२०९	जातिजरं ति ब्रूमि	९४
सयं न सेवे पसुतं पमतं	२९२	संसग्गजातस्स भवन्ति स्नेहा	२४८
सवनं न फासु	१९९	संसग्गा	२४८, २५०
सवन्ति	३१	स्नेहन्वयं दुक्खमिदं पहोति	२५०
— सञ्जवि सोता	३१	स्नेहो	२४९, २५०, २५४
सहजनेता	१५१		

ह

हन्दाहं
— कित्यिस्सामि गिरं वण्णूपसंहितं
हित्वान् कामानि

२१७	— — यथोधिकानि	२१७
२१७	हुरं गोतमसासना	१३३, २२१
२१७	हेमको	१३२

— : ० : —

४

मुद्रक — सम्मेलन मुद्रणालय, इलाहाबाद
प्रकाशक — भिक्षु जगदीश काश्यप, मन्त्री, पालि प्रकाशन मण्डल,
बिहार, नालन्दा (पटना)

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.

S. B., 148, N. DELHI.